

Giới thiệu Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game

Thể loại: Huyền Huyền

Phóng tác: xonevictory (Hắc Âm Chi Vân)

Đoạt Thần súng, đấu Dị nguyên!

Một đời Thần thoại bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tự Cam Đọa Lạc

“Sau hồi Thứ Nguyên Phong Bạo chục năm trước, khắp nơi trên thế giới xuất hiện vô số dị thứ nguyên linh vực, Thần, Tiên, Quỷ, Quái, Ác Ma, Thiên Sứ, Tinh Linh... Rất nhiều sinh vật dị thứ nguyên trong truyền thuyết bị phát hiện, nhân loại thông qua việc săn giết sinh vật dị thứ nguyên, thu lấy năng lực của bọn nó...”

Lão sư Dư Thái Bạch tóc đã hoa râm, vừa giảng bài, ánh mắt vẫn không quên nhìn về góc nhỏ giảng đường.

Những học sinh khác đều đang tập trung tinh thần lắng nghe bài giảng, chỉ có nam sinh ngồi tại góc nhỏ kia, lại dùng sách giáo khoa che mặt, nằm sấp trên mà ngủ, thỉnh thoảng còn có thể nghe được tiếng ngáy nhẹ nhàng.

Dư Thái Bạch khẽ lắc đầu, âm thầm thở dài: “Thiên phú có tốt thì có tác dụng gì? Chỉ một chút khó khăn trở ngại cũng không chịu nổi, sao có thể thành tựu việc lớn? Mặc dù thất bại như vậy đã kích tương đối lớn, nhưng cũng không đến mức không thể gượng dậy nổi à? hần thực sự không đáng để lão hiệu trưởng tán dương như thế.”

Dư Thái Bạch nhớ tới lời lão hiệu trưởng trước khi lão về hưu, lại nhìn nam sinh nằm sấp trên bàn, khóe miệng còn ánh lấp lánh nước miếng, không khỏi lần nữa lắc đầu thở dài.

“Thái Bạch a, đời này ta từng gặp rất nhiều thiên tài, tổng kết lại, ta phát hiện thiên tài chia làm hai loại.”

Khi đó, ánh mắt lão hiệu trưởng sáng như tinh hà.

“Hai loại?”

Dư Thái Bạch tò mò hỏi thăm.

“Một loại thiên tài gọi là Chu Văn, một loại khác là những thiên tài còn lại.”

Dư Thái Bạch nhớ rất kỹ câu nói này của lão hiệu trưởng, thế nhưng học sinh được lão hiệu trưởng khen ngợi như thế, giờ lại xa đọa thành một kẻ đòi phé không cầu phát triển, ngày ngày lên lớp chỉ biết ngủ, tan học liền ôm điện thoại di động mà chơi game.

Dư Thái Bạch cũng từng thử kích thích đầu khí cho Chu Văn, để hần lần nữa thức tỉnh, nhưng sau mấy lần nói chuyện, Chu Văn vẫn chứng nào tật nấy, lên lớp thì ngủ, tan học liền chơi game, không chút khắc khổ tu luyện, tựa như đã hoàn toàn không còn lòng tiến thủ.

“Linh linh!”

Tiếng chuông tan học vang lên, Chu Văn trong mắt Dư Thái Bạch vốn nằm sấp trên bàn lập tức phản chấn ngồi dậy, nắm chắc điện thoại, lao khỏi giảng đường. Dư Thái Bạch không khỏi càng thất vọng, làm bầm giận dữ: “Lão hiệu trưởng, ta đã cố hết sức, nhưng tên Chu Văn này rõ ràng là một thằng ngu không chịu nổi.”

Chu Văn một đường chạy vội, tận sức nhanh chóng rời khỏi giảng đường, chạy tới một khu vực yên lặng hẻo lánh trong khuôn viên trường học.

không phải Chu Văn hần không biết các lão sư cùng học sinh khác nhìn hần bằng ánh mắt khác thường, thế nhưng hần lại hoàn toàn không để trong lòng.

người ngoài cho rằng Chu Văn hần thất bại mà không chịu nổi đã kích, cho nên mới tự cam đọa lạc, thế nhưng Chu Văn hần lại rất rõ ràng, hần chưa bao giờ để lần thất bại đó trong lòng, sở dĩ hần “Tự cam đọa lạc” như vậy, đương nhiên là có nguyên nhân mà người ngoài không thể hiểu được, mà hần cũng càng không thể nói ra.

Mở khóa màn hình điện thoại di động, Chu Văn thành thực mở trò “Huyết Ma Kiến”, hình ảnh nhanh chóng biến thành một cái sào huyết u ám, trong lối đi quanh co có không ít kiến đen bò qua bò lại.

Đào mắt nhìn xung quanh, xác nhận không có người nào chú ý, Chu Văn dùng kim đâm rách ngón tay, nhỏ một giọt máu tươi lên màn hình điện thoại.

Một giây sau, một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện, giọt máu Chu Văn vừa nhỏ xuống xuyên qua màn hình điện thoại. Máu vừa xuyên qua, liền ngưng kết thành hình người tí hon huyết sắc, bên cạnh người tí hon huyết sắc còn có tư liệu giới thiệu.

Chu Văn: 16 tuổi.

Sinh mệnh đẳng cấp: Phàm thai.

Lực lượng: 9.

Tốc độ: 5.

Thể phách: 8.

Nguyên khí: 4.

Nguyên Khí quyết: "Khô Thiên".

Nguyên Khí kỹ: Không.

Phối sùng (Sùng vật phối hợp): Không.

Từ sau hồi Thứ Nguyên Phong Bạo đó, vô số sinh mệnh dị thứ nguyên xuất hiện, đại khái chia thành bốn cấp: Phàm thai, Truyền kỳ, Sứ thi, Thần thoại.

Sinh mệnh nhân loại bình thường chính là cấp thấp nhất: Phàm thai. Mà thông qua Nguyên Khí quyết, có thể tăng cường tổ chất thân thể, cũng có thể tiến hóa thành đẳng cấp cao hơn.

Có điều, đơn thuần dùng Nguyên Khí quyết để rèn luyện bản thân, tiến độ thực sự vô cùng chậm. Mà săn giết sinh vật dị thứ nguyên, cướp đoạt bản nguyên kết tinh của chúng để sử dụng liên có thể gia tăng tốc độ tiến hóa.

Chỉ có điều, nơi có sinh vật dị thứ nguyên đề vô cùng hiểm trở, trừ một số khu vực đã được nhân loại khai phá, những khu vực còn lại chẳng khác nào sinh mệnh cấm khu, một khi đi vào chính là giao mệnh cho trời, cứu tử chưa chắc có nhất sinh, không phải ai cũng dám đem sinh mệnh của bản thân đi mạo hiểm.

Mà Liên bang Trái Đất đã quy định rõ ràng, trẻ vị thành niên không được đi vào khu vực dị thứ nguyên.

"Khô Thiên" mà Chu Văn hấn khổ tu, chính là một loại Nguyên Khí quyết, thuần túy dựa vào khổ luyện mà thu được Nguyên khí, không có bất cứ ngoại lực nào có thể giúp đỡ.

Trong liên bang, thiên tài mười sáu tuổi có thể luyện được Nguyên khí cũng không ít, thế nhưng giống như Chu Văn, không dựa vào bất luận ngoại lực, chỉ tu luyện "Khô Thiên" rèn luyện thân thể mà luyện ra Nguyên khí, toàn bộ Liên bang Trái Đất chỉ sợ cũng không có mấy, mà thành thị nhỏ như Quy Đức Phủ này, càng là tồn tại duy nhất trong lịch sử.

Trước đó, tất cả giáo viên học sinh trong trường đều cho rằng tương lai Chu Văn có thể mở một mảnh trời, thế nhưng ai biết được, không bao lâu sau, một học sinh mới chuyển trường đến lại chỉ dùng một chiêu đánh bại Chu Văn, hơn nữa đó còn là một nữ sinh.

Cũng sau lần đó, Chu Văn liền không còn khác khổ tu luyện, biến thành "Tự cam đoạ lạc". Người khác đều cho rằng Chu Văn tâm lý yếu ớt, không chịu nổi đã kích, thế nhưng chỉ có bản thân Chu Văn hấn rõ ràng, hấn thay đổi, không hề liên quan tới lần thất bại đó, mà hoàn toàn bởi bộ điện thoại thần bí trong tay này.

Chu Văn cúi đầu nhìn điện thoại, không ngừng thao túng nhân vật trong game chém giết kiến trong sào huyệt.

"Giết chết sinh vật Phàm thai Đại Lực nghĩ... Giết chết sinh vật Phàm thai Đại Lực nghĩ... Giết chết sinh vật Phàm thai Đại Lực nghĩ..."

Mỗi khi Chu Văn giết một con Đại Lực nghĩ, lập tức liền nghe được một thanh âm nhắc nhở trong trẻo, sau đó trên màn hình liền hiện ra một dòng nhắc nhở: Giết chết sinh vật Phàm thai Đại Lực nghĩ, phát hiện Nguyên khí kết tinh.

Chu Văn ngưng mắt nhìn lại, quả nhiên thấy sau khi giết một con Đại Lực nghĩ liền tuôn ra một khóa kết tinh óng ánh như kim cương, phía trên kết tinh còn có một số năm.

Chu Văn thầm vui vẻ, vội vàng thao túng người tí hon nhặt Nguyên khí kết tinh, Nguyên khí kết tinh vừa chạm vào ngón tay người tí hon, lập tức hóa thành một cỗ khí tức kỳ dị, chui vào thân thể người tí hon.

Cơ hồ cùng lúc đó, Chu Văn cảm nhận được một cỗ lực lượng truyền vào thân thể hấn, tựa như điện giật lõi oanh, Nguyên khí trong cơ thể hấn nhanh chóng tràn đầy.

Mà trên cột tư liệu của người tí hon, giá trị Nguyên khí cũng từ bốn chuyển thành năm.

Sau khi giết sinh vật dị thứ nguyên, có tỷ lệ nhất định thu được đủ loại kết tinh, mà thường thấy nhất là bốn loại: Lực lượng, Tốc độ, Thể phách cùng Nguyên khí.

Sử dụng Lực lượng kết tinh, có thể tăng cường lực lượng của bản thân, sử dụng Tốc độ kết tinh, có thể tăng cường tốc độ. Các kết tinh khác, cũng có hiệu quả tương tự như vậy.

Có điều, trong hiện thực, kết tinh không hề biểu hiện con số, nhân loại cũng không hề nhìn thấy giá trị thuộc tính của bản thân, sau khi dùng sức mạnh kết tinh, chỉ biết là lực lượng tăng lên, chứ cụ thể tăng lên bao nhiêu thì lại không biết.

Bộ điện thoại thần bí trên tay Chu Văn, chẳng những có thể khiến hấn thu được Thứ Nguyên kết tinh mà người khác phải mạo hiểm sinh mệnh mới có thể thu được, còn có hấn khả năng xem rõ trị của của bản thân, sinh vật dị thứ nguyên, cũng như Thứ Nguyên kết tinh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Huyết Kiến

Từ khi thu được bộ điện thoại này, Chu Văn không ngừng chơi game cây quái, thu hoạch đủ loại Thứ Nguyên kết tinh.

Trước kia Lực lượng của hấn là 7, Tốc độ là 4, Thể phách là 7, Nguyên khí chỉ có 1.

Trong thời gian ngắn ngủi một tháng chơi game thu Thứ Nguyên kết tinh, hấn đã thu được trị số hiện tại, nếu đổi lại thành trước kia, đoán chừng mấy năm cũng chưa chắc có thể tiến triển nhanh như vậy.

Sau khi sử dụng hàng loạt các loại Thứ Nguyên kết tinh, Chu Văn liền phát hiện một quy luật, vô luận là loại thứ nguyên kết tinh nào, nếu trị số của nó lớn hơn trị số của bản thân hấn, như vậy sau khi hấn sử dụng xong, trị số của bản thân sẽ trực tiếp tăng lên bằng với trị số của kết tinh vừa sử dụng.

Thế nhưng nếu trị số của kết tinh nhỏ hơn hoặc bằng trị số của bản thân hấn, như vậy chỉ có thể tạo thành tác dụng bổ sung năng lượng, sau đó thông qua tu luyện Nguyên Khí quyết, mới có thể tiếp tục tăng trị số, mà không thể trực tiếp tăng trị số của bản thân.

Nói cách khác, trị số của thứ nguyên kết tinh càng cao thì càng tốt, tác dụng với Chu Văn lại càng lớn, có điều, hấn ở trong cái huyết kiến này giết lâu như vậy, Lực lượng kết tinh có trị số cao nhất mà Chu Văn hấn gặp chỉ mới đạt tới 9 điểm, Thể phách cao nhất cũng là 8 điểm, Tốc độ kết tinh đều rất thấp, Nguyên khí kết tinh càng vô cùng hiếm thấy, hôm nay có thể

thu được một khóa Nguyên khí kết tinh có trị số năm, thực sự chính là Nguyên khí kết tinh cao cấp nhất mà hắn từng thấy.

Chu Văn từng cân nhắc, cái này có thể có liên quan tới thiên phú của Đại Lực nghĩ, lực lượng cùng thể phách của Đại Lực nghĩ đều tương đối tốt, thể nhưng tốc độ lại không nhanh, cho nên Lực lượng kết tinh mà nó tạo ra tương đối tốt, mà Tốc độ kết tinh lại khó gặp mặt hàng cao cấp.

Có điều, coi như là cấp thấp Thứ nguyên kết tinh cũng có thể dùng như năng lượng bổ sung, thuận tiện cho Chu Văn tu luyện "Khô Thiên", cũng không phải hoàn toàn vô dụng.

Tiết nuôi duy nhất, kết tinh thu được trong game, chỉ cần tiếp xúc với người tí hon liền trực tiếp bị hấp thu, không thể trực tiếp đưa tới trong hiện thực, nếu không chỉ cần bán một chút kết tinh cấp thấp không dùng được, liền đủ cho Chu Văn sống một cuộc sống phú hào.

Đại Lực nghĩ trong Huyệt Ma kiến này có rất nhiều, mà sau khi phát hiện nhân vật tí hon của Chu Văn liền không ngừng tụ lại.

Sau khi giết hơn trăm con Đại Lực nghĩ, lần nữa Chu Văn lại thu được một viên Thứ Nguyên kết tinh, có điều lần này chỉ là Lực lượng kết tinh có trị số 3, chỉ có thể dùng làm năng lượng bổ sung.

Tỉ lệ thu được Thứ Nguyên kết tinh vốn không cao, hơn nữa phần lớn còn là cấp ba trở xuống, càng cao cấp thì lại càng khó rơi, Chu Văn chỉ có thể chăm chỉ cày quái, đề cao tỷ lệ thu được cấp cấp thứ nguyên kết tinh này.

Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn không tu luyện mà lại còn luôn ngủ trên lớp, bởi vì trừ thời gian lên lớp, những lúc khác, ngay cả ban đêm, Chu Văn đều dùng để cày quái, căn bản không có thời gian cùng tinh lực nghe giảng cùng tu luyện.

Coi như thế, tốc độ tiến bộ của hắn giờ cũng không phải lúc trước có thể so, nếu như cứ đơn thuần tu "Khô Thiên" như trước, chỉ ít cũng phải hao tổn thời gian gấp chục lần, thậm chí là mấy chục lần mới có thể khiến giá trị Nguyên khí đạt tới năm điểm.

Số lượng Đại Lực nghĩ tụ tập tới ngày càng nhiều, Chu Văn đã cảm thấy có chút ăn không tiêu, không bao lâu, nhân vật tí hon liền bị Đại Lực nghĩ bao phủ, màn hình lập tức đen thui.

Chu Văn lần nữa khôi động lại trò chơi, sau đó lại nhỏ một giọt máu lên màn hình, máu của hắn, tương đương với phục sinh được tề trong trò chơi, một giọt máu là một cái mạng.

Lần nữa vào trò chơi cày quái, giết một đầu lại một đầu Đại Lực nghĩ, có điều, vận khí của Chu Văn lần này cũng không mấy tốt đẹp, giết trên trăm con Đại Lực nghĩ, vẫn không thu được nổi một khóa Thứ Nguyên kết tinh.

Tâm tính hắn vốn trầm ổn, mãi không thu hoạch cũng không hề hấp tấp, vẫn kiên nhẫn cày quái trong Huyệt Ma kiến.

Đột nhiên, Chu Văn phát hiện, trong số Đại Lực nghĩ ở đây, đột nhiên xuất hiện một đầu Đại Lực nghĩ đặc biệt lớn.

Đầu Đại Lực nghĩ kia toàn thân huyết hồng, tựa như dùng máu tươi để nhuộm, đứng trong bầy kiến đen, thực sự lộ rõ sự khác biệt, Chu Văn liếc mắt liền nhìn thấy.

Mất thấy huyết sắc Đại Lực nghĩ vọt tới, Chu Văn thận trọng thử thăm dò, rất nhanh liền phát hiện bất kể là lực lượng hay tốc độ của Huyết sắc Đại Lực nghĩ so với Đại Lực nghĩ bình thường đều cao hơn không ít, có điều vẫn trong phạm vi ứng phó của hắn.

Liên tục di chuyển về sau, nhân vật tí hon thành công kích trúng Huyết sắc Đại Lực nghĩ mấy lần, có điều chỉ tạo thành tổn thương hết sức nhỏ, không có khả năng giết chết nó.

Có điều vẫn có thể thấy, thanh máu của Huyết sắc Đại Lực nghĩ đang từ từ giảm xuống, công kích thêm trăm lần nữa, hắn là có thể kéo tới đấy.

Tốc độ của Huyết sắc Đại Lực nghĩ so với Đại Lực nghĩ bình thường cũng chỉ hơn có một chút, nhân vật tí hon của Chu Văn có đủ thời gian di chuyển tránh né, muốn giết nó, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Có điều, Đại Lực nghĩ màu đen chạy tới ngày càng nhiều, khiến Chu Văn không thể không phân tâm, dựa theo tốc độ như vậy, có lẽ hắn còn chưa kịp giết Huyết sắc Đại Lực nghĩ, liền đã bị bầy kiến bao phủ.

Thế nhưng, hiện thực cũng không có biện pháp nào khác, Chu Văn chỉ có thể tận lực tăng tốc điều khiển để nhân vật tí hon di chuyển, tận khả năng công kích Huyết sắc Đại Lực nghĩ.

Mất thấy thanh máu ngày càng ít, gần như đã sắp tới đấy, mà Đại Lực nghĩ bốn phía cũng ngày càng nhiều, sắp khiến nhân vật tí hon không còn chỗ di chuyển.

Răng rắc!

Nhân vật tí hon không kịp né tránh, bị một đầu Đại Lực nghĩ màu đen cắn một cái, lượng máu lập tức mất một nửa.

Chu Văn biết hắn sắp không chống được nữa, đành phải điều khiển nhân vật tí hon, dùng hết lực lượng cuối cùng, đánh một kích toàn lực về phía Huyết sắc Đại Lực nghĩ.

Oanh!

Một quyền đánh xuống, Huyết sắc Đại Lực nghĩ lập tức bị kích trúng điểm yếu hại, một đoạn máu cuối cùng bị thanh không, giáp xác huyết hồng lập tức nổ tung, hai viên kết tinh từ trong cơ thể bắn ra ngoài.

Chu Văn không kịp xem hai viên Thứ Nguyên kết tinh kia có thuộc tính gì, chỉ vội khống chế nhân vật tí hon sắp tàn nhặt hai viên kết tinh.

Nhân vật tí hon vừa chạm vào kết tinh, liền bị Đại Lực nghĩ bao phủ, chỉ trong chốc lát màn hình lại biến thành màu đen.

Nhìn thấy trên màn hình cũng đồng thời xuất hiện hai lời nhắc nhở, Chu Văn thầm thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng đã sớm có kinh nghiệm, chỉ cần trước khi chết có thể nhặt được Thứ Nguyên kết tinh, như vậy Thứ Nguyên kết tinh đó liền là của hắn.

“Giết chết sinh vật Phàm thai biến dị Đại Lực nghĩ, phát hiện Nguyên khí kết tinh.”

“Giết chết sinh vật Phàm thai biến dị Đại Lực nghĩ, phát hiện Đại Lực nghĩ kết tinh.”

Nhìn hai lời nhắc nhở trên màn hình, Chu Văn không khỏi ngẩn ra, Nguyên khí kết tinh thì hắn gặp nhiều rồi, thể nhưng kết tinh lấy tên của Đại Lực nghĩ làm danh, hắn lại mới nhìn thấy lần đầu tiên.

Sau khi khê ngạc nhiên, Chu Văn lập tức phản ứng lại, mặc dù hắn chưa từng gặp qua Thứ Nguyên kết tinh như vậy, nhưng cũng đã được nghe nói tới sự tồn tại của loại kết tinh này, trong sách giáo khoa cùng trên mạng đều có nói đến người sử dụng kết tinh tương tự, chỉ có điều, những cái kia không phải là Đại Lực nghĩ kết tinh, mà là những sinh vật dị thứ nguyên

khác kết tinh.

- Chẳng lẽ, cái này chính là Thứ Nguyên kết tinh đặc biệt trong truyền thuyết kia?

Chu Văn vừa mừng, vừa cảm nhận dị lực truyền tới từ trong điện thoại, trong chốc lát liền trải rộng toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đại Lực Thần Quyền

Một cảm giác như điện giật lõi oanh lan khắp toàn thân Chu Văn, cảm giác này hẳn hoàn toàn không hề xa lạ, đây là quá trình bắt buộc phải có khi hấp thu Nguyên khí kết tinh, chẳng qua lần này, lại mãnh liệt hơn bất cứ lần nào trước đó, so với lần hấp thụ viên Nguyên khí kết tinh cấp năm kia, mãnh liệt hơn không biết bao nhiêu lần.

- Đây là Nguyên khí kết tinh cấp mấy? sao lại mãnh liệt tới như vậy?

Chu Văn vừa kinh hãi, vừa cảm nhận một cỗ lực lượng khác xông vào thân thể.

Cảm giác này hoàn toàn khác với khi hấp thu Nguyên khí kết tinh, nó tựa như một đầu điện xà, nhanh chóng trùng kích thân thể hắn, cường ép xông phá các đường kinh mạch bế tắc, mở ra một con đường kỳ dị.

- Quả nhiên... Đại Lực nghĩ kết tinh chính là Nguyên Khí kỹ kết tinh trong truyền thuyết... có điều, không biết Nguyên Khí kỹ của Đại Lực nghĩ là cái gì...

Chu Văn thầm chờ mong vô tận.

Theo điện xà không ngừng lưu chuyển trong cơ thể, Nguyên khí toàn thân Chu Văn cũng bị dẫn động theo, lưu luyến trong con đường mà điện xà mới khai phá.

Chu Văn kinh ngạc phát hiện, theo Nguyên khí lưu chuyển, hai tay hắn trở nên đỏ như máu, sáng bóng như kim loại, hơn nữa còn có cảm giác sung phòng kỳ lạ, mặc dù kích thước thực tế hoàn toàn không thay đổi, thế nhưng lại khiến Chu Văn cảm thấy trong hai tay nhiều thêm một cỗ lực lượng cường đại, nhanh chóng muốn bộc phá ra ngoài.

Hắn có một xúc động muốn oanh quyền ra ngoài, có điều vẫn có thể nhẫn xuống, hiện tại đang trong sân trường, không nên tạo ra động tĩnh quá lớn, hơn nữa phá hủy của công thì sẽ phải bồi thường tiền a.

Qua mười mấy phút, cảm giác sung phòng kia mới dần biết mất, hai tay khôi phục lại nguyên trạng, Nguyên khí trong cơ thể dùng ngừng lưu động, có điều, Chu Văn lại biết rõ, cái kỹ xảo bùng nổ Nguyên khí kia, đã in thật sâu vào trong thân thể cùng linh hồn hắn, tựa như đã biến thành một loại bản năng, dù thế nào cũng không thể quên được.

Chu Văn không kịp chờ mà nhìn về phía điện thoại, thấy màn hình trò chơi đã sớm tắt mất, lập tức liền khởi động lại, sau đó nhò giọt máu lên, chờ nhân vật xuất hiện, lập tức xem tư liệu nhân vật trong trò chơi.

Chu Văn: 16 tuổi.

Sinh mệnh đẳng cấp: Phàm thai.

Lực lượng: 9.

Tốc độ: 5.

Thể phách: 8.

Nguyên khí: 9.

Nguyên Khí quyết: "Khô Thiên".

Nguyên Khí kỹ: Đại Lực thần quyền (Thất đoạn).

Nguyên Khí sủng: Không.

Chu Văn vui mừng không xiết, giá trị Nguyên khí trực tiếp tăng tới chín điểm, nói rõ viên Nguyên khí kết tinh mà hắn mới hấp thu chính là Nguyên khí kết tinh cấp chín, mà hai chữ thất đoạn sau Đại Lực thần quyền, cũng tương tự thuộc tính kết tinh cấp bảy, không cần Chu Văn tu luyện, Đại Lực thần quyền đã có đẳng cấp rất cao.

Nguyên khí kết tinh tương đối hiếm, nên giá cả khá đắt đỏ, thế nhưng có Nguyên Khí kỹ, liền có thể dùng Nguyên Khí kỹ để tăng một mặt năng lực nào đó trong thời gian ngắn, bộc phát ra sức chiến đấu cao hơn tự thân, thực sự là thủ đoạn quan trọng để bảo mệnh cùng giết địch, không ai ngại bản thân có quá nhiều Nguyên Khí kỹ.

Trước kia, Chu Văn căn bản không có tài lực để mua sắm Nguyên Khí kỹ kết tinh, lại thêm đã toàn tâm toàn ý tu luyện "Khô Thiên", cũng không còn thời gian dư thừa đi luyện Nguyên Khí kỹ, môn Đại Lực thần quyền này, có thể tính là môn Nguyên Khí kỹ đầu tiên mà hắn có, nhìn tên biết hiệu quả, hẳn là thuộc về kỹ pháp tăng lực lượng hai quả đảm.

- Quả nhiên, Huyết Ma kiến trong trò chơi giống với Linh vực dị thứ nguyên trong thực tế, nói như vậy, trong trò chơi này, có phải cũng có thể sinh ra Phôi sủng hay không?

Tâm tình Chu Văn hơi chút xúc động.

Lần nữa tiến vào trò chơi cây quái, nhậ vật trong trò chơi cũng có được kỹ năng Đại Lực thần quyền, Chu Văn không kịp chờ liền để nhân vật trong trò chơi phát động Đại Lực thần quyền, muốn xem uy lực đến cùng tới mức nào.

Oanh!

Nhân vật tí hon huy quyền đâm lên thân một đầu Đại Lực nghĩ, trực tiếp cắm sâu vào trong thân thể, sau đó thân thể chính thể của Đại Lực nghĩ vì áp lực cực lớn mà nổ tung, máu thịt

tàn giáp bắn tung tóe, tàn thi đầy đất.

Chu Văn nhìn mà vừa mừng vừa sợ, nhân vật tí hon này chẳng khác nào phục chế thể của hắn, nhân vật tí hon có thể phát ra uy lực như vậy, nghĩa là trong hiện thực hắn cũng có thể phát ra uy lực tương tự.

Trước đó, hắn phải cần tới mấy quyền mới có thể đánh chết một đầu Đại Lực nghĩ, hơn nữa còn là nhờ đánh trúng điểm yếu hại, còn hiện tại, Đại Lực thần quyền lại trực tiếp bỏ qua phòng ngự của Đại Lực nghĩ, trực tiếp đánh nó bạo thể, lực lượng mạnh mẽ tới dọa người.

Có điều, dù Đại Lực thần quyền có mạnh mẽ, nhưng một quyền này tiêu hao tới bốn điểm Nguyên khí, hiện tại trị số Nguyên khí của hắn cao nhất mới có chín, nhiều lắm chỉ có thể đánh ra hai quyền, Nguyên khí liền thấy đáy.

Dù có thể tự khôi phục, thể nhưng tốc độ khôi phục lại tương đối chậm, hiện tại, một giờ hắn chỉ có thể khôi phục được một điểm, xa xa không kịp tốc độ tiêu hao.

Đương nhiên, cũng có thể lợi dụng Nguyên khí kết tinh để nhanh chóng khôi phục Nguyên khí, đối với người bình thường mà nói, cách này phi thường xa xỉ.

Mặc dù đạt được Nguyên Khí kỹ, nhưng tạm thời cũng chỉ có thể dùng làm đòn sát thủ.

Chu Văn vẫn tiếp tục nhẫn nại cây quái, hy vọng có thể xuất hiện thêm một chút đồ vật thần kỳ.

Quá trình cây quái đương nhiên cực khô khan, nhưng đối với một người chỉ có thể dựa vào bản thân để rèn luyện, trước mười sáu tuổi có thể luyện ra Nguyên khí mà nói, quá trình khô khan này cũng không có gì quá mức.

Đang lúc Chu Văn cảm điện thoại, sa vào trong công cuộc cây quái, đột nhiên cảm nhận được có người tới gần, ngẩng đầu nhìn lên, thấy một nữ sinh mặc đồng phục cao gầy bước tới.

Chu Văn đưa mắt nhìn chung quanh, bình thường nơi này vốn không có học sinh nào đến, hiện tại cũng như thế, phương viên mười mấy mét quanh đây, dường như chỉ có mình hắn vậy, cũng bởi nguyên nhân này, hắn mới chọn chơi game ở đây.

Phương Nhượng Tích, cô nàng này sẽ không tới tìm ta chứ?

Chu Văn nhìn nữ sinh bước tới, đành phải cắt điện thoại, hắn cũng không muốn để người khác nhìn thấy những gì tồn tại trong điện thoại của hắn, bằng không sẽ dễ dẫn tới phiền toái lớn.

Phương Nhượng Tích dáng người cao gầy, chừng một mét bảy lăm, ở cái tuổi này, nam sinh đạt mức đó cũng không tính là thấp, còn với nữ sinh, thực chẳng khác hạc giữa bầy gà.

Mặc dù thân hình nàng cao lớn, nhưng tỷ lệ vóc người lại rất tốt, hơn nữa thường xuyên rèn luyện, khiến người không hề có cảm giác hình thể quá lớn. Ngược lại, bắp đùi thon dài, đường eo con kiến, lại khiến người có một cảm giác trùng kích thị giác mãnh liệt, một cảm giác mỹ lực cùng đã tính nguyên thủy dâng lên.

Con người nàng, cùng với cái tên điềm đạm nho nhã Phương Nhượng Tích hoàn toàn là hai thái cực, nàng là một nữ sinh khá cao ngạo, trước khi nữ sinh chuyển trường kia đến, Phương Nhượng Tích cùng Chu Văn chính là hai đại thiên tài nổi danh nhất trường cấp ba Quy Đức.

Chỉ có điều, hai người cùng không cùng ban, lại thêm cả hai đều không giỏi kết giao, mà Chu Văn cũng chỉ toàn tâm toàn ý luyện "Khô Thiên", nên ngoại trừ lễ phép bắt chuyện qua loa, hai người cũng chưa từng có gặp gỡ sâu sắc.

Hiện tại, rõ ràng là Phương Nhượng Tích đang chạy tới chỗ Chu Văn, khiến Chu Văn hơi nghi hoặc, không biết Phương Nhượng Tích tìm hắn làm cái gì.

- Chu Văn, trận khảo thí thực lực tốt nghiệp cuối cùng, ta hy vọng có thể mời ngươi gia nhập đội ngũ của ta.

Phương Nhượng Tích vừa đến trước mặt Chu Văn, lập tức nói một câu khiến Chu Văn kinh ngạc.

- -----

Phóng tác: xonevictory

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Phương Nhượng Tích

Tu luyện Nguyên Khí quyết chính là việc vô cùng quan trọng trong hệ thống giáo dục ở Liên bang Trái Đất, bình thường ngoài chương trình thi đại học, còn có một mục khảo thí thực lực chuyên môn.

Bởi buổi khảo thí thực lực này có tính nguy hiểm nhất định, cho nên cũng không yêu cầu tất cả các học sinh đều phải tham gia, mà thành tích thực chiến cũng không phải tính trong tổng điểm thi đại học, có tham gia hay không đều là do tự nguyện báo danh. Có điều, với một số học viện đặc thù, đều có yêu cầu thành tích nhất định trong kỳ khảo hạch này.

Mười năm gần đây, càng ngày càng có nhiều học viện nổi danh đem tiêu chuẩn khảo thí thực chiến vào trong phạm vi tuyển sinh.

Đương nhiên, ai đó muốn hướng tới một số công việc liên quan tới Lĩnh vực dị thứ nguyên, khảo thí thực chiến lần này là một nước cờ đầu không tệ.

Mặc dù Chu Văn có khả năng thu được Thứ Nguyên kết tinh từ trong trò chơi trên điện thoại, căn bản không cần đi Lĩnh vực dị thứ nguyên mạo hiểm, thể nhưng hắn vẫn muốn tham dự kỳ khảo thí này, đồng thời cũng muốn tiến vào một số học viện đặc biệt để học tập, hơn nữa, sau này cũng kiểm công việc liên quan tới Lĩnh vực dị thứ nguyên.

Nếu như Chu Văn hắn mà không có bất cứ công việc nào liên quan tới dị thứ nguyên, cũng không có con đường thu thập Thứ Nguyên kết tinh chính thống, như vậy hắn sẽ rất khó để nói tại sao bản thân có thể tiến hóa trưởng thành nhanh như vậy, cũng rất khó nói nguyên nhân thu được Phối súng các thứ.

Đại ản ản tại thị, một viên kim cương, chỉ có ản trong mỏ thủy tinh mới không khiến người chú ý.

Dù Chu Văn hấn không muốn đi dị thứ nguyên mạo hiểm, nhưng nhất định phải có công việc tương quan, ít nhất cũng phải có một con đường thu hoạch những tài liệu trong dị thứ nguyên, như vậy, về sau khi hấn sử dụng hàng loạt Thứ Nguyên kết tinh, mới không làm cho người khác hoài nghi.

Khảo thí thực chiến cũng không phải chiến đấu một mình, mà là bốn người tạo thành một tiểu tổ tiến hành chiến đấu, ngoại trừ năng lực chiến đấu cá nhân, năng lực hợp tác đoàn thể, năng lực lãnh đạo... đều ảnh hưởng tới thành tích cuối cùng.

Nếu trong thực chiến, chỉ có một mình người đi tới cuối cùng, ba người khác hoặc rời khỏi khảo thí sớm, hoặc xảy ra chuyện ngoài ý muốn, như vậy dù người thể hiện rất tốt, có thể thu được điểm cao, nhưng điểm số cũng sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Trước kia, thanh danh của Chu Văn ở trường cũng không quá tệ, thực sự là một đồng đội lý tưởng, thế nhưng một tháng vừa qua, hình tượng cùng danh dự của hấn đều trượt dốc không phanh, năng lực cũng khiến người hoài nghi cực lớn.

Nếu học sinh bình thường tìm hấn kết tổ đội, còn có thể hiểu được. Nhưng người có năng lực trùng kích vị trí đệ nhất khảo thí như Phương Nhượng Tích lại tới tìm hấn, dường như cũng không cần thiết lắm a.

Trước đó, Chu Văn hấn nổi danh nhờ tu luyện "Khô Thiên", nói đến thực lực, trong trường cũng có một số học sinh dưới mười sáu tuổi luyện ra Nguyên khí, chỉ có điều, bọn hấn không tự thân tu được như Chu Văn, ít nhiều đều hấp thụ qua Nguyên khí kết tinh làm phụ trợ tu hành.

- Vì sao muốn tổ đội với ta?

Chu Văn hứng thú nhìn Phương Nhượng Tích.

Phương Nhượng Tích cùng Chu Văn đối mặt, ánh mắt Phương Nhượng Tích trong veo lãnh lẫm như suối băng không nhiễm bụi trần.

- Ta muốn tận lực tranh thủ được điểm cao, cho nên cần đồng đội đủ mạnh, mà ngươi, có thực lực như vậy.

Phương Nhượng Tích bình tĩnh nói.

- Đồng đội đủ mạnh? người ngươi nói là ta của tháng trước hả?

Chu Văn nói.

Ánh mắt Phương Nhượng Tích sáng rực lên, nhìn chăm chăm vào Chu Văn, ngữ khí vẫn kiên định:

- Trong mắt của ta, Chu Văn chính là Chu Văn, chưa bao giờ thay đổi, trong trường này, ngươi, là người duy nhất có thể để ta coi là đối thủ.

Chu Văn hơi ngần ra, hấn không nghĩ tới, Phương Nhượng Tích lại coi trọng hấn như vậy, không khỏi sinh nấy phần cảm giác cổ quái.

- Ngươi nói như vậy, còn An Tĩnh thì sao?

Chu Văn tự giễu nói, mặc dù hấn không thêm đề ý chuyện An Tĩnh từng đánh bại hấn, tuy nhiên lại không thể không thừa nhận, An Tĩnh mạnh hơn hấn nhiều lắm.

Phương Nhượng Tích thờ dãi nói:

- Cho nên ta mới nói, ngươi là người duy nhất trong trường này khiến ta coi là đối thủ. An Tĩnh, vốn không thuộc về nói này, năng cũng sẽ không thi đại học ở đây.

- Ngươi có ý gì?

Chu Văn hơi ngần ra.

- Ngươi chưa biết sao? Nàng ta đã chuyển trường.

Phương Nhượng Tích dừng lại một chút, lại tiếp tục nói:

- Mặc dù ta không biết lai lịch của An Tĩnh ra sao, có điều có thể khẳng định, nàng ta đã siêu việt Phạm thai, tuổi giống như nàng ta, có thể bước tới bước này, xuất thân tuyệt không đơn giản. Mà thực lực nàng ta mạnh như vậy, lại còn chủ động khiêu chiến ngươi, điều này càng không cần thiết, hơn nữa nàng ta lại đột nhiên rời đi như vậy, khiến ta có cảm giác, nàng ta tới đây chính là muốn đánh ngươi một chầu, ta còn tưởng là ngươi đã sớm biết nàng ta, hơn nữa hai người còn có khúc mắc.

Trước đó, Chu Văn cũng không nghĩ quá nhiều, thế nhưng giờ nghĩ lại tỉ mỉ, thực đúng như là như vậy, thế nhưng hấn có thể khẳng định, trước đó hấn chưa từng gặp An Tĩnh, càng không có khả năng phát sinh khúc mắc với nàng ta.

- Sao có thể, trước kia ta chưa từng gặp nàng ta, càng không có khả năng có quan hệ gì.

Chu Văn cẩn thận nhớ lại, một hồi lâu cũng không nghĩ ra bản thân có thể kết thù gì với An Tĩnh.

- Nói như vậy, là ta nghĩ nhiều rồi.

Phương Nhượng Tích không tiếp tục kéo đề tài này, nhìn Chu Văn hỏi:

- Vậy ý ngươi sao?

- Ngươi nguyện ý tổ đội với ta, ta tự nhiên cũng không từ chối ôm đồm.

Chu Văn nhún vai nói.

- Một lời đã định, hai đội viên còn lại ta đã tìm xong, từ hôm nay trở đi, khóa tu luyện buổi chiều hàng ngày chúng ta luyện chung một chỗ, cam đoan khi thực chiến có thể phối hợp đủ ăn ý.

Phương Nhượng Tích nhìn đồng hồ trên cổ tay, quay người nói với Chu Văn:

- Tới đi, cũng sắp đến thời gian tu luyện buổi chiều rồi.

Lý Trí cùng Điền Hường Đồng nhìn thấy Phương Nhượng Tích đưa theo Chu Văn trở về, không khỏi có chút ngỡ ngàng, bọn hắn biết Phương Nhượng Tích muốn tìm đồng đội thứ tư, thế nhưng lại không biết Phương Nhượng Tích tìm ai.

Bây giờ nhìn thấy Phương Nhượng Tích dẫn Chu Văn trở về, hai người đều có chút nghi hoặc, dù sao biểu hiện hơn tháng qua của Chu Văn, bọn hắn đều nhìn thấy trong mắt.

Tu hành như lợi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi, đặc biệt là chuyện thực chiến, thường xuyên luyện tập còn khó để nắm được chiến cơ trong thực chiến, mấy ngày không luyện sẽ dẫn tới phản ứng chậm chạp, còn Chu Văn, đã hơn tháng rồi hết chơi lại ngủ, trình độ thực chiến khẳng định không tới đâu.

Tựa như tuyên thủ cách đấu vậy, một thời gian mà không tập luyện, muốn lên đài lại nhất định phải có đủ thời gian huấn luyện khôi phục đã, không ai có thể nắm không mà mạnh lên được.

Hiện tại, cách kỳ thi đại học đã không còn mấy này, coi như Chu Văn có lảng từ hồi đầu, sợ là cũng khó mà khôi phục được trình độ trước đó.

- Nhượng Tích, đồng đội thứ tư mà ngươi nói, không phải là Chu Văn chứ? Đùa vậy không khỏi hơi quá đáng nha!

Điền Hường Đồng vuốt vuốt mũi, có chút khoa trương.

- Ta không nói đùa, Chu Văn chính là thành viên thứ tư của tiểu đội chúng ta.

Phương Nhượng Tích nghiêm trang nói.

Điền Hường Đồng nhìn Phương Nhượng Tích, lại nhìn Chu Văn, thói quen lại đưa tay sờ mũi:

- Nhượng Tích, thiên phú của Chu Văn thế nào chúng ta đều biết, thế nhưng dù sao hơn tháng rồi hắn không hề huấn luyện, giờ tập lại từ đầu, sợ là khó có thể khôi phục lại trạng thái trước đó. Mục tiêu của chúng ta là vị trí thứ nhất, chỉ sợ Chu Văn không phải là lựa chọn tối ưu à? nếu không vậy đi, ta có chút giao tình với Trịnh Di, nếu ngươi không tiện mở miệng, vậy để ta đi mời hắn gia nhập đội ngũ của chúng ta?

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Lực Lượng

Điền Hường Đồng nói vậy, hiển nhiên là cố ý nói cho Chu Văn, thế nhưng Chu Văn cũng không tức giận.

Kỳ thực chiến này với người bình thường chính là đại sự cả đời, dù là người nào cũng đều muốn tận lực làm đến tốt nhất, không ai muốn vì người khác mà ảnh hưởng tới thành tích của mình.

Có thể dẫm vào trường danh tiếng, ra trường có thể nhận được công việc lý tưởng hay không, thậm chí có thể tiến vào xã hội thượng lưu hay không, tất cả đều có quan hệ với lần thực chiến này.

Huống chi đồng đội mạnh yếu thế nào còn có thể ảnh hưởng tới an toàn của bản thân, không ai dám đem chuyện này ra nói đùa cả.

Coi như là Chu Văn, trước khi đạt được bộ điện thoại thần bí kia, hắn cũng muốn thi vào trường đại học danh tiếng, như vậy mới thu được càng nhiều cơ hội để bản thân trở nên mạnh hơn, không đến mức phai mờ trong chúng sinh mờ ảo, cho nên Chu Văn có thể hiểu được vì sao Điền Hường Đồng lại nói như vậy.

Điền Hường Đồng nói xong, cũng không nhìn Phương Nhượng Tích, tầm mắt nhìn thẳng vào Chu Văn.

Phương Nhượng Tích cũng nhìn Chu Văn:

- Mặc dù Trịnh Di cũng hết sức ưu tú, có điều ta cảm thấy, Chu Văn là lựa chọn tốt nhất.

Lý Trí ở một bên suy nghĩ nói:

- Ánh mắt Nhượng Tích thế nào, chúng ta đương nhiên tin tưởng. Chu Văn rất ưu tú, có điều thành tích thực chiến lần này rất quan trọng với chúng ta, không thể không đối đãi thận trọng. Như vậy đi, nếu Chu Văn ngươi không ngại, vậy chúng ta làm chút kiểm tra nho nhỏ đi, chờ có kết quả, Chu Văn có thích hợp gia nhập đội ngũ hay không, chúng ta xem là hiểu.

- Lý Trí nói không sai, ta đồng ý.

Điền Hường Đồng lập tức nói.

- Khảo thí thế nào?

Phương Nhượng Tích hỏi.

- Cái này đơn giản, trong ba người chúng ta thì ta yếu nhất, để Chu Văn đánh với ta một trận, chỉ cần hắn thắng ta, tự nhiên sẽ có tư cách gia nhập đội ngũ, như vậy cũng không tính là khi dễ hắn à?

Điền Hường Đồng trực tiếp cướp lời.

Phương Nhượng Tích không nói gì, chỉ đưa ánh mắt về phía Chu Văn.

Chu Văn biết bản thân nhất định phải thể hiện ra một chút, bằng không miễn cưỡng cũng có dung nhập vào đoàn đội này, mặc dù, hắn cũng không có hứng thú. Có điều, hắn cũng muốn lấy được thành tích tốt một chút, đội ngũ này của Phương Nhượng Tích, có thể tính là đội mạnh nhất trong trường, gia nhập đội này, không có gì xấu.

- Ta không sao, có điều thực chiến sẽ có nguy hiểm, dù là ai bị thương thì cũng không tốt lắm.

Chu Văn gật gật đầu.

Điền Hường Đông nghe vậy liền nở nụ cười:

- Chu Văn, ta biết ngươi một mực luyện "Khô Thiên", thế phách cùng lực lượng đề không tầm thường, nhưng tốc độ lại không được, ta cũng không làm khó ngươi, vậy chúng ta dùng lực lượng đề quyết thắng thua đi!

Phương Nhượng Tích nghe Điền Hường Đông nói như vậy, không khỏi khẽ nhún mày.

Điền Hường Đông tu luyện "Lôi Đình công", bộ Nguyên Khí quyết này sở trường bùng nổ lực lượng, hơn hẳn, hẳn còn một môn Nguyên Khí kỹ "Lôi quyền" phối hợp với "Lôi Đình công" nữa, mặc dù "Lôi quyền" của Điền Hường Đông mới chỉ có một đoạn, có điều học sinh cấp ba mà được tiếp xúc với nguyên bộ Nguyên Khí kỹ kết hợp Nguyên Khí quyết như vậy cũng không nhiều, tương đối hiếm gặp.

Phương Nhượng Tích không biết bối cảnh Chu Văn thế nào, có điều thấy Chu Văn tu luyện "Khô Thiên", lại chưa bao giờ thấy Chu Văn mua sắm Nguyên khí kết tinh đề phụ trợ tu luyện, chỉ sợ gia cảnh cũng tương đối khó khăn, ngay cả Nguyên khí kết tinh cũng không có, như vậy sao có thể có tiền mua Nguyên Khí kỹ kết tinh?

Mà trước đó, khi đánh với An Tĩnh, cũng chưa từng thấy Chu Văn dùng bất cứ Nguyên Khí kỹ nào.

Khóe miệng Phương Nhượng Tích khẽ giật giật, lại không nói ra lời, thầm nghĩ: Để xem Chu Văn ứng đối ra sao cũng được.

- So lực lượng thế nào?

Chu Văn nhìn Điền Hường Đông mà hỏi.

- Mặc dù trong trường có mấy kiểm tra lực lượng, có điều mấy số liệu chết kia không có ý nghĩa, chúng ta dùng quyền đối quyền, người nào lui lại thì thua, thế nào?

Điền Hường Đông nheo mắt lại nói.

- Vẫn là dùng mấy kiểm tra của trường đi.

Chu Văn suy nghĩ một chút rồi nói.

- Sao? Sợ ta khiến ngươi bị thương?

Điền Hường Đông bĩu môi một cái.

Chu Văn cười không nói, hẳn sợ một quyền của hắn đánh chết Điền Hường Đông.

Chuyện Điền Hường Đông đã luyện "Lôi quyền" ở cái trường này cũng không phải bí mật, đơn thuần lực lượng chỉ sợ không thể chiến thắng hắn, mà nếu sử dụng Đại Lực thần quyền, Chu Văn thực sự sợ một quyền đánh nát Điền Hường Đông.

- Được, ngươi đã sợ, vậy chúng ta dùng mấy kiểm tra đi.

Điền Hường Đông trầm tiết nuốt.

Ba năm cấp ba ở đây, mọi người đều nói Chu Văn là đệ nhất thiên tài, Điền Hường Đông đương nhiên không phục, đã sớm muốn đánh bại Chu Văn để chứng minh bản thân.

Đây là khát vọng không chỉ riêng hắn, sau khi Chu Văn bị An Tĩnh đánh bại, khát vọng này đã nhạt hơn rất nhiều.

Có điều giờ tìm được cơ hội đánh bại Chu Văn, Điền Hường Đông tự nhiên vẫn có chút chờ mong hưng phấn, dù sao Chu Văn cũng từng được vinh dự là đệ nhất thiên tài.

Tiết nôi duy nhất của Điền Hường Đông hiện tại là không thể tự tay đánh bại Chu Văn như An Tĩnh, chỉ có thể mượn mấy kiểm tra lực lượng để gián tiếp so tài.

Hiện tại vẫn là giờ nghỉ trưa, trong phòng dụng cụ cũng không có học sinh nào khác, Dư Thái Bạch vẫn như thường ngày, kiểm tra từng bộ máy móc, xem xem có xuất hiện vấn đề nào để kịp thời bảo tu.

Dư Thái Bạch vừa ngồi vào máy kiểm tra khoang thuyền vũ trụ, liền nghe tiếng cửa phòng bị đẩy ra, sau đó có người bước đến.

- Giờ là giờ nghỉ trưa, mấy người này tới đây làm gì?

Dư Thái Bạch nhìn xuyên qua lỗ quan sát trong khoang thuyền, phát hiện người tới lại là Phương Nhượng Tích, Điền Hường Đông, Lý Trí cùng Chu Văn, không khỏi hơi chút ngoài ý muốn.

Bốn học sinh này, cơ hồ có thể tính là tinh anh của trường cấp ba bọn hắn, ngoại trừ Chu Văn đã tự cam đoan lạc, ba người khác đều có hy vọng đạt được thành tích cực cao.

Bốn người cùng đi tới phòng dụng cụ, mà trong đó lại có cả Chu Văn, điều này khiến Dư Thái Bạch thực sự có chút hiếu kỳ, không biết bốn người tới đây để làm gì.

- Bốn người... chẳng lẽ bốn người bọn họ muốn tổ đội tham gia khảo thí... thế nhưng Chu Văn hiện tại... tại sao mấy người Phương Nhượng Tích lại để Chu Văn tham gia tổ đội a?

Dư Thái Bạch hơi động suy nghĩ, an vị trong khoang kiểm tra không ta, muốn xem mấy người này muốn làm gì.

- Ngươi tới trước hay là ta tới trước?

Điền Hường Đông đi tới trước máy kiểm tra lực lượng, quay đầu nhìn Chu Văn.

- Thế nào cũng được.

Chu Văn nhàn nhạt nói.

- Mỗi người có ba lần cơ hội, lấy thành tích cao nhất để so đi, người nào tới trước đều được, vậy thì để ta tới trước.

Điền Hường Đông nói xong liền tới trước máy kiểm tra.

Hít một hơi thật sâu, vận chuyển "Lôi Đình công", ngưng tụ sức mạnh, một quyền đập tới bảng kiểm trắc.

Bảng kiểm trắc dùng hợp kim chế thành, mặt sau còn có trang bị dịch ép, căn cứ lực lượng trùng kích mà bảng kiểm trắc sẽ lui lại, màn hình sẽ hiện điểm số.

Một quyền vừa đánh xuống, lập tức thấy màn hình liên tiếp phát sáng, mãi đến khi con số bảy sáng lên mới dừng lại.

Một quyền không dùng tới "Lôi quyền" của Điền Hường Đông, chỉ dựa vào lực lượng thuần túy, đánh ra con số bảy đã khiến hắn tương đối hài lòng.

Bảy điểm lực lượng, đối với học sinh cấp ba bình thường, thực sự là con số đỉnh cấp.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Thốn Quyền

Lực lượng của Điền Hường Đông đạt tới bảy điểm, điều này khiến Chu Văn hơi chút kinh ngạc.

Trị số do máy kiểm tra báo ra cùng trị số trong trò chơi điện thoại có chút khác biệt, tuy nhiên cũng không hơn kém quá nhiều, trên cơ bản có thể coi như cùng đơn vị.

Trước khi Chu Văn hắn đạt được điện thoại thần bí này, chẳng qua cũng chỉ có bảy điểm lực lượng mà thôi.

- Tới lượt ngươi.

Điền Hường Đông lui sang một bên, nhìn Chu Văn nói.

Chu Văn bước tới trước máy kiểm tra, ánh mắt ba người Điền Hường Đông cùng tụ lại, bọn hắn muốn biết, người từng được vinh danh là đệ nhất thiên tài này, đến cùng có bao nhiêu thực lực.

Dư Thái Bạch trong khoang thuyền cũng muốn biết, trải qua hơn một tháng hoang phế, Chu Văn còn có thể giữ lại được bao nhiêu.

Mặc dù lực lượng sẽ không thoải hóa nhanh như chiến lực, nhưng có lực lượng là một chuyện, còn có thể thể hiện ra bao nhiêu lại là chuyện khác.

Kỹ xảo phát lực cần luyện tập lâu dài, mới có thể hoàn mỹ phát huy sức mạnh của bản thân, hoang phế thời gian dài, kỹ xảo không thạo, coi như lực lượng còn đó, cũng khó mà hoàn toàn bạo phát ra.

Chu Văn đứng trước bảng kiểm trắc, bày ra tư thái Thốn quyền, Thốn quyền không phải là Nguyên Khí kỹ, mà là một loại kỹ xảo cận chiến bình thường, là một trong những nội dung cơ bản mà nhà trường dạy.

Có điều, Thốn quyền dễ học khó tinh, trong thời gian ngắn muốn bộc phát lực lượng lớn nhất, cần phải trải qua vô số khổ luyện mới có thể thu được thành tựu, hơn nữa Thốn quyền phát lực trong khoảng ngắn, thoát nhìn không chút ưu mỹ, mà học sinh thường hướng tới mấy môn hiệu quả nhanh, hình tượng lại có chút bá khí.

Đương nhiên, càng nhiều học sinh sẽ lựa chọn kỹ xảo dùng binh khí, dù sao trong thực chiến, sát thương của binh khí cũng hơn xa quyền cước tay chân.

Thấy nắm đấm của Chu Văn áp sát bảng kiểm trắc, ba người Phương Nhục Tích đều ý thức được Chu Văn muốn dùng tới Thốn quyền.

Điền Hường Đông bấu môi một cái:

- Lực bộc phát của Thốn quyền rất mạnh, thế nhưng muốn luyện cũng không dễ, không có mấy năm khổ luyện rất khó tinh thông, hy vọng Chu Văn sẽ không biết khéo thành vụng.

Lời của Điền Hường Đông dù không dễ nghe, thế nhưng Dư Thái Bạch lại có chút đồng ý, Thốn quyền không dễ luyện, trước kia Chu Văn cũng không luyện nhiều, tháng gần đây lại càng trầm mê trong trò chơi điện thoại, lúc này mà dùng Thốn quyền để tiến hành khảo thí lực lượng, nói không chừng sẽ khiến thành tích càng kém hơn thực tế.

Coong!

Ngay khi bốn người còn suy tư, đã thấy nắm đấm của Chu Văn nhanh chóng chấn động, quyền này thực sự quá nhanh, nếu như không phải bảng kiểm trắc phát ra thanh âm, đám người bọn hắn còn tưởng mình hoa mắt, tựa như nắm đấm của Chu Văn còn chưa hề động.

Bốn người tám mắt cùng nhanh chóng nhìn về màn hình, bọn hắn muốn biết, một quyền này của Chu Văn có thể đánh ra bao nhiêu lực lượng.

“Khoảng cách quá ngắn!”

Điền Hường Đông, Phương Nhục Tích cùng Lý Trí đồng thời sinh một ý niệm.

“Khoảng cách huy quyền của hắn thực sự quá ngắn, mặc dù nói thốn kinh càng ngắn càng bùng nổ, thế nhưng khoảng cách quá ngắn lại khó mà phát lực. Một người phải ngồi xổm mới có thể nhảy cao hơn, cánh tay phải thu lại mới có thể đánh mạnh hơn. Thốn quyền làm ngược lại, nhưng phải là cao thủ Thốn quyền chân chính, mới có thể dùng khoảng cách ngắn như vậy để bùng nổ lực lượng...”

Dư Thái Bạch càng nghĩ nhiều hơn.

Thế nhưng khi nhìn con số trên bảng, đám người lập tức cùng trừng mắt nhìn sang.

Chỉ thấy con số trên bảng nhanh chóng biến mất, trong nháy mắt liền sáng lên mười. Thốn quyền của Chu Văn, lại có thể đánh ra mười điểm lực lượng.

- Mười! lại là mười! sao có thể?

Dư Thái Bạch vừa mừng vừa sợ.

Hắn dạy học cả đời người, hắn biết rõ dưới tình huống học sinh không dùng Nguyên Khí kỹ mà có thể đánh ra mười điểm lực lượng là chuyện đáng sợ cỡ nào.

Học sinh bình thường, cho dù có dùng Lực lượng kết tinh, trong thời gian còn mài dũa ở ghế trường cấp ba, rất khó có thể đạt tới mức này, bởi vì dù là Lực lượng kết tinh, giá trị với lực lượng cũng chỉ có hạn, lực lượng vượt qua bảy điểm, sử dụng Lực lượng kết tinh cơ hồ đã không thu được tác dụng nữa.

Trừ phi thu được Lực lượng kết tinh có phẩm chất cực cao, mới có thể khiến lực lượng tiến thêm một bước, bằng không cũng chỉ có thể từ từ luyện tập Nguyên Khí quyết, rèn luyện thân thể, chậm rãi bồi dưỡng lực lượng trưởng thành.

Thế nhưng điều đó thực sự quá khó khăn, trước khi đạt tới Truyền kỳ, rất khó có thể đạt tới mười điểm lực lượng, đại đa số người trước khi tấn thăng tới Truyền kỳ, thường thường chỉ khoảng bảy tám điểm lực lượng mà thôi.

Chu Văn rõ ràng vẫn chỉ là Phàm thai, lại có thể dùng lực lượng thuần túy đánh ra mười điểm lực lượng, chuyện này, tính cả liên minh cũng có thể tính là phượng mao lân giác, nói là trăm ngàn dặm mới tìm được một cũng không đủ.

- Chẳng lẽ, Chu Văn không hề cam chịu? sở dĩ khi đến lớp hắn luôn ngủ, là bởi vì bản thân đã luyện quá mệt nhọc?

Dư Thái Bạch càng nghĩ càng thấy không sai, ánh mắt nhìn Chu Văn lại xen lẫn không ít tán dương cùng yêu quý, ngoài ra càng nhiều là vui mừng:

- Nhất định là như vậy, vẫn là lão hiệu trường có ánh mắt tốt, đến cả ta cũng hiểu lầm hắn a. Phàm thai có thể đạt tới mười điểm lực lượng, cả Đức Phù này sợ là không ai sánh kịp hắn, đặt trên toàn bộ học sinh cấp ba toàn cầu, sợ là cũng đạt tới nhất lưu... thực sự là đứa nhỏ tốt... thực sự đã khó cho hắn...

Dư Thái Bạch càng nghĩ càng thấy Chu Văn thuận mắt, cảm thấy Chu Văn này không chỉ có thiên phú tốt, mà tính tình cũng cực giai. Từ khi hắn thua An Tĩnh, đã bị không ít người chỉ trích, Chu Văn chịu áp lực như vậy mà không hề biện giải, trong thời gian ngắn lại có thể tu luyện tới mức này, tâm tính cũng thiên phú như vậy, trong số học sinh cấp ba, thực sự rất khó được.

- Giả sao? Không cần dùng Nguyên Khí kỹ liền đánh ra mười điểm lực lượng? Chẳng lẽ tên này ngày ngày trốn trong nhà khổ luyện lực lượng?

Điền Hường Đông không nhìn được mà nuốt nước miếng, Phàm thai đánh ra mười điểm lực lượng, điều này thực sự có chút dọa người, nhân vật như vậy, thành thị nhỏ như thành Đức Phúc này, sợ là không được mấy cái.

Ánh mắt Lý Trí cùng Phương Nhược Tích nhìn Chu Văn cũng hơi khác, mặc dù Phương Nhược Tích vẫn luôn cho rằng Chu Văn không phải là kẻ tự cam đoạ lạc, khẳng định đang âm thầm khổ luyện, nhưng cũng không nghĩ tới, Chu Văn lại có thể có lực lượng mạnh như vậy.

- Xem ra số liệu của máy kiểm trắc này với số liệu trong trò chơi còn có chỗ khác biệt a, lực lượng trong trò chơi của ta mới chỉ đạt tới chín, mà hiện thực khảo nghiệm lại là mười.

Chu Văn âm thầm suy tư.

- Có thể đánh ra mười điểm lực lượng, không hổ là đệ nhất thiên tài trường chúng ta, có điều nếu người cho rằng như vậy đã có thể thắng ta, thực sự sai lầm!

Điền Hường Đông nhìn Chu Văn nói.

Thấy kết quả khảo nghiệm của Chu Văn, Điền Hường Đông đã thầm đồng ý để Chu Văn gia nhập tiểu đội.

Mặc dù Điền Hường Đông có thể dùng "Lôi quyền" đánh ra giá trị lực lượng hơn mười, nhưng lại cần phải tiêu hao Nguyên khí, lấy Nguyên khí hiện tại của hắn, trong thời gian ngắn cũng chỉ có thể đánh thêm vài quyền mà thôi, còn với ác chiến lâu dài sẽ không có tác dụng.

Mà lực lượng thuần túy của Chu Văn lại đạt tới mười điểm, có thể tác chiến lâu dài, đối với đoàn đội có thể tạo thành trợ giúp to lớn, thậm chí so với "Lôi quyền" của hắn còn càng thêm có tác dụng.

Hơn nữa, Chu Văn có thể dùng Thốn quyền tới mức này, chứng tỏ Chu Văn hắn chưa từng sa đoạ, tất phải là một mực âm thầm tu luyện, không chút lơ là.

Có điều, Điền Hường Đông cũng không có ý định nhận thua, y theo dự định, trước phải thắng Chu Văn, sau đó mới có rộng lượng thể thu Chu Văn vào đội ngũ.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Một Quyền Oanh Bạo

- Hường Đông...

Lý Trí muốn mở miệng nói gì đó, lại bị Điền Hường Đông khoát tay cắt ngang.

Một người có lực lượng tới mười điểm gia nhập đội ngũ của bọn hắn, trợ giúp rất rõ ràng, Lý Trí cảm thấy Chu Văn đã biểu hiện đủ thực lực, như vậy không cần phải tiếp tục nữa, vạch mặt lẫn nhau không ai được tốt cả.

Điền Hường Đông cưỡng ép dùng "Lôi quyền" đánh bại Chu Văn như vậy, nếu Chu Văn thực sự rời đi, đối với bọn hắn cũng là một tổn thất không nhỏ.

Mất thấy Điền Hường Đông đã tới trước bảng kiểm tra, Lý Trí còn muốn nói gì đó, lần nữa lại bị Phương Nhục Tích khoát tay ngăn lại.

- Như vậy có ổn không?

Lý Trí nói với Phương Nhục Tích.

- Không sao, tên kia đã chấp nhận Chu Văn, chẳng qua là không muốn thua thôi.

Phương Nhục Tích lạnh nhạt nói.

- Cái tên Hường Đông này, thực sự đến chết vẫn còn muốn tự ái.

Lý Trí hơi ngần ra, sau đó lập tức bình tĩnh, cười mắng một câu liền im lặng, nhìn Điền Hường Đông lần thứ hai thử lực.

Điền Hường Đông nghiêm túc đứng trước bảng kiểm tra, chậm rãi nhấc nắm đấm, gân xanh nổi lên, tựa như từng đạo điện quang cuốn lấy nắm đấm, khiến cho quyền đầu của hắn thoát nhìn dữ tợn khủng bố.

Bành!

Nắm đấm thô bạo nện lên bảng áp lực, tấm áp lực do hợp kim đặc thù chế thành lập tức lui lại một đoạn, con số nhanh chóng biến ảo trên màn hình, cuối cùng dừng lại ở mười một.

- Thế nào?

Cảm nhận được Nguyên khí nhanh chóng hao sạch trong thân thể, Điền Hường Đông âm thầm vuốt mồ hôi lạnh.

Lực lượng bản thân hắn chỉ tới bảy điểm, thêm "Lôi quyền" nhất đoạn, chỉ có thể tăng lên đại khái năm mươi phần trăm, hơn nữa còn không ổn định, đôi khi chỉ có thể đánh ra mười điểm, lần này đánh được mười một điểm, coi như không tồi, cũng may là đã thắng Chu Văn.

- Rất không tệ.

Chu Văn cũng là thiên tài trên mặt tu luyện, nhưng mặt tình cảm cảm xúc lại rất bình thường, hắn hoàn toàn không hề nhìn ra biến hóa của Điền Hường Đông, chỉ nghĩ xem nên thắng thế nào, nếu không thắng thì không thể gia nhập đội ngũ a, cho nên đành phải lần nữa bước tới trước máy kiểm tra.

Có điều, lần này Chu Văn cũng không lập tức xuất quyền kiểm tra, mà lần nữa quan sát tỉ mỉ khả năng chịu đựng của máy.

- Nhìn cái gì đấy? không được thì trực tiếp nhận thua, bại bởi ta cũng không mất mặt.

Điền Hường Đông thấy Chu Văn chậm chạp không xuất quyền, còn tưởng là Chu Văn không tin có thể đánh ra quyền mạnh hơn, mới do dự không đánh.

Chu Văn nhìn máy kiểm tra, có chút lo lắng nói:

- Nếu đánh hỏng thứ này, trường học hắn sẽ không bắt ta bồi thường chứ?

Điền Hường Đông nghe Chu Văn nói vậy, lập tức cười to:

- Bạn thân, người thổi đủ to đấy? đây là máy kiểm tra lực lượng, là máy chuyên dùng để kiểm tra lực lượng, dù chỉ là phiên bản dùng cho trường cấp ba, hạn mức cao nhất chỉ có hai mươi, thế nhưng máy học sinh cấp ba có thể đánh tới max trị số? chớ nói cho đánh hỏng nó. Ta nói vậy đi, dù người có thực sự đánh hỏng, có bị bắt đền thì ta sẽ thay người trả.

- Nói cũng đúng.

Chu Văn gật gù đầu, nhìn máy kiểm tra có vẻ rất rắn chắc, hắn là không dễ hỏng mới đúng a.

Ngay sau đó, Chu Văn liền không còn do dự nữa, nắm đấm giơ lên, làn da trên tay dần dần ánh ra màu đỏ kim loại, thoát nhìn như mạ thêm vào.

- Nguyên Khí kỹ... hóa ra Chu Văn cũng luyện Nguyên Khí kỹ...

Điền Hường Đông lập tức cảm thấy thất vọng.

Không thể nghi ngờ, dùng tổ chất sẵn có của Chu Văn, chỉ cần có chút Nguyên Khí kỹ, coi như Nguyên Khí kỹ đó có yếu đến mấy, lực lượng đánh ra cũng nhất định phải mạnh hơn Điền Hường Đông, Điền Hường Đông tự biết bản thân tất thua không thể nghi ngờ.

Phương Nhục Tích cùng Lý Trí cũng có chút kinh hi, Chu Văn có Nguyên Khí kỹ, vậy kỳ thực chiến này bọn hắn liền càng nắm chắc đạt được điểm cao.

Bành!

Chu Văn nện một quyền lên bảng kiểm tra, tấm áp lực như bị nện gỗ, trực tiếp bắt về sau, con số trên màn hình không ngừng biến ảo, chốc lát liền vượt qua mười một.

- Không biết hắn dùng Nguyên Khí kỹ lại có thể đánh ra con số bao nhiêu.

Phương Nhục Tích nghĩ nghĩ, đã thấy số trên bảng biến ảo quá nhanh, chớp mắt liền đạt tới đạt tới cực hạn, đèn đỏ nháy nháy không ngừng, không khỏi hơi biến sắc.

Phốc!

Mọi người chưa kịp nghĩ gì nhiều, máy kiểm tra đã phát ra một tiếng vang kỳ quái, chỉ thấy dụng cụ phía sau nứt ra, từ bên trong bắn ra chất lỏng màu vàng, tựa như suối phun ra ngoài.

Mấy người Điền Hường Đông tròn mắt hốc mồm, ngơ ngác nhìn Chu Văn cùng máy khảo thí phun nước như mưa, nửa ngày không nói được gì.

Dư Thái Bạch cũng trừng to hai mắt, hận không thể trực tiếp ra ngoài xác nhận máy kiểm tra.

Đương nhiên không phải là hấn muốn bắt đền Chu Văn, mà là hấn không dám tin tưởng, Nguyên Khí kỹ của một học sinh, lại có thể mạnh đến như vậy.

Điền Hường Đông càng rung mình một cái, nghĩ đến lực lượng một quyền này, lại nghĩ đến yêu cầu đối quyền của bản thân khi trước, nếu quả thực như thế, hậu quả thực thiết không chịu nổi.

Hạn mức cao nhất của mấy kiểm tra là hai mươi, thế nhưng không có nghĩa là nó chỉ có thể tiếp nhận được chừng đó lực lượng, thực tế muốn ép khoang dịch phía sau, lực lượng cần thiết tuyệt không chỉ có hai mươi.

Coi như Chu Văn có mười điểm lực lượng cơ sở, sợ rằng vẫn cần phải có Nguyên Khí kỹ đạt tới bất cửu đoạn mới có thể làm được đến mức này.

Nếu như không phải lão hiệu trưởng từng nói qua thân thể của Chu Văn, hấn thực sự đã hoài nghi Chu Văn đã sử dụng Nguyên Khí kỹ kết tinh cao cấp, bằng không không có khả năng có được lực lượng như vậy.

Với xuất thân của Chu Văn, không thể có được Nguyên Khí kỹ kết tinh cao cấp như thế.

- Nếu như hấn thực sự chỉ dựa vào tự rèn luyện mà có thể luyện Nguyên Khí kỹ đến mức này, vậy thì thực đáng sợ!

Dư Thái Bạch không khỏi nhớ tới đánh giá của lão hiệu trưởng với Chu Văn.

Trên thế giới này có hai loại thiên tài, một loại là Chu Văn, một loại khác là những thiên tài còn lại.

- Người mới nói hống thì người bồi thường đầy nhé, nam nhân nói thì phải giữ lời?

Chu Văn khẽ ngơ ngác, sau đó lập tức bắt đầu nhìn Điền Hường Đông.

Hấn không nghĩ tới, Đại Lực thần quyền lại mạnh tới như vậy, lại có thể đánh hỏng cả máy kiểm tra.

Hấn chỉ là một con quỷ nghèo, nếu trường học thực sự truy cứu, hấn thực sự không có tiền bồi thường.

- Bồi, ta bồi, bạn thân, vấn đề có thể dùng tiền giải quyết, vậy không phải là vấn đề, chúng ta đều là bạn học, lại còn là thành viên cùng một đội, việc này cứ tính cho ta.

Điền Hường Đông ngơ một chút mới kịp phản ứng, mặt mày hớn hờ.

Trong cái Đức Phủ này, nhà của Điền Hường Đông cũng coi như là phú hộ, không thiếu chút tiền ấy, thế nhưng đồng đội như Chu Văn, quét khắp thành Đức Phủ này, hấn cũng không thể tìm thấy người thứ hai.

Có Chu Văn gia nhập, Điền Hường Đông cảm thấy bọn hấn đã không còn có khả năng thu được đệ nhất Quy Đức Phủ nữa, mà có lẽ cần phải nâng mục tiêu lớn hơn.

Tâm tình Lý Trí cùng Phương Nhượng Tích cũng không tệ, có đồng đội cường đại như Chu Văn gia nhập, mục tiêu của bọn hấn lại càng gần thêm một bước.

“Cái tên này, tựa như còn càng thú vị hơn tưởng tượng của ta a.”

Phương Nhượng Tích hí hóp mắt nhìn Chu Văn.

Chu Văn chính thức gia nhập đội ngũ, bốn người dốc lòng cầu học, tới báo danh xin tham dự thực chiến, lãnh đạo trường học cùng không ít giáo viên nhìn thấy cái tên Chu Văn trong danh sách bốn người, đều có chút ngoài ý muốn.

Giáo viên của ba người Phương Nhượng Tích, Lý Trí, Điền Hường Đông còn trực tiếp gọi bọn hấn ra nói chuyện, ám chỉ rõ rằng hy vọng bọn hấn có thể lựa chọn một đồng đội khác, đừng để Chu Văn kéo chân sau. Có điều ba người Phương Nhượng Tích cắn răng không hé nửa lời, kiên trì muốn tổ đội với Chu Văn, khiến giáo viên của bọn hấn phi thường buồn bực.

Chỉ có lão thần Dư Thái Bạch là nhàn nhã uống trà, hấn biết rõ, trong bốn người, Chu Văn mới là người mạnh nhất.

- Hãy chờ xem, sau khi thi đại học, các người mới biết đến cùng là ai cản trở ai.

Dư Thái Bạch vừa uống trà vừa nghĩ.

Chu Văn là học sinh của hấn, nhưng giáo viên kia nói Chu Văn như vậy, tự nhiên khiến hấn cảm thấy khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Lão Ba Chu Văn

Chu Văn cũng không nghĩ nhiều như vậy, người bên ngoài nghĩ thế nào hấn không quan tâm, hấn chỉ cần lấy được thành tích tốt trong kỳ khảo hạch này, sau đó tiến vào một trường đại học danh tiếng nào đó, sau đó... chơi game, chờ tốt nghiệp thì tìm một công việc có tiếp xúc với dị thú nguyên.

Có điều, có một việc lại khiến Chu Văn chú ý, trước đó hấn chưa từng cẩn thận nghĩ tới chuyện bị An Tĩnh đánh bại, hôm nay được Phương Nhượng Tích nhắc nhở, hấn cũng cảm thấy có chút không thích hợp.

Tuổi tác của An Tĩnh không khác hấn mấy, khả năng còn càng nhỏ hơn một chút, rất có thể đã là Truyền kỳ cấp cường giả, mặc dù chỉ khác biệt một cấp, thế nhưng Phàm thai cùng Truyền kỳ lại tồn tại khác biệt trời đất, Phàm thai, cơ hồ không bao giờ có khả năng vượt cấp đánh bại Truyền kỳ cường giả.

Dấu hiệu đơn giản nhất, chính là Truyền kỳ cường giả mới có cơ hội thu được Phối sủng, mà Phàm thai thì lại rất khó, coi như lấy được trứng Phối sủng, cũng không thể có đầy đủ Nguyên khí để mà ấp.

Còn có rất nhiều khoảng cách khác không lộ rõ, ví dụ như sau khi nhân loại tấn thăng Truyền kỳ, liền có thể thức tỉnh Truyền kỳ mệnh cách, giá trị cực lớn đối với tổ chất thân thể.

Trừ phi có lý do nào đó không thể không ra tay, bằng không bình thường Truyền kỳ cường giả căn bản khinh thường ra tay với một tên Phàm thai cấp. An Tĩnh lại chủ động khiêu chiến hắn, hơn nữa khiêu chiến xong liền lại chuyên trường rồi đi, nhìn thế nào cũng thấy giống như chuyên môn tới đây đánh hắn.

- Từ bé tới giờ, ta chưa từng rời khỏi cái Quy Đức Phủ này, sao lại có thể đắc tội với nhân vật như vậy a? chẳng lẽ là lão ba...

Chu Văn nghĩ tới nghĩ lui, dường như cũng chỉ có mỗi khả năng đó.

Khi hắn ra đời, mẫu thân hắn vì sinh khó mà qua đời, hắn một mình lớn lên trong cái gia đình đơn độc đó, mà lão ba của hắn, lại vô cùng không đáng tin cậy.

Lão ba hắn là Chu Lăng Phong, người cũng như tên vậy, thực sự là một nam nhân như gió. Từ khi hắn năm tuổi, Chu Văn hắn đã học được phải độc lập, thậm chí còn biết làm một số món đơn giản, giặt quần áo, quản lý việc nhà, đi siêu thị mua đồ...

Mà trong lời tuyên bố của lão ba không đáng tin cậy của hắn, lại chính là muốn bồi dưỡng năng lực sinh tồn, tạo vốn liếng cho hắn cưới vợ.

Mặc dù lão ba không đáng tin cậy của hắn vô cùng lười, có điều Chu Lăng Phong chưa bao giờ để Chu Văn hắn thiết sinh hoạt phí.

Bình thường Chu Lăng Phong làm phiên dịch, tính thông nhiều lời lẽ, khi Chu Văn còn nhỏ, công việc của Chu Lăng Phong không ít, thường phải mang về nhà làm việc, thế nhưng sau này theo công nghệ tiến bộ, công năng của phần mềm phiên dịch ngày càng tốt, công việc của Chu Lăng Phong liền chậm đi rất nhiều.

Sau này khi Chu Văn lại lớn hơn một chút, năng lực tự chủ tương đối mạnh, Chu Lăng Phong liền nhận công việc trực tiếp phiên dịch, thường xuyên phải ra ngoài, đôi khi đi cả tuần lễ, thậm chí là cả hai ba tháng trời.

Lần này còn càng kỳ quái hơn, đã hơn nửa năm nay Chu Văn chưa được gặp lại lão ba hắn, nếu như không phải mỗi tháng đều có sinh hoạt phí chuyển vào tài khoản, Chu Văn còn lo có phải lão ba hắn đã chết ở bên ngoài hay không.

Bởi đôi khi Chu Lăng Phong phải đi một số khu vực xa xôi, thông tin liên lạc rất kém, cho nên Chu Văn cũng đã quen dần.

Coi như không quen thì cũng có thể làm gì, ngoại trừ chờ Chu Lăng Phong trở về, hắn cũng không thể làm gì khác.

Nhà hắn chỉ có hai người, Chu Văn hắn không có cơ hội đắc tội An Tĩnh, cho nên Chu Văn vô cùng hoài nghi, có phải lão ba Chu Lăng Phong của hắn đắc tội người ta, sau đó người ta không tìm thấy Chu Lăng Phong, nên liền trút giận lên con trai hắn.

Đối với phong cách của lão ba, Chu Văn chưa từng dám tin tưởng, an chơi phong tưng, cái gì cũng biết, lại thường xuyên tới mấy nơi như quán bar, sàn nhảy... trước kia còn có quan hệ với không ít em gái, còn từng bị bạn trai người ta đuổi đánh.

Nếu không phải năng lực sinh tồn của Chu Văn đủ mạnh, hắn vô cùng hoài nghi, liệu Chu Lăng Phong có thể nuôi hắn sống tới giờ được không.

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên nghe tiếng chuông điện thoại vang lên, Chu Văn đang xuất thần lập tức giật nảy mình, lấy điện thoại bình thường ra kiểm tra, là lão ba Chu Lăng Phong của hắn gọi tới.

- Nhắc tào tháo là tào tháo tới.

Chu Văn vội vàng bắt máy, vừa muốn nói gì đó, đã nghe thanh âm của Chu Lăng Phong truyền đến:

- Con trai, ta sắp kết hôn, ngươi muốn tới tham dự hôn lễ của ta không?

Cũng may Chu Văn đang ngồi suy nghĩ, nếu hắn mà đang uống nước lại đang ngồi cùng ai đó, đoán chừng người trước mặt sẽ gặp phải xui xẻo.

- ngươi kết hôn? Kết hôn với ai?

Chu Văn không ngại việc Chu Lăng Phong tái hôn, dù sao lão ba hắn cũng đã độc thân nuôi hắn nhiều năm như vậy, giờ muốn tiến thêm bước nữa cũng là chuyện hết sức bình thường, hơn nữa sau khi kết hôn, có thể sẽ không còn không đáng tin cậy như hiện tại, nói không chừng còn là chuyện tốt.

- Để ta gửi ảnh cục cưng bé nhỏ của ta cho người.

Chu Lăng Phong nói một câu, không đợi Chu Văn đáp lại đã cúp cái rụp, sau đó gửi tới một hình ảnh.

Chu Văn nhìn thoáng qua ảnh trong điện thoại, thấy Chu Lăng Phong chụp cùng một nữ nhân tuổi tác tương đối, nữ nhân kia nhiều lắm cũng chỉ tầm ba mươi tuổi, ưu nhã mà mỹ lệ, khí chất cũng không tệ, so với mỹ nhân trên mạng, người này khiến người khác cảm nhận được tài trí mỹ cảm, còn có một khí chất đặc biệt không nói nên lời.

- Thế nào, mẹ mới ta tìm cho ngươi không tồi chứ? Cô ấy là Âu Dương Lam.

Chu Lăng Phong lần nữa gọi lại, dường như đặc ý nói.

- Không tồi, nhưng không phải mẹ ta.

Chu Văn nói.

Mặc dù hắn không ngại việc Chu Lăng Phong tái hôn, nhưng hắn đã lớn như vậy, cũng không có ý định nhận thêm mẹ, ngược lại, bình thường Chu Lăng Phong cũng không có ở nhà, hắn cũng quen với sinh hoạt một mình, nhà gái nhà người ta chưa chắc hoan nghênh bóng đèn như hắn ở chung, cho nên việc ai nấy làm là tốt nhất.

- Lão bà của ta, đương nhiên là mẹ ngươi, điều này tuyệt không thể phủ nhận con trai, mấy ngày nữa là hôn lễ của ta, ngươi nhất định phải tới tham gia đó?

Chu Lăng Phong không thêm đề ý, tựa như hắn chẳng để bất cứ chuyện gì vào trong lòng.

- Ở đâu? Khi nào?

Chu Văn hỏi.

- Lạc Dương, khoảng một tuần nữa.

Chu Lăng Phong nói.

- Mấy ngày nữa ta thi tốt nghiệp trung học, thời gian người nói chính là thời gian khảo thí thực chiến của ta, ta đã đăng kí tham gia thực chiến, thời gian không hợp, muốn đi cũng không đi được.

Chu Văn bất đắc dĩ nói.

Hắn cũng muốn đi tham dự hôn lễ, thế nhưng lần này thực sự không đi được.

- Thời gian trôi qua thật nhanh a, mới ngày nào người còn không biết thay quần, đến hôm nay đã thi tốt nghiệp trung học rồi.

Rõ ràng, Chu Lăng Phong không nhớ chuyện này, lại còn cảm khái vài câu.

Đối với Chu Lăng Phong, Chu Văn hắn cũng không có kỳ vọng gì, có điều cũng không tránh được có chút thất lạc, sợ là, ngay cả chuyện năm nay hắn sẽ tốt nghiệp, Chu Lăng Phong cũng chưa chắc nhớ tới.

- Lão ba, người biết trong phòng quần áo ở nhà, có một hộp bích quy không?

Chu Văn đột nhiên hỏi.

- Hộp bích quy? Hộp bích quy nào?

Chu Lăng Phong nghi ngờ hỏi.

- Là một cái hộp bích quy bằng sắt tây, dài chừng ba mươi centimet, mặt trên còn có hình gấu nhỏ...

Chu Văn cẩn thận miêu tả đặc thù của hộp bánh.

- Là bánh gấu a, hồi nhỏ ta rất hay ăn, có điều loại bánh đó đã không còn được bán nữa, hộp bánh này, hẳn là từ ngày xưa để lại, mà người hỏi làm gì?

Chu Lăng Phong nói.

- Trong hộp bánh có để một cái điện thoại, là người bỏ vào sao?

Nhịp tim Chu Văn hơi gia tốc, bởi vì cái điện thoại kia, chính là điện thoại thần bí mà hắn đang sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Điện Thoại

- Điện thoại?

Chu Lăng Phong hơi nghi hoặc một chút, qua một hồi lâu mới đột nhiên nói:

- Điện thoại mà người nói, có phải là điện thoại vỏ kim loại, toàn thân màu trắng, màn hình đen, không có phím ấn, lớn chừng năm sáu in phải không?

- Không sai, chính là nó, điện thoại của người sao?

Chu Văn hơi kinh ngạc hỏi thêm.

- không, đó là đồ của ông nội người, nếu người không nói, đoán chừng ta cũng đã quên.

Chu Lăng Phong cười một cái:

- Điện thoại kia là bảo bối của ông nội người a.

- Bảo bối của ông nội? Ông nội lấy nó từ đâu?

Chu Văn nghe được ngữ khí của Chu Lăng Phong có chút không đúng, liền truy hỏi một câu.

Chu Lăng Phong liền đem lại lịch điện thoại lần lượt kể lại cho Chu Văn, Chu Văn nghe mà ngẩn người một chút.

Năm đó, ông nội hắn là thợ mộc, có điều không phải là làm bàn ghế bình thường, những thứ đó ông ấy cũng có thể làm, nhưng công việc chủ yếu là kiến tạo các kiến trúc gỗ già cổ.

Trước kia, khi trùng kiến Quy Đức cổ thành, muốn khôi phục nguyên trạng thời cổ đại, cho nên cần rất nhiều kiến trúc già cổ. Nên ông nội hắn liền trực tiếp chuyển tới đây, làm việc trong toàn thành cổ này hơn một năm.

Trong quá trình này, tại một công trường nào đó, đào ra một cái giếng cổ khô cạn, lúc ấy đang trong giai đoạn gấp rút, làm ngày đêm không nghỉ, lúc đào ra cái giếng là nửa đêm, ngoại trừ ông nội hắn cùng mấy công nhân ở lại, cũng không còn ai khác.

Khi cái giếng cổ bị đào ra, phía dưới lại có bảo quang mơ hồ phát sáng, mấy công nhân còn tưởng đào được bảo bối gì, cuối cùng bần bạc một hồi, mấy người liền xuống giếng đào bảo, hòng phát tài một phen.

Sau khi xuống giếng cổ, phát hiện một hộp gộc cũ kỹ, vỏ hộp đã mục đến gần hết, phía trên còn có rất nhiều khe hở, ánh sáng kia chính là truyền từ trong khe hở ra.

Mấy công nhân liền cầm hộp mang lên, vốn cho là bên trong có bảo bối gì, mấy người chia nhau, đoán chừng nửa đời còn lại có thể ăn ngon uống say.

Thế nhưng vừa mở hộp gỗ, lại chỉ thấy một chiếc điện thoại, cái thứ này, mặc dù khi đó mới phổ cập, nhưng cũng không phải cái gì quý hiếm.

Hơn nữa, điện thoại kia vốn vẫn phát sáng, nhưng sau khi bọn hắn cầm ra, lại biến thành điện thoại đen thui, trên điện thoại lại chả có lấy một cái nút, cũng không tìm được chỗ sạc điện.

Mấy người khi đó rất thất vọng, nghĩ rằng ai đùa dai bỏ vào đấy, thoát nhìn lại rất xấu, cũng không có giá trị gì, cho nên chẳng mấy ai hứng thú, cuối cùng ông nội Chu Văn tiện tay nhét vào túi đồ.

Sau khi mang điện thoại về nhà, ông nội Chu Văn cũng không có ném đi, chẳng qua vứt ở trong phòng kho. Khi đó Chu Lăng Phong còn nhỏ, ông nội Chu Văn còn kể qua chuyện này, chẳng qua khi đó chỉ coi như là chuyện ma mà kể, cho nên Chu Lăng Phong tương đối nhớ kỹ.

- Cái điện thoại kia, căn bản không thể mở được, khi còn bé ta từng cầm tới cửa hàng sửa điện thoại bán, vốn muốn đổi lấy tiền mua mấy bao thuốc, kết quả là cửa hàng bảo không đáng tiền, nên ta tiện tay nhét vào trong hộp bánh gấu, không phải người cũng cầm nó đi bán đấy chứ? Từ đó tới giờ mới có mấy chục năm, còn không tính là đồ cổ, mà đồ cũ thì không đáng tiền.

Chu Lăng Phong nói.

Chu Văn trầm tư như: “May mà điện thoại không bị người đốt thành khói, bằng không thực sự khóc không ra nước mắt.”

- Trước đó điện thoại chưa từng sáng lên sao?

Chu Văn lại hỏi.

- Sao có thể sáng lên, vứt đó bao nhiêu năm, đừng nói là hỏng, coi như không hỏng thì cũng không thể còn điện.

Chu Lăng Phong cắt ngang câu hỏi của Chu Văn:

- Được rồi, ta còn bận chuẩn bị hôn lễ, dù sao cũng đã báo cho người, người tới hay không tự người quyết định.

Nói xong, Chu Lăng Phong liền trực tiếp cúp điện thoại.

“Lấy từ trong giếng cổ sao? Đáng tiếc khu vực Quy Đức thành cổ đã biến thành khu vực dự trữ nguyên, người bình thường căn bản không thể tới gần nơi đó, có điều kỳ khảo thí tới lại tiến hành ngay tại đây, không biết giếng cổ kia ở đâu, có cơ hội thì đi xem một chút.”

Chu Văn âm thầm suy tư, lại nghĩ mãi cũng không được gì.

Như lời Chu Lăng Phong nói, điện thoại này chỉ là sản phẩm của mấy chục năm gần đây, không thể nào là đồ cổ, mà coi như có là đồ cổ, cũng không có khả năng có được năng lực thần kỳ như thế.

- Hóng hét, quên hỏi lão ba xem có phải đắc tội ai không.

Chu Văn vốn muốn gọi lại, nhưng nghĩ một chút lại không gọi.

Dù sao An Tĩnh cũng đã đi, cũng không thực sự làm gì hắn, chuyện này xem như đã qua, cũng không cần thiết phải nhắc lại.

Lấy ra điện thoại thần bí, lại mở trò Huyết Ma kiến, Chu Văn lần nữa chú tâm cày quai.

Từng con kiến bị nhân vật tí hon diệt sát, nhân vật trong trò chơi cũng giống như là hắn vậy, bất kể là kinh nghiệm hay cảm ngộ, hắn đều có thể cảm nhận được.

Hiện tại, hắn giết Đại Lực nghĩ đã ngày càng thuần thục, một mạng trước kia chỉ có thể giết được hơn trăm con Đại Lực nghĩ, mà hiện giờ giết bốn năm trăm con cũng không thành vấn đề.

Đáng tiếc, vận khí hôm nay của hắn rất bình thường, chỉ thu được hai viên Thê phách kết tinh, hơn nữa cấp bậc đều không cao lắm, chỉ có thể dùng làm năng lượng bổ sung, không cách nào trực tiếp tăng đẳng cấp.

Giết đến hứng khởi, đột nhiên lại nhìn thấy Huyết sắc Đại Lực nghĩ biến dị xuất hiện, Chu Văn lập tức vui vẻ, thao túng nhân vật tí hon xông tới.

Trước đó còn chưa có Đại Lực thần quyền, muốn giết Đại Lực nghĩ biến dị còn có chút khó khăn, nhưng lần này hắn đã có Đại Lực thần quyền, ngay sau một quyền, lập tức liền đánh nát Đại Lực nghĩ biến dị.

Đình!

Một tiếng vang giòn tan truyền vào trong tai, quả nhiên lại đánh rớt được Thứ Nguyên kết tinh, đáng tiếc lần này chỉ có một viên.

“Giết chết Đại Lực nghĩ biến dị, phát hiện Thê phách kết tinh.”

Chu Văn nhìn lại, phát hiện trên Thê phách kết tinh lại có một con số chín, không khỏi thầm vui vẻ.

Thê phách hiện tại của hắn là tám, có viên Thê phách kết tinh này, là có thể tiến thêm một bước.

Thê phách là cường độ cùng sức bền của thân thể, chỉ có thể phách mạnh, mới có thể đánh lâu không mệt, kháng đòn cũng tăng lên, "Khô Thiên" mà hắn tu luyện, chủ yếu là cường hóa thể phách cùng lực lượng.

Điều khiển nhân vật tí hon nhặt Thê phách kết tinh, một cổ quái lực lập tức truyền từ điện thoại tới thân thể, trong nháy mắt liền khuếch tán đến toàn thân, khiến mỗi một tế bào quanh thân hắn như đều được sống lại.

Nhìn số liệu thể phách trong trò chơi biến thành chín, Chu Văn cũng cảm thấy thân thể cứng cỏi hơn không ít, khi bị Đại Lực nghĩ bình thường cắn trúng, thanh máu của nhân vật tí hon cũng giảm đi ít hơn.

Chu Văn tiếp tục cày quái, hần phát hiện Đại Lực nghĩ biến dị chỉ xuất hiện trong chỗ sâu trong xào huyết, có điều điểm không cố định, hơn nữa không phải lần nào cũng có thể rơi ra Thứ Nguyên kết tinh.

Sau đó, Chu Văn lại gặp hai con Đại Lực nghĩ biến dị, kết quả cũng không thu được cái gì.

Thời gian cày quái cứ thế trôi qua, Chu Văn vẫn hoàn toàn như trước, lên lớp là ngủ, tan học liền chơi game, chẳng qua khóa tu luyện buổi chiều, hần vẫn tới phối hợp với đám Phương Nhục Tích.

Có điều, không biết là có chuyện gì, Chu Văn luôn có cảm giác ánh mắt của Dư Thái Bạch là lạ, mỗi khi hần nhìn về phía Dư Thái Bạch, đều thấy lão híp mắt cười lại, cười đến mức khiến hần có chút sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Trúng

Điền Hường Đông luyện quyền kỹ trên bãi tập, ánh mắt thỉnh thoảng lại liếc về phía Chu Văn đang ngồi dưới bóng cây, hần đã luyện tập một giờ, Chu Văn cũng đã ngồi gốc cây nghịch điện thoại một giờ.

- Người so với người thực sự tức chết người mà, chúng ta luyện sống luyện chết, tên kia lại vẫn cứ nhàn nhã chơi đùa.

Điền Hường Đông càng nhìn càng phiền muộn.

Qua mấy ngày luyện chung, Điền Hường Đông hiểu rõ một chuyện, sở dĩ Chu Văn là đệ nhất thiên tài ở đây, chẳng qua là do hần có thiên phú tốt mà thôi.

Điền Hường Đông vốn cho rằng, tu hành như đi ngược dòng nước có thể áp dụng cho tất cả mọi người, dù sao nhân loại không phải là máy móc, nếu không tập luyện hàng này, rất dễ dàng bị đẩy lại.

Đặc biệt là trong thực chiến, thời cơ cùng phản ứng đều có thể xuất hiện sai lầm.

Mà Chu Văn lại khác, chỉ cần thứ mà hần học được, vô luận là bình thường có luyện hay không, khi sử dụng đều vô cùng thuần thực tự nhiên.

Mấy ngày vừa rồi, khi bốn người phối hợp, Chu Văn đều sẽ chủ động hợp tác, nhưng khi từng người luyện tập, Chu Văn liền sẽ chạy sang một bên chơi game.

Nếu như không phải biểu hiện khi phối hợp của Chu Văn không thể bắt bẻ, thậm chí có thể nói là xuất sắc nhất trong bốn người. Điền Hường Đông thực sự cũng không nhịn được mà thay giáo viên dạy hần một trận, cho hần biết tầm quan trọng của việc ngày ngày luyện tập.

Nhưng hiện tại, Điền Hường Đông chỉ có thể lén lén nhìn Chu Văn ở bên chơi điện thoại, bản thân chỉ có thể tiếp tục khổ luyện.

- Nhìn cái gì đấy? không chuyên tâm luyện tập, động tác của ngươi sai hết cả rồi.

Lý Trí ở bên lập tức đi tới.

Điền Hường Đông nhìn thoáng qua Chu Văn, hăm mộ nói:

- Ngươi nói, nếu như ta cũng có thiên phú như Chu Văn thì tốt biết bao, tu luyện không khổ, ai chẳng muốn ngày ngày chơi đùa.

Lý Trí cười nói:

- Ngươi thực sự cho là Chu Văn ngày ngày chơi đùa?

- Chẳng lẽ không đúng sao? Ngày nào ta cũng thấy hần nghịch điện thoại, có gì không biết đâu.

Điền Hường Đông nói.

Lý Trí lại lắc đầu nói:

- Lúc chúng ta thấy hần là lúc hần ở trường, còn sau khi tan học, hần làm gì chúng ta cũng không thấy.

- Ý ngươi nói, sau khi tan học, hần đều ở nhà liều mạng tập luyện?

Điền Hường Đông hiểu ý của Lý Trí.

- Trên đời này làm gì có chuyện không làm mà hưởng, Chu Văn này, nhìn thì có vẻ vô hại, cái gì cũng không để ý, thế nhưng kiểu ngạo trong cốt tủy lại rõ hết sức, lần trước hần thua An Tĩnh thảm như vậy, lấy tính cách của hần, nhất định đang liều mạng nỗ lực, từ độ thuần thực của hần, có thể thấy hần tuyệt không chán chường ham chơi như thể hiện.

Lý Trí nghiêm mặt nói.

- Vậy tại sao khi tới trường hần lại như vậy? cần bản không cần thiết a, dùng thời gian đó để luyện thêm không phải sẽ tốt hơn sao?

Điền Hường Đông nửa tin nửa ngờ.

Lý Trí nhìn thoáng qua chỗ Chu Văn, sau đó nói:

- Ta cảm thấy, khi hần mới bị An Tĩnh đánh bại, xác thực có chút tâm lý uể oải, khiến người khác nghĩ là hần cam chịu.

- Vậy cũng không thể nói rõ nguyên nhân khiến hấn đến trường chỉ có chơi với ngu a?

Điền Hường Đông vẫn không thể hiểu nổi.

- Người thử tưởng tượng xem, nếu như người khác đều cho rằng người là cặn bã rác rưởi, đợi đến khi thi đại học người lại lấy được điểm số kinh người, thu được thành tích đệ nhất, lúc đó lại đi nhìn mặt những người khác, như vậy không phải vô cùng thoải mái sao?

Lý Trí nói.

- Con mẹ nó, tên Chu Văn này đủ âm u, thực sự quá con mẹ nó xấu bụng...

Điền Hường Đông lập tức hiểu rõ, kém chút kêu thành tiếng, may mà bị Lý Trí nhanh tay bịt miệng lại.

Đương nhiên, Chu Văn không phải như Điền Hường Đông nghĩ, hấn chơi điện thoại chính là tăng thực lực, nhặt vật trong trò chơi chẳng khác nào phân thân của hấn, khi nhân vật tí hon chiến đấu, hấn cũng thu được kinh nghiệm cùng cảm ngộ, cho nên hấn cần bản không cần đi luyện tập.

“Đại Lực nghĩ biến dị!”

Chu Văn đang vui vẻ cây quai, đột nhiên lại nhìn thấy một đầu Huyết sắc Đại Lực nghĩ.

Mấy ngày nay, hấn đã giết ít nhất mười mấy con Đại Lực nghĩ biến dị, thế nhưng kết quả cũng không khả quan lắm.

Ngoại trừ lần đầu thu được hai viên Thứ Nguyên kết tinh, những lần sau tỉ lệ ngày càng thấp, hơn nữa phẩm chất cũng kém hơn không ít.

Đừng nói là Nguyên Khí kỳ kết tinh, coi như là cấp chín Thứ Nguyên kết tinh khác cũng đều rất khó gặp, giết trên mười đầu Đại Lực nghĩ biến dị, cũng không thu được cái gì.

Lúc này nhìn thấy Đại Lực nghĩ biến dị, Chu Văn cũng không còn kích động như trước nữa, bình tĩnh thao tác nhân vật tí hon lên phát động Đại Lực thần quyền, trực tiếp oanh sát Đại Lực nghĩ biến dị.

“Đình!”

Thanh âm quen thuộc vang lên, lần này lại rút đồ.

Chu Văn cũng không quá hưng phấn, coi như tuồn ra Thứ Nguyên kết tinh, nhưng nếu chỉ là cấp bảy cấp tám, trừ phi là Tốc độ kết tinh, bằng không cũng không có tác dụng quá lớn, chẳng qua cũng chỉ dùng để bổ sung năng lượng tiêu hao mà thôi.

Thế nhưng sau khi nhìn đồ rơi ra, Chu Văn lập tức ngăn người, bởi vì lần này, rõ ràng không phải là kết tinh.

“Giết chết Đại Lực nghĩ biến dị, phát hiện trứng Phôi sùng.”

Một nhấc nhỏ nhảy ra dưới góc màn hình, Chu Văn nhìn thấy mà vừa mừng vừa sợ.

Thu được trứng Phôi sùng, liền có nghĩa là có cơ hội thu được Sùng vật phối hợp, Chu Văn biết rõ, Phàm thai rất khó để thu được Sùng vật phối hợp, trên cơ bản phải tới Truyền kỳ trở lên mới có thể thu được Sùng vật phối hợp.

Có thể nói, bản thân Phôi sùng chính là biểu hiện của thực lực cùng địa vị, người có thể mang Phôi sùng đi đường, trên cơ bản đều là Truyền kỳ cường giả trở lên, được người kính ngưỡng cũng hăm một.

Sở dĩ Phàm thai cấp không thể có Phôi sùng, là bởi vì sinh vật dị thứ nguyên cấp Phàm thai gần như sẽ không rút trứng Phôi sùng, chỉ có sinh vật thứ nguyên cấp Truyền kỳ mới có xác suất rất nhỏ, hơn nữa trứng cấp Truyền kỳ, cần phải có Nguyên khí cấp Truyền kỳ mới có thể ấp được, cho nên nhân loại mới chỉ ở Phàm thai có lấy được trứng Phôi sùng, cũng không thể nào ấp ra.

Phôi sùng sau khi ấp, có thể nói sẽ đồng sinh cộng tử với chủ nhân, rất khó chuyển giao cho người khác, nếu cưỡng ép chuyển giao, cần phải bỏ ra một cái giá khổng lồ, người bình thường không ai làm thế.

Cái địa phương nhỏ như Quy Đức Phủ này, chưa từng thấy nhân loại Phàm thai nào có được Phôi sùng.

Viên trứng Phôi sùng chỉ to bằng nắm đấm nhân vật tí hon, toàn thân màu ngà sữa, điểm điểm sáng đỏ lấp lánh, một hình bầu dục thần bí mà mỹ lệ.

Chu Văn không kịp chờ đợi, lập tức điều khiển nhân vật tí hon nhặt trứng Phôi sùng, ngón tay nhân vật vừa tiếp xúc với trứng Phôi sùng, Chu Văn lập tức cảm nhận được thân thể đang run lên, Nguyên khí trong thân thể như bị dùng ống kim hút ra, nhanh chóng chảy về điện thoại.

Mà ở trong game, trị số Nguyên khí của nhân vật tí hon cũng nhanh chóng về không.

- -----

Phóng tác: Văn

Tặng mã 10% không giới hạn số chương cho truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* (Dịch): 59823497

Đầy 20-39 Kim phiếu nhận ngay mã 15%

Đầy 40-59 Kim phiếu nhận mã 20%

Đầy 60 Kim phiếu trở lên tặng mã 25%

Đầy Kim phiếu xong mình gửi mã qua tin nhắn nhé!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Đại Lực Nghĩ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chu Văn cảm thấy thân thể như bị hư thoát, cơ hồ bị hút tới khô, sắc mặt lập tức trở nên âm đạm, trên trán toát đầy mồ hôi.

Trong trò chơi, viên trứng Phối sủng mới hấp thu Nguyên khí liền tán ra hồng quang, nhuộm cả quả trứng thành một màu huyết hồng.

Răng rắc!

Trứng Phối sủng vỡ vụn ra, một bóng mờ Huyết sắc Đại Lực nghĩ lóe lên rồi biến mất, nhập vào thân thể nhân vật tí hon.

Cũng ngay lúc đó, Chu Văn cảm nhận được một cỗ lực lượng kỳ dị tràn vào thân thể, một cỗ lực lượng dường như có sinh mệnh, mặc dù không nói thành lời, thế nhưng lại dùng một loại phương thức kỳ dị để truyền đạt tin tức cho Chu Văn.

- Thẻ chết đi theo... Thẻ chết đi theo... Thẻ chết đi theo...

Một thanh âm như có như không vang vọng trong đầu Chu Văn, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng tụ lại phía mu bàn tay trái, dần dần tạo thành một đồ án huyết sắc Đại Lực nghĩ, tựa như một hình xăm máu.

Chu Văn theo bản năng kéo tay áo, nắm tay trái rứt vào, để người khác không nhìn được đồ án trên tay.

Phối sủng là một tồn tại vô cùng đặc biệt, nó tựa như là ký sinh trùng, ký sinh trên thân thể nhân loại, đồng sinh cộng tử cùng chủ ký sinh.

Chu Văn nhìn thoáng qua tư liệu trong trò chơi, quả nhiên trên mục Phối sủng có thêm một cái gọi là Đại Lực nghĩ biến dị, sau đó lại nhìn tư liệu của Đại Lực nghĩ biến dị.

Đại Lực nghĩ biến dị: Phàm thai.

Lực lượng: 9

Tốc độ: 5

Thẻ phách: 9

Nguyên khí: 9

Kỹ năng thiên phú: Đại Lực thần quyền (cửu đoạn).

Hình thái Phối hợp: Quyền sáo.

Chu Văn thầm vui vẻ, thuộc tính của Đại Lực nghĩ biến dị có thể so với đỉnh cấp Phàm thai trong nhân loại, lại còn có Đại Lực thần quyền đạt tới cửu đoạn, nếu triệu hoán ra thì chẳng khác nào thêm một cái chiến lực không kém Chu Văn, thậm chí còn mãnh liệt hơn cả hắn, dù sao Đại Lực thần quyền của Chu Văn mới chỉ có thất đoạn, mà nó lại đạt tới cửu đoạn.

Hiện tại, Chu Văn hận không thể lập tức triệu hoán Đại Lực nghĩ biến dị ra, nhìn xem bộ dạng trong hiện thực của nó dài ngắn thế nào, dù sao trong trò chơi chỉ là hình hoạt họa theo phong cách anime, hiện thực thế nào còn không biết.

Có điều, nghĩ tới đây vẫn là trường học, Chu Văn đành phải nhịn xúc động trong lòng.

Một đầu Phối sủng cấp Phàm thai, triệu hoán trong cái trường này, sợ rằng sẽ bị vây xem, hơn nữa Chu Văn cũng không cách nào nói rõ lai lịch của đầu Phối sủng này.

- Người xem tiểu tử Chu Văn kia xem, chơi trò chơi thôi mà cũng có thể chơi đến cả người tái nhợt, thoát nhìn hư thoát đến không chịu nổi, nếu như không phải đã tận mắt nhìn thấy lực lượng cùng Nguyên Khí kỳ của hắn, ta còn thực hoài nghi xem tên này có phải có tiền sử bệnh lao hay không a.

Diễn Hưởng Đồng vẫn không nhận được mà đưa mắt nhìn trộm về phía Chu Văn, thấy bộ dạng hư thoát của Chu Văn hiện tại, có chút buồn bực nói.

Hắn làm sao biết, sở dĩ Chu Văn nhìn hư thoát như vậy, là bởi vì hơn một tháng qua hắn một mực dùng máu của mình thay phục sinh được tẻ để chơi game, mặc dù mỗi lần một giọt không nhiều, thế nhưng thời gian dài tiêu hao thì cũng không gánh nổi, số lượng tổng lại cũng thực kinh người, điều này sớm đã khiến hắn thoát nhìn thì gầy yếu, tựa như trong thời gian dài không đủ dinh dưỡng, cho nên sinh thiếu máu vậy.

Trước kia đám người Dur Thái Bạch cảm thấy hắn tự cam đoạ lạc, cũng có một phần là do nhìn thấy hiện trạng này, sắc mặt tái nhợt, nhìn thế nào cũng thấy giống như đang cam chịu.

Sau khi tan học, Chu Văn nhanh chóng đóng hết cửa sổ, còn cẩn thận kéo màn cửa lại, lúc này mới triệu hồi Đại Lực nghĩ biến dị ra phòng khách.

Đồ án huyết sắc Đại Lực nghĩ trên tay lập tức đại phóng huyết quang, hình xăm tựa như sống lại, hóa thành dịch thể lưu động trên mu tay, nhanh chóng bao lấy cả tay trái, biến thành một bộ quyền sáo không giống vàng cũng chẳng phải ngọc, mặt trái quyền sáo còn có đồ án Đại Lực nghĩ.

Chu Văn nhìn quyền sáo trên tay, thầm cảm nhận được một cỗ lực lượng bùng nổ trên tay trái, tựa như hắn chỉ cần đánh một quyền, liền có thể đánh nổ xa Tank.

- Quả nhiên như trên mạng nói, Phối sủng trong hình thái phối hợp có thể gia trì hiệu quả lên bản thân, hiệu quả gia trì của Đại Lực nghĩ, hẳn là lực lượng a?

Trong nhà không có chỗ nào có thể thử nghiệm lực lượng gia trì của quyền sáo mạnh tới cỡ nào, Chu Văn đành phải thu hồi quyền sáo, đổi thành triệu hoán Đại Lực nghĩ biến dị.

Đồ án Đại Lực nghĩ biến dị trên tay lại lóe sáng, trước mắt Chu Văn lập tức lại xuất hiện một bóng mờ huyết sắc, quang ảnh kia dần ngưng tụ lại, hóa thành một con kiến to bằng... con ngựa.

Đại Lực nghĩ biến dị trong hiện thực, cũng không đáng yêu như trong trò chơi, một thân giáp xác huyết sắc như đúc từ kim loại, mỗi đường cong đều như ẩn chứa bộc phát vô tận, chân kiến thon dài như răng cưa đao, xúc tu trên đầu cũng như thép luyện, dẻo dai cứng chắc.

Đừng nói là bị chân của nó đâm xuyên, coi như bị thân thể nó va chạm một lần, chỉ sợ cũng khó tránh khỏi kết cục xương gãy thân tàn.

Đứng gần quan sát Đại Lực nghĩ biến dị, một cảm giác trùng kích thị giác mãnh liệt dâng lên, thoát nhìn ẩn ẩn một loại mỹ lệ yêu dị mà nguy hiểm, khiến người vừa ngạc nhiên lạnh mình, lại có một xúc động muốn chinh phục.

- Hình ảnh trong game thực sự không đáng tin cậy, hung khí giết chóc hung tàn như thế, mà trong game lại mô tả đáng yêu như vậy.

Chu Văn vươn mình cười lên lưng Đại Lực nghĩ, để nó di chuyển hai vòng.

Đáng tiếc là phòng khách quá nhỏ, cho nên Đại Lực nghĩ di chuyển có chút khó khăn, cho nên cũng không có quá nhiều khoái cảm.

- Chờ có cơ hội lại cười ra ngoài một chút.

Nếu như không phải lúc tất yếu, Chu Văn cũng không tính để người khác biết tới tồn tại của Phối sùng này.

Phối sùng cấp Phạm thai dù hiếm thấy, nhưng so với Truyền kỳ Phối sùng lại yếu hơn nhiều, khoe khoang cũng không có ý nghĩa.

Có điều, sau khi thu được trứng Phối sùng, lại khiến Chu Văn càng thêm sức, tiếp tục cảm điện thoại phần đầu, muốn xem trong cái Huyệt Ma kiến này, còn có thể thu được thứ gì tốt nữa không.

Kỳ thi đại học đã tới gần, Chu Văn đến trường cũng tương đối sớm, thậm chí muốn sớm lên lớp để ngủ. Vừa mới bước đến cổng chính trường học, đã thấy Điền Hường Đông cổ quái dựa ở cửa.

Thấy Chu Văn đi tới, Điền Hường Đông nhanh chóng tiến lên đón, vẻ mặt có chút quái dị, cần răng nói với Chu Văn:

- Chu Văn, thật xin lỗi, bạn của ta mời ta gia nhập đội của của bọn hắn, ta không thể tổ đội với người được.

Nói xong, không đợi Chu Văn đáp lại, Điền Hường Đông đã trực tiếp quay người chạy đi.

Chu Văn hơi ngần ra, không biết đến cùng có chuyện gì, đã sắp thi tốt nghiệp rồi, Điền Hường Đông lại đột nhiên muốn đổi đội?!

- Điền Hường Đông đột nhiên rời đội, không biết là Phương Nhượng Tích có chuẩn bị phương án dự phòng không, đến hôm nay rồi, sợ là không dễ tìm được đội viên nữa.

Chu Văn vừa suy nghĩ, vừa bước vào trong, đã thấy Lý Trí đứng sẵn ở đó đợi hắn.

- Lý Trí, chuyện Điền Hường Đông muốn rời khỏi đội, người đã biết chưa?

Chu Văn hỏi.

Lý Trí hơi ngần ra, cổ quái nhìn Chu Văn:

- Thật xin lỗi, vì một số nguyên nhân, ta cũng không thể cùng người tham gia khảo nghiệm.

Chu Văn nhìn Lý Trí, trong lòng thầm dâng lên một cảm giác xấu.

- Vì sao?

Chu Văn nhìn Lý Trí hỏi.

- Người đừng hỏi nữa, tóm lại là ta có lỗi với người.

Lý Trí xấu hổ, cúi đầu với Chu Văn một cái, sau đó liền nhanh chóng rời đi.

Bước thêm mấy bước, Chu Văn lại nhìn thấy Phương Nhượng Tích, từ sắc mặt của nàng, lập tức khẳng định suy đoán của bản thân.

- Chu Văn, ta có lỗi với người, ta không thể cùng người tham gia khảo nghiệm được.

Phương Nhượng Tích đến trước mặt Chu Văn, trầm mặc hồi lâu, mới mở miệng nói.

Đọc tiếp: <http://truyenfull.vn/ta-chi-muon-an-tinh-choi-game-dich/chuong-12.html>

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Lực Ảnh Hưởng Của Một Câu Nói

- Vì sao?

Chu Văn nhìn chăm chú vào mắt Phương Nhượng Tích.

Ánh mắt Phương Nhượng Tích liếc ngang trốn tránh, không dám đối mắt với Chu Văn, khẽ lắc đầu nói:

- Người đừng hỏi nữa, tóm lại là ta có lỗi với người.

Chu Văn mỉm cười, đưa tay đặt lên đỉnh đầu Phương Nhược Tích, vuốt vuốt tóc nàng nói:

- Người nên xin lỗi phải là ta mới đúng, có người muốn đối phó ta, cho nên mới liên lụy tới người cùng bọn Lý Trí, thừa dịp hiện tại còn kịp, mau tìm thêm một đội viên khác, nhất định phải thu được thành tích tốt, bằng không ta sẽ cảm thấy có lỗi với các người. Hơn nữa, thay ta gửi lời xin lỗi tới Điền Hướng Đông cùng Lý Trí.

Phương Nhược Tích kinh ngạc nhìn Chu Văn, trên mặt lộ biểu cảm phức tạp, kinh ngạc, áy náy, không hiểu, còn có một chút tình cảm đặc biệt.

- Được rồi, mau đi đi, ta cũng phải nỗ lực một chút mới được.

Chu Văn thu tay về, cười cười quay người muốn rời đi.

Phương Nhược Tích đứng đó nhìn bóng lưng Chu Văn, chờ Chu Văn đi mấy bước, thân thể run run mở miệng nói:

- Chu Văn, ta không biết người đắc tội với ai, thế nhưng thế lực của người kia vô cùng đáng sợ, người phải cẩn thận.

Chu Văn không nói gì thêm, chỉ quay đầu mỉm cười với nàng, sau đó tiếp tục nhanh chóng rời đi.

Hắn biết rõ thời gian của bản thân không nhiều, bối cảnh của nhà Lý Trí cùng Điền Hướng Đông có thể xếp đầu bảng trong cái Quy Đức phủ này, mà bối cảnh của Phương Nhược Tích lại còn càng tốt hơn một chút, trong trường từ lâu đã có tin đồn phụ thân nàng là lãnh đạo trên thành phố, hơn nữa còn là nhân vật có thực quyền.

Mà người có thể ảnh hưởng tới cả ba người này, quyền thế của người muốn đối phó hắn tuyệt không thể bình thường.

Chu Văn không nghĩ ra bản thân đắc tội với nhân vật như vậy từ khi nào, có điều liên hệ với chuyện An Tĩnh chuyển trường tới đánh hắn một trận, cũng không phải không có dấu vết.

Đi tới một chỗ không người, Chu Văn cảm điện thoại lên, thăm nghĩ phải liên lạc với lão ba Chu Lăng Phong của hắn, muốn hỏi xem đến cùng có phải đắc tội với người nào không.

Thế nhưng gọi đi lại chỉ nhận được lời nhắn báo đang tắt máy, cũng không biết Chu Lăng Phong đang làm gì, giữa ban ngày lại không mở máy.

Tắt máy đi, Chu Văn trầm suy tính xem tiếp đó nên làm thế nào.

- Điều quan trọng nhất trước mắt, chính là tìm được ba người đồng ý tổ đội với ta.

Chu Văn nhún mày suy tư.

Trận khảo nghiệm này khác với thi đại học, bởi vì nơi thực chiến được tiến hành trong dị thứ nguyên Linh vực, mặc dù là thứ nguyên Linh vực đã bị nhân loại khống chế, hắn cũng không có nguy hiểm quá lớn, thế nhưng hàng năm đều xuất hiện ít nhiều thương vong, cho nên kỳ khảo hạch thực chiến này mới có chuyện tự nguyện báo danh, tổ đội tham chiến.

Chu Văn không biết vì sao chính phủ Liên bang lại chọn hình thức khảo thí như vậy, mỗi năm xuất hiện thương vong, chính phủ Liên bang đều phải nhận dư luận công kích, thế nhưng hàng năm vẫn tiến hành, không chút dấu hiệu thay đổi.

Chu Văn không ngại nguy hiểm, dùng thực lực hiện tại của hắn, coi như một mình tham gia khảo thí cũng có thể thu được thành tích không tồi.

Nhưng quy định là quy định, nhất định phải là tổ đội bốn người mới có thể tham gia báo danh, cho nên trước khi kỳ hạn báo danh kết thúc, hắn nhất định phải tìm được ba người đồng ý cùng hắn tổ đội.

- Từ giờ tới kỳ thi đại học không còn nhiều, người muốn tham gia khảo thí chiến lược sợ là đều đã có đội ngũ, lúc này còn có thể tìm ai để tổ đội đây?

Chu Văn có chút buồn rầu.

Vốn hắn chỉ định thi vào một trường danh tiếng nào đó, sau đó tìm một công việc an ổn, sau này yên tĩnh chơi game, thế nhưng có người lại không muốn để hắn được yên tĩnh, nhất định phải kiếm chuyện với hắn a.

- Chu Văn, người theo ta.

Chu Văn vừa bước vào phòng học, liền bị Dư Thái Bạch gọi lại.

Sắc mặt Dư Thái Bạch có chút khó coi, dẫn theo Chu Văn tới phòng làm việc của mình, đóng cửa khóa cẩn thận, lúc này mới nhìn Chu Văn, nghiêm túc hỏi:

- Chu Văn, người có biết An Đốc Quân không?

- Hắn là ai?

Chu Văn có chút mờ mịt.

- An Đốc Quân là gọi theo tôn xưng, tên thật của hắn là An Thiên Tá, người thực sự không biết hắn?

Dư Thái Bạch nhìn Chu Văn hỏi lại.

- Không biết.

Chu Văn lắc đầu khẳng định.

Dư Thái Bạch thấy Chu Văn không giống giả vờ, liền lộ vẻ nghi hoặc:

- Vậy thì quái thật, người không biết An Đốc Quân, vậy sao khi hắn thi sát Quy Đức phủ, lại điểm danh phê bình một học sinh trung học như người?

- An Thiên Tá là người thế nào?

Hiện tại, Chu Văn cũng hiểu đại khái chuyện ba người Phương Nhược Tích rời đội, rất có thể có quan hệ với An Thiên Tá này.

Dư Thái Bạch cười khổ:

- Ta chỉ là một giáo viên, sao có thể tiếp xúc được nhân vật như vậy, ta chỉ nghe hiệu trưởng nhắc qua người này. Cả Liên bang Trái Đất chia thành bốn địa khu, Quy Đức phủ chẳng qua chỉ là một thành phố nhỏ bé phía đông, vị An Đốc Quân An Thiên Tá kia dù còn rất trẻ, nhưng là xuất thân danh môn, mới hơn hai mươi liền đã ngồi lên vị trí cao, hẳn là quan lớn trong quân đội Khu đông chúng ta, tay nắm thực quyền, là nhân vật ghê gớm.

- Thầy Dư, ý của người nói là, An Thiên Tá đang nhắm vào ta?

Chu Văn cau mày hỏi:

- Có lẽ là không phải nhắm vào người, thế nhưng hẳn chỉ nhắc tới người một câu, nói người không tốt, những tên kia muốn nịnh bợ An Đốc Quân, cho nên nghĩ ra rất nhiều chuyện.

Dư Thái Bạch bất đắc dĩ nói:

- Có thể làm tới quan cấp đó, chẳng lẽ hẳn lại không biết, một câu nói của mình có thể hủy tiền đồ cả đời của một học sinh trung học?

Chu Văn lạnh giọng nói:

- An Đốc Quân này, có phải có quan hệ với An Tĩnh kia?

- Hẳn là có quan hệ, thế nhưng quan hệ thế nào thì ta cũng không biết.

Dư Thái Bạch suy nghĩ một chút, lại nói:

- Chuyện này để sau chậm rãi làm rõ cũng được, hiện tại, điều quan trọng nhất là người phải tìm được đội ngũ để báo danh, ngày mai đã là hạn chót, hiện tại còn chậm trễ thì sẽ không kịp rồi.

Chu Văn cũng có chút bất đắc dĩ nói:

- Đến ngày hôm nay, người muốn tham dự thì đã sớm có đội, ta còn có thể đi đâu tìm được người? Huống chi coi như tìm được, đối phương có thể chia rẽ một lần, chẳng lẽ không thể ngăn cản lần thứ hai?

- Cho nên, lần này đồng đội mà người cần tuyệt không thể là học sinh bình thường.

Dư Thái Bạch như đã sớm có ý tưởng:

- Không phải học sinh bình thường?

Chu Văn hơi ngần ra, không rõ Dư Thái Bạch có ý gì.

Dư Thái Bạch trầm ngâm một chút:

- Kỳ thực chiến này cần bốn học sinh tự do tổ đội, quy tắc này tồn tại lỗi hổng rất lớn, thế nhưng Liên bang lại một mực kiên trì sử dụng quy tắc này, mấy chục năm chưa từng thay đổi. Dưới quy tắc này, có rất nhiều học sinh không đủ mạnh, thế nhưng đồng đội lại thập phần cường đại, cuối cùng thu được thành tích vượt quá thực lực của bản thân.

Dừng lại một chút, Dư Thái Bạch nói thêm:

- Trong trường của chúng ta có một người gọi là Lý Huyền, nếu như người nguyện tổ đội với hẳn, chỉ cần hẳn đồng ý, hẳn là sẽ không có ai dám làm khó người, có điều, ngược lại người phải toàn lực giúp hẳn lấy được thành tích tốt, hơn nữa hẳn nhất định phải là người có thành tích tốt nhất trong cả đội.

- Ý ngài, là muốn tay đánh thay Lý Huyền?

Chu Văn không phải kẻ ngốc, hiển nhiên hiểu ý Dư Thái Bạch.

- Nếu như tình huống bình thường, người tự nhiên không cần làm thế, nhưng hiện giờ, dù người lấy được thành tích không cao nhất, nhưng cũng có thể đạt được một thành tích không tệ, chẳng qua không được thứ nhất, nhưng so với không tham gia thì vẫn tốt hơn nhiều.

Dư Thái Bạch nói:

Chu Văn cũng không phải là người cổ hủ, cho nên cũng hoàn toàn không lưỡng lự, hơi suy nghĩ một chút liền nói:

- Vậy thì phiền Thầy Dư giúp ta liên lạc một chút, có điều, trường ta thực sự có người tên là Lý Huyền sao?

Nếu trường Quy Đức mà có một học sinh lại lịch cực lớn, như vậy Chu Văn không có lý nào chưa nghe qua a.

- Mặc dù Lý Huyền là học sinh trường chúng ta, thế nhưng ngoại trừ ngày báo danh nhập học, hẳn chưa từng đến trường tham dự học chung, người không biết hẳn cũng là chuyện bình thường, ngay cả giáo viên trong trường, người biết hẳn cũng không nhiều.

Dư Thái Bạch cười một cái:

- Tóm lại, trước vắn vượt ải khó này đã, chuyện tiếp sau từ từ mưu đồ cũng không muộn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Huynh Muội Khác Cha Khác Mẹ

Sau khi ra khỏi phòng Dư Thái Bạch, Chu Văn liền lấy điện thoại gọi lại cho lão ba Chu Lăng Phong của hắn, hắn nghĩ tới nghĩ lui, bản thân không có cơ hội cũng không có khả năng đắc tội nhân vật như An Thiên Tá.

Vậy mà An Thiên Tá lại biết đến học sinh cấp ba của một thành phố nhỏ như Quy Đức phủ, lại còn chỉ tên phê bình hắn, điều này nói thực sự không thông.

Lần này gọi điện lại thành công, trong điện thoại truyền đến âm thanh của Chu Lăng Phong:

- Con trai, mới đó mà đã nhớ lão ba ngươi rồi sao?

Chu Văn đã sớm quen tới tính cộc nhủ của Chu Lăng Phong, hoàn toàn không bị lay động, nói thẳng:

- Lão ba, ngươi có biết người nào gọi là An Thiên Tá không?

- Thiên Tá hả? đương nhiên là biết.

Nói đến đây, Chu Lăng Phong mới kỳ quái ồ lên một tiếng:

- Sao ngươi biết Thiên Tá đại ca ngươi? Ta còn chưa giới thiệu cho các ngươi quen nhau mà?

- Đại ca của ta?

Chu Văn lập tức cảm thấy đầu óc có chút không đủ dùng.

- Đúng vậy, Thiên Tá là con trai của Tiểu Lam, ta cưới Tiểu Lam, hắn đương nhiên là đại ca khác cha khác mẹ của ngươi, đúng rồi, ngươi còn có một muội muội khác cha khác mẹ nữa, gọi là An Tĩnh...

Những lời Chu Lăng Phong nói sau đó, Chu Văn không nghe nổi một câu, bởi lúc này hắn đang há hốc miệng, nửa ngày cũng không khép lại được, chuyện phát triển đến mức này, thực sự vượt quá tưởng tượng của hắn, Chu Lăng Phong lại cưới một nữ nhân như thế.

- Cha, quan hệ của ngươi với An Thiên Tá thế nào?

Chu Văn dò hỏi.

- Rất tốt a, Thiên Tá cùng Tiểu Tĩnh đều rất tôn trọng ta, quan hệ cũng rất tốt.

Chu Lăng Phong không cần nghĩ liền nói.

Chu Văn hiểu rõ tính Chu Lăng Phong, mặc dù cộc nhủ nhưng không bao giờ nói dối, thậm chí thêm buồn bực: “Nếu như quan hệ giữa An Thiên Tá và An Tĩnh với lão ba đều không tệ, vì sao bọn hắn lại đối với ta làm như vậy? chẳng lẽ nói, kỳ thực bọn hắn cũng không thực sự đồng ý để Âu Dương Lam kết hôn?”

Chu Văn có thể cảm thấy được tâm tình Chu Lăng Phong rất tốt, rất vui vẻ kết hôn, cho nên hắn cũng không muốn vì chuyện của mình mà ảnh hưởng tới chuyện kết hôn của Chu Lăng Phong, càng không muốn kéo chân Chu Lăng Phong.

Nếu như An Thiên Tá cùng An Tĩnh thực bởi vì không muốn Chu Lăng Phong cùng Âu Dương Lam kết hôn, cho nên mới làm như vậy với hắn, vậy Chu Văn hắn càng không thể để chuyện này ảnh hưởng tới hôn sự của Chu Lăng Phong, bằng không chẳng phải là để bọn hắn được như ý sao.

Mặc dù hắn còn chưa từng gặp an thiên tái, cũng không biết An Thiên Tá có mục đích gì, nhưng ấn tượng của hắn với An Thiên Tá đã vô cùng không tốt.

- An gia có quyền thế thế nào đi nữa, cũng không có quan hệ gì với ta, ta cũng không có ý định nương nhờ bất cứ thứ gì của An gia, An gia các ngươi cũng đừng khinh người quá đáng.

Mặc dù đã hiểu đầu đuôi, nhưng chuyện này vẫn thực sự không có tác dụng

Hắn cũng không thể nói cho người khác là lão ba hắn lấy lão mụ của An Thiên Tá, cho nên An Thiên Tá cảm thấy khó chịu, nên nhìn Chu Văn hắn cũng không vừa mắt?

Đừng nói là không thể nói, coi như nói cũng không thể cải thiện được tình huống hiện tại của hắn.

- An Tĩnh có thể dùng một chiêu đánh bại ta, An Thiên Tá lại có thể dùng một câu để kếm chút tức tư cách dự thi của ta, cuối cùng tất cả là do ta quá yếu, không có sức mạnh nên mới để người ta bắt nạt, nếu ta là cường giả cấp Sư thì, bọn hắn có thể bắt chết ta sao?

Chu Văn không oán trời trách đất, rất nhanh liền gác chuyện này qua một bên, lấy ra điện thoại thần bí, bắt đầu chuyện chú cày quai.

Lão hiệu trưởng từng đánh giá Chu Văn như thế, chính bởi lão chưa từng thấy người nào có thể chuyên chú như Chu Văn.

Chuyên chú, hai chữ rất bình thường, thế nhưng chân chính làm được hai chữ chuyên chú, thực lại khó như lên trời.

Người không phải là thánh hiền, đều có thất tình lục dục, đều sẽ bị người ngoài cùng ngoại lực quấy nhiễu, coi như là Thần Tiên cũng khó tránh khỏi lúc động phạm tâm, Phật đà cũng khó tránh khỏi bị Thiên Ma mê hoặc, huống chi chỉ là một Phạm thai mười sáu tuổi.

Rất nhiều người cảm thấy học tập là một công việc khó khăn, thế nhưng thế cũng bởi họ không cách nào toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc học, không có cách nào chuyên chú học tập, càng không thể luôn duy trì trạng thái chuyên chú đó.

Mà Chu Văn lại khác, vô luận làm cái gì, vô luận hoàn cảnh nào, hắn đều có thể dễ dàng tiến vào trạng thái chuyên chú, toàn tâm toàn ý làm một việc, rất khó bị nhân tố bên ngoài ảnh hưởng, cho nên lão hiệu trưởng mới có thể đánh giá Chu Văn như thế.

Trong trò chơi, Chu Văn triệu hoán Phôi sủng Đại Lực nghĩ tiến hành phụ trợ, mặc dù cùng là chín điểm thể phách, nhưng tên gia hỏa này có bộ giáp xác cứng rắn, lực phòng ngự mạnh hơn Chu Văn nhiều.

Nhân vật tí hon cười Đại Lực nghĩ, tung hoành ngang dọc trong ổ kiến, coi như có bị Đại Lực nghĩ vây thành cũng không cần lo lắng.

Hai chân trước của Đại Lực nghĩ biến dị cường thế oanh kích, Đại Lực nghĩ bình thường trực tiếp bị nó một chân đập chết, chỉ bằng bộ giáp xác cứng rắn này, Phổi sùng Đại Lực nghĩ của hắn đã có thể tung hoành vô địch trong cái Huyệt Ma kiến đây.

- Nếu như có thể có một thanh trường thương thì tốt.

Chu Văn phát hiện, sau khi nhân vật tí hon cười Đại Lực nghĩ, bởi vì khoảng cách, nên rất khó công kích được Đại Lực nghĩ xung quanh, đành phải nhảy xuống từ lưng Phổi sùng, cùng Đại Lực nghĩ kẻ vai chiến đấu.

Từ khi đạt được điện thoại thần bí, Chu Văn chưa từng cây quái thoải mái như hôm nay, một người một kiến quét ngang ỏ kiến, thần cân đồ thần, phạt cân diệt phạt, một đường đi qua, ngay cả gặp Đại Lực nghĩ biến dị cũng có thể nhanh chóng xử lý.

Trước kia, Chu Văn chỉ có thể cây quái trong một khu vực cố định phía ngoài, hơi đi sâu một chút liền sẽ bị bầy kiến vây công mà chết, nhưng hiện tại một mạch lao qua, rất nhanh liền lao ra khỏi khu vực mà hắn từng tới.

Giết nhiều Đại Lực nghĩ như vậy, mặc dù thu được hai khối Thứ Nguyên kết tinh, có điều cấp độ đều rất thấp, sau khi hấp thu, cũng chỉ có thể bổ sung chút năng lượng cho hắn.

Đình!

Lại giết một đầu Đại Lực nghĩ biến dị, Chu Văn lại nghe được âm thanh quen thuộc, nhìn lý lại, lập tức thầm vui vẻ, lần này lại đánh bạo Thứ Nguyên kết tinh, hơn nữa còn là Đại Lực kết tinh cấp chín.

Chu Văn nhanh chóng điều khiển nhân vật tí hon nhặt Đại Lực kết tinh, lập tức cảm nhận được một dòng điện xông vào trong thân thể, tuần hoàn mãnh liệt mấy vòng.

Đại Lực thần quyền vốn chỉ đạt tới thất đoạn, trong chốc lát liền tăng tới cửu đoạn.

Đại Lực thần quyền đạt tới cửu đoạn, uy lực lại tăng lên lần nữa, chỉ có điều, Nguyên khí cần thiết để đánh ra một quyền cũng theo đó mà tăng lên, giờ, muốn sử dụng Đại Lực thần quyền, sẽ phải tiêu hao tới năm điểm, mà hiện tại, hắn mới chỉ có chín điểm Nguyên khí, trong thời gian ngắn, không thể dùng liên tục hai lần Đại Lực thần quyền.

Sau khi có thu hoạch, Chu Văn lại tiếp tục sa vào hải hương cây quái. Một người một kiến điên cuồng giết chóc, không ngừng hướng về chỗ sâu bên trong.

Tổ kiến tựa như một cái mê cung khổng lồ đặt dưới mặt đất, Chu Văn xung phong gần hai giờ, vẫn không thể nhìn thấy phần cuối, hang động trước mắt như ngày càng thoáng đạt, lối đi đã rộng cỡ gian nhà kho.

Không ngừng xung phong trong bầy kiến, đột nhiên một bóng mờ lướt qua màn hình, Chu Văn chỉ thấy một con kiến màu bạc mọc cánh chim lướt qua đỉnh đầu nhân vật tí hon, sau một giây liền thấy đầu nhân vật tí hon bay lên, màn hình biến thành màu đen.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Lý Huyền

- Con kiến màu bạc biết bay kia, sẽ không phải là sinh vật thứ nguyên cấp Truyền kỳ chứ?

Chu Văn trầm nghĩ.

Vốn còn muốn phục sinh nhân vật tí hon, lần nữa chạy tới khu vực kiến bay màu bạc nhìn một chút, nhưng nhìn lại thời gian, đã sắp đến trưa, Chu Văn chỉ có thể tạm thời dừng lại.

Dù Dư Thái Bạch đã ngầm cho phép hắn không cần lên lớp, thế nhưng trưa nay đã có hẹn với Lý Huyền, cho nên Chu Văn nhất định phải đi một chuyến.

Vốn Chu Văn còn nghĩ là sẽ gặp trong trường, thế nhưng vừa tan học buổi sáng, Dư Thái Bạch đã lái xe đưa Chu Văn rời khỏi trường học, đi tới một club tư nhân sừng thành đông.

- Tính cách Lý Huyền có chút khoa trương, có điều người cũng không tồi, người tới chỉ vì để tham gia khảo thí, cho nên những chuyện khác không cần để trong lòng.

Trước khi tiến vào club tư nhân, Dư Thái Bạch đã trầm nhắc nhở Chu Văn.

- Thầy Dư, thầy cứ yên tâm, ta biết nên làm thế nào.

Chu Văn gật đầu nói.

Mặc dù hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý, thế nhưng vừa bước vào gian phòng xa hoa của Lý Huyền, vẫn không tránh khỏi mà có chút kinh ngạc.

Một thiếu niên chừng mười sáu mười bảy ngồi trên ghế sa lon rộng, quần áo không chút chỉnh tề, bộ dạng cà lơ phất phơ, bên người đầy mỹ nữ, quần áo gợi cảm, bắp đùi trắng như tuyết, từng bộ ngực sữa lúc ẩn lúc hiện.

Có người đang uốn éo khiêu vũ, cũng có người ma sát với thân thể thiếu niên, có người nằm trong ngực đút nhò đút rượu, không khí trong phòng tương đối sôi động.

- Lão Dư, tới đây uống một chén.

Thanh niên thấy Dư Thái Bạch, lập tức giọng chén rượu lớn tiếng nói.

- Rượu thì thôi, chiều ta còn phải lên lớp.

Dư Thái Bạch không chút kinh ngạc, dường như không hề nhìn thấy đám nữ nhân gọi cảm kia, chỉ Chu Văn giới thiệu:

- Lý Huyền, đây chính là Chu Văn mà ta nói với ngươi, năng lực của hắn rất mạnh, ngươi muốn được thành tích cao, hắn sẽ là trợ lực không nhỏ.
- Lão Dư, ngươi yên tâm, nể mặt ngươi, vậy để hắn đi theo ta đi, muốn lấy được thành tích gần nhất cũng không thành vấn đề.

Lý Huyền uống cạn rượu trong ly, khinh bạc nói:

- Ngươi nói vậy thì ta an tâm, ta còn phải lên lớp nữa, trước hết phải trở lại trường học, ngươi cứ thương lượng công việc cụ thể với Chu Văn đi nhé.

Dư Thái Bạch nói xong liền đi.

- Lão Dư, ngươi thực sự không muốn uống một chén sao, rượu cùng nữ nhân ở đây đều không tồi a.

Lý Huyền cười hắc hắc, tay phải lại nhéo lên ngực nữ nhân bên cạnh một cái, chọc cho nữ nhân kia hờn dỗi liên tục.

- Ý tốt của ngươi ta nhận, ta còn phải lên lớp, giờ ta về trước đây.

Dư Thái Bạch khoát khoát tay, chuyển sang nói với Chu Văn:

- Chuyện báo danh ta sẽ làm giúp ngươi, mấy ngày tới, ngươi cứ ở đây làm quen với bọn Lý Huyền cho tốt, lúc khảo nghiệm cũng dễ phát huy hơn.
- Thầy Dư, cảm ơn thầy.

Chu Văn có chút thảm cảm động.

Dư Thái Bạch với hắn vô thân vô cớ, giờ lại mạo hiểm đắc tội An Thiên Tá để giúp đỡ hắn, khiến Chu Văn vô cùng cảm kích.

- Thi đậu đại học danh tiếng, sau này kiếm được công việc tốt, xứng đáng với ta cùng lão hiệu trưởng.

Dư Thái Bạch vỗ vai Chu Văn, vừa cười vừa nói:

- Được rồi, ta về trường trước, ngươi cứ ở lại thương lượng chi tiết với Lý Huyền đi.

Sau khi Dư Thái Bạch rời đi, Chu Văn nhìn Lý Huyền đang cuồng hoan giữa một hàng mỹ nữ, mở miệng nói:

- Có cần gọi hai người khác ra tập phối hợp chút không?

Lý Huyền nheo mắt nhìn Chu Văn:

- Chu Văn đứng không? Ta đã nghe qua tên của ngươi, đệ nhất thiên tài trường cấp ba Quy Đức.
- Là người khác đồn thôi, không thể coi là thật.

Chu Văn nói.

- Cũng đúng, cái địa phương nhỏ như Quy Đức phủ này, sao có thể có thiên tài chân chính, nếu không cũng không bị An Tĩnh dung một chiêu đánh bại.

Lý Huyền lười biếng nói:

- Phối hợp thì không cần, ta để ngươi gia nhập đội ngũ của ta, thuần túy là nể mặt Dư lão, đến lúc đó, ngươi chỉ cần ngoan ngoan theo ta, không gây chuyện là được.
- Cũng được.

Chu Văn thờ ơ nói.

- Biết uống rượu không, nếu ngươi có thể uống hết bình này, mấy cô nàng này, tùy ngươi chọn.

Lý Huyền cầm một bình rượu để tới trước mặt Chu Văn.

- Ta không biết uống rượu.

Chu Văn lắc đầu.

- Vậy ngươi cứ tùy ý đi.

Lý Huyền cảm thấy có chút không thú vị, không tiếp tục để ý tới Chu Văn, tiếp tục tự mình vui đùa.

Chu Văn tìm một góc ngồi xuống, lấy điện thoại ra tự mình chơi, tiếp tục đại nghiệp cày quai.

Vốn hắn cũng không hứng thú ở lại đây, thế nhưng Dư Thái Bạch đã nói hắn ở lại, hắn cũng không thể tự rời đi luôn, đành phải ở lại đây cày quai.

Lý Huyền thấy Chu Văn núp ở nơi hẻo lánh chơi đùa, nửa ngày cũng không nhích nổi cái mông, không khỏi càng thêm khinh thị:

- Một chút đã kích đã liền cam chịu, lão Dư lại có thể vì một gia hỏa như thế mà mất mồi đi câu ta, thực sự không đáng.

Đột nhiên, Lý Huyền hơi động suy nghĩ, nghiêng đầu qua nói nhỏ với nữ nhân bên cạnh vài câu.

- Ngươi thật xấu.

Nữ nhân cười mắng một tiếng, lắc eo đi tới chỗ Chu Văn.

Chu Văn đang điên cuồng cày quái, mong xống về vị trí của Ngân dực Phi nghĩ, xem con Ngân dực Phi nghĩ kia đến cùng là đạt tới cấp độ nào.

Đang cày quái hăng say, đột nhiên cảm thấy cánh tay dính vào một khối mềm mại, sau đó liền nghe một thanh âm ngọt ngào:

- Tiểu ca ca, trò chơi gì vậy, thú vị lắm sao?

- Thú vị.

Chu Văn không ngẩng đầu, tiếp tục giết quái, hình ảnh trên điện thoại là bản hoạt họa, coi như người khác có nhìn thấy nội dung trong điện thoại, cũng không thể liên hệ nó với dị thú nguyên Linh vực ngoài đời a.

Huống chi, Chu Văn còn chưa từng nghe qua, có dị thú nguyên Linh vực nào như Huyết Ma kiến.

Cô gái kia thấy Chu Văn không thèm để ý tới nàng, bản năng cắn môi một cái, hơi kéo cổ áo vốn đã không cao xuống, nửa bộ ngực tuyết trắng nổi bật, sau đó đưa tay chạm mặt Chu Văn, hơi dùng sức, kéo mặt Chu Văn qua hướng nàng, môi đỏ đưa sát bên tai, thở khí như lan mị hoặc nói:

- Trò chơi thú vị, hay là ta thú vị hơn?

Lý Huyền vừa uống rượu, vừa hứng thú quan sát phản ứng của Chu Văn, thầm nghĩ Tên phế trạch chỉ biết chơi trò chơi, sợ là còn chưa từng chạm qua nữ nhân, huống chi Tiểu Nhã yêu mị tận xương như thế, đoán chừng trực tiếp chảy máu cam a?

Tiểu Nha vốn chỉ muốn nhẹ nhàng chuyển hướng mặt của Chu Văn, dưới tình huống này, bình thường nam nhân sẽ đều chủ động thuận theo nhìn về hướng nàng, thế nhưng lần này, nàng lại như đang chạm vào tảng đá, gương mặt Chu Văn không chút nhúc nhích, hai mắt vẫn cứ nhìn chòng chọc vào màn hình điện thoại.

Tiểu Nhã thầm có chút tức giận, hơi dùng chút lực, cưỡng ép quay mặt Chu Văn qua, bởi vì dùng lực quá lớn, mặt Chu Văn có chút biến dạng.

Chu Văn đang cày quái, thực sự không muốn phân tâm, nhân vật tí hon đang tả xung hữu đột trong bày kiến, một chút phân tâm liền có thể phí một giọt máu, là máu của hắn a.

Một tháng gần đây, Chu Văn hán một mực dùng máu để chơi, mất máu quá nhiều, giờ đã bắt đầu thiếu máu, nên dù một giọt cũng không muốn lãng phí.

Tiểu Nhã thấy Chu Văn đã bị mình kéo mặt qua, thế nhưng Chu Văn vẫn nghiêng khéo mắt, nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại, lòng càng thêm phần nộ, một tay khác cũng đưa tới, hai tay cùng ôm lên mặt Chu Văn, cưỡng ép lại kéo mặt hắn qua một chút, khiến tầm mắt Chu Văn không thể không nhìn về phía nàng, lúc này mới nở nụ cười mê người, ngọt ngào nói:

- Trò chơi thú vị, hay là ta thú vị hơn?

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đừng Làm Phiền Ta Chơi Game

Ánh mắt Chu Văn bị ép rời khỏi màn hình điện thoại, lập tức liền nhúm mày.

Hắn mới nhìn thấy một đầu Huyết sắc Đại Lực nghĩ xong tới, nếu không nhanh chóng điều khiển nhân vật tí hon nghênh chiến, rất dễ có thể GAME OVER.

Ngay sau đó, Chu Văn không kịp suy nghĩ nhiều, chỉ muốn nhanh chóng đưa tầm mắt trở lại điện thoại, trực tiếp duỗi tay một cái, ấn trên mặt Tiểu Nhã, hơi dùng sức đẩy ra, đồng thời nói:

- Đừng làm phiền ta chơi game.

Chu Văn dùng lực không lớn, thế nhưng hắn lại quên lực lượng của mình mạnh tới mức nào, mà Tiểu Nhã lại chưa từng tu luyện, tổ chất thân thể còn không bằng học sinh cấp ba bình thường.

Cho nên hắn chỉ mới tiện tay đẩy, lại đẩy Tiểu Nhã ngã ngửa ra sau, bịch một tiếng, đo đất.

- Phốc!

Thấy Chu Văn đẩy Tiểu Nhã đo đất, Lý Huyền vừa uống một ngụm rượu lập tức phun sạch, liền thanh ho khan.

Cả gian phòng lập tức yên tĩnh, bảy tám cô nàng cùng dùng ánh mắt như nhìn thấy quái vật nhìn Chu Văn.

Tiểu Nhã ngã trên mặt đất, vẻ mặt không thể tin được, thoáng tràn đầy ủy khuất cùng phần nộ, vừa bò dậy vừa mắng:

- Chảnh cái gì chứ, nguyên người độc thân cả đời.

Chu Văn đang toàn tâm toàn ý chém giết Huyết sắc Đại Lực nghĩ, căn bản không chú ý nàng nói gì, cũng không có tâm tư để ý tới nàng, chỉ tiếp tục cầm điện thoại điên cuồng thi triển kỹ năng.

Nhìn bộ dạng ủy khuất của Tiểu Nhã, Lý Huyền lại thầm vui vẻ: Tiểu tử này, thú vị!

Tiểu Nhã là hồng bài của CLB tư nhân này, mặc dù khí chất các kiểu không thể sánh bằng những mặt hàng đỉnh cấp ở thành thị lớn, thế nhưng đáng người thực sự không thể chê được, ngay cả Lý Huyền cũng cảm thấy ngoại trừ khí chất cùng các ứng xử của Tiểu Nhã hơi kém một chút, những mặt khác đều không tệ, ngay cả hắn cũng có chút trầm mê.

Thế nhưng vừa rồi, Chu Văn lại ghét bỏ đầy ngả Tiểu Nhã, lại khiến Lý Huyền bật cười.

- Nếu như tiểu tử này không phải là Liễu Hạ Huệ trời sinh, thì chín phần chính là do bị An Tĩnh kia đã kích quá ác, cho nên sinh ghét bỏ tất cả các nữ nhân.

Lý Huyền ác ý thầm nghĩ.

Chu Văn vẫn ngồi đó chơi game, Lý Huyền cũng nhanh chóng hết hứng thú, tự mình kiếm niềm vui hoan lạc.

Toàn bộ tầng cao nhất của CLB này đã bị hắn bao lại, ăn uống ngủ nghỉ muốn gì cũng có, Lý Huyền không để ý tới Chu Văn, Chu Văn cũng vui vẻ nhận thanh tĩnh, một mực ngồi chơi game cây quải.

Xung phong hơn một giờ đồng hồ, Chu Văn lại lần nữa tới nơi của Ngân dực Phi nghĩ, quả nhiên lại nhìn thấy bộ cánh bạc, toàn thân như dùng bạch ngọc đúc thành.

Tốc độ của Phi nghĩ cực nhanh, mặc dù Chu Văn đã sớm đề phòng, thế nhưng cũng không thể chống được bao lâu, đã bị Ngân dực Phi nghĩ xuyên qua lồng ngực.

Tốc độ của Ngân dực Phi nghĩ thực sự quá nhanh, lại linh hoạt tự nhiên tùy ý biến ảo, Đại Lực thần quyền của Chu Văn căn bản không thể đánh trúng nó.

- Mặc dù Ngân dực phi nghĩ lại, nhưng hắn là còn chưa đạt tới cấp Truyền kỳ a, muốn giết nó cũng không phải không có khả năng, có điều cần phải tỉ mỉ lên kế hoạch mới được.

Chu Văn thầm suy tư.

Lấy năng lực quan sát nhận biết của hắn, lực lượng cùng thể phách của Ngân dực phi nghĩ đều không kém gì Đại Lực nghĩ biến dị, hơn nữa tốc độ lại nhanh hơn Đại Lực nghĩ biến dị nhiều, đây cũng là điểm khiến nó trở nên khó có thể tạo thành tổn thương với Ngân dực phi nghĩ, thế nhưng lại không thể dụng vào nó, lực lượng có mạnh hơn cũng vô dụng.

Hơn nữa, ảnh hưởng của bảy kiến tạo cho hắn cũng rất lớn, mặc dù ngay cả Đại Lực nghĩ biến dị thì Chu Văn hắn cũng không sợ, tuy nhiên lại vẫn có thể ảnh hưởng tới phạm vi hoạt động của hắn, khiến Chu Văn rất khó tránh được công kích của Ngân dực phi nghĩ.

- Xem ra muốn đánh giết Ngân dực phi nghĩ, nhất định phải hoàn thành ngay khi nó tiếp cận công kích, chỉ là cơ hội như vậy, không dễ mà nắm bắt được a.

Chu Văn lần nữa khởi động lại trò chơi, một đường thẳng hướng tới chỗ Ngân dực phi nghĩ, vừa suy tư nên nắm bắt thời cơ thế nào.

Tổn hơn một giờ đồng hồ, Chu Văn lại lần nữa giết tới trước mặt Ngân dực phi nghĩ, ngay khi Ngân dực phi nghĩ vọt tới trước mặt nhân vật tí hon, Chu Văn lập tức phát động Đại Lực thần quyền, hồng đánh giết Ngân dực phi nghĩ.

Thế nhưng khi Ngân dực phi nghĩ chỉ còn các nắm đấm của Chu Văn không đến nửa mét, lại quý dị lắc một cái, tránh quá, né khỏi phạm vi của Đại Lực thần quyền, đồng thời một móng vuốt mảnh như lưỡi dao lướt qua, từ sau chém rụng đầu nhân vật tí hon.

Chu Văn lần nữa thử nghiệm, lại lần nữa lấy kết quả thất bại mà kết thúc, Ngân dực phi nghĩ quá linh hoạt, Đại Lực thần quyền của hắn căn bản không thể dụng tới nó.

Một lần duy nhất đánh trúng Ngân dực phi nghĩ, chính là lúc Chu Văn dùng Thốn quyền, phát động ngay khi Ngân dực phi nghĩ tiếp cận hắn.

Thế nhưng Thốn quyền không có lực lượng Nguyên Khí kỹ gia trì, đánh trúng Ngân dực phi nghĩ cũng không có tác dụng lớn, không dùng Đại Lực thần quyền, căn bản không thể tổn thương được nó.

- Nếu như Đại Lực thần quyền mà có thể trực tiếp phát động như Thốn quyền thì thật tốt, như vậy cũng không cần phải lấy đà, có thể lập tức phát động khi Ngân dực phi nghĩ tiếp cận, đáng tiếc, Đại Lực thần quyền là kỹ năng trong trò chơi... không đúng... nhân vật trong trò chơi giống thân thể của ta, nếu như thân thể của ta có thể dùng Đại Lực thần quyền như Thốn quyền, bộc phát lực lượng trong cự ly ngắn, như vậy hắn là nhân vật trong trò chơi cũng có thể làm được mới đúng...

Nghĩ đến đây, Chu Văn liền thu hồi điện thoại, bắt đầu nghiên cứu làm sao để có thể dùng cách của Thốn quyền để đánh ra Đại Lực thần quyền.

Đại Lực thần quyền cương mãnh thoải mái, là một loại Nguyên Khí kỹ mãnh kích trực diện, khi phát động, cánh tay cần thu lại một khoảng lớn, điều này hoàn toàn khác phương thức phát động của Thốn quyền, muốn biến cách phát động của Đại Lực thần quyền thành giống như Thốn quyền, nói nghe thì dễ.

Chu Văn lần lượt thử nghiệm, mặc dù hết sức khó khăn, nhưng hắn lại không chút ý từ bỏ.

Lý Huyền ngủ một giấc, tỉnh lại liền thấy Chu Văn đứng góc luyện quyền, tựa như đang luyện cách ra quyền.

Bắt đầu hắn còn không chú ý, chỉ cho là Chu Văn chơi game đến mệt, muốn hoạt động dần dần cốt một chút, thế nhưng qua hai giờ đồng hồ, hắn phát hiện Chu Văn vẫn dùng một tư thế ra quyền, không khỏi liên chú ý.

- Đây là Thốn quyền sao? Thế nhưng phương thức phát lực cùng biên độ động tác cũng quá lớn a, luyện quá kém.

Lý Huyền nhìn một hồi, liền không còn hứng thú, quyền của Chu Văn, Thốn không phải thống, mà dài cùng chĩa phải dài, nói chung là chĩa ra cái hình quả náo cả.

Hai ngày trước kỳ tốt nghiệp, Chu Văn một mực cố gắng dung hợp Đại Lực thần quyền cùng Thốn quyền, mơ hồ đã bắt được một tia thời cơ, thế nhưng lại vẫn không thể hoàn toàn nắm bắt.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ba ngày đầu là kỳ thi lý thuyết, Dư Thái Bạch đưa tới chứng nhận tư cách dự thi, Chu Văn cùng Lý Huyền tự mình tới trường thi, hoàn thành bài khảo thí của mình.

Ngày thứ tư, Chu Văn mới tới tụ họp cùng Lý Huyền thi thực chiến.

Trận thực chiến này đều tiến hành trong Lĩnh vực thứ nguyên, bởi vì mỗi nơi có Lĩnh vực thứ nguyên khác nhau, cho nên khảo thí mỗi khu cũng có chút khác.

Khảo thí ở Quy Đức phủ, tiến hành trong Quy Đức cổ thành, hồi Thứ Nguyên Phong Bạo mấy chục năm trước, nơi này xuất hiện một khe nứt thứ nguyên, sau đó liền biến thành dị thứ nguyên Lĩnh vực.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ghi Vào

Cỏ cây ngoài cỏ thành sinh trưởng vô cùng tươi tốt, hàng liễu bên sông hồ thành cao tới mười mấy mét, ngay cả cỏ non ven đường, cũng cao tới cỡ nửa người.

Mặt sông mọc đầy lá sen to cỡ mảnh thuyền, từng đóa từng đóa sen nở to cỡ chậu rửa mặt, một màu đỏ yêu kiều như nhiễm máu tươi.

Do thứ nguyên Linh vực xuất hiện ở đây, cho nên động thực vật khu vực xung quanh đều chịu ảnh hưởng tương đối, chỉ không nghiêm trọng như trong Linh vực mà thôi.

Ngoài cỏ thành còn có quân đội trú đóng, còn có xe Tank tuần tra liên tục, nếu không có giấy thông hành, bất cứ ai cũng không được phép tiến vào cỏ thành nửa bước.

Thậm chí, phụ cận còn bố trí đạn đạo phòng không, có điều Chu Văn chưa từng thấy đạn đạo kia phóng qua bao giờ.

Kỳ thực, uy hiếp của vũ khí nóng với sinh vật trong dị thứ nguyên hết sức có hạn, coi như là đạn hạt nhân, nổ tung trong Linh vực thứ nguyên, cũng rất khó có thể tạo thành tổn thương quá lớn, thậm chí rất nhiều sinh vật dị thứ nguyên có thể lợi dụng năng lượng hạt nhân mà tiến hóa, trở nên càng thêm khủng bố.

Mà đạn bình thường thì lại càng thêm vô dụng, đánh vào người sinh vật dị thứ nguyên, không chừng còn có thể bị thôn phệ dung hợp.

Chỉ có đạn được chế tạo đặc thù, mới có thể tạo thành uy hiếp nhất định, thế nhưng tài liệu để chế tạo những loại đạn kia lại hết sức quý hiếm, đem ra chế thành đạn dùng một lần thực sự quá lãng phí, bình thường đều chỉ dùng để chế tạo dao kiếm...

Uy hiếp của vũ khí nóng với sinh vật thứ nguyên không lớn, thế nhưng đối với nhân loại lại vẫn rất có sức sát thương, cho nên tác dụng chủ yếu của vũ khí nóng, căn bản là để duy trì trật tự xã hội loài người mà thôi.

Chu Văn không có giấy thông hành, có điều chứng nhận tư cách dự thi lại chính là một loại giấy thông hành đặc biệt, trong thời gian tiến thành khảo thí, có tác dụng một lần thông qua cửa bắc để tiến vào Quy Đức cỏ thành.

Quy Đức cỏ thành có bốn cửa đông tây nam bắc, nơi đây vốn là một cái thành không lớn cũng không nhỏ, đi thẳng qua cũng không tới mười dặm.

Có điều từ sau Thứ Nguyên Phong Bạo xuất hiện, Quy Đức cỏ thành biến thành Linh vực dị thứ nguyên, không gian trong đó đã biến lớn hơn không biết bao nhiêu lần, cho đến tận hôm nay, còn chưa có ai có thể dò xét hết nơi đây.

Từ bốn cửa đông tây nam bắc tiến vào thành, sinh vật dị thứ nguyên xuất hiện đều bất động, trong đó sinh vật ở cửa bắc là yếu nhất, chỉ cần không xâm nhập quá sâu, bình thường đều không có nguy hiểm quá lớn.

Chứng nhận tư cách dự thi chỉ có tác dụng khi tổ đội đủ bốn người, mà ngoài Chu Văn cùng Lý Huyền thì hai đội viên khác còn chưa tới, hơn nữa thời gian khảo thí còn chưa đến, cho nên Chu Văn cũng chỉ có thể chờ ngoài cỏ thành.

Đại môn cửa bắc cao lớn mà thần bí, cửa thành lầu gạch xanh loang lổ cũ nát, có không ít nơi đã bắt đầu xuất hiện dấu hiệu phong hóa mục nát.

Có điều, trước kia Chu Văn từng nghe nói, quân đội đóng xung quanh đã từng dùng đạn đạo oanh kích cửa thành, vô số đạn đạo oanh kích mười mấy phút, kết quả cái cửa dường như có thể sập bất cứ lúc nào lại không vỡ lấy một viên ngói.

Trên cửa thành khắc ba chữ cỡ “Quy Đức phủ”, cổ lão mà cứng cáp, tựa như có tới ngàn năm dư vị quần quanh.

Tầm mắt Chu Văn dừng lại trên một đồ án cổ quái trên biển.

Bức đồ án thoạt nhìn như một bàn tay con nít đặt lên thành gạch, thế nhưng trong vết lõm bàn tay kia, lại còn có khắc một đồ án lớn chừng cù tỏi.

Trước kia, Quy Đức cỏ thành vốn không có đồ án này, nghe nói là sau hồi Thứ Nguyên Phong Bạo, sau biển hiệu mới xuất hiện đồ án quý dị này, thế nhưng không ai biết đồ án kia có ý nghĩa gì, càng không biết là ai khắc lên đó.

Chu Văn thăm đánh giá đồ án, lại đột nhiên cảm thấy điện thoại trong túi áo rung lên.

Chu Văn còn tưởng Lý Huyền hoặc Dư Thái Bạch đang tìm hắn, thế nhưng khi hắn đưa tay cầm điện thoại, lập tức lại ngậy ra một lát.

Bởi vì điện thoại trong túi áo, cũng không phải là điện thoại liên lạc mà hắn dùng, mà chính là điện thoại thần bí kia, điện thoại thần bí này căn bản không có chức năng nghe gọi, càng chưa từng rung lắc bao giờ, sao hôm nay lại đột nhiên như thế?

Thấy bốn phía không có ai chú ý, Chu Văn liền cầm vào điện thoại, lập tức thấy màn hình tự phát sáng, biểu tượng máy ảnh nhấp nháy không ngừng.

- Ta chưa từng thấy ứng dụng chụp ảnh này a? cái này là cái gì, chẳng lẽ là để ta chụp ảnh?

Chu Văn thăm nghi hoặc, chạm nhẹ vào biểu tượng máy ảnh.

Tương tự như điện thoại bình thường, điện thoại cũng tiến vào trạng thái chụp ảnh, chỉ có điều cũng không chụp cam trước, mà là chụp bằng cam sau.

Cũng may cỏ thành cũng không cấm chụp ảnh, những binh sĩ đức gác nhìn thấy Chu Văn cầm điện thoại muốn chụp ảnh, cũng không có ý định tiến lên ngăn cản.

Chu Văn giờ tay lên, đưa điện thoại về hướng cây cối hoa cỏ, muốn xem chụp ảnh có thể làm được gì.

Rất nhanh, Chu Văn liền phát hiện, cái ứng dụng chụp ảnh này có vấn đề, căn bản không có nút ấn chụp ảnh quay phim.

Chu Văn chạm tay lên màn hình điện thoại, điện thoại vẫn cứ giữ trạng thái chờ, căn bản không có bất cứ phản ứng đáng nói.

- Cái này là sao?

Chu Văn giờ tay vấy vấy, khi tầm ảnh đưa tới đồ ảnh nhỏ trên cửa thành, chỉ nghe tách một tiếng, điện thoại liền có phản ứng.

Chu Văn thăm kinh ngạc, nhìn kỹ lại, thấy trên màn hình điện thoại xuất hiện một cái khung xanh lá, khóa chặt lấy đồ án trên cửa thành.

Liên tục vang ba tiếng nhỏ, chỉ thấy đồ án bàn tay nhỏ từ từ phóng to, thành cổ phía sau dần mờ lại, bên dưới xuất hiện một dòng chữ: Loading...

- Chẳng lẽ là...

Chu Văn nhìn dòng chữ “Loading...” trên màn hình, một ý nghĩ hiện lên trong đầu, ý nghĩ này khiến bản thân hắn giật mình không nhẹ, cũng không dám tin tưởng.

Không lâu sau, điện thoại lập tức chứng minh suy đoán của hắn, dòng chữ Loading đã biến thành hoàn thành, sau đó đồ án bàn tay nhỏ liền biến thành một ô biểu tượng, xuất hiện trên màn hình chính điện thoại, ngay cạnh biểu tượng Huyệt Ma kiến, phía dưới còn ghi ba chữ: “Cổ Hoàng thành”.

- Vậy mà thực sự biến thành phó bản trò chơi?

Chu Văn vừa mừng vừa sợ, cổ nhện kích động trong lòng, chạm vào biểu tượng Cổ Hoàng thành.

Quả nhiên, màn hình điện thoại biến thành hình ảnh khởi động quen thuộc, sau một hồi, hình ảnh liền biến thành cửa bắc Quy Đức cổ thành, khác với hiện thực, chính là cửa bắc đã mở ra.

Chu Văn lên nhỏ một giọt máu lên màn hình, biến thành nhân vật tí hon màu đỏ, trực tiếp đi vào trong cửa.

Đường đi lát đá cổ kích, từng mảnh kiến trúc mang đậm hương vị cổ xưa, mặc dù Chu Văn chưa từng bước vào Quy Đức cổ thành, thế nhưng hắn đã xem không ít video trên mạng, khung cảnh hoàn toàn không khác cảnh hắn thấy bây giờ.

Còn không đợi Chu Văn tiếp tục so sánh, trên thanh nhai đã xuất hiện một cánh tay xương cốt nắm một cây gậy, một bộ Khô Cốt mặc đồ rách rưới chạy thẳng tới chỗ nhân vật tí hon.

Thứ này Chu Văn cũng từng nhìn thấy trong video, chính là Khô Cốt binh - sinh vật dị thứ nguyên trong Quy Đức cổ thành.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cổ Hoàng Thành

Khô Cốt binh là một loại sinh vật dị thứ nguyên yếu nhược, tốc độ không nhanh, lực lượng cũng không quá mạnh, thể phách cũng yếu, ở trường các thầy cũng từng dạy cách đối phó với loại sinh vật này, học sinh cấp ba bình thường, chỉ cần không quá kém cỏi, đối phó với một hai Khô Cốt binh cũng không phải vấn đề.

Mặc dù Chu Văn hắn còn chưa từng chiến đấu chính diện với Khô Cốt binh, nhưng cũng có thể nhìn ra được, Khô Cốt binh này, so với Đại Lực nghĩ còn yếu hơn không ít, lực lượng thể phách chưa nói, tốc độ nhiều lắm chỉ tới cấp ba.

Điều khiển nhân vật tí hon vọt qua, Khô Cốt binh huy gậy đập xuống, chỉ có điều, tốc độ quá chậm, gậy còn chưa nện tới nhân vật tí hon, đã bị nhân vật tí hon đập tới cổ vụn bay đầy trời, biến thành một đồng xương vụn!

Đình!

Trong đám xương cốt đầy đầy, rơi ra một viên Thứ Nguyên kết tinh, Chu Văn nhìn kỹ lại, lại là một viên Khô Cốt binh kết tinh.

Chu Văn thăm kinh hi, tỷ lệ xuất hiện của Nguyên Khí kỹ kết tinh quá thấp, thế mà hắn vói vào liền có thể thu được một viên, có thể xem như đại may mắn.

- Đáng tiếc, chỉ là Nguyên Khí kỹ của Khô Cốt binh, trong tư liệu cũng từng nhắc tới, Nguyên Khí kỹ của Khô Cốt binh là Khô Cốt chương, chỉ có thể tăng một chút lực lượng, hơn nữa hiệu quả cũng không mạnh, mà bình thường cũng chỉ là Nguyên Khí kỹ cấp thấp.

Chu Văn nhớ tới mô tả trong tư liệu, lòng lại thăm có chút thất vọng.

Điều khiển nhân vật tí hon nhặt Khô Cốt binh kết tinh, kết tinh lập tức biến thành một cỗ khí lưu màu xám chui vào người nhân vật tí hon.

Chu Văn cũng đồng thời cảm nhận thấy một cỗ khí lưu âm lãnh xuôi theo điện thoại chui vào trong lòng bàn tay, sau đó tuần hoàn một vòng trong thân thể, hình thành một con đường vận chuyển Nguyên khí kỳ dị.

Thu hoạch Nguyên Khí kỹ: Khô Cốt chương (nhất đoạn), sử dụng tiêu hao một Nguyên khí.

- Dùng Khô Cốt chương chỉ mất có một điểm Nguyên khí, tiêu hao ít hơn Đại Lực thần quyền nhiều, chẳng qua là uy lực cũng yếu hơn không ít, hắn là một trong mấy loại Nguyên Khí kỹ yếu nhất a.

Chu Văn biết rõ, Nguyên Khí kỹ tiêu hao càng lớn, uy lực cũng càng mạnh, Nguyên Khí kỹ chi tiêu hao có một điểm Nguyên khí, uy lực yếu cũng là chuyện bình thường.

Ngoài này không tiện kiểm tra uy lực Khô Cốt chương, Chu Văn liền điều khiển nhân vật tí hon tiếp tục vào sâu trong hoành thành.

Chu Văn không biết vì sao Quy Đức cổ thành vào trong này lại biến thành Cổ Hoàng thành, nhưng hẳn biết, Quy Đức cổ thành là một tòa cổ thành có lịch sử lâu đời, thời cổ đại đã từng ứng thiên, lịch sử có thể truy thẳng tới thời Tam Hoàng Ngũ Đế.

Tương truyền, Chuyên Húc đại đế đã từng đóng đô ở đây, có điều sau đó lại rời đô tới Đế Khâu, mà Toại Nhân Thị trong Tam Hoàng, chính là sinh ra ở đây, Đế Khốc trong Ngũ Đế cùng con Ất Bá của hắn cũng sinh ở đây.

Cái tên Đế Khốc có lẽ sẽ lạ, thế nhưng Thiên đế Đế Tuấn trong Sơn Hải Kinh Trung, tên gốc chính là Đế Khốc.

Những thứ này vốn chỉ đều là truyền thuyết, không ai biết nó có thực tồn tại hay không, có điều sau Thứ Nguyên Phong Bạo, Quy Đức cổ thành liền biến thành dị thứ nguyên Linh vực, cho đến hôm nay, chưa ai có thể thăm dò được rõ ràng.

Mấy năm trước, từng có nhân loại cấp Sư thi xông vào chỗ sâu, kết quả vừa vào liền biến mất, từ đó không ai dám can đảm xông vào sâu.

Nhân loại tiến hóa mấy chục năm nay, người mạnh nhất cũng mới chỉ đạt tới nửa bước Thần thoại mà thôi, còn chưa có cường giả Thần thoại chân chính, nói là nửa bước Thần thoại, thực ra cũng chỉ là đỉnh cấp Sư thi, mà cường giả như vậy còn một đi không trở lại, rõ ràng chứng minh sự khủng bố tồn tại sâu trong cổ thành.

Cũng may, dị thứ nguyên Linh vực tựa như cũng có cấm chế mạnh mẽ, sinh vật trong Linh vực khó có thể rời khỏi phạm vi hạn chế, bằng không xã hội loài người sợ là đã sớm bị quấy đến long trời lở đất, căn bản không thể an định như bây giờ.

Triệu hồi Phối sùng Đại Lực nghĩ biến dị, một người một kiến không ngừng vào sâu, thỉnh thoảng còn có Khô Cốt binh xông lên, nhưng đều bị một người một kiến tùy ý chém giết.

Thế nhưng trừ Khô Cốt binh ban đầu, đám Khô Cốt binh tiếp đó không cống hiến nổi nửa viên kết tinh, tỷ lệ rút đồ của Khô Cốt binh còn thấp hơn cả Đại Lực nghĩ.

Trong trò chơi, Chu Văn thử chút uy lực của Khô Cốt chương, quả nhiên là yếu hơn Đại Lực thần quyền rất nhiều, đại khái chỉ có thể thắng một hai phần uy lực, so với "Lời quyền" của Điền Hưởng Đồng còn yếu hơn không ít.

Có điều, Khô Cốt chương cũng có một chỗ tốt, đó chính là lực lượng quá âm nhu, biên độ phát lực cũng cực nhỏ, không cương mãnh thoải mái như Đại Lực thần quyền, chương pháp vô cùng linh hoạt.

- Khô Cốt chương này càng thích hợp dung hợp với Thốn quyền hơn, có điều, uy lực của Khô Cốt chương quá yếu, coi như dung hợp thành công, tổn thương có thể tạo thành cũng chỉ có hạn.

Chu Văn nghiêm túc suy tư, lại cảm giác thấy có người đang tiếp cận.

Học sinh chờ khảo thí ở đây không ít, có điều vị trí góc mà hắn chọn để ngồi này, vốn không có người lui tới, cho nên nếu có người tới đây, tám chín phần mười là tìm hắn.

May mà số lượng Khô Cốt binh không nhiều, chỉ riêng Phối sùng Đại Lực nghĩ biến dị của hắn cũng có thể ứng phó, Chu Văn hơi phân tâm chút cũng không sao, liền ngừng đầu liếc mắt.

Vốn còn tưởng là Lý Huyền tới, nhưng khi nhìn thấy người tới là ai, Chu Văn lại hơi ngần ra, người tới chính là kẻ dùng một chiêu đánh bại hắn, An Tĩnh.

An Tĩnh không phải thiếu nữ kiểu hiện đại, nàng không có cằm thon, không có mắt hai mí, cũng không có sóng mũi cao, dáng dấp của nàng lại mang hơi hướng cổ điển, mũi nhỏ nhấc, gương mặt anh khí có chút trẻ con, hai mắt đáng yêu như mèo, ánh mắt kiên định mà hùng hồn.

Chiều cao của nàng hơn Phương Nhược Tích một chút, khoảng chừng ngang với Chu Văn, đối với nam sinh mà nói, nữ sinh có chiều cao như vậy thực khiến người đối diện cảm thấy áp bách, đặc biệt trên người An Tĩnh còn toát ra một khí chất "Người sống chó tới gần", nam sinh mà có ý chí hơi kém một chút, sợ là đối mặt còn không dám đối mặt.

An Tĩnh đi thẳng tới trước mặt Chu Văn, không đợi Chu Văn nói chuyện, trực tiếp ném một cái USB cho Chu Văn.

- Đây là cái gì?

Chu Văn tiếp lấy USB, hơi nghi hoặc nhìn An Tĩnh.

- Phong thúc nói ta mang thứ này cho ngươi.

An Tĩnh nói xong liền nhìn thoáng qua điện thoại trong tay Chu Văn, có chút cười cợt nói:

- Có điều ta thấy, Phong thúc uống công khổ tâm rồi, một người tự cam đoạ lạc, có cho đồ tốt cũng vô dụng, chẳng qua là lãng phí mà thôi.

Không đợi Chu Văn đáp lại, An Tĩnh đã xoay người rời đi, đi vài bước, lại ngừng lại, cũng không quay đầu đã nói:

- Sau này ra ngoài, đừng nói ngươi là người An gia chúng ta, An gia chúng ta không có người nhu nhược vô dụng như ngươi.

Nói xong, An Tĩnh lập tức đi thẳng, rời khỏi khu cảnh giới, liền leo lên một chiếc xe biển quân đội rời đi.

Chu Văn hơi giật mình nhìn chiếc xe quân đội đi xa, lúc này mới lắc đầu lẩm bẩm:

- Ta vốn không phải người An gia các ngươi, cũng không có ý định bám vào An gia các ngươi, các ngươi lo nghĩ hơi nhiều.

Tiện tay đưa USB vào trong túi, Chu Văn tiếp tục cày quái trong Cổ Hoàng thành, không ngừng săn giết Khô Cốt binh.

Coi như không bạo được đồ tốt, nhưng có thể sớm làm quen với không khí trong Cổ Hoàng thành cũng được.

Dù trường sớm đã có tư liệu cùng địa đồ của cổ hoành thành, nhưng vẫn chỉ giới hạn ở phạm vi phụ cận, một phần là do địa đồ còn không đầy đủ, hai cũng là không muốn để các học sinh đi quá sâu, tránh để xảy ra bất trắc.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Khô Cốt Tượng Quân

Nếu như Chu Văn không có điện thoại cùng các phó bản trong đó, hẳn cũng sẽ không đi sâu vào cổ thành, làm như thế chẳng khác nào đem sinh mệnh ra đùa giỡn, không đến đường cùng, tuyệt không làm thế.

Thế nhưng giờ lại khác, hẳn hoàn toàn có thể đi sâu vào trong phó bản, trước làm rõ tình hình của Cổ Hoàng thành, sau đó khi hẳn tự tiến vào cổ thành bên ngoài, cũng có thể xe nhẹ đường quen, ít nguy hiểm hơn nhiều.

Không khác với tư liệu và địa đồ của trường học cho lắm, phụ cận cửa thành đều là một số Khô Cốt binh, đám Khô Cốt binh này cùng lắm chỉ mạnh hơn nam tử trưởng thành không tu luyện một chút, đối đầu với học sinh cấp ba có tu luyện, chỉ có nước chịu đòn, trừ khi tự tìm cái chết, xông vào trong cả đám Khô Cốt binh, bằng không cũng không có nguy hiểm quá lớn.

Chu Văn không cố kỵ nhiều như thế, điều khiển nhân vật tí hon cười Phối súng Đại Lực nghĩ biến dị vọt qua, coi như có phải đối mặt với mười mấy con Khô Cốt binh, Đại Lực nghĩ biến dị của hắn cũng có thể tùy ý oanh sát, cần bản còn không cần Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon ra tay.

Rất nhanh, Chu Văn đã lao ra khỏi khu vực có trong địa đồ của trường học.

Trong tòa thành cổ này, đâu đâu cũng thấy những phiến đá cùng kiến trúc cổ lão, càng đi vào trong, kiến trúc lại càng thêm cổ lão.

Chu Văn chỉ dám đi theo dọc đường, không dám tiến vào trong khu vực kiến trúc trên phố. Trong tư liệu của trường học đã nói rõ, thậm chí còn nhắc đi nhắc lại, nói không được tùy tiện tiến vào các kiến trúc trong dị thứ nguyên Linh vực, bởi rất nhiều kiến trúc có tương liên với vết nứt thứ nguyên, tiến vào trong đó, rất có thể sẽ bị lạc trong dị thứ nguyên.

Tỉ lệ rơi đồ của Khô Cốt binh thực sự quá thấp, Chu Văn đã giết chỉ ít hơn hai trăm bộ Khô Cốt binh, thế mà ngoại trừ Khô Cốt binh thứ nhất, số còn lại cả lông cũng không rụng một cây.

Thực ra, đối với tình huống như vậy hẳn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn cho lắm, lúc trước hẳn đã từng nghe nói qua, bởi cấp độ của Khô Cốt binh quá thấp, rất khó có thể ngưng tụ Thứ Nguyên kết tinh.

Khô Cốt chương dù yếu, nhưng chân chính thu được Khô Cốt chương kết tinh lại không nhiều.

Trong lúc suy tư, đột nhiên thấy trên thạch nhai trước mắt, một đám Khô Cốt binh tới hai ba chục cùng tụ lại, đây là đám Khô Cốt binh đồng nhất mà từ khi hẳn vào đây gặp phải.

Đám Khô Cốt binh này khác với các đám lần trước, đám này cứ vậy mà vây quanh một bộ Khô Cốt tượng quân, Khô Cốt tượng quân cười Khô Cốt mã, tay cầm Khô Cốt thương.

Bộ Khô Cốt tượng quân rõ ràng hùng tráng hơn Khô Cốt binh bình thường nhiều, ít nhất cũng phải cao hơn một cái đầu, mà xương cốt cũng đặc biệt cứng cáp, hơn nữa cũng không phải màu xám của xương khô, mà rõ ràng có một màu ngà voi sáng bóng.

Y giáp trên người nó rách rưới, thế nhưng trên lưng lại khoác một bộ áo choàng đỏ, mặc dù có chút cũ nát, thế nhưng vẫn hoàn chỉnh.

Cây Khô Cốt thương kia dài hơn hai mét, thân thương có chút gập gềnh, mũi thương lại sắc bén như gai, hơn nữa còn có rãnh xương, nếu bị cây Khô Cốt thương kia đâm lên người một cái, đoán chừng phải xuất hiện hiệu quả chảy máu không ngừng.

Khi Chu Văn thấy nó, nó cũng thấy Chu Văn cùng Đại Lực nghĩ biến dị, có điều nó cũng không lập tức lao tới như sinh vật dị thứ nguyên bình thường, vẫn ngồi nguyên trên bộ Khô cốt mã, dường như đang khinh thường ra tay, mà đám Khô Cốt binh thì lại vọt lên như lang như hổ.

Đại Lực nghĩ biến dị vung vẩy hai vuốt, hai vuốt như hai thanh lưỡi hái tử thần, một vòng lướt qua liền chặt đứt thân thể Khô Cốt binh, trong chớp lát liền diệt gần mười bộ Khô Cốt.

Cuối cùng, gia hỏa cười Khô Cốt mã cũng không nhịn được nữa, gầm mặt gào thét, phát ra một tiếng quái khiếu rùng rợn, sau đó thúc ngựa đâm tới.

Tốc độ của Khô Cốt mã hơn xa Khô Cốt binh bình thường, thậm chí còn khiến Chu Văn có chút giật mình, tốc độ kia, so với biến dị Đại Lực nghĩ cùng nhân vật tí hon của hắn đều mạnh hơn nhiều, một đường cuồng phong vọt tới, vậy mà không chút kém hơn Ngân dực phi nghĩ.

Trong nháy mắt, Khô Cốt mã đã chạy tới trước mặt Đại Lực nghĩ biến dị, Chu Văn lệnh cho Đại Lực nghĩ quơ móng nghênh tiếp, mong dùng vuốt của Đại Lực nghĩ để khống chế chuỗi thương, sau đó để nhân vật tí hon phi lên oanh kích Khô Cốt tượng quân.

Thế nhưng ai biết, Khô Cốt thương đột nhiên gia tốc, mũi thương lập tức trở nên mơ hồ, dường như biến mất trong tích tắc.

Chờ khi Chu Văn nhìn rõ, cốt thương đã đâm xuyên qua hai vuốt của Đại Lực nghĩ, đâm vào lồng ngực nhân vật tí hon.

Phốc!

Máu tươi phun tung tóe, nhân vật tí hon trực tiếp ngã xuống khỏi lưng Đại Lực nghĩ, màn hình cũng trực tiếp biến thành màu đen, hiển nhiên là một thương trí mạng.

- Mạnh như vậy sao?

Chu Văn thầm vui vẻ, có khó khăn thì mới có tính kiên trì, gãy sát Khô Cốt binh bình thường thực sự không có ý nghĩa gì, cũng không thể bạo được đồ tốt.

Chuẩn bị lần nữa vào trò chơi, đã thấy Lý Huyền dẫn theo hai thanh niên tầm tuổi đi tới.

Chu Văn chưa từng thấy qua hai thanh niên kia, thoát nhìn cũng không thấy giống học sinh trường Quy Đức, tám chín phần là cũng giống Lý Huyền, tới trường chỉ để đăng ký tên, kỳ thực cũng không thực sự đến trường.

- Chút nữa tiến vào cổ thành, người không cần làm gì cả, chỉ cần ở cạnh ta là được, còn lại cứ giao cho bọn hấn.

Lý Huyền cũng không thêm giới thiệu, chỉ tùy ý dận dò hai câu.

- Được.

Chu Văn gật đầu đáp ứng, nếu có thể nhẹ nhõm thông qua khảo thí, hấn cũng không có ý định tranh đứng đầu sóng ngọn gió.

Thấy hai thanh niên kia đều không có ý bắt chuyện với hấn, Chu Văn cũng vui vẻ, tiếp tục đứng một bên chơi game.

Hai thanh niên kia liên mồm thảo luận chuyện khảo thí với Lý Huyền, liên thanh nói Lý Huyền cứ yên tâm, có bọn hấn, nhất định có thể giúp Lý Huyền thu được vị trí đệ nhất của Quy Đức phủ.

Nghe khẩu khí của bọn hấn, cái danh đệ nhất Quy Đức phủ, thực đơn giản như ăn cơm uống nước.

- Nói tới nói lui, chuyện này các người nhất định phải làm tốt cho ta, không thể xuất hiện sai lầm, đệ nhất Quy Đức phủ là yêu cầu bắt buộc của ta.

Lý Huyền nói.

- Huyền ca, người yên tâm, cái loại địa phương nhỏ như Quy Đức phủ này, còn có thể có cao thủ chân chính nào cơ chứ, đừng nói là ta cùng Giang Hạo cùng ra tay, coi như chỉ mình ta, cũng có thể đảm bảo Huyền ca thu được đệ nhất.

Từ Miên Đồ không thêm đề ý.

Thấy Lý Huyền nhiu mày, Giang Hạo ở bên vội vàng nói:

- Huyền ca cứ yên tâm, chúng ta sẽ dùng toàn lực, cam đoan không xuất hiện sai lầm.

- Vậy thì tốt.

Lúc này Lý Huyền mới khẽ gật đầu.

Từ Miên Đồ còn muốn nói gì đó, đã thấy có người chạy tới.

Bốn người cùng quay đầu nhìn sang, thấy người tới là một mỹ nữ cao gầy, hai mắt không khỏi cùng sáng lên.

- Chu Văn, người tìm được đội ngũ rồi, thực tốt quá.

Phương Nhượng Tích tới trước mặt Chu Văn, có chút nhẹ nhõm nói.

Chu Văn cười một cái:

- Điều này còn phải cảm ơn Lý Huyền, nhờ phúc của hấn, ta mới có thể tham gia khảo thí được.

Phương Nhượng Tích không biết Lý Huyền, càng không nhận ra Từ Miên Đồ cùng Giang Hạo, có điều Chu Văn có thể tham gia khảo thí, nội tâm nàng cũng có thể buông xuôi, vừa cười vừa nói:

- Vốn ta còn định tranh đệ nhất, có điều người đã tham gia, xem ra thứ nhất này lại không có hy vọng.

Từ Miên Đồ nghe nàng nói mà có chút không vui, Phương Nhượng Tích nói như vậy, tựa như bọn hấn tổ đội với Chu Văn là chiếm được tiện nghi lớn.

- Mỹ nữ, Chu Văn đi theo chúng ta rồi, người cứ yên tâm đi, mặc dù ba vị trí đầu thì hấn không có hy vọng, thế nhưng đảm bảo hấn đạt tới đệ tứ thì vẫn có thể.

Từ Miên Đồ cười hi hi với Phương Nhượng Tích.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Tiến Vào Cổ Thành

Phương Nhượng Tích liếc mắt nhìn Từ Miên Đồ, nhưng không thêm đề ý tới hấn, lại nhìn Chu Văn hỏi:

- Chu Văn, người định báo danh vào trường nào?

- Cái này ta còn chưa nghĩ.

Chu Văn nói.

Phương Nhượng Tích gật gù đầu nói:

- Cũng đúng, lấy năng lực của người, muốn đến trường nào cũng có thể tùy ý chọn, không cần phải gấp gáp. Người có thể tham gia khảo thí thì quá tốt rồi, ta sẽ tận lực hoàn thành khảo thí, hy vọng sẽ không kém người quá nhiều.

Dứt lời, Phương Nhượng Tích phất phất tay với Chu Văn, sau đó trực tiếp quay người rời đi, từ đầu tới cuối không thêm để ý tới Từ Miên Đồ.

Từ Miên Đồ thầm khó chịu, có điều cũng không thể phát tác ở đây, liếc mắt nhìn Chu Văn, nói với Lý Huyền cùng Giang Hạo:

- Người nhà quê thực không có kiến thức, bộ dạng không tởm, đáng tiếc không có kiến thức cùng ánh mắt.

Giang Hạo không nói gì, Lý Huyền lại thấy hứng thú với Chu Văn, nhìn Chu Văn hỏi:

- Nghe nói người đã từng là đệ nhất thiên tài trường Quy Đức, xem ra lời này cũng không phải giả, cô nàng kia có vẻ rất sùng bái người nha.

- Chỉ là bạn học cổ vũ lẫn nhau thôi, bản thân nàng ta cũng hết sức ưu tú, không hề kém ta, đặt ở bất cứ nơi nào, đều có thể tính là thiên tài đếm được trên đầu ngón tay.

Chu Văn nói.

Từ Miên Đồ tự nhiên nghe hiểu, lời này của Chu Văn chính là để phân bác hẳn, liền khinh thường nói:

- Nếu người thực sự ưu tú, vậy cần gì để chúng ta mang người?

Lý Huyền cũng không nói chuyện của Chu Văn cho bọn Từ Miên Đồ, chỉ nói là có người nhờ, mang học sinh của đối phương cùng tham gia khảo thí.

Chu Văn cũng không giải thích, cũng khinh thường tranh luận với Từ Miên Đồ.

Lý Huyền nhanh chóng cắt ngang ý nói tiếp của Từ Miên Đồ:

- Được rồi, không nói nữa, chúng ta chuẩn bị ra trận thôi, xốc lại tinh thần cho ta.

Lý Huyền lên tiếng, Từ Miên Đồ đành phải ngưng lại, chỉ có điều vẫn khó chịu liếc mắt nhìn Chu Văn.

Quan giám khảo đã bắt đầu xác minh tư cách dự thi của các học sinh, bốn người thành một tiểu đội, mang theo chứng nhận tư cách dự thi xếp hàng trước dụng cụ kiểm trắc, quét vân tay cùng giấy chứng nhận, xác định người trong danh sách chính chủ, cũng không mang theo vật gian lận, hơn nữa còn phải có bốn người cùng đến mới có thể tiến vào cổ thành.

Đại bộ phận học sinh đều rất bình thường, nhưng người thân đưa bọn hắn tới lại khản trương muốn chết, tro mắt nhìn người thân tiến vào cổ thành, trái tim như muốn phát tác.

Bốn người Chu Văn xếp hàng thông quan kiểm trắc, xuyên qua lưới phòng hộ tiến tới trước cửa thành.

Cổng chính đã mở ra, thế nhưng từ ngoài vào trong lại như có một đoàn sương mù, nhìn thế nào cũng không thể thấy được cảnh tượng bên trong.

- Đứng xem nữa, đi nhanh một chút, đằng sau còn có người đang xếp hàng đó.

Binh sĩ thủ hộ cổ thành mang theo võ trang đầy đủ thúc giục.

Chu Văn cùng đám Lý Huyền bước về phía cửa chính, mắt thấy ba người Lý Huyền đã tiến vào trong, hắn bước sát theo sau, thế mà lại không nhìn thấy thân ảnh của ba người.

Vội vàng bước vào trong, Chu Văn lập tức cảm nhận được một cảm giác choáng váng, toàn thân nổi da gà.

Chỉ một bước như vậy, cảnh tượng trước mắt Chu Văn đã biến đổi, sương mù đã hoàn toàn biến mất, hắn đã có thể nhìn rõ từng phiến đá cùng đủ loại kiến trúc cổ xưa, ba người Lý Huyền đi ngay phía trước, cách hắn không mấy bước.

“Căn cứ khoa học phỏng đoán, những dị thứ nguyên Linh vực này chính là một không gian thứ nguyên khác, xem ra phỏng đoán này xác thực có mấy phần đạo lý.” Chu Văn trầm nghĩ.

Phần lớn học sinh vào đây, đều sẽ tò mò đánh giá cổ tượng trong thành như Chu Văn.

Mặc dù trong video tư liệu đã có sẵn một số hình ảnh, thế nhưng thực sự đến tận nơi, lại sẽ là một phen cảm thụ khác, khí tức cổ lão tang thương thực tế này, video không thể nào quay chụp lại được.

Quan giám khảo triệu tập đám học sinh lại, nói một số chú ý, sau đó khảo nghiệm thực chiến liền chính thức bắt đầu.

Hết thảy học sinh tham gia khảo nghiệm lập tức tranh nhau chen lấn phóng vào các phố lớn ngõ nhỏ, hy vọng có thể giết được nhiều Khô Cốt binh nhất có thể, thu được thành tích tốt hơn.

Đương nhiên, cũng có người ôm một tia hy vọng, nếu có thể thu được mấy viên Thứ Nguyên kết tinh, như vậy lại càng tốt.

Liên bang Trái Đất đã quy định rõ, học sinh thu được Thứ Nguyên kết tinh trong khảo thí thực chiến, tất cả đều thuộc về học sinh.

Thế nhưng quan giám khảo cũng đã nói rõ, hết thảy những gì phát sinh trong khảo nghiệm, cá nhân phải tự gánh lấy hậu quả.

Căn cứ luật định của Liên bang, mười sáu tuổi là đã trưởng thành, có thể tự do lựa chọn khảo thí thực chiến hay không, cho nên trách nhiệm cũng phải tự gánh, cho dù là tử vong, cũng không có một phần tiền trợ cấp.

Khác với cảnh tượng đông nghịt khi thi lý thuyết, số học sinh tham gia khảo chiến thực tế của một thành phố cũng không nhiều, ở đây nhiều lắm cũng chỉ tầm vài trăm người, sau khi vào trong thành cổ, cơ bản đã không thể nhìn thấy mặt nhau.

Chu Văn đi theo mấy người Lý Huyền bước vào chỗ sâu, thời điểm ban đầu này học sinh tràn vào quá nhiều, Khô Cốt binh xuất hiện căn bản không đủ để giết, mà bọn Lý Huyền cũng không có ý định tranh với các đệ tử khác, trực tiếp vòng qua khu vực ngoài, hướng về chỗ sâu trong thành cổ.

Từ Miên Đồ cùng Giang Hạo đi trước mở đường, gặp phải Khô Cốt binh, trên cơ bản lập tức xuất một kích đánh tan, thực lực xác thực mạnh mẽ.

Trong Khô Cốt binh có một khối xương cốt đặc biệt, một bộ Khô Cốt chỉ có một viên chùm hạt gạo, thu thập cái này, chính là bằng chứng để tính điểm xếp hạng.

Có điều, số lượng khối xương đặc biệt này cũng chỉ có thể xếp hạng tiểu đội, còn bài danh của từng người lại do số lượng Thứ Nguyên kết tinh quyết định.

Không biết có phải là do trùng hợp hay không, phương hướng mà bốn người đi, chính là hướng mà Chu Văn đã đi trong game, một đường liền chết đi tới, tất cả cảnh tượng đều giống trong game như đúc.

Không chỉ kiến trúc thành cổ, mà ngay cả số lượng khô cốt binh cũng giống trò chơi như đúc.

“Nếu như vậy, chẳng phải chút nữa sẽ có thể gặp tên Khô Cốt tương quân kia?” Chu Văn nghĩ một chút, nơi đó đã nằm ngoài khu vực khảo thí, mấy người Lý Huyền hẳn sẽ không mạo hiểm chạy ra mới đúng.

Thế nhưng tình thế phát triển lại hoàn toàn ngoài ý liệu, mấy người bọn hắn một đường đi qua, đến khu vực rìa khảo thí, cũng không hề có ý dừng lại, một đường vọt thẳng ra ngoài.

- Lý Huyền, chúng ta đã rời khu vực khảo thí, có phải nên quay trở lại hay không?

Chu Văn vẫn quyết định ngăn cản.

Lý Huyền không nói gì, nhưng Từ Miên Đồ đã khinh miệt:

- Khu vực khảo thí chỉ có một chút như thế, số lượng Khô Cốt binh cực có hạn, coi như chúng ta có thể đoạt hết thì cũng có thể thu được bao nhiêu? Nếu ngươi sợ, vậy cứ ở đây đợi chúng ta trở về, không cần theo chúng ta nữa.

Lý Huyền cũng vừa cười vừa nói:

- Ngươi không cần lo lắng, trên tay chúng ta có tư liệu hoàn chỉnh của Quy Đức cổ thành, dù có đi thêm hai ba mươi dặm nữa, cũng sẽ chỉ có Khô Cốt binh mà thôi, tuyệt không thể có sinh vật dị thứ nguyên cấp Truyền kỳ xuất hiện đâu. Khu vực khảo thí này tương đối bảo thủ, chính là không muốn để học sinh xuất hiện chuyện ngoài ý muốn. Tựa như Miên Đồ nói, chút Khô Cốt binh trong khu vực khảo thí, căn bản không đủ để chúng ta thu được điểm cao, đi về phía trước là chuyện bắt buộc phải làm.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Tặng mã 10% không giới hạn số chương: 30830737

Hướng dẫn đây Kim phiếu: Chi nhận Kim phiếu trong truyện Kiếm Tôn (Dịch)

Đề cử truyện với 20-39 Kim phiếu nhận ngay mã 15%

Đề cử truyện với 40-59 Kim phiếu nhận mã 20%

Đề cử truyện với 60 Kim phiếu trở lên tặng mã 25%

Đây Kim phiếu xong mình gửi mã qua tin nhắn nhé!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Thuyết Phục

Chu Văn thấy thái độ của ba người Lý Huyền, liền biết mình có thuyết phục cũng vô dụng.

Mà nếu mặc kệ sống chết của bọn hắn, như vậy rất có thể sẽ ảnh hưởng tới thành tích khảo hạch của hắn, sợ là rất khó chọn trường danh tiếng.

Hơn nữa, Dư Thái Bạch giới thiệu hắn tới đây, chính là trợ giúp Lý Huyền thu được thành tích tốt nhất, mặc dù Lý Huyền không nghĩ như vậy, nhưng Chu Văn cũng không thể để Lý Huyền đi chịu chết, như thế chẳng khác nào làm tổn hại mặt mũi của Dư Thái Bạch, sợ là người Lý gia sẽ tìm Dư Thái Bạch gây phiền phức.

“Hy vọng bọn Lý Huyền sẽ không đi quá sâu, chỉ cần không tới khu vực của Khô Cốt tướng quân, như vậy sẽ không có vấn đề quá lớn.”

Chu Văn trầm nghĩ, liền không nói thêm, tiếp tục đi theo ba người Lý Huyền tiến lên phía trước.

Từ Miên Đồ thấy Chu Văn không nói, còn tưởng Chu Văn không dám ở lại một mình, khinh miệt hừ lạnh nói:

- Làm vương vãi thì phải có giác ngộ của kẻ làm vương vãi, thành thật đi theo là được rồi, nói nhảm nhiều làm gì cơ chứ.

Chu Văn căn bản không có ý định để ý tới gia hỏa tự cho là đúng này, lấy điện thoại, lặng lẽ nhỏ một giọt máu, tiến nhập vào Cổ Hoàng thành.

Hắn muốn đi trước thăm dò thực lực bộ Khô Cốt tướng quân kia, tốt nhất là tìm ra phương pháp đánh giết nó trước, coi như không tìm thấy cách đánh giết, ít nhất cũng phải tìm được phương pháp bảo mệnh.

Ngược lại, Từ Miên Đồ cùng Giang Hạo đi trước mở đường, Khô Cốt binh xuất hiện trước mắt đều bị bọn hắn giết gọn, Chu Văn cũng không có việc gì cần làm.

Nguy hiểm thì lại càng không có, cho dù Khô Cốt binh có thể xông lại, với thực lực Chu Văn hiện tại cũng có thể tiện tay giải quyết.

Chu Văn đi thẳng phía sau cùng, hắn cũng không sợ mấy người kia nhìn thấy màn hình trò chơi, dù có nhìn thấy, sợ là cũng rất khó để nhận ra.

Trò chơi được thiết lập phong cách hoạt họa, chênh lệch cực lớn với hiện thực, người bình thường nhìn qua cũng không thể liên tưởng được điều gì.

Lý Huyền cũng như Chu Văn, đều không có việc gì để làm, thấy Chu Văn ở đây mà cũng có thể chơi game, không khỏi trêu ghẹo:

- Người thực đúng là mê game, ở chỗ này còn có tâm tình chơi điện thoại?

- Dù sao ta cũng không có chuyện gì để làm, chơi một chút giết thời gian cũng tốt.

Chu Văn cũng không ngẩng đầu, nhàn nhạt nói, tầm mắt vẫn chỉ nhìn vào màn hình, thao túng nhân vật tí hon cười Phổi sùng Đại Lực nghĩ điên cuồng giết qua.

Khô Cốt bình bình thường căn bản không thể căn nổi bước chân Đại Lực nghĩ, dù chỉ va chạm cũng không chịu nổi, hơn nữa tốc độ cũng không nhanh như Đại Lực nghĩ.

Chu Văn không có tâm tình đánh giết chúng nó, chỉ mong mau mau tới chỗ Khô Cốt tướng quân.

- Nói cũng đúng, ta cũng chơi một lát vậy.

Lý Huyền nói xong cũng lấy điện thoại, chỉ chỉ trò trò không biết là đang chơi cái gì.

Lý Huyền chơi thì cũng thôi, Chu Văn cũng chơi điện thoại, khiến Từ Miên Đồ rất khó chịu.

- Cái quái gì vậy, đệ nhất thiên tài trường Quy Đức là như thế sao? Căn bản chỉ là tên nghiện game phế vật.

Từ Miên Đồ khó chịu mắng nhỏ một tiếng.

Mặc dù hần cùng Giang Hạo cũng lợi hại, nhưng thế nào thì cũng chỉ là thân thể máu thịt, cũng biết mệt mỏi biết hưởng thụ, cho nên khi gặp được số lượng Khô Cốt bình tương đối nhiều, ứng phó cũng cần phải rất cẩn thận, tốc độ tiến lên cũng không quá nhanh.

Chu Văn một đường đầu đá trong game, tốc độ nhanh hơn bọn họ rất nhiều, chỉ dùng hết nửa canh giờ, đã lại lần nữa tới khu vực Khô Cốt tướng quân.

Tương tự như lần thứ nhất, tên kia vừa thấy nhân vật tí hon cùng Đại Lực nghĩ liền lập tức thúc ngựa xông tới, tốc độ nhanh tới đáng sợ, căn bản không phia là Chu Văn cùng Đại Lực nghĩ có thể so sánh.

Lần này Chu Văn vô cùng tập trung, trầm nghĩ cách ứng đối thương pháp của đối phương, thế nhưng khi thương đâm tới, vẫn không thể tránh thoát, ngay cả cơ hội chống đỡ cũng không có, trực tiếp bị thương xuyên qua lồng ngực.

- Thương nhanh quá, khẳng định đây cũng là một loại Nguyên Khí kỹ.

Chu Văn khẳng định, thương chiêu này nhất định là Nguyên Khí kỹ, bằng không tuyệt không có khả năng nhanh tới mức hần không kịp phản ứng.

- Là Nguyên Khí kỹ sở trường tốc độ sao? Cái tên này còn khó đối phó với Ngân dực phi nghĩ, thế nhưng hình như Ngân dực phi nghĩ chưa từng dùng Nguyên Khí kỹ a.

Chu Văn trầm suy tư, đồng thời lại hồi sinh nhân vật tí hon, cười Phổi sùng Đại Lực nghĩ, lần nữa điên cuồng xông vào chỗ sâu trong cỏ thành.

Chu Văn vừa đi, vừa cẩn thận nhớ lại chi tiết khi tử vong, hy vọng có thể lần theo chi tiết mà tìm được phương pháp đối ứng.

Cẩn thận nghĩ nghĩ, Chu Văn tính được mấy khả năng, thế nhưng những khả năng này đều cần hần kiểm chứng, mới biết là có được hay không.

Lần nữa xông tới chỗ Khô Cốt tướng quân, Chu Văn cố ý tránh Khô Cốt mã chính diện trùng kích, hần muốn biết Nguyên khí thương kỹ có phải chỉ có thể đâm thẳng được hay không.

Sự thật chứng minh Chu Văn sai, ngay khi Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon lách ra một bước, mũi thương kia đã xẹt một đường vòng cung, nháy mắt liền cắt đứt cổ nhân vật tí hon, trực tiếp miểu sát, không có bất cứ cơ hội phản ứng nào cho Chu Văn.

Sai lầm không đáng sợ, đáng sợ là không có cơ hội sửa sai, mà năng lực của điện thoại thần bí, lại cho hần cơ hội này.

- Nguyên Khí kỹ này không chỉ có tác dụng đâm tới, mà còn có thể chém ngang, điều này thực sự có chút khó đối phó.

Chu Văn cũng không nhụt trí, lặng lẽ nhỏ tiếp một giọt máu lên màn hình.

Một tháng rồi hần mất máu quá nhiều, Chu Văn cảm thấy có chút hơi choáng váng.

- Trở về nhất định phải nghĩ cách bổ huyết mới được, bằng không nếu cứ tiếp tục như thế, sớm muộn cũng có ngày ta mất máu quá nhiều mà chết.

Chu Văn hơi chút đau đầu, nhưng cũng không nghĩ ra cách nào tốt.

Lần đầu thí nghiệm đã thất bại, Chu Văn chỉ có thể tìm cách khác, cũng may là hần thử trong game, chứ nếu để hần thử ngoài hiện thực, có chết hần cũng không làm chuyện ngoài phạm vi năng lực như thế, dù sao mệnh chỉ có một, không thể tùy tiện đem ra chơi.

Khi Chu Văn thử nghiệm, mấy người Từ Miên Đồ vẫn tiếp tục một đường tới trước.

Sinh vật biến dị trong dị thứ nguyên Linh vực cơ hồ không bao giờ hết, bởi vì Linh vực này lại tương liên với vết nứt thứ nguyên, thỉnh thoảng sẽ đều có quái vật qua vết nứt mà tới, cho nên coi như có giặt sạch, một thời gian sau vẫn sẽ có sinh vật mới tới chiếm cứ, giết thế nào cũng không thể giết hết.

Có điều, vết nứt thứ nguyên không quá ổn định, không phải lúc nào cũng có sinh vật thứ nguyên thông qua, cho nên qua một hồi thanh lý, trong thời gian ngắn sẽ không có Khô Cốt bình bổ sung, tốc độ của bọn Từ Miên Đồ cũng không tệ.

Tỷ lệ thai nghén ra Thứ Nguyên kết tinh của đám Khô Cốt bình này quá thấp, bọn hần đã giết tới hai ba trăm con Khô Cốt bình, lại chỉ thu được có một viên Lực lượng kết tinh duy nhất.

Đáng tiếc đây là hiện thực chứ không phải trong game, cho nên bọn hần cũng chỉ biết đây là Lực lượng kết tinh, lại không biết nó đạt tới cấp mấy.

Quy ước ban đầu đã nói rõ, Lực lượng kết tinh này đương nhiên thuộc về Lý Huyền, trên thực tế, hần chỉ cần một khối Thứ Nguyên kết tinh này cũng đủ trở thành đệ nhất trong tiểu tổ.

- Số lượng Khô Cốt bình mà chúng ta giết đã đủ nhiều, nơi này cũng cách khu vực quy định rất xa, chúng ta còn phải trở về trước khi thời gian kết thúc nữa, giờ có nên trở về hay

không?

Chu Văn thấy nơi này đã cách khu vực Khô Cốt tướng quân ngày càng gần, lần nữa mở miệng nói với Lý Huyền.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Mình nhận nạp TLT hộ với giá 12.000 TLT / 100.000 VND (Chuyển khoản) nhé, ai cần ib xonevictory

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Đột Biến Ngoài Ý Muốn

Lý Huyền vẫn không nói, Từ Miên Đồ đã mở miệng:

- Thời gian còn sớm, chút cốt châu đầy còn chưa đủ giữ chắc vị trí thứ nhất, tự nhiên phải tiếp tục đi thêm.

Giang Hạo nhìn địa đồ rồi nói:

- Theo chỉ dẫn của địa đồ, nơi này vẫn trong khu vực an toàn, đi thêm mười cây nữa cũng không có nguy hiểm quá lớn đâu.

Lý Huyền mở địa đồ trong điện thoại, chốc lát liền gật đầu:

- Căn cứ vào tư liệu, phụ cận không có sinh vật cấp Truyền kỳ, đi thêm chút nữa cũng không sao, nhất định phải tìm đủ cốt châu, đệ nhất thực chiến ở Quy Đức phù này, nhất định không được có chút sơ suất.

Chu Văn biết bản thân nhất định phải ngăn cản đám Lý Huyền tiến về phía trước, bằng không nếu gặp Khô Cốt tướng quân, dù là ai chết, thành tích của hắn cũng sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn.

Mặc dù hắn không có ý định thông qua trường học để tiến vào xã hội thượng lưu, thế nhưng cũng muốn thi vào một trường danh tiếng.

Nếu trong bốn người có bất cứ ai chết, vậy khả năng tiến vào trường danh tiếng của hắn liền trở nên rất mong manh, thành tích thi lý thuyết dù tốt, cũng chỉ có thể vào mấy trường đại học hạng đầu, đó không phải là mong muốn của Chu Văn.

- Lý Huyền, người tin trên đời này có giác quan thứ sáu hay không?

Chu Văn trầm ngâm một chút, nhìn Lý Huyền mà hỏi.

- Người có ý gì?

Lý Huyền không trả lời ngay, chỉ hứng thú nhìn Chu Văn hỏi lại.

- Giác quan thứ sáu của ta mạnh hơn người thường một chút, từ nhỏ tới giờ, mỗi khi đối mặt với nguy hiểm liền có thể cảm nhận được chút gì đó, loại cảm giác này khiến ta rất không thoải mái. Mặc dù ta không biết có phải là báo hiệu nguy hiểm hay không, nhưng sau mỗi lần xuất hiện cảm giác này, ta đều sẽ gặp phải một chút phiền toái.

Dừng lại một chút, Chu Văn mới nói tiếp:

- Mà hiện tại, ta cảm thấy vô cùng không thoải mái.

- Sợ hãi thì nói là sợ hãi, còn giả bộ giác quan thứ sáu, người cũng biết diễn đó chứ.

Từ Miên Đồ khinh thường nói.

Lý Huyền đánh giá Chu Văn một chút, lại đưa ánh mắt nhìn Giang Hạo.

Giang Hạo suy nghĩ một chút, lại nói:

- Số lượng cốt châu hiện tại còn chưa đủ, nếu cứ vậy trở về, tựa như có chút không ổn.

Rõ ràng, ý Giang Hạo là tiếp tục tiến lên phía trước.

Thấy Lý Huyền có chút ý động, Chu Văn vội nói thêm:

- Lý Huyền, mong người tin tưởng ta, mặc dù không phải lần nguy hiểm nào cảm giác này cũng xuất hiện, thế nhưng chỉ cần có cảm giác này, liền tất phải gặp phiền toái cực lớn. Nếu như ta tham sống sợ chết, hoàn toàn có khả năng trở lại chờ các người, không cần thiết nói mấy chuyện này với các người làm gì.

Dừng lại một chút, Chu Văn tiếp tục nói:

- Tựa như Từ Miên Đồ nói, Quy Đức phù này chỉ là một địa phương nhỏ, học sinh cấp ba ở đây cũng không mạnh, sợ là không mấy học sinh dám vượt khu vực quy định, chúng ta đã lấy được nhiều cốt châu như thế, hoàn toàn có thể trở lại khu vực quy định tiếp tục săn giết Khô Cốt binh, đệ nhất vẫn có thể chắc chắn mà không cần mạo hiểm, dù sao mạng chỉ có một, cần thận một chút cũng không sai.

- Nói cũng có lý.

Lý Huyền như vị Chu Văn thuyết phục, nhẹ gật đầu nói:

- Vậy thì như thế này đi, chúng ta trở về, nhưng đi hướng khác tiếp tục săn giết Khô Cốt binh.

- Căn bản không cần thiết a.

Từ Miên Đồ lăm bằm một câu, nhưng cũng không dám chống lại quyết định của Lý Huyền, quay đầu theo Lý Huyền trở về.

Giang Hạo cũng theo sau, bước tới bên người Lý Huyền.

Chu Văn cũng đã sớm quay đầu, mới đi được hai bước, đã thấy Giang Hạo kinh hô:

- Cái gì vậy?

Đám người không khỏi giật mình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hấn hoảng sợ chỉ một tòa kiến trúc cổ, dường như nhìn thấy chuyện gì cực kỳ đáng sợ.

Chu Văn, Lý Huyền cùng Từ Miên Đồ đều quay đầu nhìn theo hướng, thế nhưng ngay lúc này, hai tay Giang Hạo đã lấp lánh hàn quang, một chuôi dao găm cổ quái màu ngọc bích xuất hiện.

Dao găm trong tay Giang Hạo như độc xà thổ tín, chốc lát liền đâm vào eo Lý Huyền, lưỡi dao ngọc đâm thẳng vào trong.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, Từ Miên Đồ căn bản không kịp phản ứng, một thanh dao găm trong tay khác của Giang Hạo đã đâm tới trước cổ hấn.

Từ Miên Đồ lui rất nhanh, thế nhưng trên cổ vẫn bị rạch một vết, mặc dù không cắt tới động mạch chủ, nhưng cũng khiến máu tươi trào như suối.

- Giang Hạo... ngươi làm cái gì vậy...

Từ Miên Đồ hoảng sợ, bụng lấy vết thương trên cổ, vừa lui vừa kêu to, tựa như không thể tin được chuyện gì đang xảy ra.

Giang Hạo không thèm để ý tới Từ Miên Đồ, chỉ nắm chắc đôi dao ngọc trong tay, ánh mắt đăm đăm nhìn vết thương bên hông Lý Huyền.

Vết thương do dao găm của hấn đâm tới, vốn phải đổ máu không ngừng, thế nhưng vết thương kia lại như bị một lực lượng nào đó bít lại, dè miệng vết thương cơ bắp cùng mỡ khép chặt, máu chỉ kịp rỉ ra một chút, đối với vết thương như vậy, chuyện này vốn không thể xảy ra.

- Không nghĩ tới, Lý gia tam thiếu hoang dâm trong truyền thuyết, lại đã dùng đồng tử thân luyện thành Tiên Thiên Bất Bại thần công.

Giang Hạo nhìn Lý Huyền, chậm rãi nói.

Chu Văn nghe Giang Hạo nói tới Tiên Thiên Bất Bại thần công, lòng thầm có chút kinh ngạc.

Nguyên Khí kỹ cùng Phối sùng đều có thể thông qua săn giết sinh vật dị thứ nguyên để thu hoạch, chỉ có Nguyên Khí quyết, là không thể thu được qua Thứ Nguyên kết tinh.

Nguyên Khí quyết bắt đầu từ khí công, đầu khí, nhẫn thuật từ cổ đại, chỉ là trước kia không có Nguyên khí kết tinh, cho nên những thứ kia không có Nguyên khí chống đỡ, không cách nào phát huy được uy lực chân chính.

Mãi đến khi sinh vật dị thứ nguyên xuất hiện, nhân loại hấp thu Nguyên khí kết tinh, những môn pháp quyết kia mới trở nên có ích, dần dần tạo thành Nguyên Khí quyết hiện tại.

Tác dụng của Nguyên Khí quyết cho nhân loại cực lớn, nhân loại hấp thu Nguyên khí kết tinh để trưởng thành tiến hóa, nhưng rõ ràng rất khó tiến tới đẳng cấp càng lớn hơn, mà Nguyên Khí quyết lại có thể cho người sử dụng năng lực đột phá hạn chế.

Tựa như Chu Văn, nếu như hấn muốn từ Phàm thai tấn cấp Truyền kỳ, chỉ hấp thu Nguyên khí kết tinh là không đủ, nhất định phải dùng "Khô Thiên" tăng cảnh giới, mới có thể tiến vào cảnh giới Truyền kỳ tiếp theo.

Thế nhưng Nguyên Khí kỹ cũng có ưu khuyết khác biệt, "Khô Thiên" nhiều nhất chỉ có thể giúp Chu Văn tiến tới Truyền kỳ, đây đã là cực hạn của nó, sau đó luyện thể nào đi nữa, cũng không thể giúp Chu Văn đột phá tới Sứ thi.

Trong số Nguyên Khí quyết mà hấn biết, chỉ có không đến hai mươi loại có thể giúp nhân loại đột phá Sứ thi, Tiên Thiên Bất Bại thần công chính là một trong số đó.

Mà muốn luyện Tiên Thiên Bất Bại thần công, nhất định phải thỏa mãn một yêu cầu, chính là phải dùng đồng tử thân để luyện, cái gọi là đồng tử thân, chính là thân xử nam.

Thân xử nam mà võ, Tiên Thiên Bất Bại thần công cũng phá công theo, mất đi uy năng vốn có.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Phối Sùng Cấp Truyền Kỳ

Chính bởi yêu cầu cổ quái này, cho nên Tiên Thiên Bất Bại thần công còn được gọi là Xử Nam thần công, mà trong số Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi, nó là loại được ít người tu luyện nhất.

Thứ nhất là bởi Tiên Thiên Bất Bại thần công chỉ có nam nhân mới có thể tu luyện, điều này đã loại một nửa là nữ nhân, lại thêm chỉ có xử nam mới có thể luyện, cho nên người tu luyện môn này, đã ít càng thêm ít.

Coi như Tiên Thiên Bất Bại thần công có mạnh tới đâu, thế nhưng vừa phá thân liền thành phế nhân, điểm thiếu hụt này quá trí mạng.

Đương nhiên, người bình thường muốn luyện cũng không có cơ hội tiếp xúc.

Nếu như là người khác luyện Tiên Thiên Bất Bại thần công, Chu Văn cũng không có quá nhiều kinh ngạc, thế nhưng một người cả ngày trầm mê trong nữ sắc như Lý Huyền, vậy mà có thể luyện thân thần công, thực sự khiến người khác khó mà tin được.

Lý Huyền cũng không thèm xem vết thương bên hông, trên thực tế cơ bắp của hắn áp bách lại, vết thương đã không còn rướm máu.

- Là Nhị ca ta phải người tới?

Lý Huyền nhìn chằm chằm vào Giang Hạo, hắn cũng không mù tịt ngơ ngác như Từ Miên Đồ.

Giang Hạo gật gật đầu:

- Vốn ta còn cảm thấy Nhị ca vẽ vời thêm chuyện, nhưng giờ thấy thực tế, vẫn đúng là ánh mắt của Nhị ca thực độc đáo. Người ngày ngày lưu luyện trong đồng phần sơn, lại có thể duy trì thân đồng tử, luyện thành Tiên Thiên Bất Bại thần công, thực sự là kỳ tài hiếm có, tương lai tất thành họa lớn.

- Giang Hạo, người đến rồi sao? Người lại giúp Lý Mặc Bạch giết Huyền ca, chẳng lẽ người không biết, nếu như Huyền ca chết ở đây, chúng ta trở về cũng không thể giao phó với cha nuôi. Huống chi cha nuôi với chúng ta có ân trọng như núi, hắn lại sủng ái Huyền ca nhất, người lại nỡ để lão nhân gia đau lòng?

Từ Miên Đồ bịt vết thương nói.

Thương thế của hắn nhẹ hơn Lý Huyền nhiều, thế nhưng hắn không có Tiên Thiên Bất Bại thần công, chỉ chảy máu một chút, đã đủ khiến hắn cảm thấy choáng váng.

Giang Hạo không thèm để ý tới Từ Miên Đồ, chỉ nắm chặt dao găm, nhìn chằm chằm vào Lý Huyền, tựa như Ác Lang muốn ăn thịt người.

Từ Miên Đồ muốn nói gì đó, lại bị Lý Huyền ngăn lại, Lý Huyền nhìn Giang Hạo nói:

- Từ nhỏ tới giờ, ta chưa từng tranh gì với Nhị ca. Vì để hắn không nghi kỵ, ta tình nguyện dần thân vào hồng phần, không hỏi chuyện Lý gia, không nghĩ tới, hắn vẫn không chịu buông tha cho ta.

- Một núi không thể chứa hai hổ, một nhà không thể có hai chủ, muốn trách thì trách người chỉ là già heo, mà không phải heo chân chính, bằng không nào có nhiều chuyện như vậy.

Giang Hạo nói.

- Giang Hạo, người cho rằng người thực sự có thể giết ta?

Lý Huyền lạnh giọng nói.

- Ta nói cho người nhiều như vậy, đương nhiên là quyết tâm giết người. Người có thể luyện thành Tiên Thiên Bất Bại thần công, xác thực đáng sợ hơn tượng tượng của ta, thế nhưng người chỉ là Phàm thai, còn chưa tấn thăng tới truyền lý, cho nên hôm nay người chết chắc không thể ngờ.

Giang Hạo nói xong, liền xé toạc áo tay trái, lộ ra cánh tay hoàn chỉnh.

Chỉ thấy trên tay trái, có một hình xăm vòng vòng, đó là hình xăm một con rắn, cơ hồ chiếm cứ toàn bộ cánh tay của Giang Hạo.

Phía trên hình xăm còn lấp lóe ánh sáng lam yếu ớt, tựa như sống lại, từng mảnh vảy hiển hiện, bọc toàn bộ cánh tay trái Giang Hạo, khiến cánh tay hắn như biến thành một con rắn độc quý dị.

- Phôi sùng cấp Truyền kỳ Bạo Lân xà... không có khả năng... người mới chỉ là Phàm thai... sao có thể áp được Phôi sùng Truyền kỳ? Chẳng lẽ, người đã đạt tới Truyền kỳ? Truyền kỳ mười sáu tuổi, không có khả năng...

Từ Miên Đồ nhìn cánh tay Giang Hạo, kinh hãi kêu lên, khuôn mặt đầy hoảng sợ.

Giang Hạo khẽ lắc đầu nói:

- Ta chưa đạt tới Truyền kỳ, chỉ là có thể sử dụng Truyền kỳ Bạo Lân xà mà thôi.

- Không tấn thăng tới Truyền kỳ, sao có thể có Bạo Lân xà Truyền kỳ được, Nguyên khí cần để áp Bạo Lân xà đủ để hút khô một Phàm thai, căn bản không thể áp thành công...

Từ Miên Đồ vẫn không chịu tin tưởng.

Lý Huyền hừ lạnh một tiếng:

- Vì giết ta, Nhị ca lại có thể bỏ được tiền vốn lớn như thế, Phàm thai liền có được Phôi sùng cấp Truyền kỳ, mà không cần bản thân áp, như vậy chỉ có một biện pháp, chính là để một cường giả cấp Truyền kỳ có Phôi sùng cấp Truyền kỳ dùng một cái giá cực lớn, thậm chí là sinh mạng để chuyển nhượng Phôi sùng cho Phàm thai.

- Người rất thông minh, mặc dù rất đáng tiếc, có điều hôm nay người nhất định phải chết.

Giang Hạo không chờ nữa, nhanh chóng bước tới bên cạnh Lý Huyền, cánh tay độc xà nắm lấy dao găm, đâm tới mặt Lý Huyền.

Nhanh, thực sự quá nhanh, cánh tay như rắn độc chớp động, cơ hồ khiến người không thể dùng mắt thường bắt được quỹ tích, hóa thành lam lục lưu quang yếu ớt, lóe lên trong cổ Lý Huyền.

Tốc độ này thực sự quá nhanh, so với thương của Khô Cốt tướng quân còn nhanh hơn một phần, Chu Văn đoán chừng, lần này Lý Huyền chết chắc.

Nào ai thể ngờ, một tay của Lý Huyền đã bắt được cánh tay như ảo ảnh tia chớp kia, khiến cho dao găm chỉ có thể dừng lại trước mặt.

Mà cánh tay nắm dao ngọc của Lý Huyền, không, giờ nó đã nửa thân người trên của hắn, đều đã bị huyền thiết áo giáp màu đen bao lấy.

- Phổi sùng cấp Truyền kỳ, Huyền Giáp sĩ, hóa ra người cũng dùng phương pháp kia, Phàm thai cũng thu được Phổi sùng cấp Truyền kỳ, khó trách người không sợ hãi.

Giang Hạo liếc mắt liền nhận ra áp giáp trên người Lý Huyền đang mặc.

- Không, người sai, ta không cần dùng phương pháp tàn nhẫn như vậy, cũng không cần phải như thế.

Lý Huyền khẽ dùng sức, chuỗi dao ngọc nắm trong tay liền đứt thành từng khúc, Giang Hạo nắm chuỗi lui về sau.

- Trong cùng cấp, Tiên Thiên Bất Bại thần công là loại Nguyên Khí quyết hùng hậu nhất, mặc dù ta chỉ là Phàm thai, nhưng cũng có có hội mạo hiểm áp Phổi sùng cấp Truyền kỳ, mặc dù chỉ có thể áp được một đầu Phổi sùng yếu nhược, hơn nữa cũng có nguy hiểm nhất định, nhưng muốn đối phó với Bạo Lân xà của người cũng đã đủ.

Ánh mắt Lý Huyền như đao, từng bước tiến tới trước mắt Giang Hạo.

- Khó trách Nhị ca coi người là họa lớn, thiên tư như thế, xác thực đáng sợ.

Giang Hạo vừa nói vừa lui lại, nói xong mấy câu liền chạy thẳng tới chỗ sâu trong cổ thành.

Lý Huyền không chút do dự đuổi theo.

- Không nên.

Chu Văn thấy hướng Giang Hạo chạy, chính là vị trí của Khô Cốt tướng quân, lập tức lớn tiếng ngăn cản Lý Huyền.

Thế nhưng Lý Huyền đã nổi sát tâm, nhanh chóng đuổi theo Giang Hạo, không chút do dự.

Tốc độ của hai người đều phải đạt tới tám chín điểm, Chu Văn muốn đuổi theo cũng đã muộn, nhanh chóng bị kéo rời khoảng cách, mất thấy chuyển một góc đường liền biến mất.

Chu Văn thả chậm bước chân, không tiếp tục đuổi theo nữa, ngược lại, Từ Miên Đồ sơ cứu vết thương trên cổ, lập tức liền đuổi theo.

- Người ở đây làm gì, còn không mau đuổi theo giúp Huyền ca?

Từ Miên Đồ thấy Chu Văn dừng lại, vừa chạy vừa hô to.

- Người đi trước đi.

Chu Văn cầm điện thoại, lần nữa khởi động Cổ Hoàng thành, vừa nói với Từ Miên Đồ.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Cho Người Hai Phút Đồng Hồ

- Quý nhất gan.

Từ Miên Đồ mắng nhỏ một tiếng, không thèm để ý tới Chu Văn, trực tiếp đuổi theo bọn Lý Huyền.

Chu Văn cũng không thèm để ý lại, hắn cũng muốn giúp Lý Huyền, thế nhưng giờ có đuổi theo, cũng không thể giúp được bất cứ thứ gì.

Giang Hạo cùng Lý Huyền đều có Phổi sùng cấp Truyền kỳ, còn Chu Văn hắn thì không, giờ mà gặp Khô Cốt tướng quân thì chỉ có con đường chết, không bằng trước vào game tìm các đối phó, nói không chừng sẽ còn có chút tác dụng.

Sở dĩ Chu Văn muốn giúp Lý Huyền, bởi hắn hiểu rõ, sau khi Giang Hạo giết Lý Huyền, nhất định sẽ tới giết hắn cùng Từ Miên Đồ để diệt khẩu.

Lúc đầu khi Giang Hạo công kích Lý Huyền đã xác định rõ, chuyện này chắc chắn bại lộ không thể nghi ngờ, nếu hắn thành công đánh giết Lý Huyền, như vậy tuyệt đối sẽ không tha cho Chu Văn.

Cho nên Chu Văn hắn giúp Lý Huyền, cũng chính là giúp bản thân.

Có điều bây giờ muốn giúp cũng vô dụng, uy năng của Phổi sùng cấp Truyền kỳ, không phải hắn hiện tại có thể địch nổi, vô luận là Giang Hạo hay Khô Cốt tướng quân, hắn đều ít có đường sống.

Chu Văn vừa từ đi lên phía trước, vừa điều khiển nhân vật tí hon phóng tới chỗ sâu trong Cổ Hoàng thành.

Hắn không biết sau khi Lý Huyền cùng Giang Hạo gặp được Khô Cốt tướng quân thì thế nào, cho nên muốn chuẩn bị một chút.

Nhân vật tí hon mà Chu Văn điều khiển còn chưa gặp được Khô Cốt tướng quân, thì từ sâu trong cổ thành đã truyền tới tiếng gầm khát máu:

- Thề chết thù thành... thề chết thù thành...

Chu Văn hơi biến sắc, thanh âm này rõ ràng không phải của Giang Hạo hay Lý Huyền, thế nhưng khi hắn chơi game, cũng không có thấy Khô Cốt tướng quân hô như vậy a.

Vèn vèn chỉ một ý niệm, Chu Văn lập tức khôi phục tâm cảnh bình hòa, tiếp tục chuyên chú chơi điện thoại.

Hoàn cảnh bốn phía hoàn toàn không ảnh hưởng tới suy nghĩ của hắn, nhân vật tí hon nhanh chóng tìm được Khô Cốt tướng quân, trải qua nhiều lần thất bại, hắn đã đại khái biết rõ nội tình thực lực của Khô Cốt tướng quân.

Hắn biết rõ, thực lực của hắn không đủ để đối kháng với đối phương, đặc biệt là về tốc độ, hắn kém thực sự quá nhiều, ngay cả muốn tránh né cũng rất khó làm được.

- Các mặt của Khô Cốt tướng quân đều mạnh hơn ta, tám chín phần chính là sinh vật cấp Truyền kỳ, ta muốn chống lại nó là điều không thể, thể nhưng cũng không phải hoàn toàn không có chỗ bám, cốt thương của nó quá dài, không thích hợp cho cận chiến, mà tọa kỵ Khô Cốt mã của hắn, cũng sẽ ảnh hưởng tới góc độ công kích, cho nên nhất định có góc chết không thể với tới...

Chu Văn thao túng nhân vật tí hon lần nữa nghiền chiến Khô Cốt tướng quân, hòng biến suy nghĩ trong lòng thành sự thật.

Ngay khi Khô Cốt tướng quân xông tới, Chu Văn liền thao túng nhân vật tí hon tiến tới, lẩn một cái, vọt tới mặt trái dưới bụng Khô Cốt mã.

Hắn bắt thời cơ cực nhanh, mặc dù Khô Cốt tướng quân có sức mạnh cùng tốc độ, thể nhưng bởi vì hạn chế của tọa kỵ mà không thể thu thương lại.

Chờ khi Khô Cốt tướng quân lẩn nửa nâng thương đâm xuống, Chu Văn đã lẩn qua bên khác của Khô Cốt mã.

Khô Cốt mã không phải bản thân Khô Cốt tướng quân, nó chỉ là tọa kỵ, dù phối hợp ăn ý thì cũng khó mà hoàn mỹ thống nhất, tạo cho Chu Văn một chút hy vọng sống cùng khả năng.

Đáng tiếc, Khô Cốt tướng quân quá mạnh, Chu Văn nhất định phải không ngừng di chuyển quanh Khô Cốt mã mới có thể tránh được thương ghim trúng, căn bản không có cơ hội phản kích.

Thể nhưng chỉ duy trì được không tới ba mươi giây, nhân vật tí hon đã bị Khô Cốt tướng quân ghim trên mặt đất, máu tươi ứa đầm, trực tiếp bỏ mạng.

Nhìn màn hình tối đen, Chu Văn cẩn thận nhớ lại tình huống vừa rồi.

Bên tai vẫn truyền tới tiếng va đập, Chu Văn liền đổi một góc đường, lập tức thấy trên một bình đài đá, Lý Huyền cùng Giang Hạo đang choảng nhau.

Mà Khô Cốt tướng quân trong hiện thực cũng xuất hiện, Khô Cốt tướng quân khoác hồng bào, cười trên Khô Cốt mã to lớn, thân thể như bạch ngọc, cốt thương mang theo gai ngược, húc mất ánh lên hoa điểm bập bùng, thoát nhìn cực kỳ uy mãnh.

Tạo hình của Khô Cốt tướng quân trong hiện thực hoàn toàn khác với Khô Cốt tướng quân trong game, cơ hồ khiến Chu Văn có chút không nhận ra.

Mà điều càng khiến Chu Văn cảm thấy kỳ quái, chính là Khô Cốt tướng quân cười ngửa lao vào đầu đá lung tung, nhưng mục tiêu lại chỉ nhắm vào Lý Huyền, còn Giang Hạo bên cạnh trực tiếp bị nó coi như không khí, từ đầu tới giờ không công kích trượt một lần.

- Kỳ quái, vì sao Khô Cốt tướng quân chỉ công kích mỗi Lý Huyền?

Nhìn Lý Huyền thụ thương chập vật không chịu nổi, chỉ có thể vừa đánh vừa lui, Chu Văn không khỏi nhíu mày.

Thể nhưng khi hắn chuyển tầm mắt sang quan sát Giang Hạo, trong lòng lập tức hiểu ra vài phần.

Trên người Giang Hạo, không biết từ lúc nào đã nhiều hơn một bộ cốt giáp bảo vệ ngực, từng dài xương sườn màu xanh xuyên qua y phục, che lại bộ ngực cùng sau lưng, thoát nhìn có chút quý dị.

- Xem ra Khô Cốt tướng quân không công kích Giang Hạo, hẳn là có quan hệ với bộ cốt giáp hộ ngực kia.

Chu Văn biết thứ đó hẳn là do Phôi sùng biến thành, chẳng qua lại không biết đó là Phôi sùng cụ thể là gì.

Miệng của Từ Miên Đồ rất thối, nhưng làm người lại không kém, dù thấy Lý Huyền đầy nguy hiểm, cũng thực sự xông tới giúp đỡ.

Chẳng qua kết quả thì dùng đầu gối cũng nghĩ ra, vèn vèn vừa đối mặt, đã bị Khô Cốt tướng quân dùng một thương quét ra, lẩn dài trên đài đá, đập vào một mặt tường gạch xanh mới dùng lại được.

Từ Miên Đồ như con tôm, hai tay ôm lấy phần bụng, miệng còn tràn máu tươi, trên trán lấm tẩm mồ hôi lạnh, biểu tình đau đớn tới cực điểm.

- Không cần vội tìm chết như thế, chờ giết Lý Huyền, ta lại sẽ tiễn ngươi lên đường thôi.

Giang Hạo lạnh lùng nói, chùy thủ trong tay quý mị đâm về điểm yếu hại của Lý Huyền.

Lúc này, Lý Huyền chẳng khác nào lấy một địch hai, hơn nữa hắn còn không phải Truyền kỳ chân chính, chẳng qua chỉ ý lại vào Phôi sùng Huyền Giáp sĩ cấp Truyền kỳ chiến đấu, chống đỡ gian nan, Huyền Giáp trên người đã tổn hại nhiều chỗ, chảy ra từng tia máu tươi.

Có điều, Lý Huyền tính cách kiên nghị, dưới nghịch cảnh như thế, vẫn có thể duy trì đầu óc thanh tỉnh, tránh được phần lớn công kích trí mạng.

Đáng tiếc, dù sao Lý Huyền cũng không phải Truyền kỳ chân chính, so với Khô Cốt tướng quân đã kém hơn một bậc, lại còn bị Giang Hạo tùy thời vây công, mỗi giây mỗi phút đều đầy nguy hiểm, nếu không phải lực phòng ngự của Huyền Giáp sĩ đủ mạnh, lại thêm Tiên Thiên Bất Bại thần công có khả năng tạm thời kim máu, chỉ sợ hắn đã sớm bị giết chết.

Chu Văn chỉ xem chốc lát, đột nhiên mở miệng nói với Lý Huyền:

- Lý Huyền, nếu như ta giúp ngươi cuốn lấy Khô Cốt tướng quân, ngươi cần bao lâu để giải quyết Giang Hạo?

Chu Văn vừa nói, khiến cả ba người Lý Huyền, Giang Hạo, thậm chí là từ mạn đồ đang ôm bụng phải ngăn người, chiến đấu hiện tại, đã không phải Phàm thai cấp có thể nhúng tay, càng không phải học sinh cấp ba có thể bước vào.

Từ Miên Đồ cảm thấy Chu Văn này điên rồi, đáng tiếc hắn đã không còn sức mở miệng, bằng không hẳn nhất định sẽ trào phúng Chu Văn một hai câu.

Giang Hạo lại khác, mặc dù hắn không cảm thấy Chu Văn điên, thể nhưng cũng cho rằng Chu Văn có vào cũng không thể làm được gì, nhiều lắm chỉ góp thêm một cái mạng.

- Hai phút đồng hồ, ta cần hai phút đồng hồ.

Lý Huyền vừa liều mạng, vừa hồ to, không chút do dự.

- Được, ta cho ngươi hai phút.

Chu Văn thu hồi điện thoại, dậm chân tới chiến trường.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Chiến Khô Cốt Tướng Quân

Bộ pháp dưới chân Chu Văn dần tăng tốc, chớp thời cơ lao vào chiến trường, xuất hiện ngay sau lưng Khô Cốt tướng quân.

Khô Cốt tướng quân nhanh chóng phát hiện sự xuất hiện của Chu Văn, lập tức từ bỏ công kích Lý Huyền, trở tay đâm một cái, cốt thương hóa thành một đạo hàn quang lạnh lẽo, đâm thẳng về phía Chu Văn.

Chu Văn căn bản không chờ Khô Cốt tướng quân xuất thương, liền hạ người lặn qua bụng Khô Cốt mã, khiến cốt thương không thể đâm chuẩn, hóa giải một thương của Khô Cốt tướng quân.

Từ Miên Đồ giả dựa vào bờ dẩy từ dưới đất, ánh mắt nhìn về phía Chu Văn đầy vẻ không thể tin nổi, Chu Văn lại có thể thành công cuốn lấy Khô Cốt tướng quân.

Tả xung hữu đột quanh Khô Cốt mã, thỉnh thoảng lại dùng chiêu lăn tròn, thoát nhìn thì như rất chật vật, thế nhưng lại có thể cuốn lấy Khô Cốt tướng quân.

Từ Miên Đồ biết lúc muốn làm như vậy có bao nhiêu khó khăn, lúc trước hắn cũng dự định làm như thế, mong muốn ngăn lại Khô Cốt tướng quân, để Lý Huyền được rảnh tay giải quyết Giang Hạo.

Thế nhưng hắn vừa tới gần Khô Cốt tướng quân, lập tức đã bị một thương quét ra, kếm chút đã trọng thương mà chết, khiến cho hắn hiểu rõ được khoảng cách giữa Truyền kỳ cùng Phàm thai.

Thế nhưng hiện tại, Chu Văn cũng chỉ là Phàm thai, lại có thể cuốn lấy Khô Cốt tướng quân, nhìn thì chật vật, thế nhưng từ đầu tới cuối không chịu nửa điểm tổn thương, điều này khiến Từ Miên Đồ khó có thể tin nổi.

Từ Miên Đồ nhớ tới những lời mà bản thân từng nói, gương mặt tái nhợt không khỏi đỏ ửng xấu hổ.

Thấy Chu Văn lại có thể cuốn lấy Khô Cốt tướng quân, Giang Hạo không khỏi giật mình, hắn ngàn tính vạn toán, lại không tính tới, một tên học sinh cấp ba chỉ mới Phàm thai, lại có thể ngăn cản Khô Cốt tướng quân cấp Truyền kỳ.

Trên thực tế, Giang Hạo hắn đã sớm biết Khô Cốt tướng quân ở đây, vốn hắn định đưa Lý Huyền tới phụ cận, mượn tay Khô Cốt tướng quân diệt trừ Lý Huyền.

Đáng tiếc, kế hoạch này lại bị Chu Văn phá hư, Giang Hạo không thể không tự mình ra tay, thế nhưng cuối cùng vẫn không thể thành công.

Ngay khi Chu Văn cuốn lấy Khô Cốt tướng quân, Lý Huyền cũng nhanh chân phóng tới chỗ Giang Hạo. Đồng thời vung quyền lên oanh kích, quyền quyền như tinh thần trụ lạc.

Hắn biết, để một Phàm thai ngăn cản Khô Cốt tướng quân trong thời gian dài căn bản là điều không thực tế, hắn nhất định phải xử lý Giang Hạo trước khi Chu Văn bị Khô Cốt tướng quân xử lý.

Hiện tại, Giang Hạo đã bắt đầu cảm nhận được sự đáng sợ của Lý Huyền thiếu gia hoang dã vô độ, cùng là Phôi sùng cấp Truyền kỳ, hơn nữa trên người hắn còn có tới hai Phôi sùng cấp Truyền kỳ, thế mà vẫn bị Lý Huyền đè ép tới nghẹt thở.

- Cùng là Phàm thai có Phôi sùng cấp Truyền kỳ, ta không tin, ngay cả hai phút ta cũng không kiên trì nổi.

Giang Hạo cắn răng, chiến đấu với Lý Huyền.

Bánh!

Chỉ vèn vèn mười giây, Giang Hạo đã bị Lý Huyền kích trúng, cốt giáp bên sườn trái lập tức gãy mất hai cây.

Giang Hạo lập tức biến sắc, thân hình nhanh chóng lui lại, thế nhưng Lý Huyền lại như giò bám xương, ánh mắt hắn lóe lên vẻ ngoan lệ, cánh tay trái hất lên, xà văn Bạo Lân xà óng lên lấp lánh, một đầu độc xà lục lam giao sắc rời tay mà ra, quần tới Lý Huyền đang truy kích.

Mượn cơ hội Lý Huyền bị Bạo Lân xà cuốn lấy, thân hình Giang Hạo lập tức vọt ra, nháy mắt liền lao ra bốn năm mét, chúi thúi trong tay đâm về phía Chu Văn.

- A!

Từ Miên Đồ thấy biến cố lập tức kêu sợ hãi.

Chu Văn có thể cuốn lấy Khô Cốt tướng quân, sinh cơ vừa mới hiện, hiện tại đã bị Giang Hạo đánh lên từ sau lưng, nhìn thế nào cũng thấy giống phải chết không thể nghi ngờ.

Lý Huyền vừa sợ vừa giận, thế nhưng Bạo Lân xà ngăn cản, hắn muốn cứu viện cũng không kịp.

Cốt thương đâm tới, dao găm cũng vô thanh vô tức đến sau lưng, đứng giữa lẫn ranh sinh tử, Chu Văn đột nhiên phát lực hai chân, cơ eo bộc phát lực xoắn cực mạnh, nửa người lập tức dùng một góc độ quý dị mà xoay.

Hai chân hắn còn đang hướng về Khô Cốt tướng quân, nửa người trên lại đối mặt với Giang Hạo.

Cốt thương cơ hồ đã lướt ngang mặt hắn, trên mặt xuất hiện một tơ máu tinh tế, mà về mặt hắn lại không chút biến đổi, ánh mắt kiên định, đón lấy một kích của Giang Hạo.

Trong mắt Giang Hạo ánh lên một tia đùa cợt, dù Bạo Lân xà đã ly thể, thể nhưng hắn còn có cốt giáp ngực, cốt giáp ngực cũng là một Phối sùng cấp Truyền kỳ, mặc dù Phối sùng này không thiên về lực lượng, thể nhưng lực lượng cũng có một chút giá trị, tuyệt không phải nhân loại cấp Phàm thai có thể so sánh.

Mà dao găm ngọc thạch trong tay hắn, cũng là thần binh dùng tài liệu đặc thù chế thành, không chỉ có khả năng sát thương sinh vật dị thứ nguyên, còn mang theo sự sắc bén tới đáng sợ.

- Đi chết đi!

Giang Hạo thẳm quyết tâm, dùng toàn lực ngưng tụ trên lưỡi dao, hồng trực tiếp chặt đứt xương tay Chu Văn.

- Tránh ra! Không thể tiếp!

Lý Huyền gấp giọng kêu to.

Từ Miên Đồ lại phun một ngụm máu, có điều lần này là do quá nóng lòng, mà không phải do thương thể phát tác.

Ngay khi quyền dao tương kích, chỉ thấy cánh tay Chu Văn kẻo lên quang mang huyết sắc, một bộ giáp xác đỏ máu bọc lấy quả đấm của hắn, ngưng tụ thành một bộ quyền sáo đỏ sậm.

- Phối sùng!

Con người Giang Hạo co lại, lòng thẳm hiện dự cảm bất thường.

Bởi Phối sùng cấp Phàm thai quá hiếm, cho nên nhìn thấy Phối sùng, hắn lập tức cho rằng đó là Phối sùng cấp Truyền kỳ, lòng thẳm kinh hãi.

Thể nhưng khoảng cách giữa quyền dao đã quá gần, ý niệm trong đầu hắn vừa hiện, nắm đấm của Chu Văn đã cường thế oanh kích với lưỡi dao.

Rắc!

Dưới lực lượng cường đại va chạm, lưỡi dao ngọc thạch trực tiếp bị đụng vỡ, vết rạn nhanh chóng kéo dài, chính thể thanh chủy thủ cùng vỡ vụn, hóa thành mảnh vỡ bắn đầy trời.

Bành!

Nắm đấm của Chu Văn không chút dừng lại, trực tiếp đấm lên nắm tay cầm chuôi dao của Giang Hạo, một quyền đánh nát nắm đấm cùng cánh tay.

Xương cốt gãy đâm ra khỏi da thịt, máu tươi bắn tung tóe, cánh tay vốn không có cốt giáp bảo vệ, lập tức nổ tung như bắp rang bơ, Giang Hạo kêu thẳm bay ra ngoài.

Tất cả chỉ xảy ra trong chớp mắt, Từ Miên Đồ nhìn thấy, lập tức há hốc miệng, nửa ngày không nói được nửa câu.

Lý Huyền thì thẳm mừng rỡ, không thêm để ý Bạo Lân xà đang dây dưa, lập tức xông lên, trực tiếp nện một quyền hướng đầu Giang Hạo đang lui lại, không cho đối phương bất cứ cơ hội nào.

Chu Văn tâm như chỉ thủy, sau khi đánh nát cánh tay Giang Hạo, lập tức đảo ngược như thoi, thuận thể lẫn một vòng, xuyên qua bụng Khô Cốt mã, tới phía sau Khô Cốt mã, khiến Khô Cốt tướng quân chuẩn bị công kích lại mất đi mục tiêu.

Hết thấy đều như mây trôi nước chảy, không có nửa điểm dây dưa lòng vòng, tựa như đã diễn luyện vô số lần, khiến người nhìn mà thích mắt.

- Gia hỏa này, rốt cục là ai?

Từ Miên Đồ lấy lại tinh thần, thẳm đầy nghi hoặc, dù thể nào hắn cũng không tin, Chu Văn lại chỉ là một học sinh bình thường ở Quy Đức phủ.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 25: Nhược Điểm

Giang Hạo vừa chết, Phối sùng của hắn cũng lập tức tán loạn, Bạo Lân xà cùng Phối sùng trong trạng thái cốt giáp cùng nổ tung, hóa thành điểm điểm Nguyên khí tán loạn trong thiên địa.

Lý Huyền cũng không có thời gian nghỉ nhiều như Từ Miên Đồ, sau khi giải quyết được Giang Hạo, lập tức lao đến hướng Khô Cốt tướng quân, đồng thời lớn tiếng nói với Chu Văn:

- Chu Văn, ta hấp dẫn chú ý của nó, ngươi tùy thời cho nó một kích trí mạng.

- Được!

Chu Văn nhanh chóng lui lại, Khô Cốt tướng quân vừa muốn quay người truy đuổi, Lý Huyền đã oanh một kích vào đầu Khô Cốt mã.

Một quyền ẩn chưa lực lượng của Huyền Giáp sĩ, nhưng chỉ có thể đánh đầu của Khô Cốt mã hơi lệch ra, bước chân khê lao đảo.

- Thẻ chết thủ thành...

Khô Cốt tướng quân nổi giận, diễm quang trong hai mắt bốc lên, phát ra tiếng gầm bi phẫn, cảm thương vọt tới hướng Lý Huyền.

Lý Huyền dựa vào lực lượng của Huyền Giáp sĩ, miễn cưỡng có thể đối ứng một hai, thế nhưng lại bị áp chế tới gắt gao, cơ hồ không có sức hoàn thủ.

Chu Văn quay tròn quanh Khô Cốt mã, không để Khô Cốt tướng quân bất cứ cơ hội công kích hấn nào, thỉnh thoảng vung một Đại Lực thần quyền, nện trên thân ngựa, khiến Khô Cốt mã di chuyển khó khăn, tạo cơ hội thở dốc cho Lý Huyền.

Hai người cùng hợp sức vây công Khô Cốt tướng quân, nhưng lại vẫn bị đuổi tới gà bay chó chạy.

“Khô Cốt tướng quân trong game cũng không lợi hại đến vậy a?”

Chu Văn thậm chí có chút nghi hoặc, hấn chắc chắn, Khô Cốt tướng quân trong game không mạnh như hiện tại.

Không chỉ về lực lượng cùng tốc độ, mà tính cả hình thức công kích, Khô Cốt tướng quân trong game suy cho cùng chỉ là NPC, mà Khô Cốt tướng quân trong hiện thực lại có linh tính cùng ý thức tự chủ, kinh nghiệm chiến đấu cũng hơn xa, càng giống như đại tướng thân kinh bách chiến.

Hiện tượng này, Chu Văn không hề thấy trên người Khô Cốt binh, dù là Khô Cốt binh trong game hay Khô Cốt binh trong hiện thực, đều mỏng manh yếu ớt như thế, không có bất cứ mặt nào khác biệt.

“Chuyện gì vậy chứ?”

Nhất thời, Chu Văn cũng không thể hiểu được tại sao.

Bành!

Lý Huyền bị Khô Cốt tướng quân đập một thương lên ngực, lập tức bay ngược ra ngoài, lăn bảy tám mét mới có thể dừng lại.

- Khô Cốt tướng quân này có chút kỳ quái, hình như càng ngày càng mạnh a!

Lý Huyền lồm cồm bò dậy, cổ nén khó chịu từ từng vết thương, lần nữa xông lên, đồng thời hét lớn.

Nếu là Phàm thai bình thường chịu thương nặng như thế, coi như trên người có Phôi sủng cấp Truyền kỳ thủ hộ, sợ là cũng không thể sống nổi.

Thế nhưng Lý Huyền còn có thêm Tiên Thiên Bất Bại thần công, môn công pháp này xác thực mạnh mẽ, khiến hấn vẫn có thể sinh long hoạt hổ mà chiến đấu.

Trước kia, Chu Văn mới chỉ nghe nói Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi rất mạnh, thế nhưng hôm nay mới được biết nó mạnh tới mức nào

"Khô Thiên" mà hấn tu luyện, cũng có tác dụng tăng cường thể phách như Tiên Thiên Bất Bại thần công, thế nhưng nếu so sánh, tác dụng lại thực sự kém nhiều lắm, nếu hấn cũng thụ thương như Lý Huyền, đoán chừng đã sớm không bò nổi.

“Quả là vẫn phải tìm một bộ đỉnh cấp Nguyên Khí quyết mới được, thế nhưng phải đi đâu tìm đỉnh cấp Nguyên Khí quyết đây? Thứ này cũng không thể thu được như Nguyên Khí kỷ a.”

Chu Văn có chút buồn rầu.

Trong trường, đặc biệt là các trường đại học, đều sẽ dạy Nguyên Khí quyết, thế nhưng tới đa chỉ là Nguyên Khí quyết cấp Truyền kỳ, muốn học Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi? Đùa sao, có cũng không đến lượt, càng đừng nói là vốn không có.

- Ta nói a đại ca, người đừng có ngăn ra như thế, mau giúp ta xử lý nó a.

Lý Huyền bị Khô Cốt tướng quân truy bám gắt gao, oa oa kêu lớn, Huyền Giáp sĩ trên người hấn đã sắp bẻ.

Chu Văn cũng không có ý tiến lên hỗ trợ, chỉ nói:

- Ta lên cũng vô dụng, lực lượng của ta không đủ trọng thương nó, ta có nên chạy không a.

- Không phải ngươi còn có Phôi sủng hình thái vũ khí sao?

Lý Huyền kêu lên.

- Phôi sủng của ta chỉ là Phàm thai cấp, mặc dù giá trị lực lượng, thế nhưng muốn chống lại sinh vật cấp Truyền kỳ, vẫn không tạo được tác dụng quá lớn.

Chu Văn giải thích một chút.

- Phôi sủng cấp Phàm thai?

Lý Huyền lập tức cảm thấy có chút bó tay.

Sinh vật dĩ thứ nguyên càng cao cấp thì càng dễ ngưng tụ Thứ Nguyên kết tinh, tỷ lệ sinh trứng Phôi sủng cũng càng lớn, mà sinh vật cấp thấp, rất khó để sinh Phôi sủng.

Cho nên Phôi sủng cấp Phàm thai, giá trị có khi còn cao hơn cả Phôi sủng cấp Truyền kỳ, thế nhưng trong lúc này, một điểm giá trị cũng không có.

- Vậy không ổn, Huyền Giáp sĩ của ta cũng có giá trị lực lượng nhất định, thế nhưng chủ yếu vẫn là năng lực phòng ngự, mặt lực lượng không phải sở trường... đáng chết... sớm biết thế này... ta nên học mấy môn Nguyên Khí kỷ đủ mạnh... hoặc áp một đầu Phôi sủng sở trường lực lượng a...

Lý Huyền hối hận nói.

- Nếu như không có Huyền Giáp sĩ hộ thân, người đã chết không biết bao nhiêu lần, có Phôi sủng thiên về lực lượng cũng vô dụng.

Chu Văn lắc đầu nói.

Lý Huyền đã không còn nhân rồi để nói chuyện với Chu Văn, kếm chút đã bị Khô Cốt tướng quân đâm trúng đùi.

Phôi sủng Huyền Giáp sĩ không có tác dụng tăng tốc độ, cho nên Lý Huyền căn bản không thể tránh được thương của Khô Cốt tướng quân, chỉ có thể dựa bạo Huyền Giáp sĩ mà mạnh mẽ chống đỡ, thoát nhìn rất thê thảm, tựa như lúc nào cũng có thể bị Khô Cốt tướng quân ghim trên mặt đất.

Tốc độ của Khô Cốt mã quá nhanh, Lý Huyền lại không phải Truyền kỳ chân chính, ngay cả muốn chạy cũng không chạy nổi.

- Chu Văn, ta van người, mau cứu Huyền ca.

Từ Miên Đồ giấy dựa đứng lên, lớn tiếng cầu khẩn Chu Văn.

Lúc này, Từ Miên Đồ đã không còn khoa trương trước đó, ngược lại coi Chu Văn là cọng cỏ cứu mạng.

Trong lòng hắn, Chu Văn đã không còn là học sinh cấp ba của thành nhỏ nữa, chỉ riêng Phôi sủng cấp Phàm thai, đã không phải người thường có thể có được, hắn thấy, Chu Văn này nhất định phải có lai lịch phi phàm.

Mà biểu hiện trước đó của Chu Văn, cũng khiến Từ Miên Đồ tin tưởng, chỉ cần Chu Văn muốn, liền nhất định có năng lực cứu Lý Huyền.

Chu Văn trầm ngâm một chút, nói:

- Đúng là không phải không có cách, có điều ta không biết cách này có hiệu quả hay không.

- Có được hay không đều phải thử một lần a.

Từ Miên Đồ nói.

Chu Văn khẽ gật đầu, tầm mắt đưa tới dò xét Khô Cốt tướng quân, thầm suy tính hình ảnh chiến đấu trong game.

Hắn đã nhiều lần chiến đấu trong game, trên người Khô Cốt tướng quân, xác thực có một nhược điểm.

Có điều, Chu Văn hắn cũng không thể xác định, nhược điểm của Khô Cốt tướng quân trong game, có tồn tại trên người Khô Cốt tướng quân ngoài hiện thực hay không, dù sao Khô Cốt tướng quân trong hiện thực cũng mạnh hơn nhiều.

Chuyện tới nước này, Chu Văn cũng chỉ có thể thử một lần.

Mất thấy Lý Huyền bị Khô Cốt tướng quân truy sát, Chu Văn lặng lẽ chạy tới phía sau Khô Cốt mã, vừa tới gần, vừa tìm cơ hội.

Không cần Chu Văn mở miệng, Lý Huyền cũng biết mình phải sáng tạo cơ hội cho Chu Văn, ngay khi khô cốt tướng quân lần nữa đâm thương tới, Lý Huyền khẽ cắn răng, liều mạng cùng bụng trái có Huyền Giáp sĩ thủ hộ để gánh lấy một thương này.

Cốt thương đâm vào Huyền Giáp sĩ, đồng thời xé rách cơ bắp của Lý Huyền, thừa dịp có thương còn chưa bị thu đi, hai tay Lý Huyền đã gắt gao bám chặt thân thương.

Chu Văn không chút do dự, trực tiếp nhảy lên một cái, nhảy tới sau lưng Khô Cốt tướng quân, cùng cười lên lưng Khô Cốt mã, đồng thời cánh tay ghim chặt xương cổ Khô Cốt tướng quân, cánh tay khác mang theo Đại Lực quyền sáo, hung hăng đánh vào hốc mắt Khô Cốt.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Trúng Phôi Sủng Khô Cốt Tướng Quân

Bành!

Sử dụng Đại Lực quyền sáo thi triển Đại Lực thần quyền, hốc mắt Khô Cốt tướng quân lập tức vỡ tan, cánh tay mang theo quyền sáo của Chu Văn trực tiếp đâm vào sâu trong hốc mắt, huyết điểm trong hốc lập tức tứ tán tóe ra, phun như máu tóe.

Khô Cốt tướng quân vốn đang dùng sức rút thương, thân thể đột nhiên ngưng lại, một giây sau. Chuôi thương rút xuống đất, xương cốt toàn thân nó cũng lập tức rời rạc, ngay cả Khô Cốt mã cũng tan thành từng mảnh, tất cả cùng đổ xuống bụi bặm.

Mà ngay khi Chu Văn đánh nổ đầu lâu, một đạo hồng quang hơi hơi lấp lánh xuất hiện.

Chu Văn lật đầu lâu, chỉ thấy bên trong là một khóa trứng Phôi sủng, lớn chừng quả trứng ngỗng, toàn thân trong suốt như ngọc, bên trong còn có huyết điểm hùng hực.

- Trúng Phôi sủng sao? Vận khí không tồi, đáng tiếc người vẫn chỉ là Phàm thai cấp, Nguyên khí không đủ để ấp Phôi sủng cấp Truyền kỳ, hơn nữa ta thấy, Khô Cốt tướng quân có chút cổ quái, không nên tùy tiện ấp thì hơn.

Trên thân Lý Huyền đầy vết thương, thể nhưng bất kể lớn nhỏ, miệng thương đều khép chặt, không có một xú huyết dịch nào chảy ra, hiển nhiên là đại công của Tiên Thiên Bất Bại thân công.

- Người không muốn sao?

Chu Văn nhìn Lý Huyền hỏi.

Lý Huyền lắc đầu:

- Lần này nếu không có người, chỉ sợ ta cùng Từ Miên Đồ đã sớm chết, còn muốn trúng Phôi sùng làm gì? Hơn nữa, chỉ là một khóa trúng Phôi sùng cấp Truyền kỳ, ta còn thực sự không để trong mắt, người cảm lấy đi.

Chu Văn gật gù đầu, cũng không có ý định khách khí, trực tiếp thu trúng Phôi sùng của Khô Cốt tướng quân vào trong túi áo, sau đó nhìn thoáng qua Giang Hạo nỗ lực mà chết:

- Giang Hạo chết không có gì đáng tiếc, thế nhưng hán chết, thành tích của chúng ta sẽ bị ảnh hưởng rất lớn, sợ là khó đăng kí vào mấy học viện danh tiếng.

Lý Huyền nghe Chu Văn nói vậy, lập tức nở nụ cười:

- Người cứ yên tâm đi, chờ chúng ta ra ngoài, người muốn đăng kí vào trường nào thì cứ việc báo danh, ta cam đoan người sẽ trúng tuyển.

Thương thế của Từ Miên Đồ rất nặng, mà vết thương trên người Lý Huyền dù không chuyển xấu, nhưng cũng không nhẹ, cũng cần phải trở về trị liệu, ba người không tiếp tục săn Khô Cốt binh, nhanh chóng thu lại tất cả cốt châu rồi trở về, đi thẳng tới Quy Đức cổ thành.

Quan giám khảo kiểm tra số lượng cốt châu cùng Thứ Nguyên kết tinh, sau đó liền mang Lý Huyền cùng Từ Miên Đồ đi trị thương, Chu Văn tự mình ngồi xe bus về nhà.

Trên đường đi, hán lần nữa dùng điện thoại tiến vào Cổ Hoàng thành, muốn lần nữa nghiệm chứng, xem Khô Cốt tướng quân trong game có thực sự yếu hơn Khô Cốt tướng quân ngoài đời thực?

- Quả nhiên, không phải là ảo giác của ta, Khô Cốt tướng quân trong này xác thực yếu hơn Khô Cốt tướng quân ngoài thực, khó trách lúc trước ta còn nghi ngờ không phải sinh vật cấp Truyền kỳ.

Chu Văn lần nữa nhìn thấy Khô Cốt tướng quân trong game, quả nhiên phát hiện nó yếu hơn nhiều.

Có điều, dù như vậy, không có Lý Huyền kèm chế, dùng lực lượng một mình Chu Văn, cũng chỉ có thể bảo đảm an toàn trước Khô Cốt tướng quân, muốn giết chết cơ bản rất khó.

Nhân vật tí hon mà Chu Văn điều khiển, căn bản không có cơ hội tiếp cận hốc mắt của Khô Cốt tướng quân.

Có điều, Chu Văn cũng không thêm để ý, tiếp tục điều khiển nhân vật tí hon bảo đảm an toàn.

Đối với Chu Văn mà nói, nếu đã biết nhược điểm của Khô Cốt tướng quân, muốn đánh giết căn bản chỉ là vấn đề sớm hay muộn, bản thân hán chỉ cần làm đến tốt nhất có thể là được.

Về đến nhà, Chu Văn vẫn tiếp tục sinh hoạt như ngày thường, ngày ngày ngoại trừ thời gian ngủ, còn lại ngay cả là ăn cơm hay đi vệ sinh, đều không tách khỏi cái điện thoại.

Dưới nỗ lực không ngừng không nghỉ, cuối cùng dựa vào một quỹ tích di chuyển hoàn mỹ, Chu Văn đã thành công đánh giết Khô Cốt tướng quân.

Mặc dù Khô Cốt tướng quân trong game không có roi trúng Phôi sùng, thế nhưng cũng khiến Chu Văn kinh hi, một viên Tốc độ kết tinh cấp mười ba.

Chu Văn hấp thụ viên Tốc độ kết tinh, lập tức cảm nhận được một dòng điện chạy vào thân thể, tựa như bị điện giật, khiến cho hán cảm thấy sung sướng mê mẩn.

Qua một hồi lâu, cái cảm giác tê tê mới dần biến mất, Chu Văn lần nữa kiểm tra lại tư liệu trong game, lập tức hơi ngẩn ra.

Hán hấp thụ Tốc độ kết tinh cấp mười ba, tốc độ hán phải tăng lên tới mười ba điểm mới phải, thế nhưng tốc độ hiện tại của hán chỉ đạt tới có chín, ít hơn tương tượng rất nhiều.

Hơi suy nghĩ một chút, Chu Văn lập tức hiểu tại sao.

- Các thầy đã từng nói qua, Phàm thai mà vượt cấp hấp thụ kết tinh cấp Truyền kỳ, hiệu quả dù tốt, nhưng cũng không thể khiến tổ chất thân thể tăng tới trình độ Truyền kỳ, chỉ khi dùng Nguyên Khí quyết đột phá, lại sử dụng Thứ Nguyên kết tinh, mới có thể trực tiếp đề cao tổ chất thân thể, xem ra chính là do vậy a.

Chu Văn nghĩ tới đây, không khỏi khẽ nhíu mày.

Vốn hán muốn dùng "Khô Thiên" để tấn thăng Truyền kỳ, thế nhưng sau khi thấy sự lợi hại của Tiên Thiên Bất Bại thần công, giờ mà dùng "Khô Thiên" tấn thăng Truyền kỳ, hiển nhiên không phải là lựa chọn tốt.

- Thế nhưng, nếu không dùng "Khô Thiên" để đột phá Truyền kỳ, ta phải đi đâu mới tìm được Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi?

Chu Văn trầm đầu não, nhất thời không nghĩ ra cách nào hay.

Chỉ trong mấy ngày, thành tích thi tốt nghiệp đã được công bố, thành tích lý thuyết của Chu Văn đều đứng hàng đầu, mà thành tích khảo thí thực chiến càng chỉ đứng thứ hai, vèn vèn chỉ xếp sau Lý Huyền, Giang Hạo chết, cũng không ảnh hưởng tới thành tích khảo hạch của bọn hán.

Còn đang trầm suy nghĩ chuyện này, điện thoại đột nhiên vang lên, Chu Văn lấy điện thoại ra xem một chút, phát hiện là một số lạ.

Ấn nút nghe, điện thoại liền truyền đến thanh âm của Lý Huyền:

- Chu Văn, thành tích thi tốt nghiệp đã có, người đã xem chưa? Vốn ta định nhường đệ nhất cho người, thế nhưng vị trí này có chút tác dụng đặc biệt với ta, cho nên ta mặt dày cảm thứ nhất, chờ lúc gặp lại, ta sẽ đền bù xứng đáng cho người.

- Ước định vốn thứ tư, giờ là thứ hai đã là rất tốt, kỳ thực thứ mấy không quan trọng, chỉ cần không ảnh hưởng tới đăng kí vào trường đại học là được rồi.

Chu Văn nói.

- Không nói cái này nữa, ngược lại là ta nợ người một nhân tình, sau này nhất định sẽ trả lại.

Lý Huyền dừng lại một chút, tiếp tục nói:

- Ta muốn đăng ký vào Tịch Dương học viện, người có hứng thú vào trường này không? Có bằng hữu, cũng dễ chiếu ứng lẫn nhau a.

- Tịch Dương học viện sao?

Chu Văn hơi chút suy tư.

Tịch Dương học viện là số ít học viện nổi tiếng ở khu đông, chỉ ít cũng có thể xếp mười hạng đầu, hơn nữa bản thân Tịch Dương học viện còn có đệ tử nguyên Linh vực riêng, học sinh của trường, có thể tiến vào trong đó thực chiến, tốt hơn các trường đại học bình thường nhiều.

Tịch Dương học viện là một lựa chọn tốt, điều duy nhất khiến Chu Văn kiêng kỵ, chính là Tịch Dương học viện thi ở Lạc Dương thị, mà An gia cũng ở Lạc Dương thị.

Chu Văn không muốn đi lại quá gần với An gia, cho nên mới lưỡng lự không muốn đi Tịch Dương học viện.

Lý Huyền cực lực thuyết phục Chu Văn, Chu Văn chỉ nói để hắn suy nghĩ một chút, cũng không trực tiếp trả lời.

Tắt điện thoại, Chu Văn nhớ tới một chuyện, An Tĩnh mới đưa hắn một cái USB. Nói là Chu Lăng Phong cho hắn, mấy ngày nay hắn một mực cuốn bởi chuyện Khô Cốt tướng quân, thành ra lại quên mất chuyện này, cũng không xem trong đó rốt cục có gì.

Lấy ra USB, cắm vào trong máy tính, mở ra xem, phát hiện bên trong chỉ có một file Word, tiêu đề “Xạ Nhật quyết”.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Xạ Nhật Quyết

Chu Văn hơi chút giật mình, tên của Xạ Nhật quyết thì hắn cũng đã nghe qua, đây cũng là một bộ công pháp cấp Sừ thi không hề kém Tiên Thiên Bất Bại thần công, nếu so ra, Xạ Nhật quyết còn càng thêm trân quý.

Điều kiện của Tiên Thiên Bất Bại thần công quá hà khắc, mà Xạ Nhật quyết lại không có nhiều yêu cầu như vậy, chỉ cần chịu khổ tu luyện, coi như tư chất bình thường, cũng sẽ có thành tựu nhất định.

Mà Xạ Nhật quyết còn là một môn Nguyên Khí quyết thiện về lực công kích, so với Tiên Thiên Bất Bại thần công chủ yếu dùng để tráng thể thì càng được hoan nghênh.

Có điều, Chu Văn biết, Xạ Nhật quyết là độc môn Nguyên Khí quyết của một vị đại lão trong Liên bang, ngoại trừ con cháu trực hệ của vị đại lão kia, người ngoài căn bản không có cơ hội chạm tới Xạ Nhật quyết.

- Tại sao lão ba lại có Xạ Nhật quyết a? tám chín phần là mượn thể lực An gia để đoạt?

Chu Văn trầm suy đoán.

Hắn cũng không vì suy đoán này từ chối Xạ Nhật quyết, nếu Chu Lăng Phong đã cho hắn, như vậy dù có mượn lực lượng An gia, Chu Lăng Phong cũng đã phải trả một đại giới tương xứng, Chu Văn không có lý gì mà cự tuyệt, cũng không thể phụ tâm ý của Chu Lăng Phong.

Dù sao từ nhỏ tới giờ, ngoại trừ sinh hoạt phí, thứ mà Chu Lăng Phong cho hắn thực sự có hạn, ngón tay cũng có thể đếm ra.

- Cuối cùng cũng không quên đưa con trai như ta a.

Chu Văn cũng không lập tức xem Xạ Nhật quyết, ấn tắt máy tính, cất kỹ USB, chuẩn bị ăn trước một chút gì đó.

Tu luyện Nguyên Khí quyết không phải là chuyện một sớm một chiều, dù hắn đã có chín điểm Nguyên khí cơ sở, muốn tu luyện Nguyên Khí quyết khác sẽ khá nhanh, nhưng cũng không phải chỉ mười ngày nửa tháng là có thể luyện thành, không cần nhất thời nóng vội.

Mở tủ lạnh, phát hiện bên trong đã sớm trống trơn, lại nhìn thùng giấy trong góc phòng, một gói mì tôm cũng không có.

Chu Văn do dự một chút, bỏ ý định gọi ship. Đứng dậy, rửa mặt thay đồ, chuẩn bị tự ra ngoài ăn, thuận tiện mua một chút đồ dự trữ.

Tám chín giờ tối, người đi lại trên đường đã cực ít.

Khi còn bé, Chu Văn hắn từng nghe ông nội kể, trước khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, dù là thành thị nhỏ như Quy Đức phủ, nửa đêm cũng đèn đuốc sáng trưng, bây giờ đã ít có cảnh tượng như thế.

Đèn đường hơi mờ nhạt, khiến Chu Văn không quá dễ chịu, chuyện thiếu máu của hắn đã ngày càng nghiêm trọng.

Thời gian vừa rồi tốn quá nhiều máu, còn may là hắn còn trẻ, thân thể cũng đủ cường tráng, nếu là người già, cứ hao máu như thế, đoán chừng năng lực sản xuất máu không đủ tiêu hao, sớm đã xảy ra vấn đề.

- Chút nữa phải qua siêu thị mua chút đường đỏ, nấu chút đường uống, hy vọng có thể có tác dụng.

Chu Văn tự lẩm bẩm

Hắn cũng biết, tác dụng sẽ không lớn lắm, coi như đi bệnh viện, cũng không thể giải quyết được vấn đề của hắn.

Thực sự muốn giải quyết, như vậy chỉ có một cách, là để nhân vật tí hon chết ít một chút, chỉ cần nhân vật tí hon không chết, hẳn liền không cần lãng phí máu.

- Khụ khụ!

Chu Văn đang đi, liền nghe được một tiếng ho khan của đàn ông vang lên, ngẩng đầu nhìn qua, thấy một lão nhân lưng còng đi tới, cúi đầu, một tay nắm chặt đặt trước miệng, thỉnh thoảng ho khan.

Chu Văn không để ý, tiếp tục đi lên, thế nhưng ai biết, khi lão nhân kia bước tới trước hắn chừng ba mét, đột nhiên lại ngã ra đất.

- Đại thúc, ngươi không sao chứ?

Chu Văn lập tức chạy qua xem tình huống.

Lão nhân như hết sức, ngồi bệt trên đất không dậy nổi, uể oải nói:

- Không sao không sao, người đã già, bệnh tật nhiều, không dùng được nữa, nghỉ ngơi một chút là ổn rồi.

- Để ta dìu ngươi qua bên ngồi một chút.

Chu Văn thấy không xa có chỗ dừng chờ xe bus, chỗ đó có ghế dài có thể nghỉ ngơi.

Lão nhân gật đầu, Chu Văn đưa tay xốc nách đối phương, dìu đến ngồi trên ghế dài.

Chu Văn thăm đánh giá theo bản năng, thoạt nhìn lão nhân này chừng bảy tám chục tuổi, tóc đã xám trắng, mặt đầy nếp nhăn, có điều nếu nhìn gương mặt gầy gò cùng ngũ quan, hẳn là khi còn trẻ, lão nhân này cũng là một nam nhân anh tuấn.

Chu Văn thăm có chút thương hại, lão nhân chừng tuổi này, chính là thế hệ bị kịch nhất.

Thứ Nguyên Phong Bạo giáng xuống, dẫn tới đại hỗn loạn, thời gian đó chính là khoảng thời gian ác liệt nhất trong lịch sử loài người.

Mà căn nguyên khủng hoảng đó, cũng không phải do sinh vật dị thứ nguyên, mà tất cả bắt đầu từ nhân loại.

Phần lớn sinh vật dị thứ nguyên không thể xông ra khỏi dị thứ nguyên Linh vực, cho nên ngoại trừ bên ngoài khu vực bị dị thứ nguyên Linh vực xâm chiếm, nhân loại ở những khu vực khác cũng không gặp phải nguy hiểm quá lớn.

Thế nhưng, khi con người phát hiện Thứ Nguyên kết tinh có thể biến bản thân thành siêu nhân trong truyền thuyết, rất nhiều nhân loại thu được lực lượng, bắt đầu bộc lộ ra bộ mặt u ám đáng sợ nhất của nhân loại.

Thời đại hắc ám đó, trong nhân loại xuất hiện vô số đại ma đầu, đã tâm bưng bưng, tự giết lẫn nhau, lúc đó, có thể nói là thời kỳ máu chảy thành sông.

Mà lão nhân chừng tuổi này, trải qua thời kỳ hắc ám đó, vào thời đại đó, tuổi của lão nhân này đã qua thời kỳ tu luyện tốt nhất, mà thời đại đó, cũng không có hệ thống giáo dục cùng tài nguyên như bây giờ, phần lớn người chừng tuổi như lão, đều chưa từng tu luyện qua, coi như có tu luyện, thành tựu cũng chỉ hết sức có hạn.

Người may mắn sống đến nay, cũng không phải là chuyện khiến người vui vẻ.

Bởi vì nhân loại tu luyện từ nhỏ, không những có hệ miễn dịch mạnh mẽ, rất ít sinh bệnh, mà tốc độ già yếu cũng khá chậm, tuổi thọ kéo dài, hoàn toàn không phải lão nhân thời đại đó có thể so sánh.

Rất nhiều trung niên bốn năm chục tuổi hiện tại, bộ dạng cùng trạng thái đều không khác thanh niên hai ba mươi tuổi ngày trước là mấy.

Sau này coi như có già, đến tuổi của lão nhân này, cũng sẽ không yếu đuối nhiều bệnh như thế.

- Đại thúc, ngươi không sao thì ta đi trước nhé.

Chu Văn thấy trạng thái của lão nhân đã ổn hơn một chút, liền đứng lên chuẩn bị muốn rời đi.

- Người trẻ tuổi, gặp mặt là có duyên, có thể trò chuyện với ta một chút hay không?

Lão nhân đưa con mắt đục ngầu nhìn Chu Văn, thanh âm có chút hư nhược.

- Ta không có thời gian nói chuyện phiếm.

Chu Văn nói như vậy, cũng không phải muốn cự tuyệt lão nhân, mà là hắn thực sự không có thời gian để nói chuyện phiếm.

- Không sao, vậy để ta hỏi ngươi mấy vấn đề đi.

Lão nhân nở nụ cười, thế nhưng lập tức lại ho khan.

- Ngài hỏi đi.

Chu Văn đứng trước ghế dài.

Trước kia hắn mài tu luyện, giờ hắn lại mài chơi game, rất ít có thời gian trao đổi với người khác, có người nguyện nói với hắn vài câu, hình như cũng không phải là chuyện xấu.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là vấn đề của lão nhân này, sẽ không khiến hắn cảm thấy quá khó để trả lời.

- Ngươi thích nữ nhân ngực to, hay thích nữ nhân ngực nhỏ?

Vấn đề của lão nhân hỏi, khiến Chu Văn hơi chút ngẩn ra.

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tỉnh Đạo Tiên

Chu Văn vẫn là chỉ là một tên tiểu xử nam, ngay cả yêu đương còn chưa từng có, hơn nữa hần một mực chuyên chú chuyện tu luyện, vấn đề này, thực sự chưa nghĩ qua.

Vấn đề của lão nhân có chút cổ quái, thế nhưng Chu Văn vẫn nghiêm túc suy nghĩ một chút:

- Nữ nhân ngực nhỏ.

Lão nhân nghe liền vui vẻ, vừa cười vừa nói:

- Ta đã nói mà, nữ nhân ngực nhỏ mới tốt, ngực to có khác gì bò sữa đâu, có gì đáng xem cơ chứ? Chỉ có bọn nhóc chưa dứt sữa, mới đi thích bò sữa.

Mặc dù Chu Văn không quá đồng tình với luận điệu của lão nhân, thế nhưng cũng không có ý phản bác, sỡ dĩ hần nói là nữ nhân ngực nhỏ, bởi vì nếu ngực quá lớn, sẽ không thích hợp cho chiến đấu, sẽ ảnh hưởng tới cảm giác cân bằng của thân thể.

- Chẳng trai, ta lại hỏi ngươi, ngươi thích nữ nhân ôn nhu muốn gì được nấy, hay là thích nữ nhân mạnh mẽ không nói lý?

Nói đến nữ nhân, khí sắc của lão nhân như đã khá hơn nhiều, phấn khởi hỏi tiếp.

Chu Văn trầm nghĩ: Lão nhân này thực cổ quái, không phải là đầu óc có vấn đề chứ? Có ai mà không thích nữ nhân ôn nhu muốn gì được nấy, lại đi thích đàn bà đánh đá không giảng đạo lý?

Chu Văn vốn định muốn nói thích nữ nhân ôn nhu, thế nhưng ngẫm lại, nếu nói như thế mà khiến lão nhân hào hứng nói tiếp, trong khi hần lại không có hứng tiếp tục nói nhằm với lão nhân này.

- Ta thích nữ nhân mạnh mẽ không nói lý.

Chu Văn nói trái lương tâm

Ai ngờ Chu Văn hần vừa nói, lão nhân liền vỗ đùi, hưng phấn nói:

- Không tệ không tệ, phải là nữ nhân mạnh mẽ không nói lý mới đáng yêu thú vị, nữ nhân mà muốn gì được nấy, có khác gì cá chết a, nào khiến người vui thú, không nghĩ tới, ngươi tuổi còn trẻ mà lại có ánh mắt như thế...

Lão nhân có vẻ như đã coi Chu Văn là tri kỷ, Chu Văn nghe vậy liền tròn mắt hốc mồm, nửa ngày không nói ra nửa lời.

“Quá là có vấn đề.” Chu Văn càng thấy, tinh thần của lão nhân này nhất định là có vấn đề, bằng không sao có thể nói ra mấy lời điên điên khùng khùng này được.

Nếu để cho hần tự chọn theo ý mình, hần chắc chắn sẽ không thêm chọn nữ nhân mạnh mẽ không nói gì.

- Đại thúc, nhà ngươi ở đâu? Có cần ta đưa về nhà hay không?

Chu Văn thực sự không muốn tiếp tục trì hoãn, chỉ muốn nhanh chóng đuổi lão về, sau đó tìm chỗ ăn cơm rồi còn trở về chơi game.

Lão nhân không thêm đề ý thái độ của Chu Văn, chỉ tự mình nói:

- Chẳng trai, ánh mắt nhìn nữ nhân của ngươi tốt như thế, thực sự là nhân tài. Có điều, khí sắc ngươi quá kém, thân thể cũng không tốt. Thân thể là tiền vốn để tán gái, nếu như không có thân thể tốt, thì dù ánh mắt của ngươi có tốt, cũng hữu tâm vô lực...

“Cái đó mà tốt cái gì?” hiện tại, Chu Văn đã có chút hối hận khi đồng ý nói chuyện với lão nhân này.

Lão nhân sờ sờ trong người một hồi, lấy ra một bộ notebook cũ nát, đưa đến trước mặt Chu Văn:

- Ta thấy tiểu tử ngươi không tồi, rất hợp tính ta. Trong này có ghi lại một bộ Nguyên Khí quyết, ngươi tu luyện theo nó, sẽ tốt cho thân thể ngươi. Chỉ cần ngươi luyện thành, sau này dù gặp nữ nhân phiền phức cỡ nào, cũng có đủ tinh lực đi đối phó.

Trán Chu Văn bắt đầu nổi đầy hắc tuyến, nghe ý lão nhân này, tựa như tu luyện Nguyên Khí quyết, chính là để đối phó những nữ nhân mạnh mẽ không nói lý kia.

- Đại thúc, hảo ý của ngươi ta xin nhận, có điều ta đã có Nguyên Khí quyết, không cần tu luyện Nguyên Khí quyết khác.

Chu Văn đã có Xạ Nhật quyết, tự nhiên không hứng thú với Nguyên Khí quyết khác, hơn nữa, hần cũng không cho rằng Nguyên Khí quyết của lão nhân này cao cấp tới mức nào.

Lão nhân trừng mắt liếc Chu Văn, tựa như có chút khinh thường:

- Bộ Thiên Ma chân giải này, dù không tính là đỉnh cấp Nguyên Khí quyết, thế nhưng cũng không phải bộ Nguyên Khí quyết nát của ngươi có thể so sánh, bộ "Khô Thiên" kia vốn là cho phế vật tu luyện, người trẻ tuổi có ánh mắt như ngươi, không nên tu luyện mấy bộ Nguyên Khí quyết phế vật như thế.

- Sao ngươi biết ta luyện "Khô Thiên"?

Chu Văn thăm kinh ngạc.

Lão nhân bấu mỗi một cái:

- Xem khí sắc của ngươi tuy không tốt, nhưng da thịt mơ hồ sáng bóng như ngọc, đầy mất hữu thần, xương cốt thô to, hiển nhiên là luyện "Khô Thiên", có điều cũng mới nhập môn mà thôi, cũng may mà ngươi mới nhập môn, nếu cứ luyện bộ Nguyên Khí quyết phế vật này, sẽ chỉ khiến ngươi lãng phí thanh xuân, hủy cả một đời.

Chu Văn nhìn từ trên xuống dưới, trước đó hắn còn không nhìn ra, lão nhân bệnh tật này, lại có ánh mắt như thế.

Lão nhân bệnh tật như nhìn ra suy nghĩ của Chu Văn:

- Đùng ngực nữa, bộ Thiên Ma chân giải này tốt hơn "Khô Thiên" của ngươi cả vạn lần, so với bất kỳ bộ Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi nào cũng đều chỉ mạnh chứ không yếu, chỉ cần ngươi có thể luyện tốt, sau này tất có đại thành tựu. Mặc dù không đến mức vô địch thiên hạ, nhưng muốn tấn thăng Sứ thi cũng không phải việc khó.

- Cảm ơn ngài, bèo nước gặp nhau, ta cũng không thể thu đồ quý giá của ngài như thế, hảo tâm của ngài ta xin nhận, nếu như không có chuyện khác, ta đi trước đây.

Chu Văn không biết Thiên Ma chân giải mà lão nhân nói tới là thật hay giả, thế nhưng hắn chưa từng nghe qua có bộ Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi nào như thế.

Hơn nữa, không nói Thiên Ma chân giải có phải là Nguyên Khí quyết cấp Sứ thi hay không, nhưng coi như là thực, Chu Văn hắn đã có Xạ Nhật quyết, cần bản không cần đi luyện một bộ Thiên Ma chân giải không rõ lai lịch.

Nói xong, Chu Văn liền quay người chuẩn bị rời đi, lão nhân kỳ quái này, hắn không muốn trêu chọc phiền phức, vẫn là đi sớm thì tốt hơn.

- Đứng lại cho ta.

Chu Văn vừa mới quay đi, đã nghe lão nhân quát lạnh.

Chu Văn không muốn tiếp tục để ý tới lão nhân, muốn tiếp tục rời đi, thế nhưng vừa bước được một bước, đã thấy thân thể như bị một bàn tay vô hình bắt lấy, mạnh mẽ kéo trở về, quay người đối diện với lão nhân.

Ánh mắt vẫn đục của lão nhân ánh lên tinh quang lấp lánh, sáng như hai bóng đèn.

Hắn an vị trên ghế dài, bàn tay che miệng ho khan, thế nhưng thân thể Chu Văn lại như bị bàn tay lớn tóm lấy, chỉ có thể đứng trước mặt lão nhân, gầy thế nào cũng không thể động.

- Tinh Đạo Tiên ta rời thiên hạ hơn mười năm nay, thế nhưng chưa có người nào có thể nói với ta một chữ “Không”.

Lão nhân nhìn chăm chăm vào Chu Văn, lạnh giọng nói.

Chu Văn nghe ba chữ Tinh Đạo Tiên, đầu tiên là cảm thấy có chút quen tai, chờ hắn liên hệ được ba chữ này với ký ức trong trí nhớ, lập tức biến sắc.

Khi Thử Nguyên Phong Bạo bùng nổ, trước khi Liên bang chính phủ được thành lập, chính là thời kỳ hỗn loạn nhất trong lịch sử nhân loại, thời kỳ đó, xuất hiện rất nhiều ma đầu giết người như ngọc, mà kẻ cùng hung cực ác, kinh khủng đáng sợ nhất, chính là cái tên Tinh Đạo Tiên.

Truyền thuyết về Tinh Đạo Tiên hung tàn thô bạo đến mức nào, đủ để các tiểu thuyết gia viết cả ngàn vạn chữ cũng chưa chắc ghi được hết toàn bộ.

Mà chuyện nổi danh nhất của Tinh Đạo Nhân, chính là giết vào cao ốc chính phủ Liên bang, liên tục giết hai bảy vị cường giả cấp Sứ thi, nhân loại cấp thấp khác càng nhiều vô số kể, biểu tượng quyền lực chí cao của chính phủ Liên bang bị giết đến máu đỏ thành sông.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Mê Tiên Kinh

Lịch sử Liên bang, coi trận chiến năm đó là nỗi đau đáu vết, mà từ đó Tinh Đạo Tiên cũng được gọi là Ma Vương. Lúc đó, cường giả cấp Sứ thi của Liên bang cũng không nhiều như hôm nay, hai bảy vị cơ hồ đã là nửa số cường giả cấp Sứ thi của nhân loại, lần đó, khiến thực lực cả nhân loại lùi lại ít nhất mười năm.

Chu Văn nhìn chăm chăm vào lão nhân trước mắt, hắn thực không có cách nào để liên hệ lão nhân bệnh tật này với Ma Vương khủng bố trong truyền thuyết.

- Ngươi là Ma Vương Tinh Đạo Tiên?

Chu Văn cũng không hoảng hốt vì bị giam cầm, bởi hắn biết, có hoảng hốt cũng không có tác dụng.

- Hiện tại ngươi đã chịu tu luyện sao?

Tinh Đạo Tiên tự tiểu phi tiểu, nhìn Chu Văn nói.

- Chịu.

Chu Văn trả lời không chút do dự, hắn cũng không muốn chết trong tay Đại Ma đầu này.

Tinh Đạo Tiên nghe Chu Văn trả lời, hí mắt nhìn hắn nói:

- Người ngoài miệng nói chịu, nhưng nội tâm lại không muốn, coi như lấy được, chỉ sợ người cũng sẽ không tu luyện.

“Tên này có bệnh không vậy?” Chu Văn thầm nghĩ: “Đương nhiên ta sẽ không luyện, nếu Thiên Ma chân giải kia thực sự là Nguyên Khí quyết của Đại Ma đầu nhà người, nếu ta luyện, chính phủ Liên bang lại nghĩ ta với người có quan hệ, chẳng phải ngay cả ta cũng bị truy nã cùng.”

Tinh Đạo Tiên trầm ngâm một hồi, ánh mắt liền sáng lên, tựa như nghĩ đến điều gì đó, thu lại máy tính vào trong ngực, lại lấy ra một thứ khác.

Đó là một hộp kim loại mà tím, có chút giống như dùng từ đồng chế thành, thế nhưng lại không sáng bóng như từ đồng, lại có chút âm đạm ánh kim.

Hộp kim loại vuông vức, chỉ lớn chừng bao thuốc lá, thoát nhìn nhỏ nhắn đẹp đẽ, trên hộp, còn khắc hoa văn cổ quái hỗn loạn, chính giữa là một hàng ba chữ.

“Mê Tiên Kinh”

Chu Văn hần nhận ra ba chữ, nhưng lại không biết ba chữ này có ý gì.

Lão nhân cầm hộp kim loại tới trước mặt Chu Văn, dùng ngón tay mở nắp trên nhất, lúc này Chu Văn mới phát hiện, cái kia vốn không phải là hộp, mà là từng mảnh từng mảnh kim loại nối tiếp nhau, tựa như từng tấm danh thiếp xếp chồng lên nhau.

Mảnh kim loại màu tím rất mỏng, tất cả chừng mười ba tấm, mỗi tấm đều khắc rất nhiều chữ nhỏ, bởi vì chữ quá nhỏ, nên Chu Văn cũng không thể xem cụ thể trên đó là gì.

Tinh Đạo Tiên mở tấm kim loại màu tím, nhưng cũng không nhìn chữ bên trên, chỉ lay lay trước mắt Chu Văn, lần nữa chồng lại, biến thành một khối kim loại lớn chừng bao thuốc, sau đó đặt vào tay Chu Văn.

- Trên này là một bộ Nguyên Khí quyết, rất thú vị, người cầm về từ từ tu luyện đi.

Tinh Đạo Tiên cười quỷ dị, hàm răng trắng hếu, Chu Văn nhìn mà có chút sợ hãi.

Tinh Đạo Tiên cầm Mê Tiên Kinh nhét vào tay Chu Văn, sau đó mang theo thân thể cong cong, ho nhẹ mấy tiếng, từng bước rời đi, rất nhanh liền biến mất.

Đến lúc này, Chu Văn mới cảm thấy lực lượng áp bách trên người tiêu tán, lần nữa lấy lại quyền không chế thân thể, nhìn thoáng qua hướng biến mất của Tinh Đạo Tiên, đã không còn thấy bóng người của đối phương, vội vàng cúi đầu nhìn mảnh kim loại trong tay.

- Sách sử nói Tinh Đạo Tiên này tính tình quái đản, làm việc bằng yêu thích cá nhân, hôm nay gặp mặt, quả là như thế.

Tinh Đạo Tiên trong truyền thuyết hi vọng vô thường, giết người như ăn cơm uống nước, căn bản không hề có quan niệm đạo đức. Chu Văn không tin Tinh Đạo Nhân tốt như thế, bèo nước gặp nhau, lại cho hắn một bộ Nguyên Khí quyết cao cấp.

Chu Văn cầm mảnh kim loại, lần qua lần lại, cũng không thấy có gì đặc biệt, không mở ra xem, tựa như một gói thuốc bằng kim loại.

Suy nghĩ một chút, Chu Văn cũng không mở xem nội dung của Mê Tiên Kinh, hắn có điện thoại thần bí, lại có Xạ Nhật quyết, định trước trở thành cường giả, căn bản không cần mạo hiểm tu luyện Nguyên Khí quyết của một Đại Ma Đầu Tinh Đạo Tiên.

Nắm mảnh kim loại, do dự một chút, Chu Văn vẫn cẩn thận thu vào trong túi áo.

Thứ nhất là sợ Tinh Đạo Nhân còn ở gần quan sát, nếu hắn ném luôn, nói không chừng Tinh Đạo Tiên sẽ thẹn quá hóa giận mà giết hắn.

Thứ hai, Chu Văn cũng không biết trên Mê Tiên Kinh có cơ quan hại người nào không, nếu tùy tiện ném đi, nói không chừng sẽ hại người khác.

Lại nhìn hướng Tinh Đạo Tiên rời đi, Chu Văn mới quay người tiếp tục đến siêu thị.

Ngay khi Chu Văn quay người, trên một con đường khác, Tinh Đạo Tiên hơi nhếch khóe miệng, quỷ dị cười lạnh:

- Vốn còn thấy người thuận mắt, thuận tay cho người một cơ duyên, không nghĩ tới lại chỉ là một kẻ tục nhân. Trên thế giới này, còn không có ai cự tuyệt Tinh Đạo Nhân ta mà còn có thể nhẹ nhàng khoan khoái, Mê Tiên Kinh kia, luyện cũng chết, không luyện cũng chết, muốn trách thì trách người không biết tốt xấu.

Đột nhiên, Tinh Đạo Tiên khẽ nhún mày:

- Nhanh vậy đã đuổi tới rồi?

Dứt lời, Tinh Đạo Tiên liền bước vội về một hướng, rất nhanh liền biến mất trong màn đêm.

Chu Văn mới đi không xa, đột nhiên thấy mấy người nhanh chóng bước tới, mấy người đều mặc đồng phục màu đen, thoát nhìn có chút giống quân phục cảnh sát, thế nhưng lại có chút khác biệt, Chu Văn quan sát tỉ mỉ thêm vài lần, cũng không nhận ra đó là chế phục của lực lượng nào.

Đám người kia có nam có nữ, thoát nhìn phần lớn đều mới hai mươi ba mươi, người cầm đầu trong đó là một nam nhân chừng ba mươi, khuôn mặt trắng nõn, trên môi còn giữ lại hai chòm râu, dáng người gầy gò, chớp mũi hơi quắp, ánh mắt sắc bén như đao.

- Bạn học, người đi từ phía trước tới, không biết có thể một lão nhân chừng bảy tám chục tuổi hay không?

Đám người kia thấy Chu Văn từ bên đó tới, căn bản không ai liếc mắt nhìn Chu Văn, thế nhưng vừa đi không xa, nam nhân cầm đầu đã đột nhiên ngừng lại, xoay người liếc mắt nhìn Chu Văn, mở miệng hỏi:

- Hình như là có một lão nhân như thế, hắn đi về bên kia rồi.

Chu Văn chỉ hướng mà Tinh Đạo Nhân rời đi.

Nam nhân nhìn chăm chú vào Chu Văn, sau đó mới gật gật đầu, nói cảm ơn một tiếng, sau đó mang theo đám nam nữ mặc đồng phục hướng về phía Chu Văn chỉ.

Chu Văn chờ bọn hắn đi xa, lúc này mới quay người bước nhanh, hắn thực sự không muốn bị cuốn vào phiền toái như vậy, lặng yên lên lớp chơi game, mới là sinh hoạt mà hắn hướng tới.

Lúc này thuận lợi tới siêu thị, mua đủ đồ dự trữ, Chu Văn lại trở về nhà, tiếp tục kiếp sống cày quai của bản thân.

Chơi mãi đến một giờ sáng, Chu Văn mới buộc bản thân để điện thoại xuống, nằm trên giường mà ngủ.

Chất lượng giấc ngủ của hắn vẫn luôn không tồi, cái này hắn cũng có quan hệ với thiên phú của hắn, khi hắn học tập có thể nhanh chóng tập trung, mà đi cũng cũng rất dễ chìm vào giấc ngủ, cơ hồ vừa nằm lên giường, không quá ba giây liền có thể ngủ ngon.

Vốn Chu Văn còn nghĩ rằng, bản thân sẽ ngủ một giấc tới hừng đông, thế nhưng hắn mới ngủ đến nửa đêm, đã cảm thấy thân thể hết sức bất thường.

Trước kia khi hắn đi ngủ, trừ phi có người gọi hắn, bằng không hắn nhất định có thể ngủ tới sáng, nhưng hôm nay lại có chút khác, trong gian phòng yên tĩnh tới tiếng kim cũng nghe thấy, thế nhưng Chu Văn lại tỉnh lại.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Bóng Đè

Thùng thùng! Thùng thùng!

Chu Văn chỉ thấy trái tim như nổi trống, hơn nữa càng đập càng nhanh, khiến hắn có cảm giác, trái tim muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

- Chẳng lẽ mấy bữa nay mất máu quá nhiều, khiến cơ năng của tim xuất hiện vấn đề?

Chu Văn chưa bao giờ bị như vậy, muốn mở to mắt ngồi dậy, để thân thể khá hơn chút.

Thế nhưng hắn không thể mở mắt, càng không thể ngồi dậy, ngay cả ngón tay cũng không thể động dậy, cái cảm giác này, cực giống đang nằm mơ muốn rời giường đi tiểu, nhưng lại không thể dậy nổi.

- Chuyện gì vậy?

Chu Văn thầm có dự cảm bất tường, hắn có thể khẳng định, bản thân không hề nằm mơ, đầu óc của hắn hết sức tỉnh táo.

Điều khiến Chu Văn càng cảm thấy hòng hét hơn nữa, chính là thân thể hắn như bị thứ gì đó đè ép, càng ngày càng nặng, ép tới mức khiến ngực hắn có chút khó chịu, gần như không thể thở nổi.

Dù vậy, Chu Văn vẫn không thể mở được mắt, hơn nữa cũng không thể động dậy, tựa như nằm mơ mà không thể tỉnh lại.

- Chẳng lẽ là Bóng đè mà ông nội từng nói?

Chu Văn trầm suy tư.

Lão ba Chu Lăng Phong của hắn luôn bận công tác, hắn lại không có mẹ, cho nên khi nhỏ đều là ông nội chăm sóc hắn, hàng tối trước khi ngủ, ông nội đều kể chuyện dỗ hắn.

Mà chuyện của ông nội, phần lớn đều là chuyện ma, có lẽ trong đó còn có chuyện về điện thoại thần bí, có điều khi đó hắn còn quá nhỏ, phần lớn chuyện đều không nhớ được, chỉ có mấy chuyện đặc biệt dọa người, hắn mới đặc biệt nhớ sâu, cho tới giờ cũng không quên được, trong đó có chuyện Bóng đè.

Chu Văn cảm thấy, trạng thái hiện tại của bản thân, rất tương tự với chuyện bóng đè của ông nội kể, đại não thanh tỉnh, nhưng lại không thể mở mắt, càng không thể cử động thân thể.

Cảm giác này, kéo từ tận nửa đêm tới hơn sáu giờ sáng, Chu Văn mới đột nhiên khôi phục khống chế với cơ thể, lập tức ngồi dậy, chạy vào nhà vệ sinh, liên tục nôn vào bồn cầu.

Hắn cảm chừng ngay cả mặt cũng đã phun ra, sau đó vẫn còn cảm thấy khó chịu.

- Chuyện này là sao? Chắc chắn không phải chỉ là đau bụng đơn thuần?

Chu Văn đột nhiên nhớ tới chuyện gặp Tinh Đạo Tiên, không khỏi trầm giạt mình:

- Không phải là có quan hệ với Tinh Đạo Tiên chứ?

Chu Văn rửa mặt, xoay người bước ra phòng khách, đem chõng thê kim loại trong ngăn kéo lấy ra.

Thê kim loại không có bất cứ biến hóa, ba chữ Mê Tiên Kinh không sâu không cạn, rõ ràng khắc trên thê kim loại.

- Tinh Đạo Tiên hi vọng vô thường, trước đó ta cự tuyệt hắn, hắn đưa ta Mê Tiên Kinh, tuyệt đối không có ý tốt, có lẽ vấn đề nằm trên chính những tấm thê kim loại này, liệu có phải là hạ độc hay không?

Chu Văn rất nghi ngờ, trên thê kim loại này bị Tinh Đạo Tiên bôi thuốc phiện gây ảo ảnh, đồng thời còn có thể thẩm thấu qua da mà ảnh hưởng tới ngồi tiếp xúc.

Ở trường đã từng nói qua thường thức này, Chu Văn học cũng không tệ, dùng kim kẹp lấy thê kim loại, đặt trong một dụng cụ bằng pha lê, tiến hành kiểm tra đơn giản, cũng không hề phát hiện có phản ứng với độc tố.

- Không có độc sao? Hay là thành phần đặc thù, kiểm tra bình thường không ra được?

Chu Văn khẽ nhủ mày.

Giây vò một hồi, Chu Văn cảm thấy thân thể đã khôi phục bình thường, nhịp tim chậm lại, đã không còn cảm giác muốn nôn mửa.

Chu Văn thực sự có chút hoài nghi, có phải là do đau bụng hay không, hiện tại hắn đã hoàn toàn khôi phục bình thường, căn bản không có bất cứ dị dạng nào khác biệt.

Vừa chú ý tới thân thể, vừa vào game cày quái, hiện tại hắn đã có năng lực một mình giết Khô Cốt tướng quân, khoảng chừng cứ một giờ, là có thể giết Khô Cốt tướng quân một lần.

Lần thứ hai giết Khô Cốt tướng quân, kết quả là không rơi bất cứ thứ gì, Chu Văn hơi chút thất vọng.

Hắn cũng không muốn lãng phí máu để chơi lại, cho nên tiếp tục điều khiển nhân vật tí hon chạy vào trong chỗ sâu.

Từng toàn kiến trúc cổ như kết thành ma cung, Chu Văn có ý muốn vào một tòa kiến trúc nào đó để xem một chút, thế nhưng lại sợ lãng phí một giọt máu.

Càng đi vào sâu trong Cổ Hoàng thành, số lượng Khô Cốt binh cũng càng nhiều, đến về sau, Khô Cốt binh như kết thành thủy triều đánh tới, giết thế nào cũng không hết, thế nhưng hắn cũng không thấy Khô Cốt tướng quân xuất hiện.

Chiến đấu hăng hái đến nửa đêm, đường phố vẫn mênh mông Khô Cốt binh, Chu Văn đành phải khổng chế nhân vật tí hon giết ra, lựa chọn lui khỏi trò chơi.

Tối qua hắn nghỉ ngơi không tốt, thân thể có chút mệt mỏi, hôm nay muốn nghỉ sớm một chút, để tinh thần ngày mai tiếp tục hăng hái.

Nằm trên giường, không bao lâu hắn liền chìm vào giấc ngủ, thế nhưng vừa ngủ không lâu, Chu Văn lập tức tỉnh lại, bóng đèn hôm qua, hôm nay đã lại xuất hiện.

Tim đập loạn, thân thể như bị vật nặng đè ép, khiến Chu Văn cảm thấy vô cùng khó chịu.

- Đáng chết... tuyệt đối không đơn giản là đau bụng... nhất định là do Tinh Đạo Tiên giờ trò quỷ...

Chu Văn thậm chí có xúc động muốn mắng người.

Hắn cùng Tinh Đạo Tiên không thù không hận, chỉ vì cự tuyệt Thiên Ma chân giả, thế mà Tinh Đạo Tiên chính hắn như vậy, thực sự đáng hận tới cực điểm.

Chịu khổ một đêm, đến khi hùng đông, thời gian không khác hôm qua là mấy, cảm giác bóng đèn mới biến mất, Chu Văn lần nữa khôi phục khổng chế với bản thân.

Lần nữa lao vọt vào nhà vệ sinh, lần này hắn còn nôn ác hơn cả hôm qua, cơ hồ phun cả dạ dày ra ngoài.

Cũng như hôm qua, cảm giác khó chịu nhanh chóng biến mất, nếu không phải mới rồi còn như chết đi sống lại, thứ nôn ra còn chưa bị dội đi, cơ hồ Chu Văn đã hoài nghi vừa rồi có phải là ảo giác.

Hiện tại hắn đã xác định, thân thể hắn khẳng định có vấn đề, mà tám chín phần là do Tinh Đạo Tiên làm gì đó với hắn.

Hiện tại đi tìm Tinh Đạo Tiên, rõ ràng không thực tế.

Toàn bộ Liên bang Trái Đất truy nã Tinh Đạo Tiên mấy chục năm nay, lại không thể bắt hắn quy án, Chu Văn hắn chỉ là một học sinh mới tốt nghiệp, muốn tìm được đối phương, đùa cũng không nên đùa như vậy.

Coi như là hắn may mắn, tìm được Tinh Đạo Tiên, thì hắn cũng không cho là bản thân có thực lực đòi công đạo với Tinh Đạo Tiên.

Trầm ngâm một hồi, Chu Văn lần nữa nắm lấy thẻ kim loại màu tím, lần này hắn không chút do dự, lật tung bản kim loại, nhìn nội dung trên đó.

Tinh Đạo Tiên từng nói, trên này có ghi lại một bộ Nguyên Khí quyết, nói hắn về luyện, Chu Văn thậm chí đoán, cách giải quyết vấn đề của bản thân, có thể nằm trên chính bộ Mê Tiên Kinh này.

Mặc dù suy nghĩ này chưa hẳn đã đúng, thế nhưng Chu Văn cũng không có cách nào khác, chỉ có thể xem Mê Tiên Kinh này là cái gì, sau đó mới có thể tính tiếp.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Không Thể Nhớ Nội Kinh Văn

Mười ba tấm kim loại tựa như tranh mini liên hoàn nối với nhau, sau khi kéo ra, liền có thể thấy nội dung bên trên, hai mặt đều lít nha lít nhít những chữ nhỏ.

Chu Văn nhìn từ mặt trái tấm thứ nhất, khúc đầu đúng là đạo đầu của Nguyên Khí quyết, nói tới từ trường, Nguyên khí, cơ thể người... xem một chút, Chu Văn đột nhiên thấy đói, nghĩ đến hôm qua mua đồng lớn đồ ăn, trong đó còn có trứng vịt muối mà hắn thích ăn nhất, thế là liền tạm để Mê Tiên Kinh xuống, đi bóc một quả trứng, lại úp một bát mì tôm.

Chờ khi ăn xong, trở lại xem tiếp Mê Tiên Kinh, hắn đột nhiên phát hiện, bản thân lại không nhớ được đã xem tới chỗ nào.

Chu Văn khẽ nhủ mày, hắn hết sức tự tin về trí nhớ của bản thân, mặc dù không dám nói là nhìn qua sẽ không quên, nhưng chỉ cần hắn nhìn qua là sẽ nhớ được nội dung chính, coi như không gặp ba năm năm cũng không quên được.

Mà lúc này mới chỉ ngần ngừ không đến mười phút đồng hồ, hắn mới chỉ xem có mấy dòng chữ, không có lý nào lại quên mất bản thân đã xem tới đâu.

Đọc lại từ đầu, Chu Văn kinh ngạc phát hiện, không phải là hắn chỉ quên đã xem tới đâu, mà là nội dung từ đầu này đã hết sức lạ lẫm, tựa như là lần đầu nhìn thấy, nội dung lần trước

hấn nhìn, như đã quên hết toàn bộ.

- Thứ này quả là cổ quái!

Chu Văn tiếp tục xem, nhìn thêm mấy dòng chữ, lại cảm thấy bụng đói, muốn ăn cái gì đó.

Lần này hắn không để ý tới cái bụng nữa, tiếp tục xem Mê Tiên Kinh, thế nhưng lại phát hiện bản thân quên mất đã xem tới đoạn nào, lần nữa xem lại từ đầu, quả nhiên nội dung khi trước đã hoàn toàn quên sạch, mấy dòng đầu trên Mê Tiên Kinh lại hoàn toàn mới mẻ.

Chu Văn tập trung nhớ kỹ một câu, đảo mắt nhìn điện thoại, muốn nhập nội dung vào điện thoại, lại phát hiện đầu óc hoàn toàn trống rỗng, câu hắn vừa học kỹ, đã hoàn toàn không nhớ nổi.

Lần nữa thử nhớ Mê Tiên Kinh, rất nhanh Chu Văn liền phát hiện, nội dung Mê Tiên Kinh rõ ràng có thể nhớ, nhưng chỉ cần dời tầm mắt, muốn ghi lại nội dung, đã liền lập tức quên mất.

Chu Văn lại thử vừa xem vừa chép lại nội dung, kết quả cũng vô dụng, chỉ cần hắn phân tâm, liền sẽ quên nội dung của tiên kinh.

Muốn dùng điện thoại chụp tiên kinh lại, kết quả chụp bao lần, cũng chỉ có thể thu được hình một tấm kim loại phẳng màu tím, không nhìn được bất cứ chữ khác nào.

- Mê Tiên Kinh này quả nhiên cổ quái, không chỉ không thể phân tâm đọc, mà coi như chuyên tâm đọc, cũng sẽ bị chữ viết trong đó ảnh hưởng, bị thất tình lục dục của bản thân mê hoặc, từ đó phân tâm, thực sự quý dị.

Chu Văn nhìn chữ khắc trên Mê Tiên Kinh, âm thầm suy tư.

Chu Văn không biết, tiên kinh này không chỉ đơn giản là quý dị như vậy, bắt đầu đọc chỉ sẽ phân tâm, đọc đến sau, không chỉ là phân tâm, mà còn làm yếu nhân mệnh.

Trong lịch sử, đã có vài vị cường giả cấp Sứ thì vì đọc Mê Tiên Kinh mà chết, coi như may mắn không chết, cũng sẽ trở nên điên điên khùng khùng.

Ngay cả Tinh Đạo Tiên lấy được Mê Tiên Kinh, cũng không thể xem hết nội dung trong đó, nhìn được một nửa liền khép lại, không dám nhìn tiếp, nếu như không phải bản thân Mê Tiên Kinh có liên hệ kỳ diệu với ký chủ, không thể nào cưỡng ép vứt bỏ, Tinh Đạo Tiên cũng không nguyện đem thứ này trên người.

Nếu như không phải bị Mê Tiên Kinh ảnh hưởng, vừa rồi Tinh Đạo Tiên cũng sẽ không chịu thiệt thòi tới mức trọng thương như thế, vốn hắn đã định tìm cơ hội phùi sạch quan hệ với Mê Tiên Kinh.

Chu Văn cự tuyệt Thiên Ma chân giải, Tinh Đạo Tiên lại muốn cho Chu Văn luyện Nguyên Khí quyết của hắn. Hắn không chỉ muốn cho Chu Văn luyện, mà còn muốn cho Chu Văn phải chịu thiệt thòi lớn, thậm chí để Chu Văn chết thể chết thảm, cho nên mới đem Mê Tiên Kinh cho Chu Văn.

Tâm tư ngoan độc như thế, tuyệt không phải người thường có thể so sánh, quả là nhân vật cỡ Ác Ma.

Mê Tiên Kinh thực sự rất cổ quái, Chu Văn cũng không tiếp tục xem, hắn muốn thử nghiệm một chút, nếu hắn rời xa thế kim loại cùng Mê Tiên Kinh, cơ thể hắn sẽ còn xảy ra vấn đề gì hay không.

...

Một phòng khách sạn nào đó của Quy Đức phủ, mấy người cùng vây quanh một chiếc bàn, đang thương nghị về chuyện nào đó, nếu Chu Văn ở đây, tất có thể nhận ra mấy người này chính là đám nam nữ mặc đồng phục mà hắn gặp đêm đó.

- Lại để tên Đại Ma đầu Tinh Đạo Tiên chạy thoát, thực sự đáng hận.

Một nam nhân căm hận nói.

Lần này, vất vả lắm bọn hắn mới truy được tung tích Tinh Đạo Tiên, hơn nữa Tinh Đạo Tiên còn bị trọng thương, có thể nói là cơ hội tốt nhất cho bọn hắn, thế nhưng đến giờ, bọn hắn vẫn không thể đuổi kịp Tinh Đạo Tiên.

- Tinh Đạo Tiên bị thương nặng như vậy, sao có thể thần quý không biết mà đột phá phòng tuyến của chúng ta?

Một nữ nhân có chút khó hiểu.

- Vô luận là hắn bị trọng thương hay không, nhưng dù sao cũng là Tinh Đạo Tiên, vẫn là chúng ta quá bất cẩn, nếu như có thể phong tỏa các ngã đường của Quy Đức phủ trước, có lẽ còn có chút cơ hội tìm được hắn.

Đám người mồm nămm miệng mười nghị luận, nam nhân ngồi trên chủ vị vẫn một mực không nói, ngón tay gõ đều tiết tấu lên mặt bàn, ánh mắt buông xuống, dường như đang suy tư điều gì đó.

- Kiểu cục trưởng, ngài thấy thế nào?

Nữ nhân tóc vàng mắt xanh, ánh mắt có chút trên chọc nhìn về phía nam nhân kia, giọng dịu dàng hỏi.

Kiều Tư Viễn nghe nữ nhân này tra hỏi, lúc này mới khẽ nâng mí mắt, ngón tay cũng dừng gõ trên mặt bàn, tầm mắt quét qua cả đám.

- Tinh Đạo Tiên từ khi tiến vào đến khi rời Quy Đức phủ, hết thấy mất bao lâu?

Kiều Tư Viễn cũng không lập tức trả lời, lại hỏi ngược lại một câu.

Nữ nhân mở máy tính bảng, xem tư liệu rồi nói:

- Nhân vật mạnh như Tinh Đạo Tiên, hắn có năng lực cảm ứng cực mạnh, coi như camera cũng khó quay được tung tích của hắn, có điều hệ thống thiên nhân ở Quy Đức phủ lại tương đối hoàn thiện, một số khu vực rất khó tránh camera giám sát, theo video tư liệu sẵn có, tám giờ ba mươi là lúc Tinh Đạo Tiên tiến vào Quy Đức phủ, đại khái tầm chín giờ hai mươi là rời đi, thời gian có mặt ở Quy Đức phủ vào chừng năm mươi phút.

Kiều Tư Viễn nghe xong, cầm bút lên, vẽ một sợi tơ hồng vắt ngang Quy Đức phủ:

- Đây là con đường mà chúng ta bắt đầu đuổi bắt, bằng tư liệu trong tay trước mắt, hần đã bị trong thương, mà đi đường cũng không dùng phương tiện công cộng, cho nên tốc độ cũng không quá nhanh.

- Căn cứ tình báo của hệ thống thiên nhân tình cờ bắt được hình ảnh, thời gian hoàn toàn ăn khớp, tốc độ của Tinh Đạo Tiên cũng không nhanh, tám tám giờ năm năm, mới đi tới gần quảng trường...

Nữ nhân kia đọc kỹ tình báo.

- Như vậy, các người có chú ý không, từ đầu đường đến cuối đường, chỉ chiếm không đến một hai phần mười của Quy Đức phủ, thế nhưng hần lại tốn tới gần mười phút đồng hồ, các người có thể cho ta biết, như vậy là vì sao không?

Kiều Tư Viễn nhìn chăm chăm vào mọi người.

- Có lẽ là thương thế tái phát, cần có thời gian xử lý vết thương?

Một người trẻ tuổi nói.

Kiều Tư Viễn nói mà không biểu cảm gì:

- Các người có nhớ không, trên đoạn đường đó, chúng ta có gặp một học sinh trung học.

Đám người nghĩ lại, nữ nhân kia mới chợt nhớ ra điều gì đó, vội vàng nói:

- Là người bị người hỏi thăm tung tích của Tinh Đạo Tiên sao?

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Phát Hiện Mới Của Tịch Dương Học Viện

Kiều Tư Viễn khẽ gật gật đầu:

- Không sai, chính là hần.

- Cục trường, người cảm thấy thiếu niên kia là đồng đảng của Tinh Đạo Tiên?

Nữ nhân mắt xanh tóc vàng nhìn Kiều Tư Viễn hỏi.

Kiều Tư Viễn nhìn chăm chú lên mặt địa đồ:

- Không, hần chỉ là một học sinh cấp ba bình thường, có điều nếu trong thời gian đó hần thấy Tinh Đạo Tiên, vậy có lẽ chúng ta có thể thông quan hần, tìm hiểu nguyên nhân khiến Tinh Đạo Tiên dừng lại ở phụ cận, các người thử tìm cách liên lạc với học sinh cấp ba đó đi.

Mấy người đưa mắt nhìn nhau, bọn hần còn không hề chú ý một thiếu niên qua đường như thế cao thấp thế nào, hơn nữa lúc đó còn là buổi tối, thiếu niên kia cũng không có đặc thù gì đặc biệt, hiện tại báo bọn hần đi tìm, có khác nào mò kim đáy bể.

- Ta sẽ về lại diện mạo thiếu niên đó cho các người, hần xuất hiện ở đó, lại còn mặt đồ ở nhà, chứng tỏ nơi hần ở cách đó không xa, điều tra camera phụ cận có quay được hần hay không, mau chóng tìm hần về đây cho ta.

Kiều Tư Viễn nói.

...

Chu Văn lần nữa cầm Mê Tiên Kinh, vốn muốn đặt nó ở một vị trí nào đó khá xa nhà ở, thế nhưng vừa bước ra khỏi cửa, đã thấy một chiếc xe dừng ở ven đường, Lý Huyền ngồi trên xe ngoắc ngoắc hần.

- Có chuyện gì vậy?

Chu Văn đi tới hỏi.

- Lên xe hăng nói.

Lý Huyền mở cửa xe, tự mình dịch vào trong một chút, da đầu mời Chu Văn lên.

Chu Văn nghĩ một chút, vẫn ngồi lên xe.

Lý Huyền đóng cửa xe lại, lại đóng cả cửa sổ, sau đó mới đem điện thoại của mình mở lên, kín đáo đưa cho Chu Văn:

- Xem cái này một chút.

Chu Văn nghĩ vẫn nhìn qua, phát hiện trên điện thoại là một tấm ảnh chụp văn bản tài liệu nào đó.

Do chữ quá nhỏ, Chu Văn phải đưa tay phóng to màn hình, mới có thể nhìn thấy được nội dung.

Bản tài liệu này giống như một bản nháp, trên đó viết phụ cận phát hiện Cổ Đạo khẩu - dị thứ nguyên Linh vực mới, hơn nữa trong dị thứ nguyên Linh vực kia, phát hiện một loại Phối sùng hình thái nội tạng, bên dưới là một phần số liệu phân tích báo cáo.

- Cho ta xem cái này làm gì?

Chu Văn có chút không hiểu hỏi Lý Huyền.

Lý Huyền hưng phấn nói:

- Cổ Đạo khẩu này nằm trong Tịch Dương học viện, dị thứ nguyên Linh vực này, sau này sẽ thuộc về Tịch Dương học viện.

- Vậy thì sao?

Chu Văn vẫn không hiểu vì sao Lý Huyền lại hưng phấn như thế.

- Thì sao? Như vậy có nghĩa là, học sinh của Tịch Dương học viện có cơ hội tiến vào dị thứ nguyên Linh vực mới phát hiện này, có cơ hội thu được Phối sùng hình thái nội tạng.

Thấy Chu Văn vẫn không có nửa điểm phản ứng, Lý Huyền lại nói tiếp:

- Phối sùng hình thái nội tạng cực kỳ hiếm thấy, có thể người chưa nghe nói qua, thế nhưng ta có khả năng nói cho người biết, thứ kia so với Phối sùng bình thường trân quý hơn nhiều. Ta nói thế này đi, nếu trái tim người bị đập nát, hoặc là trái tim người bị bệnh, lúc này nếu như người có Phối sùng hình thái trái tim, nó có thể dung hợp với trái tim người, thay thế trái tim vốn có, khiến công năng của trái tim người càng thêm cường đại...

- Nghe có vẻ rất hữu dụng a.

Chu Văn nghe một hồi, rốt cục mới có cơ hội mở miệng nói chuyện.

- Đầu chi là hữu dụng, ta nói cho người biết, người có biết, hàng năm Liên bang Trái Đất có bao nhiêu người chết vì bệnh tạng? Lại có bao nhiêu người vì u tạng mà tử vong? Phối sùng hình thái nội tạng, có thể bán ra với giá trên trời. Hơn nữa, coi như người không bán, tự mình giữ lại dùng, sau này có đi dị thứ nguyên Linh vực mạo hiểm, chẳng khác nào có nhiều hơn một cái mạng...

Lý Huyền thao thao bất tuyệt, cuối cùng lại nói một câu:

- Dị thứ nguyên Linh vực kia có thể sinh ra Phối sùng hình thái nội tạng, những chỗ tốt này, chỉ có học sinh Tịch Dương học viện mới có thể được hưởng dụng, nếu chậm sẽ không còn. Nếu tin tức này chính thức truyền đi, lúc đó khắp cả nước, đều sẽ muốn ghi danh vào Tịch Dương học viện, đến lúc đó, danh ngạch tuyển sinh tuyệt đối không đủ dùng.

- Được, ta lập tức về báo danh.

Chu Văn không chút do dự, trực tiếp đáp ứng.

Mặc dù hẳn không muốn đi lại quá gần với An gia, thế nhưng cũng không thể vì An gia mà ảnh hưởng tới sinh hoạt của bản thân, nếu ghi danh vào Tịch Dương học viện mà có nhiều chỗ tốt như thế, Chu Văn cũng không có bất cứ lý do gì để từ bỏ, càng không vì An gia mà từ bỏ.

- Người đăng ký quá mạng, sau đó đem thẻ căn cước cho ta, còn lại cứ để ta lo là được.

Lý Huyền vội vàng nói.

Thực tế, với thành tích tốt nghiệp của Chu Văn, chỉ cần đăng ký thi tuyển vào Tịch Dương học viện trên web, sau đó chờ báo trúng tuyển là được.

Với thành tích của hắn, bình thường trúng tuyển tuyệt không thành vấn đề, thế nhưng lần này lại khác, nếu bí mật Phối sùng hình thái nội tạng được tuyên bố ra, lúc đó áp lực cạnh tranh sẽ cực lớn, Chu Văn chưa chắc đã có thể trúng tuyển.

Lý Huyền muốn lấy thẻ căn cước của Chu Văn, chính là muốn dùng quan hệ nhân mạch, để Chu Văn chắc chắn được Tịch Dương học viện tuyển chọn.

Chu Văn không nói gì thêm, dùng điện thoại đăng ký qua web, sau đó đem thẻ căn cước của mình cho Lý Huyền.

- Được rồi, ta về Lạc Dương trước, nếu người không còn chuyện gì ở nhà, có thể chuẩn bị một chút rồi cùng ta đi Lạc Dương luôn, ta dẫn người tham quan Lạc Dương cùng Tịch Dương học viện chút.

Lý Huyền cảm lấy thẻ căn cước, tiếp tục nói.

- Được, người chờ ta một chút.

Chu Văn xuống xe, trở về thu dọn đồ đạc.

- Chờ cái gì, ta cùng người vào dọn.

Lý Huyền xuống xe, bước theo Chu Văn vào trong nhà.

Chu Văn vốn cũng không có gì đặc biệt cần chú ý, chỉ đem một ít đồ cá nhân cùng một ít quần áo, sau đó trực tiếp theo Lý Huyền cùng rời Quy Đức phủ.

Quy Đức phủ cách Lạc Dương không xa, nếu như trước khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, lái xe đi cao tốc mất chừng ba đến bốn giờ.

Còn bây giờ nhiều nơi đã biến thành dị thứ nguyên Linh vực, phải đi đường vòng qua, cho nên lộ trình phải tăng gấp đôi, phải mất hơn mười giờ mới có thể đến.

Lý Huyền vốn muốn trò chuyện với Chu Văn một chút, thế nhưng ai biết, vừa lên xe Chu Văn đã ôm lấy điện thoại chơi game, tầm mắt không rời màn hình nửa milimet, khiến Lý Huyền có chút buồn bực.

“Cái tên này chơi thật hay giả vậy? Nghiện game như thế, lại còn có thân thủ mạnh như vậy?” Lý Huyền rất có kinh nghiệm trong khoản giả heo ăn thịt hổ, mà diễn kịch thì lại càng là nghề của hắn.

Thế nhưng vô luận thế nào, hắn đều không thấy Chu Văn đang nguy trang, mà thực sự là trầm mê trong game thực.

Lý Huyền ngồi cạnh xem một lát, thấy trò chơi của Chu Văn thực sự vô cùng nhàm chán, chỉ không ngừng săn giết kiến con, trò chơi lặp đi lặp lại không thú vị này, vài chục năm trước sớm đã bị đào thải.

- Chu Văn, trò chơi này thú vị vậy sao?

Lý Huyền nhìn một chốc, liền cảm thấy nhàm chán.

- Thú vị.

Ánh mắt không chớp lấy một cái, Chu Văn vẫn mở miệng trả lời.

Bởi vì sợ Lý Huyền nhìn ra manh mối, cho nên hắn cũng không mở Cổ Hoàng thành, quay trở lại với công việc giết kiến.

Từ khi hắn nhận được điện thoại thần bí này, hắn đã nghiên cứu các dị thứ nguyên Linh vực trên toàn liên bang, mặc dù cũng có mấy dị thứ nguyên Linh vực liên quan tới Huyệt Kiến, thế nhưng so với Huyệt Ma Kiến trong game lại có chút không giống, càng không tìm được ghi chép liên quan tới Đại Lực nghĩ.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tâm Vô Táp Niệm

Lý cảm thấy không thú vị, liền nhắm mắt vận chuyển Nguyên khí, bắt đầu luyện Tiên Thiên Bất Bại thần công.

Mà Chu Văn lại thao túng nhân vật tí hon, một đường giết tới vị trí của Ngân dực phi nghĩ.

Mặc dù hắn đã có kinh nghiệm giết Khô Cốt tướng quân cấp Truyền kỳ, thế nhưng khi chống lại Ngân dực phi nghĩ, lại vẫn cứ thấy lực bất tòng tâm, mấy lần đối mặt đều bị giết gọn.

“Ngân dực phi nghĩ này còn khó chơi hơn Khô Cốt tướng quân, tốc độ càng nhanh, lại còn có năng lực phi hành, hơn nữa không bị Khô Cốt mã hạn chế.”

Chu Văn khẽ nhíu mày, vốn hắn cho rằng bản thân đã tiến bộ không nhỏ, có thể quần nhau với Ngân dực phi nghĩ một hồi, thế nhưng kết quả lại vẫn có chênh lệch rất lớn.

“Nếu có thể áp được Phối sủng Khô Cốt tướng quân, mượn lực lượng của Khô Cốt tướng quân mà chiến đấu, hắn là có cơ hội đánh giết Ngân dực phi nghĩ, đáng tiếc ta không có Tiên Thiên Bất Bại thần công, muốn ở Phàm thai mà áp được Phối sủng cấp Truyền kỳ, cơ bản là chuyện không thể.”

Chu Văn nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có con đường dung hợp Thốn quyền cùng Đại Lực thần quyền mới có chút khả thi.

Thế nhưng giờ ngồi trên xe, hắn cũng không thể luyện quyền, trò chơi cũng lại đạt tới bình cảnh, khó mà đánh tiếp, cổ chơi cũng không có nhiều tác dụng, chỉ tổ lãng phí máu tươi.

Mất thấy Lý Huyền đã tiến vào trạng thái tu luyện, lái xe ngồi trước cũng không thể thấy tình huống phía sau, Chu Văn liền lần nữa đem Mê Tiên Kinh lấy ra, chuẩn bị xem tiếp nội dung bên trong.

Mê Tiên Kinh có tác dụng mê hoặc tâm linh, coi như là tồn tại khủng bố như Tinh Đạo Tiên cũng không thể phân tâm mà xem hết.

Thế nhưng Chu Văn lại khác, lão hiệu trưởng trường Quy Đức từng nói, vô luận cho Chu Văn làm cái gì, chỉ cần hắn muốn làm, đều có thể tuyệt đối chuyên chú, đây chính là nguyên nhân giúp hắn học giỏi tu hành nhanh.

Hiện tại Chu Văn đã hoàn toàn bình tĩnh, toàn tâm toàn ý, tâm vô tạp niệm quan sát Mê Tiên Kinh, lực lượng mê hoặc lòng người của Mê Tiên Kinh, vậy mà hoàn toàn không thể dao động tâm tư hắn.

Mê Tiên Kinh chưa từng có người đọc hết, lại đã bị Chu Văn đọc từng câu từng chữ xuống, không có bất cứ chuyện gì phát sinh ngoài ý muốn, Chu Văn hoàn toàn đắm chìm trong công cuộc đọc sách, mờ từng tờ từng tờ Mê Tiên Kinh.

Là người thì đều sẽ có thất tình lục dục, sẽ bị dụ các loại nhân tố khác nhau dụ hoặc, cho dù là Phật Đà cũng khó tránh khỏi lúc động phàm tâm, người trong thiên hạ có thể đọc được Mê Tiên Kinh không phải không có, thế nhưng cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà có thể muốn làm gì thì làm đó như Chu Văn, chân chính đạt tới cảnh giới tâm vô tạp niệm, toàn bộ Liên bang Trái Đất cũng khó có thể tìm được mấy cái. Coi như là đại lão cấp Sư thi, cũng khó có thể làm được đến mức tâm vô tạp niệm.

Dù là chân tiên còn sẽ bị mê hoặc, đây cũng chính là ý nghĩa chân chính sau cái tên Mê Tiên Kinh.

Chu Văn nhìn từ đầu tới cuối, lần này hắn không hề bị chữ viết mê hoặc, đọc xong Mê Tiên Kinh chưa người nào đọc nổi, toàn bộ Mê Tiên Kinh bày ra trong mắt Chu Văn.

Khi hắn vừa đọc xong chữ cuối, đột nhiên cảm thấy thân thể chấn động. Nguyên khí trong cơ thể hắn không biết từ lúc nào đã tự động vận hành tuần hoàn.

Hắn đã luyện "Khô Thiên" nhiều năm, nếu Nguyên khí tự động vận hành, hắn phải theo con đường của "Khô Thiên" với đúng, thế nhưng lần này, Nguyên khí lại vận chuyển theo con đường quỹ đạo mà hắn chưa từng thấy, cơ hồ chảy khắp toàn thân, không ngừng tuần hoàn trong cơ thể.

Theo Chu Văn biết, bất luận là Nguyên Khí quyết nào, đều hẳn phải có nơi có chốn mới đúng.

Tự như "Khô Thiên", điểm xuất phát của "Khô Thiên" là khí hải Hạ đan điền, Nguyên khí từ đó ra, vận chuyển dọc theo kinh mạch, cuối cùng lại trở về khí hải, khí hải chính là nơi cất giữ Nguyên khí.

Đại bộ phận Nguyên khí quyền đề như thế, chỉ có một số đặc thù là mở khí hải đặc biệt, hoặc là có nhiều khí hải, thế nhưng cuối cùng, vẫn phải có chỗ trú chân cho Nguyên khí.

Mà tình huống hiện tại của hắn lại có chút kỳ quái, Nguyên khí không ngừng lưu chuyển trong cơ thể, tuần hoàn lặp đi lặp lại không ngừng, hoàn toàn không có nơi nào thu nạp Nguyên khí, để Nguyên khí dừng chân, tựa như một đoàn tàu chạy trong đường dây khép kín không ga.

Chu Văn thăm kinh ngac, thử vận chuyển "Khô Thiên", muốn đưa Nguyên khí trở lại quỹ đạo, thế nhưng hắn phát hiện, "Khô Thiên" mà hắn khổ luyện nhiều năm, vậy mà không phát ra được nửa điểm tác dụng, Nguyên khí trong cơ thể căn bản không theo "Khô Thiên" chỉ huy.

Chu Văn cũng không vì vậy mà bối rối, hắn cẩn thận cảm giác quỹ đạo Nguyên khí lưu chuyển trong cơ thể, rất nhanh liền phát hiện, quy tích kia rõ ràng chính là quỹ tích của Mê Tiên Kinh.

- A, ta lại nhớ được Mê Tiên Kinh?

Chu Văn nghĩ tới Mê Tiên Kinh, lập tức hơi ngần ra, bởi vì hắn đã sớm phân tâm, thế nhưng lúc này lại vẫn có thể nhớ tình huống, từng câu từng chữ trong Mê Tiên Kinh cứ như khắc vào trong não hải, dường như là quên sạch như trước, giờ có muốn quên cũng quên không nổi.

Nếu như Tinh Đạo Tiên hẹp hòi kia mà biết, Chu Văn không chỉ không chết, còn nhập môn học được Mê Tiên Kinh, đoán chừng phải tức giận phun máu tại chỗ.

Không thể điều khiển Nguyên khí dừng vận chuyển, Chu Văn chỉ có thể mạo hiểm luyện Mê Tiên Kinh, vừa bắt đầu, Chu Văn liền phát hiện Nguyên khí sinh động khác thường, lập tức hô ứng với Mê Tiên Kinh.

Chu Văn hẳn vốn muốn chỉ xem nội dung Mê Tiên Kinh, nào biết sau khi xem xong, lại tự nhiên luyện thành, không biết là phúc hay họa.

Chu Văn tiến vào trạng thái tu luyện, hắn không phát hiện, mười ba mảnh kim loại kia, ngay khi hắn vận chuyển Mê Tiên Kinh, đã dần hóa thành bụi bặm, còn chưa tiếp đất đã tiêu tan.

Sau khi luyện Mê Tiên Kinh, Chu Văn phát hiện rất nhiều điểm khác thường, Mê Tiên Kinh xác thực không có cái gọi là khí hải, Nguyên khí một mực tuần hoàn không ngừng, tựa như huyết dịch chảy khắp thân thể, vòng đi vòng lại không ngừng.

Coi như hắn không chủ động vận chuyển, Nguyên khí cũng sẽ dọc theo quỹ tích Mê Tiên Kinh mà chậm rãi vận hành.

Theo Mê Tiên Kinh vận chuyển, Chu Văn cảm thấy toàn thân như nhẹ đi, tựa như xiềng xích trên cơ thể được gỡ bỏ, thoải mái không nói nên lời.

Trừ đó ra, cũng không có điểm gì khác, hắn cũng không có đột phá Truyền kỳ, Mê Tiên Kinh vẫn chậm rãi tự động vận chuyển.

Chu Văn phát hiện bản thân hoàn toàn không cần chủ động, mở to hai mắt hoạt động một chút, Nguyên khí vẫn cứ tự động vận hành, động tác của hắn, hoàn toàn không chút ảnh hưởng.

“Lần này muốn không luyện cũng không được.” Chu Văn thăm thử dài, cũng không biết chuyện này là phúc hay họa.

Mê Tiên Kinh không cần chủ động luyện, nếu không còn chuyện gì khác, Chu Văn lại lấy ra điện thoại thần bí, cẩn thận dùng châm giấu trong mặt nhẫn, trích một giọt máu trên ngón tay lên điện thoại.

Lần này hắn cũng không vội tiến vào phó bản, trước xem qua tư liệu trong trò chơi.

Chu Văn: 16 tuổi.

Sinh mệnh đẳng cấp: Phàm thai.

Lực lượng: 10.

Tốc độ: 10.

Thế phách: 10.

Nguyên khí: 10.

Nguyên Khí quyết: “Mê Tiên Kinh”

Nguyên khí kỹ: Đại Lực thần quyền, Khô Cốt chưởng.

Phối sủng: Đại Lực nghĩ biến dị (Phàm thai).

- - - - -

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 34: Thanh Âm Nỉ Non

Chu Văn hơi có chút ngoài ý muốn, hẳn không đột phá Truyền kỳ, thế nhưng các thuộc tính đều tăng một điểm, từ chín biến thành mười.

Một điểm này thực sự khiến Chu Văn khó thể tin được, bởi chín điểm đã là cực hạn của Phẩm thai, nếu không đột phá Truyền kỳ, dù có dùng Thứ Nguyên kết tinh cao hơn mười điểm cũng không thể hấp thu.

Điểm này, đã được hắn nghiệm chứng khi hấp thu viên Tốc độ kết tinh cấp mười ba, mà Mê Tiên Kinh này xuất hiện, lại có thể phá vỡ hạn chế này.

“Đến cùng, bộ Mê Tiên Kinh này là Nguyên Khí quyết thể nào a?”

Chu Văn nghĩ đến Mê Tiên Kinh, lúc này mới phát hiện, mười ba tấm thẻ kim loại trong tay hắn đã biến mất.

Lý Huyền ở bên vẫn đang trong trạng thái tu luyện, lái xe phía trước cũng cách xa một tấm kính chống đạn nhìn đơn hướng, không ai có khả năng lấy được Mê Tiên Kinh.

Chu Văn tìm khắp người, cũng không hề phát hiện thẻ kim loại.

“Thực sự cổ quái.” Chu Văn khẽ nhíu mày, không biết Mê Tiên Kinh biến mất, đến cùng là tốt hay xấu.

Có điều đã không tìm được, Chu Văn cũng không cưỡng cầu, thấy Lý Huyền còn đang tu luyện Tiên Thiên Bất Đại thần công, hắn lại lấy điện thoại tiếp tục cày quái, giết Đại Lực nghĩ thậm chí Đại Lực nghĩ biến dị đã không còn ý nghĩa quá lớn, Chu Văn chơi một lúc liền tắt game, dựa vào thành ghế nhắm mắt ngủ.

Người bình thường có buồn ngủ, thì cũng không thể nói ngủ là ngủ, thế nhưng Chu Văn lại khác, chỉ cần hắn muốn ngủ, tùy thời tùy chỗ đều có thể vào giấc, coi như bên cạnh có là núi đao biển lửa, hắn cũng có thể ngủ ngon.

Đây là một loại thiên phú, không phải người nào cũng có thể làm được.

Sở dĩ Chu Văn chọn đi ngủ, là bởi hắn muốn biết, sau khi hắn luyện thành Mê Tiên Kinh, hắn còn có thể bị bóng đè nữa không.

Bịch! Bịch!

Vừa mới ngủ không lâu, Chu Văn lại cảm thấy trái tim đập liên hồi, ngực khó chịu như bị thứ gì đó đè lên.

“Đáng chết, lại tới nữa rồi!”

Chu Văn thầm phiền muộn, hẳn đã luyện thành Mê Tiên Kinh, thế nhưng vẫn không thể thoát được bóng đè.

Chẳng những không thoát được, mà dường như còn càng thêm lợi hại, Chu Văn thậm chí nghe được bên tai truyền tới thanh âm quý dị, thanh âm kia như không thuộc về nhân gian, như xa mà lại gần, nghe không rõ nội dung, lại như tiếng ni non của ma quỷ.

Một đường ngơ ngơ như ngủ mà không phải ngủ, mãi đến khi Lý Huyền gọi hắn dậy, Chu Văn mới thoát khỏi bóng đè.

Chẳng qua lần này khác với những lần bóng đè trước, khi hắn tỉnh lại, cũng không còn cảm giác khó chịu muốn nôn như trước, chẳng qua chỉ đồ đầy mồ hôi, gió thổi qua, lại có cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái, tinh thần tốt hơn rất nhiều.

- Tịch Dương học viện đào tạo theo hình thức tập trung, sau khi chúng ta nhập học sẽ phải ở lại trường, ngay cả ta cũng không thể ngoại lệ, trước đó, ngươi cứ ở chỗ ta đi.

Lý Huyền xuống xe, dẫn theo Chu Văn tới một khu biệt thự.

Sau khi Thứ Nguyên Phong Bao giáng xuống, dị thứ nguyên Linh vực ở Lạc Dương có tài nguyên rất phong phú, từ đó phát triển thành đại thành thị cấp một của khu đông, nơi đây lại là khu vực phồn hoa nhất nội thành, có thể nói là tấc đất tấc vàng, mà có thể xây được biệt thự ở đây, khẳng định không phú thì cũng quý.

Lý Huyền có thể ở đây, Chu Văn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, điều khiến hắn hơi ngoài ý muốn, chính là cả biệt thự lớn như thế, ngoại trừ Lý Huyền cùng tài xế của hắn, thậm chí ngay cả một người hầu cũng không có.

- Nhà lớn như vậy, chẳng lẽ ngươi tự mình quét dọn hả?

Chu Văn ngồi trên ghế salon, bắt giác hỏi.

- Trước kia có mấy người hầu, có điều đều đã bị ta nghĩ cách đuổi đi, dù sao có một số chuyện, ta không muốn để người ngoài được biết.

Lý Huyền lấy một bình nước trong tủ lạnh cho Chu Văn, tiếp tục cười nói:

- Hơn nữa, bình thường ta cũng rất ít về đây, thiếu gia phong lưu, đương nhiên phải đêm đêm tắm hoa văn liễu, đó mới phù hợp thân phận của ta. Ngươi cứ yên tâm ở đây, chờ sau khi khai giảng, ta sẽ nghĩ cách để nhà trường phân cho ta với ngươi chung một phòng.

- Ở trường không có phòng đơn sao?

Chu Văn khẽ nhíu mày, từ nhỏ tới giờ, hắn vẫn luôn quen ngủ một mình, hơn nữa hắn còn cần chơi game, ở một người thì tốt hơn.

- Không có, Liên bang luôn nghĩ cách để chúng ta tăng năng lực phối hợp tác chiến, vô luận là kỳ khảo chiến bốn người một tổ vừa rồi, hay là hợp tác đoàn đội trong lúc học đại học đều thành lập trên phương châm này. Đặc biệt là Tịch Dương học viện còn có bối cảnh quân đội, phương thức quản lý cũng theo hướng nửa quân hóa, muốn ở phòng đơn căn bản không có khả năng, coi như An Tĩnh, cũng chỉ có thể ở ký túc xá chung.

Lý Huyền nói.

- An Tĩnh cũng vào Tịch Dương học viện?

Chu Văn hơi ngần ra.

- Đương nhiên rồi, đại ca của nàng ta chính là An Thiên Tá An Đốc Quân, là đại lão trong Quân bộ, nàng đương nhiên phải vào Tịch Dương học viện sẵn bối cảnh.

Nói đến đây, Lý Huyền hơi chút xấu xa nhìn Chu Văn:

- Tiết lộ cho bạn thân chút đi, sao người lại đắc tội An Tĩnh, khiến nàng vì muốn đánh người mà đặc biệt chuyển tới trường Quy Đức? Lấy tính cách của An Tĩnh, trước kia nàng ta chưa từng làm qua chuyện như thế a.

Chu Văn nghĩ một chút, nhìn Lý Huyền hỏi:

- Người biết Âu Dương Lam không?

- Đương nhiên biết, ở cái Lạc Dương này, nếu ngay Âu Dương Lam cũng không biết, vậy thực sự đúng là phí cơm phí gạo a.

Lý Huyền vừa cười vừa nói:

- Đùng nói với ta, là người đắc tội Âu Dương Lam nhé? Vậy người bất hạnh rồi, khó trách An Tĩnh lại tìm người.

Chu Văn lắc đầu:

- Ta không đắc tội Âu Dương Lam.

- Vậy người nhắc tới bà ta làm gì?

Lý Huyền nghi ngờ nhìn Chu Văn.

Chu Văn lại hỏi:

- Gần đây, Âu Dương Lam có chuyện gì đặc biệt không?

- Có a, Lạc Dương có ai không biết Âu Dương Lam tái hôn, có điều cũng không tổ chức hôn lễ quá lớn, chẳng qua chỉ mời một số bạn bè thân cận mà thôi, người ngoài cũng không biết nam nhân mà Âu Dương Lam tái giá là ai, chỉ nghe nói là một thông dịch viên, hình như họ Chu...

Nói đến đây, Lý Huyền đột nhiên trừng mắt, nhìn Chu Văn hỏi:

- Người cũng họ Chu... không phải hai người có quan hệ gì chứ?

Chu Văn lắc đầu không nói, nội tâm Lý Huyền cứ như bị mèo con quấy, thế nhưng Chu Văn không nói, hẳn cũng không thể làm được gì.

Chu Văn ở lại nhà Lý Huyền, trở lại gian phòng Lý Huyền chuẩn bị cho bản thân, trước tiên liền bấm điện thoại gọi Chu Lăng Phong.

Chu Lăng Phong là lão ba của Chu Văn, chứ không phải con trai Chu Văn, hẳn không cần thiết hoài nghi quyết định của Chu Lăng Phong, cho nên Chu Lăng Phong muốn làm gì, Chu Văn cũng không có ý truy vấn ngọn nguồn.

Thực tế, Chu Lăng Phong cũng chưa từng bác bỏ ý kiến của Chu Văn, coi như chuyện lớn như học đại học, Chu Lăng Phong cũng không hề có ý kiến, điều này như đã thành ấn ý giữa cha con hai người.

Chu Văn gọi điện cho Chu Lăng Phong, chỉ muốn báo cho Chu Lăng Phong biết là hắn đã tới Lạc Dương, sau đó sẽ học trong Tịch Dương học viện.

- Con trai, thi đại học xong rồi chứ? Kết quả thế nào?

Thanh âm của Chu Lăng Phong truyền tới, nghe có chút lười biếng.

- Không tồi, ta đã đăng ký vào Tịch Dương học viện, nếu không có bất ngờ quá lớn, sau này sẽ học ở đây.

Chu Văn nói.

- Tịch Dương học viện, vậy chẳng phải là đang ở Lạc Dương sao, người qua chỗ ta đi.

Chu Lăng Phong nói.

- Không cần, tạm thời ta sẽ ở nhà bạn, sau khi nhập học sẽ trực tiếp ở nội trú.

Chu Văn không muốn có quan hệ gì với An gia.

Chu Lăng Phong cũng không miễn cưỡng:

- Vậy được, cần gì cứ nói với ta, lão ba sẽ tận lực thỏa mãn người. Người cũng đã lên đại học, đã không còn nhỏ nữa, phí sinh hoạt sau này, lão ba sẽ gửi cho người thêm một ít.

Chu Văn cũng không từ chối, chẳng qua chỉ hỏi:

- Cha, Xạ Nhật quyết của người lấy từ đâu?

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hôi Tẩn Chương

- Xạ Nhật quyết gì?

Chu Lăng Phong có chút ngạc nhiên.

- Không phải là nguoi để An Tĩnh đưa ta Xạ Nhật quyết sao?

Chu Văn cũng hơi ngần người.

- Nguoi cũng biết đó, ta không có hứng thú tu hành lắm, chuyện này ta cũng không hiểu rõ.

Chu Lăng Phong nói.

Chu Văn trầm ngâm không nói, nếu Xạ Nhật quyết không phải là Chu Lăng Phong cho hấn, vậy vì sao An Tĩnh lại nói là Chu Lăng Phong cho hấn chứ? Chuyện này hình như có chút phức tạp.

“Đến cùng là An Tĩnh có ý gì? Xạ Nhật quyết là thật hay giả?”

Nhất thời, Chu Văn cũng không thể nghĩ rõ.

Xạ Nhật quyết là thật hay giả, Chu Văn hấn không phân biệt được, người bình thường căn bản không có cơ hội tiếp xúc với Xạ Nhật quyết, càng không có khả năng có thể phân biệt thật giả.

Chu Lăng Phong ở bên kia nói:

- Nếu là Tiểu Tĩnh cho nguoi, vậy khả năng là tâm ý của nó, nguoi cứ thu đi, chờ ta gặp nó rồi ta sẽ hỏi.

- Ta biết rồi.

Chu Văn không nói thêm nữa, ấn tượng của Chu Lăng Phong với huynh muội An gia rất tốt, nếu chưa biết rõ chân tướng, hấn có nhiều lời cũng vô dụng.

Mỗi người đều có suy nghĩ của riêng mình, cho dù là người thân nhất, cũng không thể ép buộc người ta đứng ở góc độ của mình để nhìn nhận vấn đề, chỉ có sự thật mới có sức thuyết phục, Chu Văn đã sớm hiểu đạo lý này từ khi còn rất nhỏ.

Cúp điện thoại, Chu Văn ổn định lại tinh thần, cũng không lấy điện thoại ra cây quải, mà bắt đầu luyện chương pháp.

Hấn đã thử nghiệm rất nhiều lần, từ đầu tới cuối vẫn chưa tìm được cách nào để phối hợp Đại Lực thần quyền với Thốn quyền, cho nên chỉ có thể lui mà cầu việc khác, trước thử dung hợp Khô Cốt chương với Thốn quyền, muốn làm một cái tham khảo.

Chu Văn tâm vô tạp niệm, đánh Khô Cốt chương, đồng thời dùng kỹ xảo Thốn quyền.

Đặc tính của Khô Cốt chương xác thực tương tự Thốn quyền, quá trình dung hợp còn thuận lợi hơn cả tưởng tượng của Chu Văn, mấy chương đầu còn không lưu loát, không thể cân đối chính xác giữa hai bên.

Thế nhưng mấy quyền sau, Chu Văn đã có thể nắm được bí quyết trong đó, khiến cho tính cân đối càng ngày càng tốt.

Sau mười quyền, Nguyên khí của Chu Văn hao sạch, chỉ có thể vào game giết Đại Lực nghĩ, tìm chút Nguyên khí kết tinh để bổ sung Nguyên khí, sau đó lại tiếp tục luyện tập.

Mới vào game không bao lâu, còn chưa kịp thu được Nguyên khí kết tinh, Chu Văn đã kinh ngạc phát hiện, Nguyên khí của hấn đã khôi phục một phần.

Trước kia khi hấn luyện "Khô Thiên", chừng một giờ mới có thể hồi phục một điểm Nguyên khí, hiện tại mới qua có mấy phút, liền đã khôi phục được một phần, tốc độ khôi phục này, thực sự vượt quá tưởng tượng của hấn.

- Đây là tác dụng của Mê Tiên Kinh sao?

Chu Văn cảm nhận Nguyên khí chảy xuôi trong cơ thể, lòng thầm mừng rỡ.

Phàm thai lại có tốc độ khôi phục Nguyên khí như thế, Chu Văn thực sự chưa từng nghe nói qua.

Vô luận là Mê Tiên Kinh có tác dụng nào khác hay không, chỉ riêng điểm này, đã thực sự đủ kinh người.

Tiếp tục thao túng nhân vật tí hon cây quải, điện thoại thần bí dùng kỹ thuật cảm ứng, thế nhưng khi điều khiển nhân vật tí hon, lại không phải chỉ dựa vào cảm ứng, phần lớn đều thông qua tư duy để tiến hành điều khiển, quan hệ giữa Chu Văn cùng nhân vật tí hon, có thể dùng từ “Cùng chung cảm nhận” để hình dung.

Tư duy cùng cảm giác đều là của chung, kinh nghiệm chiến đấu của nhân vật tí hon trong game, Chu Văn cũng có thể thu nhận được.

Thấy một đầu Đại Lực nghĩ biến dị bò đến, Chu Văn điều khiển góc độ trên màn hình, đồng thời dùng tư duy khống chế nhân vật tí hon thử nghiệm đánh ra kỹ xảo kết hợp Khô Cốt chương cùng Thốn quyền.

Nhân vật tí hon vỗ một chương lên Đại Lực nghĩ biến dị, giáp xác của Đại Lực nghĩ vẫn không chút tổn thương, thế nhưng nó chỉ xông được thêm mấy bước, đã đột nhiên lão đảo, ngã lăn ra đất.

Góc dưới điện thoại lập tức xuất hiện hai hàng chữ nhắc nhở: Giết chết Phàm thai Đại Lực nghĩ biến dị.

Hàng nhắc nhở này không có đặc biệt, trước kia Chu Văn hấn đã gặp rất nhiều lần, hơn nữa, giết đầu Đại Lực nghĩ này cũng không rơi bất cứ thứ gì.

Thế nhưng hàng nhắc nhở thứ hai, lại khiến Chu Văn hơi ngần ra.

“Linh ngộ kỹ xảo cao cấp Khô Cốt chương, Khô Cốt chương tiến hóa thành Hôi Tẩn chương.”

Chu Văn nhìn thoáng qua tư liệu của nhân vật tí hon, quả nhiên thấy trên cột Nguyên Khí kỹ, cái tên Khô Cốt chương đã biến mất không thấy, thay vào đó là Hồi Tẫn chương.

Nguyên Khí kỹ: Đại Lực thần quyền (Cửu đoạn).

Nguyên Khí kỹ: Hồi Tẫn chương (Thập đoạn).

- Thập đoạn? Khô Cốt chương trước đó mới là nhất đoạn a? Sao sau khi tiến hóa thành Hồi Tẫn chương, đã lại biến thành thập đoạn?

Chu Văn thầm có chút nghi hoặc.

Hồi Tẫn chương đạt tới thập đoạn, sử dụng một lần vậy mà mất năm điểm Nguyên khí, cùng mức tiêu hao với Đại Lực thần quyền cửu đoạn.

- Chỉ tính tới giá trị Nguyên khí tiêu hao, uy lực của Hồi Tẫn chương thập đoạn hẳn là không khác Đại Lực thần quyền cửu đoạn là mấy.

Chu Văn thầm muốn thử uy lực của Hồi Tẫn chương thập đoạn, có điều Đại Lực nghĩ cùng Đại Lực nghĩ biến dị đều không thể chịu nổi một chương của hắn, vô luận là nhất đoạn hay thập đoạn đều không có khác biệt quá lớn.

Trầm ngâm một lát, Chu Văn chọn rời khỏi Huyệt Ma kiến, chuyển sang Cổ Hoàng thành.

Chỉ cần nhân vật tí hon không tử vong, dù là rời bỏ bản sau đó quay trở lại, hay là đổi sang phó bản khác đều không cần phí thêm máu.

Thế nhưng nếu nhân vật tí hon không tử vong, vậy phó bản cũng không reset lại, sinh vật biến dị lúc rời đi thế nào thì lúc trở lại vẫn thế.

Trước đó, nhân vật tí hon đã từng tử vong trong Huyệt Ma kiến, cho nên giờ quay trở lại Cổ Hoàng thành, sinh vật biến dị trong Cổ Hoàng thành đã được quét mới, nhân vật tí hon cười Phối sủng Đại Lực nghĩ liền chết quét qua, rất nhanh liền tìm thấy Khô Cốt tướng quân đã được quét mới.

Như thường này, Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon nhảy xuống khỏi Đại Lực nghĩ, xông tới chỗ Khô Cốt tướng quân.

Lợi dụng kỹ xảo di chuyển quanh Khô Cốt mã, qua mười mấy phút, cuối cùng Chu Văn cũng tìm được một cơ hội, nhân vật tí hon nhảy lên một cái, cười lên lưng Khô Cốt mã, ngồi sau lưng Khô Cốt tướng quân.

Có điều, lần này Chu Văn cũng không công kích hốc mắt của Khô Cốt tướng quân, mà trực tiếp một chương vỗ tới đầu lâu Khô Cốt tướng quân.

Dưới một chương, xương đầu Khô Cốt tướng quân không vụn nổi nửa vết, thế nhưng huyết điểm trong đầu lại như dưa hấu nát bắn ra.

Khô Cốt tướng quân cười Khô Cốt mã theo quán tính lao thêm mấy bước, sau đó từng khúc từng khúc tán ra, biến thành xương khô đầy đất.

“Giết chết sinh vật Truyền kỳ Khô Cốt tướng quân, phát hiện Khô Cốt tướng quân Thứ Nguyên kết tinh.”

Chu Văn nhìn Thứ Nguyên kết tinh lóe sáng dưới chân, thầm vừa mừng vừa sợ.

Dùng Hồi Tẫn chương không công kích chỗ hiểm, lại trực tiếp đánh chết Khô Cốt tướng quân, uy lực của nó, rõ ràng hơn xa Đại Lực thần quyền.

- Nguyên Khí kỹ đạt tới thập đoạn, quả là lợi hại, không biết Hồi Tẫn chương có thể đánh chết Ngân dực phi nghĩ hay không.

Chu Văn hận không thể tìm Ngân dực phi nghĩ để thử.

Tốc độ của Đại Lực thần quyền quá chậm, không thể đụng tới Ngân dực phi nghĩ, mà Hồi Tẫn chương lại khác, xuất chương cực nhanh.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Cho Đủ Số

Nhân vật tí hon nhặt lấy Khô Cốt tướng quân kết tinh, một cỗ Nguyên khí cường đại lập tức xông vào thân thể Chu Văn, tựa như mũi khoan, cường ngạnh mở ra một con đường vận chuyển Nguyên khí.

Chờ cỗ lực lượng kia dần biến mất, trên màn hình lập tức xuất hiện một thông báo: Hấp thu Khô Cốt tướng quân kết tinh, lĩnh ngộ Truyền kỳ Nguyên Khí kỹ Phá Giáp thương.

Chu Văn đã sớm chuẩn bị sẽ thụ thương, tuy nhiên lại thuận lợi ngoài dự liệu.

Thể xác Phàm thai, bình thường chỉ có thể dung hợp Phàm thai Nguyên Khí kỹ, nếu cưỡng ép dung hợp Truyền kỳ Nguyên Khí kỹ, thân thể sẽ phải nhận trùng kích cực cường đại, nhẹ cũng khiến kinh mạch tổn thương, mà nặng thì chết ngay tại chỗ.

Chu Văn cũng ý vào thân thể mạnh hơn Phàm thai bình thường, mà trong trò chơi cũng không sợ chết, mới dám hấp thu Khô Cốt tướng quân kết tinh, không nghĩ tới, quá trình lại thuận lợi như thế, ngoại trừ lúc mở lối lưu chuyển Nguyên khí tương đối thống khổ, ngoài ra cũng không tạo thành tổn thương cho thân thể.

- Là trong game vốn như thế, hay vẫn là hiệu quả của Mê Tiên Kinh quá kinh người?

Chu Văn cũng không thể xác định được nguyên nhân, thế nhưng suy cho cùng đây cũng là chuyện tốt.

Nhìn thoáng qua tư liệu trong game, Phá Giáp thương là Truyền kỳ Nguyên Khí kỹ nhất đoạn, có điều Phá Giáp thương là Nguyên Khí kỹ dùng thương, cần phải có vũ khí loại thương, mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

- Lý Huyền, ra đây cho ta.

Chu Văn định đổi sang Huyệt Ma kiến, xem có thể đánh giết Ngân dực phi nghĩ hay không, ai biết lại đột nghe được tiếng con gái vang lên ngoài biệt thự, đồng thời còn có tiếng chuông cửa không ngừng.

Lý Huyền không cử đây, biệt thự này hiện chỉ có mình Chu Văn hấn.

Mặc dù hấn nghe được tiếng chuông, nhưng người đến tìm Lý Huyền, Lý Huyền lại không có nhà, hấn cũng không có ý ra mở cửa, an vị trên ghế tiếp tục chơi game.

- Lý Huyền, ta biết người ở nhà, nếu người không ra, vậy đừng trách ta không khách khí.

Người kia ấn chuông hồi lâu, vẫn chưa có ý từ bỏ.

Chu Văn chỉ coi như không nghe thấy, hoàn toàn không để ý tới, tiếng chuông cửa kia không thể ảnh hưởng tới hấn, hấn vẫn cứ tự mình chơi game.

Chu Văn vốn cho rằng, ấn chán thì người kia sẽ rời đi, thế nhưng ai biết, nữ nhân kia gọi một lúc, rốt cục cũng ngừng lại, nhưng chỉ vờn vờn qua hai giây, liền nghe bịch một tiếng, sau đó là hai tiếng ầm vang, nữ nhân kia trực tiếp đạp đổ hai cánh cửa.

Nàng ta vọt thẳng vào biệt thự, thấy phòng khách không có ai, liền trực tiếp lên lầu.

Tựa như rất quen thuộc nơi đây, đi thẳng tới phòng Lý Huyền, cũng không gõ cửa, trực tiếp đá cửa lao vào.

- Lý Huyền, hôm nay người muốn tránh cũng vô dụng.

Thấy trong phòng không có ai, nàng ta tiếp tục đi dọc hành lang, thấy cửa phòng nào đang đóng là lấy chân đạp.

Đạp đến phòng thứ hai, nàng ta liền thấy Chu Văn đang tựa ở đầu giường chơi game.

Nữ nhân thấy có người, đầu tiên cảm thấy vui vẻ, sau đó lại thấy rõ ràng không phải là Lý Huyền, lại lần nữa đầy thất vọng, trừng mắt nhìn Chu Văn hỏi:

- Người ở đây làm gì? Sao ta gọi cả nửa ngày mà người không nghe tiếng?

- Có nghe.

Chu Văn vừa chơi vừa đáp, ánh mắt cũng không hề rời khỏi màn hình.

- Nghe được sao không trả lời?

Nữ nhân kia có chút tức giận.

- Người muốn tìm Lý Huyền, đâu phải tìm ta, ta trả lời làm gì?

Chu Văn thuận miệng nói.

Nữ nhân thăm không thể phân bác, hung ác trừng mắt nhìn Chu Văn:

- Lý Huyền đâu?

- Ra ngoài rồi.

Chu Văn đáp.

- Ta đương nhiên biết là hấn ra ngoài rồi, ý ta là, hấn đi đâu?

Nữ nhân cảm thấy gia hỏa trước mắt thật không biết lễ phép.

- Không biết.

Chu Văn trả lời rất đơn giản, hấn thực sự không biết.

Nữ nhân còn muốn nói gì đó, điện thoại trong túi áo đã vang lên, nàng bắt điện thoại, nói vài câu, dường như có chuyện gấp gáp, lập tức chuẩn bị quay người.

Thế nhưng bước vài bước, lại như nghĩ đến điều gì đó, quay người lại, ba bước tới trước mặt Chu Văn, kéo tay hấn, kéo hấn dậy:

- Người đi theo ta, xem như giúp ta một việc, tốt xấu gì cũng góp đủ nhân số.

- Người là ai? Ta không biết người.

Chu Văn khẽ nhíu mày, muốn hất tay nữ nhân này ra.

- Người có thể ở đây, vậy nhất định là đám hồ bằng cầu hữu của Lý Huyền, thế mà ngay cả tỷ tỷ của hấn cũng không nhận ra? Người theo Lý Huyền sống phóng túng, cái gì cũng là Lý Huyền cho, giúp tỷ tỷ của hấn làm chút việc cũng có vấn đề sao?

Nữ nhân dường như rất vội, vừa nói vừa kéo Chu Văn ra ngoài.

Chu Văn lập tức có chút nói không ra lời, mặc dù hấn không phải hồ bằng cầu hữu như nàng ta nói, thế nhưng sự thật là hấn đang ở nhờ nhà Lý Huyền, lời của nữ nhân này, dường như cũng không sai.

- Người bỏ tay ra, tự ta đi được, người cần ta làm gì?

Chu Văn nghĩ một lát, cảm thấy nếu không phải chuyện gì lớn, hẳn giúp một chút cũng được, coi như là trả tiền mượn phòng.

Nữ nhân kia nghe vậy cũng không chịu buông tay, vừa đi vừa nói:

- Người yên tâm, kéo người tới chỉ để góp đủ quân số, ta cũng không hy vọng người có thể làm gì, chỉ cần người không gây thêm phiền phức là được.

Ngay cả tên gọi của nàng ta là gì cũng không biết, Chu Văn bị tỷ tỷ của Lý Huyền kéo ra khỏi biệt thự.

Dừng lại trước một chiếc moto dừng trước cửa, trực tiếp đeo nón bảo hiểm treo trên tay ga, vút cho Chu Văn, sau đó tự nhảy lên:

- Lên đi.

Chu Văn thấy nàng đi ủng ngắn, quần jean cân xứng, dáng người cao gầy, tóc dài tùy ý rối tung, thoát nhìn có chút anh khí xinh đẹp, so với những nữ nhân mà hắn từng thấy, xác thực rất khác biệt.

Có điều Chu Văn cũng không có ý nghĩ gì đặc biệt, sau khi đội mũ bảo hiểm liền ngồi sau lưng tỷ tỷ Lý Huyền.

- Ngồi chắc đấy.

Bởi vì chỉ có một cái mũ bảo hiểm, cho nên sau khi nhường cho Chu Văn thì bản thân nàng ta cũng không đội, chiếc moto nhanh chóng lao đi, tóc nàng theo gió bay lượn, thảnh thơi phủ lên người Chu Văn.

Trên đường Lạc Dương, thảnh thơi còn thấy từng đám cường giả cười đủ loại sinh vật dị thú nguyên ra ngoài, cảnh này ở Quy Đức phù tương đối ít thấy.

Xe cộ cùng Phối sùng đều có đường riêng, cảnh tượng quý dị mà lại dị thường hài hòa.

Vị trí của Phối sùng trong Liên bang ngày càng quan trọng, rất nhiều việc mà nhân loại cùng máy móc hỗ trợ không làm được, đều phải cần Phối sùng làm phụ trợ.

Có được Phối sùng mạnh mẽ, không chỉ có thể giúp bản thân mạnh hơn, cũng có thể phục vụ cho cộng đồng nhân loại.

Nữ nhân lái moto rất nhanh, không ngừng xuyên qua dòng xe cộ, thoát nhìn vô cùng mạo hiểm, tuy nhiên lại dị thường cân bằng, chưa từng xuất hiện tình huống nào nguy hiểm.

Chu Văn ngồi đằng sau, hai tay còn cầm điện thoại tiếp tục chơi game, cũng may là nữ nhân này lái xe rất ổn, không ảnh hưởng tới kỹ thuật cùng phát huy của hắn.

Lý Vị Ương lái xe một hồi, từ đầu tới cuối không hề cảm thấy cái tay nào để trên lưng, thậm chí thêm mấy phần hào cảm với Chu Văn.

Nàng vốn luôn không có cảm tình gì với đám hồ bằng cầu hữu của đệ đệ mình, lần này nếu không phải cần gấp, cũng sẽ không kéo Chu Văn qua cho đủ số, vốn cho là Chu Văn sẽ thừa cơ hội ngồi sau mà quang minh chính đại ôm eo nàng, thế nhưng một mực không thấy Chu Văn có động tác, ngay cả thân thể cũng không cả tiếp xúc, hẳn là cố ý duy trì khoảng cách.

“Không nghĩ tới, trong số bạn của Lý Huyền, lại có một tên biết liêm sỉ như vậy.” Lý Vị Ương thầm nghĩ, vô thức quay đầu nhìn thoáng qua Chu Văn phía sau, vừa nhìn xuống, một chút hào cảm vừa dâng lên lập tức tan thành mây khói.

Nàng vốn cho rằng Chu Văn là một kẻ có phong độ thân sĩ, nào biết vừa quay xuống nhìn, đã thấy Chu Văn còn cầm điện thoại chơi game, hơn nữa còn chơi quên trời quên đất, xem cái mặt tập trung kia, dường như hận không thể nhảy vào trong màn hình vậy.

“Xem ra là ta nghĩ nhiều rồi, bạn của Lý Huyền, sao có thể có thân sĩ.”

Lý Vị Ương thầm tự giễu.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tranh Đoạt Trứng Phối Sùng

Lý Vị Ương dẫn theo Chu Văn đến một tòa đấu trường sùng vật, mấy nữ sinh đã sớm chờ ở ngoài liền xông tới, lao nhao bàn luận.

Chu Văn nghe một chốc, liền đại khái hiểu được đầu đuôi câu chuyện.

Lý Vị Ương cùng mấy nữ sinh này, đều là học sinh của Tịch Dương học viện, tương lai đều là học tỷ của Chu Văn hắn.

Mấy nữ học sinh này cùng một nữ sinh khác cùng nhau lịch luyện trong một dị thú nguyên Linh vực, may mắn đánh được một viên trứng Phối sùng cấp Phàm thai.

Viên trứng Phối sùng kia là một loại cổ chiến mã, hơn nữa nghe nói còn là từ một thớt cổ chiến mã biến dị.

Phối sùng cấp Phàm thai đã cực hiếm thấy, có thể đánh ra đã là đại khí vận, huống chi còn là trứng của cổ chiến mã biến dị, tư chất cực cao, có thể nói là giá trị không nhỏ.

Cùng là Phối sùng cùng cấp, tư chất cũng sẽ có chênh lệch cực lớn, tứ đại thuộc tính của Phối sùng cấp Phàm thai dao động từ một đến chín, mà thuộc tính cơ sở của Phối sùng cấp Truyền kỳ là từ mười đến mười tám.

Tầm quan trọng của thuộc tính cơ sở thì khỏi nói cũng biến, Phối sùng có giá trị cơ sở càng cao, kỹ năng thiên phú cũng sẽ càng mạnh, khi chuyển thành hình thái phối hợp, uy lực gia trì cho chủ nhân cũng càng tốt.

Tốc độ cùng lực lượng của cổ chiến mã biến dị có thể nói đều là đỉnh cấp trong Phàm thai, cho nên Phối sùng cổ chiến mã cũng nhất định sẽ không kém, có thể thu được trứng Phối sùng như vậy, vốn đã là chuyện cực tốt.

Thế nhưng, viên trứng Phối sùng này thuộc về ai, đó lại là một vấn đề.

Vốn là mấy nàng cùng nhau tổ đội, chiến lợi phẩm thu được phải chia đều, thế nhưng nữ sinh kia lại nói, cổ chiến mã biến dị là do nàng ta giết, trứng Phối sùng cũng là nàng ta lấy ra, cho nên hẳn phải thuộc về nàng ta mới đúng.

Mấy người còn lại đương nhiên không đồng ý, nữ sinh Tô Mi kia ý vào bạn trai nàng ta có chút thể lực trong trường, cho nên trực tiếp cầm trứng Phối sùng đi, hoàn toàn không có ý bù lại cho những người khác.

Mấy người còn lại đương nhiên tức không chịu nổi, một người trong đó lại có quan hệ không tệ với Lý Vĩ Ương, cho nên liền tìm Lý Vĩ Ương nhờ ra mặt.

Lý Vĩ Ương nghe rõ đầu đuôi, vốn là muốn đứng ra hòa giải, để hai bên đều lui một bước, Tô Mi kia lấy trứng Phối sùng cũng được, thế nhưng cũng phải bù lại tổn thất cho những người còn lại một chút.

Thế nhưng Tô Mi kia lại ý vào thể lực của bạn trai, tuyệt không chịu nhượng bộ, cuối cùng nào đến hai bên đều không ai chịu nhường ai, từ đó định ra một trận chiến quyết thắng thua, người thắng có thể trực tiếp lấy trứng Phối sùng.

Bạn trai của Tô Mi cũng là một học sinh cao cấp của Tích Dương học viện, Lý Vĩ Ương cũng có biết, người kia là Cao Dương, Cao Dương cũng có chút thể lực, thực lực bản thân cũng không kém, cho nên Lý Vĩ Ương muốn kéo Lý Huyền tới, để Lý Huyền tìm thêm mấy người phô trương thanh thế, tránh cho Cao Dương thua lại không chịu nhận nợ.

Thế nhưng nào biết, gọi thế nào Lý Huyền cũng không bắt máy, đến nhà cũng không tìm được người, cho nên đành kéo Chu Văn qua.

- Vĩ Ương tỷ, Lý Huyền không tới, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Một nữ sinh đầy lo lắng.

Dù Lý Huyền còn chưa nhập học, thế nhưng tên tuổi bại gia tử của hắn lại đã sớm vang vọng khắp Lạc Dương, những nữ sinh này đều đã từng nghe nói.

Hơn nữa Lý Huyền cũng thường xuyên tới tìm Lý Vĩ Ương, cho nên các nàng cũng từng gặp.

- Sợ gì, không phải còn có ta sao?

Lý Vĩ Ương nói.

- Thế nhưng bạn trai của Tô Mi lại là học trưởng năm bốn, nghe nói cũng rất lợi hại...

Một nữ sinh rụt rè nói.

- Học trưởng năm bốn thì sao? Chẳng phải cũng chỉ là Phàm thai thôi sao, ta nắm chắc đánh bại hắn đoạt lại trứng Phối sùng.

Lý Vĩ Ương tự tin nói.

Chu Văn cảm thấy có chút kỳ quái, nếu Lý Vĩ Ương là tỷ tỷ của Lý Huyền, như vậy chính là đại tiểu thư Lý gia, sao ngay cả chút việc nhỏ này cũng không giải quyết được? Lại còn nào đến mức phải đến đấu trường để quyết đấu?

Chu Văn trực tiếp bị mấy nữ sinh bỏ qua một bên, dù đáng người hắn cũng không tệ, thế nhưng bởi mất máu quá nhiều, sắc mặt tái nhợt, thoạt nhìn có chút ốm yếu, nhìn thế nào cũng không thấy giống người có thể đánh nhau.

Vào đấu trường, bước tới một cái đài thi đấu, xa xa là một đám nam nữ trẻ tuổi, nhân số không chỉ nhiều hơn bên Lý Vĩ Ương bọn hắn nhiều, hơn nữa đa số trong đó còn là nam sinh cao lớn.

Cầm đầu là một nam sinh cao lớn anh tuấn, đang ôm em một nữ sinh ngồi trên đài, nhìn thấy đám Lý Vĩ Ương tới, liền vừa cười vừa nói:

- Lý Vĩ Ương, ngươi lại dám đến?

- Vì sao không dám đến? Đánh bại người cũng không phải việc khó, trứng Phối sùng này, ta nhất định phải cầm về.

Lý Vĩ Ương cường thế nói.

- Tài hoa của Lý Vĩ Ương ngươi, ta cũng đã từng được nghe nói, có điều muốn động thủ với ta, ngươi còn kém quá xa. Hơn nữa ta còn là học trưởng năm bốn, cũng không nên ức hiếp mấy học muội các ngươi.

Cao Dương cười híp mắt nói.

- Cao Dương, ngươi có ý gì?

Lý Vĩ Ương có chút dự cảm bất tường.

- Cao Dương ta trước giờ không bắt nạt người, cho nên đã tìm mất học sinh năm hai như các ngươi tới, chỉ cần trong các ngươi có người đánh bại hắn, trứng Phối sùng này, ta dâng trả hai tay. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết nhất định phải là học sinh Tích Dương học viện chúng ta, tìm người ngoài không tính.

Cao Dương nói xong liền phui phui tay.

Ngay sau hắn, một thân ảnh từ trên khán đài đứng dậy.

- Cô Điện!

Mấy người Lý Vị Ương nhìn rõ gương mặt phía sau, lập tức đều biến sắc, nữ sinh hơi yếu đuối một chút còn bị hù kém chút khóc òa lên.

Chu Văn đứng cạnh tỉ mỉ quan sát người kia, cũng thầm giật mình không nhỏ.

Hắn sống mười mấy năm nay, còn chưa từng thấy người nào có tướng mạo hung ác như người này.

Xấu cùng hung ác là hai khái niệm hoàn toàn khác, người này không xấu, thế nhưng lại khiến người nhìn mà sợ, tựa như Ác Ma, người gan nhỏ một chút, gặp hắn trong đêm, đoán chừng có thể bị hù chết.

Trước kia, Chu Văn chưa từng nghĩ qua chuyện chỉ dựa vào tướng mạo liền có thể hù chết người, thế nhưng gặp kẻ này, lại khiến hắn thầm phát lạnh, không dám tới đối mặt.

- Cao Dương, người thật hèn hạ, lại tìm Cổ Điện xuất chiến, người thua không nổi sao?

Sắc mặt Lý Vị Ương khó coi nói.

Mặc dù năng hết sức tự tin với thực lực bản thân, thế nhưng Cổ Điện này cũng không phải học sinh bình thường.

Người này còn có ngoại hiệu là Ác Ma, không chỉ bởi hắn hung ác như quỷ, mà còn bởi hắn còn có thực lực thâm bất khả trắc, một thân quái lực có thể nói là vô địch trong Phàm thai.

Dù Lý Vị Ương chưa từng giao thủ với người này, thế nhưng Cổ Điện đã từng có thành tích một quyền đánh ngã học trưởng năm bốn có thực lực tương đương với nàng, Lý Vị Ương biết, đối mặt với người này, phần thắng của bản thân nàng không cao.

Tô Mi rúc bên người Cao Dương, dựa cột nói:

- Lý Vị Ương, người nói vậy không đúng rồi, Cao Dương không muốn ý lớn hiếp nhỏ, cho nên mới tìm một học sinh năm hai ra sân, sao người lại không biết tốt xấu mà còn trách hắn? Hơn nữa, không phải chúng ta đã nói rồi sao, quyết đấu không liên lụy người ngoài, chỉ có thể để học sinh trong học viện xuất chiến, Cổ Điện cũng là học sinh học viện chúng ta, nếu người cảm thấy thực lực bản thân không đủ, như vậy có thể mời người khác giúp, chúng ta cũng không cần người.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Còn Muốn Đánh Nữa Không?

Lý Vị Ương lạnh lùng không nói, trong học viện không phải không có ai mạnh hơn Cổ Điện, hai mươi vị trí đầu trong trường cơ bản đều đã đạt tới Truyền kỳ, tự nhiên phải mạnh hơn Cổ Điện mới là Phàm thai.

Thế nhưng Lý Vị Ương cũng không có giao tình gì với những người kia, tùy tiện tới mời người ta, người ta chưa hẳn đã chịu nể mặt nàng, hơn nữa giờ đã bắt đầu quyết đấu, có đi mời cũng đã không kịp.

Cao Dương cùng Tô Mi một mực chưa từng nhắc tới chuyện để Cổ Điện xuất chiến, đến giờ mới gọi hắn ra, hiển nhiên là chủ tâm không muốn để Lý Vị Ương có thời gian tìm người mạnh.

- Vị Ương tỷ, chúng ta phải làm gì bây giờ?

Mấy nữ sinh có chút lo lắng nhìn Lý Vị Ương.

Lý Vị Ương cắn răng:

- Chuyện tới nước này, chỉ có thể tận lực một phen.

- Vị Ương tỷ, nếu không, chúng ta từ bỏ đi, Cổ Điện rất đáng sợ, nếu hắn hung tính quá độ mà làm tỷ bị thương sẽ không tốt.

Một nữ sinh nói.

Mặc dù bọn họ không cam tâm, thế nhưng cũng đều thuyết phục Lý Vị Ương không nên chiến.

- Không thể vô cớ cho hai tên tiện nhân kia trục lợi.

Lý Vị Ương thấy Cao Dương cùng Tô Mi dương dương đắc ý, thế nào cũng không thể nuốt được con tức này.

Bỏ áo khoác ngoài cho một nữ sinh, Lý Vị Ương nghiêm túc bước tới trên đài.

Đài thi đấu ở đây vốn là để cho Phối sùng chiến đấu, bản thân việc này có quá nhiều nhân tố không xác định, quá mức nguy hiểm, cho nên Liên bang không để xướng để người người quyết chiến.

Thế nhưng quyết chiến giữa Phối sùng lại rất được ủng hộ, mỗi một tòa thành thị đều sẽ có một đấu trường thế này, để cường giả có được Phối sùng, sử dụng Phối sùng của mình quyết đấu ở đây.

Đấu trường sùng vật như vậy, đã hình thành một chuỗi lợi ích cực lớn ở Liên bang, rất nhiều nhân loại có Phối sùng mạnh mẽ, đều nhờ vậy mà trở thành đại minh tinh, sức ảnh hưởng còn hơn xa các ngôi sao giải trí thời kỳ trước.

Dù sao người có Phổi sùng mạnh mẽ, liền tương đương với bọn hán cũng có thực lực cường địa, là người nổi bật trong nhân loại.

Mặc dù Chu Văn cũng không quan tâm tới chuyện này, thế nhưng cũng vô tình biết rất nhiều sùng vật đại minh tinh.

Ví như đệ nhất Phổi sùng toàn thế giới, Ma Ngữ Thánh Thiên sư cấp Sử thi, đây chính là Phổi sùng đại minh tinh không ai không biết, mà người có được nàng, cũng đã thành đại minh tinh.

Đương nhiên, cái bài danh đệ nhất này, chẳng qua chỉ tính trong số Phổi sùng tham gia thi đấu, Phổi sùng càng mạnh hơn mà không tham chiến còn rất nhiều.

Chu Văn từng nghe, cường giả cấp Truyền kỳ thăm dò dị thứ nguyên Linh vực, đều dùng Phổi sùng để chiến đấu, nếu không phải tình huống vạn bất đắc dĩ, không ai muốn tự mình tham chiến, dù sao người chỉ có một mạng. Phổi sùng chết còn có thể tìm con khác, người mà chết thì cái gì cũng mất.

Một người lại có khả năng có nhiều Phổi sùng, sức chiến đấu cũng mạnh hơn đơn độc một mình nhiều.

Lý Vị Ương lên đấu đài, đứng đối diện Cổ Điện, mặc dù Lý Vị Ương cao tới mét bảy, trong số nữ sinh cũng tính là cao lớn, thế nhưng đứng trước mặt đối phương, lại vẫn cứ cảm thấy nhỏ nhỏ xinh xinh.

- Cổ Điện, người có thể không nhúng tay vào chuyện này được không?

Lý Vị Ương nhìn Cổ Điện hỏi.

- Không thể.

Cổ Điện trả lời trực tiếp, không chút do dự.

Lý Vị Ương cũng sáng khoái, không nói hai lời, hai chân thon dài hùng hồn bộc phát ra lực lượng kinh khủng, mấy bước đã liền tới trước mặt Cổ Điện. Nhảy lên một cái, ao thon mạnh mẽ bộc phát, mang theo lực xoắn của vòng eo, đột nhiên đá một cái, tựa như một tia chớp bổ ngang, trực tiếp đá về phía cổ của Cổ Điện.

Chu Văn thầm gật đầu, trình độ của Lý Vị Ương không tệ, so với Từ Miên Đồ còn mạnh hơn không ít, hơn nữa một cước này của nàng, rõ ràng còn là một loại Nguyên Khí kỹ, lực lượng một cước này, đủ để đá gãy đại thụ một người ôm.

Đối mặt với một cước này, Cổ Điện không thêm phản ứng, mặc để đôi chân dài bổ lên cổ.

Bành!

Một tiếng trầm vang lên, đám người cùng giật nảy cả mình, Cổ Điện đứng đó, mạnh mẽ đón một chân của Lý Vị Ương, cổ cũng không động một cái.

Cao Dương cùng Tô Mi đều biết Cổ Điện rất mạnh, thế nhưng cũng không nghĩ tới, Cổ Điện lại đáng sợ tới thế, đối mặt với một cước sử dụng Nguyên Khí kỹ của Lý Vị Ương, vậy mà không tránh không né, thân thể cũng không thoáng động đến một cái.

Lý Vị Ương cũng thầm khiếp sợ, thế nhưng nàng cũng không hề lưỡng lự, cắn răng lấy đà tiếp, đôi đùi thon liên tục đá ra bốn cước.

Cổ Điện đứng đó như trụ điện, không tránh không chặn, cứng rắn chịu bốn cước của Lý Vị Ương, từ đầu tới cuối không hề nhúc nhích, Lý Vị Ương cũng không thể khiến hán mây may bị thương.

Khi Lý Vị Ương đá tới cước thứ năm, cuối cùng Cổ Điện cũng động, một tay bắn ra như điện, bắt lấy chân Lý Vị Ương đang đá tới.

Một giây sau, chỉ thấy Cổ Điện nắm một chân Lý Vị Ương, quăng như quăng bao cát, trực tiếp đập Lý Vị Ương xuống đất.

Chỉ nghe bịch một tiếng, thân thể Lý Vị Ương nảy lên hơn nửa mét, lúc này mới lại rơi xuống.

Mặc dù mặt đất đấu đài dùng cao su đặc biệt, có năng lực giảm xóc cực mạnh, thế nhưng vẫn khiến Lý Vị Ương há miệng phun máu, nửa ngày không đứng dậy nổi.

- Cổ Điện, người thực sự không biết thương hương tiếc ngọc a, tại sao lại đối xử như thế với một đại mỹ nữ a?

Tô Mi cười trên nỗi đau của người khác.

Cổ Điện không để ý tới nàng, chỉ nhìn Lý Vị Ương đang giãy dụa muốn bò dậy:

- Còn muốn đánh nữa hay không?

- Đánh, sao không đánh, ta còn chưa thua.

Lý Vị Ương cố gắng đứng lên, khóe miệng còn rướm máu, một tay đã bị trật khớp, vẫn quật cường nói.

- Vị Ương tỷ, đừng đánh nữa, chúng ta từ bỏ trứng Phổi sùng...

Đám nữ sinh đều sắp phát khóc.

Thế nhưng Cổ Điện lại không để ý nhiều như vậy, Lý Vị Ương vừa nói chữ đánh ra khỏi miệng, hán đã điên cuồng lao lên như một cỗ xe tank, bàn tay lớn đè đầu Lý Vị Ương, đột nhiên đập cả người Lý Vị Ương xuống đất.

Bành!

Mặt Lý Vị Ương trực tiếp chạm đất, mặc dù mặt đất có tính giảm xóc nhất định, thế nhưng lực lượng của Cổ Điện thực sự quá lớn, lực lượng nhấn một cái, lập tức đè nát xương mũi Lý Vị Ương, máu tươi lập tức đổ đầy mặt.

- Còn muốn đánh nữa không?

Cổ Điện nhìn Lý Vị Ương dưới đất, tiếp tục hỏi.

Lý Vị Ương máu me đầy mặt, một tay chống đất, lần nữa phát lực mới miễn cưỡng đứng lên, ánh mắt đầy quật cường.

Một nữ sinh đã bắt đầu khóc nức, Chu Văn nhìn ánh mắt quật cường của Lý Vị Ương, liền biến nằng muốn nói đánh.

“Nữ nhân này sao lại cố chấp như thế?” Chu Văn khẽ nhún mày.

Vốn hấn cũng không muốn quan chuyện này, thế nhưng hấn ở nhà Lý Huyền, ăn cơm của Lý Huyền, giờ không thể trơ mắt nhìn tỷ tỷ của Lý Huyền bị người ta quật tới quật lui như vậy.

- Đợi chút.

Chu Văn nhanh chóng nói trước Lý Vị Ương

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Thứ Vị Công

(Thứ vị = Con nhím)

Tâm tình đám người đều có chút khản trương, ngay cả Cao Dương cùng Tô Mi cũng có chút giật mình.

Mặc dù bọn hấn là người mời Cổ Điện tới, thế nhưng lại chẳng ngờ Cổ Điện lại ra tay hung ác như vậy, nếu thực sự đánh Lý Vị Ương tới mức nguy hiểm tới tính mạng, vậy chuyện này liền náo lớn rồi a.

Tuy Lý Vị Ương là con tư sinh của Lý gia, căn bản không được bước vào cửa nhà họ Lý, thế nhưng dù sao cũng là huyết mạch Lý gia, nếu nằng ta thực sự xảy ra chuyện, như vậy Lý gia tuyệt sẽ không mặc kệ.

Lúc này, thanh âm của Chu Văn vang lên, lập tức khiến đám người đang căng cứng thả lỏng lại, ngay cả Lý Vị Ương cùng Cổ Điện cũng nhìn sang chỗ Chu Văn.

- Tô Mi, vừa rồi ngươi vừa nói, trong chúng ta, chỉ cần là học sinh của Tịch Dương học viện, đều có thể lên đài đúng không?

Chu Văn nhìn Tô Mi hỏi.

- Không sai, ngươi muốn nói gì?

Tô Mi cũng không biết Chu Văn có ý gì.

- Năm nay ta mới thi vào Tịch Dương học viện, còn chưa tới trường báo danh, ngươi xem ta có thể lên đài không?

Chu Văn lại hỏi.

Hấn trầm nghĩ, nếu Tô Mi nói không được, như vậy hấn sẽ kéo Lý Vị Ương xuống, về nhà tiếp tục chơi game.

Tô Mi nghe Chu Văn nói, lập tức nở nụ cười:

- Hóa ra là tiểu học đệ của trường chúng ta, nhìn không ra a, ngươi lại là một nam nhân biết thương hương tiếc ngọc như vậy, vậy thì được, học tỷ cho ngươi một cơ hội làm anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi muốn lên thì lên đi, có điều có bị thương thì cũng đừng trách học tỷ không nhắc nhở ngươi, sinh viên đại học với học sinh cấp ba không giống nhau lắm đâu.

Mấy người Cao Dương cùng cường rộ lên, có thể thi vào Tịch Dương học viện, có ai mà không phải là thiên chi kiêu tử?

Thế nhưng thế thì sao? Sau khi vào học viện, vẫn đều bị dạy bảo thành thật, học bá ở trường cấp ba, ở Tịch Dương học viện cũng chỉ là bộ phận quần chúng mà thôi, chân chính có thể trở hết tài năng, trở thành người nổi bật thì đã ít lại càng thêm ít, đại bộ phận đều phải chịu cảnh phai mờ.

Đặc biệt là mấy người tới từ thành thị nhỏ, một khi đến Tịch Dương học viện thì tám chín phần đều trở nên bình thường, không phải là bọn hấn không đủ xuất sắc, mà là người xuất sắc hơn bọn hấn có quá nhiều.

Mà Cổ Điện, chính là tồn tại xuất sắc trong cùng lứa, vậy mà giờ một tên chim non còn chưa nhập học, lại muốn vì Lý Vị Ương mà khiêu chiến Cổ Điện, bụng ta ra bụng người, đám người đều nghĩ kẻ này thực đạt tới mức sắc đảm bao thiên.

Cao Dương cười híp mắt nói:

- Tiểu học đệ thực có mấy phần phong thái của ta, không sao, muốn lên thì cứ lên, học trường ta cho ngươi một cơ hội thể hiện trước mỹ nữ.

Miệng hấn nói như vậy, nhưng trong lòng trầm nghĩ: Tên Cổ Điện này thực không biết nặng nhẹ, đánh Lý Vị Ương cũng không phải chuyện tốt, vẫn nên để người khác thay thế thì hơn.

Lý Vị Ương cùng đám nữ sinh lo lắng nhìn Chu Văn, thực sự sợ thân thể ốm yếu kia, bị Cổ Điện một quyền đánh chết.

- Vị Ương tỷ, để ta tới đi.

Chu Văn đến bên đài nói.

- Ngươi quậy cái gì, mau xuống đi.

Lý Vị Ương chỉ định kéo Chu Văn tới để giúp nàng khoa trương thanh thế, thực sự không có ý định để Chu Văn đánh giúp nàng.

Hơn nữa Cổ Điện này quá mạnh, ra tay cũng không biết nặng nhẹ, nhìn bộ dạng ốm yếu của Chu Văn, nếu thực sự bị một quyền đâm chết, vậy đám học sinh bọn hắn không ai thoát được quan hệ, Lý Vị Ương cũng không gánh nổi trách nhiệm này.

Chu Văn lười giải thích thêm, chỉ muốn nhanh nhanh giải quyết chuyện này để về còn cày quai.

Không đợi Lý Vị Ương nói thêm, Chu Văn đã kéo tay nàng khiêng xuống đài.

Cánh tay Lý Vị Ương đã vốn trật khớp, lại bị thương không nhẹ, căn bản không thể phản kháng lại Chu Văn.

- Người làm gì vậy? Thả ra xuống.

Lý Vị Ương vừa thẹn vừa giận.

Chu Văn cũng không để ý tới lời của nàng, trực tiếp khiêng nàng xuống đài, giao lại cho mấy nữ sinh kia, sau đó từ mình lên đài.

- Chúng ta đều là học sinh cùng trường, không phải kẻ thù sống còn, không nhất thiết phải đánh tới người chết ta sống, dù một chút ngoài ý muốn nào đó, không ai trong chúng ta có thể gánh nổi, không bằng chúng ta đôi phương thức quyết thắng thua đi?

Chu Văn nhìn Cổ Điện rồi nói.

- Đòi thế nào?

Cổ Điện nói rất đơn giản, thanh âm không giống một sinh viên đại học, âm u, khàn khàn, hùng hồn, có vẻ càng giống trung niên chừng bốn mươi hơn.

Hơn nữa phối hợp với cái bộ dạng hung ác bên ngoài, nếu như gặp hắn ngoài đường, mà hắn lại không mặc đồng phục sinh viên Tịch Dương học viện, Chu Văn tuyệt không tin hắn là sinh viên năm thứ hai.

- Người cho ta đánh một quyền, chỉ cần người lui lại không quá ba bước, như vậy coi như ta thua, trái lại là ta thắng, người thấy đề nghị này thế nào?

Theo cách Chu Văn nói, rõ ràng là Cổ Điện chịu thiệt thòi.

Có điều muốn tìm mấy kiểm tra lực lượng, rõ ràng sẽ rất lãng phí thời gian, cho nên Chu Văn mới thử nói.

Nào ngờ Cổ Điện không chút nghĩ ngợi, lạnh lùng nói:

- Có thể.

Chu Văn hơi chút ngoài ý muốn, vừa cười vừa nói:

- Vậy ta bắt đầu nhé.

Cao Dương bĩu môi:

- Con gà kia còn cho là bản thân chiếm được tiện nghi, nếu hắn biết Cổ Điện luyện Nguyên Khí quyết cùng Nguyên Khí kỹ nào, đừng nói đùa, sợ là sẽ phải khóc rống lên a.

- Dương ca, Nguyên Khí quyết cùng Nguyên Khí kỹ của tên Cổ Điện kia là gì?

Một người bên cạnh Cao Dương tò mò hỏi.

- Nguyên Khí quyết của hắn, ta cũng không tiện nói, thế nhưng hắn có một môn Nguyên Khí kỹ, các người nhất định đã từng nghe qua.

Cao Dương ra vẻ thần bí.

- Là cái gì a?

Tô Mi cũng không nhận được tò mò, nũng nịu đóng đưa cánh tay Cao Dương.

Cao Dương cười hắc hắc:

- Các người từng nghe qua sinh vật dị thứ nguyên Châm Giáp thứ vị chưa?

- Dương ca, người đùa chúng ta hả? Đương nhiên là chúng ta đã từng nghe qua, mặc dù Châm Giáp Thứ Vị cũng chỉ là sinh vật cấp Phàm thai, thế nhưng đặc biệt khó trêu, không chỉ có giáp xác cứng rắn, hơn nữa cả người toàn gai, ngoại trừ học trưởng đạt tới Truyền kỳ, chúng ta nhìn thấy nó đều phải chạy.

Một nam sinh nói.

- Nguyên Khí kỹ của Cổ Điện, chính là Châm Giáp thứ vị kết tinh biến thành, nếu hắn dùng đến, không chỉ toàn thân sẽ trở nên cứng như thép, hơn nữa còn có năng lực phản thương.

Cao Dương nói.

- Không phải chứ? Nghe nói Châm Giáp thứ vị rất ít tạo ra Nguyên Khí kỹ, hơn nữa có rơi ra, dùng năng lực của nó, tối đa cũng chỉ đạt tới Nguyên Khí kỹ nhị đoạn, có thể lợi hại đến mức đó sao?

Tô Mi có chút không tin.

- Nếu không, sao lại nói tên Cổ Điện này là Ác Ma được? Kẻ này không chỉ may mắn thu được Thứ Vị công, hơn nữa còn không cần dùng Thứ Nguyên kết tinh mà cứng rắn luyện tới cửu đoạn, người nói hắn có biến thái hay không?

Cao Dương dừng một chút, lại cười lạnh:

- Thứ Vị công cứu đoạn, ta đã từng thấy một gia hỏa năm bốn như chúng ta, sử dụng Nguyên Khí kỹ đánh lên người Cổ Điện, kết quả là bàn tay bị xuyên không biết bao nhiêu lỗ máu, tựa như bị vô số kim thép xuyên qua, kếm chút phé cả cánh tay. Nếu giờ tên chim non kia không dùng Nguyên Khí kỹ thì cũng thôi, nếu hắn dùng Nguyên Khí kỹ đánh Cổ Điện, đoán chừng phải gặp xui lớn rồi a.

Tô Mi thăm mừng rỡ, nàng đương nhiên không hy vọng Chu Văn thắng, càng không muốn đem trứng Phôi sùng Cổ Chiến mà giao ra.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Lực Lượng Đụng Độ

- Vị Ương tỷ, hắn sẽ không sao chứ?

Mấy nữ sinh vịn Lý Vị Ương ngồi xuống, có chút lo lắng hỏi.

Lý Vị Ương đương nhiên không biết Chu Văn có được hay không, thế nhưng Chu Văn là bạn của Lý Huyền, mà đám bạn của Lý Huyền, khẳng định là không đáng tin cậy.

Thế nhưng nàng cũng không thể nói như thế, chỉ có thể an ủi:

- Nếu hắn dám lên đài, như vậy hắn phải có chút bản lĩnh mới đúng.

Lời này của Lý Vị Ương, nếu nói là an ủi đám nữ sinh bên cạnh, chỉ bằng nói là đang tự an ủi bản thân mới đúng.

Chu Văn đứng trước mặt Cổ Điện, trong số nam sinh thì hắn cũng không tính là thấp, thế nhưng đứng trước mặt Cổ Điện, vẫn kém tới hơn một cái đầu.

Thân hình của Cổ Điện thực sự quá hùng tráng, không chỉ cao lớn, mà cơ bắp cũng cực kỳ bèn chắc, khiến người nhìn vào như thấy một thùng thuốc nổ, tùy thời đều có thể bạo phát, hơn nữa hoàn toàn không hề có cảm giác vụng về.

Khi Cổ Điện chiến đấu với Lý Vị Ương, Chu Văn đã có thể nhận thấy, kẻ này nhất định đã luyện một môn Nguyên Khí kỹ hộ thể cao cấp, bằng không thể xác có mạnh hơn nữa, cũng không thể gánh được một cước Nguyên Khí của Lý Vị Ương.

Ánh mắt Cổ Điện đầy băng lãnh, tựa như Ác Ma nhìn Chu Văn chằm chằm, lạnh giọng nói:

- Tới đi, ta không muốn lãng phí thời gian.

- Người cẩn thận chút, lực lượng của ta rất lớn a.

Chu Văn nhắc nhở trước một câu, sau đó mới cẩn thận đưa nắm đấm.

Tô Mi nghe Chu Văn nói vậy liền cảm thấy vui vẻ, nhìn như cười mà lại không cười:

- Lực lượng càng lớn càng tốt, Cổ Điện thích nhất là lực lớn, người phải dùng nhiều lực đó, không nên để cho hắn thất vọng.

Tô Mi nói như nói giỡn thế nhưng kỳ thực lại có hàm ý cực ác độc, Thứ Vị công của Cổ Điện có lực phản thương cực đáng sợ, Chu Văn dùng lực càng mạnh, tổn thương phải gánh cũng sẽ càng lớn.

Cao Dương không nói, thế nhưng cũng cười cười chờ kịch vui.

Cường giả trong Tịch Dương học viện rất nhiều, thế nhưng chỉ trong Phạm thai cấp, không ai có thể là đối thủ của Cổ Điện.

- Không sợ chết thì cứ ra quyền.

Sắc mặt Cổ Điện không chút biến hóa, thế nhưng cũng đã vô cùng dọa người.

Chu Văn không nói gì thêm, nắm tay vung quyền, Đại Lực thần quyền bộc phát ra lực lượng cường đại, khiến quả đấm của hắn như lớn thêm một vòng, tựa như thiết chùy đánh tới.

Tầm mắt Cổ Điện ngưng lại, hai chân dùng sức đứng vững, thân thể ưỡn hồng, tựa như thép bị lửa tôi.

Cao Dương vừa nhìn liền biết, đó chính là đặc thù của Thứ Vị công, nụ cười trên mặt càng thêm rõ.

Lý Vị Ương nhìn thấy dị dạng trên người Cổ Điện, lập tức nhớ ra chuyện gì đó, không lo nổi thương thể trên người, gấp giọng hô lớn với Chu Văn:

- Không được xuất quyền, đó là Thứ Vị công, có phản thương. . .

Bành!

Đáng tiếc, lời nàng còn chưa kịp nói xong, nắm đấm của Chu Văn đã đánh lên bụng Cổ Điện.

Đây là Chu Văn đã tận lực chọn vị trí, phần bụng là phần có sức kháng đòn tương đối mạnh, đau thì sẽ đau, nhưng sẽ không chết người.

Nắm đầm như sắt va chạm với cơ bụng cứng cỏi, chỉ nghe một tiếng trầm vang, vậy mà mơ hồ tạo ra thanh âm như kim loại va chạm.

Tầm mắt của Chu Văn cùng Cổ Điền cùng ngưng lại, sau đó dưới ánh mắt không thể tin nổi của Cao Dương cùng Tô Mi, thân thể hùng tráng của Cổ Điền uống như con tôm, hai chân như bôi sáp, mạnh mẽ trượt ra ba bốn mét mới dừng lại được.

Trên mặt đất dùng cao su đặc chế, lập tức xuất hiện hai vết ngón dài ba bốn mét, tựa như ô tô đang đi nhanh mà phanh gấp lại vậy.

Lý Vị Ương hơi giật mình nhìn Chu Văn, có chút không dám tin tưởng, một quyền của Chu Văn, lại có thể đánh Cổ Điền với Thứ Vị công lui ba bốn mét.

Mấy nữ sinh khác vui mừng hô thành tiếng, ba bốn mét chứ không phải ba bốn bước, tính ra bảy tám bước cũng không thành vấn đề.

- Cao Dương, lời ngươi nói đáng tin chứ?

Chu Văn thu lại nắm đầm đang run rẩy, nhìn về phía Cao Dương.

Một quyền này của hắn đánh lui Cổ Điền, thế nhưng bản thân cũng không dễ chịu, đến bây giờ, nắm đầm vẫn run rẩy không kìm được.

Cao Dương không nói, chỉ nhìn về phía Cổ Điền, Cổ Điền lạnh giọng nói:

- Ta thua.

Cao Dương gật gù nhìn về phía Tô Mi:

- Đem trứng Phối sùng cho bọn hắn.

Tô Mi vội vàng lớn tiếng nói:

- Tại sao phải đưa bọn hắn, ước định là ước định của bọn hắn, ta cũng không nói Cổ Điền lui ba bước thì ta thua, ước định này vốn không hợp lý, hơn nữa hai chân của Cổ Điền cũng không động, như vậy chỉ có thể tính là một bước. Giờ để hắn cùng Cổ Điền đánh lại một trận, nếu đánh ngã Cổ Điền, như vậy mới tính là hắn thắng, hơn nữa, hắn còn không phải là sinh viên của Tịch Dương học viện a...

“Ba...”

Tô Mi còn chưa nói xong, đã bị Cao Dương đưa tay cho một bạt tai, đánh Tô Mi trực tiếp ngã tại chỗ.

- Còn cần ta nói lần thứ hai sao? Thua là thua, Cao Dương ta đã nói là làm, ngươi cho rằng, là viên trứng kia, với hứa hẹn của Cao Dương ta, cái nào quan trọng hơn?

Cao Dương lạnh lùng nhìn Tô Mi.

Tô Mi ủy khuất, tuy nhiên không dám nói lại, bất đắc dĩ cầm trứng Phối sùng trong túi sách đưa ra, cắn răng đưa cho Cao Dương, sau đó phẫn hận xoay người rời đi.

Cao Dương cũng mặc kệ Tô Mi, cầm trứng Phối sùng tới trước mặt Chu Văn, trực tiếp ném qua, nhìn chằm chằm Chu Văn hỏi:

- Ngươi tên là gì?

- Chu Văn.

Chu Văn bình tĩnh đáp.

- Chu Văn đúng không? Ta đã nhớ kỹ ngươi, sau này ngươi cũng là sinh viên Tịch Dương học viện, chúng ta còn nhiều thời gian tiếp xúc.

Cao Dương lạnh lùng nói một câu, quay người đem theo đám sinh viên khác cùng rời đi.

Cổ Điền liếc mắt nhìn Chu Văn, nhưng cũng không nói gì thêm, thấy bọn Cao Dương ra ngoài cũng lập tức bước theo.

- Chu Văn, không nghĩ tới, thoát nhìn cái mặt trắng nhỏ nhà ngươi, lại có lực lượng mạnh như vậy.

Lý Vị Ương đi tới, nhìn từ trên xuống dưới rồi nói.

- Chu Văn, ngươi thực sự là niên đệ của chúng ta sao?

- Giờ học sinh cấp ba đều mạnh thế sao?

- Tiểu học đệ, một quyền vừa rồi của ngươi là Nguyên Khí kỹ hả? Thật lợi hại, tên nó là gì vậy?

Mấy nữ sinh hưng phấn vây quanh Chu Văn, hỏi đủ các vấn đề, thoát nhìn còn thấy Chu Văn hứng thú hơn viên trứng Phối sùng kia.

- Lần này ta may mắn mới thắng, tên gia hỏa như Ác Ma kia rất khủng bố, nếu thực sự chiến đấu, ai thắng ai thua còn khó nói.

Chu Văn đưa trứng Phối sùng trả lại cho Lý Vị Ương, sau đó đưa nắm tay lên, chỉ thấy trên mũi tay còn rất nhiều lỗ châm nhỏ, lúc này còn đang rướm máu, cũng may mà cũng không chảy nhiều.

- Ngươi bị thương sao?

Lý Vị Ương thấy vết lỗ kim trên tay Chu Văn, lập tức thăm giật mình.

Không đợi Chu Văn trả lời, Lý Vị Ương đã đem trứng Phối sùng cho mấy nữ sinh khác, sau đó kéo Chu Văn ra ngoài:

- Đi, ta dẫn ngươi đi kiểm tra thương thế.

- Không cần, chỉ là chút vết thương ngoài da thôi, còn chưa động đến xương cốt.

Chu Văn vội vàng nói.

- Phải đi kiểm tra, nếu không để lại đi chúng sẽ rất phiền toái.

Lý Vị Ương kéo Chu Văn đến phòng khám.

Trong mấy đầu trường như vậy, đều có phòng khám chuyên môn, sau khi kiểm tra bôi thuốc, vết thương trên tay Chu Văn cũng ngưng kết lại, hơi xử lý một chút liền bình thường.

Ngược lại, thương thế của Lý Vị Ương lại không nhẹ, một tay trật khớp, vết thương trên mặt cũng cần xử lý, khiến Chu Văn phải chạy tới chạy lui làm đủ các thủ tục.

Lý Vị Ương nằm trên giường bệnh, nhìn Chu Văn cùng với gương mặt trầm tĩnh ôn hòa chạy tới chạy lui, tâm tình phức tạp thầm nghĩ: Không nghĩ tới, trong số bạn bè của Lý Huyền, lại có nhân vật như vậy.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Dung Hợp Phối Sủng

Vất vả và lăm Chu Văn mới về đến nhà, coi như cuối cùng cũng có thể yên tĩnh chơi game, thế nhưng ai biết, vừa mới ngồi xuống ghế, mới mở game, đã thấy Lý Huyền hỏa tốc chạy về.

- Cửa nhà người bị một người tự xưng là tỷ tỷ người, tên là Lý Vị Ương đã nát.

Chu Văn lập tức nói rõ đầu đuôi, tránh để Lý Huyền tưởng hấn phá hồng biệt thự.

Lý Huyền hoàn toàn không để ý chuyện vật này, mơ hồ có chút hưng phấn, thần thần bí bí nói với Chu Văn:

- Có hứng thú đi mở mang kiến thức dị thứ nguyên Linh vực mà ta nói cho người không?

- Là dị thứ nguyên Linh vực có Phối sủng hình thái nội tạng sao?

Chu Văn hỏi.

- Đúng chính là nó, thế nào, có hứng thú đi xem không?

Lý Huyền nói.

- Không phải chúng ta còn chưa đăng kí nhập học sao? Giờ đã có thể đi rồi?

Chu Văn hoài nghi nhìn Lý Huyền.

- Người bình thường đương nhiên là không được, thế nhưng Lý ca của người lại không phải người thường, đương nhiên có thể vào đó.

Lý Huyền đắc ý vô ngần.

- Được, vậy chúng ta đi xem một chút.

Chu Văn thực sự muốn đi xem, có điều, hấn không phải đến để xem dị thứ nguyên Linh vực, mà là muốn xem, dị thứ nguyên Linh vực này, có thể biến thành game trên điện thoại của hấn như Quy Đức cổ thành hay không.

- Ta nói này bạn thân, có thể cho ta nhìn cái mặt hưng phấn chút được không? Người như thế này, khiến ta hết sức không có cảm giác thành công.

Lý Huyền buồn bực nói.

- A! người thật lợi hại!

Chu Văn vẫn cúi đầu nhìn điện thoại, con mắt cũng không nhấc, giả bộ nói.

- Được rồi, được rồi.

Lý Huyền thực sự buồn bực, có điều đảo mắt cái liền cao hứng trở lại, lôi Chu Văn ra ngoài, vừa đi vừa nói:

- Chàng trai, hôm nay bạn thân cho người mở rộng tầm mắt.

Chờ đến khi ra sân, Chu Văn mới nhìn ngoài biệt thự có một con hồ trắng còn lớn hơn trâu.

- Truyền kỳ Phối sủng Ngọc Tinh Bạch Hồ, thế nào? Phong cách chứ? Bạn thân hôm nay mới áp ra đấy, thực sự đúng là cừ từ nhất sinh a...

Lý Huyền nói đến nước miếng tung bay.

- Người khoa trương như thế, không cần đóng kịch nữa sao?

Chu Văn tò mò hỏi.

Lý Huyền giãn tái mặt:

- Trước kia cứ nghĩ người một nhà thì không nào đến mức người sống ta chết, cho nên mới không tranh với hắn, thế nhưng nếu ngay cả mệnh ta hắn cũng không tha, ta còn khách khí với hắn làm gì, từ giờ trở đi, ta muốn trở thành thiên tài Lý Huyền của Lý gia, thứ ta nên có, một cái cũng không được thiếu.

Chu Văn giờ ngón cái, thiên tài như Lý Huyền, xác thực không nên bị mai một, chẳng qua Chu Văn cũng rất tò mò, Lý Huyền luyện Tiên Thiên Bất Bại thần công, nếu cứ luyện tiếp như thế, chẳng phải cả đời đều phải làm xử nam hay sao?

- Đừng nói chuyện này nữa, đi thôi, bạn thân dẫn người đi hóng mát, Ngọc Tinh Bạch Hồ của ta rất không tầm thường, nếu có đủ tài nguyên cho nó, nó có thể tấn thăng thành Bạch Hồ Chi Vương cấp Sứ thì, lúc đó thì ngon rồi.

Lý Huyền nhảy lên lưng Ngọc Tinh Bạch Hồ.

Chu Văn biết một số loại Phôi sùng có khả năng tiến hóa, thế nhưng Phôi sùng có thể tiến hóa quá ít, hơn nữa muốn tiến hóa thì đều cần một số tài nguyên đặc thù, điều kiện hết sức hà khắc.

Trước mắt Liên bang vẫn đang nghiên cứu vấn đề này, số lượng Phôi sùng có thể tiến hóa được công bố ra ngoài chỉ có ba bốn trăm loại, những loại khác đều đang trong quá trình nghiên cứu.

Cảm giác cưỡi Phôi sùng thực sự không có gì hay lắm, lắc lư vô cùng, Chu Văn thà ngồi trong ô tô còn càng thêm thoải mái.

Thế nhưng Lý Huyền lại vô cùng hưng phấn, cưỡi Ngọc Tinh Bạch Hồ chạy vội, thỉnh thoảng còn ngoắc tay huýt sáo với mỹ nữ ven đường.

“Cái tính hoàn khổ của tên này, tính ra cũng không phải chỉ già vờ cho có a.” Chu Văn đột nhiên nghĩ đến một chuyện, xích đến bên tai Lý Huyền nhỏ giọng hỏi:

- Lý Huyền, Phàm thai muốn áp Phôi sùng cấp Truyền kỳ, cần điều kiện thế nào?

Lý Huyền nghe vậy liền nói:

- Người muốn áp Khô Cốt tướng quân kia hả? Ta cho người biết, tuyệt đối không nên làm bừa, người không nên thấy ta có thể nhẹ nhàng áp Phôi sùng cấp Truyền kỳ mà nghĩ mình cũng có thể làm được. Ta hết sức nghiêm túc cho người biết, người có suy nghĩ như vậy, tám chín phần mười không chết thì cũng biến thành tàn phế.

Dừng lại một chút, Lý Huyền dương dương đắc ý nói:

- Muốn áp trứng, điều kiện chủ yếu là phải có đủ Nguyên khí, muốn áp Phôi sùng cấp Truyền kỳ bình thường cần mười mấy điểm Nguyên khí liên tục mới có thể ấp ra, mà nhân loại Phàm thai bình thường căn bản không có nhiều Nguyên khí như vậy, sau khi bị hút khô Nguyên khí, sinh cơ cùng tinh hoa máu thịt trong cơ thể cũng sẽ bị hút thay Nguyên khí, khi đó không chết thì cũng tàn phế. Sở dĩ ta có thể áp Phôi sùng cấp Truyền kỳ, thứ nhất là Tiên Thiên Bất Bại thần công của ta đã luyện được chín điểm Nguyên khí, hơn nữa còn có sinh cơ cùng huyết khí thịnh vượng, không sợ bị hút. Dù như thế, ta vẫn phải lựa chọn một số Phôi sùng Truyền kỳ cần ít Nguyên khí một chút, như thế mà vẫn cứu tử nhất sinh mới có thể thành công, những người khác, căn bản không thể thành công, trừ phi người không sợ chết.

- Từ bỏ đi thôi, ca là độc nhất vô nhị.

Lý Huyền lại đắc ý bồi thêm một câu.

Câu nói không sợ chết này của Lý Huyền lại nhắc nhở Chu Văn, hắn đương nhiên là sợ chết, thế nhưng nhân vật tí hon trong game lại không sợ chết, hắn là có thể lợi dụng nhân vật tí hon để thử áp Phôi sùng Truyền kỳ một lần.

“Đáng tiếc không thể đưa trứng Phôi sùng trong hiện thực vào trong game a, dù có muốn thử, cũng chỉ có thể tìm trứng Phôi sùng trong game mới được.”

Chu Văn nghĩ tới đây, lòng lại khẽ động.

“Điện thoại có chức năng chụp ảnh, có thể đưa dữ liệu nguyên Linh vực vào trong game, không biết nếu đổi lại thành trứng Phôi sùng, sẽ có tác dụng gì a?”

Chu Văn nghĩ tới đây, liền sờ túi lấy cả điện thoại lẫn trứng Phôi sùng ra.

Hắn an vị sau lưng Lý Huyền, có Lý Huyền ngăn ở phía trước, người khác cũng không nhìn thấy hắn làm gì. Chu Văn mở chức năng chụp ảnh của điện thoại, đưa trứng Khô Cốt tướng quân vào trong tầm máy.

“Đích!”

Không ngờ Chu Văn thất vọng, công năng chụp ảnh lại thực sự có tác dụng, màn hình vừa đưa tới trứng Khô Cốt tướng quân, màn hình điện thoại liền xuất hiện một khung xanh nhắc nhở, đích một tiếng khóa chặt trứng Phôi sùng, đồng thời màn hình xuất hiện rất nhiều chữ viết và số liệu.

Trứng Phôi sùng Khô Cốt tướng quân (Truyền kỳ).

Mệnh cách: Thủ thành chỉ thế.

Lực lượng: 15.

Tốc độ: 13.

Thế phách: 16.

Nguyên khí: 18.

Nguyên khí kỹ: Phá Giáp thương (Tam đoạn).

Trạng thái Phôi hợp: Tướng Quân cốt khai.

Chu Văn có chút giật mình nhìn số liệu của Khô Cốt tướng quân, không phải là số liệu này kinh người thế nào, mà là trứng Phối sùng còn chưa ấp ra, không ai biết thuộc tính của Phối sùng mạnh yếu thế nào.

Thế nhưng điện thoại vừa quết một cái, liền có thể bày ra số liệu kỹ càng, thực sự con mẹ nó quá thần kỳ.

Cùng một loại Phối sùng, thuộc tính cũng không hoàn toàn giống nhau, tự nhiên phải càng cao càng tốt, đặc biệt là Nguyên Khí kỹ, Nguyên Khí kỹ càng cao cấp thì Phối sùng càng đáng tiền.

Đích!

Chu Văn nhìn tư liệu của Khô Cốt tướng quân, điện thoại lại vang lên tiếng nữa, đồng thời màn hình xuất hiện một tin tức.

“Độ phù hợp giữa Khô Cốt tướng quân cùng Đại Lực nghĩ biến dị đạt 47%, xác suất dung hợp tiến hóa 47%, có tiến hành dung hợp hay không?”

Màn hình nhảy ra hai mục có và không, Chu Văn không chút do dự chọn có, sau đó liền nghe tiếng răng rắc, sau đó là tiếng chụp ảnh.

Ngay khi điện thoại chụp ảnh, trứng Khô Cốt tướng quân trong tay Chu Văn liền hư không tiêu thất.

- - - - -

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Địa Hạ Phật Thành

Màn hình điện thoại lập tức hiện hình ảnh trứng Phối sùng khô cổ tướng quân song song với Đại Lực nghĩ biến dị của hắn.

Đồng thời, một dòng thông báo hiện lên: Vì Đại Lực nghĩ biến dị đã ấp xong, trứng Khô Cốt tướng quân chỉ có thể làm tài liệu phụ trợ, có dung hợp hay không?

Chu Văn lại lựa chọn có, hắn cũng chưa biết có thể ấp được Khô Cốt tướng quân hay không, mà Đại Lực nghĩ biến dị thì còn nhiều cơ hội thu được nữa, cho nên có thử một chút cũng không sao.

Chu Văn vừa lựa chọn có, trứng Phối sùng Khô Cốt tướng quân liền lướt tới gần Đại Lực nghĩ biến dị, màn hình điện thoại liền biến thành một vòng xoáy hỗn độn.

Đình!

Qua một hồi lâu, màn hình rốt cục cũng khôi phục bình thường, đồng thời một thanh âm nhắc nhở cùng một dòng thông báo xuất hiện.

“Dung hợp thành công, Phàm thai Đại Lực nghĩ biến dị tiến hóa thành Phàm thai Khô Cốt nghĩ biến dị.”

Chu Văn lập tức có chút buồn bực, dung hợp Truyền kỳ Khô Cốt tướng quân, thế mà vẫn chỉ tạo thành Phàm thai Phối sùng, nhìn thế nào cũng thấy thiệt lớn a.

Quan sát Khô Cốt nghĩ mới dung hợp thành công, chỉ thấy giáp xác của nó đã biến thành một màu đỏ đậm, hơn nữa tính chất của giáp xác cũng phát sinh biến hóa, tựa như xương trắng nhuộm máu, xúc giác cùng các móng vuốt đều biến thành Huyết cốt.

Móng vuốt của nó cũng trở nên càng sắc bén, răng cưa hình gai ngược khung bố tới cực điểm, đặc biệt là hai chân trước, tựa như hai thanh cốt mâu kỳ lạ.

Mặc dù bộ dạng cường hãn hơn không ít, thế nhưng Phàm thai thì vẫn chỉ là Phàm thai, cũng không thể đem ra chống lại Phối sùng cấp Truyền kỳ a.

Mở tư liệu của Khô Cốt nghĩ biến dị lên xem, Chu Văn lập tức hơi ngẩn ra, so với Đại Lực nghĩ biến dị trước đó, thuộc tính của Khô Cốt nghĩ đã biến hóa cực lớn.

Khô Cốt nghĩ biến dị: Phàm thai cấp.

Lực lượng: 10.

Tốc độ: 9.

Thể phách: 10.

Nguyên khí: 9.

Kỹ năng thiên phú: Khô Cốt thứ (thập đoạn).

Hình thái Phối hợp: Hộ tít. (Bảo vệ tay)

- Lực lượng cùng thể phách đều đạt tới mười điểm, kỹ năng thiên phú cũng biến thành thập đoạn...

Chu Văn trầm kinh ngạc, kỹ năng thiên phú của Phối sùng, hắn chưa bao giờ nghe qua chuyện đạt tới thập đoạn a.

Trên thực tế, trước kia Chu Văn vẫn cho rằng cửu đoạn là cực hạn, thế nhưng từ khi Hồi Tẫn chương của hắn đạt tới thập đoạn, hắn mới biết Nguyên Khí kỹ có thể đạt tới mức đó.

Chu Văn rất muốn triệu hoán Khô Cốt nghĩ ra, xem bộ dạng trong hiện thực của nó thế nào, dù sao hình ảnh trong trò chơi là hoạt họa, so với hiện thực nhất định có chênh lệch cực lớn.

Đáng tiếc, hiện hắn đang ngồi sau lưng Lý Huyền, không tiện triệu hóa Khô Cốt nghĩ biến dị.

Kẻ phách lối như Lý Huyền, khi đi qua cửa Tịch Dương học viện vẫn phải ngoan ngoan thu hồi Phối súng, thành thật đi bộ cùng Chu Văn.

Tịch Dương học viện là học viện được lập sau khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, vị trí rất gần với Long Môn động, mà Long Môn động lại chính là dị thứ nguyên Linh vực lớn nhất Lạc Dương, cho tới tận hôm nay, vẫn chưa ai có thể thăm dò hết Long Môn động, thậm chí khu vực mà nhân loại đã thăm dò, chẳng qua mới chỉ là một phần rất nhỏ.

Ngoại trừ Long Môn động, trong phạm vi Tịch Dương học viện còn có không ít dị thứ nguyên Linh vực, có thể nói, Tịch Dương học viện chiếm cứ đại bộ phận tài nguyên của Lạc Dương.

Bởi vì đào tạo theo hình thức nửa phong bế, cho nên mặc dù là sinh viên đại học, nhưng sinh viên trong trường đều mặc đồng phục thống nhất, nhìn có chút giống quân trang, nhưng lại vẫn có chút khác biệt.

Hiện tại đang trong thời kỳ nghỉ hè, thế nhưng sinh viên trong trường vẫn rất đông, Lý Huyền cùng Chu Văn mới bước đến cửa chính đã lập tức bị cảnh vệ ngăn lại.

Cảnh vệ của Tịch Dương học viện không phải là bảo an, mà là quân nhân chính quy, thực tế, không ít dị thứ nguyên Linh vực trong Tịch Dương học viện, đều do quân đội chân chính thủ vệ.

Lý Huyền lấy ra hai tấm giấy thông hành đặc biệt, bọn hắn mới có thể bước vào trong.

Lý Huyền vừa dẫn Chu Văn, vừa giới thiệu:

Lạc Dương là cố đô của mười ba triều đại, trên cố thổ của Lạc Dương này từng có một tòa cổ thành, thế nhưng vì đủ các loại nguyên nhân, tòa thành cổ này lại lặng yên yên diệt trong lịch sử trường hà, có thể nói khu vực dưới đất của Lạc Dương làm một tòa thành cổ xếp thành, càng xuống sâu trong lòng đất, dị thứ nguyên Linh vực sẽ càng trở nên khủng bố hơn.

- Người Lạc Dương có thói xem gọi dị thứ nguyên Linh vực dưới mặt đất là Địa Hạ thành, trước mắt mới thăm dò được bốn tầng dưới đất, xuống dưới vẫn có thể, nhưng không có cường giả nào xông xuống. Lần này trên cái Cổ Đạo khẩu, lại phát hiện lối vào một tòa thành mới, đồng thời ở đó còn phát hiện sinh vật dị thứ nguyên cùng Phối súng hình thái nội tạng...

Chu Văn nghiêm túc nghe Lý Huyền giảng giải, Tịch Dương học viện thực sự lớn, hai người đi hơn nửa giờ, cuối cùng mới tới Cổ Đạo khẩu mà Lý Huyền nói.

Thực tế, Cổ Đạo khẩu là một vùng đầm lầy đất trũng, nghe nói nơi đây đã từng là sông Hoàng Hà, Hoàng Hà đã từng tàn phá nơi đây, khiến cổ thành chìm xuống mặt đất, chẳng qua là sau này Hoàng Hà nhiều lần đổi dòng, sớm đã không còn chảy qua đây nữa.

Ngay trong vùng đất trũng này, phát hiện một dị thứ nguyên Linh vực mới, ngay khi Chu Văn nhìn thấy một tòa bia đá giữa trung tâm, hai mắt lập tức sáng lên.

Chỉ thấy bia đá kia cao chừng mười mấy mét, trên bia khắc một bức tượng phật, bốn phía là tiên nữ vờn quanh.

Trong vô số đồ án điêu khắc kia, Chu Văn lại nhìn thấy đồ án hình bàn tay nhỏ, đồ án kia hoàn toàn không đáng chú ý, thế nhưng với Chu Văn mà nói, đồ án này thực sự quá quen thuộc.

Trên cửa Quy Đức cổ thành, Chu Văn cũng từng thấy đồ án tương tự, đồng thời khi chức năng chụp ảnh của điện thoại khóa chặt đồ án bàn tay nhỏ, Quy Đức cổ thành tự động trở thành một phó bản trò chơi.

Chỉ có điều, đồ án bàn tay nhỏ ở đây so với đồ án bàn tay nhỏ ở Quy Đức cổ thành vẫn tồn tại điểm khác biệt.

Đồ án bàn tay ở Quy Đức cổ thành, trong bàn tay nắm một đồ án nhỏ hình củ cà rốt hay tỏi gì đấy, còn trong bàn tay nhỏ ở đây, lại điêu khắc một đóa sen nở rộ.

“Thử xem có thể biến nó thành game trong điện thoại hay không a.”

Chu Văn lấy điện thoại, mở chức năng chụp ảnh, đưa tầm máy tới đồ án hình bàn tay nhỏ.

Tích!

Màn hình điện thoại liền xuất hiện một khung nhỏ màu xanh lá, khóa chặt lấy đồ án bàn tay nhỏ, phát ra một tiếng vang nhỏ, sau đó là dòng “Loading...” quen thuộc.

“Thực sự có khả năng.”

Chu Văn vừa mừng vừa sợ.

Lý Huyền nhìn thấy Chu Văn đang chụp ảnh, liền nói với Chu Văn:

- Nhìn phong cách của tấm bia đá này, hẳn là xuất phát từ thời kỳ Bắc Ngụy, khi đó Phật giáo đang phát triển rất mạnh mẽ...

Chu Văn căn bản không nghe thấy Lý Huyền nói gì, điện thoại đã hiện lên dòng “Loading complete”, hình một đóa sen lập tức xuất hiện trên màn hình chính, bên dưới còn có bốn chữ “Địa Hạ Phật Thành”.

- -----

Đọc tiếp tại đây:

<http://truyenfull.vn/ta-chi-muon-an-tinh-choi-game-dich/chuong-43.html>

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Phật Tâm Liên

Cửa vào đệ thứ nguyên lĩnh vực ngay dưới tấm bia đá, bên cạnh có quân đội trấn giữ, Lý Huyền lấy ra hai tờ giấy thông hành, hai người dùng nó tiến vào bên trong.

Đi theo bậc thang gạch xanh dưới tấm bia đá, một đường tiến sâu vào trong lòng đất, rốt cục Chu Văn cũng biết, vì sao người Lạc Dương lại gọi đệ thứ nguyên lĩnh vực là Địa Hạ thành.

Dưới mặt đất chừng chục mét, một tòa cổ thành rách nát hòa thành một thể với thế giới dưới đất, dù loại kiến trúc gạch xanh như mê cung.

Cách đó không xa, trên từng mảnh tường gạch đều có một ngọn đèn dầu đang thấp sáng, ánh sáng mờ nhạt, khiến không khí vốn âm u ẩm ướt dưới cổ thành càng trở nên cũ kỹ.

Vị trí ban đầu của bọn Chu Văn là đầu của một khu phố dài, kiến trúc bên đường đều có điêu khắc đồ án liên quan tới Phật giáo, ngay cả ngôi xanh trên nóc nhà, cũng đều khắc tiền nửa bay đầy trời.

- Lực lượng kết tinh cấp tám cần đổi Tốc độ kết tinh cấp tám.

- Phật Tâm liên kết tinh, chỉ có một quả, chỉ đổi không bán...

- Địa đồ cận kề nhất Phật thành, một tấm bản đồ, tung hoành Phật thổ...

Hai bên phố dài không ít người trẻ tuổi mặc đồ học sinh đang bày bán vỉa hè, rõ ràng đây là học trường học tỷ của Tịch Dương học viện.

Chu Văn vốn muốn mua một tấm bản đồ, thế nhưng lại bị Lý Huyền ngăn lại.

- Phật thành này mới phát hiện không bao lâu, sinh viên ở đây nhiều lắm cũng chỉ có thể thăm dò khu vực phụ cận, địa đồ của bọn hắn căn bản không có giá trị, ta có bản đồ mới nhất của Quân bộ, phạm vi chi tiết tốt hơn của bọn hắn nhiều, chúng ta qua ao sen thử thời vận trước, thử xem có thể tìm được Phật Tâm liên hay không.

Lý Huyền vừa lấy bản đồ vừa nói chuyện.

- Phật Tâm liên là gì?

Chu Văn hỏi.

- Là một sinh vật đệ thứ nguyên hệ thực vật, không phải ta đã nói với người ở đây có Phôi sùng hình thái nội tạng sao? Phật Tâm liên chính là một trong số đó, hình thái phối hợp của Phật Tâm liên chính là trái tim.

Lý Huyền giải thích.

Lý Huyền cầm địa đồ, dẫn theo Chu Văn rẽ trái lượn phải dưới Địa Hạ thành, có lẽ bởi vì sinh vật đệ thứ nguyên ở đây đều đã bị dọn sạch, cho nên bọn hắn đi một đường mà không gặp bất cứ biến cố nào.

Đại khái hết gần một giờ đồng hồ, cảnh tượng trước mắt hai người lập tức trở nên quang đãng, chỉ thấy một mảnh lá sen xanh biếc đập vào mắt, những lá sen kia xanh như phi thủy, lại còn tỏa ra lục quang ánh nhuận.

ao sen lớn chừng vài mẫu, lục quang ánh nhuận chiếu rọi cả một mảnh trời thế giới dưới đất, mà tại một vị trí bên bờ xa xôi, mơ hồ nhìn thấy từng đóa sen trắng đua nở.

- Cái kia chính là Phật Tâm liên hả?

Chu Văn nhìn chăm chăm vào mấy đóa sen trắng to lớn hỏi.

- Không sai, kia chính là Phật Tâm liên, một loại sinh vật đệ thứ nguyên Lĩnh vực hệ thực vật, có điều vị trí của những đóa Phật Tâm liên quá xa bờ, trừ phi có năng lực phi hành, nếu không căn bản không có cách nào để tới gần chúng nó.

Lý Huyền nói.

- Không thể đi qua sao?

Chu Văn nhìn thử mặt nước trong hồ, dưới ánh sáng xanh biếc của lá sen chiếu rọi, nước ao trong suốt như thủy tinh.

- Tuyệt đối không được, nước trong hồ này hòa tan cả sắt thép, người chạm vào lập tức thành xương vụn a.

Lý Huyền vội vàng nói.

- Đã như vậy, chúng ta tới đây làm cái gì?

Chu Văn khẽ nhíu mày.

- Cho nên ta mới nói, tới đây thử thời vận, nếu phát hiện Phật Tâm liên gần bờ, như vậy thì chúng ta liền có cơ hội.

Lý Huyền vuốt vuốt mũi nói thêm:

- Có điều, thoát nhìn thì vận khí chúng ta không được tốt lắm, Phật Tâm liên không nở gần bờ.

Đang lúc nói chuyện, đột nhiên nghe tiếng vó ngựa chạy tới truyền đến, hai người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một con ngựa trắng chạy tới, trên đó là một nam sinh có vẻ lạnh lùng.

Tốc độ của ngựa trắng cực nhanh, chốc lát liền chạy tới trước ao sen, thế nhưng dường như nam sinh này không có ý dừng cương trước bờ vực, tốc độ của ngựa trắng không chút giảm, vọt thẳng vào trong ao sen.

Một giây say, Chu Văn liền kinh ngạc phát hiện, bên hông ngựa trắng đã mở một đôi cánh chim, trực tiếp bay lên trời, lượn trong tầng thấp trên ao sen.

- Phạm thai Bạc Vũ phi mã, Phôi sùng hết sức hiếm thấy, toàn bộ Tịch Dương học viện chúng ta chỉ có một thốt như thế, chủ nhân nó là Lạc Hiên năm hai, được xưng là tứ đại giáo thảo của Tịch Dương học viện, hết sức phách lối, ta không thích.

Lý Huyền có chút hâm một nhìn thót Bạch Vũ phi mã kia.

Sức chiến đấu của Ngọc Tinh Bạch Hồ của hắn dù mạnh hơn bạch vũ phi mã, thế nhưng lại không biết bay, tự nhiên không thể tiêu sái như Lạc Hiên, cười bạch mã vọt tới ao sen.

Lạc Hiên cười bạch mã tiếp cận một đóa Phật Tâm liên, ngay khi hắn chỉ còn cách Phật Tâm liên chừng mười thước, đột nhiên thấy cánh Phật Tâm liên co lại, tạo thành hình bầu dục, cánh hóa lại đột nhiên kéo ra, một khóa hạt sen bích lục bắn ra, như đạn pháo đánh về phía Lạc Hiên trên không.

Lạc Hiên bất động, lãnh quang bên hông lóe lên, hạt sen bay tới liền bị chém thành hai nửa, lúc này mới nhìn rõ, trong tay hắn là một thanh trường kiếm.

- Kiếm thật nhanh!

Chu Văn hơi chút kinh ngạc.

- Lạc gia vốn sỡ trường về kiếm, Thương Tinh kiếm điển cũng coi như một bộ danh kiếm quyết, tốc độ xuất kiếm của hắn nhanh vậy cũng chả có gì lạ.

Lý Huyền có chút ề ảm nói.

Hắn không đến mức phải ghen ghét với kiếm pháp của Lạc Hiên, mà là thót Bạch Vũ phi mã kia thực sự quá phong cách, dù chỉ là Phàm thai, thế nhưng cười lại oách hơn Ngọc Tinh Bạch Hồ nhiều.

Chu Văn cũng có chút hâm mộ, Khô Cốt nghĩ biến dị cũng mạnh, nhưng bộ dạng lại rất dọa người, luận ngoại mạo, xa xa không cùng đẳng cấp với Bạch Vũ phi mã.

Đương nhiên, Chu Văn hắn cũng không thêm đề ý về bề ngoài, thế nhưng năng lực phi hành của Bạch Vũ phi mã lại thực sự quá tiện lợi.

Bạch Vũ phi mã vút qua ao sen, trường kiếm trong tay Lạc Hiên lóe lên, đóa Phật Tâm liên to lớn đã bị hắn trăm xuồng.

Mắt thấy từng đóa từng đóa Phật Tâm liên bị Lạc Hiên trăm xuồng, Lý Huyền cùng Chu Văn đều có chút đỏ mặt.

- Sớm biết thì ta đã tìm cách kiếm một đầy Phôi sùng biết bay.

Lý Huyền hận hận nói.

- Được rồi, chúng ta đi nơi khác tìm xem một chút, nơi này ngoại trừ Phật Tâm liên, hắn còn phải có sinh vật dị thứ nguyên khác chứ?

Chu Văn hỏi.

- Phía trước còn một chỗ có sinh vật dị thứ nguyên, có điều nơi đó có chút tà môn, lúc quân đội thăm dò, vô duyên vô cớ chết rất nhiều người, ngay cả cường giả cấp Truyền kỳ cũng không thể may mắn thoát, hiện tại đã bị cấm biên cấm khu, sinh viên bình thường sẽ không tới gần nơi đó.

Lý Huyền nhìn địa đồ rồi nói.

- Những người kia chết thế nào?

Chu Văn hứng thú nhìn Lý Huyền hỏi.

- Biết chết thế nào thì đã không nói là tà môn a, đi tới liền chết, không hề thấy sinh vật dị thứ nguyên xuất hiện, trên người cũng không có vết thương, sau khi đem thi thể về giải phẫu, phát hiện nội tạng của bọn hắn đã suy kiệt toàn bộ, đồng thời còn héo rút rất nghiêm trọng.

Lý Huyền nói.

- Ngoại trừ hai nơi này, phật thành không còn nơi khác có sinh vật dị thứ nguyên sao?

Chu Văn khẽ nhíu mày.

- Sâu trong phật thành nhất định còn có, thế nhưng ở đó quân đội còn chưa thăm dò, sinh viên bình thường nào dám đi, đi chẳng khác nào muốn chết, chúng ta cũng không thể lấy mạng ra mà mạo hiểm a?

Dừng lại một chút, Lý Huyền còn nói thêm

- Thực tế, quân đội đã treo giải, nếu như ai có thể tìm được nguyên nhân mà những quân nhân kia chết, Quân bộ sẽ khen thưởng một viên Phôi sùng cấp Truyền kỳ, hơn nữa còn thu được tư cách vĩnh viễn tiến vào phật thành.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Huyết Văn Phật Tâm Liên

Chu Văn đang muốn nói gì đó, đột nhiên nghe một tiếng soạt, tựa như bom nổ dưới nước.

Hai người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sóng nước trong hồ dấy lên, tựa như núi lửa phun trào. Ngay trong sóng nước, một đóa sen có đường kính cả chục thước nở rộ.

Đóa sen này khác với Phật Tâm liên bình thường, cánh sen bình thường màu trắng tinh, mà cánh đóa Phật Tâm liên này dù cũng màu trắng, thế nhưng trên đó lại có rất nhiều hoa văn to

máu, nhưng tơ máu kia như ẩn như hiện, phác hoạt một tôn phật tọa, mỗi mảnh cánh sen, đều có một tôn phật tọa như thế.

Lạc Hiên cười Bạch Vũ phi mã né tránh bọt nước bắn lên, một phần nước đã bắn tới trên người Bạch Vũ phi mã.

Chỉ nghe Bạch Vũ phi mã tê tê đau nhức, trên thân da tuyết trắng của nó, đã bị bọt nước tạo ra từng cái lỗ máu, thoát nhìn rất khủng bố.

Về mặt Lạc Hiên có chút khó coi, liều mạng điều khiển Bạch Vũ phi mã bay về bờ, nếu giờ mà rơi vào trong hồ, hẳn cùng Bạch Vũ phi mã đều khó mà may mắn thoát khỏi.

Hiện thực không phải trò chơi, vô luận là người hay Phối sùng, chết là chết, không có cơ hội làm lại, không giống như game trong điện thoại của Chu Văn, chết còn có khả năng tích huyết trọng sinh.

Lạc Hiên muốn chạy trốn, đáng tiếc là đóa Phật Tâm liên yêu dị kia lại không có dự định tha hân, từ trong đài sen bắn ra một hạt sen chừng quả bóng rổ, bắn tới như đạn pháo.

Hạt sen bình thường của phật âm liên đều có màu xanh biếc, mà khóa hạt sen này, lại tựa như huyết tinh, tựa như dùng máu người ngưng kết lại, chốc lát đã đập tới trước mặt Lạc Hiên.

Bạch Vũ phi mã tránh không kịp, Lạc Hiên rút kiếm trăm, lãnh quang lóe lên, kiếm trăm sâu vào trong hạt sen, thế nhưng kiếm của hắn còn chưa chém hết, sắc mặt đã đột biến.

Cơ hồ trong nháy mắt, Lạc Hiên liền thu kiếm đứng dậy, mũi chân điểm lên lưng Bạch Vũ phi mã, lẳng không lui lại hai ba mét.

Bành!

Cùng lúc đó, viên hạt sen huyết sắc liền nổ tung, hóa thành huyết vũ đầy trời, bao trọn lấy Bạch Vũ phi mã.

Sau đó Chu Văn cùng Lý Huyền cùng thấy được một cảnh tượng kinh khủng, huyết vũ đầy trời vừa chạm vào thân thể Bạch Vũ phi mã, tựa như thép đỏ gặp tuyết, chốc lát liền hòa tan máu thịt bạch mã.

Chỉ mất có mấy hơi thở, cơ bắp khắp người Bạch Vũ phi mã đã bị hòa tan từng mảnh lớn, lộ ra bạch cốt âm u, chỉ kịp kêu thảm một tiếng, đã lập tức rơi vào trong ao sen, nhìn thế nào cũng không thể sống thêm.

- Tiểu Bạch...

Lạc Hiên bị phần kêu to, tuy nhiên cũng chỉ vô ích, hơn nữa, hiện tại hắn vẫn còn đang trong nguy hiểm.

Hắn còn cách bờ ít nhất năm sáu trăm mét, Bạch Vũ phi mã lại đã chết, bản thân hắn khẳng định không có năng lực phi hành, năm sáu trăm mét này, với hắn mà nói chẳng khác nào Địa Ngục hoàng tuyền.

Chu Văn cùng Lý Huyền dù muốn giúp, thế nhưng cũng bất lực, bọn hắn đều không có Phối sùng dạng phi hành, càng không có kim cương bất hoại chi thân, chỉ có thể tro mắt mà nhìn.

Khi hai người đều cho rằng Lạc Hiên chết chắc, đã thấy mũi chân Lạc Hiên điểm lên lá sen, vậy mà lại có thể khinh thân bay lên, đập tới một mảnh lá sen khác.

- A, tên tiểu bạch kiếm này thực sự có chút thủ đoạn, lại còn biết Nguyên Khí kỹ khinh công.

Lý Huyền khẽ ồ lên.

Chu Văn thấy Lạc Hiên mượn lực lá sen bay lên, lá sen yếu ớt chỉ nhẹ nhàng lay động, không hề bị đối phương đập gãy, lòng thầm cảm thấy hứng thú.

- Trong dị thứ nguyên Linh vực của Tịch Dương học viện, có nơi nào sinh ra Nguyên Khí kỹ hệ khinh công này sao?

Chu Văn nhìn Lý Huyền hỏi.

- Đương nhiên là có, nơi nổi danh nhất hẳn là Long Môn động a.

Lý Huyền nói.

Chu Văn đã sớm tính có cơ hội sẽ đi Long Môn động một chút, nếu có thể biến Long Môn động thành game trong điện thoại, như vậy hẳn liền có thể không chút kiêng kỵ đi kiếm khinh công Nguyên Khí kỹ, loại Nguyên Khí kỹ này hết sức có ích, nếu gặp đối thủ mạnh đánh không lại, cũng có thể dùng để chạy trốn.

Bành bành! Bành bành!

Lạc Hiên mượn lực lá sen, thế nhưng mới nhảy không xa, đã nghe thấy từng tiếng đạn pháo bắn tới, sau đó mười mấy viên huyết sắc liên từ bắn tới, chặn tất cả đường lui, khiến hắn không thể tìm được chỗ né tránh.

Dù trong tay hắn còn có nửa thanh tàn kiếm, thế nhưng kiếm khí lại hoàn toàn vô dụng với đám hạt sen kia, huyết sắc liên từ bị chém, uy lực nổ tung lại càng thêm mạnh.

Hung hăng khẽ cắn răng, áo sau lưng Lạc Hiên rách ra, lộ ra hình xăm một con trâu đen, một giây sau, hình xăm thanh ngư phá thể mà ra, hóa thành một đầu Phối sùng trâu đực, xuất hiện sau trước mặt, chặn lại huyết sắc liên từ trước mắt.

Mượn thanh ngư làm tấm chắn, Lạc Hiên tìm được một tia sinh cơ, trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc, thành công xông khỏi phạm vi bao phủ của hạt sen.

Chẳng qua Phối sùng thanh ngư của hắn thì thảm rồi, bị huyết vũ do huyết sắc liên từ nổ tung bao phủ, máu thịt trên người không ngừng bị ăn mòn, kêu thảm một tiếng rồi rơi vào trong nước.

- Vốn liếng của tên tiểu bạch kiếm này cũng thực phong phú a, lại có tới hai cái Phàm thai Phối sùng, đáng tiếc dù như thế, hắn vẫn khó thoát khỏi cái chết, khoảng cách tới bờ thực sự quá xa.

Lý Huyền lắc đầu nói.

Chu Văn không để ý tới Lý Huyền, ánh mắt hắn vẫn nhìn chăm chăm vào ao sen.

Vừa rồi Bạch Vũ phi mã cùng thanh ngư của Lạc Hiên đều rơi vào trong hồ, máu thịt hoàn toàn bị ăn mòn, biến thành một đồng bạch cốt dưới đáy ao.

Cảnh tượng kinh khủng này, lại khiến Chu Văn nghĩ tới Khô Cốt nghĩ biến dị của bản thân.

Nước ao cùng huyết vũ của huyết liên tử, tựa hồ chỉ có thể ăn mòn máu thịt, những khúc xương trắng kia lại hoàn toàn không bị ăn mòn, như vậy, Khô Cốt nghĩ biến dị của hắn, liệu có phải cũng có thể sinh tồn trong ao sen này không?

Hơi suy nghĩ một chút, Chu Văn liền triệu hồi Khô Cốt nghĩ biến dị, lệnh cho nó tới gần ao sen, sau đó đưa móng vuốt vào trong nước.

Khô Cốt nghĩ biến dị bay ra khỏi mu tay Chu Văn, thân hình như dùng bạch cốt nhuộm máu biến thành, trên người mọc đầy gai xương, cái đầu còn biến hóa kinh khủng hơn thân, tựa như một cỗ xe tank, thoát nhìn còn càng đáng sợ hơn trong game.

- Ta con mẹ nó, Phối sùng gì vậy?

Lý Huyền đứng bên, thấy Khô Cốt nghĩ biến dị đột nhiên xuất hiện mà giật mình, sau đó mới phản ứng được, đây là Phối sùng của Chu Văn.

- Khô Cốt nghĩ

Chu Văn thuận miệng đáp, liền điều khiển Khô Cốt nghĩ đưa vuốt vào trong nước.

- Người làm gì vậy?

Lý Huyền lại giật mình.

Thế nhưng, rất nhanh Lý Huyền liền phát hiện, móng vuốt của Khô Cốt nghĩ biến dị vươn vào trong nước, vậy mà hoàn toàn không chút việc gì, không hề bị nước ao ăn mòn.

Lúc này Chu Văn mới xác định, suy đoán của bản thân quả nhiên không sai, Khô Cốt nghĩ biến dị của hắn không e ngại nước ao.

Tâm niệm khẽ động, Khô Cốt nghĩ biến dị liền chậm rãi bước vào trong ao, thân thể tiếp xúc với nước ao, thế nhưng lại hoàn toàn không biến hóa, rõ ràng nước ao này hoàn toàn vô dụng với nó.

Ban đầu Chu Văn còn lo Khô Cốt nghĩ không biết bơi, thế nhưng đã thấy Khô Cốt nghĩ như hóa thành nhện nước, móng vuốt vạch nước mà đi, tốc độ bò cực nhanh, hoàn toàn không kém trên đất bằng, lập tức lại yên tâm.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Đọc tiếp: <http://truyenfull.vn/ta-chi-muon-an-tinh-choi-game-dich/chuong-45.html>

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Quân Anh Tụ Liên Trì

Lý Huyền nhìn Khô Cốt nghĩ bò trên mặt nước, há miệng nửa ngày không khép lại được.

Thanh hình Lạc Hiến nhanh chóng nhảy trên lá sen, thế nhưng lượt huyết sắc liên tử thứ hai đã bắn tới, khiến hắn không chỗ né tránh.

Mà coi như có thể né tránh được đợt này, Nguyên khí của hắn cũng khó mà duy trì cho hắn dùng Nguyên Khí kỹ, đến lúc đó, rơi vào trong ao cũng là một con đường chết.

- Lạc Hiến, lên lưng kiến của ta đi.

Đột nhiên, Lạc Hiến nghe được thanh âm bên bờ truyền tới.

Hắn căn bản không rõ là ai nói chuyện, cũng không có tâm tình để ý tới, tận lực tránh huyết sắc liên tử bắn tới, tuy nhiên có một khóa mà hắn thế nào cũng không tránh nổi, chỉ có thể cắn răng dùng kiếm cản lại.

Mặc dù biết kiếm này của hắn hoàn toàn không có ý nghĩa, huyết sắc liên tử va chạm với kiếm sẽ lập tức nổ tung, hắn cũng sẽ bị ăn mòn thành một vũng máu loãng, thế nhưng bản năng cầu sinh vẫn điều khiển hắn làm như thế.

Tàn kiếm còn chưa bỏ trứng huyết sắc liên tử, lạc hiến đã thấy đỉnh đầu lóe lên một bóng huyết sắc, một con kiến to lớn dữ tợn vọt qua đầu hắn, đụng lấy viên huyết sắc liên tử kia.

Huyết sắc liên tử nổ tung trên đỉnh đầu Khô Cốt nghĩ, phủ lấy toàn thân nó, thế nhưng Khô Cốt nghĩ dữ tợn như không hề bị ảnh hưởng, các chi tiếp nước, sáu móng vuốt nhanh chóng vũ động, quay người bỏ hương Lạc Hiến.

Lạc Hiến thầm giật mình, nghĩ rằng Khô Cốt nghĩ muốn công kích hắn, thế nhưng nhớ lại thanh âm lúc trước, lại nghĩ tới hành động ngăn cản huyết sắc liên tử của Khô Cốt nghĩ vừa rồi, lập tức hiểu ra, hơi nhún chân điem lên lá sen, nhảy tới trên lưng Khô Cốt nghĩ biến dị.

Khô Cốt nghĩ biến dị bò trên mặt nước, tốc độ bò nhanh hơn Lạc Hiến nhảy tới nhảy lui nhiều, chờ đến khi Huyết văn Phật Tâm liên công kích lần thứ ba, nó đã xông ra khỏi phạm vi công kích.

Khô Cốt nghĩ vọt lên bờ, ngừng lại trước mặt Chu Văn.

Lạc Hiến từ trên lưng Khô Cốt nghĩ nhảy xuống, hắn có góc cũng có thể nhìn ra, Khô Cốt nghĩ là Phối sùng của Chu Văn, tiếng nhắc nhở vừa rồi cũng hẳn là của Chu Văn.

- Ta là Lạc Hiến, ân cứu mạng nhất định hồi báo, không biết người tên gì?

Lạc Hiền nói.

- Ta là Chu Văn, hẳn là Lý Huyền, đều là sinh viên trong trường, tiện tay mà thôi, không cần để trong lòng.

Chu Văn thuận miệng nói.

- Chu Văn, ta đã nhớ.

Lạc Hiền nghiêm túc dò nhìn Chu Văn, sau đó mới quay người rời đi.

- Cái tên này đã chật vật như vậy, còn làm vẻ cool ngầu, thực khiến người khó chịu.

Lý Huyền nhìn thế nào cũng thấy tên Lạc Hiền này không thuận mắt.

Có điều một thoáng sau, Lý Huyền lại cao hứng, cười hắc hắc nói:

- Không có Bạch Vũ phi mã, ta xem tên tiểu tử này còn trang bức thế nào.

Chu Văn không để ý tới hắn, lẳng lặng thăm đánh giá đóa Huệyt văn Phật Tâm liên kia, tính xem nó có phải sinh vật cấp Truyền kỳ hay không.

- Chu Văn, Khô Cốt nghĩ của ngươi rất thú vị, hình như vừa hay khắc chế đóa Phật Tâm liên quý dị này a, không bằng ngươi để nó qua thử một chút, không chừng có thể xử lý được đóa Phật Tâm liên kia, nếu như có thể thành công, có khi lại thu được đồ tốt.

Lý Huyền cũng nhìn Phật Tâm liên.

- Được rồi, đóa Phật Tâm liên kia quá sức tà môn, mà ta chỉ có một đầu Phôi sùng như thế, không nên mạo hiểm thì tốt hơn.

Chu Văn định trở về chơi thử Địa Hạ phạt thành, nếu mà chết trong hiện thực, như vậy chết là chết, còn trong game, Phôi sùng chết còn có thể phục sinh, cho nên không cần mạo hiểm như vậy.

- Ngươi nha, cái gì cũng tốt, chỉ là không có nhiệt huyết của tuổi trẻ, sợ cái gì, một đầu Phôi sùng thôi mà, cùng lắm lúc nào trở về lại nghĩ cách kiếm một con khác, nếu hiện tại mà có thể giết được đóa Phật Tâm liên quý dị kia, nói không chừng còn có thể rơi ra Phôi sùng, như vậy không phải là kiếm lời lớn hay sao?

Lý Huyền buồn bực nói.

- Ta không thích đánh bạc.

Chu Văn lắc đầu, quay người trở lại.

Lý Huyền chỉ đành bất đắc dĩ theo Chu Văn trở về, vất vả lắm mới mượn quan hệ để lấy được giấy thông hành, kết quả chỉ tới dạo một vòng, một đầu sinh vật dị thứ nguyên cũng không giết, vất vả mà đã phải trở về.

- Không bằng chúng ta qua chỗ quý dị kia một chút?

Lý Huyền không cam lòng cứ thế về tay không.

- Ngươi có Phôi sùng Truyền kỳ bảo mệnh, nhưng ta lại không có, hơn nữa ta cũng không muốn dùng mạng đi mạo hiểm.

Chu Văn cũng không quay đầu, bước đi vững chắc.

- Một chút tinh thần mạo hiểm cũng không có.

Lý Huyền nhún vai, theo Chu Văn cùng rời khỏi phạt thành.

Lý Huyền vừa đi vừa phàn nàn Chu Văn nhát gan, Chu Văn căn bản không để ý tới hắn, khi trở lại biệt phủ của Lý Huyền, liền cầm đầu về phòng, mở phó bản Địa Hạ phạt thành.

Nhân vật tí hon tiến vào trong Địa Hạ phạt thành, khung cảnh ở đây giống hệt với hiện thực, Chu Văn theo đi theo địa đồ mà Lý Huyền đưa, không lâu đã tìm thấy mảnh sao sen.

Khác với hiện thực, Phật Tâm liên gần bờ trong hiện thực đã bị các sinh viên trảm hết, chỉ có chỗ sâu mới có Phật Tâm liên.

Mà Phật Tâm liên trong game, lại không chỉ giữa hồ mới có, bốn phía cũng có rất nhiều, chỉ là không nhìn thấy đóa Huệyt văn Phật Tâm liên quý dị kia.

Vì tránh để nhân vật tí hon tử vong, Chu Văn cũng không để nó tiến vào trong hồ, chỉ triệu hóa Khô Cốt nghĩ biến dị, để Khô Cốt nghĩ biến dị xông tới một đóa Phật Tâm liên tương đối gần bờ.

Chân trước sắc bén của Khô Cốt nghĩ trực tiếp chém hạt sen xanh biếc mà Phật Tâm liên phun ra thành hai nửa, lợi trào không ngừng, tiếp tục chém tới đóa Phật Tâm liên.

“Giết chết Phàm thai sinh vật dị thứ nguyên Phật Tâm liên.”

Thông báo của hệ thống xuất hiện, cũng không rơi được món nào.

Chu Văn lệnh cho Khô Cốt nghĩ một đường giết tới, phàm là Phật Tâm liên bị nhìn thấy đều bị chém xuống, liên trảm hơn ba mươi đóa Phật Tâm liên, cuối cùng cũng rơi một viên Thứ Nguyên kết tinh.

Thế nhưng nhìn qua, viên Thứ Nguyên kết tinh này chỉ là một viên Thẻ phách kết tinh cấp hai, chỉ có thể dùng để bổ sung Nguyên khí, hoàn toàn không có tác dụng khác.

Khi Chu Văn điên cuồng chém giết Phật Tâm liên, sự kiện đóa Huệyt văn Phật Tâm liên xuất hiện đã truyền khắp Tịch Dương học viện.

Vô số sinh viên được nghỉ mà không về nghe tiếng đều chạy tới, trong đó không thiếu học trưởng cấp Truyền kỳ.

Người người đều muốn chém giết đóa Phật Tâm liên kia, thế nhưng kết quả lại khiến người khác giật mình, một vị sinh viên đã đạt tới Truyền kỳ thả ra một đầu Phôi sùng Kim Nhãn

điều cấp Truyền kỳ, ý đồ lằng không chém Phật Tâm liên, thế nhưng vừa tới đã bị Phật Tâm liên đánh rơi, kém chút rơi vào trong ao sen, lông tóc toàn thân bị ăn mòn sạch.

May mà chủ nhân của Kim Nhân điều nhìn thấy nguy cơ, lập tức triệu hồi Kim Nhân điều trở lại, thế nhưng cũng chỉ lui được nửa cái mạng, muốn hoàn toàn khôi phục lại không phải là chuyện dễ dàng.

Không ít sinh viên đạt tới Truyền kỳ đều nghĩ cách, thế nhưng nhất thời cũng không ai có tiến triển quá lớn, dù sao Phối sùng có thể bay đã ít, mà nhân loại cũng không dám tự thân lên, chỉ có thể tìm Phối sùng chiến đấu.

- - - - -

Đọc tiếp: <http://truyenfull.vn/ta-chi-muon-an-tinh-choi-game-dich/chuong-46.html>

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Tiểu Phật Tự

“Đỉnh!”

Trong phó bản Địa Hạ Phật thành, Chu Văn chém xuống không biết bao nhiêu Phật Tâm liên, cuối cùng cũng thu được một khóa Phật Tâm liên kết tinh.

Chu Văn hơi chút thất vọng, phần đầu hơn nửa đêm, trời đã sắp sáng, thế mà ngay cả một khóa trừng Phối sùng Phật Tâm liên cũng không có, Thứ Nguyên kết tinh thì phần lớn hong có tác dụng, giờ mới có một khóa Phật Tâm liên kết tinh tương đối giá trị.

Lý Huyền cũng không nói cho Chu Văn biết Phật Tâm liên kết tinh có tác dụng gì, có điều theo năng lực bắn hạt sen của Phật Tâm liên, đoán chừng là một loại Nguyên Khí kỹ hệ ám khí.

Phẩm thai Nguyên Khí kỹ, cơ bản không có năng lực đem Nguyên khí phóng ra ngoài, coi như trong Truyền kỳ, cũng chỉ có một bộ phận có hiệu quả đó.

Mà Phẩm thai Nguyên Khí kỹ hệ ám khí, muốn sử dụng cũng chỉ có thể mượn thực thể ám khí mới có thể dùng, không cách nào trực tiếp dùng Nguyên khí ngưng tụ ám khí.

Trực tiếp hấp thu Phật Tâm liên kết tinh, một cổ dị lực nhanh chóng từ điện thoại truyền vào thân thể.

Lực lượng của Phật Tâm liên kết tinh khác với những Nguyên khí kết tinh trước mà hắn từng hấp thụ, lực lượng của nó hết sức ôn hòa, tựa như một dòng nước ấm rót vào cơ thể, chậm rãi chảy xuôi trong thân thể hắn, cuối cùng rót vào trong tim, khiến trái tim Chu Văn càng thêm hùng hồn.

“Hấp thu Phật Tâm liên kết tinh, lĩnh ngộ Nguyên Khí kỹ Tâm Thiên (Thất đoạn).”

Chu Văn thử dùng Tâm Thiên, kết quả chỉ thấy một dòng nước ấm từ trái tim chảy ra, chảy khắp toàn thân, khiến hắn cảm thấy toàn thân ấm áp, mặt khác dường như không có tác dụng gì đặc biệt.

- Khó trách Lý Huyền chỉ nói Phối sùng Phật Tâm liên lợi hại thế nào, lại không hề nói tới Nguyên Khí kỹ, Nguyên Khí kỹ này, quả là gần gả a.

Chu Văn cũng không thêm đề ý, tiếp tục chỉ huy Khô Cốt nghĩ biến dị chém Phật Tâm liên.

Đang giết hừng khởi, đột nhiên nghe bịch một tiếng, nước ao phun lên mười mấy trượng, một đóa Huyết văn Phật Tâm liên vọt khỏi mặt nước.

Không đợi Khô Cốt nghĩ biến dị có hành động, Huyết văn Phật Tâm liên đã phun ra mười mấy viên huyết sắc liên tử, phủ thiên cái địa bao lấy Khô Cốt nghĩ.

Chu Văn ý vào thân thể Khô Cốt nghĩ không sợ huyết vũ ăn mòn, liền lệnh cho Khô Cốt nghĩ cường ép xông tới.

Huyết sắc liên tử nện tới Khô Cốt nghĩ, huyết vũ nổ tung, máu bám đầy thân thể Khô Cốt nghĩ, đáng tiếc lại không hề tạo thành tổn thương cho nó.

Khô Cốt nghĩ biến dị nhanh chóng chạy tới chỗ Phật Tâm liên, ngay khi chỉ còn cách Phật Tâm liên chừng năm sáu mét, liền nhảy lên một cái, móng vuốt như lưỡi đao chém về phía nhành hoa.

Theo Chu Văn quan sát, thể chất của Phật Tâm liên không quá mạnh, coi như nó đã đạt tới Truyền kỳ, với lực lượng cùng kỹ năng thiên phú của Khô Cốt nghĩ biến dị, hẳn là vẫn có cơ hội chặt đứt cuống hoa.

Mắt thấy Khô Cốt nghĩ đã vọt tới trước mặt Phật Tâm liên, đã thấy cánh hoa Phật Tâm liên mở rộng, tựa như một cái miệng rộng, một ngum liền thôn phệ Khô Cốt nghĩ, cánh hoa co lại, lại biến thành nụ hoa chớm nở.

Cơ hồ cùng lúc đó, Chu Văn nhận được nhắc nhở Phối sùng Khô Cốt nghĩ từ vong.

Quả nhiên, chờ cánh hoa lần nữa mở ra, đã không hề thấy bóng của Khô Cốt nghĩ biến dị, ngay cả một mảnh xương vụn cũng không có.

- Huyết văn Phật Tâm liên này thật đáng sợ.

Chu Văn không khỏi khẽ thờ dài.

Không có Khô Cốt nghĩ biến dị, Chu Văn cũng không có năng lực vào ao chém Phật Tâm liên, mặc dù ở trong game, Phối sùng có thể phục sinh, thế nhưng cũng cần nhân vật tí hon cùng phục sinh mới được, cũng chính là khi Chu Văn lần nữa dùng máu để tạo ra nhân vật tí hon, Phối sùng cũng sẽ phục sinh theo người.

Nhưng giờ nhân vật tí hon còn chưa chết, nếu trực tiếp tự sát làm lại, như vậy quá lãng phí a.

Chu Văn nhìn địa đồ mà Lý Huyền cung cấp, sau đó điều khiển nhân vật tí hon chạy về cấm khu mà quân đội đã chỉ, dù sao cũng muốn chết, không bằng qua đó nhìn một chút, xem

đến cùng có điểm thần bí nào.

Địa Hạ Phật thành cũ kỹ, ẩm u, ẩm ướt, khắp nơi đều là cánh đồ nát thê lương, còn có không ít cát đá cùng nham thạch rơi trên mặt đất.

Khi bước tới gần cấm khí, Chu Văn liền thấy một cây cầu đá.

Lan can cầu đá bình thường đều khắc hoa cỏ chim muông, thế nhưng trên cầu đá này, lại khắc rất nhiều màu sắc rực rỡ tung bay trên trời.

Cái gọi là bay trên trời, chính là Tiên Nhân bay lượn trên trời, những Tiên Nhân kia đều là những cô gái trẻ, thất lạng phơi phới, thoát nhìn cực kỳ uyển chuyển.

Đối chiếu với bản đồ, rất nhanh Chu Văn liền xác định, qua cây cầu đá này, chính là cấm khu mà quân đội vạch ra, nhưng số quân nhân kia, đều bí ẩn chết ở đầu cầu đối diện.

Chu Văn chỉ tới chơi đùa, đương nhiên không có kỳ nhiều như vậy, thao túng nhân vật tí hon bước lên cầu đá.

Không có bất cứ dị thường, tựa như chỉ là một cây cầu đá cực bình thường, nhân vật tí hon tùy tiện xông qua cầu, đi tới bên đối diện.

Hai bên đều bị nham thạch lấp đầy, cho nên không thể nhìn thấy phía đối diện thế nào, phía đối diện chỉ có một khe hẹp, đủ để một người thông qua.

Loáng thoáng có thể thấy ánh lửa chớp động, hẳn là vật gì đó tương tự bỏ đuốc hoặc đèn dầu.

Chu Văn tí mĩ quan sát khe hở, vẫn không hề phát hiện được điểm bất thường, đành phải thao túng nhân vật tí hon bước qua khe đá, đi tới hướng ánh đèn.

Khe đá hơi dốc lên, lúc này Chu Văn mới phát hiện, kỳ thực dưới chân hẳn là thềm đá, nhưng bởi vì quá nhiều bùn đất cùng đá vụn, nên mới nhìn như một cái dốc.

Đi thêm chốc lát, liền có thể thấy thềm đá lộ ra ngoài.

Đi mấy trăm mét, không hề phát hiện nguy hiểm buông xuống, thế nhưng Chu Văn vẫn không dám khinh thường, một mực chú tâm quan sát vách đá hai bên cùng thềm đá dưới chân.

Thế nhưng cứ đi tới, lại thực sự không hề phát sinh chuyện gì bất thường, chỉ thấy ánh lửa kia dần rõ hơn, nhờ ánh lửa, Chu Văn có thể nhìn thấy một cánh cửa to lớn.

Trên cánh cửa còn có một tấm biển lớn, mặt biệt có chút cũ nát, sơn son đã sập rơi sạch, chữ viết cũng rất mờ hồ, khoảng cách như vậy, thực sự không thể nhìn rõ lắm.

Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon tiến lên, bước tới gần cánh cửa, chốc lát liền nhìn thấy ba chữ trên tấm biển “Tiểu Phật tự”.

- Tiểu Phật tự là cái gì?

Chu Văn hơi chút kinh ngạc, hẳn chỉ nghe qua Đại Phật tự, thực sự chưa nghe qua có Tiểu Phật tự.

Ngay khi Chu Văn đang suy nghĩ, đột nhiên thấy màn hình tối sầm lại, hiển nhiên là nhân vật tí hon đã đi đời.

- Chết thế nào vậy?

Chu Văn nhú mày, hẳn nhìn chăm chăm vào nhân vật tí hon, thế nhưng lại ngờ ngác không biết nhân vật tí hon chết thế nào.

Lần nữa nhò máu sống lại, để nhân vật tí hon chạy tới Địa Hạ Phật thành, đầu tiên là chạy tới ao sen, đánh tới khi Huyết sắc Phật Tâm liên xuất hiện, sau đó Khô Cốt nghĩ biến dị liền bị xử lý.

Nhân vật tí hon lại lần nữa chạy tới Tiểu Phật tự, kết quả là nhân vật tí hon lại quý dị chết trước thềm đá, Chu Văn trừng mắt nhìn tí mĩ, thế nhưng kết quả lại thực sự nhìn không ra nhân vật tí hon chết thế nào.

Có điều, cảm thụ của nhân vật tí hon trước khi chết, Chu Văn cũng có thể cảm giác được, nháy mắt khi nhân vật tí hon chết, Chu Văn chỉ cảm thấy nội tạng của bản thân đột nhiên đồng loạt co rút lại.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Bữa Cơm Đoàn Viên

Đương nhiên, đây chỉ là cảm giác mà nhân vật tí hon truyền lại cho Chu Văn, nội tạng trong cơ thể hẳn cũng không thực sự bị co lại.

- Kỳ quái, ta không hề thấy bất cứ sinh vật dị thứ nguyên nào xuất hiện, phụ cận khe đá cũng không có cả một gốc cỏ dại, rốt cục là thứ gì đã khiến nhân vật tí hon của ta tử vong? Khó trách quân đội cũng phải thúc thủ vô sách, nơi này thực sự tà môn.

Chu Văn còn muốn tiếp tục lần nữa dọn ao sen cùng thăm dò Tiểu Phật tự, thế nhưng lại nghe được tiếng đập cửa.

- Chu Văn, còn thức không?

Thanh âm Lý Huyền truyền tới từ ngoài cửa.

Lúc này Chu Văn mới phát hiện, bên ngoài đã sáng, bất tri bất giác hẳn đã chơi hết đêm, thời gian trôi qua quá nhanh.

- Cửa không khóa.

Chu Văn nói.

Lý Huyền đẩy cửa bước vào, thấy Chu Văn cầm điện thoại chơi, vành mắt lại thâm quầng, tóc cũng rối bời, không khỏi giật mình hỏi:

- Không phải ngại thức cả đêm để chơi game chứ?
- Có việc gì nói đi, không có việc gì thì không nên ảnh hưởng ta đi ngủ.

Chu Văn để điện thoại xuống.

Hắn vẫn có ý định ngủ một hồi, có điều, trước kia giấc ngủ với hắn là một loại nghỉ ngơi, nhưng giờ ngủ với hắn lại là một loại tra tấn.

Cảm giác bóng đè thực sự không dễ chịu, hơn nữa bên tai còn luôn thấp thoáng giọng ma quỷ ní non, cả đêm đều không ngừng.

Cũng may là Chu Văn có thể làm được tới mức tâm vô tạp niệm, không để ý tới âm thanh chấn động hỗn phách kia, miễn cưỡng có thể tiếp nhận áp lực, nếu đổi lại là một người khác, chỉ sợ không phát điên cũng biến thành hoang tưởng.

Coi như là Chu Văn, cũng bản năng không muốn đi ngủ, cho nên bắt tri bắt giác mới chơi điện thoại điên cuồng như vậy.

- Ngày khai giảng của Tịch Dương học viện sớm hơn các trường đại học khác nhiều, mấy hôm nữa liền phải đi báo danh, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, nói không chừng chúng ta còn có cơ hội chứng kiến trò vui khi nhập học.

Lý Huyền cười hắc hắc.

- Trò vui?

Chu Văn hỏi.

Lý Huyền thần bí hề hề nói:

- Nghe nói rất nhiều học viên top hai mươi trong học viện đều đến ao san, hòng chém giết đóa Huyết văn Phật Tâm liên kia, thế nhưng chẳng những không thành công, ngược lại còn hy sinh không ít Phôi sùng cấp Truyền kỳ, hiện tại bọn hắn đang tích cực mua sắm các loại Phôi sùng hệ phi hành, vừa hay chúng ta hắn có thể bắt kịp trận đại chiến đó.

- Quân đội cùng Tịch Dương học viện đều phải có cường giả cấp Sứ thi chứ? Sao không trực tiếp điều động cường giả cấp Sứ thì tới diệt đóa Phật Tâm liên kia?

Chu Văn có chút không hiểu.

- Phiền toái gì cũng cần cường giả cấp cao giải quyết, vậy sao có thể bồi dưỡng được thế hệ sau? Liên bang đã có quy định, những tư nguyên này để lưu lại cho thế hệ chúng ta, nếu như không phải tình huống đặc biệt, quân đội cùng nhà trường sẽ không nhúng tay.

Lý Huyền nói.

Dừng lại một chút, hắn lại nói thêm:

- Vốn là muốn tìm người ra ngoài ăn sáng, thế nhưng thấy trạng thái hiện tại của người, hắn là càng cần một giấc ngủ hơn a, vậy ta đi một mình đây.

Sau khi Lý Huyền đi, Chu Văn liền lên giường đi ngủ, như thường ngày, rất nhanh hắn đã tiến vào giấc ngủ, mà cảm giác bóng đè cũng tùy theo buông xuống, thanh âm ní non như ma quỷ vang lên không ngừng, tựa như con ruồi vo ve đuổi thể nào cũng không được.

Chu Văn không để ý tới cảm giác khó chịu trên người, cũng không đi chú ý nghe thanh âm kia, một lòng chỉ muốn ngủ, thế nhưng cũng khó để ngủ ngon được như trước.

Ngủ bốn năm tiếng, lại bị một hồi chuông điện thoại đánh thức, Chu Văn cảm thấy tinh thần đã khá hơn một chút.

- Phương Nhục Tịch?

Chu Văn nhìn tên hiện trên điện thoại, lại là Phương Nhục Tịch.

- Chu Văn, đã lâu không gặp, nghe nói người đăng ký vào Tịch Dương học viện hả, thực sao?

Thanh âm Phương Nhục Tịch truyền đến.

- Đúng thế.

Chu Văn đáp.

- Vậy thì hay quá.

Phương Nhục Tịch như thờ nhệ một hồi.

- Sao vậy?

Chu Văn không hiểu Phương Nhục Tịch nói vậy là có ý gì.

- Không có gì, ta còn có việc, cúp máy trước nhé.

Thanh âm của Phương Nhục Tịch du nhanh hơn nhiều, nói xong trực tiếp cúp máy.

- Khó hiểu!

Chu Văn định úp điện thoại xuống.

Vừa định bỏ xuống, chuông điện thoại đã lại vang lên, lần này là Chu Lăng Phong gọi tới.

- Lão ba.

Chu Văn đành phải tiếp tục nhận điện thoại.

Thanh âm của Chu Lăng Phong truyền qua:

- Con trai, hiện người đang ở Lạc Dương chứ hả?

- ở Lạc Dương, sao vậy?

Chu Văn có một dự cảm bất tường.

- Tiểu Lam muốn mời người đến cùng ăn cơm, một nhà chúng ta cũng nên tụ họp một chút.

Chu Lăng Phong vừa cười vừa nói.

- Ta ở đây rất tốt, các người bên kia cũng không tệ, căn bản không cần cố gắng tiếp xúc nhau a?

Chu Văn nhú mày nói.

- Dù sao cũng là người một nhà, làm quen chút cũng là điều nên, hơn nữa Tiểu Lam rất muốn gặp người, cho lão ba ta chút mặt mũi đi, ăn bữa cơm thôi mà.

Chu Lăng Phong không hề bỏ ý định.

Chu Văn trầm ngâm một chút, mới mở miệng nói:

- Vậy được rồi, bao giờ ở đâu?

- Chỗ kia hơi khó tìm, người ở đâu, để ta cho người đến đón người.

Chu Lăng Phong nói.

Chu Văn nói một địa chỉ, cũng không phải nhà Lý Huyền, mà là địa chỉ của một con đường bên cạnh.

- Được rồi, người chờ một chút, ta cho người qua đón người.

Chu Lăng Phong nói xong liền cúp điện thoại.

Chu Văn cũng không biết người của Chu Lăng Phong sẽ đến khi nào, đành phải nhanh chóng rời giường rửa mặt, đi tới bên đường đã chỉ, thấy vẫn chưa có ai đến, hần liền ngồi xổm ven đường chơi game.

Lần này Chu Văn cũng không vào Địa Hạ phạt thành, mà lựa chọn Huyết Ma kiến, hần muốn thử một chút, xem có cơ hội giết Ngân dực phi kiến kia hay không.

Còn chưa tìm được Ngân dực phi kiến, đã nghe tiếng dừng xe bên cạnh, một chiếc xe việt đã dừng lại ven đường.

Chu Văn ngẩng đầu nhìn lên, vừa hay thấy một đôi chân trắng nõn từ trong xe bước ra, sau đó liền nhìn thấy một gương mặt quen thuộc.

- An Tĩnh?

Chu Văn không nghĩ tới người Chu Lăng Phong cho đến lại là An Tĩnh, hơi hơi ngẩn người.

An Tĩnh nhìn thoáng qua điện thoại của Chu Văn, lúc nhìn thấy trò chơi trên màn hình, không khỏi khẽ nhú mày, lại đánh giá Chu Văn một chút, gương mặt lạnh đi mấy phần:

- Người không luyện Xạ Nhật quyết?

- Ta đang muốn hỏi người, ta đã gọi điện cho lão ba ta, hần nói hần không đưa Xạ Nhật quyết cho ta.

Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon tìm một khu vực an toàn, sau đó rời khỏi trò chơi, nhìn An Tĩnh hỏi.

- Ta đang muốn hại người, cho nên mới đem Xạ Nhật quyết cho người luyện.

An Tĩnh lạnh mặt nói một câu, sau đó liền lên xe, cũng không quay đầu lại mà nói:

- Lên xe.

Chu Văn không nghĩ tới An Tĩnh lại trực tiếp như vậy, nhất thời không biết nàng nói thật hay giả.

Có điều người ta đã tới, mà hần lại đã đồng ý với Chu Lăng Phong, tự nhiên không có lý mà trở mặt, Chu Văn mở cửa xe, ngồi vị trí lái phụ.

- Cái này trả người.

Chu Văn lấy chiếc USB chứa Xạ Nhật quyết đưa An Tĩnh.

Sau khi luyện Mê Tiên Kinh, Nguyên khí của hần không thể vận chuyển theo ý hần nữa, vô luận Xạ Nhật quyết là thật hay giả, đối với hần đều đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Mẹ Kề?

- Đồ ta đã tặng, xưa nay không thu lại, không muốn luyện thì xóa hay ném tùy người.

An Tĩnh lái xe, không thèm quay sang nói.

Chu Văn nghe vậy liền lại nhét USB vào túi, một cái USB không đáng giá bao tiền, không nhất thiết phải trả lại cho An Tĩnh, mặc dù không biết Xạ Nhật quyết bên trong là thật hay giả, thế nhưng như An Tĩnh nói, xóa đi là được.

Một đường im lặng, An Tĩnh lái xe đưa Chu Văn tới một nơi.

Vốn Chu Văn đã cho rằng biệt thự của Lý Huyền đã hết sức khoa trương, nhìn nhìn thấy nơi này, Chu Văn mới biết cái gì mới thực sự là thổ hào, nơi này khéo còn lớn hơn cả công viên.

An Tĩnh lái xe vào trong, trong lâm viên tao nhã lịch sự, có không ít các tòa kiến trúc hiện đại, thế nhưng tất cả như hòa thành một thể, xen lẫn tinh tế, hiển nhiên phải có kiến trúc sư nổi danh tí mĩ thiết kế.

Trước một tòa kiến trúc ba tầng, An Tĩnh dừng xe lại, đưa Chu Văn qua cửa chính vào trong nhà.

Vừa vào phòng khách, đã thấy một nữ nhân thành thực ưu nhã đang ngồi cùng Chu Lăng Phong.

Chu Văn đánh giá nữ nhân kia, thấy bà cùng ảnh mà Chu Lăng Phong gửi tới hết sức tương tự, hẳn chính là Âu Dương Lam, có điều nhìn ngoài lại càng thấy chân thật khí chất hơn, thoát nhìn mới chỉ tầm ba mươi tuổi.

- Di khôe.

Chu Văn chủ động chào hỏi, thứ nhất là không muốn để Chu Lăng Phong khó xử, thứ hai là muốn tỏ rõ thái độ, không muốn nhận Âu Dương Lam làm mẹ.

- Tiểu Văn tới, ngoài đời người đẹp trai hơn trong ảnh nhiều, có điều sắc mặt không được tốt lắm, vừa hay có canh sâm, đợi chút nữa uống nhiều một chút.

Âu Dương Lam đứng dậy kéo tay Chu Văn, dẫn Chu Văn ngồi trên ghế.

- Cảm ơn di.

Mặc dù chỉ số EQ của Chu Văn không cao, thế nhưng cũng không đến mức cự tuyệt ý tốt của Âu Dương Lam, ít nhất cũng phải nể mặt chút, hẳn chỉ muốn thuận lợi ăn xong bữa cơm này, sau đó mau chóng trở về chơi game, thử xem có thể giết được Ngân dực phi kiến kia không.

Âu Dương Lam rất thân thiện, mặc dù mới gặp lần đầu, thế nhưng đã khiến Chu Văn không hề thấy xa lạ, tựa như đã thân thiết từ rất lâu.

Vốn Chu Văn đã nghĩ Chu Lăng Phong là người hết sức biết ăn nói, thế nhưng đối mặt với Âu Dương Lam, Chu Lăng Phong lại biến thành có vẻ hơi chất phác, điều này khiến Chu Văn thực sự rất giật mình.

- Vừa hay có một ít hồng mới, không phải Tiểu Tĩnh rất thích ăn thứ này sao, thử chút xem, rất ngọt.

Âu Dương Lam thấy An Tĩnh lạnh nhạt một bên, liền tự tay cầm một quả hồng đỏ mề người đưa An Tĩnh.

An Tĩnh nhận quả hồng, lột vỏ ăn một miếng, đúng là rất ngọt.

- Tới tới tới, lại ăn quả nữa.

Âu Dương Lam thấy An Tĩnh ăn xong, lại cầm thêm một quả.

An Tĩnh nhận quả hồng, lại cố ý liếc mắt nhìn Chu Văn, mặc dù nàng không nói, thế nhưng Chu Văn lại có thể hiểu được ý nàng.

“Mẹ ruột chính là mẹ ruột.”

An Tĩnh như đang nói thể, vì Âu Dương Lam cũng không cầm quả hồng cho Chu Văn.

Chu Văn cũng không thèm để ý, Âu Dương Lam vốn là mẹ ruột của An Tĩnh, yêu thương An Tĩnh cũng là chuyện hết sức bình thường, hẳn không cần phải ghen tị, hơn nữa hẳn cũng không có ý định dung nhập vào cái nhà này, tự nhiên càng không có lý gì cần để ý.

- Phu nhân, cơm đã chuẩn bị xong.

Khi Chu Văn đang nói chuyện trời đất với Âu Dương Lam, một người tựa như quân gia bước tới.

- Đợi lâu như vậy, hẳn là người rất đói bụng rồi a, chút nữa nhớ ăn nhiều một chút.

Âu Dương Lam kéo tay Chu Văn qua phòng bếp, còn để Chu Văn ngồi cạnh bà, ngược lại, An Tĩnh chỉ có thể ngồi ở vị trí xa xôi.

Chu Văn thấy một bàn đầy món ăn, sắc hương vị đều đủ cả, rất nhiều món hẳn còn chưa từng thấy qua, trong đó còn có một đĩa Tôm hầm, Chu Văn liếc mắt liền có thể nhận thấy.

Từ sau khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng xuống, vùng biển cơ bản đã trở thành dị thứ nguyên Linh vực, sinh vật trong biển phần lớn đã phát sinh dị biến, giờ mà muốn ăn hải sản, độ

khó hơn trước rất nhiều.

Tôm hùm, Chu Văn cũng chỉ mới nhìn thấy từ trong lịch sử, trên sách và trên mạng, căn bản chưa từng gặp ngoài đời, chớ nói chi là ăn. Đặc biệt là vùng sâu trong lục địa như Quy Đức phủ, cơ bản chưa từng ăn hải sản, chớ nói chi còn là một con tôm hùm lớn như thế.

- Con Tôm hùm này sáng nay mới chuyển tới, còn là ta tự mình chế biến, Tiểu Tĩnh rất thích ăn loại Tôm hùm này a.

Âu Dương Lam nói.

Bởi vì Tôm hùm chỉ có một con, Âu Dương Lam nói như vậy, Chu Văn lại cho rằng bà có ý để hấn thức thòi một chút, khi ăn không nên tranh tôm hùm với An Tĩnh.

An Tĩnh nghe vậy cũng có chút cảm động, gương mặt lạnh lùng cuối cùng cũng nở nụ cười, lại khiêu khích liếc mắt nhìn Chu Văn.

Thế nhưng Âu Dương Lam lại tiếc rẻ nói:

- Có điều tôm hùm là hải sản, không thể ăn chung với hồng, nếu không sẽ bị tiêu chảy, nghiêm trọng còn có thể ngộ độc thức ăn, An Tĩnh vừa ăn hồng, tôm hùm này để Tiểu Văn ăn đi, thử xem thù nghệ của ta thế nào.

nói xong, Âu Dương Lam liền đem tôm hùm đưa đến đĩa ăn của Chu Văn.

Trong tích tắc, An Tĩnh đang chuẩn bị ăn tôm hùm lập tức hóa đá tại chỗ. Chu Văn cũng đầy kinh ngạc.

“Cố ý, tuyệt đối là cố ý...” Chu Văn nhìn thế nào cũng thấy Âu Dương Lam cố ý cho An Tĩnh ăn hồng, rõ ràng là đã tính trước.

Khó trách trước đó Chu Văn đã cảm thấy là lạ, người thân thiện như Âu Dương Lam, trong đĩa có tới mấy quả hồng, một mình An Tĩnh ăn không hết, thế nhưng bà cũng không thuận tay đưa Chu Văn một quả?

“Thực sự là mẹ ruột của An Tĩnh sao?” Chu Văn nhìn gương mặt mát ngọc mây ngài của Âu Dương Lam, lòng đầy nghi vấn.

Dù như thế nào, Âu Dương Lam đối với Chu Văn thực sự không tệ, nếu như người không biết, có khi còn tưởng Chu Văn là con cưng của Âu Dương Lam, An Tĩnh mới là con ghê vương vãi.

Về mặt An Tĩnh có chút khó coi, có điều có thể nhìn ra, gia giáo của nhà nàng rất không tệ, mặc dù lòng đầy ủy khuất, thế nhưng cũng không phẫn nộ rời mắt, vẫn chờ đến khi kết thúc mới rời đi.

Chẳng qua là tâm tình của nàng tương đối không tốt, chỉ gầy gầy ăn có một chút.

Cái gọi là xem như ở nhà, cái gọi là gió xuân ấm áp, cái gọi là cảm giác về nhà, hôm nay cuối cùng Chu Văn cũng có thể cảm nhận được.

Ngay cả Chu Văn với chỉ số EQ thấp đến không thể thấp hơn, cũng không thể không thừa nhận, Âu Dương Lam thực sự là người khiến người ta không thể sinh ra ác cảm, thậm chí còn hết sức nguyên ý thân cận với bà.

- Tiểu Văn, nghe nói người thi đậu vào Tịch Dương học viện, chắc hẳn là chịu không ít khổ nhĩ? Học sinh ở nơi khác muốn thi vào Tịch Dương học viện đều không dễ, ta cũng không có thứ gì tốt cho người, cái này coi như lễ gặp mặt đi.

Com nước xong xuôi, Chu Văn chuẩn bị muốn cáo từ rồi đi, Âu Dương Lam liền cầm một tấm thẻ cho Chu Văn.

Chu Văn vốn còn tưởng là thẻ ngân hàng, đang muốn cự tuyệt, lại nghe Âu Dương Lam nói:

- Đây là thẻ ký túc xá của Tịch Dương học viện, là phòng đơn, ta nghe Lăng Phong nói người thích yên tĩnh, cho nên nhờ hiệu trưởng xếp cho người một phòng riêng, sau khi người nhập học, dựa theo số thẻ tìm ký túc xá là được. Món quà nhỏ này người nhất định phải nhận lấy, đừng để ta cảm thấy lễ vật của mình quá tùy ý được không?

- Cảm ơn đi, ta rất thích nói.

Chu Văn suy nghĩ một chút, vẫn nhận lấy quà của Âu Dương Lam, Âu Dương Lam đã thể hiện thiện ý, hẳn cũng không muốn làm ác nhân, một tấm thẻ ký túc xá cũng không thể coi là gì, hơn nữa, phòng đơn này lại hết sức hữu ích với Chu Văn.

Món quà này của Âu Dương Lam, khiến hảo cảm của Chu Văn với bà lại tăng thêm một chút, ngay cả tặng quà cũng khiến người ta cảm thấy dễ chịu, Âu Dương Lam thực sự là người có tâm tư cẩn thận tỉ mỉ.

- Đúng rồi, sau này không được gọi ta là dì, ta có già như vậy sao? Sau này gọi ta là Lam tỷ là được rồi.

Âu Dương Lam tựa tiểu phi tiểu.

Chu Văn có thể cảm nhận được, khi bà nói đến chữ dì, âm điệu nặng hơn rất nhiều, rõ ràng thực sự rất để ý.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Văn

Đọc tiếp: <http://truyenfull.vn/ta-chi-muon-an-tinh-choi-game-dich/chuong-49.html>

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Ngân Dục Phi Nghĩ

Rời khỏi An gia, một người tài xế lái xe đưa hắn trở về, lần này không thấy An Tĩnh nữa.

- Sao Âu Dương Lam lại phải tận lực lấy lòng ta như vậy? Với quyền thế của An gia, bà ấy cần bản không cần thiết phải làm như thế.

Chu Văn thấy An gia viên có cả quân nhân chính quy thủ vệ, quyền thế như vậy, ở Lạc Dương này cần bản không được nổi mảy nhà.

Nếu như nói là vì Chu Lăng Phong, cho nên mới muốn giữ quan hệ với hắn, tựa hồ cũng có chút chưa thông.

Dù sao chính Chu Lăng Phong cũng áp dụng hình thức nuôi thả với hắn, Âu Dương Lam hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế.

Thực sự có chút nghĩ không thông, Chu Văn dứt khoát không nghĩ nữa, dù sao hắn cũng chỉ là một tiểu tử nghèo, Âu Dương Lam có muốn tính kế cũng không thể thu được chỗ tốt nào từ hắn.

Trở lại biệt thự của Lý Huyền, Lý Huyền cũng không có ở nhà, mấy ngày vừa rồi, căn bản còn không thấy bóng của đối phương.

Chu Văn ngồi trên ghế salon, lấy điện thoại lần nữa mở Huyết Ma kiếm, vì lúc trước nhân vật tí hon còn chưa chết đã rời game, cho nên không cần lần nữa lãng phí máu, trực tiếp đăng nhập vào trò chơi là được.

Nhân vật tí hon lần nữa xuất hiện tại nơi lần trước rời đi, bốn phía có không ít Đại Lực nghĩ bò qua bỏ lại, Chu Văn triệu hồi Khô Cốt nghĩ, để nhân vật tí hon cười Khô Cốt nghĩ biến dị liệu chết giết qua.

Khô Cốt nghĩ biến dị quá mạnh, đừng nói là Đại Lực nghĩ bình thường, coi như là Đại Lực nghĩ biến dị cũng không thể chịu nổi một vuốt của nó.

Một đường bẻ cong nghiền nát tiến lên, sau khi chém giết một đầu Đại Lực nghĩ biến dị, Chu Văn đã có thể nghe thấy một tiếng đing, vốn còn nghĩ là đánh được Thứ Nguyên kết tinh, thế nhưng nhìn kỹ, hóa ra lại là một viên trứng Đại Lực nghĩ biến dị.

“Phát hiện trứng Đại Lực nghĩ biến dị, độ phù hợp với Khô Cốt nghĩ biến dị đạt 73%, có tiến hành dung hợp hay không?”

Chu Văn lựa chọn không, lần trước chọn dung hợp nhưng cũng không có hiệu quả quá tốt, cho nên không chừng lần này dung hợp có thể khiến Khô Cốt nghĩ biến dị càng trở nên yếu hơn, cho nên Chu Văn không muốn thử.

Sau khi Chu Văn lựa chọn không, trứng Đại Lực nghĩ biến dị trực tiếp tiến vào hình thái ấp, Chu Văn chỉ thấy Nguyên khí trong cơ thể chảy ra, hướng về trong quả trứng Phôi sùng.

Lần ấp này hết sức thuận lợi, chưa từng xuất hiện tình huống Nguyên khí bị rút khô, Chu Văn nhìn thoáng qua tư liệu trong trò chơi, Nguyên khí vẫn còn tới hai điểm.

Trứng Đại Lực nghĩ biến dị thành công ấp ra, hóa thành một hình sấm trên tay phải Chu Văn, có lẽ bởi tay trái đã có Khô Cốt nghĩ biến dị, cho nên nó chỉ có thể lựa chọn tay phải.

Đại Lực nghĩ biến dị: Phàm thai cấp.

Lực lượng: 7.

Tốc độ: 4.

Thế phách: 7.

Nguyên khí: 2.

Kỹ năng thiên phú: Đại Lực thần quyền (Nhị đoạn).

Hình thái Phôi hợp: Quyền sáo.

- Thuộc tính của con Đại Lực nghĩ biến dị này, so với con đầu còn kém hơn nhiều, đối với ta không có tác dụng quá lớn, đáng tiếc đồ trong trò chơi không thể lấy ra ngoài, bằng không có thể lấy ra đem bán thì tốt quá.

Chu Văn có chút phiền muộn.

Nhưng phiền muộn thì phiền muộn, có thu hoạch vẫn là chuyện đáng mừng, dù sao bản thân Phàm thai Phôi sùng cũng rất hiếm thấy.

Vì Nguyên khí tiêu hao quá nhiều, Chu Văn cũng không tiếp tục đi tìm Ngân dực phi kiến, trước dạo một vòng xung quanh, giết một loạt Đại Lực nghĩ, kiếm Nguyên khí kết tinh để bổ sung Nguyên khí của bản thân.

Một lần nữa đem chỉ số Nguyên khí bỏ sung tới mười điểm, Chu Văn mới lần nữa chạy tới chỗ Ngân dực phi kiến.

Khi từ xa nhìn thấy Ngân dực phi kiến, nó liền vỗ cánh bay tới, tốc độ nhanh tới mức để lại tàn ảnh trên màn hình.

Chu Văn không chút do dự, lập tức triệu hồi Đại Lực nghĩ biến dị, để nó đi đối phó với đám bầy kiến bên ngoài, mà Khô Cốt nghĩ biến dị, lại được Chu Văn biến thành trạng thái phôi hợp gọi ra.

Một bộ hộ tí bằng xương nhuộm máu bao lấy tay trái Chu Văn, tựa như một vỏ xương, đem toàn bộ tay trái đều bao lại, tạo thành một cái bao tay bằng hài cốt dữ tợn.

Cái hộ tí này chẳng những có tác dụng bảo vệ, mà trên đó còn có không ít gai dương, thoạt nhìn cực kỳ dữ tợn.

Cơ hồ cùng lúc với hộ tí thành hình, Chu Văn đã cảm thấy một cỗ lực lượng tràn vào tay trái, khiến cho lực lượng trên tay trái càng thêm hùng hậu, một xúc động một quyền đánh nổ núi hiện lên.

Ngân dực phi kiến chớp mắt đã tới, bốn cánh màu bạc trong suốt chấn động với tần suất cao, vẽ ra một đường vòng cung, lao như một tia chớp bạc, móng vuốt trực tiếp đâm về lồng ngực nhân vật tí hon.

Chu Văn đã đối chiến với nó không chỉ một hai lần, sớm đã hiểu rõ đặc tính công tích của Ngân dực phi kiến trong lòng bàn tay, thấy động tác của Ngân dực phi kiến, liền biết nó muốn công kích vị trí nào, không đợi nó chém tới, đã chủ động lướt ngang một bước, nghiêng người đồng thời tay trái được hộ tí bảo vệ đưa lên, ngay khi Ngân dực phi kiến dnahs tới, đột nhiên đánh ra một Hồi Tẫn chuông.

Khoảng cách gần như thế, với đặc tính bùng nổ tốc độ của Hồi Tẫn chương, Chu Văn vốn cho rằng đã mười phần chắc chắn, thế nhưng nào biết, cánh trên lưng Ngân dực phi kiến đột nhiên bắn ra bạc quang.

Tốc độ vốn đã nhanh tới cực điểm, lúc này lại tăng lên rất nhiều, ngay trong khoảng cách gần như thế, Hồi Tẫn chương của Chu Văn không thể động tới nó.

Mà ngược lại, móng vuốt của Ngân dực phi kiến đã tiếp xúc với ngực nhân vật tí hon, khiến nhân vật tí hon không có cơ hội giãy dụa, trực tiếp ngã xuống.

- Nguyên Khí kỹ hệ phi hành sao?

Chu Văn nhìn màn hình tối lại, không hề thấy uể oải, mà lại còn càng thêm hưng phấn.

Trước kia Ngân dực phi kiến không hề dùng tới Nguyên Khí kỹ, lần này bức được nó dùng ra, khiến Chu Văn thấy được cơ hội.

Dù sao Nguyên Khí kỹ cũng cần Nguyên khí làm cơ sở, Ngân dực phi kiến không thể dùng liên tục. Chu Văn chỉ cần nghỉ cách chống một thời gian, sau đó muốn chém Ngân dực phi kiến cũng không phải chuyện không thể nào.

Hơn nữa, Ngân dực phi kiến có Nguyên Khí kỹ hệ phi hành, đối với Chu Văn mà nói, đây chính là tin tức tốt, Nguyên Khí kỹ hệ phi hành tương đối hiếm thấy, tác dụng cũng rất tốt.

Có hy vọng, Chu Văn lại càng ra sức, trực tiếp dùng ống kim rút máu, nhỏ một giọt lên màn hình điện thoại, lần nữa phục sinh nhân vật tí hon, sau đó liền vùi đầu vào chiến đấu.

Lần nữa tới trước mặt Ngân dực phi kiến, Chu Văn lợi dụng bộ pháp cùng Hồi Tẫn chương tạo thành uy hiếp cho Ngân dực phi kiến, thành công tránh được hai lần Ngân dực phi kiến dùng Nguyên Khí kỹ.

Chu Văn dùng lần lượt từ vong để đối lấy kinh nghiệm thực chiến, càng đánh càng tiếp cận Ngân dực phi kiến càng nhiều.

Cuối cùng, Chu Văn có thể xác định, Ngân dực phi kiến chỉ có thể dùng hai lần Nguyên Khí kỹ, đây là cực hạn của nó, chỉ cần Chu Văn có thể tránh được hai lần, như vậy hẳn liền có cơ hội làm thịt Ngân dực phi kiến.

Lần thứ bảy Chu Văn tới trước mặt Ngân dực phi kiến, hẳn thành công tránh được hai lần nguy cơ, trực tiếp đánh một cái Hồi Tẫn chương lên lưng Ngân dực phi kiến.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Áp Thất Bại

Cái eo nhỏ của Ngân dực phi kiến cũng không hề bị đánh gãy, thậm chí còn không có dấu hiệu thụ thương, thế nhưng nó vừa bay được thêm vài mét, eo thon đột nhiên gập lại, thân sau vô lực rũ xuống, lưng lay cố đập cánh, trọng tâm không ổn định mà rơi xuống mặt đất.

Chu Văn thấy thế liền mừng, vội vàng điều khiển nhân vật tí hon vọt tới, lần nữa dùng Hồi Tẫn chương, một chương đánh lên ót ngân dực phi kiến.

Sau một chương này, Nguyên khí của Chu Văn trực tiếp bị rút cạn, đã không còn Nguyên khí để vận dụng, thế nhưng hiệu quả một chương này cũng hết sức rõ ràng, với sự gia trì của hộ tí, âm lực bộc phát của Hồi Tẫn chương trực tiếp quấy đảo Ngân dực phi kiến thành một đoàn tương hồ, trực tiếp nằm bệt chỉ có thể vô loạn bốn cánh.

Thấy nó còn chưa chết, Chu Văn lại tới bỏ mấy quyền, chỉ có điều đã không có Nguyên khí chống đỡ, không cách nào dùng Nguyên Khí kỹ, chỉ dựa vào lực lượng bản thân cùng lực lượng gia trì của hộ tí, cũng chỉ có thể tóm Ngân dực phi kiến mà đánh một hồi, vậy mà hoàn toàn không có tạo thành trọng thương.

Có điều hai phát Hồi Tẫn chương đã quá trí mạng, sau một hồi rối loạn, Ngân dực phi kiến đã không thể động dậy thêm nữa.

“Đinh, giết chết Truyền kỳ sinh vật dị thứ nguyên Ngân dực phi kiến, phát hiện trứng Phối sùng Ngân dực phi kiến.”

Chu Văn hơi ngần ra, không nghĩ tới lại thu được trứng Phối sùng, mặc dù là tỷ lệ trứng Phối sùng của sinh vật cấp Truyền kỳ cao hơn nhiều, thế nhưng xác suất vẫn rất nhỏ.

Chẳng qua kể từ đó, Chu Văn rốt cục cũng có thể làm liều một phen, Nguyên khí cần để ấp Truyền kỳ Phối sùng quá nhiều, hẳn chưa hẳn có thể thành công ấp được nó.

Ưu thế lớn nhất của hắn là dùng nhân vật trong game để ấp, coi như thất bại, cũng chỉ là nhân vật trong game từ vong, bản thân hắn hoàn toàn không ảnh hưởng, có điều không biết trứng Phối sùng sẽ còn tiếp tục tồn tại hay không.

- Trò chơi đáng chế, sao không có mấy cái như kiểu túi đồ các kiểu chứ? Còn để ta tạm cất đồ rơi mà dùng sau.

Chu Văn có oán cũng vô dụng, vẫn chỉ có thể điều khiển nhân vật tí hon nhặt viên trứng Phối sùng lên, bằng không nếu nhân vật tí hon từ vong, pho bán lần nữa tạo mới, viên trứng Phối sùng này cũng sẽ biến mất.

Không trực tiếp nhặt trứng Phối sùng, Chu Văn chạy đi giết Đại Lực nghĩ, thu được Nguyên khí kết tinh, bổ sung đầy đủ Nguyên khí, lúc này mới đi nhặt trứng Phối sùng.

“Độ phù hợp giữa Ngân dực phi kiến cùng Khô Cốt nghĩ đạt 21%, phù hợp với Đại Lực nghĩ biến dị đạt 11%, có tiến hành dung hợp hay không?”

- Đều là kiến, sao độ phù hợp lại thấp như vậy?

Thông báo của hệ thống khiến Chu Văn có chút im lặng.

Không có ý định thay đổi, Chu Văn liền chọn không, sau đó trứng Phối sùng lập tức tiến vào trạng thái ấp.

Ông!

Chu Văn chỉ thấy kinh mạch toàn thân rung lên như dây cung, Nguyên khí trong cơ thể nhanh chóng bị rút đi, một chút cũng không sót lại, khiến Chu Văn còn tưởng rằng bản thân sắp chết.

Chỉ thấy mặt lưng như bị phỏng, Chu Văn không nhận được mà phun một ngụm máu.

Bành!

Không có bất cứ điều gì ngoài ý muốn, nhân vật tí hon trong game trực tiếp tử vong, màn hình lập tức tối thui.

- Quả nhiên, coi như là Phàm thai có mười điểm Nguyên khí, cũng rất khó mà áp được Phối sủng cấp Truyền kỳ, hơn nữa Ngân dực phi kiến này còn không phải Truyền kỳ bình thường a.

Chu Văn hơi chút bức mình, thế nhưng hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý cho tình huống xấu nhất, cho nên cũng không quá tức giận.

Một lần nữa nhỏ máu khởi động game, Chu Văn nhìn thấy tư liệu của nhân vật tí hon liền giật mình.

Thuộc tính không hề biến hóa, thế nhưng trên cột Phối sủng, lại nhìn thấy thêm một Ngân dực phi kiến.

- Vậy mà lại áp thành công...

Chu Văn vui mừng quá đỗi, ban đầu vốn không có hy vọng, không nghĩ tới Ngân dực phi kiến lại xuất hiện trên cột Phối sủng.

Vội vàng cẩn thận xem tư liệu của Ngân dực phi kiến, hắn vẫn rất chờ mong, cái tên này ngoại trừ thể phách hơi yếu một chút, cơ hồ không có khuyết điểm.

Càng quan trọng hơn, Ngân dực phi kiến còn thuộc hệ phi hành, có thể dùng làm vật cưỡi bay lượn.

Hơn nữa, Ngân dực phi kiến là Truyền kỳ Phối sủng hệ phi hành, Chu Văn có thể thử đi chém Huyết văn Phật Tâm liên.

Thế nhưng khi nhìn thấy thuộc tính của Ngân dực phi kiến, Chu Văn lại ngẩn người, một hồi cũng không lấy lại được tinh thần.

Ngân dực phi kiến: Truyền Kỳ cấp (Ấu sinh).

Truyền kỳ mệnh cách: Đề Không chi vương. (Tầng trời thấp)

Kỹ năng thiên phú: Ngân Dực Thiểm.

Hình thái Phối hợp: Dực.

Lực lượng: 12.

Tốc độ: 14.

Thể phách: 10.

Nguyên khí: 11.

Cái khác không nói, thuộc tính này thực sự quá yếu, trong số Truyền kỳ Phối sủng, có thể xem như loại yếu nhất, so với Khô Cốt tướng quân cũng không bằng, thậm chí có thể nói là kém rất nhiều.

- Ngân dực phi kiến không nên yếu vậy a, chẳng lẽ là do lúc này không thể áp hoàn toàn? Ấu sinh, có phải là Ngân dực phi kiến còn có cơ hội trưởng thành không?

Chu Văn trầm nghĩ, liên triệu hồi Ngân dực phi kiến.

Chỉ thấy trên lưng nhân vật tí hon ánh lên ánh sáng bạc, sau đó Ngân dực phi kiến liền bay ra, nó vừa bay ra, Chu Văn lập tức nhìn tới.

Hình thể của Ngân dực phi kiến mới áp, so với Ngân dực phi kiến mới bị chém giết thì nhỏ hơn tới một nửa.

Hình thể ban đầu của Ngân dực phi kiến vốn còn to hơn cả Đại Lực nghĩ, so với Đại Lực nghĩ biến dị không khác lắm, thế nhưng hiện tại, lại chỉ lớn bằng nửa Đại Lực nghĩ biến dị.

Nhỏ như vậy, đương nhiên là không hợp để cưỡi, thực sự quá nhỏ.

Chu Văn để Ngân dực phi kiến biến thành hình thái phối hợp, chỉ thấy ánh bạc lóe lên, bốn cánh màu bạc trong suốt xuất hiện trên lưng nhân vật tí hon.

Chẳng qua cánh này thoạt nhìn có chút nhỏ, tỷ lệ hết sức không cân đối, khiến Chu Văn có chút hoài nghi, cánh nhỏ như vậy, đến cùng có thể mang nhân vật tí hon bay lên không?

Thử một cái, bốn cánh chấn động, thực sự có thể đưa nhân vật tí hon bay lên, tốc độ cũng khá, cũng hết sức linh hoạt, thế nhưng lại không thể bay cao, cao nhất chỉ tới chừng mười mấy mét, cao hơn nữa thì không bay được.

Chu Văn lại nghiêm túc nhìn mệnh cách cùng kỹ năng thiên phú của Ngân dực phi kiến.

Đề Không chi vương: Có năng lực chế không mạnh mẽ, thế nhưng chỉ có thể phi hành trên tầng thấp, là Đề Không Vương Giả.

Ngân Dực Thiểm: Trong thời gian ngắn tăng tốc độ phi hành.

Ngân Dực Thiểm không khác với suy nghĩ của hắn lắm, thế nhưng cái mệnh cách Đề Không chi vương lại khiến Chu Văn có chút buồn bực, thứ này lại không thể bay cao.

- Xem ra chỉ có thể chờ Ngân dực phi kiến lớn lên, bằng không với thuộc tính này, sợ là đối mặt với bất kỳ sinh vật Truyền kỳ nào cũng không thể chiếm được tiện nghi, càng không cần hy vọng nhờ nó đi giết Huyết văn Phật Tâm liên, chẳng qua không biết phải làm thế nào mới có thể đề nó trưởng thành đây.

Chu Văn âm thầm suy tư.

Đang lúc suy nghĩ, trong phần tin tức của Ngân dực phi kiến lại hiện lên một phần tin tức: Ngân dực phi kiến trong trạng thái đói bụng, có nuôi nấng hay không?

- -----

Phóng tác: xonevictory

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Thứ ăn của phổi sùng

Chu Văn không biết như thế nào mới có thể nuôi nấng Phổi sùng. Mặc dù hiện thực sẽ có người dùng Thứ Nguyên kết tinh cường hóa Phổi sùng, xúc tiến Phổi sùng tiến hóa, nhưng Ngân dực phi kiến tựa hồ có chút khác biệt. Đó là nó muốn trưởng thành chứ không phải là tiến hóa.

- Có hai loại thức ăn là Khô Cốt nghĩ biến dị và Đại Lực nghĩ biến dị, chọn thức ăn để nuôi nấng.

- Thức ăn lại là Phổi sùng sao?

Chu Văn cảm thấy thật sự là quá xa xỉ, vì tùy tiện một đầu Phổi sùng đều có giá trị bằng nửa năm tiền ăn của người bình thường, mà cái tên này lại muốn ăn.

Cũng may Chu Văn cũng không thể cầm Phổi sùng trong game đi bán, Đại Lực nghĩ biến dị đã không còn tác dụng lớn, đem ra làm thức ăn cũng không tiếc.

Chu Văn không chút do dự chọn Đại Lực nghĩ biến dị làm thức ăn nuôi Ngân dực phi kiến.

Đại Lực nghĩ biến dị biến thành một đạo lưu quang bay về phía Ngân dực phi nghĩ, rớt vào Ngân dực phi nghĩ. Ngoại trừ lúc mới bắt thân thể đầu Ngân dực phi nghĩ lấp lóe ánh bạc, sau đó liền không có hạ văn, cũng không có bất kỳ biến hóa nào, chẳng qua trạng thái đói bụng trước đó không còn nữa.

Đã giết chết Ngân dực phi nghĩ, Đại Lực nghĩ bình thường cùng Đại Lực nghĩ biến dị căn bản không ngăn được nhân vật tí hon cùng Khô Cốt nghĩ, Chu Văn tiếp tục thao túng chúng nó tiếp tục đi lên phía trước, hẳn muốn nhìn một chút xem phía sâu trong Huyệt Ma kiến còn có cái gì.

Khô Cốt nghĩ biến dị giống như một cỗ xe tăng, vì bầy kiến bên trong không ngừng xung phong như thủy triều, giết gần nửa giờ cũng mới chỉ đi thêm mấy trăm mét.

Thấy không gian mặt đất dưới này mở rộng rất nhiều, Chu Văn thăm hơi động liền triệu hoán ra hình thái phối hợp của Ngân dực phi kiến, bốn cánh nhỏ xuất hiện sau lưng nhân vật tí hon, đưa nhân vật tí hon bay lên.

Mặc dù nhân vật tí hon nhiều nhất chỉ có thể bay lên cao mười mấy mét, có điều đã đủ làm cho Đại Lực nghĩ kia không đụng tới hẳn, hơn nữa dưới đất cũng không có không gian đủ cao để nó bay cao hơn.

Kì thật bay quá cao cũng không được, vì đỉnh động cũng có rất nhiều con kiến đang bò, Chu Văn cũng không thể để nhân vật tí hon bay sát đỉnh động.

Cũng may Truyền kỳ Ngân dực phi nghĩ bay lượn hết sức linh hoạt. Đại Lực nghĩ trên đỉnh động nhảy xuống vào phía hẳn, nhân vật tí hon cũng có thể nhẹ nhõm né tránh.

Một đường bay lên, Chu Văn liền muốn nhìn xem một chút còn sót Ngân dực phi nghĩ hoặc sinh vật dị thứ nguyên cao cấp hay không, giờ hẳn đã không còn hứng thú với việc giết Đại Lực nghĩ bình thường nữa.

Hang động càng sâu càng rộng, một lúc sau màn hình trò chơi liền sáng lên, đằng trước xuất hiện một cái tổ kiến to lớn, nó lớn tới ngoài sức tưởng tượng.

Bên trong không gian dưới mặt đất là một tòa tổ kiến tương liên, giống như một tòa đô thị to lớn dưới mặt đất.

Chi là kiến trúc của tổ kiến khác với nhân loại, thoạt nhìn lớn nhỏ không đều, ở giữa đều có thật nhiều tầng đá tương liên lẫn nhau, chiếm cứ gần một nửa không gian mặt đất.

Mà tại bên ngoài tổ kiến, có nhóm lớn Hắc dực phi nghĩ bay quanh, Chu Văn chẳng qua mơ hồ thấy vị trí trung ương tổ kiến có một quả cầu đá hình tổ kiến, từ đó mơ hồ tàn ra một loại kim quang kì dị.

Một giây sau, Chu Văn liền thấy một đám Hắc dực phi nghĩ lao đến, nhân vật tí hon căn bản không thể né tránh, liền bị một nhóm Hắc dực phi nghĩ vây quanh giết chết.

Màn hình tối thui, Chu Văn chỉ có thể thoát ra khỏi trò chơi, đoạn thời gian dài sau đó hẳn hẳn không có cách nào thăm dò tòa kiến thành kia.

- Ít nhất phải chờ đến khi Ngân dực phi nghĩ trưởng thành, ta mới có cơ hội thăm dò kiến thành, mà không biết kim quang bên trong trung ương tổ kiến là gì? Thoạt nhìn cũng không giống như kiến.

Chu Văn cũng chỉ nhìn có mấy lần, hình ảnh ở khoảng cách rất xa không có nhìn thấy rõ ràng.

Vừa vận cảm thấy đói bụng Chu Văn muốn tìm một chút đồ ăn, kết quả phát hiện tủ lạnh của Lý Huyền lại trống không, một vật duy nhất, là một nửa khối pizza ăn dở thừa lại, hiện đã mốc meo mọc lông.

- Tủ lạnh lớn như vậy mở ra mà bên trong lại không có một chút đồ vật, không phải là rất lãng phí sao?

- Chu Văn quyết định ra ngoài mua chút tiền lương trở về, từ giờ tới lúc khai giảng còn mấy ngày, mấy ngày nay dù sao hẳn cũng phải ăn cơm.

Tại một quán rượu ở Lạc Dương, Kiều Tư Viễn đang cảm thiết bị cẩn thận đọc.

Nữ nhân Lệ Tư tóc vàng mắt xanh một tay vừa nhìn máy tính bảng một bên hồi báo:

- Tư liệu người thiếu niên kia đều ở đây, hẳn gọi là Chu Văn, học sinh cấp 3 trường Quy Đức, thành tích tốt nghiệp vừa rồi không tệ, thực chiến khảo thí đứng thứ hai toàn thành phố, đã thi vào Tịch Dương học viện. Phụ thân hẳn là Chu Lăng Phong, một người thông dịch không có bối cảnh, có điều có chút thủ vị. Không lâu trước đây Chu Lăng Phong đã tái hôn, mà đối tượng tái hôn của hắn là quả phụ An gia Âu Dương Lam.”

- Âu Dương Lam, mẫu thân An Thiên Tá?

Kiều Tư Viễn nghe vậy khẽ giật mình, cuối cùng ngẩng đầu nhìn về phía Lệ Tư.

Lệ Tư mỉm cười gật đầu nói:

- Đúng vậy, liền là mẫu thân An Đốc Quân, theo tình báo biết, An Tĩnh còn từng cố ý chuyển trường đến Quy Đức, đánh Chu Văn một trận.”

Kiều Tư Viễn sau khi nghe xong, trầm ngâm một lát mới lại nhìn chăm chăm Lệ Tư hỏi:

- Chu Lăng Phong thật không có bối cảnh gì sao?

- Ta đã đề cho người ta điều tra qua, tổ tôn ba đời đều trong sạch, phụ thân Chu Lăng Phong là thợ mộc, từ nhỏ hắn không thích làm việc tốn thể lực, lại thêm thiên phú ngôn ngữ trác tuyệt, cho nên lựa chọn làm phiên dịch.

Lệ Tư nhìn xem tư liệu nói ra.

- Chu Lăng Phong có khả năng tiếp xúc đến những người hải ngoại kia hay không?

Kiều Tư Viễn trầm tư nói.

- Hẳn là không, mặc dù Chu Lăng Phong có chút thiên phú trên mặt ngôn ngữ, có điều làm người lỗ mãng, hết ăn lại nằm, tham luyến nữ sắc, thường xuyên đi mấy chỗ ngâm rượu, phương diện tu hành thì rồi tỉnh rồi ngủ, mấy năm trước mới miễn cưỡng bước vào Truyền Kỳ cấp, dạng này người, những tên hải ngoại kia sợ là cũng chướng mắt a?

Lệ Tư nói.

- Cái này kì quái, nữ nhân Âu Dương Lam như vậy, sao lại coi trọng dạng nam nhân này?

Kiều Tư Viễn nhíu mày.

- Nam nhân không xấu, nữ nhân không yếu, có lẽ Âu Dương Lam thích người như Chu Lăng Phong?

Lệ Tư nói ra.

Kiều Tư Viễn khẳng định lắc đầu nói ra:

- Âu Dương Lam tuyệt đối không phải nữ nhân như vậy, năm đó An gia đại biến, An Đại Đồng bỏ mình, An Thiên Tá mới 14 tuổi liền kế thừa An gia gia nghiệp. An gia có những vật kia, toàn bộ liên bang không biết bao nhiêu đại nhân vật đều thêm nhỏ nước dãi, ngay cả trong An gia đều có không ít tộc nhân nhìn chăm chăm, có thể nói loạn trong giặc ngoài. An Thiên Tá tuổi nhỏ như vậy liền có thể giữ vững gia nghiệp cho tới hôm nay, người cho rằng dựa vào là người nào? Nữ nhân lợi hại như Âu Dương Lam, coi như là tái hôn, người cảm thấy nàng sẽ tùy ý lựa chọn một nam nhân không có năng lực sao?”

- Thế nhưng là chúng ta đã tra rất rõ, Chu gia xác thực không có bối cảnh gì, Chu Lăng Phong cũng rất sạch sẽ, hẳn cũng không có quan hệ với hải ngoại.

Lệ Tư nói ra.

- Không nên xem thường những tên hải ngoại kia.

Kiều Tư Viễn suy nghĩ một chút còn nói thêm:

- Chu Văn hiện tại có ở tại An gia không?

- Không, bởi vì hắn cùng Lý Huyền tổ đội thi đại học, quan hệ không tệ, cho nên mới đến Lạc Dương, liền ở nhà Lý Huyền. Lúc chúng ta tới Đức Phủ trước đó không thể tìm tới hắn, cũng bởi Lý Huyền sớm một bước đem hắn mang đến Lạc Dương.

Lệ Tư nói ra.

- Mang Chu Văn tới, chú ý không được kinh động bất cứ người nào, đặc biệt là An gia.

Kiều Tư Viễn trầm giọng nói.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Kế hoạch của lệ tư

Chu Văn rời khỏi nhà Lý Huyền, dọc theo đường cái ra ngoài, không khí ở đây rất không tệ, thế nhưng hình như không có siêu thị cỡ lớn, Chu Văn dùng di động chỉ đường, phát hiện siêu thị gần khu biệt thự nhất tới cũng khoảng một cây số.

- Nơi này cái gì cũng tốt, nhưng ra ngoài muốn mua ít đồ thì lại quá xa.

Chu Văn không sợ đi tuy nhiên lại không muốn lãng phí thời gian cho việc này.

Lãng phí thời gian là lãng phí sinh mệnh, Chu Văn xuất ra điện thoại thần bí, vừa chơi trò chơi vừa đi lên phía trước.

Lệ Tư nhận lệnh Kiều Tư Viễn, muốn dẫn Chu Văn trở về, bởi đã sớm phái người tập trung vào nhà Lý Huyền, cho nên rất dễ liên nắm động tĩnh của Chu Văn.

Thấy Chu Văn rời nhà, một cặp dưới nhỏ giọng nói ra:

- Lệ Tư chủ nhiệm, chúng ta đi đem hán bắt tới a?

Lệ Tư lườm hán nhóm liếc mắt:

- Thân phận Chu Văn đặc thù, không thể để cho người khác phát hiện hán bị chúng ta mang đi, mà khu biệt thự này khắp nơi đều có giám sát, các người trực tiếp ra ngoài đem hán mang đi như vậy, không phải lộ hết sao?

- Vậy chúng ta phải làm sao?

Lệ Tư không nhịn được phát phát tay:

- Các người về trước đi, nơi này giao cho ta là được.

Đuổi đám cặp dưới trở về, Lệ Tư sửa sang tóc xoắn màu vàng kim gọn sóng, lòng thầm nghĩ:

- Dùng mị lực lão nương, muốn giải quyết một tên mao đầu tiểu tử còn không dễ dàng.

Lệ Tư cũng không vội, chờ lấy Chu Văn rời khu biệt thự, nàng mới khởi động xe thể thao màu đỏ của chính mình, nhìn đúng đoạn đường không có giám sát, lúc này mới lái đi.

Lệ Tư cố ý đem xe lái đến phía trước Chu Văn một chút rồi ngừng lại sau đó trêu chọc, cô cố tình để một bên cầu vai tự nhiên trượt xuống, lộ ra vùng vai, tuyết trắng mượt mà, dùng ánh mắt mị hoặc nhìn Chu Văn.

“Xe thể thao cùng đại mỹ nhân như vậy, mao đầu tiểu tử kia còn không lập tức lên quỳ liếm”

Lệ Tư nghĩ tới đây, ánh mắt cùng tư thái biến càng thêm chọc người, trên mặt còn mang theo mỉm cười mê người.

Thế nhưng, rất nhanh nụ cười Lệ Tư liền cứng lại, Chu Văn cúi đầu cầm điện thoại đi động vừa đi vừa chơi, căn bản cũng không nhìn nàng, trực tiếp đi qua cạnh xe, để cho hình dáng mỹ hảo mà nàng tỉ mỉ kiến tạo toàn bộ uổng phí.

“Phế trách!”

Lệ Tư thầm hận nghiêng rằng, thế nhưng lại vẫn duy trì tư thái mê người, dùng một thanh âm khiến nam nhân tê dại hô:

- Tiểu ca ca, giúp ta một việc được không?

Khi nói chuyện, hai mắt Lệ Tư chứa mị, đã làm tốt chuẩn bị phóng điện, chỉ chờ Chu Văn nhìn về phía nàng, liền lập tức dùng mạnh nhất điện lực cùng mị nhãn, khiến Chu Văn thần hồn điên đảo.

Lệ Tư duy trì kiểu mị tư thái ở nơi đó chờ lấy Chu Văn quay đầu, thế nhưng Chu Văn như không nghe thấy thanh âm của nàng, một đường đi thẳng về phía trước, căn bản không có ý quay đầu.

- Tiểu ca ca... Tiểu ca ca...

Lệ Tư cố nén kích động bắt Chu Văn tới hung hăng đánh một trận, lại ra về kiểu mị hồ vài tiếng.

- Tiểu ca ca... Tiểu ca ca...

Mất thấy Chu Văn càng đi càng xa, cuối cùng Lệ Tư phát hiện, kế hoạch tác chiến của chính mình thất bại.

- Cái tên phế trách...

Lệ Tư hận nghiêng rằng, thậm chí là không cam lòng, đạp chân ga, xe thể thao lần nữa chạy tới trước Chu Văn.

Lần này Lệ Tư không tiếp tục phạm sai lầm vừa rồi, nàng trực tiếp từ trên xe bước xuống, chặn đường Chu Văn, một tay vịn xe, một tay lay động tóc hoa, bày ra một tư thái cực kỳ xinh đẹp mê người, đường cong có lồi có lõm kinh người hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Bị chặn đường đi, Chu Văn không thể không đưa ánh mắt từ trên màn hình điện thoại đi động dời đi, ngẩng đầu nhìn về phía Lệ Tư.

- Tiểu ca ca, giúp ta một chuyện được không?

Lệ Tư nháy mắt hỏi.

Trước cho người chút ngon ngọt, cho người biết mị lực của lão nương, đợi lát nữa mới hảo hảo thu thập người.

Lệ Tư thầm quyết tâm, đã chuẩn bị xong tiếp theo lời kịch, chỉ cần Chu Văn đáp lời, nàng là có thể mời Chu Văn lên xe, sau đó đem Chu Văn mang về.

- Không thể.

Thế nhưng Chu Văn vừa nói ra hai chữ, lại nháy mắt đem lời chuẩn bị kỹ càng của Lệ Tư toàn bộ nén lại, không nói ra được.

Chu Văn nói xong hai chữ này, lập tức cúi đầu xuống, tầm mắt gắt gao nhìn chăm chăm màn hình, sau đó lách qua Lê Tư.

Khóe mắt Lê Tư run rẩy, ánh mắt kém chút phun ra lửa, ngọn lửa phần nộ cơ hồ muốn xông ra cái lồng ngực vĩ đại của nàng.

- Phế trách đáng chết... Dám bỏ qua mị lực của lão nương... Người nhất định phải chết...

Lê Tư trầm quyết tâm, chậm rãi xoay người lại, mở cửa xe ngồi xuống.

Ông!

Động cơ xe thể thao gào thét, như phần nộ trong lòng Lê Tư, xe thể thao màu đỏ như ngựa hoang mất cương, đâm tới Chu Văn đang đi bên đường.

Nếu mềm không được, Lê Tư liền dùng cứng, tạo một vụ tai nạn giao thông ngoài ý muốn, trước đem Chu Văn bắt trở về rồi hãy nói.

Không chế lực cùng vị trí đứng người, đối với Truyền kỳ đỉnh phong như Lê Tư mà nói, cũng không phải việc khó, nếu nàng muốn đụng gãy chân trái Chu Văn, sẽ không động đùi phải của hắn.

- Vốn là muốn để tiểu tử người nhẹ nhàng khoan khoái cùng ta trở về, là chính người nhất định muốn chịu tội.

Lê Tư giẫm chân ga, trên da xuất hiện hoa văn kỳ dị, từng sợi ánh sáng như có như không dọc theo người nàng ra ngoài, bọc lại thân xe.

Hai mắt Lê Tư mơ hồ lập loè về hưng phấn, khoảng cách gần như thế, dùng tốc độ xe cùng lực khống chế của nàng, Chu Văn lại trầm mê trong game, nàng không cho là mình sẽ lỡ tay.

Chu Văn tựa hồ thực không kịp phản ứng, khi xe thể thao đã cách hắn rất gần, hắn y nguyên còn đang chơi, thế nhưng trong tích tắc khi ô tô xông lên đường cái, cuối cùng Chu Văn cũng phản ứng lại, nhìn về phía xe thể thao đâm tới.

- Hiện tại mới phát hiện, quá muộn.

Lê Tư trầm quyết tâm, đạp chân ga đến đáy, trực tiếp đâm tới.

Ngay khi Lê Tư coi như đã đâm tới, đã thấy trên lưng Chu Văn đột nhiên xuất hiện bốn mảnh Ngân dực trong suốt, một đạo lưu quang màu bạc từ bên trên Ngân dực lóe lên, thân hình Chu Văn trái quy luật vật lý lui lại, trong lúc cực kỳ nguy cấp tránh qua, tránh va chạm với xe thể thao.

Bành!

Xe thể thao không có đụng trúng Chu Văn, vọt thẳng qua đâm vào cột điện ven đường. Từ bên trên có thể thấy, vừa đụng gãy cột điện, đồng thời đầu xe cũng lồm xồm, linh kiện vỡ vụn bay ra khắp nơi.

- Uy uy uy! Là đại đội cảnh sát giao thông sao? Nơi này có người xung đâm xe...

Chu Văn lấy điện thoại bình thường gọi báo cảnh sát.

Lê Tư hung hăng liếc mắt nhìn Chu Văn, cường ép khởi động xe, chuyển xe về đường cái, mau chóng chạy đi, chuyển mắt đã không thấy bóng dáng.

- Xe gì vậy? Chất lượng tốt như vậy, đâm thành như thế còn có thể đi?

Chu Văn kinh ngạc nhìn xe thể thao biến mất tại hắn trong tầm mắt, đáy mắt lại lóe lên một tia mơ màng.

Hết sức rõ ràng, vừa rồi xe thể thao kia cũng không phải ngoài ý muốn mới đâm về phía hắn, hơn nữa hắn đã nhận ra nữ nhân lái xe, đêm hôm gặp Tinh Đạo Tiên, trong số người đuổi bắt Tinh Đạo Tiên, có nữ nhân này.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Nhập học sớm

- Những người này rốt cuộc như thế nào? Lẽ ra nếu bọn hắn đuổi bắt Tinh Đạo Tiên, hẳn là nhân viên liên bang chính phủ hoặc là quân nhân, thế nhưng người lái xe kia lại đụng vào một công dân liên bang bình thường sao?

Chu Văn trầm nhú mày, vừa muốn nói:

- Ta vốn không có quan hệ gì với Tinh Đạo Tiên kia, chẳng lẽ những người kia biết Tinh Đạo Tiên cho ta Mê Tiên kinh, hay cho rằng ta là đồng bọn của Tinh Đạo Tiên?

Càng nghĩ càng thấy chuyện này có chút nghiêm trọng, với tác phong của nữ nhân kia, những cái người kia rất có thể chuyện gì cũng làm được.

Không mua đồ nữa, Chu Văn trực tiếp quay đầu trở về, đồng thời gọi điện cho Lý Huyền.

- Chu Văn, người lại chủ động gọi điện thoại cho ta, thật sự lạ a.

Lý Huyền cười hi hi nói, trong điện thoại truyền tới thanh âm huyền ảo, tiếng nhạc cùng tiếng gào rất lớn.

- Tìm chỗ có thể nói chuyện, ta có chuyện muốn nói với người.

Chu Văn nói ra.

- Người chờ một chút, đừng tắt điện thoại.

Chờ trong chốc lát, điện thoại bên kia đã an tĩnh lại, thanh âm Lý Huyền lại truyền tới:

- Hiện tại có chuyện gì người có thể nói.

- Có biện pháp nào để ta hiện tại liền báo danh nhập học không?

Chu Văn nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có con đường vào học viện là có thể đi.

Đặc biệt là loại địa phương Tịch Dương học viện này, có bối cảnh quân đội thâm hậu, coi như là ngành chính phủ, tình huống dưới không có chương trình, cũng không có khả năng tiến vào Tịch Dương học viện bất người.

Tịch Dương học viện đào tạo theo hình thức quản lý nửa phong bế, chỉ cần hấn không đi ra, người ngoài cũng không có khả năng lái xe đụng hấn như hôm nay.

Hơn nữa đối phương đã không kiêng nể như thế, nếu hấn tiếp tục ở nhà Lý Huyền, nói không chừng sẽ liên lụy Lý Huyền.

- Không có vấn đề, ta lập tức sẽ làm, có thể nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì không? Không thể nói thì coi như ta không có hỏi.

Lý Huyền nói ra.

Chu Văn cũng không có ý giấu, đem đầu đuôi câu chuyện nói một lần, chẳng qua không nói Tinh Đạo Tiên cùng hấn nói chuyện với nhau, đồng thời chuyện cưỡng ép đem Mê Tiên kinh cho hấn.

- Ta con mẹ nó, vậy mà người đã gặp Đại Ma Đầu Tinh Đạo Tiên?

Lý Huyền có chút kích động.

- Ta mong ta chưa gặp hấn, chẳng qua chỉ gặp hấn một lần, liền rước lấy phiền toái lớn như vậy.

Chu Văn cười khổ nói.

Lý Huyền trầm ngâm một lát, mới ngưng trọng nói ra:

- Người ở nhà chờ ta, ta lập tức quay lại, có mấy lời không tiện nói qua điện thoại.

Cúp điện thoại, Chu Văn trở lại nhà Lý Huyền, không bao lâu, Lý Huyền liền lái xe trở về.

- Nếu như đoán không lầm, người đuổi bắt Tinh Đạo Tiên cùng nữ nhân lái xe đụng người kia, hấn là người của cục giám sát đặc biệt.

Lý Huyền đóng hết cửa cùng cửa sổ lại, lúc này mới nhỏ giọng nói với Chu Văn.

- Cục giám sát đặc biệt là gì? Lệ thuộc quân đội hay sở cảnh sát?

Chu Văn chưa nghe qua cục nào như thế.

- Không phải là như vậy.

Lý Huyền lắc đầu nói ra:

- Cái ngành này chuyên môn xử lý một chút sự kiện đặc thù, chức quyền độ tự do rất lớn, nhiều khi làm việc không cần theo quy định, cơ hồ có thể nói là không từ thủ đoạn, âm thầm làm rất nhiều chuyện xấu xa, đối với tồn tại cái ngành này trong liên bang có tranh cãi rất lớn, rất nhiều người thống hận cái ngành này, đều gọi người của ngành này là linh cầu.

Sắc mặt Chu Văn có chút ngưng trọng, gọi là linh cầu, có thể biết ngành này thế nào.

Động vật linh cầu, có thể nói là loại sinh vật âm hiểm nhất bản thủ nhất giới tự nhiên là, vì đạt mục đích, cái gì chúng nó cũng làm được, nếu cần liền sẽ không nhả ra, hơn nữa đều kết bè kết đội xuất hiện.

- Người muốn sớm nhập học là đúng, quyền hạn cục giám sát đặc biệt dù lớn, có điều bọn hấn cũng không có khả năng trắng trợn vi phạm pháp luật, chỉ có thể tự mình làm việc. Người vào nhập học viện, bọn hấn muốn làm gì người cũng sẽ không dễ dàng như vậy. Có điều chuyện này cuối cùng vẫn phải có biện pháp giải quyết, bằng không bọn hấn một mực cần người không thả, không sớm thì muộn vẫn sẽ xảy ra chuyện.

Lý Huyền suy nghĩ một chút còn nói thêm:

- Người trước vào học viện, ta lại đi tìm lão đầu từ nhà ta thương lượng một chút, hấn hấn là có thể tìm tới quan hệ cục giám sát đặc biệt, trước hỏi thăm đến cùng tại sao bọn hấn phải đối người như vậy, nếu như không phải chuyện quá lớn, liền nghĩ biện pháp tìm quan hệ đem việc này giải quyết triệt để.

Chu Văn không cự tuyệt hảo ý của Lý Huyền, nhưng cũng đem toàn bộ hi vọng đặt người Lý Huyền.

“Lực lượng, ta cần lực lượng mạnh hơn, nếu như ta mạnh mẽ như Tinh Đạo Tiên, cần gì phải e ngại cục giám sát đặc biệt gì đó.”

Ánh mắt Chu Văn lấp lánh hàn quang.

Hấn có thể cảm giác được, nữ nhân kia cũng không muốn mạng của hấn, thế nhưng không chút kiêng kỵ lái xe đụng hấn như thế, dù là cục giám sát đặc biệt chịu buông xuôi chuyện này, Chu Văn hấn cũng tuyệt không thể tính như vậy.

Rất nhanh Lý Huyền liền làm xong thủ tục nhập học, hấn nói mình tại trong nhà nhân rồi cũng không có việc gì, liền cùng nhập học sớm với Chu Văn.

Có điều khi Lý Huyền cùng Chu Văn nói lên chuyện này, về mặt lại có gì đó quái lạ:

- Vốn ta muốn tìm quan hệ, để đem chúng ta vào cùng một ký túc xá, thế nhưng bên trường học lại nói, ký túc xá của người đã chọn, ở Tứ Quý viên.

- Tứ Quý viên, có gì không đúng sao?

Chu Văn đại khái đoán được, Tứ Quý viên là ký túc xá mà Âu Dương Lam nói tới, chẳng qua là hắn không biết biểu tình cổ quái của Lý Huyền là có ý gì.

- Tứ Quý viên là chỗ ở của đặc chiêu sinh, khác với học sinh bình thường, người cùng ta thi tới, cũng không phải đặc chiêu sinh, sao lại phân đến Tứ Quý viên?

Lý Huyền cười hắc hắc nói:

- Xem ra quả nhiên người có quan hệ không tầm thường với An gia, có thể giúp ta cũng đến ký túc xá Tứ Quý viên không a?

- Người muốn đi, cùng ta ở cùng chỗ không được sao, có điều làm sao người biết việc này nhất định có quan hệ với An gia?

Chu Văn nghi ngờ hỏi.

- Không phải người không biết chứ? Tịch Dương học viện là do An gia dẫn đầu sáng lập, mặc dù danh nghĩa là trường công, thế nhưng thực tế lời An gia trong Tịch Dương học viện còn tác dụng hơn lời Tổng thống liên bang.

Lý Huyền nói ra.

- Lại như vậy sao?

Chu Văn cũng không nghĩ tới, Tịch Dương học viện cùng An gia lại còn có một tầng quan hệ như thế.

- Vậy mà người không biết? Vậy người và An gia đến cùng có quan hệ hay không a?

Lý Huyền vô cùng nghi hoặc mà nhìn Chu Văn, nếu Chu Văn thật có quan hệ mật thiết với An gia, sao ngay cả điều này cũng không biết.

Chu Văn cảm thấy việc này không cần giấu Lý Huyền, liền nói:

- Chu Lăng Phong là cha ta.

“Phốc!”

Lý Huyền vừa uống một ngụm nước liền phun sạch ra ngoài, mở to hai mắt nhìn nhìn Chu Văn nói:

- Người là con trai Chu Lăng Phong? Nói như vậy, Âu Dương Lam là mẹ kế người, An Tĩnh cùng An Thiên Tả liền là huynh muội khác cha khác mẹ người? Ta con mẹ nó, người có núi dựa lớn như An gia, có mãnh nhân như An Đốc Quân sau lưng, còn sợ gì cục giám sát đặc biệt a? Người nói với An gia ở một cái, cục trưởng cục giám sát đặc biệt tới, cũng không dám động tới người một ngón tay.

- Bọn hắn là bọn hắn, ta là ta, ta cũng không có họ An, không tính là thân nhân, ta chỉ hy vọng có thể cùng bọn hắn bình an vô sự, tốt nhất là nước giếng không phạm nước sông.

Chu Văn nói ra

- Tính người a, quá buồn bình, nếu là ta, vung nắm nộ bán một chút manh, khiến Âu Dương Lam vui lòng, khi đó vẫn muốn gì có đó.

Lý Huyền nói đùa.

- Có điều người ở Tứ Quý viên cũng tốt, ở đó, cục giám sát đặc biệt muốn đối phó người sẽ càng khó hơn.

Lý Huyền thoải mái mà nói ra

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Nâng cao cao

- Ta không muốn người kinh động bất luận người nào, lặng lẽ bắt Chu Văn về, vậy mà người lái xe đụng hắn, có phải hay gần đây ta thoải mái, khiến các người quên mất phải tuân thủ quy củ sao?

Ngữ khí của Kiều Tư Viễn đầy bình tĩnh, thế nhưng ánh mắt lại có chút lạnh.

Thân thể Lệ Tư run lên, vội vàng đứng lên hành lễ nói:

- Cục trưởng, là ti chức thất trách, may mà không bị An gia phát giác, xin cục trưởng lại cho ti chức một cơ hội, ti chức nhất định sẽ bắt Chu Văn về.

- Không bị phát giác?

Kiều Tư Viễn nắm một phần văn kiện để lên bàn, lạnh nhạt nói:

- Người xem trước một chút cái này rồi nói sau.

- Đây là?

Lệ Tư nghi ngờ cầm văn kiện lên mở ra, thấy nội dung bên trong lập tức giật nảy mình:

- Cái này sao có thể? Điều đó không có khả năng a? Cục trưởng, tin tức trong này chuẩn xác không?"

Kiều Tư Viễn liếc mắt nhìn Lệ Tư, sau đó mới chậm rãi nói:

- Ta trước đó vẫn cảm thấy hôn nhân giữa Âu Dương Lam cùng Chu Lăng Phong có chút không ổn, cảm thấy khả năng có chút liên quan với sự kiện kia, cho nên cố ý thỉnh ân sư giúp ta tra xét danh sách thí sinh An gia, đây chính là kết quả lão nhân gia cho ta, người nói chuẩn xác không?

- Danh sách Lão sư tra được, tự nhiên không có khả năng là giả.

Về khiếp sợ trên mặt Lệ Tư càng mãnh liệt:

- Thế nhưng ứng cử viên An gia không phải An Tĩnh sao? Vì sao lại biến thành Chu Văn? Hân cùng căn bản không có liên hệ máu mủ với An gia, ngay cả là con rể cũng không tính, An gia sao có thể đem cơ duyên to lớn cho một người ngoài?

- Vì sao An gia lại đem cơ duyên như vậy cho người ngoài, điểm này ta không thể biết được, có điều có khả năng khẳng định, sau khi Chu Văn thi đậu Tịch Dương học viện, An gia đã đổi tên trên danh sách từ An Tĩnh đổi thành Chu Văn, hơn nữa căn cứ ước định, An gia chỉ có một lần cơ hội sửa danh sách, coi như Chu Văn chết, cũng không có khả năng đổi lại thành người khác.

Nói đến đây, ánh mắt như đuốc của Kiêu Tư Viễn nhìn chăm chăm Lệ Tư nói:

- Hiện tại người còn sẽ cho rằng chuyện người lái xe đụng Chu Văn, An gia sẽ hoàn toàn không biết gì sao?

Lệ Tư lập tức đỏ mặt hơi lạnh, cúi đầu nói:

- Tôi chức biết tội, xin cục trưởng xử phạt.

Nàng rất rõ tầm quan trọng hiện tại của Chu Văn đối với An gia, một người như vậy tại Lạc Dương bị người lái xe đụng, nếu như ngay cả điều này mà An gia cũng không biết, như vậy chỉ sợ An gia sớm đã bị người nuốt đến xương cốt không thừa.

- Nể tình người là mới đến cục giám sát đặc biệt, còn không quá quen thuộc tình hình, lần này coi như xong, thế nhưng đừng để ta lại nhìn thấy lần thứ hai.

Kiều Tư Viễn nói ra.

- Cục trưởng, mong ngài cho ta cơ hội lấy công chuộc tội.

Lệ Tư chờ lệnh nói.

- Tạm thời không cần, Chu Văn đã sớm nhập học Tịch Dương học viện, nếu như không có lý do hợp lý, còn muốn bắt hân tới sẽ không dễ dàng như vậy, ngoài ra còn có an bài khác, người không cần phải đề ý đến chuyện này.

Kiều Tư Viễn phát tay nói ra.

Lệ Tư cổ quái nói:

- Thật không thể tin được, An gia lại đem tên trong danh sách đổi thành Chu Văn, coi như Âu Dương Lam sắc mê tâm khiếu, không để ý cơ duyên con gái ruột chính mình, nguyện ý nắm cơ hội cho Chu Văn, nhưng An gia sao lại đồng ý? An Thiên Tá sao lại đồng ý? Cơ hội này thuộc về An gia a!

- Chuyện không biết không cần hao tâm tổn trí suy nghĩ, làm tốt chuyện của mình là được rồi, ra ngoài đi.

Kiều Tư Viễn phát tay đuổi Lệ Tư đi, sau đó cầm lấy phần văn kiện kia, vừa xem vừa tự lẩm bẩm:

- Đến cùng là An gia muốn làm gì? Đại cơ duyên như vậy, sao có thể tùy tiện để cho một người ngoài? Chẳng lẽ Âu Dương Lam không muốn để nữ nhi của mình đi mạo hiểm, cho nên mới đem cơ hội này ra ngoài? Thế nhưng với tư chất An Tĩnh, tỷ lệ thông qua của nàng khá cao, cũng không tính quá mạo hiểm. Tĩnh Đạo Tiên trùng hợp gặp Chu Văn, đồng thời dừng lại một thời gian, đây thuần túy là trùng hợp sao?

Sau khi Chu Văn cùng Lý Huyền làm thủ tục nhập học, Lý Huyền chọn cùng Chu Văn vào Tứ Quý viện, Chu Văn chỉ có thể tự mình một người cầm thẻ ký túc Âu Dương Lam cho, tiến nhập khu vực đặc biệt.

Nơi này có từng dãy tầng tiểu lâu hai tầng, tiểu lâu không lớn, cách cục đơn giản thanh thoát, mỗi tòa tiểu lâu đều có một cái tiểu viện.

Viện nhỏ không có tường vây, chỉ dùng hàng rào cao cỡ nửa người màu trắng vây quanh, có thể thấy rõ phong cảnh sát vách.

- 702, hẳn là tòa này.

Chu Văn đối chiếu thẻ ký túc, đi tới trước một tòa tiểu lâu, nhìn chung quanh một chút, phát hiện đây đã là hàng cuối cùng của Tứ Quý viện, hàng này chỉ có ba tòa tiểu lâu, tòa tiểu lâu của hân tại vị trí trung tâm, bên trái một tòa thoát nhìn hẳn là còn không có người ở, mà trong tiểu viện bên phải, lại bày một chút hoa cỏ, đất đai còn ướt, hẳn là đã có người ở.

Chu Văn đang muốn đẩy cửa đi vào, lại nghe được tiếng mở cửa tiểu lâu bên phải truyền đến, sau đó liền thấy một thân ảnh từ trong tiểu lâu đẩy cửa đi ra.

- An Tĩnh?

Chu Văn thấy rõ thân ảnh kia, không khỏi hơi ngần ra.

An Tĩnh cũng ngây ra một lúc, rõ ràng không nghĩ tới lại gặp Chu Văn ở đây.

Có điều thoáng qua về sau, An Tĩnh liền hiểu rõ chuyện gì xảy ra, cần mỗi một cái, không để ý tới Chu Văn, trực tiếp rời khỏi tiểu viện.

An Tĩnh không để ý tới hần, Chu Văn cũng không có ý thân cận nàng, hai người hết sức ăn ý như cùng không nhìn thấy lẫn nhau, trực tiếp lướt qua.

Sử dụng thẻ ký túc xá đi vào tiểu lâu, Chu Văn phát hiện nơi này xác thực rất không tệ, mặc dù cách cục cùng trang trí đều rất đơn giản, nhưng lại vô cùng thích hợp tu hành, còn có cả dụng cụ kiểm tra lực lượng cá nhân.

- Khởi đầu mới, dường như rất không tệ.

Chu Văn dò xét cả tòa tiểu lâu, sau đó liền định ra ngoài mua chút vật phẩm sinh hoạt cần thiết.

Trong tiểu lâu dù đầy đủ thiết bị, có điều lại không có vật dụng cá nhân, Chu Văn vẫn phải tự mình đi mua sắm.

Trước đó là Lý Huyền đem hần dẫn tới cổng Tứ Quý viên, hiện tại Chu Văn tự mình ra ngoài, mới phát hiện Tịch Dương học viện lớn đến khủng khiếp, dù không đến mức lạc đường, thế nhưng vị định vị điện thoại ở đây không quá chuẩn xác, khiến nhiều khi Chu Văn phải đi một chút đường quanh co.

Hơn nữa hần cũng không biết, nơi bán vật dụng hàng ngày trong học viện ở đâu.

Càng đi càng thấy vắng vẻ, Chu Văn muốn tìm người hỏi đường một chút, tuy nhiên lại phát hiện phụ cận đều là lầu cũ nát, hần là lầu dạy học bỏ hoang.

- Định vị của bản đồ sao lại sai như thế?

Chu Văn nhìn bản đồ trên điện thoại, có chút bất đắc dĩ.

Đang chuẩn bị quay đầu đi, lại nghe được phía góc rẽ đằng trước truyền đến tiếng nói.

- Vẫn là nên tới hỏi một chút đi.

Chu Văn lại đi về phía trước mấy bước, dự định tìm người nói chuyện, hỏi siêu thị trong trường ở đâu.

- Tiểu Mỹ, người phải ngoan ngoãn, sau này cũng phải cố lên nha.

Chu Văn nghe được thanh âm của nam nhân từ góc cua truyền tới, hần cảm thấy thanh âm này có chút quen tai, thế nhưng trong lúc nhất thời lại không có cách nào đem thanh âm này cùng người nào cụ thể nào đó liên hệ với nhau.

Suy tư một chút, Chu Văn liền đi qua chỗ ngõ, ánh mắt nhìn đến tại chỗ đại lầu cũ nát không xa, một cái thân ảnh như cột điện, lúc này đang nâng cao hai tay, ôm lấy một con mèo nhỏ xinh xắn đáng yêu, thoạt nhìn còn chưa dứt sữa, ánh mắt ôn nhu, trên mặt tràn đầy nụ cười, thế nhưng gương mặt kia, coi như lúc cười, vẫn y như Ác Quỷ hung lệ, khiến người nhìn mà sợ.

- Cỗ Điện?

Nhất thời Chu Văn liền lặng lại, hần bây giờ không cách nào đem Cỗ Điện cùng nam nhân ôn nhu nở nụ cười ôm mèo con nâng cao cao trước mắt liên hệ với nhau.

Cỗ Điện cũng phát hiện Chu Văn, giờ mèo con cùng Chu Văn bốn mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không khí chung quanh biến thành có chút cổ quái

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Tác dụng của tâm thiền

Cỗ Điện đặt mèo con để ở một bên, lúc này Chu Văn mới nhìn đến, bên cạnh trên đồng cỏ còn có ba nhóc mèo, hai nhỏ một to, bốn nhóc mèo này là gia đình, mèo mẹ mang theo ba nhóc mèo con phơi nắng trên đồng cỏ.

Bên cạnh sân cỏ bày hai cái bát, một cái có nước, một cái thả thức ăn cho mèo, không cần nghĩ cũng biết, mấy cái này là do Cỗ Điện chuẩn bị.

Cỗ Điện đem mèo đặt xuống, ánh mắt lập tức trở nên lãnh khốc vô cùng, tựa như Ác Quỷ nhìn Chu Văn, lãnh khốc nói:

- Nếu như ta ở bên ngoài nghe được gì đó, người chết chắc.

Khuôn mặt Ác quỷ hung ác, phối hợp thêm thanh âm lạnh lẽo tận xương, nếu là bình thường, Chu Văn sợ là cũng thảm kiêu kỳ, có thể là bởi vì hình tượng Cỗ Điện bụng mèo con nâng cao cao lúc trước, khiến Chu Văn lại sinh lòng kính nể.

- Người yên tâm, ta không phải một người lắm miệng lắm lời.

Chu Văn nói ra.

- Nhớ lấy.

Cỗ Điện lạnh lùng nói lấy, không tiếp tục để ý Chu Văn, khom lưng thu hai cái bát, lại liếc mắt nhìn bốn nhóc mèo chơi đùa trên đồng cỏ, lúc này mới quay người rời đi.

Đi vài bước, Cỗ Điện lại ngừng lại, không cả quay đầu nói:

- Còn nữa, ta không muốn chúng nó tổn thương, bằng không nguoi cũng phải chết.

Nói xong câu này, Cổ Điện mới sai bước rồi đi.

- Lý Huyền nói Cổ Điện không chỉ tướng mạo hung ác, tính cũng cực xấu, chỉ cần trả tiền, chuyện xấu gì hắn cũng chịu làm, bây giờ xem lại, chưa chắc đã xấu như trong truyền thuyết. Loài mèo vốn có tâm lý phòng bị cực nặng, lại chịu để hắn thân mật với mèo con như thế, có lẽ hắn không hề hung ác như trong truyền thuyết.

Chu Văn nhìn thoáng qua một lớn ba nhỏ bốn con mèo nhỏ, lòng thầm nghĩ.

Chó con mèo con, tại thời đại này, đã không được sủng ái như trước nữa, dù sao tác dụng của bọn chúng chỉ để ngắm, mà Phối sủng lại có lực lượng thần kỳ, mọi người càng muốn đem tiền tiêu vào trên người Phối sủng hơn.

Các loại sủng vật chó mèo nổi tiếng khi trước, phần lớn đều đã biến thành chó hoang mèo hoang, không còn được nhân loại sủng ái.

Thời đại khác biệt, rất nhiều thứ cũng biến đổi, trước kia nhân vật có khả năng vượt nóc bằng tường, lực nâng ngàn cân, đã có thể trở thành truyền kỳ được người truyền miệng, đó là bởi trước kia người có được loại năng lực như vậy rất ít.

Thế nhưng hiện tại ở thời đại này, chỉ cần có thể đạt tới Truyền Kỳ, lực nâng ngàn cân cũng không là việc khó gì, người người đều có thể trở thành nhân vật truyền kỳ, Truyền Kỳ đã không hiếm thấy, chỉ cần nỗ lực tu hành, coi như nhân loại có tư chất kém một chút, tới ba bốn mươi tuổi cũng có cơ hội tấn thăng Truyền Kỳ.

Có điều Truyền Kỳ muốn đột phá Sử Thi, sẽ lại không dễ dàng như vậy, cái này cần thiên phú, Nguyên Khí quyết, tài nguyên cùng các phương diện chông chất, mới có khả năng thành công, không phải chỉ dựa vào tự thân nỗ lực liền có thể làm được.

Dù sao có thể được ghi vào sử sách, lại trở thành nhân vật ca tụng trong thơ ca, trên cơ bản đều là tồn tại tiếp cận thần.

Trước kia khi Chu Văn luyện Khô Thiên, kế hoạch của hắn là học đại học sẽ đột phá Truyền Kỳ, tốc độ như vậy đã coi là thiên tài trong nhân loại.

Có điều bây giờ Khô Thiên trong cơ thể hắn đã bị Mê Tiên kinh bao trùm, muốn lợi dụng Mê Tiên kinh tấn thăng Truyền Kỳ cấp, bản thân cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Trong khoảng thời gian này, Chu Văn lập đi lập lại nghiên cứu qua Mê Tiên kinh, phát hiện Mê Tiên kinh cùng Nguyên Khí quyết rất khác biệt.

Bình thường Nguyên Khí quyết, ví như Khô Thiên, tăng cảnh giới lên kỳ thật liền là đánh vỡ tự thân xiềng xích, khi có xiềng xích kia, hạn mức cao nhất của lực lượng, tốc độ, thể phách cùng nguyên khí đều bị khóa chặt, dùng nhiều đồ tốt cũng vô dụng, không thể tiếp tục tăng lên.

Chỉ có đánh vỡ xiềng xích, giới hạn cơ thể người mới có thể bị mở ra, mới có thể tiếp tục tăng lên, đồng thời còn có khả năng thu được mệnh cách thiên phú, cũng chính là Truyền kỳ mệnh cách.

Thế nhưng Chu Văn lập đi lập lại nghiên cứu Mê Tiên kinh, lại không nhìn thấy đoạn miêu tả nào có liên quan tới chuyện đánh vỡ xiềng xích.

Cho nên cho tới bây giờ, Chu Văn cũng không hiểu rõ, đến cùng như thế nào mới có thể dùng Mê Tiên kinh tấn thăng Truyền Kỳ cấp.

Thật vất vả tìm được siêu thị trong học viện, mua đủ những vật dụng hàng ngày, Chu Văn trở lại ký túc xá, thu thập thỏa đáng, liền lấy điện thoại di động ra, lần nữa bắt đầu cài pho bản.

Huyệt Ma kiến trong thời gian ngắn rất khó lại có tiến triển, Chu Văn lựa chọn tiến vào vào Địa Hạ Phật thành.

Tại ao sen giết một lượt Phật Tâm liên, kết quả một trướng Phối sủng cũng không rơi, biến dị Khô Cốt nghê đã bị đóa Huyệt văn Phật Tâm liên to lớn kia thôn phệ.

Chu Văn không chế nhân vật tí hon đi Tiểu Phật tự, trước thêm đá, Chu Văn để nhân vật tí hon mở ra Nguyên Khí kỹ Tâm Thiên.

Đoạn trước Tiểu Phật tự rất quý đi, đi thế nào cũng đều là con đường chết, Chu Văn cũng không có phát hiện nguyên do trong đó.

Sử dụng Tâm Thiên, cũng là ngựa chết chữa như ngựa sống, chẳng qua cảm thấy Tâm Thiên xuất từ Phật Tâm liên, có lẽ sẽ có thể làm được gì đó.

Điều khiến Chu Văn vui mừng chính là, trước kia nhân vật tí hon đi đến khi thấy bảng hiệu Tiểu Phật tự liền sẽ chết bất đắc kỳ tử, lần này vậy mà không có chết, còn có thể đi thêm về phía trước.

- Vậy mà Tâm Thiên thật sự có hiệu quả?

Bản thân Chu Văn cũng có chút ngoài ý muốn.

Thao túng nhân vật tí hon tiếp tục đi tới, quả nhiên một đường không có chuyện gì, thế nhưng Tâm Thiên là một loại nguyên khí kỹ, sử dụng cần tiêu hao nguyên khí.

Tâm Thiên là Nguyên Khí kỹ hao tổn nguyên khí theo thời gian, đại khái mỗi phút đồng hồ tiêu hao chừng hai điểm nguyên khí.

Cứ thế một đường leo lên thêm đá, chỉ còn cách sơn môn Tiểu Phật tự một đoạn ngắn, điểm Nguyên khí cuối cùng cũng hết.

Tâm Thiên vừa dùng lại, nhân vật tí hon liền trực tiếp ngã xuống đất chết bất đắc kỳ tử, màn hình tối thui.

Đã biết Tâm Thiên có ích, Chu Văn không kịp chờ quét Phật Tâm liên nữa, lần nữa đi tới trước Tiểu Phật tự.

Lần này Chu Văn mở Tâm Thiên liền thao túng nhân vật tí hon chạy hướng Tiểu Phật tự với tốc độ cao nhất, thế nhưng nhân vật tí hon cũng chỉ là chạy tới vị trí cách sơn môn chừng mười mét, Nguyên khí liền hao sạch, lần nữa chết bất đắc kỳ tử.

- Bằng vào tốc độ hiện tại của ta, thời gian duy trì Tâm Thiên căn bản không đủ để cho ta xông vào Tiểu Phật tự, chẳng lẽ phải đợi đến khi ta tấn thăng Truyền Kỳ, Nguyên khí đủ rất hùng hậu mới có thể lợi dụng Tâm Thiên xông vào? Thế nhưng đợi ta tấn thăng Truyền Kỳ, còn không biết phải mất bao lâu a.

Chu Văn lại nghĩ một chút:

- Nguyên khí kỹ tiêu hao nguyên khí kéo dài như Tâm Thiên, thường là cấp độ càng cao, tiêu hao nguyên khí lại càng ít, không biết tâm thiên có phải như vậy hay không? Hiện tại Tâm

Thiên đạt tới thất đoạn, nếu như có thể thu hoạch ra một cái bát đoạn hoặc là cửu đoạn Tâm Thiên, có lẽ sẽ có cơ hội xông vào Tiểu Phật tự."

Ngược lại cũng không có chuyện gì khác, Chu Văn liền ôm thái độ muốn thử một chút, tiếp tục đi ao sen thu hoạch Phật Tâm liên, hy vọng có thể có thu hoạch.

Diệt đi diệt lại nhiều lần, Chu Văn liền phát hiện một quy luật, từ đầu Huyết văn Phật Tâm liên đều chìm dưới đáy nước, chỉ có khi Chu Văn chém mấy đóa Phật Tâm liên trong khu vực của nó, thì Huyết văn Phật Tâm liên mới có thể bị chọc giận lao khỏi mặt nước chiến đấu.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Ngân Nhân Kim Vũ Ưng

Có Ngân Dục phi ngẫ, Chu Văn trực tiếp bay đến chiến đấu cùng Huyết sắc Phật Tâm liên, mặc dù đã chết không ít lần, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch.

Huyết sắc Phật Tâm liên có mấy chiêu Chu Văn đã tương đối quen thuộc, đây đều là dùng tính mạng mà tích lũy, tạm thời còn khó có thể đem nó chém giết, nghĩ đến phương pháp giết nó thấy chẳng qua là năng lực bản thân không đủ do đó những phương pháp kia tạm thời cũng không có cách nào thực hiện.

- Chu Văn, nhanh lên một chút, may chúng ta sớm nhập học, bằng không thì phải bỏ lỡ một hồi vui rồi.

Sáng sớm, Lý Huyền liền gọi điện thoại tới.

- Có trò vui gì vậy?

Chu Văn để điện thoại đi động xuống, mệt mỏi vuốt lưng một cái, lúc này mới hỏi.

- Không phải trước đó ta đã nói với người sao, học viên trong học viện đều đang mua sắm Phôi sùng hệ phi hành, mong chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, hôm nay liền có người muốn động thủ, chúng ta cũng đi xem một chút đi.

Lý Huyền nói ra.

- Được.

Chu Văn cũng muốn xem Truyền kỳ chiến đấu thế nào.

Từ giường đứng lên, nửa mặt rời ra cửa, vừa tới cửa Tứ Quý viên đã thấy Lý Huyền.

Rõ là Lý Huyền đã đợi một hồi, thấy Chu Văn tới, liền lôi kéo hắn chạy hướng Cổ Đạo khẩu, vừa chạy vừa nói nói:

- Chúng ta đi nhanh một chút, trễ liền không nhìn thấy trò vui.

Theo Lý Huyền, Chu Văn biết người lần này muốn đi giết Huyết văn Phật Tâm liên là Dương Liệt, học trưởng năm thứ ba rất nổi danh trong Tịch Dương học viện, đã tấn thăng Truyền kỳ.

Nghe nói lần này hắn vì chém giết Huyết sắc Phật Tâm liên, bỏ ra giá lớn mua sắm trứng Phôi sùng Truyền kỳ, nghĩ biện pháp đẩy nhanh tốc độ ấp sau đó liền chạy tới ao sen.

Chờ hai người tiến vào vào Địa Hạ phạt thành, chạy tới ao sen, đây thấy ao sen bị vây quanh bởi rất nhiều học viên, rõ ràng tất cả đều nhận được tin tức tới đây xem Dương Liệt đại chiến Huyết văn Phật Tâm liên.

- Huyền ca Văn ca, các người đã tới.

Hai người vừa mới vừa tới, liền có nam sinh chạy tới.

Từ Miên Đồ, người cũng vào Tịch Dương học viện?

Chu Văn nhận ra người kia

Từ Miên Đồ ngượng ngùng gãi đầu một cái, giống như có lời khó nói, một bên Lý Huyền cười mắng:

- Người cái tên này nói thẳng là được, chuyện này cũng không phải chuyện mất mặt gì. Kỳ thật Từ Miên Đồ một năm trước đã nên nhập học, có điều vì giúp ta khảo thí, cho nên mới muộn một năm ghi danh Tịch Dương học viện.

Từ Miên Đồ cười hắc hắc nói:

- Huyền ca, thiên tài như người, nào cần ta hỗ trợ, trước kia là ta dốt nát.

Ba người đang nói chuyện thời điểm, đột nhiên nghe được phụ cận có một hồi rối loạn.

- An Tĩnh tới.

An Tĩnh của An gia sao?

Ngoại trừ nàng còn có thể là ai? Chắc chắn, quả nhiên danh bất hư truyền, là một đại mỹ nữ.

Nghe nói nàng mười ba tuổi liền đã tấn thăng Truyền kỳ, thiên phú vô cùng cường đại, lại xuất thân danh môn, có tiền có tài có mỹ mạo, quả nhiên là tập hợp trên thân muôn vàn sủng ái.

Chu Văn theo một đám học nhìn qua, quả nhiên thấy An Tĩnh cười một con ngựa trắng tới, bất quá ngựa trắng kia không có cánh, cũng không là Bạch Vũ phi mã.

Dương Liệt bị bảy người bao quanh cũng đi ra, nghênh hướng An Tĩnh cười ngựa trắng mà đến.

Lúc này Chu Văn mới nhìn rõ ràng tướng mạo của Dương Liệt, người cao mét tám, mày kiếm mắt sáng rất là anh tuấn, bên người còn đi theo một đầu báo săn màu đen, chẳng qua là trên trán Hắc Báo kia còn có một con mắt, thoạt nhìn yêu dị cực điểm.

- An Tĩnh, ngươi tới thật đúng lúc, hôm nay xem ta chém cái đóa Huyết văn Phật Tâm liên kia, vô luận tuôn ra cái gì, đều đưa cho ngươi làm lễ vật nhập học.

Dương Liệt phấn chấn nói.

Không ít học sinh nghe được Dương Liệt nói như vậy, đều lộ ra nụ cười lạnh. Dương Liệt này rõ là muốn lấy lòng An Tĩnh.

Lý Huyền khinh thường nói:

- Dương gia tại Lạc Dương mặc dù cũng tính có chút thanh danh, thực ra cuối cùng vào không lên được nơi thanh nhã, hơn nữa rất nhiều sản nghiệp Dương gia đều cần phụ thuộc vào quyền thế của An gia tại Lạc Dương. Tiểu tử Dương Liệt kia như thế, sợ là có chủ tâm bất chính, bất quá tâm cơ của hắn sợ là phải uống phí rồi, An gia dù có mắt mù cũng không thể nhìn trúng Dương gia.

- Ta nhìn toàn bộ Lạc Dương, cũng chỉ có Huyền ca ngài có tư cách cùng An Tĩnh tác hợp.

Từ Miên Đồ cười hắc hắc nói.

Lý Huyền xì một tiếng khinh miệt nói:

- An Tĩnh kia kiêu ngạo hết sức, tính tình lại lạnh như băng không có gì hay ho, lớn lên tuy đẹp nhưng cũng vô dụng, đồ ngốc mới sẽ muốn cưới nữ nhân như vậy.

Nói xong, Lý Huyền nhìn Chu Văn liếc mắt, lại thần bí hề hề cười nói:

- Lại nói, muội muội bằng hữu không thể lừa gạt, đạo lý kia ta hiểu.

Chu Văn lười giải thích, chỉ coi như không nghe thấy.

Từ Miên Đồ không biết quan hệ giữa Chu Văn cùng An gia, không hiểu Lý Huyền có ý gì, trong lúc nhất thời có chút không nghĩ ra, nghi ngờ nhìn xem hai người.

An Tĩnh ngồi tại trên lưng ngựa trắng, cũng không có ý xuống ngựa, ngừng khi bình tĩnh nói:

- Ta không cần lễ vật, hơn nữa ngươi cũng trăm không được Huyết văn Phật Tâm liên.

Dương Liệt nghe vậy cũng không tức giận, cười lớn nói:

- Như vậy chúng ta đánh cược, nếu như ta chém Huyết văn Phật Tâm liên, ngươi liền nhận lấy lễ vật của ta?

- Không cá cược.

An Tĩnh không do dự chút nào nói.

- Ngươi sợ thua?

Dương Liệt khiêu khích.

- Ngươi trăm không được Huyết văn Phật Tâm liên, cho nên đồ ước căn bản sẽ không thành lập, không tất yếu phải đánh cược.

An Tĩnh nói xong, liền không tiếp tục đề ý Dương Liệt, cười ngựa trắng tới một bên ao sen.

Dương Liệt thầm có chút xấu hổ, thế nhưng thân phận An Tĩnh thực sự quá đặc thù, hắn cũng không dám nổi giận với An Tĩnh.

- Tốt, ta đây liền để ngươi xem một chút, xem ta có chém Huyết văn Phật Tâm liên hay không.

Dương Liệt nói xong, hai tay chấn động, lập tức có hai con Phôi sủng bị hắn kêu gọi ra.

Đó là hai con Ngân Nhân Kim Vũ Ưng, so với chim ưng bình thường lớn hơn rất nhiều, hai cánh sải ra dài mười mấy mét, chấn động như một đạo Kim Hồng bay nhanh mà ra, bay lượn trên ao sen, tựa như hai đoàn Kim Vân.

Chỉ thấy Ngân Nhân Kim Vũ Ưng từ ao sen lướt qua, móng vuốt như là như áo ảnh, trong chớp lát vồ xuống một đóa Phật Tâm liên.

- Ngân Nhân Kim Vũ Ưng, lại còn có hai con, cái tên này thực sự cam lòng dốc vốn liếng.

Lý Huyền bĩu môi một cái nói.

Ngân Nhân Kim Vũ Ưng là một Phôi sủng Truyền kỳ hiếm thấy, loại Phôi sủng này chỉ có ở Thiên Sơn Thiên Trì dị thứ nguyên linh vực mới có, thế nhưng phụ cận Thiên Sơn dị thứ nguyên linh vực lại rất nguy hiểm, muốn đến Thiên Trì liền càng không dễ dàng, hơn nữa số lượng Ngân Nhân Kim Vũ Ưng vẫn còn tương đối ít, lại sinh hoạt trên sườn núi trên không chạm trời dưới không chạm đất, muốn giết nó tuôn ra trứng Phôi sủng thật không phải một chuyện dễ dàng.

Nếu như vận khí không tốt, coi như là cường giả Sứ thi đi cũng vô dụng.

Thấy một đám học sinh đều hâm mộ nhìn đôi Ngân Nhân Kim Vũ Ưng, Dương Liệt hơi chút đắc ý, ngay lập tức không do dự mệnh lệnh một đôi Kim Ưng hướng về Huyết văn Phật Tâm liên công kích.

Hai con Ngân Nhân Kim Vũ Ứng một trái một phải bay lượn phóng tới Huyết văn Phật Tâm liên, Huyết văn Phật Tâm liên cảm nhận được uy hiếp, bắn ra hai ba mươi viên Huyết sắc liên tử, phân biệt bao phủ hướng hai con Kim Ứng.

Mắt thấy Huyết sắc liên tử liền muốn đụng vào trên thân hai đầu Kim Ứng, Kim Ứng không tránh không né, vẫn bay về phía trước, thế nhưng bên trên long vũ của chúng lại phát ra ánh sáng vàng, kim vũ phát sáng.

Bành bành!

Huyết sắc liên tử đâm vào kim vũ, nổ tung hóa thành dòng máu đầy trời dính vào long vũ màu vàng, tựa như nước đổ lá khoai, trực tiếp tuột xuống, không tạo cho Kim Ứng nửa điểm tổn thương.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Tranh chấp

- Không hổ là Ngân Nhân Kim Vũ Ứng, quả nhiên không bình thường, xem ra đóa Huyết văn Phật Tâm liên này, tám chín phần mười sẽ do tiểu tử Dương Liệt kia chém mất.

Lý Huyền nói ra.

Chu Văn lắc nhẹ nói:

- Vậy cũng chưa chắc, chỉ dựa vào cái kia hai con Ngân Nhân Kim Vũ Ứng, trăm không được Huyết văn Phật Tâm liên.

Chu Văn đối với việc nghiên cứu Huyết văn Phật Tâm liên không phải những học viên này có thể so sánh, hẳn biết rõ Huyết văn Phật Tâm liên lợi hại, dùng hai con Truyền kỳ Phôi sùng hệ phi hành liền muốn trăm nó, căn bản là chuyện không thể nào.

Không biết là vô tình hay là cố ý, thời điểm Chu Văn đang nói câu nói này, An Tĩnh bên ao cũng quay đầu nhìn hẩn một cái.

Lý Huyền đang muốn hỏi vì sao, lại đột nhiên thấy ao sen xuất hiện dị biến, một đầu Ngân Nhân Kim Vũ Ứng bay vọt tới bị Huyết văn Phật Tâm liên mở hoa như há miệng lớn nuốt vào.

Một con Ngân Nhân Kim Vũ Ứng khác dùng móng vuốt đụng tới cánh hoa, đã thấy Huyết văn trên mặt cánh hoa phóng ra từng đạo huyết quang, cánh hoa mềm mại va chạm kịch liệt với móng vuốt kim vũ ung mà không chút hư hao.

Chờ khi cánh hoa Huyết văn Phật Tâm liên lần nữa mở ra, Ngân Nhân Kim Vũ Ứng bị thôn phệ đã chỉ còn lại có bộ xương, hơn nữa những cái xương cốt kia cũng đang nhanh chóng tan rã.

Sau khi quan sát chiến đấu, rất nhiều học viên đều hít vào một ngụm khí lạnh, Huyết văn Phật Tâm liên có thể thôn phệ Phôi sùng Truyền kỳ Ngân Nhân Kim Vũ Ứng.

Nó lại còn có thể ngăn cản Nguyên Khí kỹ Kim Quang trảo của Ngân Nhân Kim Vũ Ứng.

Sinh vật dị thứ nguyên loại hoa thường có thể phách yếu nhược, trong đồng cấp dị thứ nguyên sinh vật, thể phách thuộc về hạng chót.

Đóa Huyết văn Phật Tâm liên này lại có thể ngăn cản Nguyên Khí kỹ Kim Quang trảo Truyền kỳ Phôi sùng thì cái này quá kinh khủng, hoàn toàn lật đổ nhận thức người bình thường đối với sinh vật hệ hoa.

Sắc mặt Dương Liệt cực khó coi, nào còn dám lệnh Ngân Nhân Kim Vũ Ứng công kích, vội vàng đem con may mắn sống sót triệu hoán về.

Hết thấy học viên nhìn về phía Phật Tâm liên đều mang theo ánh mắt vừa e ngại lại vừa tham lam, Huyết văn Phật Tâm liên rõ không chỉ có một loại Nguyên Khí kỹ, nếu có thể tuôn ra trùng Phôi sùng, rất có thể có được một đầu Phôi sùng đa Nguyên Khí kỹ.

Có điều tỉ lệ rơi trúng Phôi sùng đã thấp, lại thêm hai con Ngân Nhân Kim Vũ Ứng đều thất bại tan tác, bây giờ căn bản không có học viên nào có ý đồ chém giết nó.

- Sao người biết hai con Ngân Nhân Kim Vũ Ứng không phải đối thủ huyết văn Phật Tâm liên?

Lý Huyền hiện mới có cơ hội hỏi nghi ngờ trong lòng.

- Đương nhiên là dùng mắt nhìn ra.

Chu Văn nhún vai quay người liền chuẩn bị muốn rời đi, trong thời gian ngắn, chỉ sợ không có học viên có thể chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, đóa hoa sen này tại Truyền kỳ cấp cũng tính là đỉnh cấp tồn tại, trừ phi có Phôi sùng mạnh mẽ hơn hoặc là nhắm vào nhược điểm của nó, bằng không coi như vậy cũng khó có thể làm gì được nó.

- Văn ca, đã người có thể nhìn ra Ngân Nhân Kim Vũ Ứng không phải đối thủ Huyết văn Phật Tâm liên, vậy có phải hay, người có biện pháp xử lý Huyết văn Phật Tâm liên?

Từ Miên Đồ nhân tính sáng lên hỏi Chu Văn.

Từ Miên Đồ cái tên này làm người cũng không xấu, nhưng không quản được cái miệng của bản thân, lời này căn bản không có hạ giọng, người bên cạnh đều nghe được.

Dương Liệt vốn đã thấy tâm tính không tốt, nghe được lời Từ Miên Đồ, quay đầu nhìn lại, thấy là Lý Huyền, Từ Miên Đồ lập tức càng thêm nổi giận.

Lý Huyền này là thiếu gia ăn chơi đệ nhất Lạc Dương, lại thêm con nuôi Lý gia Từ Miên Đồ, nhân phẩm bọn hắn Dương Liệt tự nhiên là biết đến, thậm chí có thể nói nội tâm rất xem

thường.

Dương Liệt trầm nghĩ, nếu như hắn là Lý Huyền, hắn có tài nguyên Lý gia nhiều như vậy thành tựu làm sao chỉ dừng ở đây?

Từ Miên Đồ nói một câu lọt vào tai Dương Liệt, lại như tại châm chọc hắn.

- Liếc mắt liến nhìn ra Kim Vũ Ưng không phải đối thủ Huyết văn Phật Tâm liên, nhãn lực không tệ, không biết xưng hô như thế nào?

Dương Liệt cố nén tức giận trong lòng, đánh giá Chu Văn hỏi.

Hắn mặc dù có chút bối cảnh, tuy nhiên lại không bối vậy mà muốn đắc tội học viên có bối cảnh, dù sao bên trong Tịch Dương học viện học viên đều là giai tầng tinh anh của Đông khu, không thiếu người có bối cảnh.

Chu Văn không nói, Từ Miên Đồ đã thay hắn phát cờ hò reo:

- Chu Văn là người xếp thứ hai trong khảo thí thực chiến của Quy Đức phủ, là bạn thân của ta và Huyền ca.

Từ Miên Đồ cũng không khoe khoang, mà là muốn mượn cơ hội tạo tiếng cho Chu Văn, để cho Tịch Dương học viện biết có nhân vật Chu Văn.

Làm như vậy chỗ tốt rất nhiều, về sau tham gia tổ đội tiến vào đệ tử Nguyên lĩnh vực để hoàn thành nhiệm vụ sẽ có đồng học mạnh kết thành tổ đội với Chu Văn.

Bằng không sẽ không có ai biết rõ Chu Văn càng không cùng Chu Văn kết thành tổ đội. Tâm lý cường cường liên hợp là chuyện bình thường.

Nghe được Từ Miên Đồ nói như vậy, không chỉ là Dương Liệt, học viên khác đều đùa cợt mà nhìn Từ Miên Đồ cùng Chu Văn.

Đệ nhất thiên tài thành phố thi đại học thực chiến khảo thí thứ nhất, loại học viên này ở Tịch Dương học viện thực sự quá nhiều, huống chi Chu Văn chẳng qua chỉ là người đứng thứ hai, kẻ nhất là ai bọn hắn còn không hứng thú biết, huống chi là người thứ hai.

Nếu là đứng thứ nhất kinh đô, còn sẽ có người quan tâm một thoáng, Quy Đức phủ thực sự là địa phương không đáng quan tâm.

Dương Liệt nghe được Chu Văn là người thứ hai thực chiến khảo thí Quy Đức phủ liền biết Chu Văn hẳn không có bối cảnh gì lớn, bằng không hắn phải cảm chắc đệ nhất mới đứng chỉ có thành phố thứ nhất, mới có thể thu hoạch được một chút đặc quyền cùng tài nguyên trong Tịch Dương học viện, đây cũng là lý do Lý Huyền muốn đứng vị trí thứ nhất.

- Người thứ hai, vậy thật đúng là lợi hại.

Dương Liệt chế nhạo nói:

- Đã như vậy, ta đến muốn nghe xem, ngươi có cao kiến gì, làm thế nào giết Huyết văn Phật Tâm liên?

Những học viên khác tự nhiên nghe ra, Dương Liệt châm chọc Chu Văn cùng Từ Miên Đồ, bọn hắn chẳng qua mới nhập học, vẫn chỉ là Phàm thai, còn không phải là Truyền kỳ, nào có tư cách đi giết đỉnh cấp Truyền kỳ như Huyết văn Phật Tâm liên.

Từ Miên Đồ hoàn toàn không thể nhịn, nhếch miệng khinh thường nói:

- Ngươi bị ngốc hả? Chúng ta nghĩ ra được biện pháp, dựa vào cái gì phải nói cho ngươi?

Từ sự kiện Quy Đức cổ thành, Từ Miên Đồ thực sự chịu phục Chu Văn, hắn thấy Chu Văn khẳng định có biện pháp giết chết Huyết văn Phật Tâm liên này tự nhiên không thể nói cho những người khác phương pháp giết chết Huyết văn Phật Tâm liên.

Thế nhưng lời này, lại khiến Dương Liệt cười lớn:

- Tốt, vậy các ngươi không cần nói cho ta, không phải các ngươi có biện pháp sao? Quy Đức phủ đệ nhị không phải là rất lợi hại sao? Được a, các ngươi đi chém Huyết văn Phật Tâm liên, để cho chúng ta mở mang tầm mắt một chút.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Thời cơ chém giết huyết văn phật tâm liên

Từ Miên Đồ không dám tự mình làm chủ, đưa ánh mắt tràn đầy cổ vũ nhìn về phía Chu Văn.

Chu Văn trầm cười khổ, Từ Miên Đồ quá mức coi trọng hắn, hiện hắn không có năng lực chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, đành phải khẽ lắc đầu với Từ Miên Đồ.

Từ Miên Đồ với Chu Văn lòng tin mười phần, coi là Chu Văn khiêm tốn, tiếp tục khích lệ nói:

- Văn ca, tại Tịch Dương học viện này, không thể quá khiêm tốn, nhất định phải biểu hiện ra thực lực tuyệt đối mới có cơ hội thu hoạch được nhiều tư nguyên hơn.

Chu Văn hơi có chút phiền muộn, hắn muốn chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, nhưng bây giờ thật làm không được a.

Thấy Chu Văn lộ vẻ khó, Dương Liệt cười lạnh nói:

- Muốn biểu hiện thực lực, vậy cũng phải có thực lực mới được, bằng không chỉ tổ làm chuyện cười.

Nói xong, Dương Liệt liền không tiếp tục đề ý Từ Miên Đồ, quay người hướng về An Tĩnh.

Theo Dương Liệt, hần đây đưa tiếp với bọn Từ Miên Đồ, Lý Huyền, Chu Văn chính tự làm mất mặt bản thân.

Từ Miên Đồ dù tức không nhịn nổi, có điều Chu Văn một mực không nói chuyện, hần cũng không có cách, nhìn Dương Liệt quay người rời đi.

Dương Liệt đi tới chỗ An Tĩnh, vô cùng phong độ nói:

- Đồ ước là ta thua, nếu như ngươi có gì cần, ta nhất định toàn lực ứng phó. Có điều ta có một việc không rõ, vì sao ngươi biết Ngân Nhân Kim Vũ Ứng không phải đối thủ Huyết văn Phật Tâm liên? Chẳng lẽ ngươi đã cùng Huyết văn Phật Tâm liên giao thủ qua?

- Thứ nhất, ta không đánh cược, cũng không cần ngươi làm cái gì. Ngươi có thể làm được gì ta đều có thể làm được, ta làm không được, ngươi càng không làm được. Thứ hai, ngươi hiểu biết, không cần chân chính giao thủ mới biết được mạnh yếu.

An Tĩnh bình tĩnh nói, lời nói ra lại câu câu sắc bén.

Chu Văn hoài nghi với tính cách An Tĩnh, nếu như không phải sinh ở An gia sợ là có rất nhiều người sẽ muốn quất nàng.

Dương Liệt khó chịu biến sắc, dù sao hần cũng chỉ mới hai mươi tuổi, độ dày da mặt vẫn chưa đủ.

- Nói rất hay.

Từ Miên Đồ nắm lấy cơ hội đương nhiên sẽ không buông, lớn tiếng khen hay, lại bị Dương Liệt hung hăng trừng mắt liếc.

An Tĩnh cũng không đề ý tới hần, cười ngửa trắng hướng về phía Chu Văn.

- Muội muội ngươi đến.

Lý Huyền lấy cùi chỏ đụng đụng Chu Văn, thấp giọng nói.

Chu Văn lắc đầu, ra hiệu Lý Huyền không nói lung tung, không chờ hần nói cái gì, An Tĩnh đã cười ngửa trắng đi tới trước mặt hần.

Dương Liệt cùng những học viên khác đều thấy An Tĩnh đến chỗ Chu Văn, cũng đưa ánh mắt qua, không biết An Tĩnh muốn làm gì.

- Ngươi có thể chém giết Huyết văn Phật Tâm liên?

An Tĩnh nhìn chăm chăm Chu Văn hỏi.

- Khẳng định không có vấn đề, An Tĩnh ngươi hợp tác với chúng ta chém giết Huyết văn Phật Tâm liên đi, Văn ca cam đoan sẽ không để ngươi thất vọng.

Từ Miên Đồ không biết quan hệ An Tĩnh cùng Chu Văn, tưởng An Tĩnh có ý với Chu Văn, hiện tại Chu Văn biểu hiện một chút, nói không chừng có thể ôm mỹ nhân về.

Mà mỹ nhân này gia thế rất không bình thường, đây chính là nữ nhi An gia Lạc Dương.

- Đúng không, Văn ca?

Từ Miên Đồ đẩy Chu Văn, nháy mắt ra hiệu Chu Văn biểu hiện một chút.

Chu Văn dù biết Từ Miên Đồ là có hảo ý nhưng hần thật làm không được, hơn nữa hần chỉ muốn an tĩnh chơi game không muốn ở chỗ này làm náo động, càng không muốn cùng An Tĩnh phát sinh khúc mắc.

- Ngươi thật ảo tưởng, An Tĩnh muốn trăm Huyết văn Phật Tâm liên còn cần các ngươi?

Dương Liệt chán ghét nhìn Từ Miên Đồ nhìn không được lên tiếng châm chọc.

- Chó lեն là chó, mãi mãi cũng sẽ chỉ chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng.

Dương Liệt vừa nói, không chỉ Từ Miên Đồ, Lý Huyền cùng Chu Văn cũng đều biến sắc.

Lý Huyền lạnh giọng nói

- Dương Liệt, ngươi nói ai là chó? Có gan ngươi nói lại lần nữa xem.

Dương Liệt cười lạnh nói:

- Thành Lạc Dương, người nào không biết lão từ nhà ngươi thích con nuôi, gọi con nuôi, nói không dễ nghe chính là chó săn cho Lý gia, chuyện này mọi người đều biết xem ta nói sai chỗ nào?

Ánh mắt Lý Huyền lạnh xuống, muốn hành động lại bị Từ Miên Đồ dề lại, Từ Miên Đồ nhìn Dương Liệt cười hi hi nói:

- Không sai ta là chó Lý gia, hơn nữa ta còn lấy thân chó Lý gia làm vinh, dùng thân là chó Lý gia mà tự hào, đồng thời cũng hưởng thụ ân sủng Lý gia. Không giống số người muốn làm chó An gia, đáng tiếc người ta lười liếc hần một cái, chẳng bằng con chó, không đáng nhắc tới.

Lời Từ Miên Đồ trúng điểm yếu Dương Liệt, Dương gia quả thật rất muốn dựa vào An gia, nhưng An gia có thái độ không rõ ràng, không chân chính tiếp nhận Dương gia.

Dương Liệt nghe nói như thế lập tức sắc mặt đại biến, âm trầm gần như sắp muốn kết băng, hai mắt nhìn chăm chặp Từ Miên Đồ, đáy mắt lóe lên một tia sát cơ.

- Chó Lý gia chỉ thể sao? Thật có năng lực nếu không thể trăm Huyết văn Phật Tâm liên đừng ở chỗ này kêu loạn.

Dương Liệt lạnh mặt nói không phải dưới con mắt mọi người hần hận không thể lập tức động thủ làm thịt Từ Miên Đồ.

Từ Miên Đồ chuẩn bị chế giễu lại có một cái tay đặt tại trên vai của hắn, sau đó nghe được Chu Văn ở bên cạnh nhẹ nói:

- Nếu như ngươi muốn giết Huyết văn Phật Tâm liên, chúng ta cùng tiến lên.
- Văn ca, thật có thể chứ?

Từ Miên Đồ vui mừng vội vàng hỏi.

Chu Văn khẽ gật đầu, nghiêm túc nói:

- Chỉ cần ngươi không sợ hi sinh Phối sủng là được rồi.

Từ Miên Đồ vì Chu Văn mới cùng Dương Liệt xung đột, Chu Văn tự nhiên không thể ngồi xem Từ Miên Đồ bị Dương Liệt làm nhục, có điều hắn nói có khả năng giết Huyết văn Phật Tâm liên cũng không phải xúc động nhất thời.

Chu Văn ở trong game xác thực giết không được Huyết văn Phật Tâm liên, nơi này cũng không phải trong trò chơi, hắn đối với Huyết văn Phật Tâm liên, còn có Từ Miên Đồ cùng Lý Huyền có thể giúp hắn.

Vừa rồi Chu Văn đã suy nghĩ tỉ mỉ qua, Lý Huyền cùng Từ Miên Đồ có Phối sủng nếu như không xuất hiện sai lầm, hắn đối với Huyết văn Phật Tâm liên hẳn có khả năng chém giết.

- Không có gì phải sợ.

Từ Miên Đồ hướng Dương Liệt nói:

- Chúng ta trăm cho ngươi xem, ngươi đứng ở bên cạnh mở to hai mắt mà học, đừng nói chúng ta không có dạy ngươi.
- Ta chóng mắt mà đợi.

Dương Liệt cười lạnh.

Hắn thấy Chu Văn, Từ Miên Đồ cùng Lý Huyền muốn giết Huyết văn Phật Tâm liên căn bản chính là người si nói mộng, ngay cả hai con Truyền kỳ Ngân Nhân Kim Vũ Ưng đều không làm gì được Huyết văn Phật Tâm liên, ba người mới đạt Phàm thai nào giết chết Huyết văn Phật Tâm liên.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Vây công phật tâm liên

Chu Văn ở trong game nghĩ biện pháp chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, Lý Huyền cũng không nhàn rỗi, nghĩ trăm phương ngàn kế tìm biện pháp kiếm Truyền kỳ Phối sủng hệ phi hành chém giết Huyết văn Phật Tâm liên.

Chỉ có điều Truyền kỳ hệ phi hành tương đối ít, thực lực mạnh càng khó tìm, mà Lý Huyền dù sao chẳng qua là Phàm thai, hắn áp Truyền kỳ Phối sủng cần thời gian cùng tinh lực.

Mãi cho tới bây giờ, Lý Huyền cũng chỉ ấp ra một đầu Truyền kỳ Phối sủng hệ phi hành.

Từ Miên Đồ cũng là Phàm thai, mà không có Tiên Thiên bắt bại thần công, ắp không được Truyền kỳ Phối sủng, có điều hắn một mực đi theo Lý Huyền.

Cho nên Lý Huyền lấy được một đầu Phàm thai Phối sủng Long Lân quy liên cho Từ Miên Đồ, Long Lân quy mặc dù chỉ là Phàm thai, thế nhưng nó sinh hoạt tại Hắc Long đàm, đối với tính ăn mòn có kháng lực cực mạnh.

Lý Huyền vì giết Huyết văn Phật Tâm liên mà chuẩn bị Long Lân quy, vừa vận giao cho Từ Miên Đồ.

Chu Văn liền biết loại tình huống này, tính toán Phối sủng ba người về sau mới có thể hợp lại đánh giết Huyết văn Phật Tâm liên.

- Muốn giết Huyết văn Phật Tâm liên, ngoại trừ cần Phối sủng xuất chiến, chúng ta phải tự mình tiến vào ao sen, mới có nắm chắc mười phần chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, các ngươi khẳng định muốn vào ao sen sao?

Chu Văn nhìn xem Từ Miên Đồ cùng Lý Huyền xác nhận một lần.

- Người tranh một khẩu khí, phật tranh một nén hương, Huyết văn Phật Tâm liên này ta nhất định giết.

Từ Miên Đồ lớn tiếng nói.

- Chu Văn, bao nhiêu phần trăm thành công?

Lý Huyền nhìn chăm chú Chu Văn hỏi.

- Nếu như các ngươi đều dựa theo chỉ huy của ta vậy thì có nắm chắc mười phần, nhưng ba người hợp tác nhất định phải không có có sai lệch, bằng không sẽ mười phần nguy hiểm, đặc biệt là Từ Miên Đồ không chế Long Lân quy tuyệt đối không thể ra nửa điểm chỗ sơ suất, bằng không ngươi ta đều sẽ rất nguy hiểm.

Chu Văn nói với Từ Miên Đồ.

- Yên tâm đi, coi như ta chết, cũng tuyệt đối sẽ không để cho các người xảy ra chuyện.

Từ Miên Đồ vỗ ngực nói.

- Tốt, vậy làm đi.

Lý Huyền cùng Chu Văn liếc nhau một cái, gật đầu nói.

- Vậy thì bắt đầu đi, hết thấy nghe ta chỉ huy, Miên Đồ người thả ra Long Lân quy.

Chu Văn đưa kế hoạch của mình nói cho hai người.

Ba người chuẩn bị kỹ càng, Từ Miên Đồ thả ra Long Lân quy to như thuyền nhỏ xuất hiện tại ao sen, ô quy không chỉ mọc ra mai rùa, bên trên còn có hắc lân, thoạt nhìn vô cùng quái dị.

Bình thường Phối sùng đựng nước ao sen ngay lập tức sẽ bị ăn mòn thành một đồng bạc cốt, Long Lân quy lại không ảnh hưởng chút nào, nửa chìm nửa nổi trong ao sen.

Từ Miên Đồ cùng Lý Huyền đều nhảy lên mai rùa, Chu Văn đang chuẩn bị cũng tới, đột nhiên nghe được có một thanh âm truyền đến:

- Hào tâm chưa hẳn có thể làm tốt, đôi khi hào tâm sẽ còn hại chết người.

Chu Văn quay đầu nhìn lại, thấy An Tĩnh ngồi trên ngựa trắng, vẻ mặt lạnh lùng, vừa rồi lời kia chính do nàng nói.

Chu Văn nhìn An Tĩnh mỉm cười, lúc này mới lên thân mai rùa.

Long Lân quy phá vỡ ao nước cùng lá sen xanh biếc hướng về Huyết văn Phật Tâm liên tới gần, tại khoảng cách Huyết văn Phật Tâm liên còn có mười mấy thước, Chu Văn để Từ Miên Đồ khống chế Long Lân quy ngừng lại.

- Miên Đồ, người tại đây tiếp ứng chúng ta, thời khắc tất yếu chú ý Lý Huyền, hết thấy theo kế hoạch làm việc, ngàn vạn không thể dùng phạm sai lầm.

Chu Văn dặn dò Từ Miên Đồ một câu.

- Văn ca, người yên tâm đi, chỉ cần ta không chết, liền tuyệt đối sẽ không để cho các người xảy ra chuyện.

Từ Miên Đồ vỗ ngực cam đoan.

- Được.

Chu Văn gật đầu, nói với Lý Huyền:

- Theo kế hoạch mà làm.

Lý Huyền lên tiếng, trực tiếp đem Truyền kỳ Phối sùng hệ phi hành gọi ra.

Truyền kỳ Phối sùng hệ phi hành như Thiên Không loa (Loa = ốc), lại mọc ra một đôi cánh, thân thể giáp xác bay trên không trung hết sức cân bằng, tốc độ phi hành rất chậm có thể ở trên trời trong thời gian dài, hầu như không cần rơi xuống đất mượn lực.

- Truyền kỳ Thiên Không loa? Làm sao có thể, Lý Huyền không phải Phàm thai sao? Hẳn làm sao có thể áp Truyền kỳ Thiên Không loa?

Bên bờ học viên lập tức có người nhận ra, không khỏi kêu lên sợ hãi.

- Các người hiện tại liền giết mình, khó tránh khỏi có chút quá sớm.

Lý Huyền cười hắc hắc, đem Huyền Giáp sĩ cùng Bạch Hồ gọi ra.

Huyền Giáp sĩ hóa thành áo giáp bọc thân thể Lý Huyền, mà Bạch Hồ thì biến thành một thanh hồ phách đao làm người chấn động cả hồn phách, chuôi đao còn có một khóa bảo thạch Hồ nhân khảm nạm.

- Huyền Giáp sĩ cùng Bạch Hồ, đều là Truyền kỳ Phối sùng.. Trời ạ... Lý Huyền không phải Phàm thai sao? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Cái tên này thật sự là thiếu gia hoang dã vô độ của Lý gia sao?

Đám học viên cả mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn Lý Huyền.

Lý Huyền có chút đắc ý, người mặc Huyền Giáp, tay cầm Hồ Phách đao, dưới chân giẫm lên Thiên Không loa hướng về Huyết văn Phật Tâm liên bay đi.

Bên dưới Chu Văn đem Khô Cốt nghĩ biến dị gọi ra, đứng trên lưng Khô Cốt nghĩ, không có binh khí cũng không có áo giáp, Khô Cốt nghĩ đập lên mặt nước hướng phía Huyết văn Phật Tâm liên khác mà đi.

Bành bành!

Mười mấy hạt sen Huyết sắc lao tới hướng Lý Huyền, trong nháy mắt đem Lý Huyền cùng Thiên Không bao phủ vào trong đó, phong kín hết thảy đường lui.

Lý Huyền hét lớn trong tay cầm hồ phách đao lăng không chém về phía hạt sen Huyết sắc, đao quá nhanh đem Huyết sắc hạt sen chém thành hai nửa, hạt sen Huyết sắc còn chưa nổ.

Hai nửa hạt sen Huyết sắc bay ra ngoài hơn một mét mới nổ tung.

“Đây là Tam thiếu Lý Huyền của Lý gia?”

Dương Liệt kinh ngạc nhìn Lý Huyền đại phát thần uy, một người một đao xông về Huyết văn Phật Tâm liên.

Lý Huyền hấp dẫn Huyết văn Phật Tâm liên Huyết sắc hạt sen công kích, Chu Văn thừa cơ mệnh lệnh Khô Cốt biến dị toàn lực xông tới Huyết văn Phật Tâm liên.

Thời điểm khoảng cách tới Huyết văn Phật Tâm liên còn có ba mét, Chu Văn mệnh lệnh Khô Cốt nghĩ biến dị nhảy lên, lúc này Huyết văn Phật Tâm liên vừa vụn mở ra cánh hoa nuốt Khô Cốt nghĩ, nếu Khô Cốt nghĩ chậm một nhịp thì Chu Văn cùng nó liền bị thôn phệ.

Ngay tại lúc này, Chu Văn hét lớn một tiếng.

Lý Huyền từ trên thân Thiên Không loa nhảy xuống, hai tay cầm đao toàn lực lực bỏ về phía Huyết văn Phật Tâm liên.

Hồ Phách đao bộc phát ra đao mạng trắng loáng, trong chớp lát chém tới cánh hoa Huyết văn Phật Tâm liên, cánh hoa Huyết phạt hoa văn phát ra hồng quang ngăn cản hồ phách đao.

Đao mạng Hồ phách đao quá mức sắc bén lại thêm Nguyên Khí kỹ hệ đao mạnh mẽ trăm nát cánh hoa.

Cánh hoa bị đánh mở, lộ ra bên trong đài sen chứa một con cóc toàn thân đen kịt, mọc đầy khối u hắc sắc, há miệng phun ra một ngụm nước độc vào Lý Huyền.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đèn mạng

Một đao của Lý Huyền phá nát cánh hoa Huyết Phật Tâm liên, nhưng lực đã hết, thân trên không hẳn vô phương né tránh, tốc độ phi hành Thiên Không loa quá chậm không theo kịp Lý Huyền.

Đột nhiên dưới chân Lý Huyền xuất hiện nắm đầm, đánh vào bàn chân Lý Huyền.

Lý Huyền dùng sức đạp ở trên nắm tay Chu Văn, mượn lực trực tiếp bay lên, Chu Văn cũng mượn lực lượng Lý Huyền nhanh chóng hạ xuống, hai người lên xuống đồng thời tránh qua độc tiễn.

Lý Huyền dựa thế tiến đến đài sen, một đao trăm đầu cóc sau đó Lý Huyền liền phi thân lui lại, nhảy ra bên ngoài đài sen.

Bành!

Con cóc độc nổ tung như bom, nước độc hướng về bốn phương tám hướng bắn tung toé, bao phủ mảng lớn khu vực, giống như vạn tên cùng bắn.

Lý Huyền trên không trung vô lực trốn tránh nhưng Thiên Không loa lại vừa vụn bay đến, ngăn nọc độc trước người Lý Huyền.

Chu Văn cũng rơi trên lưng Khô Cốt nghĩ biến dị, lần nữa nhảy lên một cái, bay ngược về đằng sau mấy trượng, né phạm vi có nọc độc.

Nọc độc vô cùng khủng bố, thân thể Thiên Không loa trực tiếp bị nọc độc ăn mòn, như là tuyết đọng phải than lửa, kêu thảm một tiếng liền trực tiếp rơi vào trong ao.

Chu Văn rơi xuống, Khô Cốt nghĩ đã đứng tại dưới chân của hắn, Lý Huyền không chỗ mượn lực, thân thể lao xuống nước hồ.

Theo kế hoạch, Long Lân quy phải đứng tiếp ứng Lý Huyền, nhưng Từ Miên Đồ luống cuống chỉ huy, Long Lân quy vẫn cách Lý Huyền một đoạn không đến được.

Chu Văn vừa mới rơi trên lưng Khô Cốt nghĩ biến dị, thấy cảnh này, không kịp lệnh Khô Cốt nghĩ biến dị tiến lên, dùng sức giảm mạnh, bay nhào về phía hướng Lý Huyền, nháy mắt đưa hắn kéo lên.

Lực lượng Chu Văn dù sao cũng có hạn, rất nhanh liền bắt đầu hạ xuống.

- Miên Đồ, còn đứng lấy làm gì, nhanh tiếp ứng.

Chu Văn kéo Lý Huyền kêu to.

Từ Miên Đồ nhìn Chu Văn cùng Lý Huyền bắt đầu hạ xuống, khoảng cách tới hai người chỉ còn ba bốn mét, chỉ cần lúc này hắn điều khiển Long Lân quy tăng tốc độ tiến lên, đưa tay nên có thể kéo hai người.

Hắn lại đứng ở nơi đó không hề động, cắn răng không nói một lời, trên trán nổi gân xanh, chung quy không có ý làm bất cứ thứ gì.

- Từ Miên Đồ, vì sao?

Sắc mặt Lý Huyền hết sức khó xử, hắn sao nhìn không ra, Từ Miên Đồ là đang cố ý hại hắn cùng Chu Văn.

Ban đầu châm ngòi Dương Liệt, cuối cùng thấy chết không cứu, hết thấy đều là Từ Miên Đồ cố ý.

Chỉ có thể là tâm phúc của Lý Huyền thì mới nắm rõ hắn như lòng bàn tay.

Lý Huyền bắt lực nhìn Từ Miên Đồ, hai người đã sắp rơi xuống ao.

Bên bờ vang lên tiếng kinh hô liên tục, dù sao đều là học viên, coi như bọn họ nhìn Chu Văn cùng Lý Huyền không vừa mắt, cũng sẽ không muốn bọn hắn đi chết.

- Ta cũng bắt đắc dĩ, đừng trách ta.

Mắt thấy Lý Huyền cùng Chu Văn sắp rơi vào trong ao, Từ Miên Đồ lăm bắm nói.

- Ta làm người thất bại như vậy sao?

Lý Huyền nhìn chăm chăm vào Từ Miên Đồ, lòng không khỏi có chút bi thương, Giang Hạo cùng Từ Miên Đồ mà hắn tự nhận là hảo huynh đệ, nhưng giờ lại lần lượt phản bội hắn, thật sự khiến hắn cảm thấy bi đát.

Ngay khi Chu Văn cùng Lý Huyền sắp rơi vào trong nước, bốn đạo ánh sáng bạc thoáng hiện trên ao sen.

Bốn cái Ngân dục trong suốt phe phẩy sau lưng Chu Văn, đem hắn cùng Lý Huyền kéo lên, thoát khỏi nguy hiểm.

- Không có khả năng... Ngươi, sao ngươi lại có Phối sùng hệ phi hành?

Từ Miên Đồ nhìn Chu Văn, lòng vừa kinh vừa sợ, mặt vắn vẹo không còn hình dáng.

Chu Văn kéo Lý Huyền rơi trên lưng Long Lân quy, nhìn Từ Miên Đồ nói:

- Ta đã liên tục cho ngươi cơ hội, đáng tiếc ngươi vẫn làm như vậy.

- Ngươi vẫn luôn hoài nghi ta? Cho nên cố ý che giấu Phối sùng hệ phi hành?

Từ Miên Đồ vừa kinh vừa sợ trừng mắt nhìn Chu Văn.

- Nếu không làm như thế, làm biết ngươi có coi ta là bạn hay không?

Chu Văn lạnh nhạt nói:

- Ta tính lương thiện, dù hoài nghi ý đồ của ngươi, nhưng ta vẫn mong ngươi thực sự coi ta là bạn, đáng tiếc sự thật lại chứng minh cái thế giới này lại tàn khốc hơn tưởng tượng của ta.

Nói đến đây, Chu Văn nhìn ao sen, chỉ thấy nơi đó có thiếu nữ xinh đẹp với đôi cánh trắng noãn mỹ lệ thánh khiết không gì sánh được đang lảng không, rõ ràng là Phối sùng Thiên Sứ trong truyền thuyết.

Phối sùng Thiên sứ xuất hiện hoành không mà đến.

- Cảm ơn.

Chu Văn nhìn An Tĩnh, trước đó An Tĩnh nhắc nhở, Chu Văn nghe hiểu, chỉ vì muốn thử một lần Từ Miên Đồ, hắn mới ra vẻ không biết.

Lại thêm thời điểm Phối sùng Thiên Sứ xuất hiện, Chu Văn coi như không thích An Tĩnh, cũng phải nói một tiếng cảm ơn.

- Ta sợ ngươi không chết, muốn bỏ thêm một đạo thôi. Hiện tại xem ra không có cơ hội rồi. An Tĩnh nói mà không biểu cảm, đưa tay gọi Phối sùng trở về, sau đó trực tiếp cưỡi ngựa trắng quay người rời đi.

- Từ Miên Đồ, cho ta một cái lý do không giết ngươi.

Lý Huyền lạnh như băng, nhìn chăm chăm Từ Miên Đồ nói.

- Huyền ca, thật xin lỗi, ta thật sự bị ép buộc, là nhị ca ngươi bức ta làm như vậy... Cầu ngươi tha cho ta đi...

Từ Miên Đồ bịch một tiếng quỳ xuống, ôm chân Lý Huyền cầu khẩn.

- Ngươi đã từng vì ta mà bán mạng, ta không muốn mạng của ngươi, thế nhưng vừa rồi ngươi có thể hại chết không chỉ mình ta, còn có Chu Văn, mạng ngươi không đổi được hai mạng.

Lý Huyền đá văng Từ Miên Đồ, quay người đưa lưng về phía Từ Miên Đồ nói ra:

- Cút đi, nếu như ngươi có thể còn sống rời Lạc Dương, ta liền tha mệnh cho ngươi.

Về mặt Từ Miên Đồ lập tức vàng như đất, hắn là người của Lý gia, chỉ cần Lý Huyền không chịu buông tha hắn, hắn sao có thể sống rời Lạc Dương.

Lòng thầm tuyệt vọng, đáy mắt Từ Miên Đồ lóe lên một tia hận ý, bỗng nhiên dùng toàn lực nhào về về phía Lý Huyền, dữ tợn quát:

- Cùng chết đi.

Từ Miên Đồ ôm Lý Huyền cùng xuống nước, nào biết Lý Huyền như mọc thêm con mắt sau lưng, tránh cái ôm của Từ Miên Đồ.

Từ Miên Đồ không kịp phản ứng lao vào ao sen.

- A!

Từ Miên Đồ kêu thảm giãy dụa trong nước, máu thịt trên người bị ăn mòn toát ra bọt máu, thoát nhìn cực kỳ thê lương kinh khủng.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61: Tư cách

Từ Miên Đồ chế, Chu Văn cùng Lý Huyền bị gọi đi điều tra, thế nhưng rất nhanh liền đã được thả về.

- Nhị ca ngươi là người thế nào?

Về đến ký túc xá, Chu Văn dựa vào ghế, nhìn Lý Huyền hỏi.

Lý Huyền tùy ý ngồi trên sàn nhà, cầm một lon bia, uống một hớp thật lớn, chậm rãi nuốt xuống, mới mở miệng nói:

- Nhà chúng ta có ba huynh đệ, Đại ca Nhị ca cùng với ta, đại ca là kỳ tài ngút trời, cái gì cũng tốt, chính là thiên tài được cả Lạc Dương công nhận sánh ngang với An Thiên Tá của An gia, là nhân tài ưu tú nhất thế hệ này của Lý gia chúng ta, đáng tiếc số mệnh không tốt, chết quá sớm.

Lại ực một hớp, Lý Huyền nói tiếp:

- Nhị ca Lý Tu Bạch, tuổi trẻ tài cao, mặc dù không được phong quang như An Thiên Tá, nhưng người người đều biết là tài tử Lý gia, thanh danh bên ngoài rất không tệ. Còn trong nhà, cũng là người có thể ngồi cùng mâm với đám thúc bá, so với hoàn khổ như ta thì mạnh hơn nhiều, những con nuôi của lão đầu tử nhà ta, phần lớn đều lấy hấn là trung tâm, sai đâu đánh đó.

- Có điều người cũng thấy đấy, Giang Hạo cùng Từ Miên Đồ đều là bạn chơi từ nhỏ với ta, là hai người có quan hệ thân thiết với ta nhất, thế nhưng bọn hắn lại lần lượt phản bội ta, không tiếc bất cứ giá nào cũng muốn giúp Nhị ca giết ta. Đặc biệt là Từ Miên Đồ, ta có thể khẳng định, trước khi trở lại Lạc Dương, hắn còn chưa phải người của Nhị ca, thế nhưng mới chỉ mấy ngày ngắn ngủi, hắn đã lại đổi với ta như thế, thù đoạn của Nhị ca, người hắn cũng có thể thấy được.

Lý Huyền nói đến đây, trực tiếp xiết chặt nắm tay, lon bia trong trực tiếp vỡ nát.

- Vì sao? Ngươi cũng không tranh chấp sản nghiệp Lý gia với hắn mà? Chỉ vì ngựa vằn nhất, mà hắn lại làm thế với đệ đệ ruột của mình? Cha ngươi cũng mặc kệ sao?

Chu Văn thực sự không thể tin nổi.

- Không, không phải vì sản nghiệp Lý gia, nếu chỉ là sản nghiệp Lý gia thì chúng ta cũng không đến mức này.

Lý Huyền lắc đầu nói.

- Vậy thì tại sao?

Chu Văn nhìn Lý Huyền trầm ngâm không nói, liền nói thêm:

- Nếu không tiện nói thì thôi.

Lý Huyền khẽ lắc đầu, thật lâu mới thở dài:

- Đẳng cấp càng cao, chênh lệch sẽ càng lớn, tựa như sinh vật cấp Truyền kỳ gần như không thể chống lại sinh vật cấp Sứ thi, mà chênh lệch giữa Sứ thi cùng Thần thoại lại càng lớn, có thể nói, mười cái trăm cái cấp Sứ thi, cũng chưa chắc có thể đối đầu với một sinh vật cấp Thần thoại, thậm chí rất có thể sẽ bị toàn diệt.

- Ta đã đọc sách.

Chu Văn cảm thấy Lý Huyền hơi thừa hơi.

Lý Huyền tiếp tục nói:

- Vậy ngươi có nghĩ tới hay không, thực lực cách biệt lớn như vậy, tại sao nhân loại lại có thể thành công giết được một đầu sinh vật cấp Thần thoại?

- Truyền nói là do mấy người đầu tiên sáng lập Liên bang hợp lại giết, cũng chính là sáu vị anh hùng được ghi lại trong sách.

Chu Văn biết Lý Huyền nói chưa hết.

- Vậy ngươi biết, tại sao sáu người đó lại có thể giết được sinh vật cấp Thần thoại hay không?

Lý Huyền cười khò.

- Trên sách nói phải khổ chiến ba ngày ba đêm...

Chu Văn chưa nói xong, liền bị Lý Huyền cắt ngang:

- Đừng tin mấy lời hươu vượn trên sách, nếu bọn hắn chỉ là Sứ thi bình thường, như vậy đừng nói là sáu người, có là sáu mươi người đi nữa cũng không thể giết được sinh vật cấp Thần thoại.

Lý Huyền khinh thường nói.

- Vậy làm sao giết được?

Chu Văn tò mò hỏi.

- Bởi vì bọn hắn có Thần thoại Phôi sùng.

Lý Huyền nói.

- Ngươi nói vậy không khỏi có chút mâu thuẫn a? Không giết được sinh vật Thần thoại đầu tiên, sao có thể có Thần thoại Phôi sùng? Cái này không hợp logic a.

Chu Văn nói.

Lý Huyền vừa cười vừa nói:

- Đương nhiên là không hợp logic, bởi vì Phối sùng của bọn hán không phải do giết sinh vật Thần thoại mà có, mà là có người cho bọn hán, mặc dù không phải sinh vật Thần thoại chân chính, chỉ có thể nói là ấu thể sinh vật Thần thoại, thế nhưng như vậy đã đủ khiến người hăm mộ.

- Cái đó cũng không hợp logic, nếu có người cho bọn hán Phối sùng, như vậy người kia, nhất định cũng phải từng giết sinh vật cấp Thần thoại mới đúng.

Chu Văn cau mày hỏi.

- Vấn đề này không ai có thể trả lời cho người, chỉ ít là ta không trả lời được. Ta chỉ biết, cao tăng Liên bang có một bộ, chuyên môn quản lý chuyện này, có một số nhân loại có tư cách thu được Phối sùng cấp Thần thoại như sáu vị anh hùng kia, mà Lý gia chúng ta, cũng có tư cách này, mà người có tư cách thu được Phối sùng kia chính là ta, nếu như ta chết, cơ hội này mới đến phiên Nhị ca, bởi ta mới là người được lão đầu tử ở nhà chỉ định.

Lý Huyền nghiêng ngả nói.

- Thì ra là như thế, lão đầu tử nhà người không quản Nhị ca người sao?

Chu Văn tiếp tục nghi vấn.

Nếu như là hán, tuyệt sẽ không bởi chuyện này mà đi giết đệ đệ ruột của mình, thế nhưng người ta cũng không phải là hán, một gạo nuôi trăm loại người. Chu Văn không thể đem tư tưởng của mình áp cho tất cả mọi người, thực tế hán vẫn cảm thấy, tính cách cùng tư tưởng của bản thân hán chỉ thuộc phần rất nhỏ.

- Quân? Quân thế nào? Đánh chết hán hả? Hay là để ta nhượng tư cách? Chuyện tới nước này, ta cũng chỉ có thể đấu với Nhị ca ta một trận.

Ánh mắt Lý Huyền sáng lên, hán không sợ, mà còn như hết sức hưng phấn.

- Người phải cẩn thận.

Mặc dù Chu Văn chưa từng gặp Lý Tu Bạch, thế nhưng chuyện của Giang Hạo cùng Từ Miên Đồ, lại khiến hán có ấn tượng rất sâu sắc.

- Chẳng mấy chốc ta sẽ tấn cấp Truyền kỳ, không có gì đáng sợ, người đấy, người phải cẩn thận, liên tục hai lần làm hỏng chuyện tốt của Nhị ca ta, bằng vào hiểu biết của ta với hán, hán sẽ không bỏ qua cho người.

Lý Huyền nghiêm túc nói.

Chu Văn khẽ gật đầu, hán cũng không cho là Lý Huyền nói cho có, đây là chuyện rất có thể xảy ra.

Dù trong trường không cho phép tư đấu, thế nhưng dưới chương khổng của Lý Tu Bạch, Từ Miên Đồ dám ra tay trong dị thứ nguyên Linh vực, khó tránh khỏi trong trường sẽ còn Từ Miên Đồ thứ hai thứ ba.

- May mà người ở Tứ Quý viên, tình huống ở đây cũng không phức tạp như ở ký túc xá, hán là an toàn hơn không ít. Nói đến chuyện này, ta nhớ là An gia cũng có tư cách thu được Thần thoại Phối sùng, đáng tiếc người không phải huyết mạch An gia, bằng không nói không chừng có thể tranh với An Tĩnh một chuyến.

Lý Huyền nói đùa.

- Tại sao lại tranh với An Tĩnh? Không phải người nói An Thiên Tá là kỳ tài ngút trời sao? Chẳng lẽ người có tư cách đạt được Phối sùng cấp Thần thoại lại không phải là hán?

Chu Văn cau mày hỏi.

- Ta cũng không biết, lúc lão đầu tử nói tới chuyện này cũng chỉ là thuận miệng một câu, ứng cử viên của An gia chính là An Tĩnh, ở Lạc Dương, chỉ có An gia cùng Lý gia là có tư cách này.

Lý Huyền khẳng định nói.

Tâm tình Lý Huyền không được tốt, lại uống nhiều bia, sau một hồi nôn ọe, liền ngã lên giường Chu Văn rồi ngủ.

Chu Văn đành phải ngồi trên ghế chơi game, dù sao hán cũng không tính đi ngủ.

Chuyện Lý gia dù không quan hệ với hán, thế nhưng cũng như lời Lý Huyền nói, có lẽ Lý Tu Bạch sẽ không bỏ qua hán, việc này không thể không phòng.

Mà nghĩ muôn ngàn cách phòng, cũng không bằng tự tăng thực lực.

Qua trận chiến ban ngày với Huyết văn Phật Tâm liên, Chu Văn đã có không ít cảm ngộ mới, hán muốn thử một chút, xem có thể dùng lực một người để đánh giết Huyết văn Phật Tâm liên hay không, dù ý tưởng này rất điên cuồng, thế nhưng Chu Văn lại thấy rất có khả năng.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 62: Mưa gió lại nổi lên

Chu Văn vừa vào game không lâu, còn chưa tới ao sen, màn hình xuất hiện một thông báo: Ngân dực phi kiến đang trong trạng thái đói bụng.

Thông báo vừa hiện liền biến mất, Chu Văn không để ý tới, tiếp tục tiến về phía trước, thế nhưng mười phút sau, hệ thống lại tự nhắc nhở lại.

- Cái tên này dùng Phối sùng làm thức ăn, thế nhưng nào dễ thu được trứng Phối sùng như vậy a?

Chu Văn thăm phiên muộn, chỉ có thể không để ý tới.

Nếu như Chu Văn hẳn là kẻ có tiền, hẳn có thể mua trứng Phối sùng để nuôi Ngân dực phi kiến, thế nhưng Chu Văn lại không giàu có, sinh hoạt phí mà Chu Lăng Phong cho hẳn chỉ đủ chi tiêu bình thường, căn bản không có dư lực mà đi mua trứng.

- Tự mình động thủ com no áo ấm, vẫn là cần quét thêm mấy lần phó bản đi.

Chu Văn thao túng nhân vật tí hon, giết vào trong ao sen.

Trong lúc này, đoạn video Chu Văn liên thủ với Lý Huyền giết Huyết văn Phật Tâm liên đã chiếm lấy toàn bộ diễn đàn của trường.

Cũng không biết là ai quay xuống, dùng góc độ của người xem để ghi chép lại toàn bộ.

Có điều, rõ ràng là video này đã có cắt ghép biên tập, toàn bộ video chỉ kéo dài đến khi Chu Văn triệu hồi ngân dực, mang theo Lý Huyền bay lên trời.

- Thực sự là ngày chó mà, không phải Lý Huyền chỉ là tên bại giả tử của Lý gia thôi sao? Sao lại có thể mạnh như vậy? Một Phàm thai lại có tới ba Phối sùng cấp Truyền kỳ, còn chém được cả Huyết văn Phật Tâm liên mà bao nhiêu học trường cũng không làm được?

- Lý Huyền quá đẹp trai!

- Tên tân sinh kia cũng không tệ, mặc dù thực lực còn hơi kém chút, có điều cũng có tới hai cái Phối sùng, có điều hai con Phối sùng kia có chút lạ, dường như ta chưa từng thấy qua, là Phàm thai hay là Truyền kỳ?

Lý Huyền triệt để nổi tiếng, mà vì ánh sáng của Lý Huyền, Chu Văn cũng khiến không ít người chú ý.

Đoạn video này, đồng thời xuất hiện trên máy tính của Kiều Tư Viễn, Kiều Tư Viễn ngồi trước máy tính, hai tay xiết lại, nghi ngờ xem đi xem lại nhiều lần.

- Có thể nhìn ra được gì hay không?

Kiều Tư Viễn nhìn Lệ Tư ở bên, hỏi.

- Lý Huyền rất mạnh, tên này rất thú vị, khác với trước rất nhiều, ba huynh đệ Lý gia, không có tên nào là đèn dầu cạn, cũng may là Lão đại nhà đó không may chết sớm, bằng không nói không chừng có thể thực sự dao động địa vị An gia.

Lệ Tư cũng xem rất nhiều lần, nếu Kiều Tư Viễn còn không nói, bản thân nàng cũng sớm có chút không chịu được.

Kiều Tư Viễn khẽ lắc đầu:

- Ý ta không ở điểm này, ngươi có chú ý Chu Văn hay không?

- Đương nhiên là có, mặc dù Lý Huyền rất mạnh, thế nhưng người chỉ huy lại là Chu Văn.

Lệ Tư nói.

Kiều Tư Viễn nhìn vào máy tính, hai mắt như phát sáng:

- Không, cũng không phải cái này, ngươi nhìn kỹ một chút, Chu Văn liên tục ba lần làm động tác nhảy vọt, nhảy như vậy, nếu không có Nguyên Khí kỹ đặc thù hoặc là dùng Nguyên Khí quyết chống đỡ, coi như ngươi ta cũng khó có thể hoàn thành.

Lệ Tư hơi ngần ra, vội vàng nhìn kỹ lại, trên mặt dần lộ vẻ kinh ngạc:

- Đúng vậy, nếu không có Nguyên Khí kỹ cùng Nguyên Khí quyết chống đỡ, thân thể nhân loại khó mà nhảy liên tiếp như thế, hẳn rõ ràng không dùng Nguyên Khí kỹ, nói như vậy Nguyên Khí quyết của hẳn phải vô cùng bất phàm...

- Không phải trên tư liệu đã nói, hẳn luyện "Khô Thiên" hay sao? Hơn nữa còn là luyện rất nhiều năm.

Kiều Tư Viễn nói.

- "Khô Thiên" là Nguyên Khí quyết sở trường về thể phách cùng lực lượng, không thể có đặc tính bùng nổ như này, xem ra Chu Văn còn ẩn giấu rất sâu, thứ hẳn luyện, không phải là "Khô Thiên".

Lệ tư nói.

Ai biết, Kiều Tư Viễn lại rất khẳng định:

- Không, ta chắc chắn Chu Văn luyện "Khô Thiên", ít nhất là lần trước chúng ta gặp ở Quy Đức phủ, hẳn vẫn luyện "Khô Thiên".

- Vì sao?

Lệ Tư có chút không hiểu.

- Chẳng lẽ dưới tình huống đó, đột nhiên gặp một thiếu niên mà ngươi không quan sát hẳn sao? Khi đó ta nhận thấy da hắn hơi ó vàng, đáy mắt cũng có màu vàng sậm, đó chính là đặc thù của "Khô Thiên", tại thời điểm đó, hẳn đã phải luyện "Khô Thiên" tới mấy năm, nhưng hiện giờ, trên người hắn lại đã không còn những đặc thù đó.

Kiều Tư Viễn nói.

- Từ lần trước gặp ở Quy Đức phủ tới nay cũng không bao lâu, trong thời gian ngắn như vậy, hắn có đổi Nguyên Khí quyết khác, cũng không thể hoàn toàn thay thế "Khô Thiên" luyện bao năm nhanh như thế a? Ít nhất muốn đặc thù trên cơ thể hoàn toàn thái hóa, cũng không phải thời gian ngắn là có thể xong.

- Đây chính là vấn đề, Chu Văn gặp Tinh Đạo Tiên, sau đó không bao lâu, "Khô Thiên" của hắn lại bị một môn Nguyên Khí quyết khác thay thế, mà không lâu sau đó, An gia cũng đổi tên trong danh sách thành Chu Văn, trong đó, có phải có liên hệ gì không?

Kiều Tư Viễn nhẹ nhàng nhip tay lên mặt bàn, chậm rãi nói.

Thân thể Lê Tư run lên:

- Ý cục trường là, An gia có quan hệ với Đại ma đầu Tinh Đạo Tiên?

- Không, ta không có nói vậy, có điều Chu Văn không bình thường, có lẽ giữa hắn cùng Tinh Đạo Tiên có chuyện gì đó cũng khó nói. Trong thời gian ngắn lại có thể thay đổi Nguyên Khí quyết mà bản thân khổ tu mấy năm, người có thể làm được chuyện như vậy không nhiều, số lượng người trong Liên bang có thể đếm trên đầu ngón tay, mà Tinh Đạo Tiên, lại vừa hay là một trong số đó.

Kiều Tư Viễn nói.

- Nếu như vậy, chẳng phải Chu Văn là đồng đảng của Tinh Đạo Tiên? Chúng ta phải mau chóng bắt hắn về thẩm vấn a.

Ánh mắt Lê Tư sáng lên.

- Đúng là cần phải như vậy, thế nhưng đây là Lạc Dương, không phải kinh thành của bản bộ.

Kiều Tư Viễn thờ dãi.

- Chúng ta có thể xin lệnh bắt, Tịch Dương học viện cũng không dám cản trở chúng ta bắt người a.

Lê Tư nói.

- Tịch Dương học viện không dám, thế nhưng lại có người dám.

Kiều Tư Viễn lạnh nhạt nói.

- An Thiên Tá? Không đến mức vậy chứ? Hắn dám công nhiên chống lại pháp luật Liên bang?

Lê Tư cau mày nói.

- Hắn dám.

Kiều Tư Viễn khẳng định.

Trầm ngâm một lát, Kiều Tư Viễn còn nói thêm:

- Có điều ta thấy thái độ của An Tĩnh cùng an thiên tá rất không hài lòng với việc Chu Văn lấy mất danh ngạch của An Tĩnh. Bằng không đường đường là An Đốc Quân, hắn cũng sẽ không tận lực phê bình một học sinh cấp ba khi tuần tra Quy Đức phủ, An Tĩnh cũng không đặc biệt chuyển trường tới đánh hắn một chầu.

- Ý cục trường là?

Lê Tư hỏi dò.

- Lập tức xin lệnh bắt, trước bắt Chu Văn về, động tác nhất định phía nhanh, coi như khi An gia nhận được tin muốn cứu người, chúng ta cũng phải hỏi ra hết thay những gì cần hỏi, hơn nữa, chưa hẳn An Thiên Tá muốn cứu người.

Kiều Tư Viễn lạnh nhạt nói.

- Vâng, cục trường, ta sẽ nhanh chóng xin lệnh bắt, chờ khi bắt hắn trở về, ta sẽ tự mình thẩm vấn hắn.

Khóe mắt Lê Tư ánh lên một tia hưng hực.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Cho người ba tháng

Khí trời hôm nay rất tốt, Chu Văn mang một cái ghế nằm dài ra tiểu viện, vừa tắm nắng vừa chơi game.

Hiện tại còn chưa chính thức khai giảng, học viện cũng không có lịch tập huấn hay nhiệm vụ, cho nên Chu Văn tương đối thoải mái.

Hắn một mực thử một mình chém Huyết văn Phật Tâm liên, đáng tiếc là vẫn không thành công.

Có điều nỗ lực cũng không uổng phí, hẳn tìm được một viên trứng Phôi sùng Phật Tâm liên bình thường, có điều cảm còn chưa nói tay, đã dứt cho Ngân dực phi kiến.

Phôi sùng bình thường, chỉ cần mượn thân thể chủ nhân hấp thu Nguyên khí để sinh tồn, thụ thương cũng có thể chậm rãi không phục, căn bản không cần ăn uống, nhiều lắm là để nó hấp thu một chút Nguyên khí kết tinh, để nó có thể nhanh chóng khôi phục Nguyên khí.

Thế nhưng, Ngân dực phi kiến lại nhất định phải ăn Phôi sùng hoặc trứng Phôi sùng, bằng không thông báo trong game sẽ liên tục nhắc nhở hắn, ban đầu Chu Văn cũng không để ý, thế nhưng thời gian dài, trò chơi lại trực tiếp nhắc nhở: Ngân dực phi kiến đói khát trong thời gian dài, hai tư giờ sau sẽ biến mất.

Cho nên Chu Văn không thể không đem trứng Phôi sùng Phật Tâm liên mới thu được dứt cho nó ăn, tạm thời giải trạng thái khẩn cấp.

Chu Văn nằm trong sân chơi game, sát vách đã tiến hành xong việc tu hành buổi sớm, từ phòng tu luyện bước ra, đi tới ban công lầu hai, An Tĩnh muốn nhìn về phương xa, hóa giải chút áp lực tâm lý, tiếp tục xuống tu luyện.

Tầm mắt theo bản năng nhìn về tiểu viện bên cạnh, lập tức thấy Chu Văn đang tắm nắng chơi game, tâm tình lập tức không được tốt.

- Dù thực như mẹ nói, thiên phú của hắn tốt hơn ta thì sao? Thiên phú tốt cũng không thể quyết định thành tựu của một người, chịu chút đã kích đã trầm mê trong game để tránh hiện thực, người như vậy, dựa vào cái gì để thay ta đi tranh Phôi sùng cấp Thần thoại? Huống chi thiên phú của hắn chưa hẳn đã có thể so với ta.

An Tĩnh nhìn một chút, lập tức quay người xuống lầu, đồng thời tự lẩm bẩm:

“Mẹ, người chờ xem, ta sẽ chứng minh ta càng ưu tú hơn Chu Văn, ta hoàn toàn có quyền tự mình đi tranh Phôi sùng, căn bản không cần Chu Văn.”

- Chu Văn.

Ngay khi Chu Văn đang chơi vui vẻ, đột nhiên nghe được tiếng người gọi tên hắn, quay đầu nhìn sang, đã thấy An Tĩnh đứng trong sân bên cạnh, đang nhìn qua chỗ hắn.

- Có chuyện gì không?

Chu Văn nhìn thoáng qua, lại cúi đầu tiếp tục nhìn chăm chăm vào điện thoại.

- Bộ Xạ Nhật quyết kia là thật, người có thể tu luyện.

An Tĩnh dừng một chút lại nói:

- Nếu như người không tin, có thể gọi điện cho Phong thúc, hắn có thể giúp người kiểm tra thật giả.

Chu Văn cũng không quá quan tâm Xạ Nhật quyết là thật hay giả, dù sao hắn cũng không thể tu luyện.

- Tại sao người phải đem Xạ Nhật quyết cho ta?

Chu Văn vừa chơi vừa hỏi.

- Lần trước người thua ta, nhất định là không cam tâm chứ?

An Tĩnh nhìn Chu Văn nói.

- Không có không cam tâm, ta tâm phục khẩu phục.

Chu Văn thuận miệng nói, hẳn thực sự không muốn có gút mắc với An Tĩnh, tốt nhất hai người có thể coi nhau như xa lạ là được.

An Tĩnh vốn chuẩn bị nói, nhưng đến bên miệng lại bị Chu Văn tổng trở vào, nghẹn đến khó chịu, cắn môi một cái mới mở miệng:

- Cho người ba tháng luyện Xạ Nhật quyết đột phá Truyền kỳ, với nội tình của người, ba tháng là đủ rồi, sau đó chúng ta lại chiến một trận, nếu như trong ba tháng người không thể đột phá Truyền kỳ, lúc đó ta cũng sẽ không thù hạ lưu tình đâu.

Dừng lại một chút, An Tĩnh còn nói thêm:

- Đừng nói là ta bắt nạt người, các loại tài nguyên cần có, ta sẽ đem đến cho người, người cần Nguyên Khí kỹ hay bất cứ thứ gì, có thể viết giấy đưa ta, ta sẽ thay người nghĩ cách thu đủ, nhớ kỹ, người chỉ có ba tháng.

Chu Văn cảm thấy An Tĩnh có tình gây sự, liền cau mày nói:

- Ta nhận thua, người thắng, không cần phiền toái như vậy.

Chu Văn không muốn nhận lợi ích của An gia, cũng không muốn lãng phí thời gian so đấu với An Tĩnh, chuyện đó với hắn hoàn toàn không có ý nghĩa, coi như thắng An Tĩnh cũng không có chỗ tốt gì.

- Nhất định phải đánh, nhớ kỹ, ta chỉ cho người ba tháng, đến lúc đó, ta tuyệt sẽ không thù hạ lưu tình.

An Tĩnh lạnh lùng nói, lập tức quay người rời đi, năng lực bản thân còn nhìn nữa, sẽ không kìm được mà đánh luôn lập tức.

- Vì sao nhất định phải đánh?

Chu Văn cảm thấy có chút kỳ quái, nếu nói là An Tĩnh bởi hôn sự của Âu Dương Lam mà ghét hắn, như vậy năng lực ta hoàn toàn có thể đánh hắn một trận ngay lúc này, không cần phải phiền toái như vậy a.

- Ta muốn chứng minh, so với người, ta càng ưu tú hơn người.

An Tĩnh nói xong liền trở lại tiểu lầu của mình.

Chu Văn có chút không hiểu, muốn nói tới ưu tú, Chu Văn chỉ có chút danh tiếng ở Quy Đức phủ, thế nhưng An Tĩnh là thiếu nữ thiên tài được cả Lạc Dương công nhận, mười ba tuổi

đạt tới Truyền kỳ, mà Chu Văn đến giờ còn chưa đạt tới, hai người dường như không thể so sánh.

- Người xuất thân danh môn, tính tình đều cổ quái như vậy sao? Lý Tu Bạch vì một cái tư cách mà trăm phương ngàn kế giết đệ đệ, An Tĩnh cũng khó hiểu như thế.

Chu Văn khẽ lắc đầu.

Có điều, hẳn cũng không có ý định đánh với An Tĩnh, càng không có khả năng đi luyện Xạ Nhật quyết, ba tháng có thể đột phá Truyền kỳ hay không, Chu Văn hẳn còn đang cố gắng, hẳn đương nhiên hy vọng mình có thể đột phá, thế nhưng Mê Tiên Kinh quá quý dị, khiến người không thể suy đoán theo lẽ thường.

An Tĩnh trở lại tiểu lâu, nhìn không được mà bước tới ban công tầng hai, lặng lẽ nhìn qua chỗ Chu Văn, thấy hắn vẫn phơi nắng chơi game, không hề ý thức được nguy cơ từ nàng, càng không có ý muốn trở nên mạnh mẽ, không khỏi lại cần mẫn.

Mãi khi chờ đến lúc An Tĩnh đi, Chu Văn còn chưa chơi được bao lâu, đã có người tới trước cửa tiểu viện, hơn nữa lần này không chỉ một người, mà có tới bốn người.

Chu Văn ngẩng đầu nhìn qua, bốn người này, có ba người hắn không nhận ra, duy nhất một người, chính là Cao Dương mà lần trước mới kết thù.

Chu Văn vốn còn nghĩ Cao Dương tới trả thù, thế nhưng bốn người vừa đến ngoài cửa, Cao Dương thấy Chu Văn ngồi trong tiểu viện, liền đứng ngoài nở nụ cười chân thành:

- Chu Văn, còn nhớ ta không? Học trưởng năm bốn Cao Dương.

- Tìm ta có chuyện gì không?

Chu Văn tiếp tục chơi game, cũng không có ý định mở cửa mời bọn hắn vào.

Cao Dương cũng không tức giận, tiếp tục cười ha ha:

- Chúng ta không đánh không quen, trước kia cũng không phải chuyện gì quá khó chấp nhận, ta có chỗ nào không đúng, hôm nay tới đây xin lỗi người, chuyện trước đó dù ai đúng ai sai, cứ vậy bỏ qua được chứ?

Cao Dương đương nhiên không tự nhiên muốn hòa giải, người bình thường xem video đối chiến với Huyết văn Phật Tâm liên sẽ chỉ cảm thấy Lý Huyền rất mạnh, còn Chu Văn thì âm đạm hơn nhiều.

Thế nhưng người có ánh mắt chân chính, lại biết Chu Văn mới là nhân vật chính, tác dụng hơn xa Lý Huyền.

Lý Huyền mạnh, thế nhưng sinh viên càng mạnh hơn vẫn có đây, dù sao Lý Huyền còn chưa đột phá Truyền kỳ, mà sinh viên đạt tới Truyền kỳ cũng không ít, đủ để thay thế tác dụng của Lý Huyền.

Mà tác dụng của Chu Văn, sinh viên khác lại không thể thay thế.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Mời

Được.

Chu Văn gật đầu nói.

Dù sao lần đó hắn cũng không tổn thất gì, thiệt hại cũng chỉ có Cao Dương cùng Tô Mị, tự nhiên không có gì không thể bỏ qua.

Cao Dương nghe vậy liền vui vẻ, trực tiếp đẩy cửa bước vào, vừa đi vừa nói:

- Lần này tới tìm người, còn có một việc khác, ta giới thiệu với người, ba vị này đều là sinh viên trường chúng ta, cũng là học trưởng của người, vị này là Huệ Hải Phong, người mới nhập học có thể chưa nghe qua, có điều sau này người nhất định sẽ được nghe nhiều.

- Chu Văn, người khỏe.

Huệ Hải Phong thân thiện đưa tay tới.

- Người khỏe, ta đang chơi game, có việc cứ nói thẳng đi.

Chu Văn đang tập trung điều khiển nhân vật tí hon chiến đấu, bốn phía đều là Đại Lực nghĩ, dày như thủy triều, không tiện phân tâm bắt tay với Huệ Hải Phong, cũng không phải là hắn không tôn trọng người ta.

Cao Dương cùng hai người khác có chút không vui, Huệ Hải Phong lại không để tâm, khẽ cười nói:

- Video chiến đấu của người và Lý Huyền với Huyết văn Phật Tâm liên ta đã xem, rất lợi hại, đặc biệt là năng lực phán đoán cùng chỉ huy của người, quả thực khiến ta giật mình, tựa như người vốn biết trước vậy, đáng tiếc duy nhất, cuối cùng đồng đội có vấn đề, cuối cùng không thể chém được Huyết văn Phật Tâm liên.

Thấy Chu Văn không có ý tiếp lời, Huệ Hải Phong lại nói tiếp:

- Lần này ta tới, chính là muốn mời người gia nhập đội ngũ của ta, cùng ta đi chém Huyết văn Phật Tâm liên.

- Không có hứng thú.

Chu Văn tương đã tương đối quen thuộc với Huyết văn Phật Tâm liên, tin rằng không mất bao lâu, hẳn có thể chém được Huyết văn Phật Tâm liên trong game, căn bản không cần đi mạo hiểm.

Cao Dương mở miệng khuyên nhủ:

- Chu Văn, người suy nghĩ một chút đi, Huệ Hải Phong mạnh hơn Lý Huyền nhiều, hai vị này cũng đều là cao thủ Truyền kỳ xếp hai mươi vị trí đầu trong học viện, người cùng bọn hắn đi giết Huyết văn Phật Tâm liên, có thể nói là mười phần chắc chín, căn bản không có nguy hiểm, có thể nói là trăm lợi không hại.

- Ngại quá, ta thực sự không có hứng thú.

Chu Văn lần nữa lắc đầu.

Hiện tại hắn đang toàn lực quét Huyết Ma kiến, cầu lấy được trứng Phôi sùng mà nuôi Ngân dực phi kiến, thế nên ngay cả ao sen hắn cũng không thể đi, mà lựa chọn Huyết Ma kiến càng nhiều sinh vật. Nào có rảnh đi giết Huyết văn Phật Tâm liên với đám Huệ Hải Phong.

Có điều, Chu Văn nghĩ lại, cảm thấy lời Từ Miên Đồ trước đó nói rất đúng, ở trong cái Tích Dương học viện này, phải biểu hiện thực lực của bản thân, mới có thể thu được càng nhiều cơ hội.

Chẳng qua, Chu Văn không cần cơ hội, những cơ hội này sẽ ảnh hưởng tới việc chơi game, ngược lại chính là chướng ngại của hắn.

Cao Dương có chút không vui, vì Huệ Hải Phong hết sức tán thưởng Chu Văn, nên hắn mới nhìn Chu Văn bằng một con mắt khác, cũng không thực sự thấy Chu Văn mạnh bao nhiêu.

Huệ Hải Phong vỗ vỗ vai Cao Dương, đem lời Cao Dương định nói ầm xuống, sau đó nhìn Chu Văn nói:

- Như vậy đi, ta thuê người giúp ta đi chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, có yêu cầu gì, người cứ nói.

Chu Văn đang muốn cự tuyệt, nhanh chóng đuổi bọn hắn đi, thế nhưng đột nhiên lại có một ý niệm, ngẩng đầu nhìn Huệ Hải Phong hỏi:

- Điều kiện gì cũng được sao?

- Vậy phải xem người có giá trị hay không.

Huệ Hải Phong cười nói.

- Thuê ta, có thể được, có điều ta muốn một khóa trứng Phôi sùng cấp Truyền kỳ.

Chu Văn nói thẳng yêu cầu của bản thân.

Hắn chém giết trong Huyết Ma kiến cả ngày trời, giết không biết bao nhiêu Đại Lực nghị, may mắn lắm mới có thể thu được một viên trứng Phôi sùng, không may thì cái gì cũng không có, miễn cưỡng mới có thể nuôi được Ngân dực phi kiến.

Nếu giờ dùng trứng Phôi sùng cấp Truyền kỳ đi cho Ngân dực phi kiến ăn, như vậy có thể giúp nó trưởng thành nhanh hơn, hoặc chí ít cũng không để nó phải đói khát nhanh như vậy.

Cao Dương nghe xong, có chút không vui:

- Chu Văn, người quá tham lam? Chúng ta đi giết Huyết văn Phật Tâm liên, tỷ lệ thu được trứng Phôi sùng cũng không cao, người lại trực tiếp muốn một viên trứng Phôi sùng cấp Truyền kỳ, không phải quá ép buộc sao?

- Giá để thuê ta chính là như vậy, nếu như không muốn, các người có thể tìm người khác.

Chu Văn tiếp tục chơi game, không cả ngẩng đầu.

Cao Dương còn muốn nói gì đó, Huệ Hải Phong đã mở miệng trước:

- Một viên trứng Phôi sùng cấp Truyền kỳ, không thành vấn đề, người muốn loại nào?

- Thế nào cũng được.

Chu Văn chỉ định dùng làm thức ăn cho Ngân dực phi kiến, cho nên cũng không có yêu cầu đặc biệt.

- Được, tối nay sẽ đem đến cho người, ngày mai chúng ta cùng xuất phát tới ao sen được chứ?

Huệ Hải Phong không chút do dự.

- Được, có điều ta vẫn còn một điều kiện.

Cuối cùng Chu Văn cũng ngẩng đầu, nhìn Huệ Hải Phong nói.

- Chu Văn, đừng có được voi đòi tiên.

Cao Dương bắt mắt nói.

- Không sao, người nói đi.

Huệ Hải Phong không chút do dự, tựa như tuyệt không để trong lòng.

- Ta tới đó, tất cả phải nghe theo chỉ huy của ta, trước khi động thủ, ta còn cần hiểu rõ Phôi sùng của các người, nếu như chính các người phải lên trận, ta cũng phải biết trình độ thực chiến cùng Nguyên Khí kỹ của các người.

Chu Văn nói.

- Không thành vấn đề.

Huệ Hải Phong thoải mái đáp ứng.

- Còn nữa, ta sẽ không tự mình chiến đấu như lần trước, ta chỉ phụ trách chỉ huy.

Chu Văn còn nói thêm

- Cái ta nhìn trúng, chính là năng lực chỉ huy của ngươi, không cần ngươi đi mạo hiểm.

Huệ Hải Phong cười nói.

- Thành giao, lúc nào đem trứng Phối sùng tới?

Chu Văn cúi đầu tiếp tục chơi game.

- Tám giờ tối.

Huệ Hải Phong suy nghĩ một chút, sau đó liền đưa ra thời gian chính xác.

Sau khi thương lượng chi tiết, Huệ Hải Phong cùng đám Cao Dương mới rời đi, Cao Dương có chút khó chịu nói:

- Hải Phong, ta thực sự không hiểu, Chu Văn thực sự quan trọng như thế sao? Chúng ta đã xem video chiến đấu giữa hắn vào Huyền văn Phật Tâm liên rất nhiều lần, nên làm thế nào chúng ta cũng đã rõ, lấy thực lực của chúng ta, hoàn toàn có thể tự mình đánh giết Huyền văn Phật Tâm liên, hà tất phải bỏ ra cái giá lớn thế để mời hắn?

Huệ Hải Phong khẽ lắc đầu:

- Thấy cùng làm là hai việc hoàn toàn khác nhau, hơn nữa chúng ta chỉ thấy được một bộ phận, Huyền văn Phật Tâm liên còn thủ đoạn gì hay không, chúng ta vẫn không biết gì cả.

- Chúng ta không biết, chẳng nhẽ Chu Văn kia biết? Cần hắn thì có tác dụng gì?

Cao Dương vẫn không hiểu.

- Ta luôn cảm thấy Chu Văn này rất đặc biệt.

Huệ Hải Phong cười một cái.

Tám giờ tối, quả nhiên có người đưa trứng Phối sùng Truyền kỳ tới, đồng thời còn đưa tới một phần hiệp nghị, Chu Văn xem qua không thấy vấn đề, liền thoải mái ký xác nhận, nhận lấy trứng Phối sùng Truyền kỳ mà người kia đưa tới.

Đóng cửa chính, trở lại phòng tu luyện, Chu Văn đem trứng Phối sùng ra khỏi hộp chứa, đồng thời triệu hoán Ngân dực phi kiến, hắn muốn xem, trong hiện thực thì Ngân dực phi kiến sẽ nuốt trứng Phối sùng thể nào.

Ngân dực phi kiến nhìn thấy trứng Phối sùng, trực tiếp bay qua, giắc hút quái dị kéo ra, trực tiếp đâm vào vỏ trứng rồi hút, lập tức đem trứng Phối sùng hút chỉ còn lại một lớp da bên ngoài.

Một giây sau, Chu Văn liền thấy ánh bạc trên người Ngân dực phi kiến lưu chuyển, trong đó còn hiện một cổ hồng quang mờ mờ.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 65: Trưởng Thành

Ánh bạc cùng hồng quang trên người Ngân dực phi kiến càng lúc càng mạnh, bọc lấy toàn bộ thân thể Ngân dực phi kiến ở bên trong, tựa như một cây đèn to lớn.

Chờ ngọn đèn dần thu lại, lộ ra thân hình Ngân dực phi kiến, ánh mắt Chu Văn lập tức sáng lên.

Hiện tại, Ngân Dực phi kiến đã lớn hơn trước gấp hai lần, đã lớn tương đương với Ngân Dực phi kiến khi bị Chu Văn chém giết, thế nhưng ngoại hình lại hoàn toàn không giống nhau.

Trên thân thể ánh bạc của Ngân Dực phi kiến, còn nhiều thêm một chút hoa văn màu đỏ, từng vòng từng vòng giáp với màu bạc, khiến cho phần sau của nó tượng tự như ong độc.

Mà điều càng quý dị hơn, chính là phần đuôi kiến lại sinh ra một cây châm bạc, hết sức tương tự với châm độc của loài ong.

- Là trưởng thành hay là biến dị?

Chu Văn hơi chút kinh ngạc, hắn nhớ là người đưa trứng tới nói rõ, đây là trứng của ong độc, mà hiện tại, nhìn thế nào cũng thấy giống ong.

Vội vàng nhìn tư liệu trong trò chơi, phát hiện thuộc tính của Ngân Dực phi kiến biến hóa cực lớn:

Ngân Dực phi kiến: Truyền kỳ cấp (Thành thực thể).

Truyền kỳ mệnh cách: Đề Không chi vương.

Lực lượng: 17.

Tốc độ: 20.

Thế phách: 16.

Nguyên khí: 19.

Kỹ năng thiên phú: Ngân Dực Thiểm, Ma Quang châm.

Hình thái Phối hợp: Dực.

Chu Văn vừa mừng vừa sợ, thuộc tính hiện tại của Ngân Dực phi kiến, có thể nói là đỉnh cấp trong Phối sùng Truyền kỳ, đặc biệt là tốc độ, hạn mức cao nhất của Phối sùng Truyền kỳ bình thường chỉ đạt tới mười tám, hai mươi điểm chính là đã vượt cực hạn.

Giá trị Nguyên khí dù ít hơn chút, thế nhưng cũng đã vượt qua cực hạn.

Mà điều khiến Chu Văn càng thêm ngạc nhiên, chính là Ngân Dực phi kiến lại có thêm một cái Nguyên Khí kỹ Ma Quang châm. Trở thành Phối sùng song kỹ năng, có thể nói là cực phẩm trong Phối sùng.

Mặc dù so với Huyết văn Phật Tâm liên có tới mấy cái kỹ năng thì hai kỹ năng của nó không được tính là nhiều, nhưng so với Phối sùng bình thường chỉ có một kỹ năng, thì Ngân Dực phi kiến đã là tồn tại cực phẩm.

Lại nhìn tư liệu về Ma Quang châm, Chu Văn lại càng thêm vui vẻ, đây là một loại Nguyên Khí kỹ cự ly xa, Ngân Dực phi kiến có thể phóng ra một nhánh Ma Quang châm, đã kích từ xa với mục tiêu.

- Có Ngân Dực phi kiến, sợ gì không giết được Huyết văn Phật Tâm liên.

Chu Văn lập tức không do dự, sau khi thu hồi Ngân Dực phi kiến, trực tiếp chọn đăng nhập vào Địa Hạ Phật thành.

Hình thể hiện tại của Ngân Dực phi kiến đã đủ để người ngồi, Chu Văn liền để nhân vật tí hon cưỡi phi kiến, cao tốc bay về phía ao sen.

Tốc độ đạt tới hai mươi, so với bản thân Chu Văn tự chạy thì nhanh hơn quá nhiều, so ra chẳng khác gì xe ngựa với xe thể thao, không bao lâu liền đã bay tới cạnh ao sen.

Nhân vật tí hon nhảy xuống khỏi lưng Ngân Dực phi kiến, đứng trên bờ quan chiến, Ngân Dực phi kiến nghĩa vô phản cổ bay về phía Huyết văn Phật Tâm liên.

Bành bành bành!

Mười mấy viên huyết sắc liên từ bao phủ Ngân Dực phi kiến, bốn cánh chấn động, trên không lưu lại từng đạo tàn ảnh, nhẹ nhàng tránh qua, rời khỏi phạm vi công kích của Huyết văn Phật Tâm liên.

Tốc độ đạt tới hai mươi điểm thực sự quá nhanh, chớp mắt đã liền tiếp cận Huyết văn Phật Tâm liên, cánh hoa Phật Tâm liên co lại, muốn nuốt Ngân Dực phi kiến.

Mắt thấy sắp bị thôn phệ, bốn cánh bạc lại lưu động, tựa như động cơ phản lực, chốc lát liền lui lại mấy mét, tránh qua, né khỏi kỹ năng thôn phệ, đồng thời lợi trào như hóa thành lưỡi đao, chém về phía cánh hoa.

Huyết văn trên cánh hoa lấp lánh, huyết sắc phát văn phát ra vàng sáng, chặn lấy móng vuốt của Ngân Dực phi kiến.

Lực lượng của Ngân Dực phi kiến cũng có thể tính là đỉnh cấp, thế nhưng vì không có Nguyên Khí kỹ gia trì, nên cũng không thể phá được cánh hoa.

Cánh hoa không bị chém, lại tự mình mở ra, lộ ra con cóc độc trên đài, có độ há miệng phun độc tiến.

Ngân Dực phi kiến nhẹ nhàng tránh qua, đồng thời phản đuôi lóe lên ánh bạc, một đạo ánh bạc liền xuất hiện trên trán cóc độc.

Bành!

Có độc nổ tung, hóa thành độc tiễn đầy trời, có điều tốc độ của độc tiễn lại không thể đuổi kịp tốc độ phi hành của Ngân Dực phi kiến.

Sau khi mất cóc độc, đài sen liền hoàn toàn bạo lộ, chỉ thấy từng viên huyết sắc liên từ như các sừng nhọn, mơ hồ tản ra huyết quang.

Ngân Dực phi kiến không dừng lại, ngân châm trên đuôi lại lấp lánh, lại một cái Ma Quang châm bắn về phía đài sen.

Khoảng cách công kích của Ma Quang châm chỉ đạt tới mười mấy mét, không tính là quá xa, thế nhưng uy lực lại không nhỏ, Phật Tâm liên thu cánh lại, lần nữa dùng Huyết văn Phật quang ngăn cản, thế nhưng lại bị Ma Quang châm trực tiếp xỏ xuyên, đâm vào trong đài sen.

Ma Quang châm vừa đâm vào đài sen, lập tức thấy huyết sắc bạo khởi, tựa như núi lửa phun trào, hai ba mươi cột máu cùng bắn ra, hóa thành huyết vũ đầy trời, bao phủ phương viên gần hai mươi mét, phạm là thứ gì bị huyết vũ tiếp xúc, đều bị ăn mòn thành vũng máu, ngay cả Phật Tâm liên khác vốn sinh trưởng trong ao cũng không ngoại lệ.

Thậm chí ngay cả liên hoa của Huyết văn Phật Tâm liên cũng bị huyết vũ ăn mòn, biến thành tàn động mấp mô.

Cũng may là tốc độ của Ngân Dực phi kiến rất nhanh, tránh được phần lớn huyết vũ, bằng không sợ là cũng đã bị hòa tan thành vũng máu.

Chờ đến khi máu phun xong, Chu Văn liền lệnh cho Ngân Dực phi kiến vọt tới, lúc này Huyết văn Phật Tâm liên đã không còn nhiều năng lực chống cự, không bao lâu liền bị chém đứt đài sen: Đỉnh! Giết chết Truyền kỳ sinh vật Phật Tâm liên biến dị, phát hiện Thứ Nguyên kết tinh.

Một khóa Thứ Nguyên kết tinh từ chỗ Phật Tâm liên biến dị bay ra, mắt thấy liền muốn rơi vào trong ao, còn may mà Chu Văn nhanh tay lẹ mắt, lệnh cho Ngân Dực phi kiến bắt lấy Thứ Nguyên kết tinh.

- Phật Tâm liên biến dị kết tinh!

Chu Văn nhìn chữ trên kết tinh, lập tức vui vẻ, vốn còn đang sầu vì không thu được trứng Phối sùng, lập tức lại khá hơn.

Mặc dù giá trị của Phật Tâm liên kết tinh không bằng trứng Phối sùng, thế nhưng nói không chừng, biến dị Phật Tâm liên kết tinh, lại có thể giúp hắn xông vào Tiểu Phật tự cũng khó nói.

- Phật Tâm liên kết tinh bình thường là Tâm Thiền, biến dị Phật Tâm liên lại có tới mấy loại Nguyên Khí kỳ, không biết hấp thu kết tinh của nó, có thể lấy được Tâm Thiền hay không?

Chu Văn cũng không dám xác định.

Ngân Dục phi kiến đem biến dị Phật Tâm liên kết tinh về cho nhân vật tí hon, nhân vật tí hon vừa chạm tới kết tinh, một cỗ lực lượng trong đó lập tức chảy vào thân thể của nó.

Cơ hồ cùng lúc, Chu Văn cũng cảm nhận được một cỗ lực lượng nóng rực từ điện thoại chảy ra, nhát mắt liền tràn đầy thân thể hắn, khiến toàn thân hắn như hóa thành hòa lô, mồ hôi chảy ròng ròng, tựa như vừa mới ngoi ra từ trong nước vậy.

Qua một hồi lâu, Chu Văn còn cho là bản thân bị nướng thành người khô, cuối cùng cảm giác nóng bỏng kia cũng chậm rãi biến mất, toàn thân lập tức có cảm giác mát rượi.

Đặc biệt là trái tim, một cảm giác dễ chịu nhẹ nhàng khoan khoái không nói nên lời, cảm giác kỳ diệu như băng tâm yên tĩnh, đồng thời một cỗ tin tức kỳ diệu truyền vào đại não Chu Văn.

“Hấp thu Biến dị Phật Tâm liên kết tinh, lĩnh ngộ Huyết Thiền (Cửu đoạn).”

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Xông Vào Tiểu Phật Tự

Chu Văn nhìn thoáng qua tư liệu nhân vật tí hon, thấy Nguyên Khí kỳ Tâm thiền biến mất thay vào đó là Huyết thiền.

Chu Văn thử nghiệm Huyết thiền, trái tim bên trong lập tức tuôn ra một cỗ khí tức mát lạnh, cỗ khí tức kia theo huyết dịch chảy khắp toàn thân mỗi chỗ ngóc ngách, khiến cho Chu Văn toàn thân khoan khoái dễ chịu.

Mà làn da Chu Văn đột nhiên ửng hồng, thoát nhìn có điểm quái dị.

Cảm giác cùng Tâm thiền có chút khác biệt, mà tiêu hao Nguyên khí chậm hơn rất nhiều, một điểm Nguyên khí lại có thể kiên trì gần ba phút, Chu Văn 10 điểm Nguyên khí như vậy có thể sử dụng Huyết thiền nửa giờ.

- Thời gian nửa tiếng, nếu như Huyết thiền giống Tâm thiền có thể khắc chế lực lượng thần bí Tiểu Phật tự, ta đến Tiểu Phật tự đủ thời gian vừa đi vừa về.

Chu Văn ngay lập tức cũng không chậm trễ, nhân vật tí hon cười lên Ngân dục phi nghĩ hướng về Tiểu Phật tự bay đi.

Quả nhiên như Chu Văn nghĩ, Huyết thiền cùng Tâm thiền có năng lực giống nhau, Nhân vật tí hon mở Huyết thiền dọc theo thềm đá một đường chạy như điên mà lên, một mực chạy tới trước cửa Tiểu Phật tự, không có phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Tiểu Phật tự hoang tàn, tám biển đều đã phai màu, tường vây quanh chùa không ít chỗ đều đã đổ sụp.

Cửa chính tràn đầy bụi đất, bên trong Chu Văn thấy cảnh tượng lại ngăn ra.

Nguyên bản hắn chuẩn bị tinh thần chiến đấu sinh vật dị thứ nguyên nhưng chỉ có một tấm bia đá lập trong sân.

- Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh?

Chu Văn thấy mấy chữ trên tấm bia đá lớn nhất, không khỏi có chút nghi hoặc.

Đại Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh - cái tên này có thể nói là như sấm bên tai, trước kia là lý luận cơ sở Đại Thừa Phật giáo về sau được một vị tín đồ lĩnh ngộ ra cùng A Hàm kinh đều coi là Sứ thi Nguyên Khí quyết hệ Phật, so với Tiên Thiên bất bại thần công của Lý gia cũng không thua kém.

Thế nhưng Chu Văn chưa nghe qua cái gì Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, danh tự thấy thế nào đều giống như đang nói đùa.

Nhân vật tí hon đi vào nhìn kỹ nội dung phía trên, vừa xem trong chớp lát, lập tức đầu hoa mắt chóng mặt như muốn nổ tung.

- Kinh văn thật tà môn!

Chu Văn trong lòng giật mình, đưa ánh mắt dời theo kinh văn, đột nhiên cảm giác bên trong thân thể Nguyên khí lưu thông nhanh chóng chậm lại.

Từ lúc Chu Văn tu luyện Mê Tiên kinh, Mê Tiên kinh vẫn tự động lưu chuyển, căn bản không cần Chu Văn tu luyện.

Bây giờ Mê Tiên kinh vận chuyển trở nên chậm là chuyện chưa từng có, nhưng Mê Tiên kinh vận chuyển chậm Chu Văn cảm giác đỡ đau đầu hơn.

Chu Văn lại đi xem Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh không xuất hiện loại cảm giác khó chịu kia.

Chu Văn tiếp tục nhìn xuống kinh văn, sau đó liền phát hiện, hần xem kinh văn càng nhiều, Mê Tiên kinh vận chuyển liền càng chậm.

Trên tấm bia thực sự quá nhiều chữ, Chu Văn xem trong chớp lát, chính là muốn nhìn tiếp, đột nhiên thấy màn hình tối đen, Nhân vật tí hon chết.

- A!

Chu Văn lúc này mới nhớ tới, hần một mực mở ra Huyết thiên, nhìn kinh văn lâu như vậy Huyết thiên tiêu hao hết Nguyên khí.

- Xem ra Tiểu Phật tự cùng thềm đá giống nhau, đều có lực lượng thần bí bao phủ, không có Huyết thiên hộ thể cũng chỉ có thể chết, biết vậy đã không coi Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

Chu Văn âm thầm suy tư.

Lần nữa tiến vào Địa Hạ Phật thành, Chu Văn vẫn tới ao sen, dự định lại làm thịt Phật Tâm liên, nếu không ra trúng Phổi sùng, ra cái Nguyên Khí kết tinh bồi bổ Nguyên khí cũng được.

Mất công sức cuối cùng lần nữa đánh giết Phật Tâm liên nhưng chỉ xuất ra một viên kết tinh 14 lực lượng.

Nhân vật tí hon nhật lên lực lượng kết tinh hấp thu nhưng lực lượng thuộc tính cũng không có trưởng thành, vẫn là 10.

- Xem ra luyện Mê Tiên kinh, đẳng cấp cảnh giới vẫn là tồn tại, vô phương vượt qua cực hạn Phạm thai.

Chu Văn hơi có chút thất vọng

Giết hết Phật Tâm liên hồi đủ Nguyên khí Chu Văn mới lại hướng về Tiểu Phật tự mà đi.

Lần này Chu Văn không lãng phí thời gian chỗ bia đá, tiến vào cửa chùa liền trực tiếp chạy về phía cửa chính đại điện.

Cung điện kia đã sớm cũ nát, nóc phòng đều sập nát, cửa chính cũng cong vẹo bất cứ lúc nào cũng sập xuống, trên cửa cũng không có tấm biển, không biết tên gọi đại điện là gì.

Nhân vật tí hon tiến lên đây, cửa lớn trực tiếp hướng trong đại điện ngã xuống, chỉ nghe bịch một tiếng, bụi đất bay tung tóe.

Đầu tiên lọt vào trong tầm mắt đầu tiên là một tượng Phật.

Mặc dù chỉ là đồ họa tượng Phật trong trò chơi nhưng khiến Chu Văn giật mình bởi tượng Phật mà Chu Văn thấy qua có mặt mũi hiền lành, thân thể ưu nhã chỉ có một số Phật loại kim cương hộ pháp có hình tượng dữ tợn.

Có điều thần linh loại kim cương hộ pháp đều sẽ không đặt tại vị trí chính điện trong chính điện, tượng không biểu lộ nổi giận, để cho người ta nhìn trong lòng run rẩy, như bị nó nhìn chăm chăm

"Bành!" Chu Văn chỉ kịp nhìn thoáng qua nhân vật tí hon vừa bước vào đại điện, trực tiếp nổ tung biến thành tàn huyết, màn hình trò chơi cũng đen lại.

Chu Văn bị kinh ra một thân mồ hôi lạnh:

- Tiểu Phật tự nơi này thật tà mọn, nhìn một chút cũng có thể chết, may mắn không phải chân thân đi qua, bằng không có lại nhiều mệnh cũng không đủ chết. Cũng không biết những cái kia nhân loại các tiền bối trước kia là thể nào thăm dò dị thứ nguyên linh vực, có thể có thành tựu của ngày hôm nay, sợ là không biết hi sinh nhiều ít người tính mệnh.

Chu Văn mặc dù sớm tại lúc đi học, liền đã nhìn qua những quân nhân thăm dò dị thứ nguyên linh vực mà thăm liệt hi sinh chuyện xưa, thể nhưng kém xa chính mình tự mình trải qua tới như vậy rung động.

Chu Văn nghĩ lại một chút:

- Tiến vào đại điện Huyết thiên không có tác dụng, có lẽ Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh trên bia đá, chính là Nguyên Khí quyết, ta đã luyện Mê Tiên kinh, không có khả năng lại đổi Nguyên Khí quyết, mà Tiểu Phật tự quý dị như vậy, ai biết Nguyên Khí quyết có vấn đề hay không?

Do dự một chút, Chu Văn vẫn có ý định vào Tiểu Phật tự ghi nhớ kinh văn.

Điện thoại không thể chụp được kinh văn thần bí kia, Chu Văn chỉ có thể tự mình cố gắng ghi nhớ.

Kinh văn quá dài, nhưng những kinh văn kia không giống như Mê Tiên kinh không nhớ được, Chu Văn một lần chỉ nhớ vài đoạn, chờ thời gian không lâu liền rời Tiểu Phật tự đi khôi phục Nguyên khí rồi quay lại ghi nhớ.

Chu Văn đem kinh văn toàn bộ nhớ kỹ phát hiện trời đã sáng, lại là một đêm không ngủ.

Ngay tại Chu Văn nhớ hạ một câu cuối cùng kinh văn, trong cơ thể cơ hồ đã ngừng vận chuyển Mê Tiên kinh, đột nhiên điên cuồng cháy theo hướng khác.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đột phá xiềng xích

Lộ tuyến vận chuyển không phải còn giống lộ tuyến Mê Tiên Kinh, mà như đã thay đổi Nguyên Khí quyết.

- Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh?

Chu Văn lập tức nhớ lại kinh văn thật ra là phương thức vận chuyển.

Theo lộ tuyến vận chuyển Nguyên khí, Chu Văn cảm giác như té bào như sống lại, toàn thân vừa nóng vừa ngứa, như có vô số côn trùng bò dưới da.

Chu Văn Cường nhẫn nhịn muốn đưa tay lên gãi, thực tế hẳn là thật không dám động. Mê Tiên kinh ở trong cơ thể hắn lưu chuyển, hẳn làm sao chuyển động được, Chu Văn không dám nhúc nhích chút nào, sợ hãi Nguyên Khí vận chuyển lạc lối.

Trên ghế sa lon hồi lâu, Chu Văn chỉ cảm thấy thân thể run lên, như có một loại cảm giác như xiềng xích nào đó bị chém đứt, toàn thân thoải mái, cảm giác nóng ngứa cũng biến mất.

Mở to mắt, vốn là muốn đi xem điện thoại, Chu Văn giật nảy mình.

Trên bàn tay của hắn đầy mảnh da, Chu Văn đưa tay xé ra, trực tiếp xé khối da lớn nhất, chẳng những không có cảm giác đau đớn, còn thoải mái không nói ra được.

Rất nhanh Chu Văn phát hiện, không chỉ là hai tay của hắn, toàn bộ thân thể đều lột một lớp da.

Chu Văn vào phòng tắm, ngâm mình trong nước nóng, tầng da chết bên ngoài đều rơi xuống, lộ ra bên trong da thịt mới như ngọc thạch sáng bóng.

Chu Văn tắm rửa xong, soi gương nhìn bản thân cơ bản cùng trước kia không có gì khác, chẳng qua nhìn sáng láng, sạch sẽ hơn chút.

Trở lại phòng khách, Chu Văn mới một lần nữa đăng nhập trò chơi, thấy được tư liệu Nhân vật tí hơn có chút giật mình.

Luyện thành Mê Tiên kinh, bốn hạng thuộc tính đều là 10 điểm, hấp thu thứ nguyên kết tinh không lại tăng trưởng.

Nhưng là bây giờ, thể phách hắn biến thành 11 điểm.

Chu Văn theo bản năng xem thuộc tính, lại không có bất kỳ biến hóa nào, liền kiểm tra Nguyên Khí quyết, y nguyên chỉ có Mê Tiên kinh, không có Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

- Có chuyện gì? Trong trò chơi không biểu hiện? Chẳng lẽ nói điện thoại không phân biệt được loại Nguyên Khí quyết này?

Chu Văn trong lòng cảm giác kỳ quái, thử nghiệm vận chuyển Tiểu Bàn Nhược kinh, phát hiện vận chuyển hết sức tự nhiên, rõ ràng đã nhập môn.

Chu Văn thử vận chuyển Mê Tiên kinh, Nguyên Khí lập tức khôi phục phương thức vận chuyển của Mê Tiên kinh lưu chuyển, không có bất kỳ biến hóa nào.

- Cô quái, chuyện này rốt cuộc thế nào?

Chu Văn thử mấy lần, phát hiện mình có khả năng tự do hoán đổi Mê Tiên kinh cùng Tiểu Bàn Nhược không có bất kỳ trở ngại.

Chu Văn chưa nghe nói có người đồng thời tu luyện hai loại Nguyên Khí quyết, Nguyên Khí kỳ có khả năng học tập rất nhiều, có thể là Nguyên Khí quyết ảnh hưởng quá lớn rất khó đồng thời tu luyện hai loại Nguyên Khí quyết, đặc biệt là cấp độ Sư thi Nguyên Khí quyết, nếu đồng thời tu luyện hai loại, khả năng sẽ tẩu hỏa nhập ma chết oan uổng.

Có khả năng tự do hoán đổi hai loại Nguyên Khí quyết Chu Văn chưa từng gặp qua ai như vậy.

Chu Văn muốn thử nhìn một chút Tiểu Bàn Nhược có thể hay không tiến vào Phật điện, điện thoại di động đột nhiên vang lên.

- Chu Văn sắp tới giờ tập hợp tại ao sen.

Thanh âm Huệ Hải Phong vang lên.

- Biết.

Chu Văn nhìn thoáng qua thời gian, thấy sắp đến giờ.

Soạn chút đồ, Chu Văn liền chạy tới Địa Hạ Phật thành.

- Chu Văn, người để cho chúng ta đợi thật lâu.

Cao Dương có chút bất mãn nói ra.

Ta không có trễ à? Chu Văn nhìn đồng hồ, khoảng cách đến thời gian ước định còn mười mấy phút.

- Đừng nói những thứ này, đây là tư liệu Phổi sùng bọn ta, người xem trước một chút đi.

Huệ Hải Phong đưa một cái máy tính bảng đưa cho Chu Văn.

Bên trong chứa đầy đủ tư liệu Phổi sùng, còn có video mô tả kỹ năng Phổi sùng, Chu Văn dễ dàng hiểu năng lực của bọn nó.

Nhìn kỹ xong hết thấy tư liệu, Chu Văn mới ngẩng đầu nhìn về phía Huệ Hải Phong hỏi:

- Các người là dự định dùng bốn Truyền kỳ Phổi sùng chém giết huyết văn Phật Tâm liên mà tự mình không lên trận?

Dù sao mạng chỉ có một, không nạo hiểm vẫn là tốt hơn, Huệ Hải Phong nhìn Chu Văn hỏi:

- Bốn cái phổi hợp sùng không đủ, ta nghĩ biện pháp khác.

- Chỉ mong năng lực điều khiển không quá kém, bốn Phổi sùng cũng đủ rồi, nhưng có câu ta nói trước các người nhất định phải tuyệt đối phục tùng lệnh của ta, nếu bởi các người không phục tùng chỉ huy mà xảy ra vấn đề, ta không chịu trách nhiệm nào trướng Phổi sùng cũng sẽ không trả lại.

Chu Văn nói ra.

- Không có vấn đề, hết thầy nghe sắp xếp của người.

Huệ Hải Phong tương đối dễ nói chuyện.

- Vậy được ta sẽ nói chi tiết kế hoạch, kế hoạch dù sao cũng chỉ là kế hoạch, thời điểm chiến đấu, dùng mệnh lệnh của ta làm chuẩn.

Chu Văn đem kế hoạch của mình nói một lần.

Bốn người Huệ Hải Phong nghe xong đều biểu thị không có ý kiến, Na Na hứng thú nhìn Chu Văn hỏi:

- Nếu như chúng ta nghe theo chỉ huy của người, kết quả lại không thể chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, hoặc xuất hiện tổn thương, vậy nên tính thế nào?

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Chỉ huy

Ta lại không cho là như vậy.

Lưu Chính Ngôn cười nói.

- Vì cái gì?

Vương Phi không hiểu hỏi Lưu Chính Ngôn.

Chỉ cần nhìn video Chu Văn cùng Lý Huyền đại chiến Huyết văn Phật Tâm liên, đều phải biết, Chu Văn có thực lực chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, chỉ thiếu một kích cuối cùng thôi.

Hiện tại thực lực mạnh hơn chả lẽ không thành công.

- Người xem trước một chút cái này.

Lưu Chính Ngôn mở điện thoại di động của mình rồi bật video.

- Đây là Huyết văn Phật Tâm liên? Không phải cùng một đóa?

Vương Phi nhìn qua video, lập tức thấy mấy quân nhân không chế Phôi súng cùng Huyết văn Phật Tâm liên chiến đấu.

Lưu Chính Ngôn nói ra:

- Đây là quân đội tại Địa Hạ phát thành chỗ khác phát hiện Huyết văn Phật Tâm liên, xuất động năm Truyền kỳ Phôi súng, cuối cùng tổn thất nặng nề, gần như toàn diệt.

- Có chuyện này.

Vương Phi giật mình.

Lưu Chính Ngôn trực tiếp kéo đến cuối cùng của video để Vương Phi nhìn kỹ, cuối cùng là hình ảnh hai ba mươi đạo Huyết tuyến nổi lên.

Năm con Truyền kỳ Phôi súng chạm phải dòng máu kia lập tức hư thối, kêu thảm lao vào ao sen, toàn bộ hải cốt tan biến.

- Huyết văn Phật Tâm liên còn có loại năng lực này, chúng ta phải ngăn cản Huệ Hải Phong?

Vương Phi xem xong video nói.

Lưu Chính Ngôn lắc đầu nói:

- Hiện tại chúng ta nhắc nhở bọn hắn, về sau chính bọn hắn tiến vào thứ nguyên lĩnh vực thám hiểm, khi đó còn có ai có thể nhắc nhở bọn hắn? Hiện thực tàn khốc mới tốt nhất, hôm nay bọn hắn chỉ cần trả giá mấy con Phôi súng có thể lấy được kinh nghiệm, về sau lại có thể có thể cứu mạng bọn hắn.

- Lưu lão sư, Chu Văn người này, người thấy thế nào?

Tầm mắt Vương Phi rơi trên thân Chu Văn.

Nói thật, mặc dù hắn cùng Lý Huyền biểu hiện đều hết sức tốt, chẳng qua xét về tiềm lực ta xem trọng Lý Huyền, dù sao muốn đi càng xa, chỉ dựa vào thiên phú cùng nỗ lực vẫn chưa đủ, huống chi ta nghe nói Chu Văn ham mê chơi game, sợ khó thành thành công. Lưu Chính Ngôn dừng một chút, nói với Vương Phi:

- Chu Văn là người người mang tới? Chỉ sợ vất vả một chút.

Vương Phi gật gù đầu, có phần thâm ý nhìn Chu Văn, tự làm bầm:

- Ta không cho rằng như vậy, Chu Văn, có lẽ là một người rất thú vị. Bốn Phối sùng Chu Văn chỉ huy vậy công Huyết văn Phật Tâm liên, bốn người Huệ Hải Phong đều rất phối hợp, năng lực điều khiển Phối sùng cũng rất mạnh, rất nhanh phá vỡ Huyết phạt cánh hoa, chém cóc độc.

Thời điểm cóc độc tự bạo qua đi, bốn người đều khổng chế Phối sùng xông về Huyết văn Phật Tâm liên chém xuống.

- Phong Linh điều, Huyết Ô Nha lui lại mười mét, nước dây leo lui lại mười lăm mét, Thiên Cầu nha đi phía trái bảy mét, đồng thời phóng ra công kích.

Chu Văn chỉ huy nói.

Mắt thấy thắng lợi đang ở trước mắt, đóa Huyết văn Phật Tâm đã sắp không còn trụ nổi, nam sinh thao túng Huyết Ô Nha có chút hưng phấn mà nói ra:

- Để cho ta hoàn thành một kích cuối cùng đi, Huyết Ô Nha, phát động Huyết vũ gió lốc!

Huệ Hải Phong cùng Na Na ba người đều dựa theo Chu Văn nói tới khổng chế Phối sùng lui ra phía sau, nhưng nam sinh kia không có nhường Huyết Ô Nha lui ra phía sau, phát ra một kích cuối cùng.

Bởi tất cả đều quá thuận lợi, thuận lợi đến mức hẳn nghĩ không cần Chu Văn, bọn hắn có khả năng hoàn thành việc này.

Chỉ thấy từng mảnh từng mảnh Huyết vũ bắn tại đài sen phía trên, lập tức nắm đài sen tràn đầy vết thương, như lập tức muốn nứt vỡ, thời điểm nam sinh kia đang đắc ý, chỉ nghe một tiếng bịch.

Đài sen ầm ầm bùng nổ, hai ba mươi đạo Huyết tuyến phóng lên tận trời, chốc lát biến thành mảng lớn Huyết vũ bao phủ xuống.

Ba người Huệ Hải Phong điều khiển Phối sùng đều theo Chu Văn chỉ huy lui ra phía sau, ung dung làm ra phản ứng, kịp thời thoái lui ra khỏi phạm vi Huyết vũ bao phủ.

Huyết Ô Nha không có lui lại, khoảng cách Huyết văn Phật Tâm liên quá gần, đã không kịp trốn, bị Huyết vũ bao trùm.

Oa!

Huyết Ô Nha kêu thảm một tiếng, trên người lông vũ lập tức mục nát hơn phân nửa, trực tiếp rơi vào ao sen, những học sinh khác đều trong lòng hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt nam sinh trở nên hết sức khó coi.

Chu Văn không nói gì thêm, tiếp tục chỉ huy:

- Phong Linh điều phát động Nguyên Khí kỹ công thân kỳ hoa, Thiên Cầu nha phát động quạ vũ công kích yểm hộ, nước la dây leo chuẩn bị tiếp hoa sen.

Tại thời điểm Chu Văn chỉ huy, ba người thuận lợi chém giết Huyết văn Phật Tâm liên, đem hoa sen tàn phá.

- Tiểu học đệ, ngươi có khả năng a.

Na Na cười nói.

- Huyết Ô Nha chết đi, ta không có trách nhiệm, ta sẽ không bồi thường. Chu Văn nói.

Nam sinh điều khiển Huyết Ô Nha nghe vậy mặt đỏ lên, ngượng ngùng nói:

- Do lỗi của ta, ngươi không phải bồi thường nhưng mà làm sao ngươi biết Huyết văn Phật tâm liên còn một chiêu như vậy?

- Đối mặt bất kỳ dị sinh vật thú nguyên nào, nhất định phải cẩn trọng, bằng không sẽ giao ra cái giá bằng cả mạng sống, ta chẳng qua đề phòng việc ngoài ý muốn phát sinh. Chu Văn thuận miệng nói một cái lý do.

- Lần này cảm ơn ngươi, bằng không chúng ta sẽ tổn thất nặng nề.

Huệ Hải Phong hít một hơi, hẳn không quan tâm tổn thất, biểu hiện Chu Văn làm cho hắn cảm thấy rất hứng thú.

- Lấy tiền làm việc, đây là việc ta phải làm, không có chuyện gì, ta đi về trước.

Chu Văn nói xong quay người rời đi, hẳn trong lòng mong muốn tiến vào Tiểu Phật tự tìm hiểu ngọn ngành, bây giờ không có tâm tình nói thêm cái gì.

Cao Dương bối rối nhìn Chu Văn rời đi, lúc trước hắn vẫn cảm thấy Huệ Hải Phong mời Chu Văn là dư thừa, nhưng bây giờ xem ra, nếu không có Chu Văn, rất có thể bốn Phối sùng đều sẽ chết, tổn thất so một viên trướng Phối sùng lớn hơn.

Lưu Chính Ngôn đồng dạng là gương mặt cổ quái:

- Kỳ quái, chẳng lẽ hắn có quan hệ với quân đội, mà hắn đã nhìn qua đoạn video này?

Vương Phi cười nói: Chẳng lẽ ngươi không biết, Chu Văn vào ở Tử Quý Viên do An gia an bài?

Thì ra là thế, khó trách. Lưu Chính Ngôn chợt hiểu ra.

Vương Phi nheo mắt lại nhìn về phía Chu Văn rời đi, trong nội tâm nàng còn có một câu không có nói:

- Mặc dù quan hệ Chu Văn cùng An gia không tầm thường, tuy nhiên tuyệt đối không thể nhận được thông tin này từ An gia, cái tên này làm sao có thể đạt trình độ này? Thật là tiểu gia hỏa thú vị, xem ra cần phải đi sâu tìm hiểu một chút, coi như giúp Tiểu Lan một chuyện đi.

Chu Văn trở lại ký túc xá, không chờ đợi lập tức vào game tiến nhập Địa Hạ phạt thành.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Chương 69: Phạt điện quỷ dị

Chu Văn đối với Địa Hạ Phật thành đã không thể quen thuộc hơn được nữa, cười Ngăn dục phi nghĩ dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới ao sen, lại một lần giết biến dị Phật Tâm liên.

Người khác có thể giết chết biến dị Phật Tâm liên, cũng phải chờ tới có biến dị Phật Tâm liên theo khe dị thứ nguyên mới tới được, có thể Chu Văn lại chỉ cần để Nhân vật tí hon phục sinh một lần, tiến tới bên trong pho bản sẽ có một đóa biến dị Phật Tâm liên, liền tha hồ trầm giết.

Chém giết biến dị Phật Tâm liên ở hiện tại, đã hết sức nhẹ nhõm, chỉ một lúc biến dị Phật Tâm liên trực tiếp bị trảm.

Đình! Theo một tiếng thanh âm thanh thúy dễ nghe, một vật theo đài sen phát nổ ra Phôi sùng! Chu Văn vui mừng quá trời, có thể nói đây là niềm vui ngoài ý muốn.

Nhưng Truyền Kỳ Phôi sùng, dùng lượng Nguyên Khí còn lại của Chu Văn hiện tại còn chưa đủ áp, nhiều nhất là giống trường hợp Ngăn dục phi nghĩ, lợi dụng Nhân vật tí hon chết đi, tiến hành một kiểu áp không hoàn chỉnh.

Suy nghĩ như vậy, Chu Văn nuôi một đầu Ngăn dục phi nghĩ đã vô cùng hết sức, bây giờ lại thêm một con, đoán chắc có thể khiến Chu Văn phá sản.

Nhân vật tí hon cảm trúng Phôi sùng biến dị Phật Tâm liên, hệ thống xuất hiện nhắc nhở dung hợp.

Biến dị Phật Tâm liên cùng Ngăn dục phi nghĩ độ phù hợp là 3%, biến dị Phật Tâm iên cùng Khô cốt biến dị độ phù hợp làm 2.5%, có hay không dung hợp?

Chu Văn trong lòng phiền muộn, độ phù hợp có thể dung hợp thành công cùng tỉ lệ mua xổ số không khác lắm.

Nếu có thể mang trúng Phôi sùng biến dị Phật Tâm liên trong trò chơi lấy ra thì tốt.

Chu Văn nghiên cứu thật lâu, cũng không có phát hiện chức năng này.

Nhưng Chu Văn nghĩ lại một chút, coi như có thể lấy ra hiện thực, hẳn cũng không thể mang ra đi bán, bằng không rất khó tìm lí do hẳn từ nơi nào lấy được trúng Phôi sùng biến dị Phật Tâm liên.

Lợi dụng công năng của chiếc điện thoại thần bí, Chu Văn trực tiếp kiểm tra tư liệu trúng Phôi sùng.

Biến dị Phật Tâm liên: Truyền Kỳ cấp.

Truyền Kỳ mệnh cách: Trọc Thủy Thanh Liên.

Lực lượng: 15.

Tốc độ: 13.

Thế phách: 12.

Nguyên Khí: 18.

Kỹ năng thiên phú: Huyết văn Phật tướng.

Sau khi xem Chu Văn cảm giác có chút thất vọng, đối với Truyền Kỳ Phôi sùng, thuộc tính biến dị Phật Tâm liên tuyệt đối không thể tính kém, so với biến dị Phật tâm liên lần trước, thuộc tính của biến dị Phật Tâm liên này tuyệt đối thảm hại.

Đặc biệt là kỹ năng thiên phú, biến dị Phật Tâm liên hẳn có bốn cái Nguyên Khí kỹ mới đúng, một đầu này cũng chỉ có một cái kỹ năng, rõ ràng đây không phải một đầu cực phẩm Phôi sùng.

Lúc trước Chu Văn còn có chút lưỡng lự, bây giờ lại không có gì lưỡng lự, trực tiếp lựa chọn không dung hợp, sau đó đem biến dị trứng Phôi sùng Phật Tâm liên như thức ăn cho Ngăn dục phi nghĩ.

Chu Văn vốn cho rằng Ngăn dục phi nghĩ tiến hóa đến thành nhục thể về sau, hẳn nghĩ không cần thức ăn, rất nhanh hẳn liền phát hiện hẳn đã sai, Ngăn dục phi nghĩ không chỉ cần thức ăn mà so trước kia nhu cầu còn lớn hơn.

Sau khi mang trúng Phôi sùng Biến dị Phật Tâm liên dứt cho Ngăn dục phi nghĩ, nó cũng không có biến hóa rõ ràng, chỉ xuất hiện một chút nhắc nhở.

Chờ ta kiểm được một đầu cực phẩm biến dị Phật Tâm liên lại áp cũng không muộn. Chu Văn tự nhiên muốn trúng Phôi sùng biến dị Phật Tâm liên đầy đủ kỹ năng và thuộc tính.

Ngược lại hẳn có nhiều thời gian kiểm trúng biến dị Phật Tâm liên, kiểm cực phẩm chỉ là vấn đề thời gian và vận khí.

Nắm ao sen Phật Tâm liên đều chém sạch sẽ, cũng không thể lấy được một quả trứng Phật Tâm liên, Chu Văn không ngừng chạy tới Tiểu Phật tự.

Tiến vào Tiểu Phật tự, Chu Văn đem Mê Tiên kinh chuyển hóa thành Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, sau đó lúc này mới điều khiển Nhân vật tí hon đi vào bên trong Phật điện.

Vẫn như cũ Phật tượng dữ tợn nhìn chăm chăm Nhân vật tí hon, chẳng qua là lần này, Nhân vật tí hon không có lập tức chết bất đắc kỳ tử.

Thành công, Tiểu Bàn Nhược quả nhiên cùng Phật điện có liên quan. Chu Văn trong lòng vui vẻ, thao túng Nhân vật tí hon tiếp tục đi lên phía trước, cuối cùng thấy rõ ràng tình cảnh bên trong Phật điện.

Bên trong Phật điện có rất nhiều bích họa Phật giáo, có điều Chu Văn chỉ thấy những hình ảnh bích họa Phật giáo tại Phật miếu thật khác biệt so với những cái hẳn đã từng nhìn thấy, tại

đây toàn là những bích họa về cảnh tượng địa ngục.

Có đồ án Ngưu Đầu Quả bị ném xuống chảo dầu, cũng có quả vật đầu chim bị rút đi đầu lưỡi, còn có tiểu quý bị cưa thành hai nửa bức họa, toàn bộ Phật điện âm u kinh khủng, phảng phất như địa ngục bên trong Hình Điện.

Mà cái Phật tượng kia cũng rất khác biệt so với Phật tượng bình thường, ngoại trừ diện mạo dữ tợn bên ngoài, hẳn lại còn có hai khuôn mặt khác nhau.

Một cái đầu bên trên sinh ba tấm mặt, Chu Văn thấy chính diện là khuôn mặt dữ tợn, mà hai bên đều có khuôn mặt, bên trái mặt cùng mặt Phật tượng bình thường không khác lắm, diện mạo hiền lành mỉm cười.

Phía bên phải gương mặt kia lại so chính diện còn muốn quái dị hơn diện mạo là một mặt khô thối thối, khôe mắt còn mang theo huyết lệ, dữ tợn ngoài ra có một tia thê lương.

Đây rốt cuộc là Phật gì? Chu Văn kinh nghi, hẳn dùng kiến thức Phật giáo nông cạn của mình, chưa từng nghe nói qua trong Phật giáo có Phật nào có ba mặt như vậy.

Bên ngoài không có tấm biển Phật điện, Phật tượng bên cạnh cũng không có ghi rõ tên Phật này, toàn bộ bên trong đại điện, ngoại trừ một Phật tượng bên ngoài, không còn Phật tượng khác, cũng không có phát hiện dị thứ nguyên sinh vật.

Thời điểm Chu Văn nghi hoặc, đã thấy Tam diện Phật tượng có sáu con mắt phóng ra kim quang, sau đó Phật tượng cũng dần dần nổi lên màu vàng vàng sáng, như đúc thành kim thân.

Chu Văn trong lòng giật mình, không chế Nhân vật tí hon muốn rời khỏi đại điện, sự tình ra khác thường tất có biến, mặc dù ở trong game từ vong không phải là cái chết thật sự, Chu Văn cũng không muốn tùy tiện lãng phí một giọt máu.

Không đợi Chu Văn điều khiển Nhân vật tí hon rời khỏi đại điện, sáu con mắt Phật tượng như là sáu đạo chùm sáng, chiếu xạ ở trên người hắn, sau đó liền thấy Phật tượng mở miệng nói chuyện.

Có điều lời hắn nói cũng không có khả năng phát ra âm thanh, mà là dùng chữ viết xuất hiện ở trên màn ảnh.

Thành tín với Phật được Phật ban thưởng, có thể từ nơi này lựa chọn một trong ba con Phôi sùng hệ Phật là thủ hộ giả của ngươi.

Theo những chữ viết hiển hiện, hai cánh tay Phật tượng kim thân chậm rãi giờ lên, ở giữa song chương của hắn, từng đạo lưu quang ngưng tụ, dần dần biến thành ba cái trứng Phôi sùng.

Ba cái trứng Phôi sùng đều phát ra kim quang sáng chói, giống như có Phật Quang thủ hộ, chẳng qua hình dáng lớn nhỏ có chút khác biệt, rõ ràng không phải cùng một loại Phôi sùng.

Chu Văn thử dùng di động xem xét tư liệu ba quả trứng Phôi sùng, lại phát hiện không có cách xem xét, chỉ có thể thử vận may.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Lựa chọn

Dùng mắt xem xét, ba quả trứng Phôi sùng đều màu vàng, nhưng ba loại màu vàng lại có chút khác biệt.

Bởi ở trong game, Chu Văn cũng nhìn không ra ba quả trứng Phôi sùng đến cùng lớn thế nào, dùng Nhân vật tí hon so sánh, lớn nhất là trứng Phôi sùng cao cỡ nửa người, không chỉ toàn thân màu vàng Phật Quang lưu chuyển, mà lại tại bên trong kim quang, mơ hồ còn có lộ ra từng tia từng tia xích quang, mặc dù cảm giác không thấy nhiệt độ của nó, tuy nhiên lại dễ cho người ta cảm thấy cái kia viên trứng lớn bên trong nhất định nóng bỏng vô cùng.

Bên trái là trứng Phôi sùng nhỏ nhất, chỉ lớn bằng ngón tay Nhân vật tí hon, cũng là màu vàng, trứng Phôi sùng này lại sáng long lanh giống như một khóa bảo thạch mát mẻ màu vàng óng ánh.

Ở giữa một quả trứng Phôi sùng to như bóng đá, như hoàng kim đúc thành, vỏ ngoài có rất nhiều hoa văn phức tạp, như là một loại kinh văn Phật giáo, Chu Văn xem không hiểu.

Nên chọn quả nào tốt nhất đây? Chu Văn đánh giá ba quả trứng Phôi sùng có chút do dự.

Mặc dù khả năng Nhân vật tí hon, Chu Văn có thể trải nghiệm, có điều coi như dùng thị giác Nhân vật tí hon, cũng không phân biệt được ba khóa trứng Phôi sùng ai tốt ai xấu.

Phật Tử, tuân theo bản tâm ngươi rồi lựa chọn, không cần lưỡng lự. Tam diện Phật lại mở miệng lần nữa nói ra, biến hóa thành hình thức chữ viết cột.

Chu Văn suy nghĩ một chút, xác thực không có gì t lưỡng lự, hẳn căn bản chưa nghe nói qua loại Phôi sùng này, cũng không thể nào phán đoán, không bằng liền chọn một quả nhìn vừa mắt, cái khác liền giao cho lão thiên đi.

Nghĩ tới đây, Chu Văn không do dự nữa, trực tiếp điều khiển Nhân vật tí hon đưa tay bắt lấy quả trứng nhỏ nhất trong ba quả.

Quả trứng Phôi sùng bị Nhân vật tí hon nắm trong lòng bàn tay, lập tức chỉ thấy cái trứng Phôi sùng kia xuất hiện Phật Quang màu vàng nở rộ.

Thu hoạch được trứng Thần thoại Phôi sùng, tiến hành tự động ấp...

Ngươi muốn... Hố ta... Chu Văn lập tức quát kêu ra tiếng, vung tay liền muốn ném chiếc điện thoại thần bí trong tay.

Chu Văn có biến thành thằng ngu cũng biết dùng lượng Nguyên khí bây giờ của hắn, đừng nói ấp trứng Thần thoại Phôi sùng, coi như trứng Truyền kỳ Phôi sùng cũng có thể đem hắn hút khô.

Đáng tiếc tốc độ vung tay của Chu Văn vẫn quá chậm, trong điện thoại di động đã có một cỗ lực lượng kinh khủng truyền tới, trong chốc lát đem Nguyên khí trong thân thể của Chu

Văn hút sạch sành sanh.

Mười điểm Nguyên Khí, ít đến thương cảm, Chu Văn chỉ cảm giác thân thể lập tức bị móc rỗng, cái này cũng chưa tính, huyết dịch toàn thân giống như là bị máy bơm hút hướng về hai tay mười ngón tụ tập.

Đầu ngón tay lập tức phá tan đến, mười ngón máu tươi như mười đạo huyết tuyến phun trên điện thoại di động, chốc lát bị điện thoại hút sạch sành sanh.

Xong, ta sẽ trở thành sinh viên năm nhất vì chơi game mà chết sao? Chu Văn trong lòng lóe lên một cái ý niệm như vậy, một giây sau, trong điện thoại di động hấp lực lại biến mất không còn tăm tích.

Chu Văn hai tay mười ngón khôi phục tự do, cũng không phun máu, đồng thời tại tai trái của hắn, xuất hiện một hoa văn kỳ dị màu vàng.

Hoa văn màu kim sắc như một cái ký hiệu, ở bên tai trái, khiến Chu Văn cảm giác tai trái có một loại cảm giác âm áp.

Ta lại đem trứng Thần thoại Phôi sùng ấp rồi? Chu Văn không thể tin được kết quả này, thực sự quá ngoài dự đoán.

Một đầu Truyền Kỳ Ngân dục phi ngã, khiến Nhân vật tí hon trực tiếp bạo thể mà chết, trứng Thần thoại Phôi sùng không có hút bạo Nhân vật tí hon, chẳng qua khiến Chu Văn tổn thất toàn bộ Nguyên Khí cùng một bộ phận huyết dịch mà thôi, cái này thực sự không phù hợp với trứng Thần thoại Phôi sùng.

Mà lúc Chu Văn Đế Thỉnh, hai quả trứng Phôi sùng trong tay Tam diện Phật biến mất không thấy gì nữa, Phật Quang sáng chói Phật tượng cũng dần dần thu liễm hào quang, khôi phục nguyên bản hình dạng, không còn bất kỳ động tác gì.

Chu Văn vội vàng nhìn qua thuộc tính Đế Thỉnh, muốn xác định một thoáng, có phải hay không Thần thoại Phôi sùng.

Đế Thỉnh: Phàm thai (Có thể tiến hóa).

Lực lượng: 11.

Tốc độ: 11.

Thế phách: 11.

Nguyên Khí: 11.

Kỹ năng thiên phú: Đế Thỉnh, Bất Hủ Kim Thân, Tịnh Tà, Cửu cực.

Phối hợp trạng thái: Vòng tai.

Tròng mắt Chu Văn muốn trợn lồi ra, Đế Thỉnh vậy mà không phải Thần thoại mà là Phàm thai, có thể toàn thuộc tính 11 điểm Phàm thai Phôi sùng, Chu Văn thật chưa nghe nói qua.

Mà lại cái tên này vậy mà có được bốn cái kỹ năng thiên phú, này cũng đã là Phôi sùng kỹ năng thiên phú cực hạn.

Hệ thống nhắc nhở là cấp độ Thần thoại không có sai, vì cái gì ấp ra tới lại là một cái Phàm thai? Chẳng lẽ nói cái này cũng thuộc tính có thể tiến hóa? Rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể tiến hóa đây? Sẽ không giống Ngân dục phi ngã, đều cần ăn trứng Phôi sùng tiến hóa? Chu Văn không dám tiếp tục lưu lại bên trong Phật điện, để tránh lại xảy ra bất trắc.

Ra khỏi Phật điện, lại dạo qua một vòng bên trong Tiểu Phật tự, Chu Văn phát hiện nơi này thật không hổ là Tiểu Phật tự, ngoại trừ chính điện bên ngoài, vậy mà không có cái miếu thờ khác, có điều cũng có thể do đất đá sụp đổ che giấu chùa miếu ở nơi khác.

Chu Văn lại dạo một vòng bên trong Tiểu Phật tự, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, lần nữa tiến vào trong chính điện, Tam diện Phật cũng mất phản ứng.

Chu Văn đành phải lui ra khỏi Tiểu Phật tự, sau đó trực tiếp thoát khỏi trò chơi, lúc này mới dám gọi Đế Thỉnh.

Tiểu Phật tự quá quý dị, mặc dù tại bên trong trò chơi, Chu Văn cũng không dám ở nơi đó làm loạn.

Đế Thỉnh cái tên này, kỳ thật Chu Văn cũng không xa lạ gì, thậm chí có thể nói là như sấm bên tai.

Trong truyền thuyết thần thoại Phật giáo, Đế Thỉnh là vật cưỡi của Bồ Tát, theo thuyết là một con chó trắng biến thành, có bản lĩnh nghe mọi chuyện bên trong thiên địa, đồng thời vô cùng trung thành.

Trong truyện Tây Du Ký, Lục Nhĩ mi hầu giả trang Tôn Ngộ Không, chư thiên thần tiên đều phân không ra thật giả, Đế Thỉnh lại nghe được thật giả nhưng có lý do nên không dám nói.

Cái tên này, sẽ không phải là trong truyền tHuyết Đế Thỉnh? Chu Văn trong lòng đến có chút chờ mong.

Đề Thỉnh bị triệu hoán đi ra, Chu Văn lập tức có chút buồn bực, đó cũng không phải chó trắng, mà là một con khi lông vàng lớn cỡ lòng bàn tay.

Nó có một thân lông vàng, con mắt như hai khóa bảo thạch màu vàng, nhìn đến là hết sức đáng yêu, nhưng chỉ có điều là quá nhỏ.

Cái tên này là Đế Thỉnh? Chu Văn thực sự có chút khó mà tin được.

Chu Văn lại thử một chút đem Đế Thỉnh vào trạng thái phối hợp, khi lông vàng lập tức biến thành một cái màu vàng vòng tai rơi vào Chu Văn tai trái phía trên.

Chu Văn chỉ cảm thấy lỗ tai đột nhiên run lên, tựa như đeo máy trợ thính, tai trái trở nên Thanh Linh nhạy cảm không biết bao nhiêu lần, nguyên bản nghe chưa đến thời điểm, lúc này lại đều nghe rõ ràng.

Ừm nhìn! Một nữ nhân thanh âm rên rỉ, đột nhiên truyền đến Chu Văn trong tai, nhường Chu Văn cảm giác có chút là lạ, nhìn thoáng qua phương hướng âm thanh truyền tới, lại là sát vách.

Mà sát vách ở người, liền là cái kia kiều ngạo lạnh lùng, đầu óc còn có chút vấn đề

An Tĩnh.

Không đúng vậy, nơi này lâu nhò đều có đặc thù cách âm trang bị, liền có được thính lực Nguyên Khí kỹ người cũng không cách nào tường ngăn nghe âm, ta làm sao có thể nghe được sát vách thanh âm đâu? Chẳng lẽ nói Đề Thính đối với thính lực tăng cường đã đến tình trạng như thế? Chu Văn âm thầm nghĩ đến.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Long

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Sinh bệnh

Tiếng rên rĩ thốt khổ truyền tới đứt quãng, Chu Văn khẽ nhủ mảy, đang do dự có nên đến cách vách xem một chút hay không.

Có điều nghĩ đến An Tĩnh này thực khó hiểu, vẫn nên không có quan hệ gì với nàng ta thì hơn, hơn nữa nơi này là học viện, có bệnh viện phụ thuộc riêng, nếu An Tĩnh thực sự có chuyện gì, gọi điện một cái là lập tức có y sinh tới giúp.

Chu Văn đang chuẩn bị lấy Đề Thính khuyên xuống, lại nghe cách vách truyền tới tiếng vật nặng đáp đất.

Thanh âm truyền vào tai Chu Văn, trong đầu Chu Văn lập tức hiện lên hình ảnh An Tĩnh bị ngã, hình ảnh kéo lên một cái rồi biến mất, sát vách cũng không còn động tĩnh nào truyền tới.

- Không phải An Tĩnh xảy ra chuyện gì chứ?

Dù Chu Văn không thêm đề ý tới An Tĩnh, thế nhưng hai bên cũng không có huyết hải thâm cừu, mà nhìn mặt mũi mẫu thân Âu Dương Lam của nàng, Chu Văn hẳn cũng không thể trở mặt nhìn người ta xảy ra chuyện.

Do dự một chút, Chu Văn quyết định qua cách vách xem một chút.

Rửa mặt, rời khỏi tiểu lâu, trực tiếp nhảy qua hàng rào một vi lan thấp, đứng trước cửa chính tiểu lâu của An Tĩnh, ấn chuông cửa.

Chu Văn thầm nghĩ, nếu An Tĩnh có thể đáp lại, vậy hẳn sẽ không sao, hẳn liền trở về tiếp tục chơi game.

Nếu như không đáp lại, vậy khẳng định là có chuyện, hẳn cũng không thể thấy chết mà không cứu, tối thiểu nhất cũng phải có chút đồng tình, coi như là một người xa lạ, thuận tay bấm điện thoại gọi cấp cứu cũng là chuyện nên làm.

ấn chuông cửa, không có người đáp lại, tiểu lâu đầy yên tĩnh, hoàn toàn không có thanh âm trả lời, Chu Văn dùng sức dùng tai đeo Đề Thính khuyên để nghe, vẫn không nghe được bất kỳ thanh âm nào truyền tới, ngay cả tiếng bước chân cũng không có.

- Chẳng lẽ thực xảy ra chuyện rồi?

Chu Văn khẽ nhủ mảy, để xác nhận, hẳn lại liên tục ấn chuông, bên trong vẫn yên tĩnh, không hề có một chút thanh âm.

- Xem ra thực có chuyện rồi.

Chu Văn không do dự nữa, đưa mắt nhìn quanh tiểu lâu.

Cửa chính có khóa mật mã, hơn nữa còn dùng tài liệu đặc thù để chế thành, một đập ra cũng không dễ, nếu như không thể vào được, vậy Chu Văn liền định gọi điện thoại báo trong trường học.

Xoay chuyển ánh mắt, thấy cửa kính cường lực trên tầng hai không khóa trái, Chu Văn liền trực tiếp nhảy lên, nhún một cái trực tiếp lên ban công, kéo cửa kính, bước vào trong tiểu lâu.

Kiến trúc của các tiểu lâu trong Tứ Quý viên đều giống nhau, Chu Văn xe nhẹ đường quen, vọt thẳng tới phía phòng ngủ.

- May mà nàng ta có chuyện ở phong ngủ, chứ nếu là phòng luyện công, sợ là chỉ có thể báo cho nhân viên của nhà trường, cũng không biết nhân viên y tế chạy tới, còn có thể kịp cấp cứu hay không.

Chu Văn kéo chốt cửa, cửa không khóa trái, liền đẩy cửa bước vào.

Đập vào mắt là An Tĩnh ngã xuống cạnh giường, sắc mặt tái nhợt dọa người, nhắm mắt cắn răng, trán đỏ mồ hôi lạnh, thân thể cũng hơi cứng ngắc, thoạt nhìn có chút không ổn.

- Người sao rồi?

Chu Văn bước tới, ngồi xổm trước người An Tĩnh, lấy tay ấn ấn huyệt nhân trung dưới mũi.

Lúc này An Tĩnh thậm chí muốn chết quách cho rồi, bởi vì thể chất của nàng, từ nhỏ đã mắc một loại quái bệnh, thường cách một thời gian sẽ phát tác một lần, mỗi lần phát tác thì toàn thân đều rất thống khổ, nghiêm trọng thì sẽ tới mức toàn thân cứng ngắc, không thể động đậy.

Cũng may mà cái quái bệnh này cũng tương tự như cái ngày mà bà di tới thăm, mỗi lần phát sinh đều có thể tính được tương đối chính xác, thời gian đó, nàng sẽ tự mình chịu qua trong phòng ngủ.

Hôm nay cũng thế, vốn định nằm yên trên giường để chịu đựng, thế nhưng lại bởi phát tác tương đối mạnh, cho nên nàng không thể nhịn được, khẽ phát tiếng rên rĩ thốt khổ, không nghĩ tới lại bị Chu Văn nghe được.

Vì quá thống khổ, nên nàng mới trần trọc mà rớt xuống giường, từ đó liền cứng ngắc không thể nhúc nhích, có điều ý thức của nàng vẫn hết sức tỉnh táo.

Trước đó, khi Chu Văn nhấn chuông cửa, nàng cũng nghe thấy, vốn cho là không có ai trả lời thì Chu Văn sẽ đi, không nghĩ tới Chu Văn lại thông qua ban công mà xông vào trong phòng.

An Tĩnh vô cùng hối hận, hối hận bản thân không khóa cửa kính lại.

Kỳ thực cũng không thể trách An Tĩnh, dù sao nơi này cũng là Tịch Dương học viện, chỉ có học viên trong này mới có thể tới đây, mà khắp nơi đều có camera giám sát, người khác dù biết nàng xảy ra chuyện, cũng không dám leo tường vào phòng.

Khi Chu Văn bước tới phòng ngủ, An Tĩnh vừa chịu thống khổ, vừa cầu nguyện Chu Văn tuyệt đối không nên tới, bởi vì hiện nàng chỉ mặc có mỗi một bộ đồ ngủ.

Mỗi lần phát tác, nàng đều sẽ đỏ rất nhiều mồ hôi, sau đó cần phải thay đồ giặt dũ, vô cùng phiền phức, cho nên nàng mới mặc áo ngủ.

Lại thêm tư thế trên đất của nàng cũng thực chướng tai gai mắt, với An Tĩnh từ nhỏ đã được dạy lễ nghi gia giáo, nàng thực sự không thể chấp nhận bộ dạng hiện tại lại bị người khác nhìn thấy, huống chi người này còn là địch nhân giả tướng Chu Văn của nàng.

Chu Văn lại cũng không nghĩ nhiều như vậy, chỉ coi An Tĩnh là bệnh nhân, vừa ân huyết, vừa nói:

- Người có nghe được ta nói không? Nghe được không?

An Tĩnh trừng mắt nhìn Chu Văn, đáng tiếc nàng cũng chỉ có thể trừng mắt, thống khổ mà nàng phải chịu đã đạt tới đỉnh cao nhất, thân thể cứng ngắc, toàn thân run rẩy, răng cũng lập cập, đầu còn năng lực nói chuyện.

- Đừng lo lắng, ta sẽ giúp người gọi bác sĩ.

Chu Văn thấy An Tĩnh mở to hai mắt, liên yên tâm hơn không ít, nếu còn chưa chết, như vậy vẫn còn cơ hội cứu trị.

Ngay sau đó, Chu Văn không do dự nữa, lấy ra điện thoại bình thường, muốn ấn gọi số cấp cứu của học viện, để ý sinh tới cứu An Tĩnh.

Là học viên được ở Tứ Quý viên, phúc lợi được hưởng đương nhiên là tốt nhất.

An Tĩnh thấy Chu Văn muốn gọi báo cho bệnh viện, thậm chí vừa tức vừa gấp, quái tật của nàng không phải bác sĩ bình thường có thể trị được, đi bệnh viện cũng vô dụng, bằng không với thực lực An gia, nàng hoàn toàn có thể tới bệnh viện tốt nhất Liên bang, tìm bác sĩ giỏi nhất để chữa bệnh.

Điều khiến An Tĩnh không thể chấp nhận nhất, chính là hiện nàng chỉ mặc bộ váy ngủ che tới nửa bắp đùi, tóc tai còn bù xù, giờ mà bị y sinh khiêng đi, để những học viên khác thấy, An Tĩnh thực sự không thể chấp nhận nổi.

Mặc dù biết Chu Văn có ý tốt, thế nhưng An Tĩnh vẫn không chịu được mà hận nghiêng răng.

Mất thấy Chu Văn sắp ấn gọi, An Tĩnh liều mạng khống chế thân thể, dùng ý chí kiên cường điều khiển hàm răng run lấy bảy kêu lên:

- Đừng... đừng gọi điện... ta không sao...

Nói được mấy chữ, An Tĩnh cơ hồ dùng đến khí lực toàn thân, vẻ mặt càng thêm tái nhợt, thanh âm run rẩy, cơ hồ không thể nghe rõ.

Cũng may mà Chu Văn có Đế Thỉnh khuyên, có thể nghe rõ lời An Tĩnh nói, tuy nhiên lại nghi ngờ nhìn về mặt thống khổ của An Tĩnh:

- Ta thấy bộ dạng của người không giống như không sao, có bệnh thì phải trị, không thể giấu bệnh sợ thầy, người thả lỏng là được, cái khác cứ giao cho các y sinh...

An Tĩnh thăm phiền muộn, may mà đã qua thời điểm thống khổ nhất, cảm giác đã khá hơn một chút, cố nén đau nhói trong cơ thể, mở miệng cắn hận nói:

- Ta thực sự không sao, người đi đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Trà Bô Huyết

- Người như vậy không giống không sao.

Chu Văn suy nghĩ một chút, bưng tỉnh đại ngộ nói:

- Có phải là người sợ ta thừa cơ trả thù? Người không cần lo lắng, mặc dù ta thấy người không được tốt lắm, thế nhưng nể mặt Lam tỷ cùng lão ba, ta sẽ không hại người, chẳng qua chỉ giúp người gọi y sinh thôi.

Nói xong, Chu Văn liền muốn gọi cấp cứu.

An Tĩnh vừa thẹn vừa vội, chỉ có thể lặn hờ:

- Không cần, thực sự không cần, ta... ta... ta... chỉ tới ngày thôi... nghỉ ngơi một chút là được... người đi nhanh đi... đừng quấy rầy ta nghỉ ngơi...

An Tĩnh có lý mà không thể nói với Chu Văn, lúc này cũng không nghĩ được nhiều nữa, trước đuổi Chu Văn đi rồi tính.

- Thì ra là thế, trước nghe nói con gái các người tới ngày sẽ rất đau, không nghĩ tới lại đau đến như thế.

Từ nhỏ Chu Văn đã sống một mình, lại không có mẫu thân, cho nên căn bản không biết mấy chuyện này thế nào, tuổi lớn một chút thì bắt đầu khổ luyện Nguyên Khí quyết, chưa từng có bạn gái, cho nên chuyện này cũng chả biết gì.

Mặc dù còn chút hoài nghi, thế nhưng Chu Văn cảm thấy, An Tĩnh sẽ không lấy sinh mạng của bản thân ra để đùa.

- Ngại quá, vậy ta đi trước.

Chu Văn có chút ngượng ngùng nói, sau đó liền xoay người rời khỏi phòng An Tĩnh.

An Tĩnh thấy Chu Văn rời đi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy thân thể cũng thoải mái hơn không ít.

- Nữ nhân thật vất vả, may mà ta là nam nhân, hàng tháng không cần phải cảm nhận loại cảm giác đau đớn này.

Chu Văn vừa trôi lại tiểu lâu của mình vừa lẩm bẩm.

Có điều Chu Văn nghĩ lại, bản thân hẳn cũng không dễ dàng gì, mỗi ngày đi ngủ đều có người ằm ằm bên tai không dứt, thực như quỷ niệm kinh, hơn nữa mỗi ngày đều tổn nhiều máu như thế, đặc biệt là lần vừa rồi, để áp được Đế Thỉnh, hẳn phải mất tới năm sáu trăm cc máu, cũng không dễ chịu gì.

- Lần trước mua một ít đường đỏ, cũng không biết là có tác dụng hay không, trở về nấu một chút xem sao, gần đây chứng mất máu của ta ngày càng nghiêm trọng a.

Chu Văn vuốt trán, lòng thầm nghĩ.

Trở lại phòng, Chu Văn đã lại quên mất chuyện nấu đường đỏ, tiếp tục lấy điện thoại ra chơi.

Lần này Chu Văn tiến vào Cổ Hoàng thành, sau khi giết một đầu Khô Cốt tướng quân, vậy mà lại rơi ra một viên trứng Phối sùng.

Có điều thuộc tính không bằng viên trứng thứ nhất, Chu Văn trực tiếp dứt cho Ngân Dực phi kiến, còn Đế Thỉnh, hiện chưa từng thấy nhắc nhở nó đang đói khát, cho nên Chu Văn cũng không biết nó có muốn ăn hay không.

Lại quay lại Địa Hạ Phật thành, hẳn đã thăm dò Tiểu Phật tự, đi nữa cũng không có tác dụng, Huyết văn Phật Tâm liên cũng đã bị hắn chém, giờ còn chưa quét mới.

Chu Văn trực tiếp vượt qua ao sen, chạy tới sâu trong Địa Hạ Phật thành để thăm dò.

Đường đi lại nhìn thấy mấy mảnh ao sen, có điều không phải ao nào cũng có Phật Tâm liên biến dị, một ngày này, Chu Văn chỉ đánh ra được một viên trứng Phối sùng Phật Tâm liên bình thường.

Mặc dù thuộc tính không tốt lắm, nhưng dù sao cũng là Phối sùng hình thái trái tim, Chu Văn đem nó áp ra, sau này nếu chẳng may trái tim bị hư tổn, cũng có thể tạm thời dùng trạng thái phối hợp của Phật Tâm liên, để nó tạm thời làm việc thay trái tim.

Chơi lâu như vậy, Chu Văn đã có chút không nhịn được, liền tắt điện thoại đi ngủ.

Một giấc này trực tiếp ngủ tới sớm ngày thứ hai, Chu Văn mới đem số đồ bỏ huyền bỏ vào nồi, nấu một nồi trà bỏ huyết.

- Chu Văn, còn thức không? Hôm nay là ngày nhập học, ra đi dạo một chút đi.

Chu Văn vừa nấu trà xong, Lý Huyền đã gọi điện thoại tới.

- Có chuyện gì thú vị hả?

Chu Văn nghi ngờ hỏi.

- Hôm nay là ngày tân sinh nhập học, rất nhiều clb sẽ tới mời chào tân sinh, chúng ta cũng đi xem một chút.

Lý Huyền cười hắc hắc.

- Ta không hứng thú mấy cái clb đó.

Chu Văn rót một chén trà, vừa uống vừa nói.

- Không tham gia không sao, nhưng có thể tới xem mấy học tỷ học muội xinh đẹp nha.

Lý Huyền bại lộ ý đồ chân thực.

- Không hứng thú.

Chu Văn còn muốn tiếp tục thăm dò Địa Hạ Phật thành a.

- Đứng lạnh lùng như vậy a, đi xem một chút cũng tốt mà, nhiệm vụ của học viện, phần lớn đều cần tổ đội mới có thể hoàn thành, đám lão sinh đều đã có tổ đội, chúng ta cũng phải tạo tổ đội cho riêng mình, giờ đi xem một chút, cũng là để chuẩn bị cho tương lai a...

Lý Huyền nói một tràng lý do, Chu Văn thực sự thấy phiền không chịu nổi, đành phải đáp ứng đi cùng hắn.

Uống bát trà bỏ huyết lớn nhất, Chu Văn đồ trà vào trong cốc giữ nhiệt, sau đó mới ra khỏi tiểu lâu.

Đúng lúc, An Tĩnh cũng rời tiểu lâu, thấy Chu Văn, không khỏi cắn răng, liếc qua thấy Chu Văn đang cầm một cốc giữ nhiệt, không khỏi hơi ngẩn ra.

Trà kia là gì thì đương nhiên An Tĩnh biết, cầu kỳ tảo đồ trong đó đều là đồ bỏ huyết, nhìn qua liền biết là nấu với đường đỏ, lúc trước người hầu ở nhà cũng từng nấu qua cho nàng.

“Nghĩ rằng một chén trà có thể mua chuộc được ta sao?”

Nam nhân không uống loại trà này, hôm qua lại xảy ra chuyện như thế, cho nên An Tĩnh cho rằng Chu Văn nấu cho nàng, muốn hòa hoãn chút quan hệ với nàng.

Mặc dù thầm nghĩ như vậy, thế nhưng ánh mắt An Tĩnh lại không tự chủ mà nhu hòa hơn rất nhiều, cảm thấy Chu Văn này còn có chút cẩn thận.

Chu Văn ra khỏi tiểu viện, An Tĩnh cũng đi ra, Chu Văn cần đi qua chỗ An Tĩnh mới có thể tiếp tục ra ngoài.

An Tĩnh nhìn Chu Văn đi tới, thầm nghĩ nếu Chu Văn đưa trà cho nàng, nàng có nên nhận hay không.

Đang suy tư, Chu Văn đã bước tới trước mặt, thấy An Tĩnh nhìn bản thân, Chu Văn khẽ gật đầu, xem như chào hỏi.

An Tĩnh thấy Chu Văn gật đầu với nàng, còn tưởng Chu Văn muốn đưa trà bỏ huyết, hơi nghiêng ánh mắt, chờ Chu Văn đưa trà.

Ai biết, Chu Văn lại cảm chén đi lướt qua, căn bản không có ý đưa nàng, hơn nữa vừa đi còn vừa cảm chén nhấp môi.

- Hình như hơi ngọt quá.

Chu Văn ném thứ, lại tự lẩm bầm.

Giương mặt An Tĩnh đỏ bừng, hai mắt như muốn phun lửa.

Chu Văn không để ý tới An Tĩnh, trực tiếp đi thẳng ra khỏi Tứ Quý viện.

- Đàn ông con trai đi uống loại trà này, bỏ chết người đi.

An Tĩnh nhìn bóng lưng Chu Văn rời đi, hận nghiêng răng.

Hôm nay là ngày tân sinh nhập học, có điều Tích Dương học viện không giống các trường khác, không hề có cái gọi là nghi thức hoan nghênh, cũng không có quá nhiều trang trí đặc biệt, ngoại trừ người nhiều một chút, thoát nhìn chẳng khác mọi ngày.

Hai bên cửa chính, bày hai dãy bàn chỉnh tề, trên bàn bày đầy biển tuyển thành viên, là các CLB trong trường đang tuyển máu mới.

Tích Dương học viện cũng ủng hộ các CLB nhận người, dù sao vào CLB, các học viên sẽ càng hiểu được các hợp tác, đặc biệt là khi tiến vào đệ tứ nguyên Linh vực để làm nhiệm vụ.

- Chu Văn, ta ở đây.

Khi Chu Văn đang quan sát, liền nghe được thanh âm Lý Huyền từ một CLB đang tuyển thành viên truyền sang.

Chu Văn quay đầu nhìn sang, đã thấy Lý Huyền cùng Lý Vị Ương đứng chung một chỗ, Lý Vị Ương cũng đang vẫy vẫy hân.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Ngày nhập học

- Chu Văn, có hứng thú gia nhập Vị Ương xã của chúng ta không?

Lý Vị Ương vừa nói vừa nháy mắt với Chu Văn:

- Thành viên chủ yếu của Vị Ương xã của chúng ta là nữ, rất nhiều học tỷ xinh đẹp a.

Chu Văn vẫn cười không đáp, Lý Huyền lên kêu lên:

- Tỷ, người làm người không từ tể a, sao có thể cướp người với ta? Có điều người muốn cướp cũng vô dụng, ta cùng Chu Văn muốn tự mình thành lập một CLB riêng, không thể nào có chuyện Chu Văn gia nhập Vị Ương xã của các người.

Chỉ thấy một hàng nữ sinh phía sau, từng người tranh kỳ đầu điểm, bày ra đủ các tư thái lãnh diễm gọi cảm, tựa như trăm hoa đua nở.

- Mỹ nhân kế, tỷ, người làm vậy là phạm quy a.

Lý Huyền chảy nước miếng kháng nghị.

- Cái này gọi là sử dụng tài nguyên sẵn có.

Lý Vị Ương không thêm đề ý tới kháng nghị của Lý Huyền, cười nói với Chu Văn:

- Thế nào, tính chút gia nhập Vị Ương xã của chúng ta đi, học tỷ sẽ không bạc đãi người.

Chu Văn khẽ lắc đầu:

- Ta đã đáp ứng cùng Lý Huyền thành lập CLB mới rồi.

Bị Chu Văn cự tuyệt, Lý Vị Ương có chút bất đắc dĩ, chỉ đành nói:

- Được rồi, có điều hy vọng CLB của các người có thể liên minh với Vị Ương xã của chúng ta, sau này có cơ hội thì cùng nhau làm nhiệm vụ.

- Không thành vấn đề, tuyệt đối không có vấn đề.

Lý Huyền một lời đáp ứng, tầm mắt lại phiêu phiêu về phía nữ sinh của Vị Ương xã.

- Nhìn cái gì, tiểu xử nam.

Lý Vị Ương cười nhạo nhìn Lý Huyền, sau đó chào Chu Văn, mang theo đám thành viên đi mời chào những học viên mới khác.

Lý Huyền cười hắc hắc:

- Chu Văn, vừa rồi ngươi bỏ lỡ cơ hội cực tốt rồi, Vị Ương xã chỉ tuyển nữ sinh, ngươi kém chút là trở thành nam sinh duy nhất trong các nàng, thực chẳng khác nào bỏ qua cơ hội làm Hoàng đế rồi.

Chu Văn không thêm đề ý, tầm mắt lướt ra:

- Khi nào thì thành lập CLB của chúng ta? Hiện tại có thể mời chào thành viên chưa? Hiện tại mà còn không hành động, chỉ sợ tân sinh khá một chút đều sẽ bị CLB khác tuyển đi hết a.

Những CLB khác đều đang mời chào tân sinh mới nhập học, mà Lý Huyền lại như chưa hề có một chút chuẩn bị nào cả.

Lý Huyền bất đắc dĩ nói:

- Đây cũng là chuyện bất khả kháng a, tân sinh nhập học một tháng mới có đủ tư cách lập CLB, hơn nữa phải tập hợp đủ năm người mới có thể xin, mà học sinh bình thường đều chọn các CLB hiện có sẵn. Có điều, chúng ta muốn thành lập CLB mới hơi phiền toái, nhưng lại không cần phải bị người hạn chế, cũng không cần bận tâm những thành viên cũ.

Chu Văn gật gù đầu, sở dĩ hắn không muốn gia nhập Vị Ương xã, cũng chính bởi nguyên nhân này.

Nếu như có thể, hắn tình nguyện không gia nhập bất cứ CLB nào, tự mình một mình yên tĩnh chơi game còn ngon hơn gia nhập CLB.

Chu Văn nhìn về phía đám tân sinh nhập học từ cửa chính, đột nhiên hơi ngần ra, trước mắt hắn xuất hiện hai thân ảnh quen thuộc.

Một nữ sinh cao gầy, một nam sinh trung đẳng, rõ ràng chính là Phương Nhượng Tích cùng Điền Hường Đông.

Phương Nhượng Tích cùng Điền Hường Đông cũng nhìn thấy Chu Văn, lập tức vác theo balo tới, Điền Hường Đông còn dương dương đắc ý chào hỏi Chu Văn:

- Chu Văn, không nghĩ tới lại có thể gặp chúng ta ở đây chứ?

- Thực sự không nghĩ tới, các ngươi cũng chọn Tích Dương học viện.

Chu Văn thực sự có chút ngoài ý muốn, Liên bang có nhiều trường đại học như vậy, trong đó thì Tích Dương cũng không phải lựa chọn tốt nhất, vậy mà Phương Nhượng Tích cùng Điền Hường Đông cũng chọn tới đây.

Phương Nhượng Tích nhìn các CLB chung quanh, sau đó nhìn về phía Chu Văn hỏi:

- Chu Văn, ngươi đã chọn CLB chưa?

- Mỹ nữ, ta cùng Chu Văn đang dự định thành lập CLB riêng, không bằng ngươi cũng gia nhập cùng chúng ta đi, ta để ngươi làm phó xã trưởng.

Lý Huyền ra vẻ phong độ, bắt chuyện với Phương Nhượng Tích.

- Được.

Phương Nhượng Tích mỉm cười đáp ứng.

Không nghĩ tới Phương Nhượng Tích lại đáp ứng thoải mái như vậy, Lý Huyền hơi ngấy ra một lúc, sau đó ngượng ngùng nói:

- Có điều chúng ta đều là tân sinh, phải thêm một tháng nữa mới có thể xin thành lập CLB, nếu mỹ nữ cần kíp, có thể tính tới các CLB uy tín lâu năm khác.

Lý Huyền ngoài miệng phóng khoáng, thế nhưng lại là xử nam hàng thật giá thật, hơn nữa còn là xử nam không dám phá thân.

- Không cần, ta chờ các ngươi thành lập CLB mới.

Phương Nhượng Tích vừa nói vừa nhìn Chu Văn, khẳng định chắc nịch.

- Chu Văn, ngươi thực có phúc nha.

Lý Huyền vỗ vỗ bả vai Chu Văn, vừa cười vừa nói.

Hắn đương nhiên có thể nhìn ra, Phương Nhượng Tích vì Chu Văn mà muốn gia nhập CLB còn chưa thành lập của bọn hắn.

- Chu Văn, chuyện lúc trước rất xin lỗi, mong ngươi tin tưởng, sau này tuyệt không lặp lại chuyện như vậy.

Chuyện Phương Nhượng Tích nói tới, đương nhiên chính là chuyện khi thi tốt nghiệp, nàng đột nhiên rời đội ngũ.

- Không sao, cũng không phải là lỗi của ngươi.

Chu Văn cũng không để chuyện kia trong lòng.

Chu Văn hẳn cho rằng, Phương Nhượng Tích cùng Điền Hường Đông với hắn đều không thân cũng chẳng quen, dưới tình huống đó lựa chọn rời khỏi cũng là chuyện rất bình thường.

Điền Hường Đông vội vàng cười nói:

- Đứng đứng đứng, trước kia là chúng ta bị buộc, hiện tại chúng ta đã vào Tịch Dương học viện, sau này nhất định có tiền đồ, sẽ không phải cố kỵ nhiều như vậy, cam đoan sẽ không có lại tình huống trước kia.

Chu Văn không nói gì thêm, nhân sinh vốn thế, không ai thể biết sau này thế nào, cam đoan hiện tại hoàn toàn không có ý nghĩa.

- Nếu là bạn cũ, vậy đề ta dẫn các người tới chỗ ghi danh a.

Lý Huyền vừa đi vừa giới thiệu:

- Tịch Dương học viện có chút khác với các trường khác, ở đây rất ít lễ tiết nghi thức, tân sinh nhập học cũng không hề có lễ hoan nghênh, trực tiếp báo danh liền có thể về ktx, ngày mai trực tiếp bắt đầu học. Đứng rồi, quên nói cho các người biết, ngày đầu tiên nhập học cũng là ngày thực chiến khảo thí tân sinh sẽ được đưa vào dị thứ nguyên Linh vực săn giết sinh vật dị thứ nguyên, các người nên chuẩn bị tâm lý.

- ủa, khảo thí ở đâu? Là Phật thành sao?

Chu Văn kinh ngạc hỏi.

- đương nhiên không phải, Phật thành là dị thứ nguyên Linh vực mới phát hiện, còn chưa thể hoàn toàn khống chế, sẽ không để học viên mới phải đi mạo hiểm, căn cứ kinh nghiệm của năm trước, hẳn sẽ chọn một trong bốn dị thứ nguyên Linh vực an toàn nhất, mỗi tân sinh chỉ cần giết được một đầu sinh vật dị thứ nguyên, là có thể tính là hoàn thành nhiệm vụ, giết càng nhiều, thành tích sẽ càng tốt.

Lý Huyền nói.

- Làm vậy để làm gì?

Chu Văn hỏi.

- Có thể tính là một lần kiểm tra đi, mặc dù người có thể thi vào đây đều là học sinh mạnh nhất ở các trường cấp ba, thế nhưng năng lực cao thấp không đều, làm như vậy thứ nhất là có thể để các giáo viên làm quen với thực lực chân chính của tân sinh, thứ hai cũng là muốn lập danh sách đại biểu tân sinh năm nhất.

Lý Huyền giải thích.

- Danh sách đại biểu tân sinh năm nhất?

Điền Hường Đông tỏ mò hỏi.

- Chính là danh sách thành tích, thành tích càng cao, tài nguyên được nhận cũng càng nhiều, có thể tính là một cơ chế để ban thưởng.

Lý Huyền nhìn Chu Văn, tiếp tục nói:

- Nếu là năm trước, với thực lực của Chu Văn có cơ hội tiến vào ba vị trí đầu, thế nhưng năm nay quá nhiều mãnh nhân, chỉ nói riêng An Tĩnh kia, hai ba năm trước đã bước vào Truyền kỳ, thứ nhất năm nay, năng ta ăn chắc rồi a.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Diễn đàn thứ nguyên

Dẫn Phương Nhược Tích cùng Điền Hường Đông đi báo danh, sau đó lại đưa bọn hắn tới ktx, Chu Văn liền tự mình trở về tiểu lâu của bản thân, hắn thực sự không mấy hứng thú với hoạt động nhập môn này.

Vừa tới Tứ Quý viên, đã thấy mấy học viên dẫn theo mấy người bước tới Tứ Quý viên, hiển nhiên chính là đặc chiêu sinh của Tịch Dương học viện, bọn hắn đều được ở Tứ Quý viên.

Chu Văn cũng không mấy hứng thú, đương nhiên cũng không đi quan tâm bọn hắn dài ngắn thế nào, cúi đầu bước tới dãy tiểu lâu phía sau.

Vừa mới bước tới dãy cuối cùng, phát hiện đã có một nữ sinh khác đứng trước tòa tiểu lâu còn lại, đang dùng thẻ mở cửa.

- Chào người, ta là Vương Lộc, người ở bên cạnh sao? Sau này chúng ta là hàng xóm rồi.

Nữ sinh kia thân thiện chào hỏi Chu Văn.

- Ta là Chu Văn.

Chu Văn cũng đáp lại một tiếng, sau đó liền đẩy cửa vào tiểu lâu của mình.

- Tân này thực kỳ quái, không hổ là đặc chiêu sinh của Tịch Dương học viện, không phải là mỗi đặc chiêu sinh ở đây đều kỳ lạ thế chứ?

Wương Lộc tỏ mò nghĩ.

Chu Văn về đến phòng, lập tức lấy điện thoại chơi game, lần này hắn tiến vào Huyết Ma kiến.

Trước đó hắn gặp bình cảnh không thể đột phá đi tiếp ở đây, trước thực lực không cho phép hắn đi tiếp, nhưng hiện Ngân Dực phi kiến đã trưởng thành, Chu Văn dự định lần nữa thử

một lần.

Kiến thành vẫn như trước, thoạt nhìn đầy thần bí mà quỷ dị, trong hang đầy các loại kiến ra ra vào vào, rất nhiều Hắc dịch phi kiến bay lượn bốn phía.

Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon đứng xa xa, để một mình Ngân Dịch phi kiến bay tới.

Ngân Dịch phi kiến trưởng thành, thuộc tính có thể nói là đỉnh cấp trong số sinh vật Truyền kỳ, bốn cánh chấn động, trực tiếp bay vọt tới Kiến thành.

Hắc Dịch phi kiến lập tức phát hiện nó, chấn động cánh đen bay tới chỗ Ngân Dịch phi kiến, đen ngịt thành một mảnh, thoạt nhìn có chút dọa người.

Ngân Dịch phi kiến nhanh như thiểm điện, độc châm sau đuôi phát động, bắn ra một đạo Ma Quang châm, đâm xuyên qua đầu con Hắc Dịch phi kiến gần nhất, Hắc Dịch phi kiến kia lập tức cầm đầu xuống dưới.

Ngân Dịch phi kiến không hề dừng lại, như hóa thành chớp bạc lao vào bầy kiến.

“Giết Hắc Dịch binh kiến, phát hiện Thứ Nguyên kết tinh.”

Chu Văn thấy giết Hắc Dịch phi kiến rút Thứ Nguyên kết tinh, thế nhưng khoảng cách quá xa, căn bản không có cách nào đi nhặt.

Nếu để nhân vật tí hon xông vào phạm vi Kiến thành, với thực lực hiện tại của Chu Văn, e là khó sống sót.

Mất thấy không ít Thứ Nguyên kết tinh dính dính đang đang rút xuống, Chu Văn cũng không dám đi nhặt, lòng thầm buồn bực.

Ngân Dịch phi kiến duy gian hành tẩu trong đám Hắc Dịch phi kiến, mặc dù đã chém giết không ít, thế nhưng số lượng Hắc Dịch phi kiến lại quá nhiều, Ngân Dịch phi kiến hiểm tử hoàn sinh liên tục, tùy thời đều có thể bị kiến triều bao phủ.

- Đáng chết, nơi này quá nhiều kiến, lại còn đều là sinh vật cấp Truyền kỳ, Ngân Dịch phi kiến không xông nổi.

Chu Văn cũng muốn khống chế để Ngân Dịch phi kiến lao ra, thế nhưng đã không còn kịp, liên tục chiến đấu trong vòng vây, vết thương trên người nó càng ngày càng nhiều.

Đình!

Lại một đầu Hắc Dịch phi kiến bị giết chết, vật mà lại rút một viên Hắc Dịch phi kiến kết tinh, cũng chính là Nguyên Khí kỹ kết tinh.

- Liều mạng!

Chu Văn nhìn không ít Thứ Nguyên kết tinh trên mặt đất, vừa rồi còn nhìn được, thế nhưng nhìn thấy Nguyên Khí kỹ kết tinh, hần liền không nhìn nổi nữa.

Không còn do dự, khống chế nhân vật tí hon xông tới hướng Kiến thành, đồng thời triệu hoán Khô Cốt nghê cùng Đế Thỉnh ra phân tán lực chú ý của bầy kiến.

Bầy Hắc Dịch phi kiến nhanh chóng phát hiện Chu Văn, căn bản không chờ hần vọt tới đám Thứ Nguyên kết tinh, đã có hàng loạt Hắc Dịch phi kiến bay tới.

Khô Cốt nghê biến dị thành công dẫn dắt một đám Hắc Dịch phi kiến, có điều nó mới chỉ là Phôi sùng cấp Phàm thai, bị đám Truyền kỳ Hắc Dịch phi kiến vây công, nháy mắt liền chết oan chết uổng.

Chu Văn mượn chút thời gian, nhảy lên một cái, vọt thẳng tới nơi chất đống Thứ Nguyên kết tinh, ánh mắt nhìn chăm chăm vào viên Nguyên Khí kỹ kết tinh.

Ngân Dịch phi kiến cũng đã bị vây công đến chết, thân thể tàn phế rút xuống, đại lượng Hắc Dịch phi kiến liền lao qua chỗ nhân vật tí hon.

- Cầm tới cho ta.

Chu Văn thao túng nhân vật tí hon, dùng tốc độ cùng lực lượng lớn nhất, hòng bắt lấy viên Nguyên Khí kỹ kết tinh.

Thế nhưng khi nhân vật tí hon cách chừng hai mét, lượng lớn Hắc Dịch phi kiến đã vọt tới, bao phủ lấy nhân vật tí hon.

- May mà đây là trò chơi, nếu hiện thực mà độ sức như thế, vậy thực sự chỉ có con đường chết a.

Chu Văn nhìn màn hình tắt ngấm, cười khổ không thôi.

Vô ích chết một lần, không mò được bất cứ thứ gì, có điều Chu Văn đã sớm quen, thời gian gần đây, tần suất hần chết đã giảm đi không ít, không tấp nập như lúc mới nhận được điện thoại.

Tích huyết trùng sinh, Chu Văn lần nữa vào game, lần này hần đã rõ, muốn đánh vào Kiến thành, dùng thực lực hiện tại của hần vẫn không đủ, cho nên hần liền chọn tiến vào Địa Hạ phạt thành.

Chu Văn muốn đi Tiểu Phạt tự lần nữa, xem Địa Hạ phạt thành quét mới, có thể lần nữa ba chọn một hay không, kiểm thêm khóa trùng Phôi sùng cấp Thần thoại.

Thế nhưng Chu Văn tiến vào tiểu phạt tử, lại thất vọng không thôi, dù Tiểu Phạt tự đã quét mới, thế nhưng hần cũng không thể thành công lần nữa phát động Tam Diện phạt.

- Xem ra trong game chỉ có thể nhận được một khóa, không biết nếu hiện thực đi Tiểu Phạt tự, có thể lần nữa kích thích Tam Diện phạt để nhận trùng Phôi sùng hay không?

Chu Văn có chút ý động, thế nhưng ngẫm lại, như thế quá mạo hiểm, cuối cùng đánh bỏ qua ý này.

- Muốn lấy trùng Phôi sùng của Tam Diện phạt, dường như nhất định phải luyện thành Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, bằng không chỉ có con đường chết, nếu những quân nhân kia không biết bí mật này, sợ rằng sẽ còn phải hy sinh rất nhiều người nữa.

Chu Văn có lòng muốn đem bí mật này nói ra, để số quân đội kia sẽ ít thương vong một chút, thế nhưng thứ nhất hần không có cơ hội tiếp xúc, thứ hai hần cũng không thể nói rõ vì sao lại biết được những thứ này.

Đột nhiên, ánh mắt Chu Văn sáng lên, tự lẩm bẩm:

- Nếu không thể trực tiếp nói, ta hoàn toàn có thể đem hướng dẫn đi Địa Hạ phạt thành trên thứ nguyên diễn đàn a, như vậy vừa có thể được quan phượng ban thưởng, vừa có thể để số quân nhân kia không cần phải hy sinh vô ích.

Liên bang vẫn luôn ủng hộ dân chúng chia sẻ tâm đắc đi đi thứ nguyên Linh vực, vì thế chuyên môn lập một kênh diễn đàn để chia sẻ.

Viết hướng dẫn lên đó, có thể thiết trí thu phí đọc, thậm chí có khả năng sẽ bị quan phượng mua đứt, biến thành nội dung dạy học.

Vì để những người viết hướng dẫn không phải lo lắng, thứ nguyên diễn đàn sử dụng hệ thống sever cùng bảo vệ hoàn toàn độc lập, trừ phi có nghị viện bỏ phiếu htoong qua, bằng không không ai có thể xem được tư liệu của người đăng tải.

Về mặt này, Liên bang có luật riêng cam đoan, chính là để các cường giả an tâm phát biểu tâm đắc.

Rất nhiều đại lão trong Liên bang đều có thói quen đọc diễn đàn, mà dân chúng bình thường càng coi diễn đàn là cơ sở dữ liệu.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Hỏa Thần Đài

Chu Văn cũng không vội đi viết bài, trước quan sát các bài viết khác.

Các bài viết trên diễn đàn chia làm ba loại.

Thứ nhất là bài hướng dẫn miễn phí, loại này người đọc không cần trả tiền, căn cứ lượt click vào thì phía quan phượng sẽ thanh toán một số điểm thứ nguyên nhất định.

Đương nhiên, nếu lượt đọc thấp, cũng không kiếm được bao điểm thứ nguyên, tính ra khoảng chừng một vạn view mới có thể đổi được một điểm.

Điểm thứ nguyên chính là một loại điểm đặc biệt trên diễn đàn, không thể dùng làm tiền lưu thông, cũng không thể đổi ra thực tế, có điều có thể dùng để đổi vật phẩm trong các cửa hàng quan phượng mở trên diễn đàn, ngay cả Thứ Nguyên kết tinh cùng trứng Phối sủng cũng có thể đổi được, quan trọng là đủ điểm thứ nguyên.

Đổi vật phẩm, chỉ cần đưa địa chỉ chỉ định, dùng mật mã hóa đơn nhận hàng, không cần chứng minh thân phận.

Loại bài thứ hai là bài trả tiền, bài như vậy cần phải trả tiền mới có thể xem, trả bao nhiêu là do người viết tự mình định giá, cũng dùng điểm thứ nguyên để tính.

Đương nhiên, người bình thường không có tiền tuổi mà viết loại bài này, cơ bản sẽ không có người trả tiền xem, nhất định phải có danh tiếng, mới có người tới mua.

Loại bài thứ ba, chính là bài do quan phượng phát hành, là giáo trình mà quan phượng cũng cấp hướng dẫn, bình thường chỉ cần trả một số tiền rất nhỏ là có thể đọc, nội dung có thể cam đoan.

Chu Văn đăng ký tài khoản, tài khoản này chỉ cần tên tài khoản, mật khẩu cùng danh hiệu, những thông tin khác không điền cũng được.

Tài khoản mật mã thì tương đối dễ dàng, nhưng đến danh hiệu, lại phát hiện có rất nhiều danh hiệu đã có, tiện tay đặt mấy cái, đều không được chấp nhận.

Chu Văn lười suy nghĩ, tiện tay ấn mấy nút, sau đó ấn phím cách, lập tức có mấy chữ xuất hiện trên cột danh hiệu.

Chu Văn cũng không biết bản thân viết gì, nhìn kỹ mới biết là hai chữ “Độc Dục”, bản năng ấn enter, thế mà lại có thể thông qua, trực tiếp đăng ký thành công.

Chu Văn cũng không để ý danh hiệu là gì, trực tiếp dùng tài khoản này đăng nhập diễn đàn, đồng thời viết bài thứ nhất của bản thân.

Lúc gửi bài, Chu Văn chọn hình thức trả tiền để đọc, thứ nhất là bởi hắn không có tiền, muốn kiếm một chút để mua trứng Phối sủng nuôi Ngân Dục phi kiến.

Thứ hai cũng bởi số lượng bài trên thứ nguyên diễn đàn quá nhiều, bài bình thường rất dễ bị bao phủ trong vô số bài khác, so ra, lượng bài cần tiền để đọc tương đối ít, có thể dùng lại ở mục bài trả tiền tương đối lâu.

Vào cửa hàng trên diễn đàn, Chu Văn lướt qua xem giá các loại trứng Phối sủng Truyền kỳ, Chu Văn liền đặt bài thứ nhất của bản thân với giá hai vạn điểm thứ nguyên, đây chính là giá của hai viên trứng Phối sủng cấp Truyền kỳ.

Rất nhanh, một cái tên “Hướng dẫn thông qua thêm đá Tiểu Phạt tự” xuất hiện trong danh sách bài đăng cần trả tiền.

Bình thường, bài đăng ở đây chỉ cần mấy điểm tới mười mấy điểm, nhiều lắm cũng chỉ tới mấy trăm, bài nào trên nghìn điểm, đều phải do số đại lão viết bài hướng dẫn chuyên nghiệp.

Thế nhưng bài này lại nhắc tới Tiểu Phạt tự, trên cơ bản không mấy người từng nghe qua, mà danh hiệu trong bài viết cũng vô cùng lạ lẫm.

- Người này có vấn đề hả? Đọc một bài cần tới hai vạn điểm thứ nguyên? Có quý mới đi xem.

- Lã Vọng buông cần? Để ta chống mắt lên xem, có con cá nào cắn câu đưa điểm thứ nguyên cho hắn hay không?

- Quy định của diễn đàn cần phải sửa một chút, mấy cái bài mạng tính lừa đảo này, nên truy cứu trách nhiệm hình sự.

...

Vương Phi đang lướt diễn đàn, đột nhiên nhìn thấy một bài viết, không khỏi hơi giật mình.

Bởi vì Tiểu Phật tự chính là tồn tại trong Địa Hạ Phật thành của Tịnh Dương học viện, bí mật trong đó ngay cả giáo viên cũng không biết, bản thân nàng bởi có bối cảnh quan phương, cho nên mới hiểu Tiểu Phật tự là nơi thế nào.

Người viết bài, nếu biết Tiểu Phật tự, lại còn viết được mấy chữ thêm đá này, chí ít cũng phải là một người biết chuyện.

- Liệu có phải nội dung lung tung vớ vẩn không?

Vương Phi nhìn con số hai vạn mà có chút lưỡng lự, nếu như bài viết này thực sự ghi chép phương pháp tiến vào Tiểu Phật tự, như vậy hai vạn điểm này cũng không tính là gì.

Thềm đá này đã làm tổn thất bao nhiêu nhân mạng, bất cứ cái mạng nào, đều không phải chỉ hai vạn điểm thứ nguyên có thể so sánh.

Cẩn rằng, Vương Phi ấn trả tiền xem bài, vừa thấy nội dung, liền lộ vẻ mặt không thể tin nổi:

- Phạm thai Nguyên Khí kỹ Tâm Thiên là có thể phá giải? Điều này sao có thể?

Quân nhân phụ trách thăm dò thềm đá, ít nhất cũng đạt tới Truyền kỳ, dù bọn hắn có thu được Phật Tâm liên thứ nguyên kết tinh, cũng không có người nào cảm thấy hứng thú, càng không ai nghĩ đến, Tâm Thiên nhỏ nhoi này, lại có thể đối kháng với lực lượng thần bí của thềm đá.

Nội dung trong bài viết rất ngắn gọn, cuối cùng còn nói một câu, tuyệt đối không được vào Phật điện, bằng không phải chết không thể nghi ngờ.

Chu Văn viết câu cuối cũng là có hảo tâm, thế nhưng cũng có một chút tư tâm.

Mạng chỉ có một, nếu để bản thân hắn trực tiếp vào Tiểu Phật tự trong hiện thực để mạo hiểm, Chu Văn vẫn còn có chút lo lắng, sợ hiện thực sẽ khác với trong game, cho nên có thể để quân đội đi trước dò đường, nếu quả thực có thể an toàn tiến vào Tiểu Phật tự, như vậy lúc đó hắn đi cũng không muộn.

Dù sao quân đội cũng không biết bí mật về Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, coi như có biết bí mật đó, muốn luyện Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh cũng không phải chuyện một sớm một chiều, Chu Văn hoàn toàn có thể tranh thủ thời gian trước đó, tiến vào Phật điện thử xem, xem có thể kích hoạt Tam Điện Phật hay không.

Đương nhiên, phải xác định hiện thực giống trong game đã, dưới tình huống có thể an toàn đi vào, Chu Văn mới sẽ tự mình đi xem.

Vương Phi đọc xong bài hướng dẫn, lập tức gọi một cú điện thoại, muốn thông báo cho đơn vị quân đội sở thuộc của bản thân.

Không bao lâu, Vương Phi liền nhận được tin tức phản hồi của quân đội, bọn hắn đã để một binh sĩ luyện Tâm Thiên thử leo thềm đá, kết quả thực sự thành công tiến vào Tiểu Phật tự, không hề chết bất đắc kỳ tử như khi trước.

- Bài viết kia là thật! Tên Độc Dược kia là ai? Sao hắn biết chuyện Tiểu Phật tự?

Vương Phi trầm kinh nghi bất định.

Chu Văn phát hiện, bài viết của bản thân lại có tới hai lượt đọc, nói cách khác là đã có hai người mua bài của hắn, lập tức có tới bốn vạn điểm thứ nguyên vào tài khoản.

- Tiền này thật dễ kiếm a.

Chu Văn thầm vui vẻ.

Thế nhưng rất nhanh, hắn liền phát hiện, ngoại trừ hai lượt đọc ban đầu, sau đó không còn ai mua bài hướng dẫn của hắn nữa.

- Sớm biết như thế, hắn là nên đặt giá cao hơn một chút mới đúng.

Chu Văn không xem bài viết nữa, lập tức đăng nhập Cổ Hoàng thành.

Lại giết một tên Khô Cốt tướng quân, Chu Văn tiếp tục thăm dò, Ngân Dực phi kiến mở đường, từng mảnh Khô Cốt binh ngã xuống, một đường giết tới.

Đi được vài dặm, con đường phía trước đột nhiên bị một tòa lâu đài chặn lại, Chu Văn từ xa thấy ba chữ “Át Bá đài”.

Cái tên này hoàn toàn không có gì xa lạ, Át Bá chính mà con trai của Đế Khốc - một trong Ngũ Đế, lại còn là Thủy tổ thượng tộc, có phong hào Hóa Thần. Cho nên Át Bá đài còn có thể gọi là Hóa Thần đài, chính là nơi Át Bá hằng đem ngắm sao.

Có điều, Chu Văn nhớ trong sách sử có ghi, Hóa Thần đài không phải tồn tại ở mặt bắc, rõ ràng phải là phía tây nam cổ thành mới đúng.

Đang suy tư, đã thấy từ trên Hóa Thần đại đại phóng kỳ quang, một đoàn hỏa diễm xích sắc liệt diễm phóng lên tận trời, hóa thành một con hỏa điều lao tới chỗ nhân vật tí hon.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Vương Nam Nhân

Tốc độ của Hỏa điều quá nhanh, Ngân Dực phi kiến dùng Ngân Dực thiểm né qua, tránh trùng kích của Hỏa điều, thế nhưng nhân vật tí hon lại không có tốc độ cao như thế, muốn triệu hồi Ngân Dực phi kiến để hóa thành cánh cũng không kịp.

Nếu trốn không thoát, Chu Văn cũng không thêm né tránh, một Hồi Tẫn chương đánh thẳng tới Hỏa điều.

Thế nhưng bàn tay hắn lại không thể tiếp xúc với Hòa điều, tựa như đập vào trong không khí, không một điểm chịu lực, đầu Hòa điều kia đã vọt vào cơ thể nhân vật tí hon!

Bành!

Một giây sau, thân thể nhân vật tí hon nổ tung như pháo, sau đó mà hình trực tiếp tắt ngấm.

Chu Văn không cam tâm, lần nữa tích huyết trùng sinh, lại điều khiển để nhân vật tí hon đi về phía Hòa Thần đài, không bao lâu đã liền tới nơi, lần này Chu Văn chuẩn bị trước, để Ngân Dực phi kiến hóa thành hình thái phối hợp, bốn cánh bạc hơi mờ xuất hiện.

Quả nhiên, từ trên đỉnh Hòa Thần đài lại có Hòa điều bay ra, Chu Văn lợi dụng năng lực phi hành của Ngân dực, tránh né đảm bảo an toàn cho bản thân, mặc dù không thể làm thế nào để cắt đuôi Hòa điều, thế nhưng Hòa điều kia cũng không đuôi kịp hắn.

Không tiếp tục để ý tới Hòa điều, Chu Văn khống chế nhân vật tí hon bay tới Hòa Thần đài, muốn xem trên thần đài có thứ gì.

Hòa Thần đài vuông vức như một cái ống khói lớn, cao tới chừng trăm trượng, mặc dù Chu Văn muốn trực tiếp bay lên, thế nhưng Ngân Dực phi kiến lại chỉ có thể bay cao tới mười mấy mét, không có năng lực nhất phi trùng thiên.

- Mệnh cách Đề Không chi vương, khiến Ngân Dực phi kiến có thể linh hoạt bay lượn giữa tầng trời thấp, thế nhưng lại không thể bay quá cao, đây cũng là một nhược điểm trí mạng.

Chu Văn đáp lên thềm đá, mắt thấy Hòa điều đã đuôi tới, liền triệu hồi Ngân Dực phi kiến, thi triển Ma Quang châm.

Hòa điều không tránh né, vọt thẳng tới hương Ma Quang châm đâm tới.

Bành!

Ma Quang châm phát huy tác dụng, trực tiếp bắn nổ Hòa điều, thế nhưng hệ thống lại không hề nhắc nhở là hắn đã giết được sinh vật dị thứ nguyên.

Chu Văn thầm vui vẻ, đang chuẩn bị phóng lên Hòa Thần đài, đã thấy trên đỉnh lại xuất hiện hòa điểm trùng thiên, lần này tới tận hai con Hòa điều vọt xuống.

Chu Văn dọc theo bậc thang xông lên, không được bao xa, hai con Hòa điều đã vọt tới, nhân vật tí hon dung hợp ngân dực, lần nữa tránh né hai con Hòa điều, thiên tân vạn khổ, cuối cùng chém giết cả hai, thế nhưng ngay sau đó, lại có tới bốn con Hòa điều từ trên đỉnh bay xuống.

Chu Văn không dám giết nữa, chỉ tận lực né tránh truy đuổi, cố gắng chạy hướng đỉnh Hòa Thần đài.

Đáng tiếc, Chu Văn đã nghĩ sai, coi như hắn không chém giết Hòa điều, nhưng hắn vừa bước tới độ cao nhất định, đã lại có tới tám con Hòa điều bay xuống.

Chu Văn đã cực lực điều khiển, nhưng cũng không phải đối thủ của nhiều Hòa điều như thế, rất nhanh, nhân vật tí hon đã bị một con Hòa điểm xông vào thân thể, trực tiếp bạo thể mà chết.

Có điều, vị trí trước đó của nhân vật tí hon, đã có thể nhìn thấy một phần đỉnh Hòa Thần đài, trên đỉnh, hắn có một khối bia, Chu Văn có thể nhìn thấy góc trên cùng nhất, mơ hồ thấy một chữ “Hoàng”.

Màn hình điện thoại đen lại, Chu Văn cũng không lập tức đang nhập vào game, yên lặng suy nghĩ tình huống vừa rồi.

- Chém giết Hòa điều, không có nhắc nhở giết sinh vật dị thứ nguyên, nói rõ chúng không phải là dị sinh vật, nếu như không phải là dị sinh vật, vậy có thể là một loại Nguyên Khí kỳ, thế nhưng vì sao dị sinh vật trên đỉnh Hòa Thần đài không phóng hàng loạt Hòa điều ngay từ đây đi, còn cần phải tăng theo cấp số nhân làm gì?

Chu Văn nghĩ một chút:

- Cổ thành trong hiện thực chính là Quy Đức cổ thành, mà trong trò chơi thì chính là Cổ Hoàng thành, trên bệ đá kia có khắc chữ “Hoàng”, liệu có phải có quan hệ với chữ hoàng trong Cổ Hoàng thành không?

trong lúc nhất thời, Chu Văn cũng không hiểu được, đành quyết định nghỉ ngơi một hồi, để bản thân bình tâm trở lại.

Rót một chén trà bổ huyết, Chu Văn vừa uống vừa lướt diễn đàn, xem bài viết của bản thân có thu nhập mới hay không.

Kết quả lại khiến hắn thất vọng, bài viết chỉ có hai lượt xem, có điều lại nhận được một tin nhắn.

Chu Văn thấy trên thư có ghi danh hiệu “Vương Nam Nhân”, liền mở thư nhìn thoáng qua.

- Tiên sinh tôn kính, có thể thảo luận chuyện Tiểu Phật tự với ngài hay không?

- Nói gì?

Chu Văn trả lời.

Vương Phi vẫn luôn mở diễn đàn trên điện thoại, dù lâu không thấy tin nhắn hồi đáp, thế nhưng vẫn nhẫn nại chờ.

Chuyện Tiểu Phật tự quá kinh người, sau khi dùng cách của người này, cuối cùng quân đội cũng thành công vọt vào Tiểu Phật tự, đồng thời phát hiện bia đá khắc Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

Phát hiện này khiến Vương Phi cùng cao tầng quân đội đều rất khiếp sợ, bia đá này, từng có người phát hiện tại các Dị Linh vực khác, đồng thời có người đã luyện thành Nguyên Khí quyết trên bia đá, thậm chí còn thu được Phối sùng thần bí.

Thế nhưng Vương Phi cùng cao tầng quân đội đều hiểu rất rõ, Nguyên Khí quyết này dù mạnh mẽ, thế nhưng không phải ai cũng có thể tu luyện, chỉ có người có thể chất đặc thù tương ứng, mới có thể tu luyện Nguyên Khí quyết trên đó.

Mặc dù bọn hắn thấy tbk, thế nhưng không ai dám lên luyện, có người tình nguyện lên đọc nhớ Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh trên bia đá, kết quả không đọc được bao nhiêu, đã ôm đầu, thất khiếu chảy máu mà chết.

Một vị tướng quân tự mình lên thử xem bìa đá, sau đó liền ra lệnh cho tất cả quân nhân rời khỏi Tiểu Phật tự, đồng thời phong tỏa hết thảy tin tức liên quan tới nơi này.

Vương Phi liền hệ với người viết, chính là do vị tướng quân kia nhờ vả.

- Có phải ngài đã luyện Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh?

Vương Phi vội vàng hỏi.

- Luyện hay không luyện có quan hệ gì với người?

Chu Văn nói.

- Ta nguyện ý trả giá lớn, mua một tin tức từ ngài.

Cảm thấy ngữ khí của đối phương đã hơi không kiên nhẫn, Vương Phi liền trực tiếp nói thẳng ý đồ của mình.

- Tin gì? Nói thử xem?

Chu Văn trả lời.

- Ngài có biết muốn luyện Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, cần thể chất đặc thù gì không?

Chu Văn hơi ngần ra, hẳn không biết chuyện muốn luyện Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh lại còn cần tới thể chất đặc thù, có điều nghĩ lại, lập tức hiểu ra.

“Trước đó ta còn cảm thấy kỳ quái, tự nhiên Tam Diện Phật lại nói ta là Phật tử, ban đầu còn tưởng là do luyện Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, hóa ra không đơn giản như vậy. Thế nhưng ta vốn không có thể chất đặc thù, mà Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh này lại cần thể chất đặc thù mới có thể luyện, vậy tại sao ta lại có thể thành công?”

Nghĩ tới đây, ánh mắt Chu Văn đột nhiên sáng lên: “Chẳng lẽ là bởi Mê Tiên Kinh?”

Hắn nhớ khi mới xem Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, cảm thấy đầu óc vô cùng khó chịu, thế nhưng sau khi Mê Tiên Kinh phát huy tác dụng, hắn liền có thể xem hết Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, đồng thời thuận lợi thành công luyện thành Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

“Xem ra tám chín phần là có quan hệ với Mê Tiên Kinh.”

Chu Văn tự lẩm bẩm.

Vương Phi đợi một hồi, hồi lâu không thấy đối phương trả lời lại, lòng thầm thấp thỏm, thế nhưng lại không dám gửi tin truy vấn, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi, một giây như một năm.

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Khảo thí nhập học

Vương Phi đợi cả nửa ngày trời, vẫn không thấy tin tức hồi âm, thực như đá chìm đáy biển, cuối cùng không nhịn được mà phát thêm một tin tức, thế nhưng vẫn không có lời đáp.

Nàng sao biết, Chu Văn đã tắt điện đàn, cầm điện thoại đi chơi game.

Chu Văn căn bản không biết muốn luyện Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh cần thể chất gì, tự nhiên cũng không thể trả lời, thế nhưng hắn cũng không muốn để đối phương biết hắn hoàn toàn không biết gì cả, cho nên dứt khoát không đáp, sau này có lẽ có cơ hội đạt được càng nhiều tin tức từ đối phương hơn.

Thế nhưng như thế lại làm khổ Vương Phi, trên điện đàn hoàn toàn không có chấm xanh chấm đỏ, cho nên nàng cũng không thể biết Chu Văn có online hay không, chỉ có thể kiên nhẫn chờ.

Điện thoại đột nhiên vang lên, Vương Phi nhìn số gọi tới, vội vàng ấn nghe.

- Tiểu Phi, tra được thân phận Độc Dược chưa?

Thanh âm một nam nhân vang lên.

- Thâm tướng quân, thật có lỗi, đối phương chưa trả lời, tạm thời không thể tra được thân phận của hắn.

Vương Phi dừng một chút, lại nói thêm:

- Thâm tướng quân, chúng ta có thể lần theo điện đàn, tra vị trí của hắn hay không?

- Điện đàn là do Trương gia quản lý, phong cách của Trương gia thế nào, người cũng biết đó, trừ phi hội nghị bỏ phiếu thông qua, bằng không muốn lấy được tư liệu từ chỗ bọn hắn, căn bản là chuyện không thể, coi như cái mặt mo của ta có tới, Trương gia người ta cũng không thêm đề ý.

Thâm tướng quân trầm ngâm nói tiếp:

- Nếu Độc Dược đã biết chuyện tiểu Địa Hạ Phật thành cùng với Tiểu Phật tự, lại còn biết bí mật của thềm đá, chứng tỏ hắn phải từng tới nơi này, mà Phật thành rõ chỉ là Dị Lĩnh vực mới được phát hiện, người từng qua chỉ có giáo viên cùng học viên của Tịch Dương học viện, người bắt tay tra từ đây, dù thế nào cũng phải tìm được tên Độc Dược này.

- Vâng.

Vương Phi cúp máy, nghĩ xem nên bắt tay từ đâu.

Học sinh cùng giáo viên từng vào phật thành cũng không ít, muốn biết ai đã từng đi Tiểu Phật tự, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Sáng sớm, Chu Văn cùng Lý Huyền đi báo danh.

Tịch Dương học viện quản lý theo hình thức nửa phong bế, khác hoàn toàn với các trường bình thường, từ đây không có học phần chuyên môn, chỉ có một giáo viên chủ nhiệm là bọn hắn bắt buộc phải học, những giáo viên khác, bọn hắn có hứng thì đi nghe.

Lý Huyền cùng Chu Văn cùng được phân tới lớp của Vương Phi, tâm trạng của Vương Phi hôm nay không được thoải mái cho lắm, sau khi vào lớp, thấy cả đám học sinh với vẻ mặt lười biếng, ngậm miệng, hơi nhếch môi.

- Các bạn học, từ hôm nay trở đi, ta chính là giáo viên chính của các ngươi, tự giới thiệu một chút, tên ta là Vương Phi, Vương trong Vương giả, Phi trong Quý phi.

Vương Phi nói xong liền viết tên mình lên bảng.

Đám học viên thấy Vương Phi mới chỉ chừng hơn hai mươi một chút, đồng phục màu xám phối hợp với cặp chân dài đẹp, độ thành thực gọi cảm không phải đám muối muối trong lớp có thể so sánh, một số nam sinh to gan bắt đầu âm ỉ.

Hiển nhiên Lý Huyền là kẻ to mồm nhất trong cả đám, ồn ào nói:

- Lão sư, vậy ngươi là Vương Phi của ai? Nếu như còn không có chủ, ngươi thấy ta thế nào?

Nghe Lý Huyền nói, không ít học viên cười ra tiếng, cũng không thiếu nam sinh ồn ào theo.

Đường như Vương Phi đã quen với cảnh này, không thêm đề ý, liếc mắt nhìn Lý Huyền:

- Đương nhiên là có thể, có điều trước tiên các ngươi phải thuận lợi tốt nghiệp ở đây đã. Được rồi, đây là Tịch Dương học viện, hai chữ Tịch Dương này, chính là khuyên chúng ta quý trọng thời gian, tôn chỉ của học viện chính là phải quý trọng thời gian, hiện tại ta liền cho các ngươi đề thứ nhất, cũng là khảo thí đầu tiên sau nhập học của các ngươi, trong mười ngày, chém ít nhất một đầu Ma Hóa tướng, nhiều nhất chỉ có thể tổ đội bốn người, thời gian mỗi lần thi không được quá một phút ba mươi giây, nếu như không thể hoàn thành bài kiểm tra, các ngươi sẽ bị đào thải khỏi học viện, các ngươi có thể tự tìm đường ra, học viện sẽ bố trí cho các ngươi cơ hội đăng ký vào trường đại học bình thường.

Giảng đường vốn ồn ào, lập tức yên tĩnh lại.

Có thể thi vào Tịch Dương học viện, không có ai là hạng đèn dầu cạn, sớm trước đó, không ít người đã tìm hiểu về học viện.

Bài kiểm tra ngày đầu khai giảng, chính là truyền thống của học viện, không có gì đáng nói.

Thế nhưng dùng Ma Hóa tướng làm đề kiểm tra, lại còn phải dùng bốn người chém giết trong một phút ba mươi giây, yêu cầu này thực sự quá cao.

Dị Linh vực trong Tịch Dương học viện rất nhiều, đề kiểm tra ngày đầu bình thường, đều là chém một số lượng Phàm thai dị sinh vật nhất định, thế nhưng Ma Hóa tướng lại chính là dị sinh vật cấp Truyền kỳ.

Mặc dù học viên ở đây đều là thiên chi kiêu tử, thế nhưng đại bộ phận vẫn chỉ là Phàm thai, bốn Phàm thai hợp lực chém một Truyền kỳ đã khó, mà Ma Hóa tướng lại không chỉ có một mình, còn có một bảy Phàm thai Ma Hóa bình, độ khó cao hơn nhiều.

Bốn người, một phút ba mươi giây, chỉ sợ tuyệt đại đa số học viên đều không làm được.

- Lão sư, chúng ta mới nhập học, còn chưa học được gì, liền đề chúng ta đi giết Ma Hóa tướng, có phải có chút quá khó hay không?

Một học viên nghi vấn.

- Không phải đã cho các ngươi mười ngày học tập rồi sao? Chủ cần các ngươi chịu bỏ công bỏ sức, mười ngày này đã đủ cho các ngươi, nếu các ngươi không chịu cố gắng, coi như có cho các ngươi cả trăm ngày cũng vô dụng, đây là Tịch Dương học viện, không có nhiều thời gian để các ngươi lãng phí như thế, mười ngày chém một đầu Ma Hóa tướng, hoặc là tới các trường khác mà học, vận mệnh đều trong tay các ngươi. Được rồi, bài học hôm nay đến đây thôi, các ngươi có khả năng tự mình đi tìm lớp, học gì ở đâu đều do các ngươi quyết định, trên thời khóa biểu có ghi các chương trình học của các giáo viên, có thể tự mình chọn lớp muốn học.

Vương Phi phát giấy thông hành, sau đó liền trực tiếp rời đi, để lại một phòng đầy học viên kinh ngạc.

- Cuộc sống đại học, dường như còn thú vị hơn ta tưởng tượng, bốn người chém Ma Hóa tướng trong một phút ba mươi giây, chỉ sợ ngay cả chúng ta cũng không dễ làm được, huống chi là học viên bình thường.

Lý Huyền nhỏ giọng thì thầm với Chu Văn.

Đám học viên khác cũng nhao nhao than oán, đề kiểm tra này, có thể tính là khó nhất trong lịch sử.

- Ma Hóa tướng là sinh vật thế nào?

Chu Văn cầm giấy thông hành, liền thấy trên đó có ba chữ Hồ Lao quan.

Lý Huyền nói:

- Hồ Lao quan là một Dị Linh vực phía đông học viện, thời cổ nơi đó gọi là Tỵ Thủy Quan, là một chiến trường cổ trú danh, sau khi trở thành Dị Linh vực, hàng loạt Ma Hóa bình cùng Ma Hóa tướng xuất hiện, trong ngang cấp, Ma Hóa bình cùng Ma Hóa tướng đều là tồn tại trung thượng, một số Ma Hóa tướng thậm chí còn đạt tới đỉnh cấp Truyền kỳ, vô cùng khó dây dưa, đề kiểm tra lần này, đối với học viên mới nhập học, thực sự quá khó khăn.

- Chúng ta qua Hồ Lao quan một chút xem.

Chu Văn cảm thấy hứng thú.

Các game khác đều đang trong bình cảnh, Hỏa Thần đài tạm không thể lên, Địa Hạ phạt thành cũng không có phát hiện mới, nếu giờ mở thêm một game mới cũng không tệ.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Ma Hóa Tướng

- Vương lão sư, người dùng để kiểm tra đặc chiêu sinh hai năm trước để kiểm tra học sinh bình thường, như vậy không tốt lắm đâu?

Trong văn phòng, Lưu Chính Ngôn nhìn Vương Phi nói.

- Máy tiểu tử này có ai mà không tâm cao khí ngạo, để bọn hán ăn chút đau khổ, sau này mới dễ dạy, Lưu lão sư yên tâm, việc này ta tự có chừng mực.

Wương Phi nói như đã tính trước.

Đương nhiên, không phải nàng muốn bức các học viên phải nghỉ, nàng đã sớm chuẩn bị hướng dẫn giết Ma Hóa tướng, chỉ cần các học viên kia chịu khó tìm tư liệu, liền có thể phát hiện hướng dẫn mà nàng viết.

Nghiên cứu hướng dẫn kia, trong mười ngày không khó để giết Ma Hóa tướng.

Học viên bình thường đi tra tư liệu, mà Chu Văn cùng Lý Huyền lại đến thẳng Hồ Lao quan.

Hồ Lao quan cũng ở dưới mặt đất, Chu Văn cùng Lý Huyền có giấy thông hành tạm thời, dùng nó để vào Hồ Lao quan.

Giấy thông hành này chỉ là tạm thời, mười ngày sau sẽ bị thu hồi, đến lúc đó muốn vào Hồ Lao quan, sẽ không dễ dàng như vậy nữa.

Cũng không phải là học viên không mở Hồ Lao quan cho học viên, mà là do tài nguyên trong Hồ Lao quan quá ít, dù sao đây là hiện thực chứ không phải game, nhưng dị sinh vật kia đã giết thì sẽ không hồi sinh, nhất định phải chờ dị sinh vật thông qua vết nứt mà tới, quá trình này chậm hơn game nhiều.

Cho nên loại Dị Linh vực chuyên môn để học viên kiểm tra như Hồ Lao quan, bình thường đều mở trong thời gian nhất định, như vậy mới có thể đảm bảo bên trong đủ dị sinh vật cho học viên chém giết.

Chu Văn đứng ngoài Hồ Lao quan, lập tức phát hiện đồ án bàn tay nhỏ quen thuộc, chẳng qua lần này trên đồ án, lại nâng một cái đầu hồ.

Trước khi vào trong, Chu Văn liền dùng điện thoại thần bí chụp ảnh đồ án, quả nhiên thuận lợi cài đặt Hồ Lao quan vào trong máy.

Nếu đã tới, hán liền theo Lý Huyền vào Hồ Lao quan xem một chút, cùng đi, còn có không ít học viên cùng lớp, bọn hán cũng đều tính tới hiện trường xem tình huống.

Chiến trường cỏ dưới mặt đất, tốp năm tốp ba Ma Hóa binh đang lảng vảng, binh phục trên người Ma Hóa binh rách nát, hai mắt huyết hồng, làn da ngăm đen, tản ra một cảm giác sáng bóng như gang.

Ma Hóa binh cũng có nhiều loại, phần lớn là cầm trường mâu, một số cầm đao thuẫn, cũng có chút ít dùng cung tiễn xuất hiện.

Những học viên ở đây, phần lớn đều là thiên tài của các trường cấp ba, đối phó Ma Hóa binh không khó, có điều phụ cận cũng không thấy tung tích của Ma Hóa tướng.

- Muốn vào sâu một chút, tìm một tên Ma Hóa tướng hay không, hôm nay chúng ta làm xong bài kiểm tra này luôn cũng được?

Lý Huyền vừa cười vừa nói.

- Để hôm khác đi, hôm nay chúng ta về trước nghiên cứu tư liệu Hồ Lao quan thì hơn.

Chu Văn không muốn khinh thị bất cứ Dị Linh vực nào, làm như vậy, chẳng khác nào đem mạng của bản thân vứt lên lưỡi đao.

Mặc dù hán có năng lực chém Truyền kỳ, thế nhưng Truyền kỳ cũng có Truyền kỳ này Truyền kỳ nọ, ai có thể cam đoan bản thân tuyệt không xảy ra vấn đề.

- Người quá cẩn thận, với năng lực của chúng ta, trực tiếp giết vào là được rồi.

Lý Huyền cười nói.

Chu Văn không để ý tới hán, trực tiếp quay người rời Hồ Lao quan, trở lại tiểu lâu trong Tứ Quý viên, hán bỏ chút thời gian lên web trường đọc tư liệu.

Wương Phi có ý đăng hướng dẫn, Chu Văn liếc mắt liền có thể thấy, click vào xem, bên trong có hướng dẫn kỹ càng, sử dụng phương pháp trong hướng dẫn, chỉ cần phối hợp thỏa đáng, muốn giết một Ma Hóa tướng cũng không phải việc khó.

Có điều, trong hướng dẫn còn có một dòng chú ý, trên có nói, Ma Hóa tướng mà hướng dẫn nói tới chỉ là Ma Hóa tướng bình thường, nếu đụng phải Ma Hóa tướng trên mũ có khắc chữ, nhất định phải lập tức rời xa.

Nghiên cứu tư liệu, Chu Văn liền mở điện thoại, đăng nhập vào Hồ Lao quan.

Khung cảnh trong game giống ngoài đời như đúc, chỉ là đây là bản hoạt họa, thoát nhìn không huyết tính khủng bố như ngoài đời.

Lấy thực lực của Chu Văn, chém giết Ma Hóa bình bình thường như chặt dưa thái rau, tốp ba tốp năm Ma Hóa bình không thể tạo cho hắn bất cứ uy hiếp gì, một đường liễu chết đi qua, hướng thẳng về phía Hồ Lao quan.

Ngân Dực phi kiến chém giết Ma Hóa bình, tựa như đang cắt dưa, xông qua hơn một dặm, đột nhiên nhìn thấy Ma Hóa tướng cười ngửa chạy tới.

Ngựa kia toàn thân xích hồng, tựa như một đám hỏa vân, tốc độ nhanh kinh người, chỉ trong chớp mắt đã tới trước mặt Ngân Dực phi kiến.

Ma Hóa tướng hùng tráng dị thường, một thân hắc giáp hắc khôi, vũ khí trong tay vô cùng quái dị, thoạt nhìn như là trường thương, thế nhưng bên mũi thương lại có hai thành Nguyệt Nha nhận, dài hơn ba mét, thoạt nhìn có chút giống Hải Hoàng Tam Xoa kích trong truyền thuyết.

Thân thương đen nhánh ánh lên hồng quang mờ mờ, mặc dù là bản hoạt họa, thế nhưng vẫn có thể khiến người ta cảm thấy hung ác cùng bá đạo.

Chu Văn quét mắt qua mũ giáp, thấy trên trán mũ có một cái rãnh tròn cạn, trong khắc chữ “Bố”. (Vài)

“Oanh!”

Ma Hóa tướng giờ thương đâm tới Ngân Dực phi kiến, mũi thương bộc phát liệt diễm, khiến người nhìn vào cứ như thấy một đầu ác giao mang theo hỏa diễm đánh tới, nhanh chóng cuốn lấy Ngân Dực phi kiến, rõ ràng là một loại Nguyên Khí kỹ.

Dưới không chết của Chu Văn, Ngân Dực phi kiến dùng Ngân Dực thiểm né qua, tránh một cái đâm của Ma Hóa tướng, đồng thời châm đuôi chớp động, bắn ra một đạo Ma Quang châm, mục tiêu trực chỉ mắt Ma Hóa tướng.

- Rống!

Ma Hóa tướng phát ra tiếng rít, hỏa diễm trên người nở rộ như cánh sen, mạng mẽ chặn lại Ma Quang châm, đồng thời quái thương trong tay mang theo hỏa diễm khủng bố, lần nữa cuốn về phía Ngân Dực phi kiến trên không trung.

Chu Văn vội vàng lệnh Ngân Dực phi kiến bay lên cao, vốn còn tưởng độ cao như vậy, thương của Ma Hóa tướng sẽ không với tới.

Nào biết ngựa của Ma Hóa tướng nhảy lên một cái, xông lên mười mấy trượng không trung, chốc lát liền kéo khoảng gần khoảng cách với Ngân Dực phi kiến, quái thương trong tay Ma Hóa tướng như hỏa giao cuốn về phía Ngân Dực phi kiến.

Ngân Dực phi kiến không hổ là Đê Không chi vương, bốn cánh chấn động, tránh qua như tia chớp, thế nhưng chỉ một giây sau, Chu Văn lại giật mình.

Chỉ thấy Ma Hóa tướng giờ tay về phía Ngân Dực phi kiến, toàn bộ không gian như sụp đổ về phía tay hắn, Ngân Dực phi kiến bay ngoài hai mét, mạnh mẽ bị hút tới trước mặt Ma Hóa tướng, vô luận đập cánh thế nào, cũng không thể thoát khỏi khống chế của cỗ hấp lực kia.

Răng rắc!

Quái thương bỏ xuống, Ngân Dực phi kiến không thể động đậy liền bị chặt đầu, Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon lui lại, chỉ bằng lực lượng của nhân vật tí hon, rất khó chống lại sinh vật đỉnh cấp Truyền kỳ này.

Thế nhưng hắn lui quá muộn, chỉ thấy Ma Hóa tướng kia ngồi im trên lưng ngựa, quái thương ném ra, lao về phía nhân vật tí hon.

Hỏa diễm ác giao hoành không lao tới, nhân vật tí hon không kịp né tránh, đã bị ghim lên cát vàng, màn hình theo đó mà đen lại.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Diên cuồng cày quái

- Thật mạnh!

Chu Văn không chút uể oải, thậm chí còn có chút hưng phấn.

Thuộc tính của Ngân Dực phi kiến có thể tính là nhất lưu trong Truyền kỳ, thế nhưng lại bị Ma Hóa tướng ngược sát, tồn tại cường đại như vậy, khiến Chu Văn có xúc động muốn thu vào tay.

Vô luận là Phôi sùng hay Nguyên Khí kỹ, đều có giá trị cực lớn, đặc biệt là chiêu dùng để hút Ngân Dực phi kiến lại, thực sự chẳng khác nào thần kỹ.

Không chút do dự, trực tiếp tích huyết trùng sinh, nhân vật tí hon lần nữa tiến vào Hồ Lao quan.

Ma Hóa bình bình thường không có ý nghĩa quá lớn với Chu Văn, một đường cắt dưa cắt cỏ đi qua, rất nhanh lại thấy Ma Hóa tướng cười ngửa mà đến.

Thế nhưng Ma Hóa tướng này lại khác với Ma Hóa tướng lần trước, mặc dù cũng là hắc giáp hắc khôi, nhưng trên mũ giáp lại không hề khắc chữ, mà cười cũng là cười hắc mã, đáng người hơi thấp một chút, bình khí tùy thân cũng là một thanh trường thương bình thường.

Sau một hồi giao thủ, Chu Văn liền biết đây chính là Ma Hóa tướng bình thường trong hướng dẫn, khác hoàn toàn với Ma Hóa tướng có khắc chữ trên mũ.

Ma Hóa tướng bình thường cũng mạnh, tuy nhiên lại không phải đối thủ của Ngân Dực phi kiến, chiến chừng mười phút, đã bị trảm xuống ngựa, tuôn ra một viên Nguyên khí kết tinh.

Nguyên khí kết tinh mười lăm điểm, cũng không thể trợ giúp Chu Văn xông phá giới hạn mười điểm, ngoại trừ thể phách đã đạt tới mười một, các thuộc tính khác chỉ đạt tới giới hạn mười, không thể vượt qua được cực hạn đó.

Chu Văn tiếp tục điều khiển nhân vật tí hon vào lao tới Hồ Lao quan, càng đi xa, Ma Hóa binh càng nhiều, cũng lần lượt gặp hai tên Ma Hóa tướng, có điều cũng không thu được thứ gì hữu dụng.

Đã có thể thấy cửa thành Hồ Lao quan ở phía xa xa, Chu Văn còn muốn tiếp tục giết lên phía trước, đột nhiên nghe được tiếng dây cung kéo vang, sau đó mà một mũi tên bắn từ phía cửa thành dong kín, tốc độ nhanh như tia chớp, trực tiếp bắn giết nhân vật tí hon.

- Cái quý gì vậy?

Chu Văn đang chăm chú dùng Đế Thỉnh khuyên lắng nghe, nghe được tiếng dây cung vang lên, nhưng lại không thấy được là ai bắn, cũng không kịp không chết nhân vật tí hon đi né.

Kết quả này, rõ ràng không khiến Chu Văn thấy hài lòng, tích huyết trùng sinh lại vào game, chẳng qua lần này hẳn không đến Hồ Lao quan nữa, mà trước tới Huyết Ma kiến, Cổ Hoàng thành, Địa Hạ phạt thành, giết một lượt Ngân Dực phi kiến, Khô Cốt tướng quân cùng Huyết văn Phật Tâm liên, sau đó mới đi Hồ Lao quan.

Kết quả lần này vẫn không thấy Ma Hóa tướng có khắc chữ, chỉ thấy hai tên Ma Hóa tướng bình thường, giết hai tên Ma Hóa tướng, Chu Văn đã lại tới gần Hồ Lao quan, lại bị mũi tên từ cửa thành bắn lên bắn giết tại chỗ, lần này Chu Văn vẫn không thể thấy người nào bắn giết nhân vật tí hon.

Không lập tức quan lại, Chu Văn lên mạng tra dữ liệu, nghiên cứu kỹ tư liệu Hồ Lao quan.

Tư liệu về Hồ Lao quan không ít, có điều nói về Ma Hóa tướng có khắc chữ lại không nhiều, chỉ nói với thỉnh thoảng sẽ nhìn thấy Ma Hóa tướng có khắc chữ xuất hiện ngoài Hồ Lao quan, số lượng vô cùng hiếm, đôi khi một hai tháng mới thấy một lần.

Hơn nữa còn rất nhiều đại lão đều nhìn chăm chăm vào Ma Hóa tướng khắc chữ kia, nghe nói Nguyên Khí kỹ của Ma Hóa tướng này rất đáng tiền, ngoài ra, tư liệu kỹ càng về Ma Hóa tướng khắc chữ lại không hề thấy.

Đến mức, từng có vài vị Sư thì xông vào trong Hồ Lao quan, kết quả đều trọng thương trở về, đến hiện nay, vẫn chưa có ai thông qua được Hồ Lao quan Lĩnh vực.

Năm dặm bên ngoài Hồ Lao quan chính là cấm khu, học viên cùng giáo viên bình thường đều không được phép tiếp cận, bằng không có xảy ra bất cứ chuyện gì cũng phải tự chịu trách nhiệm.

Không tìm được tài liệu chi tiết về Ma Hóa tướng quân khắc chữ, Chu Văn chỉ có thể tự mình đi thử, một lần lại một lần tích huyết, mong muốn gặp lại Ma Hóa tướng quân khắc chữ ngoài Hồ Lao quan.

Có điều, mỗi lần đi Hồ Lao quan, trước đó Chu Văn đều đi quét một vòng Ngân Dực phi kiến, Khô Cốt tướng quân cùng Huyết văn Phật Tâm liên, cũng thu được một ít trứng Truyền kỳ Phôi sùng, mà Phôi sùng Phàm thai cũng có mấy con, có điều đều bị Chu Văn dùng làm thức ăn cho Ngân Dực phi kiến cùng Đế Thỉnh.

Đế Thỉnh cũng cần ăn, có điều nó rất kén ăn, nó chỉ ăn trứng Phôi sùng, chứ với Phôi sùng đã ấp thì hoàn toàn không có hứng thú, điểm này khác với Ngân Dực phi kiến.

“Đình!”

Liên tục mấy ngày nay, Chu Văn điên cuồng cây quái, lần này vừa chém Huyết văn Phật Tâm liên, đã thấy rơi ra một Phật Tâm liên kết tinh, cũng chính là Nguyên Khí kỹ kết tinh.

Thứ này còn hiếm thấy hơn cả trứng Phôi sùng Huyết văn Phật Tâm liên, trứng Phôi sùng Chu Văn đã thu được ba cái, mà Nguyên khí kết tinh nay mới là cái đầu tiên.

- Ta đã có Huyết Thiên, hy vọng lần này sẽ không lặp lại.

Chu Văn cẩn thận kiểm tra tư liệu.

Biến dị Phật Tâm liên kết tinh: Liên Hoa phạt thể (Cửu đoạn).

Liên Hoa phạt thể, chính là là Huyết văn Phật Quang hộ thể của biến dị Phật Tâm liên, hơn nữa còn đạt tới cửu phẩm, Chu Văn cầu còn không được.

Cũng may Nguyên Khí kỹ hệ phạt đều tương đối ôn hòa, dù là Truyền kỳ cấp, thể nhưng cũng không tạo thành phụ trọng quá lớn cho thân thể Chu Văn, để Chu Văn thuận lợi thu được Liên Hoa phạt thể cửu đoạn.

Chu Văn thử vận chuyển Liên Hoa phạt thể, da dẻ toàn thân lập tức xuất hiện tơ máu tinh tế, tựa như từng cánh hoa bao lấy thân thể, mơ hồ ẩn hiện phạt tướng.

Mỗi giây duy trì Liên Hoa phạt thể cần một điểm Nguyên khí, mười điểm Nguyên khí của Chu Văn có thể duy trì được mười giây, đây còn tính dưới tình huống không dùng các Nguyên Khí kỹ khác.

- Nguyên Khí kỹ này cái gì cũng tốt, chỉ có điều tiêu hao quá nhanh.

Chu Văn tham lam nghĩ.

Tiến vào game thử tác dụng của Liên Hoa phạt thể, dưới công kích của Ma Hóa binh, Liên Hoa phạt thể cho Chu Văn khả năng dao thương bất nhập, lực phòng ngự không tệ.

Ma Hóa tướng bình thường không dùng Nguyên Khí kỹ, Liên Hoa phạt thể cũng có thể ngăn trở công kích, nếu dùng Nguyên Khí kỹ, Liên Hoa phạt thể không ngăn được, thể nhưng cũng có thể tránh khỏi trực tiếp bị miêu sát.

Đương nhiên, đây là dưới tình huống Ma Hóa tướng bình thường có thể công kích tới nhân vật tí hon, trên thực tế, có Ngân Dực phi kiến hóa thành hình thái phối hợp, ma hoáng tướng bình thường căn bản không thể chạm vào nhân vật tí hon.

Có điều, với mũi tên bắn ra từ Hồ Lao quan, Liên Hoa phạt thể như biến thành giấy, không ngăn nổi một kích, coi như dùng Ngân Dực thiểm cũng không tránh nổi.

- Kẻ bắn tiễn từ Hồ Lao quan, sợ là phải đạt tới cấp Sư thì a.

Chu Văn không dám tới quá gần Hồ Lao quan, lần này đi vào phạm vi ngoài Hồ Lao quan không lâu, đã thấy một thót ngựa lao tới như bão táp, trên lưng ngựa là một Ma Hóa tướng hùng tráng hơn bình thường, một thanh quải thương như Hải Hoàng Tam Xoa kích vô cùng nổi bật, trên mũ còn khắc chữ, chính là Ma Hóa tướng có khắc chữ mà Chu Văn đau khổ tìm kiếm.

Khi nhìn kỹ lại, Chu Văn liền ngẩn người, bởi chữ trên mũ giáp của Ma Hóa tướng này, lại khác với chữ lần trước mà hắn thấy.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tái Chiến Ma Hóa Tướng

Ma Hóa tướng lần trước có chữ “Bổ” trên trán, mà Ma Hóa tướng lần này, trên trán không khắc chữ “Bổ”, mà lại khắc chữ “Đao”.

- Trước là Bổ, sau là Đao, không phải sau đó còn có Thạch chứ?

Mặc dù không biết vì sao các chữ lại khác nhau, có điều Chu Văn vẫn sử dụng đối sách của bản thân đã tính từ trước, triệu hồi Khô Cốt nghĩ, Ngân Dực phi kiến, Đế Thỉnh dung hợp với nhân vật tí hon, chuẩn bị một trận toàn lực.

Ma Hóa tướng dù mạnh, nhưng Ngân Dực phi kiến cũng không yếu, đặc biệt là tốc độ, tuyệt đối không kém bất cứ sinh vật Truyền kỳ nào.

Chiều số của Ma Hóa tướng vẫn giống như trước, quái thương trong tay mang theo hỏa diễm thấu xương cuốn tới, có điều đã bị Chu Văn khống chế nhân vật tí hon bay lượn né tránh.

Mặc dù đã tránh qua công kích, Chu Văn vẫn không dám có chút hưng phấn, tầm mắt vẫn nhìn chăm chăm vào tay trái Ma Hóa tướng.

Quả nhiên, sau một thương thất bại, ma hóa tương giờ tay trái như suy nghĩ của Chu Văn.

Thế nhưng Chu Văn hẳn lại không nghĩ tới, lần này Ma Hóa tướng không hề hút nhân vật tí hon của hắn lại, mà hóa chương thành đao, vung mạnh về phía nhân vật tí hon đang bay lượn.

Đao khí đó nhát phá chương mà ra, chóc lát liền chém tới trên lưng nhân vật tí hon, nhanh tới mức với tốc độ của ngân dực cũng không thể né tránh.

Đao khí lướt qua bên hông, nhân vật tí hon lập tức bị chém thành hai đoạn, từ trời ngã xuống, màn hình đen lại.

Nhìn màn hình tắt ngấm, Chu Văn có chút cổ quái:

- Kỹ năng tay trái của Bổ là hấp lực, của Đao là đao khí, nếu còn có Đá, liệu có phải là thần quyền cách không vừa nhanh vừa mạnh không?

Chu Văn cũng không lập tức phục sinh nhân vật tí hon, hắn cẩn thận suy nghĩ lại hời chiến đấu vừa rồi, rất nhanh hắn ý thức được, nếu như chỉ có Ngân Dực phi kiến, rất khó để chiến thắng Ma Hóa tướng có chữ Bổ, nhưng lại có cơ hội chiến thắng Ma Hóa tướng có chữ Đao.

Ma Hóa tướng chữ Bổ có chương mang theo hấp lực, Ngân Dực phi kiến tránh không thoát, còn Ma Hóa tướng có chữ Đao, nếu Ngân Dực phi kiến dùng tốt Ngân Dực thiểm, có thể né tránh được đao khí, nói cách khác, Chu Văn có cơ hội chém giết Ma Hóa tướng chữ Đao.

Đây là tình huống để Ngân Dực phi kiến chiến đấu một mình, nếu Ngân Dực phi kiến dùng hình thái phối hợp xuất hiện trên người nhân vật tí hon, ngược lại sẽ không có cơ hội.

Chính bởi dưới hình thái phối hợp, Ngân Dực phi kiến không thể dùng kỹ năng thiên phú, mà Chu Văn cũng không thu được Nguyên Khí kỹ Ngân Dực thiểm, không thể tự thi triển Nguyên Khí kỹ phi hành, cho nên sau khi hợp thể, lại thành mất ưu thế.

- Ông trời có mắt, để ta lần nữa gặp lại Ma Hóa tướng chữ Đao đi a.

Chu Văn lần nữa vào game, chẳng qua may mắn không đứng bên hắn, liên tục quét mấy lần, không lần nào gặp được Ma Hóa tướng có chữ.

Mấy ngày liên tục, Chu Văn trốn trong ktx cày quái, căn bản không đi học, mấy lần Lý Huyền tới tìm hắn, muốn cùng hắn đi Hồ Lao quan hoàn thành bài kiểm tra, thế nhưng đều bị Chu Văn kiếm cớ từ chối.

Vương Phi vẫn luôn quan sát học viên của mình, phát hiện tuyệt đại bộ phận đều vô cùng cố gắng nghiên cứu tài liệu, kết thành đội ngũ đi thử giết Ma Hóa tướng.

Cả lớp, chỉ có Lý Huyền cùng Chu Văn là không có động tĩnh, ngoại trừ lần đầu đi tham quan một vòng, sau đó liền không còn ai thấy hai người bọn hắn.

- Lý Huyền thì cũng thôi, còn Chu Văn đến cùng đang làm gì? Vì sao không đi Hồ Lao quan làm nhiệm vụ?

Vương Phi trong đôi mắt kỳ với Chu Văn.

Nàng có quan hệ rất tốt với Âu Dương Lam, cũng biết là người kiêu ngạo cùng cưng chiều con cái thế nào, vậy mà ngay cả nữ nhân như Âu Dương Lam, cũng đánh giá Chu Văn cực cao, hơn nữa còn đem tư cách của An Tĩnh cho Chu Văn, điều này, đủ khiến Vương Phi vô cùng hiếu kỳ với Chu Văn.

Lúc trước, nhìn Chu Văn tham dự chém giết Phật Tâm liên biến dị, xác thực có biểu hiện không tầm thường, khiến Vương Phi lại càng thêm tò mò.

Nếu như Chu Văn quy quy củ củ đi Hồ Lao quan hoàn thành nhiệm vụ thì cũng thôi, thế nhưng Chu Văn mấy ngày liên tục không ra khỏi cửa, lại càng khiến lòng hiếu kỳ của Vương Phi thêm nặng.

Rõ ràng nàng không phải là người có kiên nhẫn, nếu đã tò mò, vậy phải làm cho ra lẽ, lập tức muốn đi ktx của Chu Văn, xem đến cùng hắn chôn chân ở đó làm gì.

...

Một gian phòng nào đó ở Lạc Dương, Lệ Tư hưng phấn cầm tờ lệnh bắt đưa tới trước mặt Kiều Tư Viễn:

- Kiểu cục trưởng, lệnh bắt đã có, cần lập tức hành động hay không?

Kiều Tư Viễn khẽ gật đầu:

- Người dẫn người đi Tịch Dương học viện, có điều không cần lấy lệnh bắt ra luôn, dùng danh nghĩa hỗ trợ điều tra, trước đề trưởng học gọi Chu Văn tới, nếu như Chu Văn chịu phối hợp, đem hân mang về, nếu như hân không chịu phối hợp, lúc đó lấy ra lệnh bắt cũng không muộn. Trong lúc làm việc, tuy nhiên không được kinh động quá nhiều người, đặc biệt là người của An gia.

- Cục trưởng cứ yên tâm, ta biết nên làm thế nào, lần này nhất định bắt Chu Văn về tới.

Lệ Tư chắc nịch.

- Đi đi, đi nhanh về nhanh, thời gian của chúng ta không nhiều, nhất định phải hồi xong trước khi An gia can thiệp, cho nên nhất định phải làm nhanh.

Kiều Tư Viễn liên tục căn dặn.

Lệ Tư lĩnh mệnh mà đi, mang người tới Tịch Dương học viện, sau đó dùng danh nghĩa hỗ trợ điều tra, gặp thường vụ phó hiệu trưởng của học viện.

Nếu như là cảnh sát bình thường, sợ là phó hiệu trưởng thường cũng đừng mong thấy mặt, thế nhưng người tới lại mang danh nghĩa của cục giám sát đặc biệt, cho nên mới khiến Lệ Tư gặp được vị phó hiệu trưởng này.

Trong Liên bang, cục giám sát đặc biệt này chính là tồn tại mà thần tăng quý dễ ghét, vị phó hiệu trưởng kia dù không muốn liên hệ với Lệ Tư, thế nhưng lại không thể không xuất hiện đối phó.

Toàn bộ Liên bang, không biết đã có bao nhiêu quan viên cao cấp vì cục giám sát đặc biệt mà thân bại danh liệt, bị cái cục này dễ mất tới, coi như không chết cũng phải lột mất lớp da.

- Hiệu trưởng cứ yên tâm, chúng ta chỉ hy vọng gặp được mấy người chứng kiến để lấy chút tin tức, sẽ không làm mất quá nhiều thời gian của học viên quý học viện.

Lệ Tư cười nói.

Trên bàn có một phần danh sách, danh sách hết thấy có sáu cái tên, đều là học viên của Tịch Dương học viện, có điều trừ Chu Văn, năm cái tên còn lại chỉ dùng để tung hỏa mù.

- Được rồi.

Thường vụ phó hiệu trưởng không muốn vì việc nhỏ mà đắc tội với người của cục giám sát đặc biệt, để thư ký đi gọi các học viên trong danh sách tới.

Chu Văn đang trong ktx chơi game, vừa nhận được thông báo đi tới cao ốc hành chính, cũng không biết hiệu trưởng tìm hân làm gì.

Gõ cửa bước vào văn phòng, vừa vào liền thấy Lệ Tư đang uống trà, Chu Văn lập tức biết có chuyện không ổn, có điều giờ có chạy cũng vô dụng, đành phải ra về không biết Lệ Tư, trấn định bước vào phòng.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Kéo dài thời gian

- Vị nữ trưởng quan này muốn hỏi các người vài vấn đề, các người cứ trả lời thành thật là được.

Phó hiệu trưởng nói với sáu người Chu Văn.

Lệ Tư như hoàn toàn không có ý nhắm vào Chu Văn, hỏi từng người một, với Chu Văn cũng hoàn toàn không có gì khác biệt, dường như vốn không quen biết hân.

- Trưởng quan, được chưa?

Chờ Lệ Tư hỏi xong, phó hiệu trưởng ở bên liền hỏi.

- Trừ bạn Chu Văn này cần theo chúng ta hỗ trợ điều tra, những người khác có thể trở về trước.

Lệ Tư phát phát tay, ra hiệu cho những học viên khác có thể rời văn phòng, ánh mắt nhìn về phía Chu Văn, làm như tùy ý nói.

Phó hiệu trưởng nhũm mày, có điều lập tức khôi phục vẻ tươi cười:

- Trưởng quan muốn để học viên của chúng ta hỗ trợ điều tra đương nhiên được, có điều ngài cũng biết đó, Tịch Dương học viện chúng ta có thể tính là một nửa trường quân đội, học viên trong trường có thể tính là quân nhân dự bị, nếu muốn mang người đi, vẫn cần phải làm đủ thủ tục mới có thể được, nếu ngài cần gấp, như vậy để ta đi làm thủ tục luôn.

- Không cần, đây là lệnh bắt, người này chúng ta mang đi, chỉ cần hân theo chúng ta hỗ trợ điều tra một chút, sau đó sẽ để hân hoàn hảo không tí vết trả lại học viện, ngài không cần quá mức lo lắng.

Lệ Tư cười lạnh một tiếng, trực tiếp đem lệnh bắt đưa ra, đặt trên bàn phó hiệu trưởng.

Nàng đương nhiên hiểu tính toán của phó hiệu trưởng, ngoài miệng nói dễ nghe, chỉ sợ ra khỏi cửa liền báo chuyện này cho An gia, Tịch Dương học viện vốn là do An gia gây dựng, nơi

này có vấn đề, dù An gia có không thích Chu Văn, cũng tuyệt sẽ không ngồi yên mặc kệ.

Phó hiệu trưởng nhìn thấy lệnh bắt, lập tức khẽ biến sắc, nhìn Lê Tư hỏi:

- Học viên của chúng ta phạm tội gì? Lại cần các người dùng tới lệnh bắt như vậy?

Hiện tại hẳn có thể nhìn ra, Lê Tư này rõ ràng vì Chu Văn mà đến, mấy lời trước đó, chẳng qua là muốn bắt Chu Văn mà thôi.

- Không thể nói cho người được.

Lê Tư nói, liền đưa tay ra hiệu cho cấp dưới khống chế Chu Văn.

Nàng biết việc này không thể chậm trễ, nhất định phải mang Chu Văn đi trước khi An gia đến.

Chu Văn là cái tên được An gia lựa chọn, lại còn là tư cách không thể sửa lại, tầm quan trọng thế nào không nói cũng biết, nếu trực tiếp đi An gia đòi người, không có chứng cứ rõ ràng, An gia căn bản không có chuyện để Chu Văn theo bọn hắn.

Mà dưới giám sát của An gia để thẩm vấn Chu Văn, cơ hồ không có bất cứ tác dụng, làm như thế khác gì nói rõ cho Chu Văn biết, bọn hắn không thể làm gì được Chu Văn, như vậy sao có thể hỏi được chuyện gì?

Huống chi kiểu tư viển cũng nghi ngờ chuyện này có liên lụy tới An gia, đây cũng chính là nguyên nhân bắt buộc hắn phải bắt Chu Văn về hỏi.

Còn giết Chu Văn? Đừng nói Lê Tư không dám, coi như là Kiều Tư Viễn cũng không dám làm vậy, Chu Văn là nhân tuyến duy nhất của An gia, giết hắn, chẳng khác nào kết đại thù với An gia, Kiều Tư Viễn cũng không muốn đắc tội với An gia, ít nhất là trước khi có chứng cứ xác thực, Kiều Tư Viễn sẽ không làm như vậy.

Đương nhiên, nếu thực sự từ Chu Văn mà thu được chứng cứ An gia có quan hệ với Tinh Đạo Tiên, đó lại là chuyện khác.

Có điều khả năng này rất rất nhỏ, cho nên Lê Tư cũng không thực sự hy vọng đạt được chứng cứ này, chỉ muốn bắt Chu Văn trước khi người An gia tới để hỏi chút chuyện mà Kiều Tư Viễn muốn biết mà thôi.

Chu Văn thấy thế, lập tức lách mình trốn đến sau lưng phó hiệu trưởng, hắn từng nghe phong cách làm việc của cục giám sát đặc biệt từ chỗ Lý Huyền, dù là người hay quý đến đó đều phải mất một lớp da, đối phương đã tốn nhiều tâm tư như thế, thậm chí còn đến tận học viện để bắt hắn, hiển nhiên không có khả năng tùy tiện hỏi mấy câu liền thả hắn được.

Huống chi bản thân Chu Văn hắn cũng có quý, dù sao hắn cũng đã luyện Mê Tiên Kinh từ chỗ Tinh Đạo Tiên, chẳng may cục giám sát đặc biệt nhận ra Nguyên Khí quyết này có quan hệ với Tinh Đạo Tiên, chẳng phải hắn tự nhiên mà biến thành đồng lõa?

Chu Văn cũng không biết, Nguyên Khí quyết của Tinh Đạo Tiên cũng không phải là Mê Tiên Kinh, bản thân Mê Tiên Kinh vốn cũng không phải của Tinh Đạo Tiên, cho dù có người nhận ra Mê Tiên Kinh, cũng không thể vì cái này mà liên hệ hắn với Tinh Đạo Tiên được.

Huống chi trong Liên bang, chưa bao giờ có người luyện thành Mê Tiên Kinh, căn bản không ai có thể nhận ra được.

- Trưởng quan, ngài hẳn biết đó, An Đốc Quân rất quan tâm chuyện của Tịch Dương học viện, có phải nên nói trước với hắn một tiếng hay không?

Phó hiệu trưởng cau mày nói.

Lê Tư nghiêm trang đáp:

- Luật pháp Liên bang là lớn nhất, ta mặc kệ đây là đâu, cũng mặc kệ sau lưng có người nào, chuyện nên làm nhất định phải làm, ai tới cũng vô dụng. Hơn nữa, hiệu trưởng ngài cảm thấy An Đốc Quân lớn hơn pháp luật Liên bang?

- Cắt đứt nhét mồm người khác, chuyện này, Tịch Dương học viện chúng ta nhất định sẽ báo lên hội nghị.

Sắc mặt phó hiệu trưởng tái xanh.

- Xin cứ tự nhiên.

Lê Tư biết không thể kéo dài thêm nữa, cần phải nhanh chóng mang Chu Văn trời đi, lập tức đưa mắt nhìn đám thủ hạ.

Hai tên giám sát viên một trái một phải, thân hình như hóa thành ảo ảnh, muốn trực tiếp khống chế Chu Văn mang đi.

- Đừng chạm vào ta, ta tự đi được.

Chu Văn thấy phó hiệu trưởng cũng không có ý chặn hai người kia, liền biết muốn dựa vào trường học để áp chế bọn hắn là điều không thể.

- Được, vậy chúng ta đi thôi.

Lê Tư cũng không sợ Chu Văn mọc cách bay đi, vẫy vẫy tay, ra hiệu cho hai tên giám sát viên không nên động thủ, để Chu Văn tự đi.

Có thể thấy được, nàng cũng không muốn làm lớn chuyện ở đây.

Chu Văn không phản kháng, nghe lời đi ra ngoài, hai tên giám sát viên liền đi theo hắn, Chu Văn có bất cứ dị động nào, bọn họ lập tức ra tay chế phục.

- Nghiêm hiệu trưởng, chúng ta cáo từ.

Lê Tư nói một câu, sau đó trực tiếp dẫn người rời đi.

Chu Văn cũng không giãy dụa, trực tiếp đi ra cửa trường.

Chỉ có EQ của hắn không cao, thế nhưng hắn cũng không ngốc.

Lê Tư lừa hắn tới, lại cứ thế đem hắn đi... tuy rằng hành sự bá đạo, nhưng lại cũng ần ần nói rõ, bọn hắn còn có cổ kị, rút ruột mang hắn đi chính là bởi sợ hãi điều gì đó.

“Hiện tại chỉ có thể cố gắng kéo dài thời gian.”

Chu Văn cũng không có cơ hội đưa tin cầu cứu, từ khi hắn nhìn thấy Lê Tư, liền biết bản thân không có khả năng đưa tin cầu cứu dưới mí mắt thấp hèn của đối phương, cho nên Chu Văn cũng không thờ, tránh cho trực tiếp bị giam lại, nói không chừng điện thoại thần bí của hắn cũng bị thu.

Có điều, hắn là phó hiệu trưởng đã truyền tin đi, chỉ cần hắn có thể kéo dài thời gian một chút, hắn là sẽ có chuyển cơ.

Muốn chạy dưới mắt mấy tên giám sát viên cấp Truyền kỳ này, Phạm thai hiển nhiên không làm được, ít nhất là dưới tình huống bình thường không làm được.

Chu Văn vẫn đi về phía cửa trường, không có bất cứ hành động dị thường nào cả, cũng không đi đường vòng hay cố ý đi chậm, khiến Lê Tư cùng đám giám sát viên cho rằng Chu Văn đã bỏ chống cự, muốn theo chân bọn hắn về trụ sở.

Thực tế, đừng nói là một sinh viên, dù là đại quan trong Liên bang, đã bị bọn hắn khống chế, vậy cũng đừng mơ dờ trò quỷ.

Chu Văn một đường bình ổn, tựa như đã nhận mệnh, nhưng vừa tới một mảnh rừng trong trường, bỗng nhiên lại phát lực, vọt thẳng vào trong rừng cây, vừa chạy còn vừa nói:

- Ta mắc tiểu, trước đi giải quyết chút.

Xuyên qua rừng cây nhỏ, bên khác không xa chính là cửa vào Địa Hạ Phật thành, chỉ cần có thể trốn vào Phật thành, hắn liền có thể mượn lực lượng thần bí của Tiểu Phật tự để kéo dài thời gian.

Tuy làm vậy hơi mạo hiểm, bởi vì Chu Văn không biết Tiểu Phật tự ngoài đời có thực giống với Tiểu Phật tự trong game hay không, có điều hắn đã không có lựa chọn nào khác, trên người hắn có những thứ tuyệt không thể bại lộ.

Nếu bị mang về thẩm vấn, đồ trên người hắn nhất định sẽ bị điều tra, như vậy điện thoại thần bí có thể vì vậy mà bại lộ.

- -----

Phóng tác: xonevictory

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Trốn

Thấy Chu Văn muốn chạy, Lê Tư đưa ánh mắt trên tức nhìn qua, còn không có ý động thủ.

Bắt người là nghề của bọn hắn, nếu để một sinh viên mới chỉ đạt tới Phạm thai chạy ngay dưới mí mắt, như vậy bọn hắn cũng không cần làm việc nữa.

Không cần Lê Tư ra lệnh, hai tên giám sát đã chia một trái một phải đuổi theo Chu Văn, tốc độ Truyền kỳ cấp bạo phát, bốn tay như ảo thuật khóa lấy hai tay Chu Văn.

Thế nhưng chỉ trong nháy mắt, sau lưng Chu Văn đã lóe lên bốn đạo ánh bạc, bốn chiếc ngân dực mở ra, chấn động một cái liền đưa hắn lên bảy tám mét, tốc độ nhanh không tưởng, vừa tránh khỏi công kích của hai tên giám sát viên, vừa xông vào trong rừng nhỏ.

- Truyền khí phổi sùng hệ phi hành... đuổi theo...

Lê Tư hơi ngần ra, sau khi hoàn hồn, lập tức đuổi theo.

Vốn cho là có mấy cao thủ Truyền kỳ như bọn hắn đuổi theo, coi như Chu Văn có Truyền kỳ Phổi sùng cũng khó thoát.

Nào ngờ, Chu Văn như hóa thành U Linh biến bức, bốn cánh chấn động linh hoạt xuyên qua rừng cây, mượn cây cối yểm hộ, vậy mà mạnh mẽ tránh khỏi ba người bao vây chặn đánh, lao ra khỏi rừng cây nhỏ.

- Ta xem ngươi có thể chạy tới đâu.

Lê Tư vừa tức vừa sợ, toàn lực đuổi theo Chu Văn, tốc độ nhanh tới kinh người.

Đã không còn rừng cây yểm trợ, Chu Văn cũng không thể kéo dài khoảng cách, chỉ có thể dùng tốc độ cao nhất chạy tới Cổ Đạo khẩu không xa, trước khi bọn Lê Tư đuổi tới, vọt vào trong Địa Hạ Phật thành.

Chu Văn lấy giấy thông hành, trực tiếp vào Phật thành, bọn Lê Tư lại bị binh sĩ không biết chuyện ngăn lại, sau khi lấy giấy chứng nhận của cục giám sát đặc biệt, mới có thể tiếp tục đuổi theo Chu Văn.

Chu Văn cũng không quay đầu lại, toàn lực xông hướng Tiểu Phật tự, đám Lê Tư theo sau đuổi theo không bỏ, Chu Văn với hình thái phối hợp của Ngân Dực phi kiến, vậy mà lại không thoát nổi bọn hắn, ngược lại càng chạy càng bị kéo gần.

- Chu Văn, ngươi biết chống lệnh bắt là tội gì không? Vốn ngươi chỉ cần theo chúng ta về hỗ trợ điều tra, nếu như ngươi trốn, tội ngươi sẽ cực lớn, hiện tại dừng lại may còn kịp.

Lê Tư vừa đuổi vừa hô.

Chu Văn căn bản không đáp lời, vẫn tiếp tục liều mạng chạy, Lê Tư biết không thể tiếp tục chậm chễ, cắn răng triệu hóa một thanh trường kiếm màu xanh, một kiếm đâm tới sau lưng Chu Văn.

Chu Văn nghe tiếng gió thổi, vội vàng nghiêng người né tránh, hiểm hiểm né qua, không nói hai lời tiếp tục chạy về phía trước.

Vốn hần chỉ định tìm cơ hội giấu điện thoại, thế nhưng Lê Tư lại bám theo quá chặt, khiến hần không có cả cơ hội giấu điện thoại đi, cho nên chỉ có thể liều mạng chạy tới hướng Tiểu Phật tự.

- Nếu hôm nay để người chạy mất, Lê Tư ta liền đòi họ theo người.

Lê Tư tức giận, lúc này không nghĩ được nhiều nữa, trường kiếm trong tay lại chém ra một đao kiếm quang.

Mặc dù không chém về chỗ yếu hại của Chu Văn, thế nhưng nếu bị chém trúng, sợ là cũng trọng thương không nhẹ.

Vì né kiếm quang, tốc độ của Chu Văn phải chậm hơn nhiều, rất nhanh liền bị mấy tên giám sát viên khác đuổi theo, những giám sát viên kia cũng không khách khí, sử dụng đủ loại Nguyên khí kẻ chém tới Chu Văn.

Bọn hần đều có kinh nghiệm ra tay lão luyện, nhìn thì thấy rất tàn nhẫn, thế nhưng thực tế lại không hề trí mạng, chỉ muốn đánh phệ Chu Văn để mang về.

Một đạo máu tươi nở rộ trên đùi Chu Văn, kiếm quang của Lê Tư xẹt qua, máu tươi lập tức phun trào.

Chu Văn không nói nửa tiếng, tiếp tục xông về phía trước, vết thương trên người càng lúc càng nhiều, mặc dù không nguy hiểm tới tính mạng, thế nhưng máu loang lổ trên người, thoát nhìn hết sức kinh dị.

Lê Tư thầm kinh ngạc, dù Chu Văn có Phổi sùng cấp Truyền kỳ gia trị, thế nhưng bản thân hần mới chỉ là Phàm thai a.

Dưới vây công của mấy người bọn hần, lại có thể bị thương mà không bại, thoát nhìn thì thương không nhẹ, nhưng đều tránh được chỗ yếu hại, căn bản không tới mức trí mạng.

Trong đó tuy còn do bọn Lê Tư không muốn giết Chu Văn, thế nhưng Chu Văn cũng tránh được rất nhiều chiêu đủ để hần mất sức chiến đấu.

Nhiều khi, Chu Văn không cả nhìn thấy, nhưng bản năng lại như mọc mắt sau lưng, trong tích tắc tránh được công kích, khiến Lê Tư rất giật mình.

- Chu Văn này chiến đấu lại có thể bình tĩnh như vậy, dù là thụ thương, cũng có thể lựa chọn để bản thân thụ thương ở mức thấp nhất, tâm tư bình tĩnh đến đáng sợ, hần thực sự chỉ mới mười sáu tuổi thôi sao?!

Ánh mắt Lê Tư nhìn Chu Văn đầy máu bay phía trước, lòng thầm có chút chấn động:

- Khó trách An gia chọn hần, chỉ sợ không chỉ đơn thuần là quan hệ giữa Âu Dương Lam với Chu Lăng Phong.

Chu Văn vừa tránh, vừa chạy, sau khi bị thương, Mê Tiên Kinh lập tức biến thành Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, điều khiến Chu Văn ngạc nhiên, chính là vết thương trên người hần lại có thể lành được như Lý Huyền, miệng vết thương khép chặt lại, ngăn không cho máu tiếp tục chảy ra ngoài.

“Không nghĩ tới, Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh lại có diệu dụng này.”

Chu Văn xung không quá ngoài ý muốn.

Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh có thể giúp thể phách của hần đột phá mười điểm, là thuộc tính duy nhất đạt tới mười một, giờ có gia trị mạnh mẽ với thể phách cũng không phải là chuyện lạ, chỉ là không biết cụ thể đến mức nào thôi.

Mất thấy thềm đá đã xuất hiện trước mắt, nơi đó có một hàng rào thép, phía trên còn treo biển cấm khu, phòng ngừa các học viên vào nhằm trong đó.

Bên ngoài Tiểu Phật tự cũng không có quân đội trấn giữ, bởi căn bản không cần thiết, nếu thực sự có người có thể vào Tiểu Phật tự, học được Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, đó là chuyện quân đội cầu còn không được.

Thực tế, các nơi trên thế giới đều có địa phương thần bí tương tự như vậy, thế nhưng chân chính có thể phá giải, tính ra một phần cũng không đủ.

Chu Văn vọt tới trước hàng rào, hộ tít Khô Cốt nghĩ trên tay trái phát lực, trực tiếp xé ra một lỗ to, lách người chui vào.

Đám người Lê Tư không phải là người Lạc Dương, căn bản không hiểu nhiều về Địa Hạ phạt thành mới được phát hiện, mặc dù thấy đánh dấu cấm khu, thế nhưng vẫn tiếp tục đuổi theo.

Thứ nhất là Lê Tư nhất định phải nhanh chóng bắt được Chu Văn mang về, thứ hai là Chu Văn đi trước, có nguy hiểm cũng là Chu Văn nhận trước, cho nên Lê Tư không chút lưỡng lự, lập tức dẫn người đuổi theo.

Trong khe đá chật hẹp, không gian cho Chu Văn né tránh ngày càng nhỏ, một đạo kiếm quang của Lê Tư thành công trảm lên lưng Chu Văn, Liên Hoa phạt thể phát động, thế nhưng vẫn tạo thành một vết máu thật dài, thân thể cũng bay tự do về phía trước, đâm vào thềm đá, máu trong miệng lập tức phun ra.

- Chu Văn, người đã hết đường, không nên chấp mê bất ngộ, mau cùng ta về hỗ trợ phá án, như vậy với người mới có lợi mà vô hại.

Lê Tư cầm kiếm đến gần Chu Văn, đồng thời lạnh lùng nói:

Chu Văn nhìn thoáng qua đám người Lê Tư đuổi tới, vuốt máu nơi khóe miệng, lãnh đạm nói:

- Vì sao ta phải trốn? Muốn trốn, phải là các người mới đúng.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Giăng co ở thêm đá

Đồ điên.

Lệ Tư không để ý tới lời Chu Văn, phát tay ra hiệu cho mấy tên giám sát viên đi qua, bắt Chu Văn đang trọng thương lại.

Nàng đã chậm quá lâu, muộn hơn kế hoạch rất nhiều, giờ có thể bắt được Chu Văn trước khi An gia đến hay không còn khó nói, không thể tiếp tục chậm trễ nữa.

Mấy tên giám sát viên cùng tiến lên, đi tới, chính là thêm đá mở rộng, không còn chật hẹp như trước nữa, đủ để bọn hắn cùng tiến lên.

Lần này Chu Văn cũng không lập tức chạy, ngồi trên thêm đá, duỗi tay một chương, chậm rãi đánh tới tên giám sát viên bước lên đầu tiên.

Một chương thoát nhìn cực yếu đuối, tựa như không có một tia lực lượng, nhưng chương này của hắn, cách tên giám sát viên gần nhất còn tới gần hai trượng, ngay cả góc áo cũng không chạm.

Lệ Tư cùng mấy tên giám sát viên không tin Chu Văn có năng lực cách không đánh người, Nguyên Khí kỹ có thể đem Nguyên khí phóng ra ngoài trong cấp Truyền kỳ còn ít, Phàm thai căn bản không luyện nổi kỹ xảo này, cho dù có Nguyên Khí kỹ, thì Nguyên khí của Phàm thai cũng không đủ để tiêu hao.

Thế nhưng một chương này của Chu Văn đánh ra, tên giám sát viên kia lại vô thanh vô tức cắm đầu xuống đất, lập tức khiến tất cả cùng giật nảy mình.

Chu Văn bất động, liên tục lẳng không đánh mấy chương, mấy tên giám sát viên còn lại sợ tan hồn phách, từng người ứng chương ngã quy xuống đất.

Lệ Tư vừa kinh vừa sợ, cơ hồ không dám tin vào hai mắt mình, mấy tên Truyền kỳ giám sát viên đã tắt thở, thế nhưng nàng lại không thể hiểu được mấy người này bị Chu Văn giết thế nào, ánh mắt dao động, lòng kinh nghi bất định, trong lúc nhất thời không dám tới gần Chu Văn.

Chu Văn biết rõ, mấy người này không phải là hắn giết, mà là bị lực lượng thần bí của thêm đá tước đoạt sinh mệnh.

Chỉ có điều, không ai hiểu cổ lực lượng thần bí kia hơn Chu Văn, chẳng qua hắn chỉ canh đúng thời gian, bày ra bộ dáng thần bí mà thôi, hoàn toàn là dọa người.

Điều khiến Chu Văn có chút buồn bực, là Lệ Tư như không bị lực lượng của thêm đá ảnh hưởng, bằng không hiện nàng cũng phải ngã lăn ra đất mới đúng.

“Kỳ quái, chẳng lẽ Lệ Tư cũng có Nguyên Khí kỹ giống Tâm Thiên? Cho nên mới không bị lực lượng thần bí kia giết chết? Thế nhưng như vậy cũng không đúng a, coi như nàng ta thực sự có Nguyên Khí kỹ như Tâm Thiên, cũng không thể biết được bí mật nơi đây, hắn không thể sớm vận dụng mới đúng... đến cùng là có chuyện gì a?”

Chu Văn trầm nghĩ hoặc, nhưng trên mặt lại không chút biểu lộ, giữ vẻ mặt thần bí ngồi trên thêm đá, tư thái từ cao nhìn xuống nói:

- Ta vốn không muốn giết người, vì sao cứ nhất định phải bức ta?

Chu Văn nói nửa thật nửa giả, nếu không phải Lệ Tư ép hắn tới đường cùng, hắn tuyệt đối không muốn giết người, càng không muốn giết người của cục giám sát đặc biệt.

Đám người này chết, như vậy sau này Chu Văn hẳn rất khó giải thích, thậm chí rất có thể sẽ bị Liên bang truy nã.

Nhưng dù như thế, Chu Văn cũng không muốn bại lộ bí mật về điện thoại.

- Cùng lắm thì ta cũng làm như đám đào phạm kia, chạy đến những Dị Linh vực không trong phạm vi khống chế của nhân loại, chỉ cần có điện thoại trong tay, nguy hiểm của Dị Linh vực với ta chẳng khác nào không tồn tại.

Chu Văn thầm quyết định, nếu thực cùng đường mạt lộ, vậy cũng chỉ có thể vào rừng làm tặc khải.

- Bớt giả thần giả quỷ, ngươi cho rằng làm vậy là có thể lừa gạt được ta sao?

Lệ Tư không tin, một Phàm thai như Chu Văn lại có lực lượng đáng sợ như vậy.

Thế nhưng nàng lại không thể nhìn ra, bốn giám sát viên kia chết thế nào, lòng cũng có chút lưỡng lự, không dám trực tiếp xông lên.

- Không tin thì ngươi có thể thử xem, xem Vô Tướng thần chương của ta, có thể giết được người hay không.

Chu Văn không dối sác, nghiêm nhiên như đã tính trước.

Thế nhưng trong lòng hắn lại thầm kêu khổ:

“Ta kéo dài lâu như thế, nếu không có Tâm Thiên bảo hộ, Lệ Tư kia dù có mạnh hơn nữa, cũng hẳn phải chết rồi mới đúng, sao lại không có chút việc gì a?”

- Vô Tướng thần chương, chưa từng nghe qua.

Tầm mắt Lệ Tư nhìn về bốn tên giám sát viên, ý muốn tìm sơ hở, tìm xem bốn tên giám sát viên chết thế nào.

- Vô Tướng thần chương vô sắc vô ảnh, có thể giết người trong vô hình, là Nguyên Khí kỹ mà Âu Dương Lam đưa ta, để ta dùng bảo mệnh, bình thường ta không dám tùy tiện tu luyện, hôm nay nếu không phải là ngươi bức ta đến tuyệt cảnh, ta cũng không muốn dùng môn Nguyên Khí kỹ âm độc tới cực điểm này.

Chu Văn nói bừa, nhưng lòng lại đang thầm tính toán xem nên chạy thế nào.

Hắn cũng không cho rằng bản thân thực sự có thể hù được Lệ Tư, hiện tại Lệ Tư không dám xông lên, chỉ bởi nàng không biết bốn tên đồng nghiệp của bản thân chết thế nào, không dám tùy tiện mạo hiểm mà thôi.

Lệ Tư nửa tin nửa ngờ, nàng xác thực không biết bốn tên kia chết thế nào, trên người họ, nửa vết thương cũng không có.

Đột nhiên, trong đầu Lệ Tư ánh lên suy nghĩ, nhớ tới đánh dấu cấm khu lúc trước, lập tức hiểu ra, đưa mắt đánh giá bốn phía, cười lạnh nói:

- Vậy để ta thử xem, Vô Tướng thần chương của ngươi giết ta thế nào.

Vừa nói, Lệ Tư liền triệu hoán một đầu Phối sùng.

Hai cánh trắng nõn, làn da mềm mại, váy lụa tuyết trắng, tựa như Thiên sứ trong truyền thuyết, chẳng qua có chút khác biệt, Thiên sứ này không có đầu, trên cổ trống rỗng.

- Đoạn Đầu Thiên Sứ!

Chu Văn nhìn thấy Thiên sứ không đầu, lập tức kêu thành tiếng.

Phối sùng Đoạn Đầu Thiên sứ này quả nổi tiếng, mặc dù là Phối sùng tới từ khu tây, nhưng tên tuổi của nó truyền khắp Liên bang Trái Đất.

Đoạn Đầu Thiên sứ không thực sự là Thiên sứ, mà là một nhân vật trong truyền thuyết của phương tây.

Truyền thuyết có một vị tu nữ thành tín, nàng dùng tâm linh thánh khiết thờ phụng Thượng đế, mong một ngày có thể lên Thiên Đường thành Thiên sứ phụng dưỡng Thượng đế.

Bất cứ ai thấy nàng, cũng đều cảm thấy nàng là tu nữ hoàn mỹ thánh khiết nhất thế gian, hết thảy những ai biết nàng, đều cảm thấy sau khi chết nàng nhất định có thể lên Thiên quốc, trở thành Thiên sứ phụng dưỡng Thượng đế.

Có lẽ là do thành kính của nữ tu cảm động tới Thượng đế, một ngày Thượng đế buông xuống trước mắt nữ tu, đồng thời hạ xuống thần quang, để phạm thể của nữ tu hóa thành Thiên sứ.

Ngay khi thân thể nữ tu đang thuế biến thành Thiên sứ, tu nữ lại nhìn thấy một từ tù đang thành tín xám hối với Thượng đế.

Thế là nữ tu liền hỏi thượng đế:

- Người tù phạm kia thành kính như thế, có thể đặc xá lỗi lầm của hắn hay không?

Thượng đế trả lời:

- Có thể đặc xá, nhưng sai lầm của hắn nhất định phải có người gánh chịu, nếu tu nữ nguyện ý, nàng có thể thay hắn lên đoạn đầu đài, gánh tội lỗi cho hắn.

Tu nữ nghe xong, dứt khoát chọn thế tội thay từ tù, thế là thần quang lóe lên, tù phạm trên đoạn đầu đài liền bị thay thế bởi nữ tu, đầu còn chưa thuế biến của nữ tu bị chặt xuống.

Mặc dù mất đầu, thế nhưng những phần khác của nữ tu đã đều hóa thành Thiên sứ chi thân, là bất tử bất lão, cho nên cũng không vì bị mất đầu mà chết.

Chẳng qua cái đầu kia còn chưa thuế biến, không cách nào hồi phục như cũ, cho nên nữ tu liền biến thành Đoạn Đầu Thiên sứ trong truyền thuyết phương tây.

Cái tên dù khủng bố, nhưng Đoạn Đầu Thiên sứ chính là tồn tại đại diện cho sự thánh khiết.

Sau khi Thứ Nguyên Phong Bạo buông xuống, trong một Dị Linh vực ở tây khu xuất hiện Đoạn Đầu Thiên sứ, sau khi bị nhân loại chém giết, đồng thời thu được trứng Phối sùng.

Sứ thi Đoạn Đầu Thiên sứ cũng từ đây vang danh khắp Liên bang Trái Đất, điểm mạnh nhất của nó, không phải là sức chiến đấu, mà là năng lực thủ hộ.

Có Đoạn Đầu Thiên sứ thủ hộ, các loại nguyên rùa, huyết chú... đều không thể tổn thương chủ nhân, chính là Phối sùng thủ hộ mạnh nhất được biết đến ở phương tây.

Chủ nhân Đoạn Đầu Thiên sứ, dựa vào năng lực thủ hộ của Đoạn Đầu Thiên sứ, không ít lần gặp dữ hóa lành trong các cấm địa.

Bởi vậy, danh tiếng của Đoạn Đầu Thiên sứ càng lúc càng lớn, có điều theo Chu Văn được biết, Phối sùng Đoạn Đầu Thiên sứ là tồn tại độc nhất vô nhị, mà chủ nhân của nó, không phải là Lệ Tư.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Đoạn đầu thiên sứ

Đoạn Đầu Thiên sứ là Phối sùng không có tính công kích, thân thể như một đoàn thánh quang trời nổi trước mặt Lệ Tư.

Lệ Tư vẫy vẫy tay, thân thể Đoạn Đầu Thiên sứ nhanh chóng biến hóa, ngưng tụ thành Thập Tự giá rơi vào tay Lệ Tư.

Thập Tự giá tản ra hào quang Thần Thánh, khiến Lệ Tư cảm Thập Tự Giá như được nữ thần được thần quang bao lấy.

Hiện tại Chu Văn đã biết, tại sao Lệ Tư không bị lực lượng thần bí của thêm đá giết, tám chín phần là do lực lượng của Đoạn Đầu Thiên sứ bảo vệ nàng.

Không chút do dự, Chu Văn quay người vỗ cánh vọt vào trong Tiểu Phật tự.

Ngân Dực phi kiến biến thành cánh, dùng tốc độ không kém đỉnh cấp Truyền kỳ bay vào trong, chốc lát liền vọt tới cổng chính cuối thềm đá.

Vốn Chu Văn cũng không định vào Tiểu Phật tự trong hiện thực mạo hiểm, thế nhưng giờ đã không nghĩ được nhiều như thế, chỉ có thể tiến vào trong tự viện.

- Người còn chạy, ta chặt đứt chân người.

Lệ Tư lạnh lùng nói, tay cầm Thập Tự giá do Đoạn Đầu Thiên sứ hóa thành, như hóa thành một đầu báo xanh đuổi theo Chu Văn, trường kiếm trong tay chém ra kiếm quang như lụa.

Trước đó Lệ Tư còn cố kị An gia, ra tay cố giữ lại.

Thế nhưng bốn giám sát viên đã chết, lập tức khơi dậy lửa giận của Lệ Tư, hiện nàng chỉ muốn nhanh chóng bắt Chu Văn về, mặt khác đã không còn nửa phần cố kị.

Một kiếm chém ra, kiếm quang thoáng cái đã đến sau lưng Chu Văn.

Chu Văn cắn răng triệu hồi Ngân Dực phi kiến, để Ngân Dực phi kiến đi sau đoạn hậu, bản thân lập tức vọt vào Tiểu Phật tự.

Ngay khi Chu Văn vọt vào Tiểu Phật tự, một tiếng răng rắc đã truyền đến, hai chân trước của Ngân Dực phi kiến đã bị Lệ Tư chém đứt, ngay cả trên trán cũng bị chém ra một vết máu, đang không ngừng đổ máu ra ngoài.

Hiện thực không phải trò chơi, Ngân Dực phi kiến chết ở ngoài sẽ không thể phục sinh, Chu Văn khê động tâm niệm, gọi Ngân Dực phi kiến trở về, bản thân lại tiếp tục toàn lực chạy vào sâu trong phật điện.

Không có Ngân Dực phi kiến hóa cánh gia trì, tốc độ của Chu Văn chậm hơn rất nhiều.

Khung cảnh trong Tiểu Phật tự này giống trong game như đúc, Chu Văn vừa tiến vào, đã lập tức thấy bia đá khắc Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

Bia đá trong hiện thực càng thêm cổ phả vô hoa, tựa như đã qua ngàn năm tuế nguyệt tây lể, bề ngoài loang lổ cằn lố vế tang thương, lại như có một ý nào đó không nói nên lời quanh quẩn.

Chu Văn không có tâm tư nhìn lại bia đá, Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh trong thân thể điên cuồng vận chuyển, chạy như điên tới phật điện.

Lệ Tư bám sát theo sau, trường kiếm trong tay lần nữa chém về chân Chu Văn, kiếm quang lấp lánh mà tới, không hề cố kị chém xuống, tựa như muốn chặt đứt cả hai chân Chu Văn.

Coi như không quay đầu, chỉ dựa vào thánh lực được Đế Thánh cường hóa, Chu Văn cũng biết kiếm quang đã tới sau lưng.

Không chút do dự, Chu Văn trực tiếp nhảy lên một cái, nhào vào trong phật điện.

Thân trên không trung, Chu Văn chủ cảm thấy bàn chân mát lạnh, gầy thể thao dùng vải công nghệ cao chế thành bị gọt mất một nửa đế, ngay cả da thịt trên chân cũng bị lột mất một tầng, nửa bàn chân máu me đầm đìa hết sức dọa người.

Có điều, Chu Văn đã thành công xông vào, ngã xuống trên phiến đá trên phật điện.

- Phật Tổ phù hộ, lực lượng trong phật điện tuyệt không nên bị nữ nhân kia vô hiệu a, bằng không nữ nhân điên kia thực có thể chém hai chân ta a.

Chu Văn vừa lui vào trong phật điện, vừa âm thầm cầu nguyện.

Dưới lực lượng của Đoạn Đầu Thiên sứ che chở, lực lượng của Tiểu Phật tự như mất đi thần bí vốn có, không tạo được nửa phần tác dụng với Lệ Tư.

Lệ Tư một tay cầm Thập Tự giá, một tay nhắc kiếm, vọt thẳng vào trong phật điện.

Thế nhưng nháy mắt nàng vừa đặt chân vào trong phật điện, Tam Diện phật trong phật điện lập tức trợn con mắt giữa.

Bành!

Hào quang thánh khiết trên Thập Tự giá đột nhiên bùng nổ, tựa như khối sắt nung đỏ bị cự chùy đập mạnh, hào quang trên Thập Tự giá như sắt lỏng bắn ra, trong nháy mắt liền âm đạm, thậm chí còn xuất hiện tàn khuyết.

Mà Lệ Tư cũng như bị trọng kích, thân thể trực tiếp bay ngược ra ngoài, đâm vào trên tấm bia đá, lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Lệ Tư ngã trên đất, vùng vẫy mấy lần, vậy mà không thể đứng lên nổi.

Chu Văn vừa mừng vừa sợ, hận không thể giơ ngón tay cái với Phật tượng, phát ra tiếng cảm thán từ nội tâm “Trâu bò”.

Không kịp nghĩ nhiều, Chu Văn triệu hồi Ngân Dực phi kiến, hai vuốt của Ngân Dực phi kiến đã bị Lệ Tư chém đứt, đầu cũng bị thương rất nặng, thế nhưng còn chưa chết.

Chu Văn lệnh cho Ngân Dực phi kiến ngưng tụ Ma Quang châm, bắn thẳng tới chỗ Lệ Tư.

Chuyện đã đến nước này, nếu giết toàn bộ người ở đây, Chu Văn còn có thời gian giám xác, có lẽ có cơ hội chạy ra khỏi Lạc Dương, trốn vào những Dị Lĩnh vực không có người không chế.

Thế nhưng nếu để Lệ Tư trở về, triệu tập nhân thù quay trở lại, sợ là cơ hội chạy cũng không có.

Lệ Tư trọng thương khó động, tuy nhiên lại triệu hoán một đầu Phối sùng như hổ như sư, Phối sùng kia hất Lệ Tư lên lưng, tránh Ma Quang châm đâm tới, sau đó trực tiếp chạy như điên ra khỏi Tiểu Phật tự.

Chu Văn vội vàng đuổi theo, thế nhưng thương tích của Ngân Dực phi kiến quá nặng, không thể duy trì trạng thái phối hợp, tốc độ của Chu Văn lại không thể đuổi kịp Lệ Tư.

Chờ Chu Văn lao xuống thêm đá, đầu Truyền kỳ Phối sùng kai đã mang theo Lệ Tư chạy xa.

Chu Văn thấy đuổi không kịp, cũng không ngừng lại, vừa tiếp tục đuổi theo, vừa lấy điện thoại gọi cho Lý Huyền, đem tình hình truyền đạt cho Lý Huyền.

Hắn không cần Lý Huyền giúp hắn đối kháng cục giám sát, thế nhưng lại hy vọng có thể từ Lý Huyền thu được một chút tin tức hữu ích.

Chu Văn vẫn chỉ là một sinh viên, tầm mắt có hạn, lại không hiểu nhiều về cục giám sát đặc biệt, hắn thực sự không biết nên làm gì mới thỏa đáng nhất.

Lệ Tư đã phản hận tới cực điểm, cố nén vết thương trên người, cưỡi Phối sùng lao ra cửa Địa Hạ phật thành, chạy hướng ngoài cửa lớn học viện.

Chu Văn chống lệnh bắt, giết giám sát viên, đây là đại tội, Lệ Tư cảm thấy bản thân hoàn toàn có thể triệu tập lực lượng của cục giám sát, quang minh chính đại bắt Chu Văn, hơn nữa

còn không cần cố kỵ An gia.

- Lập tức liên hệ với cục trưởng...

Lệ Tư lao ra khỏi cửa học viện, vốn muốn lệnh cho giám sát viên lưu lại ngoài trường liên hệ Kiều Tư Viễn, thế nhưng lời vừa mới nói, đã lập tức sững sốt tại chỗ.

Chỉ thấy đám giám sát viên vốn lúc nào cũng vênh vào tự đắc, lúc này đều đứng ven đường cảm như hén, cúi đầu không dám nói, bên cạnh có một hàng quân cầm súng nhắm ngay bọn hắn.

Mà trước mặt cả bọn, là một cỗ xe màu đen, cửa sổ hạ xuống, có thể nhìn thấy một nam nhân anh tuấn ngồi ghế sau, lúc này nam nhân kia cũng đang đưa tầm mắt nhìn Lệ Tư.

- An Thiên Tá!

Lệ Tư thấy nam nhân kia, thân thể không khỏi run lên.

Trước đó nàng đã từng nói với phó hiệu trưởng Tịch Dương học viện, coi như An Thiên Tá tới cũng vô dụng, nàng cũng sẽ quyết giải quyết việc công, thế nhưng khi thực sự nhìn thấy An Thiên Tá, lại hoàn toàn không biết phải nói gì.

Nam nhân trẻ tuổi trước mắt này, quyền thế đủ để khiến thúc bá của nàng cũng phải ghé mắt nhìn lên, dù tuổi của nàng cùng An Thiên Tá không khác mấy, thế nhưng thành tựu lại hoàn toàn không cùng cấp.

- Đốc Quân.

Lệ Tư cố nén đau nhức trên người, xuống khỏi Phôi súng, thì lễ với An Thiên Tá trong xe, miễn cưỡng nở nụ cười.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: An gia có tiền

- Ai cho người lá gan, dám ở trong Tịch Dương học viện làm hại học viên của học viện?

An Thiên Tá ngồi trong xe, nhìn Lệ Tư hỏi.

- Đốc Quân, ta là Lệ Tư của cục giám sát đặc biệt, lần này nhận lệnh của thượng nghị viện, tới bắt người có liên quan tới Tinh Đạo Tiên...

Lệ Tư không nói gì thêm, đột nhiên nghe bịch một tiếng.

Dùi trái nàng truyền tới cảm giác đau đớn kịch liệt, vừa kêu thảm, đồng thời không tự chủ quỵ trên đất, trên dùi xuất hiện lỗ máu, miệng vết thương còn dấu hiệu cháy khét.

Bên cạnh xe, một người mặc quân trang, đeo bao tay trắng, tay nắm một khẩu súng lục đút vào bao, đồng thời nói:

- Đốc Quân hỏi người cái gì, người trả lời câu đó là được, không có câu hỏi không cần nói.

- Người dám nổ súng với ta, người...

Lệ Tư còn chưa nói xong, đã nghe được tiếng súng vang lั่น nữa, một chân khác của nàng cũng bị đạn xuyên qua, lập tức té lộn trên đất, máu tươi chảy đầy đất.

- Là trợ lý cho Đốc Quân, ta có nghĩa vụ nhắc nhở người lần nữa, người chỉ cần trả lời câu hỏi của Đốc Quân là được, nếu như còn nói sai, hoặc là có một câu nói nhảm dư thừa, mục tiêu lần tới sẽ không còn là chân người nữa.

Nam nhân đeo bao tay trắng mỉm cười, dường như hết sức ôn nhu.

Nếu không phải hắn mới dùng súng bắn đứt hay chân Lệ Tư, chỉ sợ bất luận người nào cũng nghĩ rằng hắn thiện lương đến con kiến cũng không nở giết.

Lúc này Lệ Tư đang đổ mồ hôi lạnh, không chỉ vì hai chân đau nhức, mà càng nhiều là đau lòng từ tận xương.

Thấy nam nhân đeo bao tay trắng lộn nữa giờ súng lên, lại còn nhắm ngay đầu nàng, Lệ Tư như tỉnh một, không để ý tới đau đớn của bản thân, lớn tiếng kêu lên:

- Là Kiều Tư Viễn, Kiều cục trưởng sai ta tới.

Lúc này nàng đã hoàn toàn quên đi thân phận mà bản thân vẫn lấy làm kiêu ngạo, cũng quên đi địa vị gia tộc trong Liên bang, chỉ cảm thấy nếu bản thân không trả lời câu hỏi của đối phương, nam nhân nhìn như vô hại kia, sẽ lập tức nổ súng bắn nổ đầu nàng.

Lệ Tư không chút nghi ngờ uy lực cây súng kia, đạn bình thường rất khó làm nàng bị thương, nhưng không bao gồm đạn chế bởi Nguyên kim.

Vật chất có thể làm tổn thương dị sinh vật rất ít, Nguyên kim là một trong số đó, mà An gia chính là thế lực chiếm cứ tài nguyên mỏ vàng lớn nhất Liên bang, trữ lượng Nguyên kim của An gia chiếm tới hơn bảy thành toàn bộ Liên bang, phú hào có thể dùng Nguyên kim chế đạn không ít, thế nhưng đám trang bị cho quân đội của mình sử dụng, chỉ sợ cũng chỉ có An gia.

- Gọi điện cho Kiều Tư Viễn.

An Thiên Tá hồi hợt nói một câu, thế nhưng trong đó lại tràn đầy hương vị không thể chất vấn.

Phó quan đeo gang tay trắng đưa điện thoại tới trước mặt Lê Tư.

Lê Tư không dám do dự, trực tiếp bấm số Kiều Tư Viễn.

Kiều Tư Viễn đang nóng lòng không thôi, luôn cảm thấy có chuyện gì đó xảy ra, nhũn mảy suy tư, đột nhiên nghe tiếng chuông điện thoại.

Trên điện thoại hiện dãy số xa lạ, Kiều Tư Viễn như nghĩ tới điều gì đó, trực tiếp ấn nút trả lời, sau đó nói:

- Ta là Kiều Tư Viễn, người là ai?

- Cho người năm phút, nếu qua thời gian mà còn không thấy người, những kẻ can đảm mạo phạm Tịch Dương học viện ở đây, toàn bộ xử bắn tại chỗ.

Từ trong điện thoại truyền tới thanh âm từ tính của một nam nhân.

- Đây... này này...

Mồ hôi lạnh sau lưng Kiều Tư Viễn lập tức chảy ra, há mồm muốn nói gì đó, thế nhưng trong điện thoại đã truyền tới thanh âm tút tút, rõ ràng đối phương đã ngắt điện thoại.

- Lê Tư kia, làm cái gì vậy? Rõ ràng đã nói phải nhanh, thế mà lại để An Thiên Tá tới trước.

Kiều Tư Viễn nhúc nhủ không thôi, cũng không dám có chút do dự, ngay cả áo khoác trên ghế cũng không kịp mặc, trực tiếp lao ra khỏi văn phòng, chạy hướng Tịch Dương học viện.

Phong cách làm việc của An Thiên Tá thế nào hần cũng biết, thế nhưng lại không nghĩ tới, An Thiên Tá lại cường thế đến vậy, ngay cả nữ nhi của nghị viện thượng nghị viện cũng dám trực tiếp xử bắn.

Hội nghị Liên bang chia thành thượng viện cùng hạ viện.

Nghị viện hạ nghị viện đều là đại biểu các nơi, do dân chúng các nơi bỏ phiếu tuyển cử.

Thượng nghị viện lại khác, ghế nghị viên của thượng nghị viện chỉ có sáu, sáu ghế này, chỉ có người của sáu gia tộc mới có tư cách thu được, mà đó, chính là gia tộc của sáu anh hùng Liên bang.

Thượng nghị viện có quyền phủ quyết đề án của hạ nghị viện, có thể nói toàn bộ Liên bang, chính là do sáu gia tộc này nắm giữ.

Mỗi một đời Tổng thống, đều được tuyển ra từ sáu gia tộc này.

Mà cục giám sát đặc biệt của Kiều Tư Viễn, thực tế là một ban ngành trực thuộc thượng nghị viện, cũng là do thượng nghị viện duy trì, cho nên cái cục bị thần quỷ tăng đều ghét như cục giám sát mới có thể tồn tại ở Liên bang.

Lê Tư không phải nữ nhân thông minh, làm việc cũng khiến Kiều Tư Viễn không yên tâm, thế nhưng nàng chính là nữ nhi của nghị viện thượng nghị viện, cho nên Kiều Tư Viễn mới không thể không giữ nàng ở bên người.

Nếu Lê Tư bị An Thiên Tá xử bắn, Kiều Tư Viễn không dám tưởng tượng sẽ có hậu quả gì xảy ra, đến lúc đó An Thiên Tá có sao không thì hần không biết, thế nhưng hần nhất định phải chết, tuyệt đối không may mắn thoát được.

Ngoài Tịch Dương học viện, cả đoạn đường đều bị quân đội phong tỏa, học viên học viện cùng người qua đường đều không biết có chuyện gì xảy ra, chỉ có thể dồn dập đi đường vòng.

- Bao lâu rồi?

An Thiên Tá từ trong xe nhìn trời, thuận miệng hỏi một câu.

- Bốn phút ba mươi ba giây.

Phó quan nhìn đồng hồ, cung kính đáp lời.

An Thiên Tá không nói gì thêm, chỉ phát tay một cái, lập tức một hàng binh sĩ liền nâng súng, hòng súng đen ngòm nhắm thẳng vào mấy người Lê Tư.

Toàn thân Lê Tư run rẩy, nàng chưa từng phải sợ như vậy, nàng có thể nhìn ra, An Thiên Tá thực sự có thể giết nàng.

Lê Tư sợ hãi muốn nói bản thân là nữ nhi của nghị viện thượng nghị viện, thế nhưng nàng vừa định mở miệng, đã lại nhìn thấy nụ cười vô hại của tên phó quan kia, giờ nàng nói, sợ là tên điên kia sẽ trực tiếp một thương bắn nổ đầu nàng.

- Đốc Quân, đã đến giờ.

Phó quan xem đồng hồ, quay đầu cung kính nói với An Thiên Tá.

- Vậy chấp hành xử bắn đi.

An Thiên Tá từ tốn nói một câu.

- Đốc Quân đại nhân, khoan động thủ.

Đột nhiên một thanh âm từ trên không truyền tới, chỉ thấy một bóng người vỗ hai cánh, từ trên vọt xuống.

Người kia đáp trên đất, chính là Kiều Tư Viễn đang đầm mồ hôi, hần toàn lực chạy tới đây, kém chút từ bình thường mà mắc bệnh tim, còn may là kịp chạy tới.

Thấy Lê Tư đã bị bắn gãy hai chân, Kiều Tư Viễn thảm đầy đắng chát.

- Người là Kiều Tư Viễn?

An Thiên Tá ngồi trong ghế xe, ánh mắt thấp hơn Kiều Tư Viễn nhiều, thế nhưng khi hắn nhìn Kiều Tư Viễn, lại khiến người ta cảm thấy cảm giác từ cao nhìn xuống.

- Ta là Kiều Tư Viễn của cục giám sát đặc biệt, Đốc Quân đại nhân, có thể mượn một bước nói chuyện hay không?

Kiều Tư Viễn tới trước xe, cung kính nói.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Thiên đường bên phải

- Chuyện này không có gì không thể nói, có gì cứ nói thẳng đi.

An Thiên Tá không thèm nhìn Kiều Tư Viễn, ngồi trong xe lạnh nhạt nói.

Nội tâm Kiều Tư Viễn thoáng lao đảo, biết chuyện hôm nay không dễ làm.

- Đốc Quân, mấy người Lệ Tư chỉ phụng mệnh bên trên làm việc, chuyện này không có quan hệ với bọn hắn, trước để bọn hắn đi bệnh viện kiểm tra một chút được chứ?

Kiều Tư Viễn hít một hơi thật sâu, nói.

- Phụng mệnh bên trên nào?

An Thiên Tá vẫn bất động hỏi.

Kiều Tư Viễn nói:

- Đốc Quân, hắn là ngài đã từng nghe qua cái tên Tinh Đạo Tiên a?

- Đại ma đầu lớn nhất Liên bang.

An Thiên Tá nói.

Kiều Tư Viễn tiếp tục nói:

- Năm đó Tinh Đạo Tiên xông vào cao ốc Liên bang, âm mưu tru diệt hàng loạt cao tầng, khiến chiến lực cao cấp của Liên bang ta bị tổn thất quá nửa, thực lực tổng hợp suy thoái mười năm. Thượng nghị viện vô cùng trọng thị chuyện này, những năm gần đây, Liên bang dùng đủ loại biện pháp truy bắt Tinh Đạo Tiên, cục giám sát đặc biệt chúng ta cũng vì vậy mà bỏ không biết bao nhiêu nỗ lực. Ngay vài ngày trước, chúng ta phát hiện Tinh Đạo Tiên từng có tiếp xúc với Chu Văn.

- Há? Ý người là Chu Văn là đồng đảng của Tinh Đạo Tiên?

An Thiên Tá liếc mắt nhìn Kiều Tư Viễn.

Kiều Tư Viễn lắc đầu nói:

- Có phải đồng đảng hay không còn không biết, cho nên mới muốn mời Chu Văn về hỗ trợ điều tra. Đốc Quân ngài là danh môn quý tộc, xuất thân cao quý, thế nhưng trách nhiệm trên lưng ngài không phải người thường có thể tưởng tượng được, Đốc Quân ngài cũng không dễ dàng. An gia cũng không dễ, hà tất phải dính vào phiền toái lớn như Tinh Đạo Tiên, khiến cho người khác mượn cớ. Huống chi Đốc Quân ngài từng phê bình Chu Văn, hắn cũng biết người này có vấn đề a?

- Nói như vậy, hắn là ta còn phải cảm ơn các người?

An Thiên Tá nói.

- Không dám, nếu Đốc Quân có thể thông cảm khó khăn cho chúng ta, Kiều mỗ vô cùng cảm kích.

Cảm giác xấu trong lòng Kiều Tư Viễn càng lúc càng mãnh liệt, miễn cưỡng nở nụ cười.

An Thiên Tá tựa tiểu phi tiểu, nhìn Kiều Tư Viễn nói:

- Ta từng phê bình Chu Văn, xác thực là nhìn hắn không thuận mắt, thế nhưng ta phê bình hắn thế nào, đó là chuyện của ta, không phải con chó con mèo nào cũng có thể bắt nạt được hắn?

Sắc mặt Kiều Tư Viễn lập tức có chút khó coi, cố gắng cười nói:

- Đốc Quân nói đúng, chúng ta nhất định sẽ sửa sai, nếu còn hành động liên quan tới An gia, nhất định báo cáo với ngài trước.

- Thái độ không tồi, được rồi, An Thiên Tá ta cũng không phải người không nói lý, người đã nói thế, vậy liền tha cho mấy kẻ này một mạng đi.

An Thiên Tá nói.

- Đa ta Đốc Quân, Kiều mẫu vô cùng cảm kích, sau này ngài có chỗ cần dùng Kiều mẫu, mời cứ việc sai bảo.

Kiều Tư Viễn vội vàng nói.

- Có điều tội chết có thể miễn, tội sống lại khó tha, bằng không sau này chó mèo nào cũng dám tùy ý làm bậy ở Lạc Dương, chà đạp lên pháp luật Liên bang sao?

An Thiên Tá lập tức đổi giọng, lại nói một câu.

Kiều Tư Viễn sớm biết An Thiên Tá sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy, lòng thầm oán: An Thiên Tá người mới chính là kẻ tùy ý chà đạp pháp luật Liên bang nhất.

- Người có thể mang về, nhưng tu vi phải phế, tránh cho sau này tiếp tục làm sằng làm bậy.

An Thiên Tá tùy ý nói.

- Không... không được... người không thể phế tu vi của ta...

Lệ Tư sợ hãi, kêu lên như phát điên.

Kiều Tư Viễn khẽ biến sắc, cắn răng nói:

- Bọn hần chỉ phụng mệnh làm việc, bản thân không có sai lầm, Đốc Quân xử trí như vậy, còn để Thượng nghị viện ở đâu? Ngài cũng rõ tình huống hiện tại của Liên bang đó, Tổng thống cùng các nghị viên đều rất quan tâm tới chuyện của Tinh Đạo Tiên, nếu ngài dính vào chuyện này, chẳng phải sẽ tạo cơ hội cho đám nhìn chăm chăm vào mộ Nguyên kim của An gia sao? Phụ thân Lệ Tư là Tật Bội nghị viên, nếu ngài có thể cho Lệ Tư một cơ hội, Tật Bội nghị viên cùng toàn bộ Tật Bội gia tộc đều nhất định sẽ cảm kích ngài, tương lai trên hội nghị cũng sẽ ra sức giúp An gia, nhất niệm Thiên Đường nhất niệm Địa Ngục, mong Đốc Quân đại nhân suy nghĩ lại.

An Thiên Tá khinh miệt nhìn Kiều Tư Viễn:

- Kiều Tư Viễn, người biết vì sao ta tên là An Thiên Tá không?

- Kiều mẫu ngu muội, mong Đốc Quân chỉ giáo.

Kiều Tư Viễn nói.

- Thiên Đường bên phải, mà ta ở bên trái.

An Thiên Tá lạnh nhạt nói.

- A!

Lệ Tư phát tiếng kêu thống khổ, một thanh đao nhỏ trong tay phó quan đã xuyên qua Nguyên khí hải của nàng, máu tươi nhuộm đỏ cây đao, bao tay màu trắng cũng bị nhuộm thành đỏ.

- Nhớ kỹ, Lạc Dương, họ An.

An Thiên Tá đưa mắt nhìn thẳng, cửa xe chậm rãi kéo lên, dần dần che khuất mặt hần.

Chu Văn vội từ cửa sau rời học viện, Lý Huyền cho hần hai đề nghị, thứ nhất là đi An gia, mời An gia giúp hần bãi bình chuyện này, mà đề nghị thứ hai, chính là lập tức trốn vào Dị Linh vực không người biết, mãi mãi không xuất hiện.

Chu Văn không muốn có quan hệ với An gia, cho nên hần muốn trốn đi Dị Linh vực, có điện thoại thần bí trên người, Dị Linh vực với hần cũng không nguy hiểm như người khác.

Chu Văn dự định tới Dị Linh vực Long Môn động gần nhất, nơi đó có rất nhiều Dị Linh vực, đều là những nơi mà nhân loại còn chưa thể thăm dò.

Thế nhưng Chu Văn vừa mới bước ra cửa sau, đã thấy một người mặc quân trang, tay đeo bao trắng, tướng mạo văn nhã trẻ tuổi đứng đó.

- Văn thiếu gia, phu nhân sai Đốc Quân đón ngài về nhà ăn cơm.

Quan quân trẻ tuổi mỉm cười, lộ ra hai hàng răng trắng bóc chính tề, tựa như nắng xuân ấm áp.

Chu Văn ngồi trong xe, bên cạnh chính là An Thiên Tá mà hần mới chỉ nghe tên chứ chưa biết mặt.

Hai người chưa từng thấy mặt nhau, trước đó cũng không có bất cứ quan hệ nào, nhưng giờ lại có một liên kết, bầu không khí có chút vi diệu.

- Người nhất định rất hận ta?

An Thiên Tá đột nhiên mở miệng nói.

Chu Văn không nghĩ tới An Thiên Tá lại đột nhiên hỏi một câu như vậy, có điều hần cũng không phải là người quá chú ý, cho nên trực tiếp nói:

- Không tính là hận, thế nhưng tuyệt không có hảo cảm.

- Được, đây chính điều ta cũng muốn nói với người, ta vốn không cho rằng, người có tư cách thay thế Tiểu Tinh, trước kia như thế, hiện tại như thế, sau này cũng sẽ như thế.

Tầm mắt An Thiên Tá vẫn nhìn thẳng, nói mà không chút biểu cảm.

- An Tinh? Ta thay thế nàng làm cái gì?

Chu Văn nhú mày hỏi.

An Thiên Tá không trả lời, chỉ lạnh nhạt nói:

- Ta thực sự không rõ, vì sao mẹ ta lại cho rằng người ưu tú hơn Tiểu Tĩnh? Một tên gặp chuyện chỉ biết trốn tránh hiện thực, ngay cả tư cách xưng là nam nhân cũng không có, càng không có chuyện ưu tú hơn Tiểu Tĩnh.

- Ta cảm thấy người nên tới bệnh viện, kiểm tra xem đầu óc có vấn đề không a.

Chu Văn cảm thấy An Thiên Tá nhất định có vấn đề về thần kinh, thực sự khó hiểu.

Phó quan lái xe phía trước, nghe được Chu Văn nói, khóe mắt không nhin được mà giật giật mấy lần.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Thể chất đặc thù

Lần thứ hai Chu Văn tới An gia, dù An Thiên Tá không thích hẳn, thế nhưng vậy thì sao?

Chu Văn an vị bên cạnh Âu Dương Lam, tự mình ăn uống, cùng Âu Dương Lam nói chuyện cũng vô cùng vui vẻ.

An Thiên Tá cùng An Tĩnh ngồi đối diện, đều làm như không thấy hẳn, cũng tự gấp tự ăn.

Com nước xong xuôi, Chu Văn vốn định trực tiếp cáo từ trở về, Âu Dương Lam lại kéo tay Chu Văn nói:

- Đùng đi vội như vậy, cùng ta tán bộ nói chuyện một chút.

Chu Lăng Phong đứng dậy cũng muốn đi, Âu Dương Lam lại cười nói:

- Khó được hôm Thiên Tá trở về, người giúp ta nói với hắn một chút, tranh thủ kết hôn sinh con, làm đứa nối dõi tông đường cho An gia, dạy hắn dỗ nử nhân thế nào, chuyện này người am hiểu nhất mà.

Chu Lăng Phong cười khổ:

- Nhờ ta giúp hắn, có thể đừng bôi bác ta vậy không?

- Nói vậy là khen người a.

Âu Dương Lam cười tủm tỉm, kéo tay Chu Văn ra ngoài.

An gia thực sự rất lớn rất đẹp, trên đường đá nhỏ trong hoa viên, Âu Dương Lam vừa đi vừa nói:

- Tiểu Văn, có chút chuyện, Lam tự tác chủ trương đẩy lên người người, người có thể giúp Lam tý chuyện này không?

- Chuyện gì?

Chu Văn ngạc nhiên hỏi.

Âu Dương Lam ngồi xuống một ghế dài cạnh sân cỏ, trầm ngâm nói:

- Lúc ở trường học, hẳn là người đã từng nghe qua chuyện của sáu vị anh hùng Liên bang a?

Chu Văn gật đầu nói:

- Đó là chuyện lần đầu nhân loại chém sinh vật cấp Thần thoại, cũng là bọn hắn thành lập nên chính phủ Liên bang, kết thúc thời đại hắc ám hỗn loạn nhất của nhân loại.

Âu Dương Lam cười nói:

- Thành lập chính phủ Liên bang là thật, thế nhưng có kết thúc thời đại hắc ám hỗn loạn nhất hay không lại khó nói.

Hiểu biết về chuyện này của Chu Văn chỉ giới hạn bởi sách giáo khoa, hết sức có hạn, chỉ có thể yên lặng chờ Âu Dương Lam nói tiếp.

- Liên bang hiện tại, nhìn như yên ổn phồn vinh, nhưng thực ra bên dưới lại cuộn cuộn sóng ngầm, lúc nào cũng có thể đẩy lên tai họa ảnh hưởng cả nhân loại.

Âu Dương Lam thờ dãi nói.

- Điều ngài nói có quan hệ với Dị sinh vật sao?

Chu Văn hỏi.

- Dị Linh vực hạn chế phạm vi hoạt động của Dị sinh vật, nhưng không ai biết hạn chế này có thể kéo dài được bao lâu, có điều đó cũng không phải là tai họa cấp bách nhất.

Âu Dương Lam dừng một chút lại nói:

- Tai họa lớn nhất hiện tại, chính là tới từ tự thân nhân loại, sáu anh hùng thành lập Liên bang, mặt ngoài tuyên bố tự do dân chủ, thực tế người chân chính nắm quyền là Thượng nghị viện

cùng Tổng thống, mà nghị viện Thượng nghị viện cùng ứng cử viên Tổng thống đều chọn ra từ gia tộc của sáu vị anh hùng, cho nên nói, thực tế Liên bang bị sáu gia tộc này độc tài thống trị cũng không quá.

- Mà độc tài thống trị cần phải có trung ương tập quyền một cách tuyệt đối, thế nhưng ở thời đại này, muốn làm đến mức tuyệt đối thống trị, rõ ràng không phải chuyện dễ dàng, ít nhất sáu gia tộc cũng không có lực lượng tuyệt đối để khống chế Liên bang, mặc dù mấy năm nay bọn hắn luôn nỗ lực, thế nhưng nhìn kết quả, có thể thấy sự khống chế của bọn hắn với Liên bang đang ngày càng yếu bớt, Liên bang hiện tại, có thể nói đang trong tình trạng quân hùng cát cứ.

Nói đến đây, tầm mắt Âu Dương Lam lại rơi vào trên người Chu Văn, cười tủm tỉm nói:

- Người có biết, với tình trạng hiện tại, vì sao Liên bang còn có thể duy trì cân bằng, chưa hoàn toàn sụp đổ hay không?

- Không biết.

Chu Văn lắc đầu.

- Đó là bởi vì, trong Liên bang, chỉ có sáu gia tộc anh hùng mới có cường giả cấp Thần thoại.

Âu Dương Lam nói.

Chu Văn có chút ngạc nhiên:

- Không phải cả Liên bang còn chưa có ai đột phá tới Thần thoại hay sao?

- Nếu chỉ dựa vào tự thân, xác thực không có ai đột phá tới Thần thoại, có điều lại có thể mượn một con đường tắt, chính là để nhân loại thu được Phôi sùng cấp Thần thoại, sau đó thông qua bồi dưỡng Thần thoại Phôi sùng, mượn lực lượng Phôi sùng mà tấn thăng Thần thoại, cho nên trong sáu gia tộc anh hùng, mới có Thần thoại sinh ra.

Âu Dương Lam nói.

- Đường tắt thế nào?

Chu Văn tò mò hỏi.

- Người bị người cực giám sát đặc biệt đuổi đến tiểu phạt tự, hắn là từng thấy bia đá cùng phạt điện đi, trên bia đá khắc một bộ Nguyên Khí quyết, nếu như người luyện thành Nguyên Khí quyết trên đó, là có thể tiến vào trong phạt điện, tiếp nhận lực lượng thần bí từ dị thứ nguyên, thu được một đầu Phôi sùng cấp Thần thoại.

- Lại có chuyện như thế? Như vậy chỉ cần khống chế Tiểu Phạt tự, không phải chúng ta cũng có thể thu được Phôi sùng cấp Thần thoại như sáu gia tộc anh hùng sao?

Chu Văn ra vẻ kinh ngạc nói.

Âu Dương Lam lắc đầu:

- Không đơn giản như vậy, muốn luyện thành Nguyên Khí quyết trên tấm bia đá kia, cần phải có thể chất đặc thù, mà người có thể có được thể chất đặc thù, trong trăm triệu người cũng khó được một. Mà nơi như Tiểu Phạt tự, Liên bang phát hiện cũng không chỉ một hai nơi, nhưng chân chính có thể luyện thành Nguyên Khí quyết thần bí, lại ít đến thương cảm.

- Sáu anh hùng đều có thể chất đặc thù, mà bọn hắn cũng tìm được thần bí chi địa tương ứng với bản thân, luyện thành Nguyên Khí quyết, thu được Thần thoại Phôi sùng.

Dừng lại một chút, Âu Dương Lam lại nói tiếp:

- Có điều, thể chất đặc thù của sáu vị anh hùng không phải là thể chất trời sinh, mà là thu được từ trong một Dị Linh vực khác, trong Dị Linh vực kia vẫn có thứ thần bí đó tồn tại, có thể giúp những nhân loại khác đạt được thể chất đặc thù như các anh hùng, từ đó có cơ hội thu được Thần thoại Phôi sùng.

- Có chỗ tốt như vậy, gia tộc sáu anh hùng có thể chia sẻ cho người khác hay sao?

Chu Văn nói.

Âu Dương Lam bĩu môi nói:

- Nếu như bọn hắn đủ lực lượng trấn áp toàn bộ Liên bang, như vậy đương nhiên sẽ không chia sẻ cho người khác, đáng tiếc là dù bọn hắn có Thần thoại cường giả, vậy cũng chỉ vèn vèn có vài người, muốn trấn áp của Liên bang, cơ bản là chuyện không thể nào, huống chi hải ngoại còn có tồn tại khủng bố nhìn chằm chằm, sáu gia tộc anh hùng cũng không dám đem tình lực ra trấn áp người một nhà.

- Tồn tại ngoài hải ngoại?

Chu Văn nghi vấn nhìn Âu Dương Lam.

- Liên bang Trái Đất chỉ khống chế phần lục địa, mà ngoài hải ngoại còn có những thể lực của nhân loại khác tồn tại, sau này ta sẽ từ từ nói cho người biết.

Âu Dương Lam tiếp tục nói:

- Phòng ngừa Liên bang sụp đổ, có nên sáu gia tộc anh hùng chia tư cách cho các đại lão các nơi, để đời sau của họ có thể tiến vào thần bí chia địa, cùng hậu nhân gia tộc anh hùng tranh đoạt cơ hội trở thành thể chất đặc thù, tạm thời ổn định hòa bình Liên bang, mà An gia cũng có một tư cách này.

- Không phải ngại đem tư cách này cho ta chứ?

Chu Văn đột nhiên ý thức được điều gì đó, không dám tin nhìn Âu Dương Lam hỏi.

Âu Dương Lam gật đầu:

- Vốn tư cách này để cho Tiểu Tinh, với năng lực cùng thiên phú của Tiểu Tinh, có cơ hội rất lớn để thu được thể chất đặc thù, đáng tiếc đứa nhỏ kia quá bất hành, từ nhỏ đã mắc bệnh, là một mẫu thân, ta không muốn để Tiểu Tinh đi mạo hiểm nữa, cho nên ta muốn người thay Tiểu Tinh đi tham gia cạnh tranh, đoạt thể chất đặc thù, thu được Thần thoại Phôi sùng.

- Có một điểm muốn xin lỗi người, trước khi hỏi ý kiến người, ta đã tự ý đưa tên người lên danh sách, giờ đã không thể thay đổi.

Âu Dương Lam đưa tay vuốt đầu Chu Văn, lại cười nói:

- Người cũng không cần cảm thấy quá áp lực, vốn ta cũng không tính cho An Tĩnh đi, cho nên dù sao cái tư cách này cũng là phí phạm, cho nên mới sửa thành tên người, nếu như người không muốn đi cũng không sao.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Lại vào hồ lao quan

- Vì sao ngài không đem tư cách này cho An Thiên Tá?

Chu Văn trầm ngâm hỏi.

Âu Dương Lam cười nói:

- Bởi vì hắn quá mạnh, đi cũng không có tác dụng.

Chu Văn không hiểu Âu Dương Lam có ý gì, có điều đại khái có thể hiểu đại khái, muốn thu được thể chất đặc thù, hắn là có hạn chế với cấp độ.

- Vậy sao ngài lại đem tư cách này cho ta?

Chu Văn không ngờ đến mức nghĩ nếu hắn không nhận thì sẽ uổng phí.

Coi như An Thiên Tá cùng An Tĩnh đều không thể đi, An gia cũng có thể dùng nó để đổi lấy lợi ích cực lớn, tin rằng rất nhiều danh môn quý tộc cảm thấy hứng thú.

Mà lui vạn bước, An gia cũng có thể đem nó cho thành viên chi thứ, An gia là đại gia đại tộc, muốn tìm người hắn rất dễ dàng mới đúng.

Âu Dương Lam nhìn Chu Văn nói:

- Tiểu Văn, dù người có tin hay không, nếu ta đã kết hôn với Chu Lăng Phong, cả hai đều con con của đối phương là con của mình. Đương nhiên, Thiên Tá cùng Tiểu Tĩnh đều là ta sinh, tình cảm của ta với bọn hắn sâu hơn với người, nếu như các người cùng gặp nguy hiểm, ta sẽ cứu bọn hắn trước tiên, thế nhưng trừ đó ra, ta nguyện làm tận nghĩa vụ của một người mẹ với người.

- Ngài hoàn toàn không cần làm thế.

Kỳ thực, Chu Văn rất thích phong cách này của Âu Dương Lam.

Âu Dương Lam nói:

- Người không cần phải tự tạo áp lực, đây chỉ là ý nghĩ của cá nhân ta, sẽ không áp đặt cho người, nếu như người muốn, cửa chính sẽ luôn rộng mở với người, nếu như người không muốn, ta cũng sẽ không cho người quấy rầy người, hết thảy đều cho người tự mình lựa chọn.

- Ngài thực sự cho rằng, ta có thể thu được thể chất đặc thù sao?

Chu Văn vẫn không thể hiểu được, vì sao Âu Dương Lam lại tin tưởng hắn như thế.

Ngay cả người ưu tú như An Tĩnh, đều không thể chắc chắn trăm phần trăm, mà Chu Văn hiện tại còn chưa cả đạt tới Truyền kỳ, người ngoài nhìn vào, xa xa không thể so với An Tĩnh.

Âu Dương Lam cười lấy điện thoại, sau đó mở album ảnh, mở một tấm hình, người trên tấm hình là một lão nhân đeo kính dày văn nhả.

- Người có biết hắn không?

Âu Dương Lam chỉ lão nhân trên ảnh nói.

- Lão hiệu trưởng...

Chu Văn thất thanh kêu lên, khi hắn ở trường cấp ba, từng được lão hiệu trưởng chiếu cố không ít.

Bởi vì đại đa số thời gian Chu Văn hắn đều ở một mình, cho nên khi lên cấp ba, hắn rất ít khi trở về nhà, ngay cả cuối tuần cũng ở trường khổ luyện.

Khi hắn ở trường khổ luyện cuối tuần, thường gặp được lão hiệu trưởng, thời gian dài thành quen, lão hiệu trưởng cũng thường xuyên gọi hắn vào chỗ đối phương ăn cơm.

Chẳng qua sau này vì thân thể lão hiệu trưởng không được tốt lắm, cho nên phải về hưu sớm, khi lão hiệu trưởng đi, Chu Văn vốn muốn đi tiễn, thế nhưng lão hiệu trưởng lại không cho hắn đi, nói đối phương không thích cảnh tiễn biệt.

Từ đó đến nay, đã gần một năm Chu Văn không có gặp lại lão hiệu trưởng.

- Là hắn nói cho ta biết, người hết sức ưu tú, còn càng ưu tú hơn An Tĩnh, mặc dù ta không hoàn toàn đồng ý, thế nhưng nếu hắn đã nói như vậy, vậy người nhất định hết sức ưu tú.

Âu Dương Lam cười nói.

- Ngài có quan hệ gì với lão hiệu trưởng?

Chu Văn nhìn Âu Dương Lam cung kính hỏi.

- Hần a...

Âu Dương Lam gian xảo nháy mắt, mới nói tiếp:

- Là phụ thân ta.

- A!

Chu Văn mở lớn hai mắt, nhìn ánh chụp, lại nhìn Âu Dương Lam, dường như đúng thực rất giống nhau.

Chu Văn trở lại ktx mà vẫn có chút khó tin, nữ nhân mà lão ba hắn tái hôn, lại là con gái của lão hiệu trưởng.

Âu Dương Lam nói cho hắn biết, bảo hắn không cần lo lắng, người của cục giám sát sẽ không dám tiếp tục tìm gấn gây phiền toái, điều kiện tiên quyết là Chu Văn không rời khỏi Lạc Dương.

Âu Dương Lam còn nói cho Chu Văn, Xạ Nhật quyết mà An Tĩnh đưa hắn, có thể thử luyện một chút.

Xạ Nhật quyết cũng tới từ thần bí chi địa, chẳng qua là bản đơn giản hóa đã được sửa đổi, coi như không có thể chất đặc thù cũng có thể luyện, thực tế mấy loại Nguyên Khí quyết nổi danh như Tiên Thiên Bất Bại thân công, phần lớn được tạo ra như vậy.

Chỉ có điều phiên bản đơn giản hóa không so được với bản gốc, không có năng lực thu được Thần thoại Phổi sùng.

Mặc dù hiệu quả của phiên bản đơn giản hóa suy yếu đi nhiều, thế nhưng so với Nguyên Khí quyết bình thường vẫn mạnh hơn không ít, Âu Dương Lam hy vọng Chu Văn có thể luyện thành Xạ Nhật quyết, sau này có đi tranh đoạt thể chất đặc thù cùng với Phổi sùng cũng sẽ chỉ lợi mà không hại.

Chu Văn còn không quyết định đi tranh thể chất đặc thù hay không, thế nhưng hắn cũng muốn xem Xạ Nhật quyết một chút.

Cũng không phải là hắn muốn luyện Xạ Nhật quyết, thế nhưng môn Nguyên Khí quyết này cũng đến từ thần bí chi địa như Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh. Chu Văn muốn biết, liệu Mê Tiên Kinh có tác dụng gì với môn Nguyên Khí quyết này hay không.

Cầm cái USB đã lâu không động tới, đây là lần đầu Chu Văn hắn xem nội dung trong file văn bản, Xạ Nhật quyết thực sự là Nguyên Khí quyết cao cấp, xa xa hơn "Khổ Thiên".

Chu Văn xem xong cả bản Nguyên Khí quyết, kết quả Mê Tiên Kinh trong cơ thể không chút nhích động, hoàn toàn khác với lần trước xem Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, vừa đọc xong thì Mê Tiên Kinh liền chuyển thành Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

- Chẳng lẽ, nhất định phải xem bản gốc mới có thể có tác dụng?

Chu Văn trầm tư suy đoán.

Thu lại USB, hắn muốn lần nữa đi Hồ Lao quan cần quét một lần, Lý Huyền đã chạy tới tìm.

- An gia giúp người giải quyết chuyện này, sau này cục giám sát sẽ không dám tìm người nữa, việc này đã có thể yên tâm, giờ có phải nên đi hoàn thành nhiệm vụ của Vương lão sư rồi không?

Lý Huyền cười hi hi nói.

- Được.

Chu Văn suy nghĩ một chút liền đáp ứng, dù sao thời gian cũng không còn nhiều, trước đi hoàn thành nhiệm vụ cũng tốt.

Mặc dù Vương Phi nói bọn hắn có thể tổ chức một tổ bốn người, thế nhưng Lý Huyền cùng Chu Văn đều không tính tìm thêm người khác, hai người bọn hắn là đủ rồi.

Tịch Dương học viện thực sự quá lớn, chuyện hôm qua cũng không kinh động quá nhiều người, mà người biết Chu Văn có liên quan tới chuyện hôm qua thì lại càng thêm ít, đám học viên khác nhìn thấy Chu Văn cũng không có phản ứng nào đặc biệt.

Tiến vào không gian Dị Linh vực, Chu Văn cùng Lý Huyền chạy hướng Hồ Lao quan, đột nhiên nghe được một hồi thanh âm rối loạn, sau đó liền thấy không ít học viên chạy tới.

Có người còn vừa chạy vừa hô:

- Mọi người chạy mau, phía trước phát hiện Ma Hóa tướng có chữ, đang xông tới bên này.

Trong hướng dẫn từng đặc biệt nhắc nhở, Truyền kỳ cường giả cũng không chắc là đối thủ của Ma Hóa tướng có chữ, cho nên đám tân sinh mới nhập học này không dám mạo hiểm, dồn dập chạy về cửa ra thứ nguyên linh vực.

- Đen quá, lại gặp phải Ma Hóa tướng có chữ, chúng ta về trước đi, chờ nhà trường xử lý Ma Hóa tướng rồi lại đến cũng không muộn.

Dù bình thường Lý Huyền rất phách lối, thế nhưng cũng biết chuyện gì không thể làm.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 89: Ma hóa tướng chữ đao

Chu Văn tự nhiên không có ý kiến, Ma Hóa tướng có chữ vô cùng cường đại, có thể nói là tồn tại đỉnh cấp trong Truyền kỳ, bản thân hắn chỉ nắm chắc giết được Ma Hóa tướng có chữ đao, còn các Ma Hóa tướng khác thì hắn có tới cũng chỉ là tới chịu chết, cho nên không cần thiết đi mạo hiểm.

Hai người đang chuẩn bị xoay người rời đi, xa xa đã thấy một Ma Hóa tướng cười huyết mã cảm thương lao tới, mấy nữ sinh quá gần đã sắp bị nó đuổi kịp.

- Tỳ!

Lý Huyền nhìn kỹ, sắc mặt lập tức đại biến, triệu hồi Ngọc Tinh Bạch Hồ trực tiếp lợi ngược dòng.

Chu Văn nhìn thấy trong số học viên sắp bị Ma Hóa tướng đuổi kịp có Lý Vị Ương, có điều hắn cũng không lập tức tiến lên, khoảng cách quá xa, hắn còn không rõ trên đầu Ma Hóa tướng này có chữ gì.

Nếu là chữ Đao, như vậy hắn có thể giúp Lý Huyền cứu Lý Vị Ương, thuận tiện còn có thể chém giết Ma Hóa tướng, nói không chừng còn có thể thu được đồ tốt.

Thế nhưng nếu gặp Ma Hóa tướng có chữ Bỏ, coi như hắn có xông lên, vậy cũng chỉ thêm một người chịu chết mà thôi, hoàn toàn không có ý nghĩa.

Lý Huyền có Truyền kỳ Huyền Giáp sĩ cùng Ngọc Tinh Bạch Hồ, coi như không thể chống lại Ma Hóa tướng, thế nhưng hy sinh hai con Truyền kỳ Phôi sùng, yểm hộ Lý Vị Ương chạy thoát cũng không thành vấn đề.

- Lý Huyền không phải là bạn ngươi sao? Sao ngươi không đi giúp hắn?

Chu Văn đang quan sát xem chữ trên đầu Ma Hóa tướng là gì, đột nhiên nghe được một âm thanh quen thuộc vang lên bên tai.

Quay đầu nhìn lại, đã thấy An Tinh bình tĩnh đứng bên cạnh, không biết tới từ lúc nào.

Ngữ khí của An Tinh rõ ràng mang theo vài phần chế giễu, Chu Văn nhìn nằng một cái liền mặc kệ, quay đầu quan sát mũ giáp của Ma Hóa tướng, muốn nhanh nhanh biết trên đó khắc chữ gì.

Dù Chu Văn có hảo cảm không tị tới Âu Dương Lam, thế nhưng không có nghĩa là hắn có hảo cảm với cả An gia, ít nhất cảm quan của hắn với An Tinh cùng an Thiên Tá đều vô cùng không tốt, cũng không muốn có quá nhiều tiếp xúc với đối phương.

Chu Văn cũng không vì ác cảm với huynh muội An Tinh mà ác cảm với Âu Dương Lam, nhưng cũng sẽ không vì Âu Dương Lam mà yêu quý cả huynh muội An Tinh.

An Tinh không nói gì nữa, nàng cũng biết muốn đẻ một Phàm thai như Chu Văn lên chống lại Ma Hóa tướng có khắc chữ là điều không thực tế, xông lên không phải anh dũng, mà là ngu ngốc chịu chết.

Có điều không biết vì sao, An Tinh thấy Chu Văn không thuận mắt, coi như hắn có làm đúng, cũng không nhận được mà lên nói kháy vài câu.

Ngoài miệng dù nói như vậy, có điều tầm mắt An Tinh vẫn nhìn chăm chăm vào Ma Hóa tướng, chuẩn bị triệu hồi Phôi sùng của bản thân ra chiến đấu.

Thứ nhất An Tinh không muốn thấy bạn học của mình bị Ma Hóa tướng giết chết, thứ hai cũng vì tỷ lệ xuất hiện của Ma Hóa tướng có chữ quá thấp, nếu xuất hiện, liền lập tức trở thành mục tiêu tranh đoạt của đỉnh cấp học viên trong trường.

Bất kể là Phôi sùng hay là Nguyên Khí kỹ của Ma Hóa tướng có chữ, đều là đồ tốt hiếm thấy, hơn nữa còn vô cùng thực dụng.

Phôi sùng đương nhiên không cần nói, đỉnh cấp Truyền kỳ Phôi sùng, năng lực trác tuyệt, thậm chí cùng cấp Sử thi cũng có thể đưa đến tác dụng nhất định, thực sự là Truyền kỳ Phôi sùng cực phẩm hiếm thấy.

Nguyên Khí kỹ của Ma Hóa tướng khắc chữ cũng vô cùng thực dụng, Ma Hóa tướng chữ Bỏ có Hấp Tinh chương, Ma Hóa tướng chữ Đao có Phá Tinh đao, Ma Hóa tướng chữ Quyền có Tinh Thần quyền, đều là đỉnh cấp Truyền kỳ Nguyên Khí kỹ.

Hấp Tinh chương có thể cách không hút vật, Phá Tinh đao có đao khí nhanh như chớp, Tinh Thần quyền có lực bộc phát không gì sánh nổi, đều là Nguyên Khí kỹ mà Truyền kỳ cường giả tha thiết mơ ước.

Đáng tiếc số lượng Ma Hóa tướng có khắc chữ quá ít, tỷ lệ rơi ra trúng Phôi sùng cùng Nguyên Khí kỹ lại quá thấp, từ khi phát hiện Hồ Lao quan tới nay, người thu được Nguyên Khí kỹ hoặc Phôi sùng của Ma Hóa tướng cũng không nhiều.

Trong Tịch Dương học viện, người có Phôi sùng Ma Hóa tướng khắc chữ, hoặc Nguyên Khí kỹ của Ma Hóa tướng khắc chữ, sẽ được người khác cực kỳ hâm mộ.

An Tinh muốn Phôi sùng hay Nguyên Khí kỹ đều rất đơn giản, thế nhưng muốn có Phôi sùng Ma Hóa tướng khắc chữ, lại cũng không dễ dàng như vậy, bởi nó thực sự quá ít, muốn mua cũng chưa chắc mua được.

Huống chi tự mình đánh ra được Phôi sùng, cảm giác thành công sẽ hơn xa khi dùng tiền để mua.

Chính khi An Tinh chuẩn bị xuất thủ, đã thấy Chu Văn bên cạnh lao ra như tên bắn, mục tiêu trực chỉ Ma Hóa tướng.

An Tinh hơi ngẩn ra, lập tức bám sát theo.

Mặc dù nàng nhìn Chu Văn không thuận mắt, thế nhưng cũng không muốn nhìn thấy Chu Văn chết ở đây.

An Tinh vốn cho là bản thân có thể đuổi kịp Chu Văn, dù sao nàng cũng đã đạt tới Truyền kỳ, mà Chu Văn mới chỉ là Phàm thai.

Thế nhưng đuổi mấy bước, lại thấy sau lưng Chu Văn xuất hiện bốn cánh bạc mờ mờ, tốc độ lập tức bạo tăng, không chút kém Truyền kỳ, thậm chí còn càng nhanh hơn, khiến An Tinh không thể đuổi kịp.

- Phổi sùng Truyền kỳ?

An Tĩnh thăm ngẫm hoặc, Chu Văn chỉ là Phàm thai, trừ phi Chu Văn đã luyện một môn Nguyên Khí quyết tương tự Tiên Thiên Bất Bại thần công, bằng không tuyệt không làm được.

Hơn nữa Phổi sùng của Chu Văn, An Tĩnh lại chưa từng gặp qua, đối với người sinh ra ở đại gia đại tộc như nàng, chuyện này thực sự khiến người kinh ngạc.

- Coi như có đỉnh cấp Truyền kỳ Phổi sùng, muốn chống lại Ma Hóa tướng khắc chữ cũng không có khả năng a.

An Tĩnh biết sự lợi hại của Ma Hóa tướng khắc chữ, cũng không dừng bước, tiếp tục đuổi theo.

Chẳng qua lần này nàng đã không tính tới chuyện vượt Chu Văn nữa, nàng cũng muốn xem thực lực hiện tại của Chu Văn đã đạt tới mức nào, chờ Chu Văn gặp nạn, lúc đó lại ra tay cũng không muộn.

Chu Văn lại không nghĩ nhiều như thế, hắn thấy rõ chữ Dao trên đầu Ma Hóa tướng, lập tức xông ra ngoài.

Đã có năng lực hỗ trợ, vậy không có lý nào khoanh tay đứng nhìn, hướng chỉ tỷ lệ xuất hiện của Ma Hóa tướng có chữ trong game cũng không cao, Chu Văn vốn cũng muốn kiếm được một đầu Ma Hóa tướng có chữ dao, giờ gặp được trong hiện thực cũng là chuyện tốt.

Lý Huyền làm đúng như suy nghĩ của Chu Văn, trực tiếp triệu hoán hai con Truyền kỳ Phổi sùng của bản thân, để chúng nó chặn đường Ma Hóa tướng, yểm hộ Lý Vĩ Ương cùng đám nữ sinh rút lui.

Huyền Giáp sĩ vọt tới trước mặt Ma Hóa tướng, ý một thân trọng giáp đâm thẳng tới.

Bành!

Quái thương trong tay Ma Hóa tướng quét ngang, đập ra một trọng kích, mạnh mẽ nện mũi giáp của Huyền Giáp sĩ lún thẳng vào trong ngực, nửa người Huyền Giáp sĩ đóng xuống như đóng cọc gỗ.

Một bên khác, Ngọc Tĩnh Bạch Hồ lẳng không vọt lên, vượt mang theo hàn quang chém thẳng về cổ Ma Hóa tướng, thế nhưng nó còn chưa nhào tới trước Ma Hóa tướng, đã thấy tay trái Ma Hóa tướng hóa dao chém ra một đạo dao khí mờ nhạt, trực tiếp chém Ngọc Tĩnh Bạch Hồ thành hai nửa.

Lý Huyền đau lòng không thôi, mặc dù Truyền kỳ Phổi sùng với hắn cũng không tính là cái gì quý giá, thế nhưng Ngọc Tĩnh Bạch Hồ lại là Truyền kỳ Phổi sùng tương đối hiếm thấy, muốn tìm được con thứ hai cũng không dễ dàng.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Một chương diệt tướng

Sau khi chém Ngọc Tĩnh Bạch Hồ, Ma Hóa tướng vẫn không ngừng lại, quái thương trong tay giờ lên, sườn dao hình bán nguyệt mang theo hỏa diễm kinh khủng chém về eo Huyền Giáp sĩ.

Nửa thân Huyền Giáp sĩ đã chôn trong đất, căn bản không thể di chuyển, nếu bị một thương này quét trúng, chỉ sợ lập tức sẽ bị chém ngang hông.

- Nhanh lên.

Lý Huyền không kịp đau lòng cho Phổi sùng của bản thân, tốc độ của Ma Hóa tướng chữ Dao quá nhanh, lực công kích lại quá mạnh, tốc độ tiêu diệt Huyền Giáp sĩ cùng Ngọc Tĩnh Bạch Hồ hơn xa tưởng tượng của Lý Huyền, nếu như không thể nhanh chóng kéo dài khoảng cách, chỉ sợ Ma Hóa tướng sẽ còn đuổi theo.

Đột nhiên, chỉ thấy một thân ảnh vọt qua đỉnh đầu Lý Huyền, trong chớp mắt liền vọt tới chỗ Ma Hóa tướng, sau đó một phân thành hai.

Chu Văn triệu hồi Ngân Dực phi kiến, cưỡi trên lưng nó, lại vọt tới chỗ Ma Hóa tướng.

Ma Hóa tướng vung tay trái, dao khí nhanh như chớp chém ra, nhanh không tưởng nổi, trong tích tắc chém ra, liền đã tới trước mặt Ngân Dực phi kiến.

Bốn cánh chấn động, ánh bạc chớp động như mộng huyền, tốc độ nháy mắt tăng vọt, vậy mà thành công né khỏi dao khí của Ma Hóa tướng.

An Tĩnh vốn muốn xuất thủ, đột nhiên hơi ngăn ra, Trảm Tinh đao của Ma Hóa tướng chữ Dao dùng nhanh chóng tàn nhẫn mà nổi danh, thế nhưng Phổi sùng của Chu Văn lại tránh được, điều này có chút ngoài dự liệu.

- Có Truyền kỳ Phổi sùng hệ phi hành, lại không phải loài chim, điều này thực sự hiếm thấy.

An Tĩnh dừng bước, không tiếp tục phóng đi, đứng một bên quan chiến.

Một đao vừa rồi của Ma Hóa tướng không chém trúng Ngân Dực phi kiến, quái thương trong tay điên cuồng chém lên, muốn quét Ngân Dực phi kiến cùng Chu Văn rớt xuống.

Ngân Dực phi kiến linh hoạt biến hướng, tránh qua, tránh một kích của Ma Hóa tướng, phần đuôi lại lấp lánh hào quang, Ma Quang châm nhắm thẳng đầu Ma Hóa tướng.

Thế nhưng Ma Quang châm còn chưa tới trước mắt Ma Hóa tướng, đã bị Trảm Tinh đao của Ma Hóa tướng chém nát.

Chu Văn thao túng Ngân Dực phi kiến đại chiến với Ma Hóa tướng, lợi dụng năng lực phi hành cùng tốc độ của Ngân Dực phi kiến cùng với Ngân Dực thiểm né qua hết thảy công

kích.

- Lão Chu, Phổi sùng của ngươi rất trâu bò a, lấy từ đâu đấy? Trở về giúp ta kiếm một con được không?

Ánh mắt Lý Huyền sáng lên.

Có thể dùng tốc độ né khỏi công kích của Ma Hóa tướng, Ngân Dực phi kiến này tuyệt đối là Truyền kỳ Phổi sùng có tốc độ đỉnh cấp.

An Tĩnh cùng đám Lý Vị Ương cũng có thể nhìn ra giá trị của Ngân Dực phi kiến, chỉ có điều An Tĩnh lại thấy được càng nhiều hơn.

“Ngân Dực phi kiến này đúng là đỉnh cấp Phổi sùng, thế nhưng muốn hoàn mỹ tránh khỏi công kích của Ma Hóa tướng, cũng không phải chỉ dùng tốc độ là có thể làm được, năng lực điều khiển cùng dự phán của Chu Văn đều vô cùng ưu tú.”

An Tĩnh cũng không vì tình cảm cá nhân mà ảnh hưởng tới phán đoán, nàng có thể thấy được điểm mạnh của Chu Văn.

Thừa dịp Chu Văn triển đấu với Ma Hóa tướng, Lý Huyền cũng đã giúp Huyền Giáp sĩ thoát khỏi thổ địa, muốn lệnh cho Huyền Giáp sĩ lên hỗ trợ, đã lại thấy Chu Văn nhảy xuống khỏi Ngân Dực phi kiến.

- Ta con mẹ nó, lão Chu, ngươi muốn làm gì?

Lý Huyền giật nảy mình, Phàm thai Chu Văn lại muốn nhào về phía Ma Hóa tướng, có khác nào đi chịu chết cơ chứ.

Lý Vị Ương cùng đám học viên cùng thảm khảm trương kinh hoảng, trái tim như muốn rớt khỏi lồng ngực, ngay cả An Tĩnh cũng có chút thờ dốt.

Theo An Tĩnh, hành vi của Chu Văn quá lỗ mãng, hơn nữa còn không có hiệu quả thực tế.

Hắn chỉ là một Phàm thai, với lực lượng của Phàm thai, dù có Nguyên Khí kỹ gia trì, đánh lên mũ giáp của Ma Hóa tướng, sợ là cũng khó tạo thành tổn thương.

Chu Văn không đổi sắc, thân thể nhanh chóng rơi xuống, cánh tay được Khô Cốt nghi hóa thành hộ tít bao lấy chân động, một chương vỡ tới đỉnh đầu Ma Hóa tướng.

Cú nhảy này của hắn nhìn thì như bí quá hóa liều, thế nhưng trong đầu hắn đã tự thôi diễn cả trăm ngàn lần, từ khi chiến đấu với Ma Hóa tướng, hắn vẫn luôn nghĩ cách chém giết Ma Hóa tướng khác chữ.

Mà khả năng nhất, chính là trước chém Ma Hóa tướng có chữ Dao.

Cú nhảy này của hắn, chính là cơ hội mà hắn tính bao lần mới thu được kết luận.

Trước đó, Ngân Dực phi kiến liên tục bay lượn, đã kéo theo hành động của Ma Hóa tướng, Nguyên Khí kỹ của hắn vừa dùng tới, không có khả năng tiếp tục lập tức phóng thích, cho nên hắn không thể phản kích từ lần đầu tiên.

Coong!

Chu Văn lạng không nhảy xuống, đầu dưới chân trên, một chương nặng nề đập vào trên mũ giáp của Ma Hóa tướng.

Nếu là Phàm thai Nguyên Khí kỹ bình thường, cho dù có Khô Cốt hộ tít gia trì, cũng không thể phá được phòng ngự của Ma Hóa tướng.

Thế nhưng Hôi Tẩn chương thập đoạn của Chu Văn lại khác, đây là một loại chương pháp âm tính, có thể tạo ra hiệu quả xuyên thấu trong phạm vi ngắn.

Một chương này nhìn như đánh trên mũ giáp, kỳ thực chương lực đã xuyên qua mũ giáp vào trong, oanh thẳng vào đại não đối phương.

Một chương thành công, Chu Văn dùng sức nhấn mạnh một cái, trực tiếp mượn lực lui sau mấy mét, Ngân Dực phi kiến vừa vạn bay tới, Chu Văn vươn mình nhảy lên lưng, tầm mắt gắt gao nhìn thẳng Ma Hóa tướng.

Bởi chưa từng thử trong game, cho nên Chu Văn cũng không thể biết một chương này của bản thân có thể thu được kết quả thế nào.

An Tĩnh, Lý Huyền cùng đám học viên cũng nhìn chăm chăm Ma Hóa tướng, bọn hắn cảm thấy một chương vừa rồi của Chu Văn cũng không có hiệu quả gì, hoàn toàn không để lại nửa dấu vết trên mũ giáp của Ma Hóa tướng.

Thế nhưng chỉ một giây sau, đã thấy Ma Hóa tướng ngửa mặt phun máu, trực tiếp ngã xuống khỏi lưng ngựa, thót xích mã kia cũng thét dài một tiếng, thoáng cái liền nổ tung, máu thịt vương khắp nơi.

- Vậy mà chém được Ma Hóa tướng chữ Dao!

An Tĩnh thấy chiến mã tự tuần theo chủ, liền biết Ma Hóa tướng kia đã chết.

Lý Huyền lại kêu lên:

- Có người ghi lại hay không? Vừa rồi hết bao nhiêu thời gian?

Nhiệm vụ trong trường cần phải có quay video để chứng minh, mặc dù không biết Chu Văn dùng hết bao lâu, thế nhưng nhất định không quá một phút ba mươi giây.

- Ta có ghi lại.

Một nữ sinh bên cạnh Lý Vị Ương yếu ớt nói.

Mấy người các nàng tới đây làm nhiệm vụ, cho nên một mực mở chức năng ghi hình, cho nên chiến đấu trước đó cũng được ghi lại.

Lý Vị Ương để nữ sinh kia phát lại nội dung đã quay, mấy người Lý Huyền đều tới gần xem thử, vậy mà chỉ dùng hết có một phút mười chín giây.

- Một phút mười chín giây giết Ma Hóa tướng khác chữ, lão Chu ngươi quá trâu bò.

Lý Huyền gào lên với Chu Văn.

Chu Văn không có tâm tình xem cái số liệu đó, trực tiếp chạy tới chỗ Ma Hóa tướng ngã xuống, muốn tìm Thứ Nguyên kết tinh hoặc trứng Phối sùng.

Vạch mũi giáp của Ma Hóa tướng, chỉ thấy trong đồng bầu nhầy trắng đỏ trào ra, có một thứ phát ra ánh sáng chói lọi.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Trảm tinh đao khí

Chu Văn lấy viên tinh thạch to chừng quả trứng gà ra, ánh mắt đắm Lý Huyền lập tức bị hấp dẫn.

Tinh thạch như mộng ảo, hào quang chớp động, chính là bộ dạng của Ma Hóa tướng, đây là một khóa Nguyên Khí kỹ kết tinh.

- Nguyên Khí kỹ kết tinh của Ma Hóa tướng chữ Đao, không biết là cái gì, nếu là Trảm Tinh đao, vậy thì quá hay.

Lý Huyền xông đến, nhìn kết tinh nói.

Ma Hóa tướng chữ Đao có mấy loại Nguyên Khí kỹ, Trảm Tinh đao chỉ là một loại trong đó, coi như có thu được Nguyên Khí kỹ kết tinh, tỷ lệ ra Trảm Tinh đao cũng thấp đến tội nghiệp.

An Tĩnh ở bên mở miệng:

- Trong kết tinh là bóng của Ma Hóa tướng, trên đỉnh đầu phát hồng quang nhàn nhạt, viên Nguyên khí kết tinh này chính là Trảm Tinh đao.

- Thực sự là Trảm Tinh đao, lão Chu, vận khí của người quá vô địch.

Lý Huyền hưng phấn nói:

- Nguyên Khí kỹ Trảm Tinh đao này, nếu người muốn bán đi, trực tiếp bán cho ta là được, chẳng mấy ta sẽ tấn thăng Truyền kỳ, đến lúc đó sẽ cần dùng đến.

Chu Văn khẽ lắc đầu, đem Nguyên Khí kỹ kết tinh bỏ vào trong túi áo.

Người bình thường mới chỉ đạt tới Phàm thai, thân thể khó có thể chịu được Truyền kỳ Nguyên Khí kỹ trùng kích, cưỡng ép hấp thu có thể sẽ làm tổn hại thân thể, nghiêm trọng có thể dẫn tới tình trạng bạo thể mà chết.

Thế nhưng Chu Văn lại khác, nếu có thể đem Nguyên Khí kỹ kết tinh thu vào trong game, để nhân vật tí hon đi hấp thu thử, bản thân Chu Văn sẽ không có bất cứ nguy hiểm gì.

Trước đó Chu Văn đã từng thử hấp thu Truyền kỳ Nguyên Khí kỹ, cũng vô cùng thuận lợi.

Tin tức Chu Văn chém giết Ma Hóa tướng nhanh chóng truyền khắp học viện, một phút mười chín giây giết Ma Hóa tướng khắc chữ, coi như là trong đặc chiêu sinh, cũng chưa từng có thành tích như vậy.

Có điều, thứ mà mọi người nói đến nhiều nhất là Ngân Dực phi kiến, người bình thường đều cho là vì có Ngân Dực phi kiến, Chu Văn mới có thể chém giết Ma Hóa tướng chữ Đao, tốc độ cùng năng lực phi hành như vậy, trong Truyền kỳ đều có thể tính là đỉnh cấp.

Vương Phi nhìn video Chu Văn chém giết Ma Hóa tướng, lập tức đánh giá Chu Văn khá cao, cho rằng Chu Văn có thể trở thành tài.

Ngay cả An Tĩnh vốn luôn không thuận mắt Chu Văn, cũng phải lau mắt mà nhìn, nghĩ rằng Chu Văn đã tỉnh lại, lần nữa trở thành thiên tài như trước kia.

Thế nhưng Vương Phi cùng An Tĩnh nhanh chóng biết mình sai, bởi từ sau khi chém giết Ma Hóa tướng, Chu Văn vẫn ở lì trong ktx không ra ngoài, cũng không đi nghe bất cứ giáo viên nào giảng dạy.

An Tĩnh còn thường xuyên nhìn thấy Chu Văn nằm phơi nắng trong sân, cầm điện thoại chơi game, mỗi lần chơi tới mấy giờ liên tục, ngay cả tư thế cũng không đổi lấy một chút.

Sau khi Chu Văn lấy được Trảm Tinh đao Nguyên Khí kỹ, có không ít học viên dùng đủ các con đường liên lạc hy vọng có thể mua được Trảm Tinh đao kết tinh, có điều đều bị hất cự tuyệt.

Mặc dù Chu Văn có năng lực chém giết Ma Hóa tướng chữ Đao, sau này còn có khả năng kiếm viên Trảm Tinh đao kết tinh khác trong game, thế nhưng lại cần thời gian quá dài, hơn nữa còn không biết bao giờ mới gặp lại được, Chu Văn cũng không hy vọng vì chút tiền mà lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Tay cầm Trảm Tinh đao kết tinh cả nửa ngày, Chu Văn liền thử dùng điện thoại thần bí chụp Nguyên Khí kỹ kết tinh, kết quả trực tiếp thu Nguyên Khí kỹ kết tinh vào trong điện thoại, đồng thời thành công lĩnh ngộ Trảm Tinh đao.

Điều khiến Chu Văn cảm thấy kỳ quái, Trảm Tinh đao tựa như có chút khác biệt với các loại Nguyên Khí kỹ khác, bởi vì nó không có đẳng cấp, hơn nữa giá trị tiêu hao Nguyên khí cũng không cố định.

Dùng một điểm Nguyên khí cũng có thể phóng Trảm Tinh đao khí, dùng mười điểm Nguyên khí cũng có thể phóng thích Trảm Tinh đao khí, chẳng qua là uy lực khác biệt, sử dụng càng nhiều Nguyên khí, uy lực Trảm Tinh đao cũng càng lớn.

Chu Văn thử nghiệm uy lực của Trảm Tinh đao khí trong game, dùng mười điểm Nguyên khí phóng thích Trảm Tinh đao khí có thể trực tiếp lãng không chém giết Truyền kỳ Ngân Dực

phí kiến, vừa nhanh lại vừa độc, khoái cảm cách không phát tay giết người này, Hồi Tẫn chương cùng Đại Lực thần quyền hoàn toàn không thể so sánh.

Mấy ngày nay, Chu Văn một mực càn quét Hồ Lao quan, mong gặp Ma Hóa tướng chữ Bồ, thử xem Trảm Tinh đao có thể chém được Ma Hóa tướng chữ Bồ hay không.

Đáng tiếc vận khí của hắn không tốt, liên tục càn quét Hồ Lao quan nhiều lần, cũng chỉ gặp một Ma Hóa tướng có khắc chữ khác, thế nhưng Ma Hóa tướng này không phải chữ Đạo, cũng chẳng phải chữ Bồ, trên mũ giáp của Ma Hóa tướng này khắc chữ Quyền.

Trảm Tinh đao khí của Chu Văn đánh vào trên người Ma Hóa tướng chữ Quyền, đã thấy trên thân Ma Hóa tướng lóe kim quang, tựa như thêm một tầng kim thân, thậm chí ngay cả Trảm Tinh đao khí cũng không thể tổn thương nó chút nào.

Cuối cùng nhân vật tí hon vị một kích của Ma Hóa tướng đánh chết, khiến Chu Văn hơi chút phiền muộn.

Có điều chuyện này Chu Văn đã sớm quen, so với người khác mất hai ba tháng không thể nhìn thấy Ma Hóa tướng khắc chữ một lần, hiệu suất của hắn đã rất cao.

Đang chuẩn bị tiếp tục càn quét Hồ Lao quan, lại đột nhiên nghe tiếng điện thoại vang lên, nhìn dây số xa lạ, Chu Văn vẫn lựa chọn ẩn nghe.

- Là Chu Văn sao? Có người chuyển phát nhanh tới.

Trong điện thoại, truyền tới thanh âm một nam nhân.

- Hình như gần đây ta không mua đồ gì trên mạng a, ai lại gửi chuyển phát nhanh cho ta cơ chứ?

Chu Văn nghĩ hồi lâu, không biết là ai gửi đồ cho hắn, có điều vẫn ra cửa ký nhận.

Đồ được chuyển tới là một cái hộp không quá lớn, nhìn kỹ đơn chuyển, Chu Văn liền thấy trên cột người gửi viết hai chữ hiệu trưởng.

- Là lão hiệu trưởng gửi cho ta sao?

Chu Văn cảm thấy khả năng này là lớn nhất.

Trước đó Âu Dương Lam từng nói, lão hiệu trưởng được mời đi thăm dò một Dị Linh vực thần bí, tới giờ vẫn chưa về, bởi vì từ trường trong đó đặc biệt quái dị, căn bản không thể dùng được thiết bị liên lạc, cho nên Âu Dương Lam cũng không biết tình huống hiện tại của lão hiệu trưởng thế nào.

Sau khi về tới ktx, Chu Văn liền mở hộp, thấy đồ bên trong liền hơi ngẩn ra.

Hộp này vốn không lớn, trong đó còn không ít báo cũ để lốt, vật phẩm chân chính bên trong chỉ có một tấm danh thiếp.

Là một tấm danh thiếp chân chính, chủ nhân danh thiếp là chủ một cửa hàng Thứ Nguyên kết tinh, tên là Tàn Tây Nguyên, mặt trên có địa chỉ cùng số điện thoại liên lạc.

Ngoại trừ đó ra, trên thiếp còn có một chuỗi số viết tay, chuỗi số viết ngay dưới số điện thoại, thoạt nhìn tựa như bổ sung thêm.

- Tấm danh thiếp này, thực sự là lão hiệu trưởng gửi cho ta sao?

Chu Văn trầm nghĩ hoặc, không biết vì sao lão hiệu trưởng lại gửi cho hắn tấm danh thiếp này.

Cầm tờ đơn chuyển phát nhanh, nhìn số điện thoại liên lạc của người gửi, Chu Văn thử bấm số kết quả lại nghe được thanh âm thiếu nữ ngọt ngào thông báo: Thuê bao quý khách gọi không tồn tại.

- Chuyện này là sao?

Chu Văn không khỏi khẽ nhún mày, lại nhìn địa chỉ gửi đi, thấy phía trên viết một nơi gọi là Huyện Lộc ở đông khu, không có địa chỉ cụ thể.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Cực phẩm trứng phối sủng

Chu Văn nghiền cứu một hồi, cũng không thể hiểu được tấm danh thiếp này có ý gì.

Dãy số viết tay trên danh thiếp, tựa như không phải số điện thoại.

Số điện thoại di động bình thường đều có mười một số, số máy bàn thì là bảy, trong khi ở đây lại có mười số, rõ ràng có chút không đúng lắm.

Nếu như là ai đó viết thiếu một số của số di động, như vậy cũng không đúng lắm, bởi vì con số đầu tiên của dãy số này là năm, trong khi mở đầu của số di động phải là một, bình thường chẳng ai viết thiếu số đầu tiên cả.

- 5 1569 427 30, dãy số này có ý nghĩa gì?

Chu Văn muốn tìm lão hiệu trưởng hỏi một chút, xem thứ này có phải lão hiệu trưởng gửi cho hắn hay không, có điều hắn lại không có cách nào để liên lạc với lão hiệu trưởng.

Mặc dù có thể tới An gia hỏi Âu Dương Lam, thế nhưng Chu Văn không muốn có quá nhiều lui tới với An gia, cũng không muốn tới An gia.

Âu Dương Lam không tồi, thế nhưng huynh muội An gia, Chu Văn lại không thích, cũng không muốn gặp quá nhiều.

Suy nghĩ một chút, Chu Văn thu lại danh thiếp, nếu như thứ này thực sự do lão hiệu trưởng gửi cho hắn, vậy sau đó lão hiệu trưởng sẽ liên hệ với hắn mới đúng.

Thu dọn đồ đạc, Chu Văn tiếp tục mở điện thoại chơi game.

Tâm tình Vương Phi cực không tốt, dưới cái nhìn của nàng, Chu Văn thực sự là một thiên tài, một mình có thể chém giết được Ma Hóa tướng chữ Dao, không nói thiên phú thế nào, chỉ riêng năng lực chiến đấu, cũng đủ để kinh diễm cả Tịch Dương học viện.

Vương Phi cho rằng, nếu có thể bồi dưỡng thật tốt, thành tựu của Chu Văn chắc chắn bất khả hạn lượng, huống chi Âu Dương Lam còn từng dặn dò nàng, nói nàng chiếu cố Chu Văn.

- Thiên phú có tốt, nhưng cứ như vậy chắc chắn cũng phế, nhất định phải kéo hắn lại chính đồ mới được.

Vương Phi cảm thấy bản thân phải có trách nhiệm uốn nắn Chu Văn.

Coi như không phải vì Âu Dương Lam, nàng cũng không muốn để thiên tài như Chu Văn phải phai mờ trong chúng sinh.

- Làm thế nào mới có thể để Chu Văn bỏ chơi game? Lần nữa xác lập lại nhân sinh quan, thế giới quan a?

Vương Phi cau mày suy tư.

Trò chơi hại người, trước khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ đã là một vấn đề xã hội cực kỳ nghiêm trọng, vô số giáo viên từng trầm mê trong game đầu trí đầu dũng với học sinh, kết quả vẫn không thể giải quyết triệt để vấn đề.

Sau khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, hoàn cảnh xã hội cùng hình thái ý thức chuyển biến, học sinh sinh viên đã ít chơi game hơn rất nhiều, thế nhưng vẫn có không ít người sa vào trong trò chơi.

Vương Phi cảm thấy, hẳn là Chu Văn còn chưa thấm quá sâu, dù sao trước đó hắn cũng là một học sinh khác khổ có tiếng, chỉ bởi bị đã kích, cho nên mới chơi game để trốn tránh hiện thực.

Có điều, sau khi xem video hai lần chiến đấu của Chu Văn sau khi đến Tịch Dương học viện, có thể thấy căn cơ của Chu Văn vô cùng tốt, trước kia đúng là đã phải bỏ rất nhiều khổ công, chỉ cần lần nữa vực dậy sự tự tin cùng thái độ của Chu Văn, có thể giúp hắn bỏ nghiện trò chơi điện thoại.

Nghĩ một hồi, ánh mắt Vương Phi đột nhiên sáng lên:

- Còi chuông phải dùng người buộc chuông, nếu vì Chu Văn bị An Tĩnh đánh bại nên mới mất lòng tin, trốn tránh hiện thực, vậy chỉ cần để hắn đánh bại An Tĩnh, không chừng có thể lần nữa vực dậy lòng tin của hắn?

Vương Phi càng nghĩ càng cảm thấy khả thi:

- Để Chu Văn đánh bại thiên tài như An Tĩnh, đối với một giáo viên như ta mà nói, chính là một thử thách khiêu chiến cùng thành tựu, như vậy mới thú vị.

Vương Phi hạ quyết tâm, nhất định phải hoàn thành kế hoạch này, ngấm lại học sinh của bản thân lại có thể đánh bại bảo bối An Tĩnh của An gia, Vương Phi liền thấy toàn thân khó nóng.

Chu Văn còn không biết bản thân đã trở thành thiếu niên nghiện game trong mắt Vương Phi, hơn nữa còn biến thành đối tượng trọng điểm giúp đỡ, lúc này hắn còn đang liều mạng cày quải.

Không biết đã càn quét Hồ Lao quan bao nhiêu lần, cuối cùng Chu Văn cũng gặp lại Ma Hóa tướng có khắc chữ, nhìn từ gần, Chu Văn lập tức mừng như điên, trên mũ giáp của Ma Hóa tướng kia, bất ngờ khắc một chữ Bồ.

Thao túng nhân vật tí hon xông tới, chiêu số của Ma Hóa tướng thế nào hắn đã sớm nắm rõ, mượn tốc độ của Ngân Dực phi kiến, muốn ứng phó cũng không khó khăn.

Ngay khi Ngân Dực phi kiến né một kích của quái thương, Ma Hóa tướng chữ Bồ đã dùng Hấp Tinh chương, chỉ thấy tay hắn giương lên, khe hấp về phía nhân vật tí hon.

Nhân vật tí hon lập tức bị một cỗ lực lượng vô hình trói buộc, kéo thẳng tới vị trí của Ma Hóa tướng chữ Bồ.

Chu Văn khẽ động tâm niệm, tai trái của nhân vật tí hon bộc phát một đạo dao khí, chốc lát liền cắt nát lực lượng vô hình đang khống chế bản thân.

Hấp Tinh chương như một tấm vải, bị dao khí sắc bén của Trảm Tinh đao trực tiếp cắt bỏ, dao khí mảnh như dây tóc, thuận thế trực tiếp cắt vào khe hở giữa mũ cùng giáp, một đạo trầm thủ Ma Hóa tướng.

Chu Văn mừng rỡ, mặc dù hắn đoán Trảm Tinh đao có thể khắc chế Ma Hóa tướng chữ Bồ, thế nhưng lại không nghĩ tới lại lợi hại như vậy, dùng mười điểm Nguyên khí chém ra Trảm Tinh đao, trực tiếp chém đầu Ma Hóa tướng.

“Giết chết Ma Hóa tướng biến dị, phát hiện Thứ Nguyên kết tinh.”

Nhìn thấy Thứ Nguyên kết tinh, Chu Văn lại thầm buồn bực, Ma Hóa tướng chữ Bồ không rơi Nguyên Khí kỳ kết tinh, càng không phải trứng Phối sùng, mà là một viên Lực lượng kết tinh cao tới mười tám điểm.

Nếu như hắn đã tấn thăng Truyền kỳ, viên Lực lượng kết tinh này đương nhiên là cực tốt, lập tức có thể để lực lượng của hắn tăng tới mười tám điểm, đáng tiếc hắn vẫn chỉ là Phàm thai, lực lượng khó thể đột phá giới hạn, có cao cấp Thứ Nguyên kết tinh cũng vô dụng.

Phóng tới Hồ Lao quan, kết quả vẫn bị một tiễn bắn chết, Chu Văn làm như vậy chính là để chịu chết, không chết, không thể làm mới phó bản a.

Lần nữa đăng nhập vào game, vẫn như thường ngày, Chu Văn lần lượt càn quét Khô Cốt tướng quân, Ngân Dực phi kiến cùng Huyết văn Phật Tâm liên.

Tỷ lệ rơi đồ quá thấp, muốn thu được đồ tốt cũng là điều cực có, có điều càn quét nhiều lần, tỷ lệ có thấp cũng có thể ra được đồ tốt.

Sau khi chém Huyết văn Phật Tâm liên, phát hiện một khóa trướng Phối sùng, Chu Văn xem thuộc tính, hai mắt lập tức phát sáng, cơ hồ muốn ôm lấy trướng mà hung hăng hôn một cái.

Biển dị Phật Tâm liên: Truyền kỳ cấp.

Truyền kỳ mệnh cách: Trọc Thủy Thanh Liên.

Lực lượng: 18.

Tốc độ: 15.

Thế phách: 17.

Nguyên khí: 18.

Kỹ năng thiên phú: Huyết Văn Phật tướng, Liên Tử đạn, Độc Thủy Thiểm Thử, Phật Liên nộ.

- Phật Tâm liên có tới bốn kỹ năng, lực lượng cùng Nguyên khí đều đạt tới max trị số, coi như hạng yếu thế phách cũng đạt tới mười bảy, đóa Phật Tâm liên này, thực sự quá cực phẩm!

Chu Văn nhìn tư liệu của Huyết văn Phật Tâm liên mà chảy nước miếng.

Thế nhưng thoáng về sau, Chu Văn lại trầm buồn rầu, Huyết văn Phật Tâm liên cực phẩm như vậy, hắn thực sự không nỡ bỏ ra làm thức ăn cho Đế Thánh cùng Ngân Dực phi kiến.

Thế nhưng nếu để ắp, Nguyên khí của hắn lại không đủ, đến lúc đó không chừng còn xảy ra vấn đề.

- Chỉ có thể liều một cái.

Chu Văn nhìn thoáng qua tỷ lệ dung hợp thành công giữa Khô Cốt nghị cùng Huyết văn Phật Tâm liên, quyết định đem cả hai dung hợp lại.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Liên Nghĩ

Độ phù hợp mà tư liệu thể hiện đạt tới 34% nói cách khác tỉ lệ thành công khoảng một phần ba, có thể nói là rất thấp.

Có điều đóa Huyết văn Phật Tâm liên này đúng là quá cực phẩm, Chu Văn không nỡ đem ra làm thức ăn, lại không cách nào lấy khỏi trò chơi.

Mà Khô Cốt nghị dù là Phàm thai Phối sùng không tệ, thế nhưng dù sao cũng chỉ là Phàm thai, sau khi hắn có Ngân Dực phi kiến, tác dụng của nó liền càng ngày càng nhỏ, hiện tại dù không dung hợp, sau này cũng sẽ dần bị đào thải.

Cho nên Chu Văn suy nghĩ một hồi, vẫn quyết định mạo hiểm thử một lần, đem hai Phối sùng dung hợp lại.

Sau khi lựa chọn Khô Cốt nghị cùng Huyết văn Phật Tâm liên, hệ thống liền đưa ra nhắc nhở: Vì Khô Cốt nghị đã trưởng thành, trùng Biển dị Phật Tâm liên chỉ có thể làm phụ liệu dung hợp, có tiếp tục dung hợp hay không?

Đã từng một lần nghe được câu này, Chu Văn đã sớm chuẩn bị tâm lý, trực tiếp chọn có.

Trùng Huyết văn Phật Tâm liên cùng Khô Cốt nghị đồng thời tỏa sáng hào quang, trùng Huyết văn Phật Tâm liên tự động bay về phía Khô Cốt nghị, hai vầng sáng hòa thành một thể, mà hình điện thoại lập tức sáng bừng, nhất thời không thể nhìn thấy được gì.

Chu Văn đợi một hồi lâu, ánh sáng trên màn hình dần thu lại, sau đó liền nghe “Keng” một tiếng.

Hệ thống thông báo: Dung hợp Phối sùng thành công, thu được Truyền kỳ Phối sùng Liên nghĩ biến dị.

Chu Văn nhìn thấy đầu Phối sùng mới trên điện thoại, thoát nhìn không khác với Khô Cốt nghị lúc trước là mấy, vẫn là một thân huyết sắc, thân thể như lớn hơn một chút, đỉnh đầu còn mọc ra một đóa huyết liên chớm nở.

Kiểm tra tư liệu của Liên nghĩ biến dị, sau khi xem xét, Chu Văn lập tức mừng rỡ.

Biển dị Liên nghĩ: Truyền kỳ cấp.

Mệnh cách: Trọc Thủy Thanh Liên.

Lực lượng: 19.

Tốc độ: 17.

Thế phách: 18.

Nguyên khí: 18.

Kỹ năng thiên phú: Khô Cốt thứ (Thập đoạn), Huyết Văn Phật tướng (Cửu đoạn), Liên Tử đạn (Ngũ đoạn), Độc Thủy Thiểm Thử (Bát đoạn), Phật Liên nộ (Cửu đoạn).

Hình thái phối hợp: Hộ tí.

Liên nghĩ kế thừa mệnh cách của Huyết văn Phật Tâm liên, mệnh cách Trọc Thủy Thanh Liên cũng rất tốt, có thể miễn dịch tuyệt đại đa số độc dịch cùng ăn mòn, mệnh cách rất thực dụng.

Trong bốn thuộc tính, chỉ có tốc độ còn kém một điểm là đầy, còn lực lượng trực tiếp đột phá cực hạn Truyền kỳ, đạt tới mười chín điểm, có thể nói là cực phẩm trong cực phẩm.

Mà điều càng biến thái hơn, Liên nghĩ biến dị lại có được hết thảy kỹ năng của Khô Cốt nghĩ và Huyết văn Phật Tâm liên, trở thành Phối sùng có năm loại Nguyên Khí kỹ, hơn nữa đẳng cấp của mỗi Nguyên Khí kỹ đều khá cao.

Truyền kỳ Phối sùng như vậy, nếu như có thể đem ra bán, chỉ bằng năm cái Nguyên Khí kỹ này, đoán chừng đã có thể bán được với giá trên trời, nếu có bài danh Truyền kỳ Phối sùng, đảm bảo thứ hạng của Liên nghĩ biến dị phải rất cao.

Chu Văn thăm vui vẻ, triệu hồi Liên nghĩ biến dị, chỉ thấy một đầu Cốt kiến như cỗ xe tank xuất hiện trước mắt, trên thân mọc đầy cốt thứ đáng sợ, thoát nhìn vô cùng khủng bố dữ tợn.

Thế nhưng trên đỉnh đầu nó, lại mọc ra một đóa huyết liên, một nhánh hoa mọc trên đầu, tướng mạo kinh khủng của nó lại nhiều hơn mấy phần đáng yêu.

Liên nghĩ biến dị khẽ nhúc nhích, hoa sen trên đầu liền yếu điệu lắc lư, nhìn có chút thú vị.

Chu Văn thương thức Liên nghĩ biến dị, đột nhiên nghe được tiếng chuông vang lên, thu hồi Phối sùng ra mở cửa, lại kinh ngạc phát hiện, người đứng ngoài lại là Vương Phi.

Giáo dục ở Tịch Dương học viện rất đơn giản, mỗi một giáo viên chủ nhiệm một lớp, giáo viên chủ nhiệm chỉ phụ trách ra bài kiểm tra cùng nhiệm vụ, bình thường sẽ không trực tiếp dạy học.

Học viên có thể căn cứ nhiệm vụ của bản thân, lựa chọn một giáo viên nào đó để nghe giảng, học tập tri thức mà kỹ năng bản thân cần.

Cho nên dù Vương Phi là giáo viên chủ nhiệm của Chu Văn, thế nhưng cơ hội gặp nàng cũng không nhiều, trước khi thời gian mười ngày của nhiệm vụ đầu tiên kết thúc, Vương Phi sẽ không triệu tập học viên của mình.

Trừ phi có học viên gặp vấn đề, xin giúp đỡ của nàng, bằng không giáo viên chủ nhiệm sẽ không can thiệp công việc học tập bình thường của học viên.

- Chu Văn, chuẩn bị một chút, sau đó đi với ta.

Không đợi Chu Văn mở miệng, Vương Phi liền nói thẳng.

- Chủ nhiệm, ngài muốn ta đi đâu?

Chu Văn có chút buồn bực.

Vương Phi mỉm cười:

- Giáo sư Trần có việc cần một học viên làm trợ thủ, ta cảm thấy ngươi rất phù hợp, cho nên liền đề cử ngươi với Giáo sư Trần.

- Đây là nhiệm vụ sao?

Chu Văn khẽ nhíu mày, hẳn không muốn làm trợ thủ gì gì đó.

Mặc dù Chu Văn sớm biết, làm trợ thủ cho giáo viên sẽ có rất nhiều chỗ tốt, chẳng những có thể tiếp xúc với vật phẩm cao cấp mở rộng tầm mắt, còn có thể được giáo viên trực tiếp chỉ bảo, rất nhiều học viên đều mong được cơ hội này.

Thế nhưng Chu Văn lại không thích, mặc dù làm trợ lý được rất nhiều chỗ tốt, nhưng cũng phải hy sinh thời gian của mình cho công việc của giáo viên.

Với những học viên khác, như vậy là rèn luyện, là tiến bộ, nhưng với Chu Văn mà nói, nó là lãng phí thời gian, ảnh hưởng tới việc chơi game của hắn.

- Không phải nhiệm vụ, chẳng qua là thấy ngươi thích hợp, cho nên mới đề cử ngươi. Thành tựu của giáo sư Trần trên mặt bồi dưỡng Phối sùng cực cao, là quyền uy của Tịch Dương học viện chúng ta, hơn nữa hắn cũng có nghiên cứu rất cao về mặt quyền cước Nguyên Khí kỹ, tin rằng ngươi theo hắn học tập, sẽ tạo thành giúp đỡ rất lớn với ngươi.

Vương Phi trầm mặc.

Giáo sư Trần nổi tiếng cứng nhắc, nếu không phải là nàng, người khác muốn thuyết phục giáo sư Trần thu thêm một học viên làm trợ thủ, cơ bản là chuyện không thể nào, trong Tịch Dương học viện, người có thể đề giáo sư Trần nể mặt, không vượt quá ba người.

- Chủ nhiệm, nếu đây không phải nhiệm vụ, ta hy vọng có thể từ chối.

Chu Văn căn bản không nhìn ra vẻ đắc ý trên mặt Vương Phi, nói thẳng.

Nụ cười trên mặt Vương Phi lập tức cứng lại, nàng nghĩ rằng Chu Văn chưa hiểu rõ giáo sư Trần là ai, lại giải thích:

- Giáo sư Trần không chỉ có quyền uy ở Tịch Dương học viện, mà coi như tính trên cả toàn bộ Liên bang, cũng đều có uy tín nhất định, có thể trở thành trợ thủ của hắn, ngươi có thể tiếp xúc với rất nhiều Phối sùng cấp cao, có thể hiểu được đặc tính cùng năng lực của bọn chúng, điều này sẽ tạo thành trợ giúp cực lớn cho việc thám hiểm Dị Linh vực của người sau này, hơn nữa giáo sư Trần còn là...

Không đợi Vương Phi nói xong, Chu Văn lại kiên quyết nói:

- Chủ nhiệm, cảm ơn ý tốt của ngài, ta hy vọng ta có thể từ chối, việc học bình thường đã hết sức nặng nề, ta cần thời gian học tập cùng nghỉ ngơi, thời gian còn không đủ dùng, cho nên ta cảm thấy nếu đây không phải là nhiệm vụ, ta hy vọng có thể từ chối.

Vương Phi như thấy bị đánh một âm côn, vốn hưng phấn đắc ý, lập tức hóa thành hư không, tâm tình trở nên ác liệt.

- Người khẳng định muốn từ chối?

Vương Phi nhìn chăm chăm Chu Văn, hỏi.

- Đúng vậy.

Chỉ số EQ của Chu Văn vốn thấp, càng không hiểu nhìn mặt nói chuyện là thế nào, gật đầu đáp.

- Được.

Vương Phi xoay người rời đi, nhưng lòng đã sớm hận nghiêng răng.

Cái gì mà học tập cùng nghỉ ngơi, là giáo viên chủ nhiệm của Chu Văn, hơn nữa còn trọng điểm quan sát Chu Văn, Vương Phi hết sức rõ ràng, mấy ngày nay Chu Văn không tới học bất cứ một lớp nào, ngoại trừ chém giết Ma Hóa tướng chữ Đạo, tám chín phần mười thời gian đều vui đùa trong ktx chơi game.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Vong Ưu Bì

Hiển nhiên Vương Phi cũng không có ý từ bỏ luôn như vậy, vô luận là một giáo viên hay là hảo hữu của Âu Dương Lam, nàng đều cảm thấy bản thân có trách nhiệm cứu vớt một thiếu niên thiên tài lại nghiện game như Chu Văn.

- Nếu người không tự giác ngộ, vậy chỉ có thể dùng ngoại lực làm người giác ngộ rồi.

Vương Phi chớp chớp mắt, đã lại có ý tưởng.

Có điều ý tưởng này còn chưa thể lập tức thực thi, cần phải kết thúc thời gian nhiệm vụ chém giết Ma Hóa tướng mới có thể dùng nhiệm vụ để buộc Chu Văn phải làm việc.

- Nhiệm vụ tiếp theo, xem ra phải để đám gia hỏa này đi Cảnh Thất sơn.

Trong mắt Vương Phi hiện lên một tia hưng phấn.

Cảnh Thất sơn còn có tên là Lão Quân sơn, là chủ phong Phục Ngưu Sơn của Tàn Linh dư mạch, nghe nói nơi đó là nơi thủy tổ Đạo giáo Lý Nhĩ quy ẩn, tuy rằng không biết truyền thuyết là thật hay giả, có điều sau khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, Lão Quân sơn đã biến thành Dị Linh vực, hơn nữa còn tương đối cổ quái.

Các Dị Linh vực khác đều hung hiểm dị thường, dị sinh vật cũng cùng hung cực ác, thế nhưng dị sinh vật trong Lão Quân sơn lại không chủ động công kích nhân loại, cơ hồ không đã thương người.

Trên đỉnh Lão Quân sơn có rất nhiều đạo quán, thế nhưng đến tận hôm nay, vẫn chưa có ai có thể bước lên đỉnh.

Trên đỉnh có một khối Vô Tự bì, tuy rằng trên đó không có một chữ, nhưng ai nhìn thấy nó đều cảm thấy phấn chấn khó tả, không còn vì bất cứ việc gì mà cảm thấy phiền não, cho nên tấm Vô Tự bì kia còn gọi là Vong Ưu bì.

Có điều, nếu nhìn trong thời gian ngắn thì sẽ vong ưu, còn nếu xem lâu, tinh thần sẽ luôn hưng phấn, chẳng những ngủ không yên, còn sẽ bị rơi vào trạng thái không dừng lại được, toàn thân có sức dùng không hết, muốn làm một cái gì đó.

Một số người xem Vong Ưu bì, liền trở nên vô cùng hưng phấn chăm chỉ.

Thời gian xem Vong Ưu bì phải khống chế trong một thời gian nhất định, nếu không sẽ hưng phấn đến chết, chuyện này cũng không phải chưa từng xảy ra.

Lão Quân sơn ở cảnh nội Lạc Dương, thế nhưng lại không thuộc phạm vi của Tịch Dương học viện, cho nên Vương Phi muốn qua thời gian chém Ma Hóa tướng quân, sau đó sẽ tự mình dẫn đội đi Lão Quân sơn.

Chu Văn tiếp tục nằm ườn trong ktx cây quái, có điều hắn cũng không cây một cách thuần túy ngu ngốc.

Vốn hắn muốn vọt tới Kiến thành, Hòa Thần đài cùng bên trong Hồ Lao quan xem một chút, xem nơi đó có địa phương thần bí như Tiểu Phật tự hay không, nhưng vẫn không thể thành công.

Chu Văn vẫn luôn hoài nghi, Mê Tiên Kinh của hắn không thể tấn thăng Truyền kỳ, chính bởi có quan hệ với Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh trong Tiểu Phật tự.

Bởi vì Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, khiến thuộc tính thể phách của Chu Văn đột phá tới mười một điểm, trong khi các thuộc tính khác lại chỉ có mười.

Cho nên Chu Văn nghĩ, liệu có phải Mê Tiên Kinh có thể giúp hắn luyện thành các Nguyên Khí quyết thần bí khác, mà những Nguyên Khí quyết đó, có thể để các thuộc tính khác của hắn đều đạt tới mười một điểm?

Chu Văn không biết Mê Tiên Kinh thực sự có tác dụng này hay không, cũng không biết sau khi bản thân thu được đủ mười một điểm cho tất cả các thuộc tính thì thế nào, tóm lại có một chút hy vọng, so với không có mạnh mẽ thì tốt hơn nhiều.

Đáng tiếc Chu Văn chưa tìm được nơi nào giống như tiểu Phật điện, trên Hòa Thần đài có một khối bia đá, thế nhưng nơi đó được Hòa điều bảo vệ, Chu Văn không thể đi lên được, cũng không rõ trên tấm bia kia có khắc gì.

- Đế Thánh là Thần thoại Phối sùng, thuộc tính nguyên thủy đều đạt tới mười một, có lẽ con số mười một này, thực sự có điểm nào đó đặc thù cũng không chừng.

Chu Văn muốn đánh sâu vào Hỏa Thần đài, kết quả vẫn không thể bước lên đỉnh, bị số lượng Hỏa điều ngày càng nhiều giết trên bậc thang.

- Xem ra phải nghĩ cách tìm được một môn khinh công Nguyên Khí kỹ mới được, chỉ nhờ Ngân dực của Ngân Dực phi kiến không thể leo lên thần đài.

Chu Văn mở điện thoại, tìm web của trường.

Bắt đầu tìm hiểu.

Trước mắt trong điện thoại thần bí của hắn có Huyết Ma kiến, Cổ Hoàng thành, Địa Hạ Phật thành, Hồ Lao quan, bốn phó bản hiện tại đều không có khinh công Nguyên Khí kỹ, cho nên Chu Văn chỉ có thể tìm phó bản mới.

Tư liệu trong học viện hết sức đầy đủ, Chu Văn muốn tìm khinh công Nguyên Khí kỹ, rất nhanh liền có thể thấy được.

Tịch Dương học viện có không ít Dị Linh vực có khinh công Nguyên Khí kỹ, mà loại nổi tiếng nhất, là ở Long Môn động.

Nguyên Khí kỹ nổi danh trong Long Môn động có hai loại, một là Long Môn động Ngư Long biến, còn một loại là Long Môn động Long Môn Phi Thiên thuật.

Cái tên Long Môn động Ngư Long biến được lấy từ truyền thuyết cá vượt long môn, là loại Nguyên Khí kỹ một bước lên trời, nhảy một cái có thể qua mấy chục trượng, tựa như phi hành giữa không trung.

Có điều dùng Ngư Long biến sẽ tiêu hao sạch Nguyên khí, thực sự tiêu hao quá lớn, không phải khinh công mà Chu Văn cần, hơn nữa Long Môn động cũng không thuộc phạm vi của Tịch Dương học viện.

Long Môn Phi Thiên thuật lại khác, đây là một loại Nguyên Khí kỹ kéo dài, lợi dụng thân pháp biến ảo, tựa như Tiên Nhân lẳng không bay múa, tuy rằng phải mượn lực, không phải chân chính phi hành, nhưng đã rất mạnh.

Có điều muốn thu được Long Môn Phi Thiên thuật cũng không dễ dàng, môn Nguyên Khí kỹ này cũng chỉ có Long Môn động Liên Hoa động mới có, hơn nữa xác suất thu được rất thấp, từng có người kiên trì trong Liên Hoa động hơn một năm, cũng không thể tuôn ra một lần Phi Thiên thuật.

Thứ nhất, cũng bởi tỷ lệ xuất hiện Phi Thiên thuật quá thấp, thứ hai cũng bởi số lượng dị sinh vật trong Liên Hoa động cũng không nhiều.

Chu Văn tự nhiên không phải bản khoản vấn đề đó, hắn chỉ cần đến Long Môn động một chuyến, cài đặt phó bản vào trong điện thoại, sau đó liền có thể vô hạn càn quét Liên Hoa động, không cần lo lắng không đủ dị sinh vật cho hắn giết.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Chu Văn hắn đủ máu để duy trì.

Nghĩ đến gần đây tiêu hao quá nhiều máu, Chu Văn lại nâng chén uống một hớp trà bổ huyết, tuy rằng thoát nhìn không mấy hiệu quả, thế nhưng dù sao cũng có thể đưa đến chút tác dụng an ủi tâm linh.

Chu Văn đang muốn ra cửa đi Long Môn động, xem có thể cài đặt vào trong điện thoại hay không, ai biết vừa mới ra khỏi cửa, đã thấy một quan quân đeo bao tay trắng, đứng giữa cửa tiểu viện, chỉ huy hai tên binh lính mang một cái rương lại.

Quan quân trẻ tuổi kia, chính là trợ lý kiêm tài xế của an Thiên Tá, lần trước đã từng gặp qua.

Chu Văn không biết đối phương chạy tới làm gì, đang chuẩn bị mở miệng hỏi, đã thấy phó quan kia nói trước:

- Văn thiếu gia, phu nhân sai ta đem rương này cho ngài, ngài ký nhận giúp ta với.

Chu Văn khẽ nhíu mày, đi tới trước rương, khẽ mở nắp rương, lập tức nhìn thấy đủ loại Thứ Nguyên kết tinh, nhiều tới mức khiến hắn hoa cả mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Long Môn Động

- Cái này làm gì đây?

Chu Văn nhíu mày hỏi.

- Đây là tiêu vật thánh này của Văn thiếu gia, nếu như không đủ dùng, còn có thể xin thêm. Vốn phu nhân còn muốn chuẩn bị cho ngài mấy quả trứng Phôi sùng, có điều ngẫm lại, chẳng mấy Văn thiếu gia sẽ tấn thăng Truyền kỳ, đến lúc đó phạm vi lựa chọn sẽ càng thêm lớn, cũng sẽ thực dụng hơn, cho nên hiện cũng không chuẩn bị.

Phó quan nói.

- Thực sự là Lam tỷ cho ta?

Chu Văn nhìn phó quan hỏi.

- Vâng.

Phó quan khẳng định.

- Vậy ngài về cảm ơn Lam tỷ giúp ta, tâm ý ta nhận, đồ vật thì không cần.

Chu Văn đóng nắp lại, nói.

Phó quan có chút ngoài ý muốn nhìn Chu Văn:

- Văn thiếu gia, số này là tiền tiêu vặt của ngài, tương tự như Tinh tiêu thư, đây vốn nên là của ngài.
- An Tinh được, không phải của ta, ta cũng không cần, làm phiền người trở về nói với Lam tỷ, ta hết sức tôn kính ngài, nhưng ta không có họ An.

Chu Văn nói.

Phó quan nhìn Chu Văn, không tiếp tục thuyết phục, chỉ lấy giấy bút, viết một số điện thoại, dùng hai tay đưa tới trước mặt Chu Văn:

- Văn thiếu gia, đồ ta mang về, đây là số di động của ta, điện thoại ta mở hai tư trên hai tư, nếu như ngày có gì cần, có thể tùy thời gọi ta.
- Được rồi, cảm ơn người.

Chu Văn nhận tờ giấy, nhìn số điện thoại, đằng sau còn ghi tên Jason, hẳn là tên của phó quan này.

Có điều cái tên này, dường như là nữ danh hoặc là biệt danh gì đó, không giống tên dùng để khai sinh lắm.

Tựa hồ nhận thấy nghi hoặc trong lòng Chu Văn, Jason nói:

- Ta được Đốc Quân nhật về từ Dị Linh vực, lúc đó ta bị chấn thương đại não, trí nhớ trước đó mất sạch, Đốc Quân hy vọng ta có thể dục hòa trùng sinh, cho nên dùng cái tên này làm tên cho ta, ta lấy họ của Đốc Quân, sau này Văn thiếu gia có thể gọi ta là Jason (An Sinh) là được.
- Được rồi, cảm ơn người Jason, cái rương này người mang về giúp ta.

Chu Văn thu tờ giấy, sau khi tiễn Jason đi, liền đi hướng Long Môn động.

Jason mang đồ về An phủ, có điều cũng không đưa tới trước mặt Âu Dương Lam, mà lại đưa tới chỗ an Thiên Tá.

- Tại sao lại mang đồ về?

An Thiên Tá nhìn rương đồ mà cau mày.

- Văn thiếu gia nói ta mang về.

Jason nói.

- Người có nói là mẹ ta cho hẳn không?

An Thiên Tá hỏi.

- Có, Văn thiếu gia nói cảm ơn phu nhân, tâm ý hẳn nhận, đồ vật thì không cần.

Jason trả lời chi tiết.

- Vậy thì nhận lấy đi.

An Thiên Tá trầm ngâm nói.

- Đốc Quân, ta cảm thấy Văn thiếu gia có thể đoán được thứ này không phải phu nhân cho hẳn.

Jason bồi thêm một câu.

- Sao người biết?

An thiên ta hứng thú nhìn Jason.

- Chỉ là một loại cảm giác, cũng không có căn cứ.

Jason nói.

- Người không phải nữ nhân, cảm giác cái gì chứ.

An Thiên Tá dừng lại một chút, còn nói thêm:

- Chu Văn này đúng là có chút cốt khí, có điều thế giới này không phải chỉ dựa vào cốt khí là có thể thành công, nếu như hẳn muốn trùng tu Xạ Nhật quyết, không có đủ Thứ Nguyên kết tinh giúp sức, không biết khi nào mới có thể tấn thăng Truyền kỳ, cũng không để Tiểu Tinh một mực chờ à?
- Đốc Quân, có một câu không biết nên nói hay không.

Jason do dự nói.

- Ít làm bộ, lời người nói còn thiếu sao?

An Thiên Tá hừ lạnh.

Jason nói:

- Thân thể tiểu thư không được tốt, phu nhân không để ngài đi tranh đoạt thể chất đặc thù cũng là vì tốt cho ngài, thế nhưng sao cứ phải phân cao thấp với Văn thiếu gia?

An Thiên Tá thân nhiên nói:

- Tính tình Tiểu Tinh thế nào ta rõ, có cái tư cách này hay không muội ấy căn bản không quan tâm, thế nhưng muội ấy muốn chứng minh cho mẹ ta biết, Chu Văn không hề ưu tú như lời ông ngoại nói, càng không thể ưu tú hơn muội ấy.

Chu Văn nhìn địa đồ, một đường đi thẳng tới Long Môn động.

Long Môn động thực sự quá lớn, cho nên Tịch Dương học viện chỉ chiếm một phần, phần lớn Long Môn động là thuộc phạm vi bên ngoài.

Chờ khi Chu Văn đến Long Môn động, mới phát hiện một vấn đề nghiêm trọng.

Cổ Hoàng thành, Địa Hạ Phật thành cùng Hồ Lao quan, đều khắc đồ án bàn tay nhỏ tại vị trí rõ ràng, Chu Văn liếc mắt là có thể thấy được, đồng thời thuận lợi quét hình cài pho bản.

Thế nhưng Long Môn động này lại liên miên cả cây số, bia đá cùng tượng đá nhiều vô số kể, không có nơi nào có thể nhìn thấy bàn tay nhỏ kia.

Cửa vào Long Môn động rất nhiều, không gian dị thứ nguyên bên trong rộng khôn cùng, Liên Hoa động mà Chu Văn hẳn muốn tới chỉ là một trong số đó.

Không nhìn thấy đồ án bàn tay nhỏ, Chu Văn chỉ có thể đi dọc theo sông, từng tắc ti mi tìm trên các bia đá tượng đá, hy vọng có thể tìm được đồ án bàn tay nhỏ.

Long Môn động có tới mười vạn tôn tượng Phật, cao nhất lên tới hai mươi mét, hang đá cũng có hơn năm mươi cái, bia đá cũng hơn mấy ngàn, sau hồi Thứ Nguyên Phong Bạo năm đó bùng nổ, trong mỗi hang đá đều xuất hiện hàng loạt dị sinh vật.

Chu Văn vừa đi vừa xem, tiến độ hết sức thong thả, vẫn không nhìn thấy đồ án bàn tay nhỏ.

- Chu Văn?

Chu Văn đi dọc sông tìm đồ án, lại đột nhiên nghe có người gọi tên.

Chu Văn quay đầu nhìn lại, phát hiện người gọi hắn, lại là nữ sinh ở sát vách, Vương Lộc.

- Chu Văn, ngươi cũng tới Long Môn động sao?

Wương Lộc cười hỏi.

- Ta chỉ đến thử xem, cũng không định đi vào.

Chu Văn nói.

- Nếu đã tới, không vào chẳng phải sẽ rất đáng tiếc sao, nghe nói trong Lão Long động còn có tiếng long ngâm, còn có bảo quang hiển hiện, hết sức kỳ dị, không bằng ngươi cùng ta đi xem một chút?

Wương Lộc mời nói.

- Nơi càng kỳ dị càng nguy hiểm, không đi thì tốt hơn.

Chu Văn nói xong liền tự đi tiếp.

Wương Lộc thề lưỡi, tự mình đi tới Lão Long động.

Long Môn động quá lớn, các loại điêu khắc quá nhiều, muốn tìm được đồ án bàn tay nhỏ thực sự không dễ, Chu Văn phi thường nhẫn nại, từng tắc kiểm tra, nhưng từ đầu tới cuối vẫn không thể tìm được đồ án.

- Chẳng lẽ, không phải Dị Linh vực nào cũng có thể biến thành pho bản?

Chu Văn trầm ngâm, có điều vẫn tiếp tục tìm kiếm.

Long Môn động tương đối nổi tiếng, không ít học viên Tịch Dương học viện đều tới đây tu luyện, săn giết dị sinh vật.

Còn có không ít người không phải học viên Tịch Dương học viện tiến vào từ phía bắc, Chu Văn còn chứng kiến rất nhiều người bày hàng bên cạnh hang, bán ra Thứ Nguyên kết tinh cùng trứng Phôi sùng.

Thấy mấy rạp bán trứng Phôi sùng, Chu Văn liền khế động niệm:

- Điện thoại thần bí có thể chụp ảnh để thu trứng Phôi sùng vào trong, nếu ta chụp trứng Phôi sùng của người khác thì sao? Trí năng của điện thoại hẳn không thể phân biệt được là trứng Phôi sùng của ai đi?

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Trứng Phôi Sùng Thạch Kỳ Lân

Chu Văn cũng không phải loại vô duyên vô cớ đi cướp bóc của người khác, tuy rằng hắn nghĩ vậy, thế nhưng cũng không thực sự làm.

Có điều, hần vẫn mở chức năng chụp ảnh, đưa tầm máy lại một quả trứng Phôi sùng, nhưng không ấn chụp.

Tuy rằng không ấn chụp, thế nhưng thuộc tính của trứng Phôi sùng vẫn hiện lên trên màn hình.

Thạch Tượng giáp sĩ: Truyền kỳ cấp.

Mệnh cách, Ngoan Thạch Khế Ước.

Lực lượng: 16.

Tốc độ: 13.

Thần thể: 16.

Nguyên khí: 12.

Thiên phú kỹ năng: Bạo Thạch quyền.

Thuộc tính bình thường của một Truyền kỳ Phôi sùng, không có điểm nào đặc biệt xuất chúng, có điều công năng của điện thoại lại khiến Chu Văn thầm vui vẻ.

Trong hiện thực, Thứ Nguyên kết tinh không thể hiện con số, có điều có thể lợi dụng một số thủ đoạn khoa học kỹ thuật để đo đại khái độ mạnh yếu của Thứ Nguyên kết tinh, thông qua đó tính được cấp độ.

Nhưng trứng Phôi sùng thì thực sự không thể nào đo được, bởi vì cùng một loại trứng, dùng dụng cụ đo lường sẽ ra kết quả hoàn toàn giống nhau, có thể thu được thuộc tính cực phẩm hay không, tất cả đều phải nhờ may mắn.

Mà điện thoại của Chu Văn, lại có thể trực tiếp xem thuộc tính của trứng, cho nên hần không cần mạo hiểm, có thể trực tiếp lựa chọn trứng có thuộc tính cực phẩm là được.

Trứng Phôi sùng ở Long Môn động này chủ yếu là Truyền kỳ, hơn nữa chủng loại cũng rất ít, tuyệt đại các quầy hàng chỉ có hai loại.

Một là Thạch Tượng giáp sĩ, một là Thạch Kỳ Lân, trừ đó ra rất khó tìm được loại trứng Phôi sùng nào khác.

- Ông chủ, ở đây trừ Thạch Tượng giáp sĩ cùng Thạch Kỳ Lân, còn có loại trứng Phôi sùng nào khác không?

Chu Văn có chút nghi hoặc hỏi.

Ông chủ quầy kiên nhẫn lắc đầu:

- Không có, Long Môn động chỉ có hai loại này là chính, các loại khác đừng nói cực hiếm, mà dù có cũng không thể đến tay, mà dù có thể đến tay, cũng không ai nỡ đem bán ở chỗ này.

Chu Văn còn muốn hỏi, đã nghe người bên cạnh nói:

- Thạch Tượng giáp sĩ cùng Thạch Kỳ Lân là hai loại dị sinh vật thường thấy nhất, tỉ lệ sinh ra trứng Phôi sùng cũng cực cao, cao thủ Truyền kỳ ở Lạc Dương, rất nhiều người đều có hai loại Phôi sùng này, nhưng không nên vì thấy chúng nó phổ biến, mà nghĩ rằng chúng nó không lợi hại, trên thực tế, cực phẩm Thạch Tượng giáp sĩ cùng Thạch Kỳ Lân đều là Truyền kỳ Phôi sùng cường đại thực dụng.

Chu Văn vừa quay đầu, phát hiện người nói chuyện là Vương Lộc.

Vương Lộc tiếp tục nói:

- Lực lượng cùng thể phách của Cực phẩm Thạch Tượng giáp sĩ, trong đồng cấp đều có thể tính là đỉnh cấp, dù tốc độ hơi chậm, thế nhưng Bạo Thạch quyền của nó lại rất mạnh, tính công kích cực cao. Thạch Kỳ Lân còn lợi hại hơn, Thạch Kỳ Lân bình thường chỉ có một cái Thạch Hóa Nguyên Khí kỹ, nhưng nếu có thể kiếm được một Thạch Kỳ Lân có Kỳ Lân Bá Thể, đó chính là tồn tại cường đại trong số Truyền kỳ Phôi sùng a.

Vương Lộc nói xong, ông chủ quầy bên cạnh đã giờ ngón cái:

- Tiểu cô nương rất thạo nghề, ngay cả Kỳ Lân Bá Thể cũng biết. Không sai, Thạch Kỳ Lân có Kỳ Lân Bá Thể chính là cực phẩm trong Truyền kỳ Phôi sùng, thế nhưng tuy số lượng trứng Phôi sùng Thạch Kỳ Lân nhiều, nhưng muốn tìm được một con có Kỳ Lân Bá Thể lại chỉ là chuyện không phẩy một phần trăm, thực sự quá khó.

Nói xong, ông chủ liền cười hắc hắc, chỉ vào một quả trứng trên quầy của mình:

- Chỗ ta có một quả trứng Phôi sùng Thạch Kỳ Lân, tiểu cô nương có muốn thử vận khí hay không?

Vương Lộc mỉm cười lắc đầu:

- Tuy Thạch Kỳ Lân mạnh, nhưng không đáng yêu, không phải loại ta thích.

Chu Văn hứng thú dùng điện thoại nhìn qua quả trứng Phôi sùng kia, sau đó lập tức ngạc nhiên, phát hiện trong thuộc tính của Thạch Kỳ Lân, tình linh xuất hiện một dòng Kỳ Lân Bá Thể.

“Trùng hợp như vậy?”

Chu Văn có chút không thể tin nổi, nhìn thoáng qua, xác nhận thực sự có Kỳ Lân Bá Thể, hơn nữa các thuộc tính khác đều không tồi, hần là cực phẩm trong Thạch Kỳ Lân.

- Quả trứng Thạch Kỳ Lân này bán thế nào?

Chu Văn hỏi.

- Nếu dùng tiền giao dịch, mười lăm vạn không nói thách.

Ông chủ kia thấy Chu Văn là học sinh của Tích Dương học viện, phỏng chừng cũng không có cao cấp Thứ Nguyên kết tinh, cho nên chỉ báo giá bằng tiền Liên bang.

Chu Văn cười khổ lắc đầu, dù hắn biết quả trứng này là cực phẩm cũng vô ích, trong tài khoản của hắn, còn không đến một vạn tệ, hoàn toàn có thể nói là quỹ nghèo, căn bản không có tiền mua.

Vương Lộc ở bên đột nhiên mở miệng:

- Chu Văn, nếu ngươi muốn quả trứng này, không bằng giao dịch với ta? Ngươi giúp ta một chuyện, ta giúp ngươi mua quả trứng này.

- Giúp chuyện gì?

Chu Văn nghi hoặc nhìn Vương Lộc hỏi.

- Ta đã xem qua video ngươi chém Ma Hóa tướng có chữ, xác thực rất mạnh, cho nên ta muốn nhờ ngươi hỗ trợ hoàn thành một nhiệm vụ.

Vương Lộc nói.

- Nhiệm vụ của học viện còn có thể nhờ người khác hỗ trợ sao?

Chu Văn nghi hoặc nhìn Vương Lộc.

Vương Lộc là đặc chiêu sinh của Tích Dương học viện, thực lực khẳng định không yếu, thậm chí cùng tuổi phải hơn cả đồng người, đặc chiêu sinh như nàng còn cần nhờ người hỗ trợ làm nhiệm vụ, thực sự khiến người có chút khó tin.

Vương Lộc nói:

- Nếu chỉ là nhiệm vụ đơn thuần, tự nhiên không cần người hỗ trợ, thế nhưng ta muốn lấy được vị trí thứ nhất, hơn nữa còn phải phá kỷ lục trước kia, cho nên mới cần đến ngươi.

- Nhiệm vụ của ngươi là gì?

Chu Văn nghĩ rồi hỏi.

- Bốn người chém một con Phi Thiên trong Liên Hoa động, không có thời gian hạn định, có điều kỷ lục trước kia là 56 giây.

Vương Lộc nói.

- Ngươi còn bao nhiêu thời gian?

Chu Văn lại hỏi.

- Còn sáu ngày.

Vương Lộc bấm bấm ngón tay.

- Được, thành giao.

Chu Văn gật đầu nói.

Mục tiêu của Vương Lộc lại vừa hay nhất trí với mục tiêu của hắn, dù sao Chu Văn cũng phải đi Liên Hoa động, nếu hắn có thể biến Long Môn động thành phó bản trong điện thoại thì là chuyện tốt nhất, còn nếu không, hắn cũng phải đi Liên Hoa động tự mình chém giết Phi Thiên, thử xem có thể kiếm được Long Môn Phi Thiên thuật hay không, thuận tiện có thể làm giao dịch với Vương Lộc, hoàn toàn không có điều gì ảnh hưởng.

Vương Lộc cũng rất thoải mái, thấy Chu Văn đồng ý hợp tác, lập tức chuyển khoản mua trứng Thạch Kỳ Lân cho Chu Văn, tiêu mười lăm vạn mà mắt không chớp lấy một cái, cũng không trả giá, khiến ông chủ kia cười đến không khép được miệng.

Chu Văn cũng không khách khí, vừa nhận trứng liền cho vào balo của bản thân.

- Giờ đi Liên Hoa động luôn chứ?

Chu Văn hỏi, nhận tiền của người thì phải làm việc thôi, trên mặt này hắn vẫn rất có trách nhiệm.

- Ta muốn đi Lão Long động trước, nếu ngươi không có chuyện gì, có thể đi cùng ta một chuyến?

Vương Lộc mời.

- Tự ngươi đi đi, đây là số di động của ta, lúc nào đi Liên Hoa động thì gọi cho ta là được.

Chu Văn đem số di động của bản thân cho Vương Lộc.

Vương Lộc có chút ngạc nhiên, nam nhân có chỉ số EQ thấp như Chu Văn, nàng thực sự mới thấy lần đầu.

“Người này thật thú vị.”

Vương Lộc không thêm để ý, xoay người đi tới Lão Long động.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 97: Trò chơi điện thoại

Chu Văn dạo một vòng quanh các quầy hàng, dùng điện thoại quét qua tất cả các trứng Thạch Kỳ Lân, quả nhiên như ông chủ kia cùng Vương Lộc nói, Thạch Kỳ Lân có Kỳ Lân Bá Thể thực sự quá ít, hẳn đi một vòng, mà vẫn chưa thể phát hiện được quả thứ hai.

Người dùng điện thoại để quay video cũng không ít, cho nên hành động của Chu Văn cũng không khiến người bắt ngờ, cũng không dẫn tới sự chú ý của người khác.

“Công dụng của điện thoại thần bí quá lợi hại, đáng tiếc ta quá nghèo, coi như có phát hiện cực phẩm cũng không có tiền mua.”

Chu Văn có chút hơi buồn rầu.

Muốn bán trứng để kiếm tiền rõ là chuyện không thể nào, bởi hẳn biết Thạch Kỳ Lân của mình là cực phẩm, nhưng người khác lại không biết, sao có thể để người ta dùng giá lớn mua một viên trứng Phôi sùng chưa rõ thể nào, khẳng định không thực tế.

Mà Thứ Nguyên kết tinh trong game cũng không thể lấy ra ngoài, cho nên cũng không thể nào đổi thành tiền.

Chu Văn phát hiện, trừ phi hẳn hy sinh chút thời gian chơi game, bằng không rất khó để kiếm tiền.

- Bạn học, bạn học, người là tân sinh năm nay sao?

Chu Văn đang đi, một chủ quán ven đường chạy ra giữ chặt.

Chu Văn thấy tuổi tác chủ quán cũng không lớn, hơn nữa còn mặc đồng phục của Tịch Dương học viện, hẳn cũng là học viên trong trường:

- Ta là tân sinh mới nhập học, người có chuyện gì không?

- Niên đệ, người hẳn mới đến Long Môn động này đi, nhìn là biết học sinh có lòng cầu tiến. có điều Dịch Lĩnh vực rất nguy hiểm, người lại mới tới đây, khẳng định không quá hiểu Long Môn động, hiện mà đi vào sẽ rất nguy hiểm, ở đây ta có thứ tốt, có thể giúp người hiểu rõ tình huống trong Long Môn động.

Học viên kia nói.

- Tư liệu của trường ta đã xem qua.

Chu Văn muốn trực tiếp đi tiếp.

- Niên đệ, đừng đi, chỉ xem tư liệu cũng vô dụng, những thứ kia chỉ là số liệu chết, người có xem, cũng không thể hiểu bằng tự mình trải nghiệm, mà thứ này của ta, có thể giúp người tiết kiệm một bước, trước khi tiến vào, liền có thể hiểu rõ tình huống bên trong.

Chủ quán trẻ tuổi thấy Chu Văn muốn đi, liền vội kéo giữ hẳn lại.

- Cái gì vậy, lấy ra ta xem chút.

Chu Văn hiểu kỳ đánh giá chủ quán trẻ.

Thấy Chu Văn đã có hứng thú, chủ quán trẻ vội đem điện thoại ra, tiện tay mở một trò chơi trên điện thoại, sau đó liền xuất hiện một hình ảnh trò chơi đơn giản.

- Niên đệ, đây là phần mềm trò chơi ta tạo ra, người đừng thấy hình ảnh đơn giản, nhưng địa đồ cùng dị sinh vật ở đây đều được thiết kế theo thực tế, người chơi trò này, liền sẽ có hiểu biết toàn diện về Long Môn động.

Hình ảnh trên màn hình thực sự rất đơn sơ, thế nhưng sáng ý của học viên này lại khiến hai mắt Chu Văn phát sáng.

- Học trưởng, game này là tự người làm sao?

Chu Văn nhìn hình ảnh trò chơi.

- Đúng vậy a, có điều một người thời gian có hạn, cho nên làm hơi thô ráp, có điều ta có thể cam đoan, nội dung trong đó tuyệt đối chân thực, đều là những nơi ta tự mình đi qua, những thứ nguyên sinh vật kia cũng là tận mắt thấy.

Chủ quán trẻ tuổi đến trước mặt Chu Văn nói:

- Niên đệ tài đi, tuyệt đối có lợi, người có thể vào chợ ứng dụng của quan phương để tải, bản chính chỉ cần một trăm tệ.

- Được, ta tới tải xem một chút, không biết học trưởng tên là gì?

Chu Văn dựa theo tên game mà đối phương nói, tìm trong chợ ứng dụng thấy trò chơi.

- Ta là Hoàng Cực, ánh mắt niên đệ không tồi, có lên nha.

Thấy Chu Văn trả tiền tải game, Hoàng Cực rất cao hứng.

Chu Văn mở trò chơi chơi thử, phát hiện kỹ thuật hơi kém, hình ảnh hết sức thô ráp, nhân vật trong game cùng sinh vật dị thứ nguyên cứng đờ như người máy.

- Hoàng sư huynh, người có thể làm tinh xảo hơn một chút được không?

Chu Văn vừa chơi vừa hỏi.

- Đương nhiên có thể, có điều cần phải đội ngũ chuyên nghiệp cùng tài chính dồi dào, hiện ta không có thời gian cùng nhiều tiền như vậy, tạm thời chỉ có thể làm được như thế.

Hoàng Cực có chút tiếc nuối.

- Nếu như cho người một đội ngũ chuyên nghiệp cùng tài chính dồi dào, người có thể làm tới mức nào?

Chu Văn lại hỏi.

Hắn cảm thấy hứng thú với loại game này, nếu như tương lai trò chơi có thể lưu hành, vậy chuyện hắn chơi game sẽ không khiến người khác hoài nghi.

Hoàng Cực nói:

- Hiện tại khoa học kỹ thuật đã hết sức tiên tiến, có điều trò chơi cũng chỉ là chơi, khác với chiến đấu chân chính, cho nên quan phương cũng không đầu tư quá nhiều về mặt này, bản thân ta muốn làm, cần quá nhiều kỹ thuật, tài nguyên cùng thời gian, đặc biệt là vấn đề tiền bạc, người thường rất khó có thể lấy được khoản tiền lớn như thế. Mà coi như thực sự làm được, cũng khó có thể thu được tình báo chính xác của cường giả, lúc đó trò chơi cũng không có chút ý nghĩa, còn không bằng đi xem video trực tiếp.

Chu Văn trầm ngâm một chút, lại hỏi:

- Học trường, nếu ta có thể lấy được đại lượng tài chính, người có nguyện làm trò chơi này càng thêm tốt hơn được không?

- Người có tiền đầu tư sao? Có thể có bao nhiêu?

Hai mắt Hoàng Cực sáng lên, nhìn Chu Văn hỏi.

- Tạm thời còn chưa có.

Chu Văn xòe hai tay trắng.

- Vậy thì chờ người có tiền rồi nói sau.

Hoàng Cực liền thất vọng.

Chu Văn ngừng lại cũng đứng, hiện tại hắn không có tiền, nói gì cũng vô dụng, đành phải hỏi phương thức liên lạc với Hoàng Cực, dự định sau này có tiền lại tới tìm sau.

Tạm biệt Hoàng Cực, Chu Văn tiếp tục tìm dọc theo hang đá, tìm kiếm khả năng xuất hiện đồ án bàn tay nhỏ, thế nhưng đã tới gần Liên Hoa động, vẫn chưa phát hiện một chút tung tích.

- Chu Văn, sao người còn chưa tới Liên Hoa động?

Vương Lộc gọi điện thoại tới, thúc dục Chu Văn tới Liên Hoa động.

- Không phải người đi Lão Long động sao?

Chu Văn thuận miệng hỏi, tiếp tục chậm rãi đi lên.

- Ta tới đây một hồi, nhưng cũng không thấy bảo quang như đồn, càng không có long ngâm, cho nên đành tới Liên Hoa động, người nhanh tới đây đi.

Chu Văn đã cách Liên Hoa động không xa, vừa tìm kiếm vừa di chuyển, một chốc đã tới lối vào Liên Hoa động, thấy Vương Lộc đứng ngay ngoài cửa chờ.

Lối vào Liên Hoa động có binh sĩ thủ vệ, không cho phép người thường tiến vào, Vương Lộc lấy hai tấm giấy thông hành, lúc này mới cùng Chu Văn tiến vào trong động.

- Ta và người không cùng chủ nhiệm, người lại để ta hỗ trợ người hoàn thành nhiệm vụ, việc này thực sự không có vấn đề chứ?

Chu Văn vừa quan sát tình huống trong Liên Hoa động vừa hỏi.

- Không sao, chỉ cần là học viên trong trường là được.

Vương Lộc không thêm đề ý, sau đó lại nói tiếp:

- Kỳ lục trước đó là của Hoàng Cực năm thứ tư, lần này chúng ta tới để phá kỷ lục của hắn, cho nên cần phải làm tốt nhất có thể, đội lát nữa người phụ trách quay phim, nhất định phải quay ta thật đẹp đấy nhé...

- Người nói người giữ kỷ lục là ai?

Chu Văn nhún mày hỏi.

- Hoàng Cực.

Vương Lộc lặp lại lần nữa.

“Hắn không phải một người a?”

Chu Văn nghĩ tới Hoàng Cực vừa mời hắn tải game, cảm thấy hắn là trùng tên a.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 98: Phi Thiên Hầu

Trong Liên Hoa động không có hoa sen chân chính, chỉ trên đỉnh động, có khắc một đóa sen thật lớn. Bốn phía đóa sen, khắc rất nhiều phi thiên tiên nữ thướt tha yếu điệu.

Căn cứ tư liệu của trường học cung cấp, đóa sen đá thật lớn kia, kỳ thực chính là một vết nứt dị thứ nguyên, thỉnh thoảng sẽ có dị sinh vật bay ra từ trong đó, thoát nhìn như bay ra từ đóa sen vậy.

Dị sinh vật chủ trong Liên Hoa động chỉ có một loại, gọi là Phi Thiên thú, có điều những con Phi Thiên thú này khác với Phi Thiên tiên nữ khắc trên đỉnh động, dị sinh vật Phi Thiên thú không có bề ngoài mỹ mạo, mà lại giống như một con khỉ có cánh, cho nên Phi Thiên thú còn được gọi là Phi Thiên hầu.

Long Môn Phi Thiên thuật mà Chu Văn hấn cần, chính là Nguyên khí kết tinh của Phi Thiên hầu, có điều số lượng Phi Thiên hầu rất ít, cho nên tỷ lệ xuất hiện Nguyên Khí kỹ kết tinh lại càng thêm thấp.

Trước khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, Liên Hoa động chỉ là một hang đá bình thường độc lập một mình, mà hiện tại lại tương liên với rất nhiều hang đá, mỗi hang đá đều có một đóa sen đá cùng phi thiên tiên nữ được điêu khắc trên đỉnh, trên vách động cũng có rất nhiều thần phật...

Trước đó Liên Hoa động đã bị phong bế một thời gian, bên trong hẳn đã tích được không ít Phi Thiên hầu, thế nhưng cũng chỉ đủ cho đặc chiêu sinh sử dụng, cho nên mỗi đặc chiêu sinh chỉ có hai lần cơ hội, nếu chém hai con Phi Thiên hầu rồi mà còn chưa lấy được thành tích mong muốn, như vậy sẽ không còn cơ hội nào nữa.

Chu Văn theo Vương Lộc xông qua một cái lại một cái Liên Hoa động, rốt cục cũng phát hiện một con Phi Thiên hầu.

Phi Thiên hầu kia khá khác với tượng tượng của Chu Văn, loài khỉ trong ấn tượng của Chu Văn phần lớn đều có lông màu nâu, mà Phi Thiên hầu lại toàn thân lông trắng, đôi mắt đỏ sậm như máu, sau lưng là đôi cánh trắng dài.

Phi Thiên hầu phát hiện Chu Văn cùng Vương Lộc, lập tức nhe răng nhếch miệng vọt tới.

- Cái này ngươi biết dùng chứ? Giúp ta quay lại, phải theo kịp tốc độ của ta đó, nhất định phải quay thật đẹp.

Wang Luoc đưa một cái camera chuyên dụng cho Chu Văn.

- Ngươi nhờ ta tới đây, không phải chỉ để giúp ngươi quay video chứ?

Chu Văn cầm camera nói.

- Đúng vậy, không thì sao?

Wang Luoc vừa nhìn Phi Thiên hầu, vừa nói.

“Kẻ có tiền đúng là tùy hứng! Tiêu mười lăm vạn để tìm một người quay video?”

Chu Văn không thể hiểu nổi tư duy của kẻ có tiền như Vương Lộc.

Có điều, rất nhanh Chu Văn đã biết, vì sao Vương Lộc lại muốn tìm hắn.

Tốc độ của Phi Thiên hầu quá nhanh, lại còn am hiểu phi hành, di động giữa không trung như quỷ mị, người bình thường căn bản không thể theo kịp tốc độ của nó.

Thần pháp của Vương Lộc biến ảo, sau lưng mở ra một đôi Phi Điệp, tốc độ lại có thể đuổi kịp Phi Thiên hầu.

Nếu đổi lại là người bình thường tới quay, chỉ có thể từ xa quay viễn cảnh may ra mới có thể nhìn thấy chiến đấu, tuyệt không thể theo sát quay Vương Lộc, Chu Văn triệu hồi Ngân Dực phi kiến, ngồi trên lưng Ngân Dực phi kiến quay phim, mới miễn cưỡng theo kịp tốc độ của Vương Lộc.

Không bao lâu, chỉ thấy ánh đao trong tay Vương Lộc lóe lên, Phi Thiên hầu đã bị náng chém ngã, trực tiếp rớt xuống đất mất mạng.

- Hết bao lâu rồi?

Wang Luoc không thèm nhìn thì thể Phi Thiên hầu, chỉ tập trung về phía Chu Văn hỏi.

- Một phút năm giây.

Chu Văn nhìn thời gian trong video mới quay, báo ra một con số chính xác.

- Lâu như vậy sao? So với kỹ lục còn cả một đoạn nữa.

Wang Luoc khẽ nhủ thầm, hiển nhiên không hài lòng với thành tích này lắm.

Có điều nâng chỉ có hai lần cơ hội, cho nên cũng không vội vàng lập tức đi tìm một con Phi Thiên hầu khác, cùng Chu Văn rời khỏi Liên Hoa động.

- Muốn phá kỷ lục của Hoàng Cực, xem ra còn cần một kế hoạch chu đáo chặt chẽ, hôm nay đến đây tạm dừng đã, lần tới lại đến đi.

Wang Luoc thu lại camera, vừa xem lại cảnh tượng chiến đấu của bản thân, vừa nói.

- Lúc nào cần thì cứ gọi ta.

Chu Văn nói.

- đương nhiên, người còn phải giúp ta quay video a.

Vương Lộc cũng không tính để Chu Văn ra tay, Hoàng Cực dùng lực một người tạo ra ký lục, nằng cũng phải một người đánh vỡ, nếu không cần bản không có ý nghĩa.

Sau khi tạm biệt Vương Lộc, Chu Văn tiếp tục dọc theo thềm đá, quan sát Long Môn động, hy vọng có thể tìm được đồ án bàn tay nhỏ.

Đồ án hình tay ở đây rất nhiều, nhưng những cái đó là tay thần tay phật... khác với đồ án bàn tay nhỏ trong trí nhớ của Chu Văn.

Chu Văn đang hoài nghi, có phải Long Môn động cần bản không có đồ án bàn tay nhỏ hay không, lại đột nhiên cảm thấy điện thoại thần bí chấn động, lấy điện thoại, mở chức năng chụp ảnh, nhanh chóng nhìn thấy một cái đồ án bàn tay nhỏ trên vách đá bị khuất.

- Rốt cục cũng thấy người!

Nhìn thấy đồ án bàn tay nhỏ, Chu Văn mừng như điên.

Vị trí của đồ án phi thường bí mật, mà hình dạng cũng không hoa mỹ như các tôn phật thủ khác, chỉ đơn thuần duỗi năm ngón tay, trong tay nâng một tôn phật tọa.

Nếu cẩn thận tiến gần xem xét, liền sẽ thấy, tôn phật ngồi trên đồ án, rất tương tự với tôn đại phật lớn nhất ở khu vực Long Môn động này, chỉ là nhỏ hơn không biết bao nhiêu lần.

Chu Văn ấn chụp ảnh, quả nhiên xuất hiện hình ảnh loading...

- Như vậy, ta có thể cần quét Liên Hoa động mà không cần cố kỵ rồi a.

Hiện tại Chu Văn chỉ nghĩ muốn kiếm được Long Môn Phi Thiên thuật, sau đó thử xem có thể xông lên tới Hóa Thần đài hay không.

Rất nhanh, Long Môn động đã biến thành game trong điện thoại, icon đại diện mà một tôn phật đang ngồi.

Chu Văn click vào icon, mà hình lập tức biến đổi, cũng không trực tiếp đăng nhập vào trò chơi, mà lại xuất hiện rất nhiều lựa chọn.

Cổ Dương động, Vạn Phật động, Lão Long động, Liên Hoa động, Phần Hóa động... rất nhiều lựa chọn.

Chu Văn ấn chọn Liên Hoa động, nhân vật tí hon lập tức xuất hiện trong khung cảnh Liên Hoa động, sơn động tràn đầy thần bí, một đóa hoa sen đá khắc trên đỉnh động, xung quanh còn có vô số thần phật tăng nhân...

Một con Phi Thiên hầu chui ra từ trong đồ án, hét lên chói tai rồi nhào tới nhân vật tí hon.

Chu Văn không chế Ngân Dực phi kiến chém tới, trong lúc nhất thời, hai dị sinh vật cùng có được tốc độ xuất sắc, triển khai đại chiến trong Liên Hoa động.

Cuối cùng, Ngân Dực phi kiến dùng chừng mười phút, mới chém giết được Phi Thiên hầu, kết quả lại không thu được bất cứ thứ gì.

Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon tiếp tục đi sâu vào trong động, lúc này hẳn đã triệu hồi Liên nghê biến dị, muốn thử xem, Truyền kỳ Liên nghê biến dị, lực lượng có thể đến mức nào.

Mất thấy một con Phi Thiên hầu xông tới, hoa sen trên đỉnh đầu Liên nghê biến dị liền nở rộ, lộ ra một con độc thiềm, phủ một cái với Phi Thiên hầu, một chùm độc thủ lập tức khiến Phi Thiên hầu ướt nhẹp.

Phi Thiên hầu thảm thiết rơi xuống đất, da lông bị độc thủy ăn mòn đến thê thảm.

Liên nghê biến dị lập tức liền xông lên, đôi chân trước đột nhiên đâm một cái, lập tức xuyên qua đầu ngực Phi Thiên hầu.

- Bốn bảy giấy!

Chu Văn nhìn thời gian, từ khi bắt đầu nghênh chiến, đến khi hệ thống thông báo đã giết Phi Thiên hầu, tổng cộng chỉ hết bốn bảy giấy, đã đánh vỡ ký lục của Hoàng Cực.

- Liên nghê biến dị đúng là đủ mạnh!

Chu Văn thầm vui mừng, càng nhìn bộ dạng xấu mạnh của Liên nghê biến dị lại càng cảm thấy đáng yêu.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Cổ Hoàng Kinh

Liên nghê biến dị dù rất mạnh, thế nhưng Nguyên khí của bản thân cũng chỉ có hạn, không thể liên tục dùng Nguyên Khí kỹ, có điều dù không thể dùng Nguyên Khí kỹ, Liên nghê biến dị kết hợp với Ngân Dực phi kiến, cũng có thể nhẹ nhàng xử lý một con Phi Thiên hầu.

Giết Phi Thiên hầu thường rút một số Thứ Nguyên kết tinh, có điều đa số đều là Tốc độ kết tinh, ngẫu nhiên cũng có chút Nguyên khí kết tinh, đều được Chu Văn dùng bổ sung Nguyên khí cho Liên nghê.

Hiện tại với Chu Văn, Nguyên khí kết tinh vẫn rất hữu dụng, hẳn mới chỉ có hai con Phối sùng, mà muốn bổ sung Nguyên khí đã cần khá nhiều kết tinh, nếu sau này còn nhiều Phối sùng hơn nữa, số lượng Nguyên khí kết tinh cần tiêu hao cũng sẽ càng nhiều hơn.

- Đáng tiếc, trong game không có mấy kiểu túi càn khôn, bằng không có thể tích cóp lại, lúc cần lại có thể lấy ra dùng.

Chu Văn thắm nghĩ ngợi, đột nhiên nghe được tiếng đình.

Một con Phi Thiên hầu bị vuốt của Ngân Dực phi kiến xuyên qua ngực, rơi ra một viên Thứ Nguyên kết tinh, nhìn chữ trên mặt kết tinh, thấy mấy chữ Phi Thiên hầu kết tinh, Chu Văn liền vui vẻ.

Nguyên Khí kỹ kết tinh của Phi Thiên hầu chỉ có một loại, chính là Long Môn Phi Thiên thuật, chưa từng nghe qua loại Nguyên Khí kỹ thứ hai, hiện tại rơi ra Nguyên Khí kỹ kết tinh, tất là Long Môn Phi Thiên thuật không thể nghi ngờ.

Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon, nhặt viên Phi Thiên hầu kết tinh.

Một luồng bạch quang từ kết tinh nhẹ bay ra, chui vào trong thân thể nhân vật tí hon, Chu Văn cũng lập tức cảm nhận được một cỗ lực lượng kỳ dị từ điện thoại truyền vào thân thể, tuần hoàn một vòng kỳ dị, Chu Văn lập tức cảm thấy thân thể uyển chuyển nhẹ nhàng, dường như tùy thời đều có thể vũ hóa phi thăng.

Quả không ngoài sở liệu, đây chính là Long Môn Phi Thiên thuật kết tinh, tin tức của Phi Thiên thuật cũng lập tức ủa vào đại não Chu Văn, khiến hắn có thể nhận thức khác sâu với môn Phi Thiên thuật này.

“Lĩnh ngộ Long Môn Phi Thiên thuật (Lục đoạn)”

- Có Long Môn Phi Thiên thuật, ta hẳn có thể thử đánh sâu vào Hỏa Thần đài a.

Chu Văn thắm vui vẻ, đang chuẩn bị rời Long Môn động, lại đột nhiên nhìn tới đóa sen trên đỉnh động, lại thấy một dị sinh vật chui ra.

Chu Văn vốn còn tưởng là Phi Thiên hầu tới, tính thuận tay chém giết, thế nhưng vừa cẩn thận nhìn lên, lại thấy từ trong hoa sen bay ra, không phải Phi Thiên hầu, mà là một tiên nữ thướt tha.

Tiên nữ bay xuống, dấy lụa trên người phát phới, không ngừng bay múa giữa không trung, không có cánh lại có thể phi hành, hoàn toàn đánh vỡ định luật vật lý.

- Cái này là phi thiên chân chính?

Chu Văn hâm mộ nhìn phi thiên mỹ lệ, hẳn luôn cảm thấy dùng cánh không thoải mái, mà như phi thiên tiên nữ, tự do tự tại phi hành mới thoải mái.

Phi thiên lượn vài vòng, sau đó liền bay tới chỗ nhân vật tí hon.

Chu Văn vội vàng không chể Liên nghĩ biến dị cùng Ngân Dực phi kiến lên nghênh chiến, ai ngờ phi thiên tiên nữ khẽ phát nhẹ bàn tay, một dải lụa trắng như măng xà cuộn tới, Ngân Dực phi kiến không kịp né tránh, dải lụa cứ như vật sống, cuốn chặt cả Liên nghĩ biến dị, Ngân Dực phi kiến cùng nhân vật tí hon thành một cục.

Chỉ thấy phi thiên tiên nữ khẽ kéo tay, dải lụa xiết chặt lại, trực tiếp ép bọn hắn thành nước dầu, màn hình lập tức đen lại.

- Phi thiên tiên nữ thật đáng sợ!

Chu Văn âm thầm tán thưởng.

Hắn không tiếp tục chơi game, thu lại điện thoại, chuẩn bị trở lại ktx rồi mới vào Hỏa Thần đài, thử xem có thể mượn Phi Thiên thuật lục đoạn để xông tới Hỏa Thần đài hay không, nhìn xem trên bia đá kia rốt cục khắc cái gì.

Trở lại ktx, Chu Văn liền vội vàng mở Cổ Hoàng thành, tích huyết trọng sinh, cười Ngân Dực phi kiến lao tới Hỏa Thần đài.

Lúc này hắn đã sớm có chuẩn bị, hắn chỉ cười Ngân Dực phi kiến lên thêm đá, né tránh Hỏa điều, tuyệt không đi chém giết, Chu Văn càng lên cao, Hỏa điều xuất hiện càng nhiều.

Trước kia hắn chỉ có thể dựa vào Ngân Dực phi kiến, hiện tại trừ bỏ Ngân Dực phi kiến, Long Môn Phi Thiên thuật cũng có thể cho hắn năng lực trệ không không tệ.

Mất thấy một con Hỏa điều đã sắp đụng tới nhân vật tí hon.

Nhân vật tí hon lẳng không nhảy lên, tựa như đại điều lướt giữa không trung, xoay mà không rơi, tránh qua công kích của Hỏa điều, lại dừng trên lưng Ngân Dực phi kiến.

Long Môn Phi Thiên thuật không thể chân chính phi hành, thế nhưng lại cho người ta năng lực lướt không trong thời gian ngắn, thoát nhìn rất tiêu sái tự tại.

Oanh!

Mất thấy nhân vật tí hon đã bước qua ranh giới cực hạn lúc trước, ánh lửa trên Hỏa Thần đài lại bốc lên, từng bầy Hỏa điều như hóa thành hỏa vân bay xuống, số lượng nhiều vô kể.

- Chết tiệt!

Chu Văn biết, thân pháp tốt cũng không thể vượt được qua bầy Hỏa điều dày đặc này, chỉ có thể liều mạng xông qua.

Hoa sen trên đỉnh đầu Liên nghĩ biến dị nổ tung, hóa thành từng đạo huyết vũ, quét sạch cả mảng Hỏa điều phụ cận, Hỏa điều vừa rơi trong nháy mắt, Ngân Dực phi kiến liền phóng lên cao, phá tan thể vây của Hỏa điều.

Có điều, số lượng Hỏa điều thực sự quá nhiều, vừa tan đã lập tức tụ lại, ngăn lại đường của Ngân Dực phi kiến.

Cánh bạc của Ngân Dực phi kiến độ nhiên chấn động, xông thẳng về bầy Hỏa điều, mà nhân vật tí hon liền tranh thủ cơ hội, nhảy vọt lên một cái, tựa như điều hầu trưởng không.

Từng con Hỏa điều bị né qua, nhân vật tí hon vọt tới độ cao chưa từng có, ánh mắt xuyên qua đàn Hỏa điều mà nhìn thấy nửa tấm bia đá trên Hỏa Thần đài.

Vừa đưa mắt qua, liền có thể nhìn thấy ba chữ cổ “Cổ Hoàng kinh”, mà khi nhìn thấy ba chữ, Chu Văn như thấy cơ thể bốc hỏa.

Có điều, mới nhìn rõ ba chữ này, nhân vật tí hon đã bị Hỏa điều đầy trời bao phủ, màn hình nhanh chóng biến thành màu đen.

- Chỉ dựa vào khinh công thân pháp, căn bản không thể xông lên nổi. Có điều với độ cao hiện tại của ta, đã có thể nhìn thấy một phần nội dung trên bia đá, nếu thân pháp của ta lại tốt hơn một chút, có thể kiên trì lâu hơn một chút, đoán chừng có thể nhớ kỹ nội dung trên bia, như vậy cũng không cần đăng đỉnh.

Chu Văn cầm điện thoại, trầm ngâm.

Chu Văn cảm thấy ý tưởng này của bản thân có thể thực hiện, thế nhưng thân pháp của hắn còn kém một chút, muốn kiên trì được lâu hơn, xem được nhiều nội dung hơn, cần phải có thân pháp càng cao cấp hơn mới được.

Chu Văn nghĩ nghĩ, liền quyết định tiếp tục càn quét Liên Hoa động, trước kiếm một cái Long Môn Phi Thiên thuật cứu đoạn, sau đó tới xem Cổ Hoàng kinh cũng không muộn.

Chu Văn nỗ lực chém giết Phi Thiên hầu, thời gian kết thúc nhiệm vụ đầu tiên của Vương Phi cũng kết thúc, tuy rằng có một phần học viên không hoàn thành nhiệm vụ, thế nhưng cũng không bị khai trừ, chỉ bị trừ điểm thành tích.

Vương Phi triệu tập học viên của mình lại, tuyên bố nhiệm vụ thứ hai, đương nhiên là đi Lão Quân sơn, nhìn Vô Tự bìa.

Khi công bố nhiệm vụ, Vương Phi còn ý vị thâm trường nhìn Chu Văn một cái, nhiệm vụ này chính là nàng đặt cho Chu Văn.

--

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Vô Tự Bìa

Lão Quân sơn không trong phạm vi của Tịch Dương học viện, vốn Chu Văn không muốn đi xa như thế, nhưng đây là nhiệm vụ của trường, nhất định phải hoàn thành, nếu không sẽ không được tốt nghiệp, hắn muốn không đi cũng không được.

Lý Huyền lại rất hưng phấn, ngồi trên xe buýt không ngừng giảng giải chuyện Lão Quân sơn cho Chu Văn.

- Lão Quân sơn kia, có thể nói là Dị Linh vực an toàn nhất thiên hạ, trong đó tuy có không ít dị sinh vật, thế nhưng những dị sinh vật ở đó đều không chủ động công kích nhân loại, chỉ cần không chọc giận chúng nó, ở Lão Quân sơn sẽ không có bất cứ thứ gì nguy hiểm. Bản khoản duy nhất, chính là nhiệm vụ của chúng ta là tới xem Vô Tự bìa, cũng được gọi là Vong Ưu bìa, thứ đó kia, dù có ý chí cứng rắn thế nào đi nữa, cũng không thể xem quá nửa giờ, nếu không liền sẽ có việc vui a...

Chu Văn ngồi cạnh cửa sổ, vừa càn quét Huyết Ma kiến, vừa nghe Lý Huyền giảng giải tình huống Lão Quân sơn.

- Có việc vui?

Chu Văn hỏi.

- Thứ kia rất tà môn, tuy rằng không ảnh hưởng tới tính mạng, thế nhưng lại khiến tinh thần hưng phấn, cảm giác ngọ nguậy như muốn làm gì đó.

Lý Huyền cười hắc hắc.

Lão Quân sơn nằm trong phạm vi Lạc Dương, xe buýt của trường không tốn bao lâu liền chạy tới.

Nơi đây khác với tưởng tượng của Chu Văn, Lão Quân sơn không cao, nhưng núi non trùng điệp, từng bách uốn lượn, từng tòa kiến trúc cổ xưa thót trên núi, khung cảnh như họa.

Xa xa nhìn lại, Lão Quân sơn như một bộ tranh sơn thủy cổ điển.

Vương Phi kiểm tra lại nhân số, sau đó mới mang đám học viên của mình lên núi.

Trên núi, đâu đâu cũng thấy thỏ, sóc... các loại động vật nhỏ, phía trên còn có từng đàn tiên hạc bay múa, chúng nó không hề e ngại nhân loại, chỉ tò mò đánh giá bọn học viên.

Chu Văn vẫn đang tìm kiếm đồ án bàn tay nhỏ, thế nhưng lại vẫn chưa phát hiện, có điều hắn cũng không quá lo lắng, điện thoại thần bí có khả năng tự động khóa chặt đồ án bàn tay nhỏ, có điều cần hắn tới phạm vi phụ cận mới có thể.

Địa phương thần bí nhất của Lão Quân sơn chính là kim đỉnh, nơi đó có rất nhiều cổ kiến trúc thần bí, đáng tiếc, vẫn chưa có ai thành công leo được tới nơi đó.

Truyền thuyết từng có người nhìn thấy vô số động vật từ trong núi bò xuống, rắn rết, chuột kiến... thành từng mảnh đen kịt, trải rộng khắp Lão Quân sơn, những động vật đó phù phục như quỷ lạ trước kim đỉnh ba ngày ba đêm, sau đó mới tản đi.

Lão Quân sơn này, điều kiêng kỵ nhất là thấy máu, từng có người có ý ở đây đại khai sát giới, chém giết những sinh vật dị loại kia.

Thế nhưng hắn mới chém được một con thỏ, không biết vì sao đột nhiên đại biến sắc, xoay người nổi điên chạy xuống chân núi.

Ngày hôm sau, khi bạn của hắn tìm thấy hắn, nếu không phải quần áo vật phẩm trên người còn nguyên, cơ hồ đã không thể nhận ra nổi.

Người nọ, cả người mọc lông thỏ, miệng cũng biến thành ba mảnh như miệng thỏ, đôi mắt biến thành màu đỏ, ghê mớm xuống thẳm cò găm găm, kéo thế nào cũng không chịu dậy, từ đó biến thành kẻ điên.

Từ đó về sau, không còn thấy bất luận kẻ nào dám sát sinh trên Lão Quân sơn, ngay cả đồ đồ máu cũng là đại kỵ.

Truyền thuyết kể, có một vị Sư thi cường giả không tin tà, sát giới trên Lão Quân sơn, kết quả cũng cực kỳ thảm.

Mấy điều trên đều là tri thức mà trường cung cấp, Chu Văn cũng không biết thật giả, có điều tới Lão Quân sơn, hắn thực sự cảm thấy tinh thần đầy an bình, nơi này như có một loại ma lực, khiến tâm linh của người trở nên bình tĩnh.

- Đó là Vong Ưu bìa trong truyền thuyết, dù mặt trên không có chữ, nhưng lại có lực lượng vô cùng thần kỳ, nhiệm vụ của các người, chính là ngồi trước Vong Ưu bìa nửa giờ, một giây cũng không được thiếu, nhưng một giây cũng không được nhiều.

Vương Phi dẫn chúng học viên tới trước một sườn núi, chỉ vào một tấm bìa đá nói.

Tấm bìa đá kia cao chừng hai tới ba mét, thoạt nhìn cực kỳ cổ xưa cũ nát, dựng trên huyền nhai, cùng bình minh mây trắng làm bạn, một hương vị cô tịch không nói nên lời.

Tựa như chỉ cần nhìn nó, liền có thể trấn an mọi tâm tình xao động.

- Xếp thành hàng, mười người một hàng, ngồi trước Vong Ưu bìa, kính dâm cho các người đã chuẩn bị, nghe hiệu lệnh của ta liền tháo xuống, Chu Văn, Lý Huyền, hai người các người ngồi lên trước.

Vương Phi sắp xếp cho các học viên ngồi trước bìa đá, thấy Chu Văn cùng Lý Huyền chui tọt xuống sau, liền đem bọn hắn gọi lên phía trước.

Khoảng cách càng gần, hiệu quả càng mãnh liệt, Vương Phi quyết tâm muốn giúp Chu Văn đề tỉnh lại tinh thần.

Chu Văn không phản đối, hẳn ngồi đầu cũng thế, dù sao nhìn Vong Ưu bìa cũng không có gì nguy hiểm, chỉ cần không vượt thời gian giới hạn là được.

Điều duy nhất khiến hắn thất vọng, chính là mãi vẫn chưa tìm thấy đồ án bàn tay nhỏ, cũng không thấy điện thoại rung lên nhắc nhở.

“Chẳng lẽ, đệ thứ nguyên linh vực lại ở trên kim đỉnh?”

Chu Văn nhìn lên đỉnh núi, lòng thầm tính toán.

Vương Phi thấy Chu Văn còn nhìn lung tung, thầm nghĩ:

“Chờ chút người nhìn Vô Tự bìa xong, đảm bảo sẽ không còn cả lo phát phơ như hiện tại.”

- Được rồi, chú ý chú ý, tháo kính dâm xuống cho ta, tất cả cùng quan sát Vô Tự bìa, thời gian nửa giờ. Nếu trong nửa giờ mà đứng dậy, như vậy chính là thất bại, nhất định phải xem cho đúng nửa giờ.

Vương Phi vẫn đeo kính dâm, nàng cũng không có ý tháo xuống, chỉ ấn đồng hồ tính thời gian.

Loại kính dâm này được đặc chế, nếu đeo nó mà nhìn Vô Tự bìa, ảnh hưởng của Vô Tự bìa sẽ yếu hơn rất nhiều, nhưng cũng không thể nhìn lâu, nhìn lâu, kính dâm cũng vô dụng.

Chu Văn cùng chúng học viên tháo kính, ánh mắt nhìn lên Vô Tự bìa.

Nói ra cũng thực kỳ quái, vốn còn mấy phần kích động khẩn trương, nhưng vừa nhìn thấy Vô Tự bìa, tâm tình khẩn trương của chúng học viên liền tan thành mây khói, cả người thả lỏng, tâm linh yên tĩnh.

Nhưng cái tâm linh yên tĩnh này, theo thời gian trôi qua mà trở nên kỳ quái.

Tâm linh vẫn yên tĩnh, thế nhưng thân thể như có một cỗ lực lượng kích động, khiến chúng học viên cảm thấy toàn thân đầy Nguyên khí, hận không thể lập tức đứng dậy đánh quyền, hoặc là cùng ai đánh một trận, cái cảm giác thân thể xao động này, hoàn toàn đối lập với tâm linh bình tĩnh hiện tại.

Đám học viên tự nhiên không dám đứng lên, bọn hắn mới ngồi không đến ba phút, giờ đứng lên chính là thất bại, chỉ có thể đau khổ nhẫn nại ngồi lại.

Cái cảm giác này, tựa như một kẻ hiểu động lại cứ phải ngồi yên một chỗ, cảm giác khó chịu trong đó, không phải người ngoài có thể hiểu được.

Chu Văn cũng cảm nhận được cảm giác này, thế nhưng chỉ có lúc đầu nhận thấy, ngay khi thân thể bắt đầu xao động, Mê Tiên Kinh vốn đang vận hành bình thường, đột nhiên thông thả lại, khiến thân thể hắn có chút kỳ quái, cảm giác xao động vừa lên cũng dần biến mất.

“Tại sao lại như vậy?”

Chu Văn thầm kinh ngạc, lần trước khi Mê Tiên Kinh vận hành bất thường như vậy, chính là khi hắn xem Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Nguyên khí quyết mới

Giống y như lần trước, Mê Tiên Kinh càng ngày càng chậm lại, không lâu liền như dừng lại.

Ngay khi Mê Tiên Kinh hoàn toàn dừng lại, Chu Văn cảm thấy thân thể mình cũng dừng lại một chút, một tiếng tách giòn vang như khi đóng cửa.

Lần trước, cảm giác này tới tương đối muộn, cho nên hắn cũng không cảm thấy mãnh liệt lắm, nhưng lần này cẩn thận cảm nhận, phát hiện thứ dừng lại không chỉ là Mê Tiên Kinh, mà tựa như cả thân thể hắn đều ngừng lại một chút, ngay cả nhịp tim cũng hăng một nhịp.

Cảm giác ngừng lại chỉ diễn ra trong nháy mắt, một giây sau, Chu Văn liền cảm thấy Nguyên khí toàn thân điên cuồng vận chuyển, chỉ là phương thức vận chuyển lại hoàn toàn khác với Mê Tiên Kinh, cũng không giống Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, mà là một loại Nguyên Khí quyết mà Chu Văn chưa từng tu luyện.

Nguyên Khí quyết này như đem hần cùng thiên địa tự nhiên hòa thành một thể, tựa như toàn thân hóa thành một phần của vũ trụ, trái tim đồng nhịp với vũ trụ.

Rõ ràng trên bìa không có một chữ, thế nhưng hần cảm giác được, Nguyên Khí quyết này tới từ tấm bìa không chữ đó, cảm giác này rất kỳ quái, khiến hần không nói thành lời.

Vương Phi vẫn một mực quan sát các học viên của mình, phòng ngừa trường hợp ngoài ý muốn phát sinh.

Có điều, đại bộ phận chú ý của nàng là tập trung lên người Chu Văn, nàng muốn xem chuyển biến của Chu Văn, nhìn Chu Văn từ một tên phế trạch chỉ trầm mê trong game, biến thành một học viên thiên tài chăm chỉ.

Thế nhưng rất nhanh, Vương Phi liền cảm thấy không thích hợp.

Những học sinh khác đều đỏ đờ đầy mồ hôi, cực lực kiềm chế xao động trong thân thể, biểu lộ trên mặt không ngưng trọng thì cũng dữ tợn, coi như những học viên có tâm chí vô cùng kiên định, cũng phải cau mày không thôi, nhìn qua là thấy đều đang toàn lực ứng phó.

Thế nhưng Chu Văn lại hoàn toàn khác, nét mặt tự nhiên buông lỏng, uể oải ngồi một chỗ, tựa như đang phơi nắng, hoàn toàn không thấy một chút áp lực.

“Chẳng lẽ, mức độ nản lòng thoải chí, cam chịu của Chu Văn đã đạt tới mức mà lực lượng của Vô Tự bìa cũng không thể tẩy trừ?”

Vương Phi đương nhiên không tin có thể có chuyện như vậy, chỉ cho là thời gian mà Chu Văn mới chịu còn chưa đủ.

Từng giây từng phút trôi qua, sắc mặt các học viên khác đã càng ngày càng kém, một số có định lực hơi kém một chút, đã không tự chủ mà uốn éo thân thể, tựa như đang có cơn trùng bò lên người.

Nhưng không ai đứng lên, bọn hần đều là đỉnh cấp học sinh từ các trường cấp ba, bọn hần đều có kiêu ngạo của riêng mình, không ai chịu thua các bạn học khác, cho nên đều đau khổ nhẫn nại chịu đựng.

Tình huống của Lý Huyền khá hơn một chút, có thể thấy được, ý chí của hần cũng rất kiên định, ngồi đó không nhúc nhích, vẻ mặt cũng không mấy biến đổi, chỉ có mồ hôi trên trán lại khiến người ta nhận thấy, hiện hần cũng không thoải mái gì.

Mà Chu Văn vẫn cứ uể oải ngồi cạnh Lý Huyền, sắc mặt chưa từng đổi lấy một cái, mà tựa như càng ngày càng thoải mái, nếu không phải Vương Phi bắt ngồi, đoán chừng hần đã nằm lên đất.

“Kỳ quái, tại sao lại như vậy?”

Vương Phi trầm kinh ngạc.

Nàng cũng từng xem qua Vô Tự bìa, tự nhiên biết lợi hại trong đó, đừng nói chỉ một Phạm thai như Chu Văn, coi như cường giả Sứ thi, muốn quan sát Vô Tự bìa cũng sẽ bị lực lượng của nó ảnh hưởng, tuyệt không thể nhẹ nhàng như vậy.

“Thời gian đã qua mười phút mà hần còn chưa phản ứng, chẳng lẽ...”

Vương Phi nghĩ đến một khả năng, trái tim không tự chủ mà nhảy lên một cái.

Có người từng suy đoán, trên Vô Tự bìa có một bộ Nguyên Khí quyết thần bí, chẳng qua không ai có thể nhìn thấy.

Nếu như có người phù hợp, nói không chừng có thể nhìn thấy Nguyên Khí quyết trên bìa.

“Chẳng lẽ, Chu Văn có thể chất đặc thù tương ứng với Vô Tự bìa?”

Vương Phi cảm thấy khả năng này cực nhỏ, một phần ức cũng chưa tới, thế nhưng biểu hiện hiện tại của Chu Văn, quả thực có chút cổ quái.

Vương Phi định quan sát tiếp, nếu như Chu Văn thực sự có thể chất đặc thù tương ứng với Vô Tự bìa, vậy nàng phải lần nữa đánh giá lại tương lai của Chu Văn.

“Nếu thực sự như vậy, Lam tỷ nhất định được bảo rồi a, kết hôn được một đứa con, thế mà lại là thể chất đặc thù mà cả trăm triệu người mới có một, thực sự không thể tưởng nổi.”

Ánh mắt Vương Phi phức tạp nhìn Chu Văn, suy nghĩ trong lòng nhảy lên liên tục.

Chu Văn chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, Nguyên Khí quyết mới vận chuyển một vòng trong thân thể hần, đã có thể biến thành cho chính hần sử dụng, tương tự như tình huống của Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh.

Đồng thời, Chu Văn còn cảm thấy Nguyên khí trong thân thể vô cùng dồi dào, tựa như hần hít một hơi, đều có thể đưa thiên địa Nguyên khí vào cơ thể.

Mặc dù không thử nghiệm, thế nhưng Chu Văn có thể cảm nhận, tốc độ khôi phục Nguyên khí của hần phải nhanh hơn trước rất nhiều.

Hiện tại, hần muốn mở điện thoại xem một chút, xem thuộc tính thân thể phát sinh biến hóa thể nào, thế nhưng tình huống hiện tại, hần thực sự không tiện lấy điện thoại ra xem, đành phải nhẫn nại dục vọng trong lòng, tiếp tục nhì Vô Tự bìa.

Vương Phi đợi hồi lâu, Chu Văn vẫn cứ duy trì cái biểu tình lười biếng như trước, thế nhưng Vô Tự bìa cũng không phát sinh bất cứ biến hóa đặc thù nào, điều này khiến Vương Phi cảm thấy hơi hoài nghi phán đoán trước đó của bản thân.

“Chẳng lẽ Chu Văn không có thể chất đặc thù, chẳng qua hần trời sinh đã có vẻ mặt đó?”

Vương Phi nhìn bộ dạng lười biếng của Chu Văn, lòng nghi hoặc khó hiểu.

Thời gian nửa tiếng trôi qua rất nhanh, nhưng đó là chỉ nhanh với Chu Văn. Còn với những học viên khác, nửa giờ này tựa như một thế kỷ.

Ngay khi Vương Phi tuyên bố thời gian kết thúc, cơ hồ cùng lúc, tất cả học viên cùng nhảy lên một cái, có người liều mạng chạy vội, có người phóng thích lực lượng đánh một bộ quyền pháp, có người lại không ngừng lộn nhào.

Cũng có một vài người tương đối nhẹ nhàng, mặc dù không kịch liệt vận động, nhưng cũng tự vận chuyển Nguyên Khí quyết, một lần lại một lần dùng tốc độ cao vận chuyển.

Mà một số gia hỏa táo bạo khác, thậm chí bắt đầu dùng Nguyên khí, từng quyền oanh lên vách đá, tựa như chỉ như thế, mới có thể phát tiết tinh lực vô tận trong cơ thể mình.

Lý Huyền chính là một tên gia hỏa tràn đầy tinh lực, có điều hắn cũng không đánh vách nói, mà nằm rạp trên đất, nhanh chóng chống đẩy hít đất, tựa như lấp thêm mô tơ điện vậy.

Vương Phi hài lòng nhìn biểu hiện của đám học viên, lực lượng của Vô Tự bìa rất quý dị, nhưng nếu có thể vận dụng tốt, đối với việc dạy học viên, lại là trợ lực cực lớn.

Thế nhưng, khi ánh mắt nàng dừng lại trên người Chu Văn, tâm tình tốt đẹp trước đó lập tức biến mất.

Chỉ thấy Chu Văn ngồi trên một tảng đá, nhanh chóng móc điện thoại, ngón tay di chuyển liên hồi, không cần nhìn màn hình cũng biết, gia hỏa kia đang chơi game.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Tam Nhãn Linh Dương

Chu Văn lặng lẽ nhỏ một giọt máu lên màn hình, tuy rằng nhân vật tí hon chưa chế, nhưng hắn vẫn làm như vậy.

Bởi vì chỉ có máu mới, mới có thể đại biểu trạng thái hiện tại của hắn, nhân vật tí hon lúc trước, thuộc tính vẫn là thuộc tính lúc trước.

Chu Văn: 16 tuổi.

Sinh mệnh cấp bậc: Phàm Thai.

Lực lượng: 10.

Tốc độ: 10.

Thân thể: 11.

Nguyên khí: 11.

Nguyên khí quyết: Mê Tiên Kinh.

Nguyên Khí kỹ: Đại Lực thần quyền, Hồi Tồn chương, Huyết thiên, Phá Giáp thương, Long Môn Phi Thiên thuật.

Phối sủng: Đế Thỉnh, Ngân Dực phi kiến, Liên nghĩ biến dị.

“Nguyên khí đã biến thành mười một, mà Nguyên Khí quyết vẫn chỉ có Mê Tiên Kinh, không hề có Nguyên Khí quyết mới xuất hiện.”

Chu Văn nhìn thuộc tính, đáy lòng dâng lên vô số ý niệm.

Trong điện thoại chỉ thể hiện có một Mê Tiên Kinh, chứng tỏ hắn cũng không luyện thành Nguyên Khí quyết khác, thế nhưng lại có thể tự do biến thành hình thái Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh cùng Nguyên Khí quyết của Vô Tự bìa, điều này thực sự không thể tưởng tượng nổi.

Thấy các học viên khác đều đang liều mạng phát tiết tinh lực, căn bản không có người chú ý hắn, Chu Văn liền thu điện thoại, tính tìm kiếm trên Lão Quân sơn một chuyến, xem có thể tìm được đồ án bàn tay nhỏ hay không.

Hơn nữa, lần trước luyện thành Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, liền thu được một con Thần thoại Phối sủng Đế Thỉnh, nói không chừng Nguyên Khí quyết trên Vô Tự bìa cũng có thể khiến hắn đạt được chỗ tốt tương tự.

Truyền thuyết có nói, kim đỉnh của Lão Quân sơn chưa từng có người lên được, có lẽ nơi đó có tồn tại tương tự với Tam Diện phạt.

Đương nhiên, Chu Văn sẽ không tự mình lên kim đỉnh, muốn kiểm tra suy đoán có thật hay không, hắn cầm tìm đồ án bàn tay nhỏ, cài Lão Quân sơn vào trong máy, sau đó lại thử trong game cũng không muộn.

Chu Văn mới đứng dậy bước vài bước, Vương Phi đã liền xuất hiện trước mặt, nhìn chăm chăm Chu Văn hỏi:

- Người muốn đi đâu?

Vô luận nhìn thế nào, nàng cũng không thấy Chu Văn hiện tại giống người tràn đầy tinh lực, vẫn lười biếng như thường, chỉ là khí sắc như tốt hơn trước rất nhiều.

- Toàn thân ta đều có lực lượng dùng không hết, cần chạy bộ để phóng thích bớt đi.

Chu Văn nghĩ một đằng, lại nói một nẻo, thiết chút khiến Vương Phi tức điên.

- Muốn chạy đúng không? Rất tốt, từ chân núi đến cầu đá lên kim đỉnh, chạy hai mươi vòng cho ta, ta ở đây xem người, một vòng cũng không được thiếu.

Wương Phi cả giận.

- Vâng, chủ nhiệm

Chu Văn không phản biện, chấp tay một cái, sau đó liền chạy lên trên.

Vô Tự bìa là giới điểm của Lão Quân sơn, từ đây chạy lên trên, liền sẽ nhìn thấy dị sinh vật chân chính, mà từ đây đi xuống, lại có có một ít động vật trái đất biến dị.

Chu Văn đọc theo thêm đá chạy lên, không bao xa liền nhìn thấy một con linh dương trắng, đang gặm một gốc cây nhỏ trên vách đá.

Linh dương kia toàn thân tuyết trắng, đỉnh đầu còn có đôi gác con như dùng dương chi bạch ngọc điêu khắc mà thành, vừa nhìn liền biết không phải linh dương trên Trái Đất, trên trán nó, còn xuất hiện một con mắt dọc, nửa khép nửa mở, ần ần có thể nhìn thấy quang mang thánh khiết lấp lóe.

Bốn vó khê động, ần ần có bạch quang, tựa như đập quang mà đi.

Tuy rằng Chu Văn không biết cấp bậc của nó, thể nhưng nhìn qua, tất không phạm tục.

Linh dương cũng thấy Chu Văn, nhưng cũng không để ý, tự mình chú tâm vào gốc cỏ trên vách.

Cỏ nhỏ sinh trưởng trên vách núi, lá có khô vàng, thể nhưng linh dương kia lại ăn rất ngon, tựa như mỹ vị vô thượng.

Dị sinh vật trên Lão Quân sơn không chủ động đả thương người, Chu Văn cũng không lo linh dương công kích hấn, có chút tò mò tới gần, cẩn thận quan sát những cây cỏ trên vách.

Cỏ nhỏ có năm lá, mỗi mảnh chỉ chừng ngón tay, hơn nữa vừa vàng vừa khô, tựa như làn sắp chết.

Mà phiến lá chính giữa, lại có một nụ hoa trắng, chỉ lớn chừng móng tay, thể nhưng lại như dùng ngọc thạch điêu khắc mà thành.

Linh dương cắn một ngụm, nuốt của hoa cùng lá, miệng nhắm nuốt một hồi, sau đó mới nuốt xuống, mặt đầy biểu tình hạnh phúc, tựa như cực kỳ thỏa mãn.

Vách núi khá cao, linh dương chỉ có thể ăn được cỏ khô bên dưới, Chu Văn nhìn lên, thấy số lượng cỏ khô cũng không nhiều, không khỏi khê động.

Chu Văn nhảy lên, mũi chân đập lên vách núi, tựa như một con đại điều giương cánh, chính là Long Môn Phi Thiên thuận mà hấn mới học không lâu.

Lăng không bắt lấy một gốc cỏ khô, Chu Văn dùng sức kéo, gốc cỏ khô không chút sứt mẻ, dùng lực lượng của hấn, thể mà không thể rút được cỏ khô ra.

Chu Văn một tay túm cỏ, thân thể treo leo trên vách đá, quay đầu liếc mắt nhìn linh dương, thấy linh dương cũng không có ý công kích hấn, chỉ vừa nhắm nuốt cỏ khô, vừa nhìn Chu Văn, biểu tình tương đối quái dị, tựa như đang cười nhạo Chu Văn vậy.

Chu Văn dùng toàn lực rút hai phát, cỏ khô vẫn không nhích lấy một xiu, phiến lá cũng không hề có dấu hiệu đứt đoạn, độ cứng khó thể tưởng nổi.

- Cỏ khô này cứng như thế, chỉ sợ có cỏ quái.

Chu Văn từng đọc quan, trong Dị Linh vực có rất nhiều thực vật kỳ dị, có được các loại lực lượng thần kỳ.

Một số loại có độc, ăn liền mất mạng, cũng có một số loại, ăn vào có thể khiến tốt chất thân thể tăng nhiều, thậm chí có thể đột phá tiến hóa.

Nếu Tam Nhân Linh Dương có thể ăn cỏ khô, chứng tỏ thứ này không đến nỗi có độc, nhưng nhân loại có thể ăn được không, Chu Văn cũng không biết.

Thấy bản thân không thể nhổ cỏ, Chu Văn liền thay đổi ý nghĩ, triệu hồi Liên nghi hóa thành hộ tí, dùng mảnh xương như cánh sen bao lấy cánh tay trái, những cánh hoa nơi cạnh tay cùng ngoại sườn như những lưới cửa sắc bén, ngón tay cũng như dao găm bén nhọn.

Chu Văn nắm tay cầm xuống, tựa như dao cắt đậu hũ, đâm vào trong vách đá, nhanh chóng đào một cái, đem đá xung quanh gốc cỏ đào đi, đào cáo gốc cỏ nhỏ ra cùng.

Trở lại bên dưới thêm đá, Chu Văn cũng không nhìn ra được điểm gì đặc biệt, đành phải đem gốc cỏ bỏ vào balo, quay đầu quay lại, phát hiện mấy gốc cỏ còn lại, đều đã bị Tam Nhân Linh Dương kia gắp hết.

Vốn chỉ nhất thời tò mò, Chu Văn cũng không thêm để ý, tiếp tục chạy lên đỉnh núi.

Lão Quân sơn được xưng là Dị Linh vực an toàn nhất, chỉ cần không vượt qua cánh cửa lên kim đỉnh, như vậy sẽ không có nguy hiểm lớn, cho dù có người muốn giết Chu Văn, cũng tuyệt không dám động thủ trên Lão Quân sơn này.

Chu Văn chậm chậm nhìn bốn phía, nhưng vẫn chưa hề nhìn thấy đồ án bàn tay nhỏ.

Đang chạy vội, Chu Văn đột nhiên cảm thấy căng thẳng, tựa như có người kéo hấn, không khỏi cả kinh, vội quay đầu nhìn lại, lại thấy Tam Nhân Linh Dương dùng miệng cắn cắn balo, không ngừng lôi kéo.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 103: Trả thù

Chu Văn nhận thấy Tam Nhân Linh Dương cũng không dùng lực, bằng không với cái lực mà tùy tiện có thể cắn đứt cỏ khô, balo của Chu Văn bị nó kéo một cái, đoán chừng đã sớm nát nhừ, không thể bình yên vô sự như hiện tại được.

Linh dương dùng miệng cắn khóa kém, ý đồ mở balo, tám chín phần mười là muốn ăn gốc cỏ khô mà Chu Văn đào xuống.

Chu Văn ôm balo lại trong ngực, đưa lưng về phía Tam Nhân Linh Dương, tiếp tục tiến lên, dị sinh vật ở Lão Quân sơn sẽ không chủ động công kích người, hấn cũng không sợ linh

đương làm gì hần.

Rõ ràng, linh dương cũng không bỏ ý đồ, chạy tới chạy lui quanh Chu Văn, thử muốn đưa đầu luôn vào trong balo.

Chu Văn chỉ có thể không ngừng di chuyển vị trí balo, tránh cái đầu của linh dương, mặc dù linh dương không dùng lực, nhưng tốc độ lại cực nhanh, Chu Văn hơi không chú ý, liền bị nó thành công mở khóa kéo.

- Tam Nhân Linh Dương này không thường, nó muốn ăn cỏ khô, nhất định cỏ khô cũng là thứ bất phẩm.

Nghĩ tới đây, Chu Văn vội ôm chặt balo vào trong ngực, ép chặt miệng túi đến gắt gao.

Tam Nhân Linh Dương cũng không chịu từ bỏ, đầu ụi thẳng vào ngực Chu Văn, quyết muốn ăn cỏ khô trong đó.

Dù nó không dùng蛮 lực, nhưng lực lượng, tốc độ cùng năng lực phản ứng của nó đều mạnh hơn Chu Văn, Chu Văn không lay chuyển được nó, mắt thấy Tam Nhân Linh Dương đã sắp đắc thủ.

Chu Văn không cam lòng, đừng nói là trên Lão Quân sơn này không thể động thủ, có động thủ được thì hần cũng không dám động vào Tam Nhân Linh Dương.

Cỏ khô bị lộ ra, mắt thấy Tam Nhân Linh Dương đã đưa mõm tới cắn, Chu Văn đột nhiên khẽ động, há miệng phun một bãi nước miếng.

Nước miếng phun trên cỏ khô, lập tức lấm ta lấm tẩm nước bọt.

Tam Nhân Linh Dương vốn đã hé miệng, lập tức sững lại, nhìn cỏ khô đầy nước miếng, lại nhìn Chu Văn, vẻ mặt cổ quái vô cùng.

- Ngươi còn muốn ăn hay không? Không ăn thì ta cầm đi nhé.

Chu Văn hào phóng mở balo, Tam Nhân Linh Dương không chút phản ứng, chỉ đưa ánh mắt phức tạp nhìn cỏ khô.

Thấy nó không phản ứng, Chu Văn mới kéo khóa lên, lần nữa khóa balo chạy lên núi.

Phong cảnh của Lão Quân sơn thực sự không tệ, đáng tiếc Chu Văn vẫn chưa tìm thấy đồ án bàn tay nhỏ.

Tam Nhân Linh Dương không ăn được cỏ khô, nhưng cũng không rời đi, chậm rãi đi theo Chu Văn, cũng không hề có ý công kích, chỉ không biết nó muốn làm gì.

Lão Quân sơn vốn cũng không cao, thế nhưng sau khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, không gian trên núi như bị kéo ra, thoạt nhìn không quá cao, nhưng Chu Văn chạy hồi lâu mới dần tiếp cận đỉnh núi.

Xa xa nhìn cảnh tượng như tranh vẽ, nơi đó có một mảnh cỏ kiến trúc cao thấp chập trùng, kiến trúc cũng không tính là hùng vĩ, thế nhưng xây trên đỉnh núi, mây trắng lượn lờ, tựa như phủ đệ tiên gia trong truyền thuyết.

Phần cuối thêm đá, một toàn kiến trúc đền thờ bằng gỗ dựng thẳng, trên khắc ba chữ: “Trung Thiên môn”.

Trước đền thờ có một tượng đá, một lão nhân cười trâu đá, tầm mắt nhìn lên trời, mà trâu đá lại nghiêng mắt nhìn lên.

Trước khi đến đây, Chu Văn đã xem qua tư liệu, biết tượng đá này chính là hình tượng của Thủy tổ Đạo giáo Lý Nhĩ.

Trước Thứ Nguyên Phong Bạo, Lão Quân sơn dù là khu du lịch, nhưng khai thác không được tốt, cho nên khách du lịch cũng không nhiều, chỉ có mấy lão nhân gần đây thỉnh thoảng leo núi rèn luyện thân thể, ngắm mặt trời mọc trên biển mây.

Từ trong tư liệu, tượng đá này là điêu khắc cận đại, hần không có điểm nào thần kỳ, thế nhưng Chu Văn vừa lại gần tượng đá, điện thoại thần bí trong túi hần lại chấn động.

Vân Dương vội vàng lấy điện thoại, điện thoại thần bí đã tự mở chức năng chụp ảnh, rất nhanh liền khóa chặt vị trí trán Thạch Ngưu, nơi đó rõ ràng có đồ án bàn tay nhỏ mà Chu Văn quen thuộc.

- Rốt cục tìm được.

Chu Văn thầm vui vẻ.

Trước khi tới Lão Quân sơn, Vương Phi đã liên tục dặn dò, tuyệt đối không được vượt qua Trung Thiên môn, nếu không tự gánh hậu quả.

Nếu như tới đây mà còn không tìm được đồ án, Chu Văn cũng không có ý tiếp tục tiến sâu.

Màn hình điện thoại hiển thị dòng chữ loading...

Phó bản Lão Quân sơn sắp tới tay, Chu Văn mừng rỡ như điên, đột nhiên cảm thấy sau lưng truyền tới lực đẩy, thân hình không tự chủ mà bay lên.

Cỗ lực kia vô cùng mạnh, khiến Chu Văn không thể khống chế bản thân. Cỗ lực kia tương đối quý dị, dù lực đại thể trầm, nhưng không hề làm hần bị thương, chẳng qua khiến Chu Văn không thể khống chế mà bay về phía Trung Thiên môn.

Thân thể Chu Văn bay giữa không trung, chỉ thấy đầu Tam Nhân Linh Dương kia đang đứng ở vị trí của hần, cái mặt nhìn hần cười xấu xa.

- Ta con mẹ nó, không phải nói dị sinh vật ở Lão Quân sơn đều rất hiền sao? Đầu Tam Nhân Linh Dương này lại mang thù như vậy, đảo mắt cái đã báo thù, truyền ngôn quả không thể tin.

Chu Văn thầm phiền muộn.

Hần vẫn luôn đề phòng Tam Nhân Linh Dương, thế nhưng vừa rồi hần lại không nghe được bất cứ động tĩnh, thân thể đã bị dụng bay.

Thân thể lướt trên không trung trong thời gian ngắn, Chu Văn trực tiếp rơi vào trong Trung Thiên môn, hơi lão đảo đứng dậy, muốn lập tức rời đi.

Thế nhưng vừa quay đầu nhìn lại, Chu Văn lập tức ngây người, vừa rồi còn mới bay qua cửa, giờ trông lại, phát hiện thêm đá, tượng đá cùng cửa đền thờ đều biến mất, nơi đó chỉ có

vách núi cheo leo, sương mù bay lượn.

- Áo giáp sao?

Chu Văn thận trọng tới gần vách núi, quan sát xuống dưới, một luồng gió núi thổi qua, kèm chút cuối hắt xuống.

“Be be!”

Không xa truyền tới tiếng linh dương kêu, Chu Văn thăm giạt mình, vội vàng quay đầu nhìn sang, đã thấy Tam Nhân Linh Dương đứng chỗ không xa trên núi, nhìn hắt đầy chế giễu.

- Thời đại này, đến cả bọn linh dương cũng không thể đắc tội.

Chu Văn liếc môi một cái, không để ý tới linh dương, mà cầm điện thoại lên nhìn thoáng qua.

Hắn có thể thấy rõ, Tam Nhân Linh Dương cũng không dám làm gì hắn, cho nên mới đẩy hắn vào kim đỉnh, muốn mượn lực lượng trong kim đỉnh để trừng trị hắn.

Chu Văn quyết tâm không đi lên, dùng dây chờ đợi, trước dùng điện thoại mò đường, sau đó mới xem Lão Quân sơn này có cổ quái gì.

Màn hình điện thoại đã không còn chữ loading nữa, trên màn hình chính xuất hiện biểu tượng Thạch Ngưu, phía dưới viết ba chữ Lão Quân sơn.

Chu Văn đang muốn click vào icon Lão Quân sơn, đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

Chỉ thấy lông tơ khắp người, đang lớn lên như mầm cỏ, còn sinh ra mầm lá, cả người như biến thành giàn thực vật hình người, khiến Chu Văn giật nảy cả mình.

- Không tốt!

Chu Văn thăm kinh hãi, nhanh chóng suy tư, nghĩ tới Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết mới học, lập tức đổi Mê Tiên Kinh thành Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Ba Mai Phù Triện

Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết vừa vận chuyển, mầm cỏ trên người Chu Văn lập tức ngừng sinh trưởng, hơn nữa không ngừng thoái hóa, không bao lâu hắn liền khôi phục bình thường.

Tam Nhân Linh Dương thấy thế, không khỏi hiện lên một tia kinh nghi, đứng không xa nhìn xuống Chu Văn.

- Còn may là Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết hữu dụng.

Chu Văn thở dài nhẹ nhõm, quay đầu nhìn lại, thấy nơi đó vẫn là vạn trượng huyền nhai, cũng không hề xuất hiện bất cứ cánh cửa nào.

- Chẹp, vẫn là nên tìm đường trong game a, dù sao hiện tại có Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết, chỉ cần con linh dương kia không tìm ta gây phiền toái, một chốc hắn cũng sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

Chu Văn bản năng liếc mắt nhìn linh dương, lòng thầm nhảy lên một cái.

Vừa rồi nó còn đứng đó không xa, thế nhưng hiện tại đã biến mất không bóng dáng.

“Mì!”

Một tiếng kêu vang lên sau lưng Chu Văn, khiến hắn thầm đổ mồ hôi lạnh, vừa quay đầu lại, quả nhiên nhìn thấy đầu linh dương kia đang đứng ngay sau hắn, trừng mắt đánh giá.

Cái này còn chưa hết, linh dương vừa đánh giá hắn, vừa vây quanh hắn, dường như muốn xem từ trên xuống dưới một cách rõ ràng, không bỏ qua bất luận chi tiết nào.

Chu Văn không biết nó muốn làm gì, lập tức cảnh giới trăm hai mươi phần trăm, nếu linh dương thực sự muốn làm chuyện bất lợi với hắn, dù biết rõ là không thể địch lại, hắn cũng sẽ không ngồi yên chờ chết.

Có điều, linh dương cũng không có ý động thủ, chỉ xoay quanh hắn vài vòng, về nghi hoặc trong mắt càng thêm đậm.

- Dương lão huynh, chúng ta thương lượng chút nhé, cây cỏ kia ta sẽ rửa sạch đưa cho ngươi, ân oán hai ta coi như hết, thế nào?

Chu Văn cẩn thận đối mắt với Tam Nhân Linh Dương.

Sớm biết đầu linh dương này mang thù như vậy, hắn cũng không đi đào gốc cỏ khô kia.

Linh dương không thêm để ý tới hắn, tiến sát đến Chu Văn, dùng đầu ụi hắn đi.

Lực của linh dương rất lớn, Chu Văn cảm thấy lực lượng của bản thân hoàn toàn không thể chống lại, bị lực lượng kia đẩy, không tự chủ mà đi hướng bên trong.

Chu Văn đối vô số ý niệm, cuối cùng vẫn không hiểu mạng xuất thủ với linh dương.

Cổ kiến trúc trên kim đỉnh này cực kỳ không lồ, trung gian đều nổi bằng cầu đá, dưới cầu đá là biển mây lượn lờ, đi trên cầu đá, có một cảm giác như đang bước trên trời.

- Dương lão huynh, rốt cục ngươi muốn đẩy ta đi đâu? Ta tự đi không được sao?

Chu Văn nói.

Tam Nhân Linh Dương như không hiểu lời hắn, vẫn tiếp tục dùng đầu đẩy đẩy, lại “Mị mị” hai tiếng với Chu Văn, sau đó tiếp tục đi.

Chu Văn biết tốc độ cùng lực lượng của bản thân đều kém linh dương, tên kia tám chín phần chính là sinh vật cấp Sừ thì, muốn chạy trước mặt nó thực sự quá không thực tế, cho nên chỉ đành đi theo hướng nó đẩy.

Linh dương dẫn Chu Văn xuyên qua một giàn cỏ kiến trúc, xuyên qua rất nhiều cầu đá, đi tới trước một đạo quan, Chu Văn ngưng mắt nhìn lên, chỉ thấy trên biển viết ba chữ “Thái Thanh quan”.

Chu Văn cũng có chút hiểu biết đơn giản về Đạo giáo, Đạo giáo có tam thanh, Ngọc Thanh, Thượng Thanh, Thái Thanh. Trong đó, Thái Thanh là nổi tiếng nhất, đại danh của Thái Thượng lão quân chỉ sợ là đông khu không ai không biết.

Tòa đạo quan này tên là Thái Thanh quan, xem ra trong đó cung phụng Thái Thượng lão quân không thể nghi ngờ.

- Trong này không phải có Thái Thượng lão quân luôn chứ?

Chu Văn nghĩ tới gặp gỡ của bản thân khi còn ở Tiểu Phật tự, không khỏi đề cao tốc độ vận chuyển Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết thêm vài phần.

Linh dương đi tới cửa Thái Thanh quan, nhưng cũng không đi vào, thân hình lóe lên rồi biến mất, chờ Chu Văn phản ứng lại, nó đã xuất hiện sau lưng, một cú húc đẩy Chu Văn vào trong Thái Thanh quan.

Chu Văn sớm đã chuẩn bị tâm lý, cũng không có gì quá ngoài ý muốn, linh dương dẫn hắn tới đây, khẳng định không phải chỉ tới ngắm cái rồi về.

Ổn định lại thân hình, Chu Văn đưa mắt đánh giá hoàn cảnh trong Thái Thanh quan, trong cánh cửa là một Đại viện tử, thoát nhìn tương đối cũ kỹ, trên mặt đất đầy tro bụi cùng lá rụng, tựa như ngàn năm đã không có người đặt chân tới.

Trên thực tế, Chu Văn biết, trước khi Thứ Nguyên Phong Bạo bùng nổ, hương khói ở Thái Thanh quan này cũng cực nghi ngút, từ đó tới nay cũng mới có mấy chục năm mà thôi.

- Đệ tử đạo môn, trên án có Tam Thanh phù, ngươi chọn một mai.

Một thanh âm già nua không biết truyền từ đâu tới, quanh quẩn trong nội quan, tựa như tới từ bốn phương tám hướng, cẩn thận nghe cũng không thể biết được nó tới từ nơi nào.

- Đệ tử tuân mệnh.

Chu Văn không dám chần chờ, hành lễ một cái, ánh mắt dừng trên bàn thờ.

Từ khi bước vào cửa, hắn đã nhìn thấy ba mai phù trên bàn thờ, thoát nhìn một mai như dùng bạch ngọc chế thành, một mai như dùng kim loại đúc, mà một mai dùng gỗ điêu khắc mà thành.

Ba mai phù trên chỉ lớn chừng lòng bàn tay, ngoại hình tương tự, chỉ là hoa văn có chút bất đồng.

Chu Văn không hiểu ý nghĩa của phù trên, hiểu biết của hắn với Đạo giáo cũng cực hữu hạn, chỉ nửa đoán nửa mò:

- Tam Diện phật ở Tiểu Phật tự cho ta chọn một viên trướng Thần thoại Phối sùng, nơi này lại cho ta chọn phù trên, không biết những tấm phù này có lợi ích gì? Nơi này là Thái Thanh quan, có lẽ ba mai phù trên này đều có quan hệ với Thái Thượng lão quân, nhưng cũng chưa chắc là như thế, Tam Thanh của Đạo giáo vốn là nhất thể, nói không chừng, ba mai phù trên kia đại biểu cho Tam Thanh.

- Nếu đúng như ta suy đoán, vậy ngọc phù chính là đại diện cho Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, mộc phù là tự nhiên, cho nên hẳn chính là Thái Thượng Lão Quân, mà kim phù kia, hẳn đại biểu cho Thông Thiên Giáo Chủ, ta nên chọn cái nào mới tốt đây?

Chu Văn chỉ đoán mò, hắn cũng không biết có phải vậy không.

Nếu lấy thẩm mỹ của hắn, khẳng định sẽ chọn lấy ngọc phù, những nghĩ tới đây là Thái Thanh quan, Chu Văn do dự một chút, vẫn chọn mộc phù cho hợp.

Ngay khi Chu Văn cầm lấy mộc phù, quanh ảnh trước mắt liền biến ảo, Thái Thanh quan lập tức tiêu tán, chờ Chu Văn nhìn rõ cảnh tượng trước mắt, phát hiện hắn đã về tới trước tượng đá Lão tử cười trâu.

Nếu không phải trong tay còn nắm mộc phù, Chu Văn còn hoài nghi vừa rồi hắn nằm mơ.

“Mị!”

Tiếng linh dương kêu lại vang lên, nhìn qua Tam Nhân Linh Dương bên cạnh, Chu Văn mới xác định, tất cả vừa rồi không hề là ảo giác.

Không dám tiếp tục dừng lại, kim đỉnh Lão Quân son không tà môn như Tiểu Phật tự, thế nhưng cũng khiến hắn sinh lòng cổ kỵ, cầm mộc phù liền chạy xuống chân núi.

Chờ tới sườn núi, thấy Vương Phi cùng các học viên khác, Chu Văn mới thở nhẹ một hơi.

- Chu Văn, ta nói ngươi chạy bộ, ngươi lại chạy đi đâu chơi, lại còn mang theo một con linh dương về?

Vương Phi nhìn Chu Văn, nhú mày hỏi.

Chu Văn nghe vậy vội vàng quay lại, thấy con Tam Nhân Linh Dương kia lại theo hắn xuống tới, có điều, mắt thứ ba của nó, đã biến mất không thấy, trừ toàn thân tuyết trắng, thoát nhìn không khác linh dương bình thường.

Vương Phi còn tưởng đây là động vật biến dị trên Lão Quân sơn, không nghĩ tới đây lại là dị sinh vật, dù sao, dị sinh vật trên Lão Quân sơn, cũng không thể bước qua Vô Tự bìa mà xuống núi.

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Đuổi không đi

Bệnh viện cục giám sát đặc biệt.

- Lệ Tư, người trả lời thật cho ta, báo cáo này của người, có điểm nào khuếch đại hay không?

Kiều Tư Viễn ngưng trọng nhìn Lệ Tư trên giường bệnh.

- Cục trưởng, ta đã trải qua huấn luyện tình báo nghiêm khắc nhất, ta biết rõ tầm quan trọng của tình báo chính xác, ta có thể đảm bảo, bất kỳ câu từ nào trong báo cáo này, không có nửa chữ khoa trương không đúng sự thật, ta có thể chịu trách nhiệm cho bất cứ chữ nào giả dối.

Lệ Tư giãy dụa muốn ngồi dậy, lại bị Kiều Tư Viễn đè lại.

- Người mới được trị liệu, hiện tại còn chưa thể hoạt động, cứ nghỉ ngơi cho tốt, sức khỏe mới là tiền vốn để chiến đấu.

Kiều Tư Viễn an ủi Lệ Tư hai câu, sau đó lại lật xem báo cáo:

- Ta đã tỉ mỉ điều tra, trong Tiểu Phật tự xác thực có một bia đá thần bí, giống với các thần bí chi địa khác, Nguyên Khí quyết trên đó không ai có thể luyện thành, trừ phi có được thể chất tương ứng.

- Nói như vậy, Chu Văn kia...

Lệ Tư nghĩ tới Chu Văn, hận đến ngứa răng.

Nếu không phải vì Chu Văn, nàng cũng sẽ không bị thương, càng không bị đánh nát khí hải.

Kiều Tư Viễn khẽ gật đầu:

- Căn cứ báo cáo của người, hẳn có thể tiến vào trong Phật điện mà không chịu bất cứ tổn thương gì, mà người dù có Đoạn Đầu Thiên sứ bảo hộ, lại suýt nữa bị giết chết, như vậy chỉ có hai khả năng, thứ nhất trên người hẳn còn có Phôi sủng thú hộ vệ càng cường đại hơn Đoạn Đầu Thiên sứ của người, khiến hẳn có thể miễn dịch thương tổn. Còn khả năng thứ hai, chính là hẳn có thể chất tương ứng với Tiểu Phật tự, cho nên mới không bị công kích, ta có khuynh hướng với điều sau hơn.

Lệ Tư cắn hận nói:

- Nhất định An gia sớm đã biết Chu Văn có thể chất đặc thù, cho nên mới coi trọng hẳn như vậy, thậm chí không tiếc đem tư cách vốn thuộc về An Tĩnh cho hẳn, nếu hẳn lại may mắn có thêm một loại thể chất đặc thù, người có hai loại thiên phú, tương lai chưa chắc không có cơ hội đột phá tới Thần thoại, An gia tính thật hay. Ta thấy Âu Dương Lam thành hôn với Chu Lăng Phong, hẳn chỉ là một hồi giao dịch.

Nghĩ tới An gia, Lệ Tư cũng hận đến ngứa răng, tốt xấu gì thì nàng cũng là con gái của nghị viên thượng nghị viện, thế mà An Thiên Tả không thèm nghĩ ngợi đã cho người phế khí hải của nàng, thù này nàng nhất định phải báo.

Kiều Tư Viễn nhàn nhạt nói:

- Ảnh hưởng của Dịch Linh vực với thế giới ngày càng rõ, khiến chưong ngại lui tới giữa các địa vực ngày càng lớn, thế lực bản thổ các nơi vẫn luôn muốn thoát khỏi khống chế của Liên bang, An gia càng có dã tâm bưng bưng, trong tay nắm mỏ Nguyên kim, lại còn luôn bồi dưỡng quân đội cho riêng mình, thậm chí dùng mọi cách để tìm được cách đột phá tới Thần thoại, lòng muốn dạ thù rõ như ban ngày.

- Cục trưởng, chúng ta không thể để An gia tiếp tục như vậy, nhất định phải bóp chết Chu Văn từ trong trứng nước, chỉ cần An gia không có cường giả cấp Thần thoại, bọn hắn sẽ còn phải cố kỵ, không dễ phản bội Liên bang.

Lệ Tư kích động nói.

- Đừng kích động, thương thế của người còn chưa tốt.

Kiều Tư Viễn trấn an Lệ Tư, lại nói tiếp:

- Không nói tới việc Chu Văn có phải do An gia cố tình bồi dưỡng hay không, chỉ riêng việc hẳn có thể chất đặc thù, nhất định phải khiến hẳn phục vụ cho Liên bang, không thể biến thành công cụ mưu tư của An gia. Có điều dù sao Lạc Dương cũng là địa bàn của An gia, sau sự kiện vừa rồi, An gia nhất định sẽ càng bảo hộ Chu Văn thêm chặt, muốn động hẳn ở Lạc Dương, sợ là không có khả năng.

- Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể trông mắt nhìn An gia muốn làm gì thì làm sao?

Lệ Tư tức giận nói.

- Đương nhiên không thể, có điều mọi việc đều cần phải tính kỹ, Liên bang còn cần An gia cung cấp Nguyên kim, cho nên tạm thời không thể động tới An gia. Có điều Chu Văn thu được tư cách kia, đến lúc đó nhất định phải tới thánh địa Liên bang, mất An gia che chở, chúng ta muốn bắt hẳn sẽ dễ hơn nhiều.

Kiều Tư Viễn nhàn nhạt nói.

- Hừm, cho hấn sống thêm mấy ngày vậy.

Lệ Tư oán hận nói.

Kiều Tư Viễn lại dặn dò một câu:

- Chuyện Chu Văn có thể chất đặc thù, ngươi tạm thời không được nói cho bất luận kẻ nào, tránh chuyện không đáng có xảy ra.

- Cục trường yên tâm, ta biết nên làm thế nào.

Lệ Tư khẽ gật đầu.

Chuyện thể chất đặc thù liên lụy tới quá nhiều thứ, ngay cả trong thượng nghị viện cũng có tiếng nói bất đồng, thế lực khắp nơi cũng vô cùng xem trọng, nếu bị các thế lực biết Chu Văn có thể chất đặc thù, chuyện này rất có thể diễn biến tới mức bọn hấn không thể khống chế, đây là chuyện mà cả Lệ Tư cùng Kiều Tư Viễn đều không muốn nhìn thấy.

Kiều Tư Viễn suy xét vì công việc, Lệ Tư lại nghĩ muốn tranh thủ giải quyết Chu Văn.

...

Tịch Dương học viện, Tứ Quý viên.

Chu Văn ngồi trên ghế, mắt to trừng mắt nhỏ mới linh dương.

Từ Lão Quân sơn về đây, con linh dương này một mực đi theo hấn, thậm chí còn chạy theo xe buýt của học viện, theo Chu Văn về tới học viện.

Chu Văn rất muốn đuổi gia hỏa này đi, thế nhưng hấn hiểu rất rõ sự đáng sợ của con linh dương này, nếu cường ngạnh đuổi đi, nói không chừng gia hỏa này nổi điên lên mà đại khai sát giới, đến lúc đó không chỉ mình Chu Văn, mà không chừng cả lớp đều phải chịu xui xẻo.

Cho nên dù Chu Văn rất muốn đuổi linh dương đi, nhưng cũng không thể quá cứng rắn.

Còn may, chuyện sử dụng Phôi sủng trong khuôn viên trường học ở Tịch Dương học viện tương đối phổ biến, Chu Văn mang theo một con linh dương cũng không phải chuyện quá hiếm thấy, chỉ là khi trở về, Lý Huyền cười hấn không chỉ một hai lần.

- Ta nói Chu Văn a, vận khí của ngươi thật không tồi, lại có sủng vật tự nhận chủ đi theo. Chỉ là đáng tiếc, đây chỉ là linh dương biến dị trên Lão Quân sơn, mà không phải dị sinh vật cao cấp, nếu gia hỏa này là một con dị sinh vật cấp Sừ thì, vậy ngươi quá ngon rồi, thật đáng tiếc.

Lý Huyền nói lời ấy, tự nhiên là để trêu ghẹo Chu Văn.

Còn bản thân Chu Văn lại rất rõ, gia hỏa này có thực lực cấp Sừ thì.

- Dương lão huynh, cô của ngươi ta đã rửa sạch, ngươi yên tâm ăn, ta dùng nước cất tinh khiết, rửa tới hơn mười lần, vô cùng sạch sẽ, ngươi ăn xong liền đi đi thôi. Học viện quá ô nhiễm bụi bặm, tạp âm bát nháo, sao có thể so với động thiên phúc địa như Lão Quân sơn, sinh hoạt ở đây quá ủy khuất ngươi, vẫn là mau trở về thì hơn.

Chu Văn đem cò khô đã được rửa sạch, tận tình khuyên bảo Tam Nhân Linh Dương.

Linh dương nhìn cò khô trên bàn, thế nhưng vẫn như không nghe thấy, xoay người tới bên ghế sô pha, nằm nhào lên trên ghế, thoải mái nhắm mắt lại.

- Dương lão huynh, tuy rằng ngươi rất lợi hại, thế nhưng ngươi phải biết, đây chính là Tịch Dương học viện, có rất nhiều cường giả cấp Sừ thi tọa trấn, nếu để bọn hấn biết ngươi là dị sinh vật hoang dã, đến lúc đó chỉ sợ...

Chu Văn thấy dùng tình không được, lập tức chuyển sang uy hiếp.

Ai biết linh dương chỉ hé miệng như cười một tiếng, sau đó ghé đầu lên sô pha ngủ, tựa như căn bản không thèm nghe lời Chu Văn.

- -----

Phóng tác: Hắc Ám Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Lại Đến Lão Quân Sơn

Chu Văn có chút điên đầu, có điều trong lúc nhất thời lại không biết làm thế nào để đuổi Tam Nhân Linh Dương đi, chỉ có để nó bá chiếm ghế sô pha của mình.

- Từ từ nghĩ cách vậy.

Chu Văn trở lại phòng, đóng cửa lên giường, lúc này mới lấy điện thoại thần bí ra, mở Lão Quân sơn trên điện thoại.

Hấn muốn thử, xem có thể lần nữa vào Thái Thanh quan trong game, chọn thêm một quả phù hay không.

Lần trước hấn lấy được Đế Thánh từ Tiểu Phật tự trong điện thoại, sau đó lại tới hiện thực đi Tiểu Phật tự, thế nhưng không phát hiện bất cứ thứ gì, Tam Diện Phật cũng không bị hấn kích hoạt.

Chu Văn cho rằng, bởi trên người hấn đã có Đế Thánh, Tam Diện Phật cảm ứng được, cho nên mới không cho hấn thêm cơ hội lựa chọn.

Cho nên lần này, hẳn để một phù ở một bên, cho vào rương khóa lại, lúc này mới mở điện thoại đăng nhập vào Lão Quân sơn.

Lão Quân sơn trong điện thoại cũng giống hiện thực như đúc, có điều trong game, trực tiếp bắt đầu từ trước tượng Lão tử cười trầu.

Nhân vật tí hon tiến vào trò chơi, trực tiếp bước qua Trung Thiên môn.

Ban đầu hẳn cũng không vận dụng Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết, mà dùng Tiểu Bàn Nhược Ba La Mật Đa Kinh, kết quả vừa vào cửa, thân thể liền điên cuồng sinh trưởng thảo mộc, căn bản không có chút tác dụng.

Chu Văn vội vàng chuyển sang dùng Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết, nhân vật tí hon mới khôi phục bình thường.

- Quả nhiên cũng tương tự như Tiểu Phật tự, cần luyện thành Nguyên Khí quyết tương ứng, mới có thể tới lui tự nhiên, nếu không sẽ chỉ là một đường từ lộ.

Chu Văn hiểu đại khái quy luật liên quan.

Chỉ là hẳn không biết, người có thể chất Phật tử cùng Đạo thể chân chính, căn bản không cần luyện Nguyên Khí quyết, cũng có thể bình yên vô sự ra vào Tiểu Phật tự hoặc Lão Quân sơn.

Sở dĩ hẳn phải luyện thành Nguyên Khí quyết mới có thể vào, đó chính bởi hẳn không có thể chất đặc thù, hoàn toàn bởi tác dụng của Mê Tiên Kinh, mê hoặc những tồn tại khủng bố này, khiến hẳn thu được chỗ tốt mà người có thể chất đặc thù mới có thể có được.

Hơn nữa, hẳn khác với thể chất đặc thù chân chính, Phật thể chân chính, chỉ có thể tiến vào Tiểu Phật tự, vào Lão Quân sơn sẽ không khác gì người thường, hoàn toàn không thể thu được chỗ tốt.

Lực lượng của Mê Tiên Kinh, lại có thể khiến hẳn giả mạo các loại thể chất, thu được những chỗ tốt mà người thường không thể đạt được.

Đình đài lầu các trong game đều đặt trên mây mù, thoát nhìn như tiên cung.

Chu Văn cũng không tùy tiện đi loạn, trí nhớ của hẳn rất tốt, đường mà linh dương dẫn hẳn đi, hẳn còn nhớ rành mạch, trực tiếp đi theo con đường mà hẳn đã nhớ.

Đi không bao xa, nhìn tới trước cầu đá, xuất hiện một con tiên hạc đầu đỏ, tiên hạc kia đứng trên lan can cầu đá, toàn thân lông chim tuyết trắng, tựa như dùng ngọc thạch điêu khắc mà thành, tản ra thân quang óng ánh, vừa thấy liền biết không tầm thường.

- Trò chơi có chút bất đồng với hiện thực a, lúc ta đi với linh dương, căn bản không nhìn thấy bất cứ dị sinh vật nào khác!

Chu Văn cảnh giác nhìn tiên hạc, hẳn không biết nó có thể công kích hẳn hay không.

Trong lúc Chu Văn suy tư, hiện thực liền cho hẳn một đáp án vô cùng tàn khốc, chỉ tiên hạc kia đã mở miệng hút một cái.

Chu Văn vội vàng thao tác nhân vật tí hon triệu hồi Phổi sùng chiến đấu, nhưng căn bản không có cơ hội, cả nhân vật tí hon cùng Phổi sùng đều bị tiên hạc nuốt vào miệng, sau đó màn hình lập tức đen lại.

- Tiên hạc này, chỉ sợ chính là sinh vật cấp Sứ thi a?

Chu Văn bất đắc dĩ buông điện thoại, tiên hạc quá mạnh, thực lực hiện tại của hẳn không thể khiêu chiến được đối phương, hoặc có thể nói toẹt ra là không có tư cách chiến đấu, đi cũng không có tác dụng gì.

- Vẫn là nghiên cứu xem, một phù kia có lợi ích gì a.

Chu Văn từ bỏ ý định vào Lão Quân sơn, trước khi hẳn đạt tới Sứ thi, có đi cũng không có tác dụng.

Lấy một phù ra.

Cảm nhận xúc cảm ôn nhuận trên một phù, tựa như có một cỗ thanh linh khí từ một phù truyền tới, khiến tinh thần hẳn khẽ run lên.

- Phải dùng thể nào a?

Chu Văn thử vận chuyển Vô Tự bìa Nguyên Khí quyết, sau đó đem Nguyên khí rót vào trong.

Lúc Phổi sùng biến thành hình thái phối hợp, đều dùng theo cách như vậy, Chu Văn cũng chỉ thử một lần.

Nguyên khí vừa tiếp xúc với một phù, lập tức thấy phù văn trên đó sáng lên, sau đó Chu Văn liền cảm thấy, một cỗ hấp lực thật lớn xuất hiện, hút lấy Nguyên khí trong cơ thể hẳn, Nguyên khí trào ra như vỡ đê, chảy tới trong một phù.

Oanh!

Chu Văn chỉ thấy toàn thân thống khổ, đầu óc như muốn nổ tung, chỉ trong nháy mắt, Nguyên khí đã bị hút cạn kiệt.

Cảm giác này, Chu Văn đã quá quen thuộc, đây chính là cảm giác khi áp Phổi sùng vượt quá khả năng.

- Chẳng lẽ... một phù kỳ thực là trướng Phổi sùng?!

Ngay khi Chu Văn có suy nghĩ này, một phù trong tay đã hóa thành một đạo thanh linh chi khí khắc lên lòng bàn tay.

Cảm giác rút xương nạo tủy cũng biến mất, Chu Văn hưng phấn ngồi trên đất, phì phò thở từng ngụm.

Tuy chỉ nháy mắt ngắn ngủi, như hẳn cảm giác bản thân đã thức tới mấy đêm, quảng mắt thâm tím.

Cũng may sau khi luyện Nguyên Khí quyết trên Vô Tự bìa, tốc độ hồi phục Nguyên khí của hẳn nhanh hơn nhiều, không dùng Thứ Nguyên kết tinh, chỉ nghỉ ngơi một chốc, Nguyên khí cũng đã khôi phục không ít, khiến Chu Văn cảm thấy đã tốt hơn nhiều.

Giờ bàn tay lên nhìn, nhìn trên bàn tay xuất hiện hình xăm một mảnh lá, phiến lá xanh biếc đào dạt, tựa như phi thủy, trong đó còn có gân lá trong suốt nhẹ nhàng, thoát nhìn như băng sương ngưng tụ.

Trong đầu hắn đã nhiều thêm một đoạn tin tức, tin tức này tương tự những Phối sùng khác, có thật nhưng lại mơ hồ, Chu Văn cũng không thể thông qua tin tức mà biết tí mĩ về Phối sùng.

Cho nên hắn liền lấy điện thoại, nhò một giọt máu mới lên màn hình, sau đó kiểm tra tư liệu của nhân vật tí hon.

Quả nhiên, trong cột Phối sùng, đã xuất hiện thêm một con Phối sùng mới.

Ba Tiêu tiên: Phàm thai cấp (Có thể tiến hóa)

Lực lượng: 11.

Tốc độ: 11.

Thân thể: 11.

Nguyên khí: 11.

Thiên phú kỹ năng: Thái Âm phong.

Hình thái phối hợp: Phiến.

- Thuộc tính tương tự Đế Thánh, thế nhưng sao chỉ có mỗi một thiên phú kỹ năng? Tốt xấu gì Đế Thánh cũng có tới bốn cái a, cùng là cực phẩm trứng Phối sùng, dù không có bốn cái kỹ năng, nhưng thế nào cũng phải có hai ba cái đi chứ?

Chu Văn hơi chút thất vọng.

Tuy nói Phối sùng này có thể tiến hóa tới Thần thoại, nhưng quý mới biết phải mấy bao lâu mới có thể bồi dưỡng đến mức đó, vẫn là thuộc tính hiện tại tương đối quan trọng, một kỹ năng, hiển nhiên không thực dụng bằng bốn kỹ năng.

Lòng thăm nghĩ, Chu Văn liền triệu hoán Ba Tiêu tiên, muốn xem nó là Phối sùng dạng gì.

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Ba Tiêu: Chuối tây

Phiến: Quạt

Đại khái liên quan tới Quạt Ba Tiêu

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Ba tiêu tiên

Quang ảnh xanh lục lập lòe, một nữ đồng lớn chừng bàn tay nhỏ xuất hiện trước mặt Chu Văn, nàng ngồi trên một mảnh lá chuối, huyền phù giữa không trung, tựa như ngồi thuyền nhỏ lay động trên hồ dưới trăng đêm.

- Thân thể Thần thoại Phối sùng đều nhỏ như vậy sao?

Chu Văn duỗi tay với Ba Tiêu tiên, nữ đồng cùng cả cái lá chuối cùng bay tới, khi dừng lại trong tay Chu Văn, đã biến thành một cây quạt ba tiêu nhỏ nhắn tinh xảo.

Quạt ba tiêu chỉ lớn chừng bàn tay hắn, phiến lá trong suốt như phi thủy để vương lực, tạo hình thập phần tinh xảo mỹ quan, có điều hơi nhỏ một chút.

- Nhỏ như vậy, dùng làm vũ khí sao a?

Chu Văn ngó trái ngó phải, thấy dùng cây quạt nhỏ này làm vũ khí có chút không thích hợp, huống chi hắn còn chả có vũ kỹ dùng quạt làm vũ khí nào.

Có điều rất nhanh, Chu Văn liền phát hiện cây quạt này khác với Phối sùng bình thường, Phối sùng bình thường trong hình thái phối hợp đều không thể sử dụng thiên phú kỹ năng, thế nhưng Ba Tiêu tiên dù trong hình thái phối hợp, lại cũng vẫn có thể dùng thiên phú kỹ năng.

Chu Văn khẽ phẩy quạt nhỏ, vẩy về phía bao cao chuyên dùng để tập luyện, lập tức, một cỗ âm phong vô hình thổi qua, đem bao cát thổi khê dao động.

- Chỉ có vậy thôi sao?

Chu Văn hơi chút thất vọng, cường độ như vậy dù không tệ lắm, nhưng chỉ là không tệ mà thôi, dường như không có mấy lực sát thương đáng nói.

Chu Văn duỗi tay giữ bao cát lại, thế nhưng phát hiện, ngón tay vừa chạm tới bao cát, lại phát hiện mặt ngoài đã kết thành một tầng băng sương, ngón tay lập tức cảm nhận được một cơn lạnh lẽo.

- Thái Âm phong có lực lượng hàn tinh, có điều với hàn tính như vậy, vẫn không đủ để giết chết đối thủ a?

Chu Văn nghĩ tới đây, đột nhiên lại khẽ động:

- Thái Âm phong bản chất là âm hàn chi phong, không biết có thể khắc chết Hóa điều trên Hóa Thần đài? Nếu có thể khắc chế Hóa điều, không chừng có thể bước lên Hóa Thần đài a?

Chu Văn cũng chỉ tưởng tượng như vậy, cũng không thực sự ôm hy vọng quá lớn, dù sao Ba Tiêu tiên mới chỉ là Phàm thai, dù sau này có tiềm năng tiến hóa tới Thần thoại, hiện tại vẫn kém với đỉnh cấp Truyền kỳ Phối sùng bình thường.

Mà đám Hóa điều kia, mỗi con đều có lực lượng cấp Truyền kỳ.

Chu Văn khẽ tính, nhưng vẫn mở điện thoại đăng nhập vào Cổ Hoàng thành, tính muốn thử một phen, nếu hiện tại còn không lên được, vậy chờ bồi dưỡng năng tới Truyền kỳ cấp, lúc đó muốn lên hẳn không phải việc khó.

Cổ Hoàng thành này, hẳn đã tới càn quét không biết bao nhiêu lần, quen đường quen lối tới thẳng trước Hóa Thần đài, cuối Ngân Dực phi kiến xuyên qua bậc thang, nhanh chóng liền thấy Hóa điều từ trên bay xuống.

Mất thấy Hóa điều bay xuống, nhân vật tí hon lập tức nắm lấy quạt ba tiêu, nhắm ngay Hóa điều mà thi triển Thái Âm phong.

Một cỗ âm phong thổi tới Hóa điều, chỉ thấy thân thể Hóa điều như lửa rơi vào trong nước, phút chót liền tắt ngấm, ngay cả chút dấu vết cũng không để lại.

Chu Văn trợn mắt hốc mồm, hận không thể ôm điện thoại rồi rí: Báo bối a, Thái Âm phong lại có năng lực khắc chế Hóa điều mạnh như vậy, muốn lên Hóa Thần đài có hy vọng rồi a.

Lại có hai đầu Hóa điều tuần tự bay xuống, Chu Văn điều khiển nhân vật tí hon một quạt lại một quạt tới, vẫn sử dụng Thái Âm phong.

Nào biết, Thái Âm phong cũng không xuất hiện, hệ thống lại nhắc nhở: Nguyên khí không đủ, không thể phóng thích Thái Âm phong.

- Ta con mẹ nó, Nguyên khí của Ba Tiêu tiên chỉ đủ dùng một lần Thái Âm phong thôi sao?

Chu Văn vội vàng điều khiển nhân vật tí hon rời khỏi Hóa Thần đài, không có Thái Âm phong, chỉ dùng năng lực của nhân vật tí hon, còn chưa đủ để xông lên Hóa Thần đài.

Tìm một chỗ an toàn, Chu Văn bắt đầu nghiên cứu Ba Tiêu tiên cùng Thái Âm phong, Nguyên khí của Ba Tiêu tiên đã hết, một chút cũng không dư lại.

Nhân vật tí hon nhanh chóng càn quét Khô Cốt binh phụ cận, thu được Nguyên khí kết tinh liền dùng cho Ba Tiêu tiên khôi phục Nguyên khí, Chu Văn để Ba Tiêu tiên tự sử dụng Thái Âm phong, kết quả mười một điểm Nguyên khí trực tiếp thanh không.

Chu Văn lại để Ba Tiêu tiên biến thành hình thái phối hợp, thử dùng Nguyên khí của bản thân truyền bảo, xem xem có thể dùng được Thái Âm phong hay không.

Kết quả là hẳn có thể sử dụng, có điều, mười một điểm Nguyên khí của hẳn cũng bị rút cạn, một chút cũng không dư.

- Thêm cả Huyền khí của ta, trong thời gian ngắn chỉ có thể dùng được hai lần Thái Âm phong, dựa vào hai lần Thái Âm phong, có thể xông lên Hóa Thần đài sao?

Chu Văn nhún mày suy tư.

- Thái Âm phong là một Nguyên Khí kỹ đánh phạm vi rộng, nếu có thể hấp dẫn Hóa điều đến một điểm tập trung, dùng một lần Thái Âm phong giải quyết lượng lớn Hóa điều không phải không thể, nếu sử dụng thích đáng, có lẽ dựa vào hai lần Thái Âm phong, có thể thành công xông lên Hóa Thần đài.

Chu Văn thầm tính toán.

Có hy vọng lên Hóa Thần đài, Chu Văn lập tức bắt đầu thử, mượn tốc độ cùng năng lực phi hành của Ngân Dực phi kiến, lại thêm Long Môn Phi Thiên thuật của bản thân, nhân vật tí hon một đường xông lên Hóa Thần đài, chủ động dẫn dắt Hóa điều tụ lại một chỗ.

Ba Tiêu tiên chỉ mới là Phàm thai, phạm vi Thái Âm phong thực sự có hạn, muốn tận khả năng tiêu diệt Hóa điều, cũng chỉ có thể dẫn dắt chúng nó tụ tới một chỗ nhất định.

Hơn mười con Hóa điều bị Chu Văn dẫn dắt, phạm vi thu nhỏ đã đạt tới cực hạn, Chu Văn lập tức không do dự, điều khiển nhân vật tí hon nắm quạt ba tiêu, nhẹ nhàng phẩy một cái với đám Hóa điều.

Hóa mười con Hóa điều lập tức bị Thái Âm phong thổi tắt, chỉ có hai con không trong phạm vi, may mắn thoát được một kiếp.

Chu Văn thầm vui mừng, điều khiển nhân vật tí hon tiếp tục chạy lên Hóa Thần đài.

Mất thấy khoảng cách chỉ còn có một nữa, số lượng Hóa điều lập tức bùng nổ, kết thành cả mảng như hỏa vân bay xuống.

Nhân vật tí hon lại lần nữa phát động Thái Âm phong, vậy về phía hỏa vân, tức khắc hỏa vân bị thổi ra một cái lỗ lớn, không biết có bao nhiêu Hóa điều bị Thái Âm phong thổi đến hồi phi yên diệt.

Nương cơ hội này, Ngân Dực phi kiến điên cuồng đập cánh, xuyên qua lỗ hổng tiếp tục bay lên trên, Hóa điều phía sau lập tức cuộn trở về, đuổi theo sau lưng Ngân Dực phi kiến.

Ngân Dực phi kiến không thể bay cao, khi nói đạt tới đỉnh điểm giới hạn, nhân vật tí hon lập tức đứng dậy, Long Môn Phi Thiên thuật đập lên lưng Ngân Dực phi kiến, dùng tư thái lạng không nhảy lên, tựa như một con diều hầu xoay quanh Hóa Thần đài.

Lúc này đây, Chu Văn rốt cục nhìn thấy bia đá hoàn chỉnh. Mặt trên trừ bia đá khắc Cổ Hoàng kinh, trước bia đá còn có một lò đá, trong lòng còn có ngọn lửa lay động, đám Hóa điều, chính là xuất phát từ đó.

Lúc này, từ trong hỏa lò đang không ngừng có Hóa điều phun ra, Chu Văn không để ý tới đám Hóa điều đó, ánh mắt dừng lại trên bia đá, hòng ghi nhớ mấy chữ.

Vừa nhớ được bảy tám chữ, đàn Hóa điều đã xông tới, màn hình điện thoại nhanh chóng đen lại.

- Một lần nhớ được bảy tám chữ, cũng không biết bao lâu mới có thể nhớ hết Cổ Hoàng kinh.

Chu Văn tích huyết trọng sinh, lần nữa đăng nhập vào trong game.

Phóng tác: Hắc Âm Chi Vân

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Cửa hàng tây nguyên kết tinh

Tâm tình gần đây của Vương Phi cực không tốt, vốn trong kết hoạch của nàng, Chu Văn xem Vô Tật bìa xong hẳn sẽ phải hăng hái tu luyện mười đúng.

Có điều, Chu Văn hăng hái thi hăng hái thật, nhưng hăng hái chơi game.

- Rõ ràng có thiên phú tốt như thế, vì sao phải trầm mê trong trò chơi a?

Vương Phi thực sự không hiểu nổi Chu Văn nghĩ thế nào.

- Xem ra mượn ngoại lực cũng không được, nhất định phải cho hắn chút kích thích mới xong.

Vương Phi suy tư, nghĩ xem phải thế nào mới có thể kích lệ Chu Văn, để hắn lần nữa đứng dậy.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, nhất thời cũng không thể nghĩ được cách nào quá tốt, Vương Phi biết rõ không thể quá cưỡng cầu, muốn thay đổi tư tưởng của một người, vẫn phải cần cơ hội thích hợp mới được.

Cho nên Vương Phi tính qua một thời gian, chờ đến kỳ thi chung đầu tiên của học viện, lúc đó lại tính tiếp.

Sau khi khai giảng một tháng, sẽ có một lần thi chung toàn học viện, đề thi chung không phân biệt tuổi. Tất cả các học viên đều phải tham gia, đề khảo thí cũng giống nhau, kỳ thi này sẽ quyết định xếp hạng của một người trong học viện.

Vương Phi cảm thấy, nếu Chu Văn có thể nhìn thấy đỉnh cấp học viên chân chính, có lẽ hắn sẽ bị kích thích cũng không chừng.

Chu Văn trải qua một cuộc sống bình thường mà phong phú, mỗi ngày đều điền cuồng cây cỏ bán, cuối cùng lên Hóa Thần đài chịu chết, ghi nhớ mấy chữ trong Cổ Hoàng kinh.

Hiện tại, Chu Văn chỉ hận Cổ Hoàng kinh quá dài, đi bao lần như vậy, hắn mới nhớ được có một nửa kinh văn, cũng không biết bao giờ mới có thể nhớ xong.

Đầu Tam Nhân Linh Dương kia vẫn lười biếng nằm ườn trong ktx, cả ngày đi theo hắn kiếm ăn kiếm uống, không hề có dấu hiệu rời đi.

Vốn Chu Văn ăn gì cũng được, không cần đặc biệt tới nhà ăn, thế nhưng từ khi gia hỏa này tới, mỗi ngày đều phải có rau dưa tươi mới nó mới chịu, khiến Chu Văn không thể không tới nhà ăn nghĩ cách.

Dù hắn muốn mặc kệ nó, thế nhưng gia hỏa này chỉ cần không có đồ ăn, liền sẽ bám sát lấy Chu Văn, không làm gì đặc biệt, chỉ vòng vòng quanh người, dùng đầu ủi tới ủi lui, không cho hắn được yên tĩnh, muốn chơi game cũng không được, bức Chu Văn phải chuẩn bị đồ ăn cho nó.

Vốn Chu Văn còn cho rằng, sinh hoạt của bản thân sẽ tiếp tục như thế qua ngày, nào biết An Sinh đến, phá vỡ sinh hoạt bình tĩnh của Chu Văn.

- Vẫn thiếu gia, phu nhân sai ta qua mời ngài về nhà một chuyến.

An Sinh vẫn luôn khiêm tốn lễ độ như thế, dù là người tính tình nóng nảy, cũng rất khó nổi giận với hắn.

- Lam tỷ tìm ta có chuyện gì sao?

Chu Văn hơi nhíu mày hỏi, nếu không phải chuyện quá quan trọng, hắn cũng không muốn tới An gia.

- Phu nhân nói ta truyền lời cho người, bà ấy chờ người trong cửa hàng chờ người, nàng có chuyện riêng muốn nhờ người giúp đỡ.

An Sinh nói.

- Được rồi.

Chu Văn khẽ gật đầu, nếu không cần tới An gia, mà hắn cũng không bài xích Âu Dương Lam, đi một chuyến cũng không sao.

An Sinh lái xe đưa Chu Văn rời Tích Dương học viện, vốn sau khai giảng, trừ phi là kỳ nghỉ, học viên không thể rời học viện, thế nhưng An Sinh muốn đón người, hiển nhiên không bị hạn chế này.

Bình lính thủ vệ, nhìn thấy giấy thông hành của An Sinh, trực tiếp đưa tay chào mời đi.

An Sinh cũng không nói sai, bọn họ không tới An gia. Chu Văn còn tưởng Âu Dương Lam sẽ hẹn hắn ở nhà ăn hoặc quán cà phê gì đó, thậm chí là cửa hàng quần áo hoặc trang sức...

Khi xe dừng lại, Chu Văn phát hiện bọn hắn tới một cửa hàng Thứ Nguyên kết tinh “Tây Nguyên”

Chu Văn cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc, hơi suy nghĩ, lập tức nhớ tới danh thiếp mà lão hiệu trưởng gửi tới, chủ nhân danh thiếp, chính là chủ cửa hàng Tàn Tây Nguyên.

Từ lúc nhận được danh thiếp tới nay, không có chuyện gì tương ứng xảy ra, cho nên Chu Văn cũng không để ý tới nó, hôm nay nhìn thấy biển hiệu Tây Nguyên, lập tức mới nhớ lại tấm danh thiếp.

“Cũng không biết con số kia là tiện tay viết lên danh thiếp, hay là có quan hệ gì với Tàn Tây Nguyên.”

Trong đầu Chu Văn xuất hiện một suy nghĩ.

Giờ bảo hần đưa danh thiếp kia cho Tần Tây Nguyên, nhất định là chuyện không thể nào, trước khi làm rõ ý nghĩa của con số trên đó, Chu Văn không tính giao nó cho bất luận kẻ nào.

- Tiểu Văn, mau tới đây.

Xe vừa dừng lại, Âu Dương Lam mặc đồ thể thao đứng trước cửa hàng liền vẫy tay.

Chu Văn xuống xe, tới trước mặt Âu Dương Lam, lễ phép hỏi:

- Lam tỷ, ta có thể giúp gì được người?

Âu Dương Lam cười nói:

- Sắp sinh nhật Tiểu Tĩnh rồi, ta muốn tặng cho nàng một con Phôi sùng, muốn nhờ người tham mưu giúp ta.

- Lam tỷ nói đùa, lý giải của ngài với Phôi sùng hơn xa ta a.

Chu Văn nói.

Âu Dương Lam không để bụng, kéo Chu Văn vào trong:

- Đây là quà sinh nhật, không phải là trang bị giết địch lên chiến trường, không cần thực dụng, chỉ cần đẹp, khiến Tiểu Tĩnh vừa gặp đã thích, thẩm mỹ của thanh niên các người khác giống nhau, cho nên mới nhờ người cho ta chút ý kiến.

Chu Văn không nghĩ tới chuyện quan trọng mà Âu Dương Lam nói lại là cái này, có điều đã tới, cũng không tiện đi luôn, hơn nữa Chu Văn cũng muốn xem một chút, cái cửa hàng Tây Nguyên kết tinh này, rốt cục là nơi như thế nào.

Nhân viên cửa hàng như đều biết Âu Dương Lam, quản lý cũng nhanh chóng tới tiếp đón.

- Các người làm gì làm đi, để chúng ta tùy ý xem là được.

Âu Dương Lam mỉm cười.

Quản lý cùng nhân viên cửa hàng đều thức thối lui sang bên, chỉ có An Sinh duy trì khoảng cách theo sát Âu Dương Lam cùng Chu Văn.

Chu Văn có chút kỳ quái, cửa hàng lớn như vậy, trừ bỏ bọn họ liền không có khách nào, sinh ý ảm đạm như thế, cũng không biết duy trì thế nào.

Tựa như hiểu suy nghĩ của Chu Văn, Âu Dương Lam nói:

- Cửa hàng này tuy không tính là lớn, nhưng lại là cửa hàng nhiều tinh phẩm nhất, thường thường có thể khiến người mua nhận được kinh hỷ. Phụ thân ta cùng ông chủ ở đây là bạn từ nhỏ, lúc ta còn nhỏ thường xuyên được đưa tới đây chơi, trước khi ta tấn chức Sử thi, rất nhiều Phôi sùng cũng xuất phát từ nơi này, cũng có rất nhiều là Tần thúc thúc tặng. Khi đó cửa hàng này còn không lớn như hiện tại, mỗi lần phụ thân đưa ta tới đây, Tần thúc thúc đều sẽ đóng cửa, treo biển tạm ngừng kinh doanh, dẫn phụ thân cùng ta đi xem trân tàng mà hần cảm thấy đặc ý nhất.

Nói tới đây, Chu Văn đại khái hiểu ý Âu Dương Lam, hóa ra không phải sinh ý nơi này không tốt, mà là Âu Dương Lam tới đây, cho nên cửa hàng tạm đóng cửa không kinh doanh, chỉ vì một mình nàng mà mở cửa.

- Có điều, từ khi phụ thân rời Lạc Dương, đã lâu ta không tới đây.

Âu Dương Lam tới trước một quầy cất đồ, thuận thực nhặt một chuỗi mật mã, mở một cái hộp tủ, từ bên trong cầm ra một chìa khóa.

Chu Văn không nhìn mật mã mà Âu Dương Lam nhặt, nhưng có Đế Thỉnh trên tai lắng nghe, thính lực của hần hơn người thường rất nhiều, âm thanh Âu Dương Lam ấn phím, hần đều nghe được, có thể biết số lượng phím mà nàng ấn là bao nhiêu.

“Mật mã mười số?”

Chu Văn nao nao, bản năng nhìn một loạt hộp tủ, nghĩ thầm: “Chẳng lẽ, chuỗi số trên danh thiếp, là mật mã của một hộp tủ?”

- -----

Phóng tác: Hắc Âm Chi Văn

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 109: Lựa chọn trứng phôi sùng

Ánh mắt Chu Văn đánh giá xung quanh, phát hiện chỉ phụ cận đã có hai quầy tủ đồ, số lượng tủ ít cũng phải tới bốn năm mươi cái.

Đừng nói hần không biết mười con số trên danh thiếp có phải mật mã hay không, mà dù hần biết đó là mật mã tủ đồ, hần cũng không biết đó là mật mã của tủ nào.

Âu Dương Lam cầm một chuỗi chìa khóa, nói:

- Trước kia Tần thúc thúc đặt chìa khóa sơ cua của tiệm trong tủ đồ, nếu ta cùng phụ thân tới mà hần không có mặt, có thể tự cầm chìa khóa đi vào xem đám trứng Phôi sùng, không

nghĩ tới, nhiều năm như vậy mà Tần thúc thúc vẫn giữ thói quen này, ngay cả mặt mã cũng không đổi.

- Trước kia, lão hiệu trưởng có tù đồ cố định không a?

Chu Văn làm như tùy ý hỏi.

- Đương nhiên, mấy tù đồ ở đây đều là tù sắt kiểu cũ, cũng không phải loại tù công cộng lưu hành gần đây, chỉ cần tự đặt mặt mã, trừ người có mặt mã, ngay cả Tần thúc thúc cũng không mở được. Cho nên tù đồ ở đây, không phải ai cũng có thể dùng, người có thể dùng tù đồ, đều là khách quen, hoặc là bạn bè của Tần thúc thúc.

Âu Dương Lam nói, bước tới trước một tù đồ đánh số 42, hoài niệm nói:

- Tù này chính là cái tù mà phụ thân ta dùng.

Ánh mắt Chu Văn lập tức dừng trên mặt tù đồ, thầm nghĩ: “Đây số kia, liệu có phải chính là mặt mã của tù đồ số 42 này không?”

Chu Văn còn đang suy tư, Âu Dương Lam đã vươn ngón tay ra, ấn ấn mấy cái, tù đồ số 42 lập tức được mở.

Âu Dương Lam chỉ ấn có sáu số, Chu Văn thế mới biết, mặt mã ở đây không phải cố định mười số, mà chỉ là con số tùy ý do chủ nhân tự đặt.

Tù đồ số 42 chỉ có một ít tạp vật, bao tay khâu trang gì gì đó.

Âu Dương Lam cầm một bộ bao tay cùng khâu trang cho Chu Văn:

- Đeo lên đi, tuy rằng đa phần trứng Phối sùng không sợ bị ô nhiễm, nhưng cũng có một số ít là ngoại lệ, đây cũng là thói quen của phụ thân ta.

Chu Văn yên lặng nhận đồ, thuần thục sử dụng, Âu Dương Lam cũng tự mình đeo một bộ, sau đó mới dẫn theo Chu Văn vào thang máy, xuống tầng hầm.

- Ba tầng trên là nơi chứa các loại Thứ Nguyên kết tinh cùng tài liệu, tầng hầm thứ nhất tới thứ tư là các loại Phối sùng cùng trứng Phối sùng, trong đó Truyền kỳ cấp là nhiều nhất.

Trong lúc Âu Dương Lam giải thích, hai người đã xuống tầng hầm.

Chu Văn lập tức nhìn thấy trong đại sảnh bày rất nhiều lồng sắt, bên trong nhốt các loại Phối sùng mà hắn chỉ biết có một chút.

- Đám Phối sùng này đều là do chủ nhân của bọn chúng gửi lại đây, muốn mua sắm Phối sùng cũng không dễ dàng, bởi muốn chuyển nhượng chúng nó, chủ nhân sẽ phải trả cái giá thật lớn, cho nên phí chuyển nhượng xa xa cao hơn mua một quả trứng Phối sùng cùng cấp nhiều.

Kiến thức của Âu Dương Lam rất rộng, những nơi đi qua đều tỉ mỉ giới thiệu cho Chu Văn một lần, khiến Chu Văn thu được không ít tri thức.

Đi tới khu vực trứng Phối sùng, số lượng trứng ở đây rất nhiều, từng hàng trứng Phối sùng được đặt trong lồng thủy tinh chịu lực, màu sắc, lớn nhỏ, hình thái không giống nhau, tựa như từng viên đá quý lộng lẫy.

Bên cạnh mỗi quả trứng Phối sùng đều có một khối thẻ bài, mặt trên viết một ít tư liệu về chúng, còn có hình ảnh Phối sùng sau khi ấp.

- Tiểu Văn, người xem Phối sùng Hồ Diệp Tiên Từ này thế nào... Băng Nguyệt hồ cũng không tồi a...

Âu Dương Lam như rất thích thú, vừa xem vừa hỏi ý kiến Chu Văn.

- Chỉ cần là Lam tỷ tặng, tin rằng An Tĩnh đều sẽ rất vui vẻ.

Chu Văn nói.

- Nói vậy cũng không sai, nhưng ta cũng hy vọng, có thể tặng nó một thứ mà nó thực sự yêu thích, các người đều là người trẻ tuổi, thẩm mỹ cũng tương đồng, cho ta chút ý kiến nhé.

Âu Dương Lam vừa chọn trứng vừa nói.

Chu Văn không nói thêm, lòng lại thầm nghĩ: “Ta là nam nhân, thẩm mỹ tự nhiên khác nữ nhân a. Để ta cho ý kiến, sợ rằng An Tĩnh sẽ càng không thích.”

Có điều, Âu Dương Lam vẫn cứ luôn trung cầu ý kiến của hắn, Chu Văn không biết nói gì, do dự một chút liền hỏi:

- Lam tỷ, có thể chụp ảnh trứng Phối sùng ở đây không?

- Người khác không thể, nhưng người đương nhiên không thành vấn đề, cứ việc chụp, đợi chút nữa Lam tỷ mang người xuống dưới xem, nơi đó còn có Sử thi Phối sùng, người chụp mấy tấm, sau này có gặp phải cũng có thể nhận ra.

Âu Dương Lam nói tới một số điểm quan trọng của trứng Phối sùng, còn nói Chu Văn chụp nhiều thêm mấy tấm.

Chu Văn lấy điện thoại thần bí, làm bộ như chụp ảnh, đưa tầm máy tới đám trứng Phối sùng, lập tức lấy được tin tức cùng số liệu của chúng.

Chu Văn không sợ bị người khác giám sát hình ảnh trên điện thoại của hắn, bởi hắn đã thử qua rất nhiều lần, mấy công cụ hiện đại, không thể ghi lại hình ảnh trên điện thoại của hắn, chụp ra cũng chỉ là một cái màn hình mơ hồ, đừng nói là xem tin tức trên đó.

Mặt thẩm mỹ Chu Văn không thể cho được nhiều ý kiến, thế nhưng có điện thoại thần bí, hắn có thể kiến nghị thuộc tính tốt xấu cho Âu Dương Lam.

- Nhìn tới nhìn lui, vẫn cảm thấy Hồ Diệp Tiên Từ cùng Băng Nguyệt hồ thích hợp với Tiểu Tĩnh nhất, Tiểu Văn, người thấy thế nào?

Cuối cùng, Âu Dương Lam rút lựa chọn chỉ còn Hồ Diệp Tiên Từ cùng Băng Nguyệt hồ, nhưng lại cũng có chút do dự, khó có thể quyết định chọn cái nào.

- Người có thể mua cả hai.

Chu Văn nói.

Với tài lực của Âu Dương Lam, muốn mua hai viên trứng Phối sùng cấp Truyền kỳ chỉ là chuyện nhỏ, hoàn toàn không cần đắn đo.

Có điều, Chu Văn đã dùng điện thoại quét qua hai quả trứng này, thuộc tính đều rất bình thường.

Âu Dương Lam lắc đầu nói:

- Quả đưa một cái mới thể hiện tâm ý, hai cái lại thành không tốt, sẽ khiến Tiểu Tĩnh cảm thấy ta làm cho có lệ.

Chu Văn thăm hăm mộ An Tĩnh, từ nhỏ hẳn không có mẫu thân, phụ thân lại không phải người am hiểu chăm sóc trẻ nhỏ, cho nên từ nhỏ tới lớn, đừng nói là quả sinh nhật, ngay cả tổ chức sinh nhật còn không có.

Âu Dương Lam cẩn thận săn sóc An Tĩnh như vậy, khiến Chu Văn đột nhiên nghĩ đến, nếu mẫu thân hẳn không vì sinh khó mà chết, hẳn cũng sẽ yêu thương hẳn như Âu Dương Lam đối với An Tĩnh vậy.

Có điều, suy nghĩ này chỉ hiện lên rồi liền biến mất, hẳn đã sớm quen sinh hoạt một mình, nếu thực sự có một mẫu thân như Âu Dương Lam, ngược lại sẽ khiến hẳn không quen.

- Tiểu Văn, người thấy thế nào? Không cần câu nệ lựa chọn của ta, nếu là người, người sẽ muốn quả trứng Phối sùng nào?

Âu Dương Lam lại hỏi.

- Nếu là ta, hẳn sẽ chọn Ác Mao trùng.

Chu Văn chỉ một quả trứng như trứng bồ câu, toàn thân đen nhánh.

- Người nói thật?

Âu Dương Lam có chút giật mình nhìn Chu Văn.

Ác Mao trùng cũng không phải Phối sùng nào quá mạnh, tuy rằng cũng là Truyền kỳ, nhưng các thuộc tính của Ác Mao trùng đều tương đối kém, thiên phú kỹ năng Ác Chi Độc cũng rất bình thường.

Loại độc này chỉ tác dụng với những nơi mà nó bò qua, mà tốc độ của Ác Mao trùng rất chậm, đừng nói là sinh vật cấp Truyền kỳ, ngay cả sinh vật Phàm thai có tốc độ nhanh một chút, cũng đều nhanh hơn nó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Bị khóa phổi sùng

Nhất mẩu chốt chính là, ác độc sâu lông thật sự thực xấu, hơn nửa triệu hồi ra tới còn sẽ phát ra một cỗ xú vị, giống nhau nữ sinh đều không quá thích loại này Phối sùng.

“Thực nghiêm túc.” Chu Văn gật đầu nói.

Hắn đã dùng thần bí di động xem qua nơi này đại bộ phận trứng phổi sùng, này chỉ ác độc sâu lông xác thật là hẳn xem qua Truyền kỳ trứng phổi sùng giữa, thuộc tính tốt nhất một cái.

Trừ bỏ thuộc tính không sai biệt lắm tiếp cận toàn miễn ở ngoài, còn có được hiếm thấy tam kỹ năng, trong đó một cái kỹ năng quả thực chính là ác độc sâu lông thần kỳ.

Hóa điệp, cái này kỹ năng có thể làm ác độc sâu lông biến hóa làm ác độc con bướm, do đó có được cường đại năng lực phi hành, nguyên bản thuộc về nhược hạng tốc độ, ngược lại trở thành nó mạnh nhất hạng.

Ác chi độc kỹ năng cũng sẽ ở ác độc sâu lông biến thành ác độc con bướm lúc sau phát sinh một ít biến hóa, trừ bỏ đụng chạm đến ác độc con bướm ở ngoài, đụng tới ác độc con bướm tản mát ra đi độc phấn, giống nhau sẽ trứng độc.

Này chỉ hiếm thấy tam kỹ năng ác độc sâu lông, đã xem như Truyền kỳ cấp giữa hiếm có cực phẩm, nếu Chu Văn có tiền nói, sợ là đều sẽ có chút tâm động, muốn đem nó mua tới.

Đương nhiên, Chu Văn cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, hẳn thật sự mua tới cũng không có gì dùng, gần nhất hẳn rất khó phụ hóa Truyền kỳ cấp trứng phổi sùng, thứ hai hẳn biến dị hoa sen kiến cùng Ngân Dực phi kiến đều không thể so ác độc sâu lông kém, thậm chí còn muốn càng cường một ít, hoàn toàn không cần phải ở ác độc sâu lông trên người lãng phí thời gian cùng tính lực.

Liên tính thật sự mua tới, cũng chỉ có thể đương Phối sùng đồ ăn hoặc là dùng cho dung hợp.

“Người phẩm vị thật đúng là độc đáo.....” Âu Dương Lam nói đột nhiên như là nghĩ tới cái gì,捏 lại đôi mắt làm bầm lẫu bầu dục như nói: “Nói không chừng này thật đúng là một cái không tồi lựa chọn, cũng không biết tiểu tình năng có thể hay không nhận ra ác độc sâu lông trứng phổi sùng, nếu nhận không ra nói... Có thể nói cho nàng đây là hắc ngọc con bướm trứng phổi sùng... Chờ nàng phụ hóa ra tới thời điểm... Ha ha.....”

Ở Chu Văn trọn mắt há hốc mồm thời điểm, Âu Dương Lam đã dùng chìa khóa mở ra pha lê tráo, đem kia một quả ác độc sâu lông trứng phổi sùng lấy ra tới.

“A Sinh, đem trứng phổi sùng cầm đi dài thọ, khai biên lai thời điểm, muốn viết hắc ngọc con bướm, đóng gói cũng muốn tinh mỹ, người tự mình đóng gói đi.” Âu Dương Lam đem A Sinh kêu lại đây nói.

A Sinh tựa hồ là sớm đã thói quen Âu Dương Lam thiên mã hành trống không ý tưởng, trên mặt cũng không có kinh ngạc chi sắc, tiếp nhận trứng phổi sùng xoay người rời đi.

“Tiểu văn chúng ta tới trước phía dưới nhìn xem, nơi đó có không ít thú vị Phối sùng, ngày thường không dễ dàng nhìn đến.” Âu Dương Lam mang theo Chu Văn tiếp tục đi xuống tầng mà đi.

Ngầm ba tầng lúc sau, liền đều là độc lập đặc chế phòng, mỗi cái phòng nội đều có một con Phối sùng, tuy rằng không có người trông coi, bất quá có cường đại phòng trộm hệ thống,

mỗi cái phòng đều yêu cầu bất đồng chìa khóa mới có thể mở ra.

Nguyên bản muốn tiến vào nơi này quan khán Phối sùng, yêu cầu Tần Tây Nguyên tự mình cùng đi, bất quá Âu Dương Lam trên tay có Tần Tây Nguyên chìa khóa, có thể trực tiếp mở ra phòng, làm Chu Văn dài quá không ít kiên thức.

“Nơi này Phối sùng, phần lớn đều là xuất ngũ lão binh gửi ở chỗ này, Phối sùng đối với bọn họ tới nói tức là đồng bọn lại là chiến hữu, bọn họ không muốn làm có được vô hạn sinh mệnh Phối sùng đi theo bọn họ cùng nhau cùng có cây cùng hủ, cho nên rất nhiều lão binh đều sẽ lựa chọn ở bọn họ sắp ly thể phía trước, đem chính mình Phối sùng chuyển nhượng đi ra ngoài. Tuy rằng trong đó cũng có kinh tế nhu cầu nguyên nhân, nhưng là không thể phủ nhận, quân nhân đối với Phối sùng cảm tình, xa so với người bình thường muốn tới càng mãnh liệt.” Âu Dương Lam nói.

Chu Văn đối với quân nhân đến là vẫn luôn lòng mang kính ý, lần hai nguyên giới lúc ban đầu xuống kia đoạn năm tháng giữa, là vô số quân nhân dùng chính mình sinh mệnh cứu trợ người thường, thăm dò Dịch thứ nguyên lĩnh vực.

Cái kia thời kỳ hy sinh quân nhân vô số kẻ, toàn cầu quân đội ở kia đoạn thời gian giảm mạnh một phần ba trở lên.

“Cũng không biết gia hỏa kia còn ở đây không. ....” Âu Dương Lam vừa nói vừa về phía trước đi, ở một phòng trước cửa ngừng lại.

Ở kia một chuỗi chìa khóa trung tìm một hồi lâu, Âu Dương Lam mới từ trung tìm ra một phen chìa khóa, đem kia giống như kim khóa môn dây nặng kim loại đại môn mở ra.

Chu Văn ánh mắt nhìn phía phòng nội, thấy rõ ràng phòng nội cảnh tượng lúc sau, không khỏi nao nao.

Phòng này nội đồng dạng có một con Phối sùng, chỉ là cùng cái khác phòng nội Phối sùng bất đồng, này một con Phối sùng trên người thể nhưng mang theo xiềng xích.

Bởi vì nơi này Phối sùng đều là bọn họ chủ nhân gửi ở chỗ này, cho nên cũng không cần quá mức lo lắng chúng nó sẽ thương tổn những người khác, cũng không cần lo lắng chúng nó sẽ đào tẩu.

Sở dĩ sẽ đem chúng nó khóa ở trong phòng, đó là bởi vì sợ hãi có người mạnh mẽ mang đi Phối sùng, hoặc là thương tổn nơi này Phối sùng, cũng phòng ngừa dụng tâm kín đáo người động tay chân.

Chính là phòng này nội Phối sùng, đôi tay hai chân đều có xiềng xích, trên người cũng bó từng đạo xiềng xích, xiềng xích mặt sau còn trụ một khối giống như cối xay lớn nhỏ kim loại khối.

“Ta lúc còn rất nhỏ, phụ thân mỗi lần tới Tần thúc thúc nơi này, đều sẽ đến xem hán, nhiều năm như vậy, không nghĩ tới hán còn ở nơi này.” Âu Dương Lam đi vào phòng nội, nhìn cái kia Phối sùng nói.

Chu Văn cũng đánh giá cái kia Phối sùng, bộ dáng của hán rất giống nhân loại, chỉ là cơ bắp có vẻ thập phần khô gầy, da bọc xương cái loại này, xương sườn đều có thể số rõ ràng.

Chỉ là thân thể hán làm mà không khô, làn da tan ra một loại màu bạc kim loại ánh sáng, nửa người trên làn da thượng, còn có thể nhìn đến rất nhiều quý dị màu bạc hình xăm.

Mâu ngân bạch tóc dài rũ xuống tới, che khuất hán khuôn mặt cùng bộ phận thân thể, làm người vô pháp thấy rõ ràng ngồi xếp bằng ở nơi đó hán rốt cuộc trông như thế nào, thậm chí liền giới tính cũng rất khó phân biệt.

“Lam tỷ, đây là cái gì Phối sùng?” Chu Văn ở sách giáo khoa thượng cũng gặp qua một ít loại hình người Phối sùng, nhưng là bọn họ đều vẫn là có một ít cùng nhân loại không tương xứng đặc thù, trước mặt cái này Phối sùng, Chu Văn lại không có phát hiện hán trên người có rõ ràng cùng nhân loại bất đồng đặc thù.

“Không biết, ta khi còn nhỏ cũng hỏi qua phụ thân, chính là hán không có trả lời ta, cũng không có đã nói với ta về này chỉ Phối sùng sự tình, chỉ là hán mỗi lần tới Tần thúc thúc nơi này, đều sẽ tới nơi này xem hán.” Âu Dương Lam hiển nhiên đối với cái này Phối sùng cũng thực cảm thấy hứng thú, thờ dài lại tiếp tục nói: “Sau lại ta cũng hỏi qua Tần thúc thúc, chính là Tần thúc thúc nói hán không biết đây là cái gì Phối sùng, đây là ta phụ thân mang đến gửi ở hán nơi này, về này chỉ Phối sùng sự tình, ta phụ thân cũng không có nói cho hán.”

Chu Văn trong lòng cũng có vài phần tò mò, đánh giá kia Phối sùng thời điểm, đột nhiên nhìn đến ở kia khóa Phối sùng kim loại khối mặt trên, thể nhưng khác có một cái cùng loại cứu cung cách con số khung, thoạt nhìn thập phần cùng loại với mặt mã khóa ấn phím.

“Lão hiệu trưởng gửi cho ta kia xuyên con số, nên không phải là dùng tại đây mặt trên đi?” Chu Văn trong lòng dâng lên như vậy một ý niệm.

Chính là ngừng lại lại cảm thấy tựa hồ không đúng lắm, lão hiệu trưởng có nữ nhi có cháu ngoại ngoại tôn nữ, Tần Tây Nguyên lại là hán chỉ giao hảo hữu, hán căn bản không có tất yếu đem mặt mã gửi cấp Chu Văn.

Hơn nữa nếu không phải Âu Dương Lam mang Chu Văn lại đây, Chu Văn căn bản không có cơ hội nhìn đến cái này quý dị Phối sùng, lão hiệu trưởng đem mặt mã gửi cho hán cũng vô dụng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Lại nhập liên hoa động

Chu Văn nhất không rõ chính là, vì cái gì lão hiệu trưởng sẽ gửi như vậy một trương danh thiếp cho hán, lại hoặc là nói kia căn bản không phải lão hiệu trưởng gửi cho hán.

Chính là nếu không phải lão hiệu trưởng gửi cho hán, lại là ai gửi cho hán đâu?

Chu Văn trong lòng có một vạn cái nghi hoặc, đều không chiếm được giải đáp, muốn thử xem xem danh thiếp thượng con số có thể hay không mở ra Phối sùng trên người xiềng xích, lại cũng không dám thật sự như vậy đi làm, bởi vì hán không biết làm như vậy hậu quả là cái gì.

Nếu mở không ra còn hảo, vạn nhất mở ra sẽ phát sinh chuyện gì, Chu Văn vô pháp đoán trước.

Chu Văn đang ở suy tư là lúc, lại đột nhiên có loại sơn tóc gáy cảm giác, lưng thượng mồ hôi lạnh lập tức liền ra tới, dường như bị lệ quý theo dõi giống nhau.

Chu Văn ánh mắt một ngưng, nhìn phía kia chỉ bị khóa Phổi sùng, bởi vì có buồng xuống ngân bạch tóc dài chặn khuôn mặt, căn bản nhìn không tới hán đôi mắt, cũng nhìn không tới hán khuôn mặt, chính là Chu Văn lại tổng cảm giác ở kia thác nước giống nhau tóc bạc mặt sau, có một đôi mắt chính nhìn chăm chăm hán đang xem.

Không biết có phải hay không ảo giác, Chu Văn còn cảm thấy, màu bạc tóc dài mặt sau gương mặt kia, đối diện hán lộ ra quý dị tươi cười.

“Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta đi trước ăn một chút gì, sau đó cũng nên làm A Sinh đưa người đi trở về, không thể chậm trễ người việc học.” Âu Dương Lam mang theo Chu Văn ra phòng, đem cửa phòng một lần nữa khóa lại.

Đứng ở ngoài cửa, Chu Văn nhìn kim loại môn dần dần khép lại, chậm rãi che khuất cái kia Phổi sùng thân hình, chính là Chu Văn vẫn như cũ cảm thấy, hán giống như ở nhìn chăm chăm chính mình cười.

Chu Văn nguyên bản muốn trực tiếp hồi học viện, chính là Âu Dương Lam lại không khỏi phân trần, mang theo hán đi ăn một bữa cơm, sau đó mới làm A Sinh đưa hán hồi học viện.

Ăn cơm thời điểm, Chu Văn hỏi một ít lão hiệu trưởng sự tình, Âu Dương Lam nói không ít, làm Chu Văn đối với vị kia cả ngày cười ha hả lão hiệu trưởng có tâm hiểu biết.

Trước kia Chu Văn chỉ là cảm thấy lão hiệu trưởng làm người thân thiết, đối hán cũng phi thường chiếu cố, nhưng là lại không thể nào quán sự, trả lại đức cao trung đương hiệu trưởng thời điểm, cũng không gặp hán chân chính quản chuyện gì, đều là mấy cái phó hiệu trưởng ở quán sự, hán liền mỗi ngày trông hoa dưỡng cỏ, rất là thanh nhàn.

Chính là từ Âu Dương Lam trong miệng, Chu Văn tài biết lão hiệu trưởng bản thân là một vị phi thường trứ danh lịch sử học giả, cũng từng lịch quá Dịch thứ nguyên gió lốc buồng xuống cái kia niên đại.

An gia thượng một thế hệ cùng lão hiệu trưởng là anh em kết bái huynh đệ, sau lại hai nhà còn kết thân, chỉ là Âu Dương Lam tiền nhiệm trọng phụ mệnh không tốt, chết quá sớm.

Tuy rằng hiểu biết không ít lão hiệu trưởng sự tình, chính là này đó đối với Chu Văn cũng không có quá lớn trợ giúp, duy nhất đối Chu Văn có trợ giúp tin tức là, Âu Dương Lam nói cho Chu Văn, lão hiệu trưởng xác thật là đã chịu mời đi trách lộc một cái Dịch thứ nguyên lĩnh vực.

Bởi vì nơi đó từ trường quá nhiều quá lợi hại, điện từ thư từ qua lại thiết trí cơ hồ không có gì dùng, Âu Dương Lam cũng đã thật lâu không có thu được lão hiệu trưởng tin tức.

Loại sự tình này trước kia thường xuyên phát sinh, Âu Dương Lam tuy rằng lo lắng lại cũng không có gì biện pháp.

Trở lại kỷ túc xá lúc sau, Chu Văn nhìn đến linh dương chính ghé vào trên sô pha ngủ, cũng không có rời đi, cái này làm cho Chu Văn rất là thất vọng.

Nằm ở trên giường, lấy ra di động tiếp tục xoát phó bản, giống như trước đây, đi trước đem mấy cái phó bản tiểu Boss đều xoát một lần, sau đó lại đi Hóa Thần đài chịu chết.

Đi vào Hồ Lao quan thời điểm, Chu Văn nhìn đến một vị khắc tự ma hóa sắp xuất hiện hiện, tức khắc trong lòng vui vẻ, khoảng cách kéo gần vừa thấy, rõ ràng là một cái bổ tự Ma Hóa tướng.

Bổ tự Ma Hóa tướng tuy rằng cường hãn, bất quá Chu Văn lại có được khắc chế hán trăm tinh đao khí, thực mau liền đem bổ tự Ma Hóa tướng chém giết, chỉ nghe đình một tiếng, tuôn ra một quả Thứ nguyên kết tinh.

“Nguyên khí kỳ kết tinh!” Chu Văn thấy rõ ràng kia kết tinh tên, tức khắc trong lòng vui vẻ.

Gấp không chờ nổi đem Nguyên khí kỳ kết tinh nhặt lên, huyết sắc tiểu nhân thuận lợi đem này hấp thu.

“Hấp thu bổ tự Ma Hóa tướng kết tinh, linh ngộ hút tinh chương.”

Chu Văn đã sớm thập phần khát vọng được đến bổ tự Ma Hóa tướng Nguyên khí kỳ, hiện giờ được như ước nguyện, nhin không được lập tức ném thử một chút.

Đối với một cái Hồ Lao quan ma hóa bình duỗi tay một hút, kia ma hóa bình thân thể tức khắc bị hút tới rồi huyết sắc tiểu nhân lòng bàn tay, mặc hán như thế nào giãy giụa cũng thoát khỏi không khai.

Huyết sắc tiểu nhân mặt khác một bàn tay chém ra trăm tinh đao khí, trực tiếp đem ma hóa bình đầu chém xuống dưới.

“Thật là thần kỳ!” Chu Văn đối với hút tinh chương coi trọng trình độ còn ở trăm tinh đao phía trên.

Trăm tinh đao khí tuy rằng lợi hại, nhưng cũng chỉ là một loại công kích thủ đoạn, liền tính không có trăm tinh đao khí, Chu Văn cũng còn có cái khác công kích thủ đoạn, chính là có thể cưỡng bách địch nhân thay đổi tự thân vận động quỹ đạo Nguyên khí kỳ, Chu Văn lại chỉ có hút tinh chương như vậy một cái.

Nghiên cứu một hồi lâu, Chu Văn đối với hút tinh chương đúng rồi một cái đại khái hiểu biết, hút tinh chương cùng trăm tinh đao giống nhau, đều không phải cố định Nguyên khí tiêu hao Nguyên khí kỳ.

Địch nhân khoảng cách càng xa, trọng lượng càng lớn, hút tinh chương tiêu hao Nguyên khí cũng liền càng nhiều.

Lấy Chu Văn hiện tại Nguyên khí lượng, cũng là có thể cách hai mét tả hữu khoảng cách, hút cái ma hóa bình linh tinh, giống Ma Hóa tướng như vậy Truyền kỳ sinh vật liền rất khó hút động.

Bất quá hút bất động không đại biểu vô dụng, tuy rằng không thể trực tiếp hút lại đây, nhưng là hấp lực đối với Ma Hóa tướng vẫn là sẽ sinh ra nhất định ảnh hưởng, làm Ma Hóa tướng động tác sinh ra lệch lạc.

Cao thủ so chiêu chỉ tranh khoảnh khắc, như vậy lệch lạc đã đủ để trí mạng.

Chu Văn càng nghiên cứu càng đối hút tinh chương thập phần vừa lòng, về sau chờ hán tấn chức Truyền kỳ cấp lúc sau, Nguyên khí hạn mức cao nhất tăng lên, hút tinh bổ uy lực liền tùy theo tăng cường, là vẫn luôn đều hữu dụng Nguyên khí kỳ.

“Ba loại khắc tự Ma Hóa tướng bên trong, chỉ có quyền tự Ma Hóa tướng không có giết qua, không biết hút tinh chương có thể hay không khắc chế quyền tự Ma Hóa tướng kỹ năng.” Chu Văn không dám xác định.

Hiện tại Chu Văn có được Ngân Dực phi kiến cùng biến dị hoa sen kiến hai cái cường đại Truyền kỳ Phổi sùng, lại vẫn như cũ không có có thể đánh bại quyền tự Ma Hóa tướng.

Đến không phải nói quyền tự Ma Hóa tướng so bổ tự cùng đao tự Ma Hóa tướng lợi hại nhiều ít, chủ yếu là hán kỹ năng quá mức biến thái, sử dụng thời điểm quả thực giống như là vô địch bá thể, biến dị hoa sen kiến cùng Ngân Dực phi kiến Nguyên khí kỳ đều không gây thương tổn hán, muốn giết cũng giết bất từ.

Hiện tại Chu Văn chỉ có thể gửi hy vọng với hút tinh chương, nếu trăm tinh dao có thể khắc chế hút tinh chương, như vậy hút tinh chương có lẽ có thể khắc chế quyền tự Ma Hóa tướng kỹ năng cũng nói không chừng.

Bất quá muốn gặp gỡ quyền tự Ma Hóa tướng, kia còn phải xem vận khí mới được, Chu Văn không ngừng xoát phó bản, sau đó trừ hoá thần đài xem Cổ Hoàng kinh, nhặt từ liền như vậy từng ngày quá khứ.

“Chu Văn, ta đã chuẩn bị tốt, lại cùng ta đi một lần Liên Hoa động đi.” Vài thiên không gặp Vương Lộc ở cách vách trong viện kêu Chu Văn, hôm nay đã là năng việc học nhiệm vụ cuối cùng một ngày.

Chu Văn thu năng tiền, tự nhiên liền không có cự tuyệt đạo lý, chỉ có thể bồi nằng lại đi rồi một chuyến Liên Hoa động.

“Đây là cuối cùng cơ hội, hôm nay ta nhất định phải phá rớt Hoàng Cực ký lục.” Vương Lộc tin tưởng tràn đầy.

Chu Văn không tỏ ý kiến, chỉ là cầm camera đi theo Vương Lộc phía sau quay chụp, hai người vào Liên Hoa động lúc sau, liền ở hang đá trung tìm kiếm phi thiên con khi.

Chui vào cái hang đá, chung quy phát hiện một con phi thiên con khi, chính là căn bản không chờ Vương Lộc động thủ, kia phi thiên con khi cũng đã bị người chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Khoái đao thiên vương

Đó là một cái cùng Chu Văn tuổi xấp xỉ nam sinh, trong tay nắm một thanh màu tím hẹp đao, thân hình giống như quý mị giống nhau lập loè, cùng phi thiên con khi mấy cái đan xen gian, liền đem phi thiên con khi chém giết với đao hạ.

Toàn bộ quá trình chỉ dùng không đến hai mươi giây thời gian, sạch sẽ lưu loát làm người cảm giác đáng sợ.

Chu Văn có chút kinh ngạc mà đánh giá cái kia nam sinh, hấn tốc độ thể nhưng so phi thiên con khi còn nhanh, này ở học sinh giữa là phi thường hiếm thấy.

Mà hấn đao pháp so với hấn thân pháp càng mau, phi thiên con khi tốc độ cùng thân pháp, ở Truyền kỳ cấp giữa đều là nhất lưu, lại liền một đao cũng không có tránh thoát đi, như vậy khoái đao thực sự đáng sợ.

Kia nam sinh hủy diệt đao thượng huyết, ánh mắt cũng nhìn về phía Chu Văn cùng Vương Lộc, thực mau hấn ánh mắt liền như ngừng lại Chu Văn thượng.

“Người chính là chém giết khắc tự Ma Hóa tướng Chu Văn?” Nam sinh nhìn chằm chằm Chu Văn hỏi.

“Ta là Chu Văn, người là ai?” Chu Văn hỏi ngược lại.

“Đáng tiếc.” Nam sinh không đầu không đuôi nói một câu, liền tự xách theo đao xoay người rời đi.

Chu Văn cảm giác có chút không thể hiểu được, bất quá hấn cũng lười nghĩ nhiều, dẫn theo lục camera chuẩn bị tiếp tục đi phía trước đi.

Một bên Vương Lộc lại nhìn kia nam sinh rời đi phương hướng nói: “Không nghĩ tới Phong Thu Nhạn thể nhưng cũng tới hoàng hôn học viện, phía trước như thế nào không ở đặc chiêu sinh trung gặp qua hấn?”

“Còn muốn hay không lại đi phá ký lục?” Chu Văn ở bên cạnh hỏi một câu.

Vừa rồi cái kia nam sinh hiển nhiên đã phá Hoàng Cực trước kia ghi lại, hơn nữa phá ký lục thời gian trước tiên rất nhiều, hấn là sẽ ở hai mươi giây nội, Vương Lộc thực lực tuy rằng cường đại, nhưng là muốn đem chém giết phi thiên con khi thời gian nhắc tới hai mươi giây nội, lại hiển nhiên có chút không quá khả năng.

“Còn phá cái gì ghi lại, có gia hỏa kia ở, không ai có thể đủ so với hấn càng mau.” Vương Lộc dùng một chút, giải thích nói: “Gia hỏa kia kêu Phong Thu Nhạn, ở Lạc Dương cái này địa phương, các người có lẽ chưa từng nghe qua tên của hấn, nhưng là ở chúng ta nơi đó, hấn thanh danh liền cùng các người Lạc Dương An Tĩnh không sai biệt lắm, đều là được xưng vô địch phi thiên chi kiêu tử. Truyền thuyết hấn Truyền kỳ Mệnh cách kêu khoái đao thiên vương, đồng cấp bên trong, không ai có thể đủ so với hấn đao càng mau, vừa rồi người cũng thấy, liền phi thiên con khi đều tròn không thoát hấn đao, liền có thể biết hấn đao rốt cuộc có bao nhiêu nhanh, cùng người như vậy so mau ghi lại, căn bản không có khả năng.” Vương Lộc cười khổ mà nói.

“Khoái đao thiên vương? Đây là đối khoái đao có thêm vào Mệnh cách sao?” Chu Văn tò mò hỏi.

“Hấn là đi, Mệnh cách là mỗi người bí mật, giống nhau dễ dàng sẽ không nói cho người khác, ta chỉ biết hấn Mệnh cách kêu khoái đao thiên vương, đối đao hệ có cực đại thêm vào.” Dùng một chút, Vương Lộc lại nói tiếp: “Người biết có cái chuyên môn bình trắc Mệnh cách cơ cấu đi? Phong gia liền có một vị trưởng bối ở cái kia cơ cấu công tác, hấn cấp Phong Thu Nhạn khoái đao thiên vương Mệnh cách đã làm bình trắc, truyền thuyết đến ra kết quả là S cấp thiên phú.”

“Không phải nói cái kia cơ cấu bình trắc không chuẩn sao?” Chu Văn cũng nghe nói cái kia cơ cấu, bất quá kia chỉ là một cái dân gian cơ cấu, cũng không phải Liên Bang phía chính phủ làm ra tới, sở làm bình trắc cực hạn tính rất lớn.

“Xác thật không thể nói chuẩn, bởi vì bọn họ thí nghiệm Mệnh cách tốt xấu, mà chống đỡ sức chiến đấu tăng lên nhiều ít làm đệ nhất tiêu chuẩn, cho nên thiên chiến đấu hình Mệnh cách cho điểm giống nhau đều sẽ tương đối cao, chính là trên thực tế có rất nhiều Mệnh cách đối với chiến đấu lực tăng lên tuy rằng không phải rất lớn, nhưng là lại phi thường hữu dụng. Bất quá có thể bị bọn họ bình trắc vì S cấp, khoái đao thiên vương Mệnh cách cường đại lại là không thể nghi ngờ.” Vương Lộc không có cố tình làm thấp đi cái kia cơ cấu.

“Không biết tương lai ta Mệnh cách sẽ là cái gì? Nói như vậy Mệnh cách cùng tự thân thể chất còn có tu luyện Nguyên khí quyết có quan hệ, ta thể chất không kém, luyện Nguyên khí quyết cũng không yếu, hấn là không khó đạt được một loại cường đại Mệnh cách, chỉ là không biết sẽ là cái gì chủng loại Mệnh cách, tốt nhất là chiến đấu hình Mệnh cách.” Chu Văn trong lòng có chút chờ mong chính mình Mệnh cách.

Chỉ là kia Mê Tiên kinh tán chức so giống nhau Nguyên khí quyết khó nhiều, liền tính là những cái đó thần bí nơi bia đá Nguyên khí quyết, cũng không có Mê Tiên kinh như vậy khó luyện.

“Có Phong Thu Nhận ở, phá kỷ lục là không có hy vọng, chỉ có thể nhận xui xẻo.” Vương Lộc hơi hơi có chút uể oải.

Tuy rằng nàng cũng không phải thật sự thực để ý cái này ghi lại, chính là chuẩn bị lâu như vậy, liền sắp thành công thời điểm bị người bát một chậu nước lạnh, mặc cho ai đều sẽ cảm giác có chút buồn bực.

“Muốn phá hân ghi lại kỳ thật cũng không khó.” Chu Văn nghĩ nghĩ nói.

“Người có biện pháp?” Vương Lộc ánh mắt sáng lên, nhìn Chu Văn hỏi, nàng đối với Chu Văn nói thể nhưng không có một chút hoài nghi.

“Biện pháp đến là có, bất quá này không ở công tác của ta trong phạm vi.” Chu Văn nói.

“Nói đi, người có điều kiện gì?” Vương Lộc liếc mắt một cái liền xem thấu Chu Văn tâm tư, bêu môi nói.

“Tiền, ta giúp người phá kỷ lục, người có thể ra bao nhiêu tiền?” Chu Văn chính mình vật chất rất thấp, hoa không bao nhiêu tiền, chính là hân tướng đầu tư Hoàng Cực trò chơi, này liền yêu cầu rất lớn một số tiền.

Chu Văn hiện tại không có thời gian cũng không có con đường đi kiếm tiền, chỉ có thể trước từ việc nhỏ bắt đầu làm, có thể kiếm một ít là một ít.

Giống Vương Lộc như vậy kẻ có tiền, liền tìm cái người quay phim đều có thể cấp mười lăm vạn, nghĩ đến giúp nàng phá kỷ lục, hân là sẽ không so mười lăm vạn thiếu mới đúng.

Vương Lộc nhìn từ trên xuống dưới Chu Văn hỏi: “Người có như vậy thiếu tiền sao?”

“Xác thật thực thiếu tiền.” Chu Văn gật đầu nói.

“Người tính toán lấy tiền đi làm gì? Còn thiếu bao nhiêu tiền?” Vương Lộc lại hỏi.

“Không biết thiếu bao nhiêu tiền, chúng ta trường học có cái học trường làm một khoản đi động trò chơi, ta tưởng đầu tư hân, cụ thể yêu cầu bao nhiêu tiền còn không biết, bất quá hân là yêu cầu rất nhiều.” Chu Văn cũng không có muốn đầu điểm trò chơi, hân đầu tư Hoàng Cực trò chơi, chính là muốn người khác đều biết có như vậy một cái trò chơi, biết đến người càng nhiều càng tốt.

“Người thật đúng là một cái trò chơi mê, hiện tại thời đại này, giống người như vậy trăm mê trò chơi người nhưng không nhiều lắm.” Vương Lộc nghĩ nghĩ tiếp tục nói: “Bất quá làm trò chơi loại sự tình này khả đại khả tiểu, hoa tiền nhưng nhiều nhưng thiếu, nếu các người chỉ là muốn làm một khoản đơn giản tiểu trò chơi, có cái 10-20 vạn cũng không sai biệt lắm đủ dùng, ta có thể trực tiếp cho người. Nếu các người muốn làm trò chơi khá lớn nói, liền tính ta cho người 10-20 vạn, cũng chỉ là như muối bỏ biển, không bằng các người trước làm hạng mục kế hoạch thư cho ta xem, nếu ta cảm thấy có thể, có lẽ có thể cho các người đầu tư.”

“Đầu tư sự chúng ta về sau bàn lại, giúp người phá kỷ lục tiền vẫn là trước cho đi.” Chu Văn vươn tay nói.

Vương Lộc hung hăng mở ra Chu Văn tay: “Muốn tiền có thể, kia cũng muốn chờ người trước giúp ta phá ghi lại, ta như thế nào biết người có phải hay không thật sự có thể giúp ta phá kỷ lục?”

Chu Văn không có nói cái gì nữa, cùng Vương Lộc cùng nhau ở hoa sen trong động tìm kiếm phi thiên con khi, muốn phá kỷ lục, đến trước tìm được một con phi thiên con khi mới được.

Đối với phá rớt Phong Thu Nhận ghi lại, Chu Văn vẫn là có chút nắm chắc, gần nhất một đoạn này thời gian, hân không thiếu xoát phi thiên con khi, sớm đã xoát ra kinh nghiệm, có thể nói Chu Văn là hiện tại hoàng hôn học viện nội nhất hiểu biết phi thiên con khi người.

Thượng giá cảm nghĩ

Ngày quốc tế thiếu nhi thượng giá, sẽ ở hôm nay ban đêm 12 giờ về sau tuyên bố víp chương.

Thượng giá sau đổi mới khẳng định so phía trước nhiều, nhiều ít phiếu thêm càng linh tinh nói liền không nói, đối với thích quyền sách này tiểu đồng bọn tới nói, vô luận càng nhiều ít đều là không đủ, mười hai sẽ tận lực nỗ lực, hân là sẽ không làm đại gia quá thất vọng, thích nói liền đặt mua đầu phiếu phiếu đi.

Cẩn thận tính tính, viết thư thời gian thể nhưng đã trường đến làm ta chính mình đều giặt mình nông nổi, lúc này mới kinh giác, ta đã không còn tuổi trẻ, không biết những cái đó xem qua ta lúc đầu mấy quyển thư tiểu đồng bọn, hiện tại đều thể nào?

Tốt nghiệp đại học? Hải từ đã có thể mua nước tương? Lại hoặc là đã lần thứ hai vào Cục Dân Chính?

Nghĩ vậy chút, đột nhiên cảm giác mấy năm nay không có bạch quá, ít nhất ta thư ở rất nhiều người sinh mệnh để lại dấu vết, về sau có người nhắc tới ta, liền sẽ nói mười hai tên hỗn đản kia, lãng phí ta sinh mệnh tốt đẹp nhất một đoạn thời gian, nếu không phải mười hai tên hỗn đản kia, nói không chừng ta lúc trước liền thi đậu Thanh Hoa Bắc Đại, không có mười hai tên hỗn đản kia, nói không chừng ta đi học khi liền phao không biết nhiều ít cái muội tử, cũng sẽ không đến bây giờ vẫn là độc thân.

Ta tuyệt không sẽ nói cho các người, hôm nay có hai cái thư hữu nói cho ta, bọn họ làm đối tượng, hoa thức tú ân ái, làm ta cái này đang ở nỗ lực gõ chữ lớn tuổi độc thân cầu tác giả đã chịu một vạn điểm bạo kích thương tổn, bất quá vẫn là muốn chúc phúc bọn họ.

Bị mắng tuy rằng thực khó chịu, chính là trong lòng ta lại vẫn là có chút đắc ý, ta ở các người sinh mệnh đánh hạ một cái nho nhỏ dấu vết, vô luận về sau các người là bản cùng cùng phú quý, vô luận về sau các người là quyền thế ngập trời vẫn là không có tiếng tăm gì, cái này ấn ký đều sẽ vẫn luôn tồn tại với các người nhân sinh bên trong, giống như là trên tờ giấy trắng mặc tự, vô luận nó viết đẹp cùng không, này ấn ký là như thế nào cũng tẩy không đi, trừ phi các người tính toán về lò tái tạo.

Đương có một ngày, các người nghiêng răng nghiêng lợi nói mười hai tên hỗn đản kia ô nhiễm ta thời điểm, có phải hay không còn sẽ có một tia hoài niệm đâu?

Mặc kệ như thế nào, ta ô nhiễm còn ở tiếp tục, hy vọng ở càng nhiều trên tờ giấy trắng lưu lại ta ấn ký, đánh hạ chính mình dấu vết, cũng hy vọng ta dấu vết càng ngày càng tinh mỹ, có một ngày sẽ làm các người bởi vì có được cái này dấu vết mà đắc ý, đây cũng là ta nỗ lực mục tiêu.

Nói nhiều như vậy chỉ là tưởng nói cho các người, nhìn ta thư, các người cả đời chính là người của ta, trốn là vô dụng, ngoan ngoãn nhận mệnh đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Biểu Thị

Vương Lộc kỳ thật có chút hoài nghi Chu Văn có thể hay không giúp nàng phá kỷ lục, tuy rằng Chu Văn có được một đôi Truyền kỳ cánh, thân pháp cũng thấp phần lợi hại, chính là như vậy thân pháp cùng tốc độ nếu đối thượng Phong Thu Nhận, tuyệt đối tránh không khỏi Phong Thu Nhận đao.

Khoái đao thiên vương Mệnh cách sở mang đến đao tốc, làm Phong Thu Nhận xuất đao tốc độ xa xa vượt qua cùng giai người, huống chi Chu Văn còn không có tấn chức Truyền kỳ, so Phong Thu Nhận thấp một bậc.

Cùng có được khoái đao thiên vương Mệnh cách người so mau, mặc dù là Vương Lộc chính mình cũng không có một chút nắm chắc.

“Người muốn như thế nào giúp ta? Tuy rằng cái này việc học nhiệm vụ cho phép bốn người tổ đội hoàn thành, nhưng là ta cũng không tính toán cùng người khác liên thủ, nói vậy, liên tính thượng Phong Thu Nhận cũng không có bất luận cái gì ý nghĩa.” Vương Lộc vừa đi vừa đối Chu Văn nói.

“Đội chút gặp được phi thiên con khi, ta trước biểu thị một lần, người chỉ cần nhớ kỹ ta bước đi, lấy thực lực của người, muốn ở hai mươi giây nội chém giết phi thiên con khi tuyệt không vấn đề.” Chu Văn lần trước phụ trách quay chụp Vương Lộc chiến đấu, cũng đã đối với Vương Lộc thực lực có nhất định nhận tri, cho nên mới dám nói có thể trợ giúp Vương Lộc phá kỷ lục.

“Người muốn biểu thị?” Vương Lộc đánh giá Chu Văn nói.

“Không có biện pháp, người chỉ còn lại có một lần cơ hội, chỉ dựa vào ngôn ngữ lời nói, ta sợ người nắm giữ không được yếu lĩnh.” Chu Văn nói chính là đại lời nói thật.

Hắn chém giết phi thiên con khi phương pháp, là trải qua không biết bao nhiêu lần chém giết phi thiên con khi mà được đến kinh nghiệm, mỗi một bước đều tính tới rồi cực hạn, không thể có bất luận cái gì sai lầm, mới có thể đủ đem thời gian áp súc đến ngắn nhất.

Nếu là Chu Văn chính mình ra tay, liên tính ra điểm sai lầm cũng không thành vấn đề, chính là Vương Lộc không có như vậy nhiều cùng phi thiên con khi chiến đấu kinh nghiệm, liên tính là nhìn học viện tư liệu cùng video, cũng chỉ là lý luận suông mà thôi.

Trên thực tế ngay cả học viện tư liệu, đều không có Chu Văn thiết kế phương pháp hợp lý thực dụng, rốt cuộc phi thiên con khi số lượng quá ít, căn bản không ai có cơ hội khoảnh khắc sao nhiều phi thiên con khi, tự nhiên cũng liền không khả năng đối chúng nó có quá sâu hiểu biết.

Xuyên qua vài cái hang đá, bọn họ rốt cuộc lại tìm được rồi một con phi thiên con khi, Chu Văn đang muốn muốn xông lên đi, Vương Lộc lại đột nhiên nghĩ tới cái gì, gấp giọng nói: “Đứng rồi, Liên Hoa động bị học viện phong tỏa lúc sau, ở không có cho phép dưới tình huống, học viện học sinh cũng không thể săn giết phi thiên con khi. Chúng ta ban lãnh việc học nhiệm vụ, mỗi người cũng chỉ có thể sát hai chỉ, người không phải chúng ta ban học sinh, không có nhận được cái này việc học nhiệm vụ, không thể giết phi thiên con khi.”

“Ta biết, cho nên ta cũng không có tính toán muốn sát nó.” Chu Văn hình không ngừng, người đã nhắm phía phi thiên con khi.

Lúc này đây biến thành Vương Lộc đương người quay phim, nàng cầm camera nhắm ngay Chu Văn, muốn nhìn xem Chu Văn rốt cuộc như thế nào có thể so Phong Thu Nhận càng mau chém giết phi thiên con khi.

Vương Lộc còn có một chút băn khoăn, Chu Văn sở sẽ Nguyên khí kỹ, không có khả năng cùng nàng hoàn toàn giống nhau, nếu Chu Văn sử dụng nào đó đặc thù Nguyên khí kỹ, mà nàng lại không có cùng loại Nguyên khí kỹ, như vậy liên tính Chu Văn phương pháp thật sự so Phong Thu Nhận càng mau, nàng cũng khó có thể sử dụng Chu Văn phương pháp.

Chính là thực mau Vương Lộc liền phát hiện, nàng băn khoăn hoàn toàn là dư thừa, bởi vì Chu Văn căn bản không có sử dụng Nguyên khí kỹ, cũng không có sử dụng Phổi sùng, thuần túy lấy thân thể nhắm phía phi thiên con khi.

Nếu đổi thành người khác, Vương Lộc nhất định cho rằng hắn ở tìm chết, chính là Chu Văn thực lực cùng làm người, Vương Lộc vẫn là tương đối hiểu biết, không có khả năng làm như vậy ngu xuẩn sự tình.

Điều chỉnh một chút màn ảnh, bảo đảm có thể đem Chu Văn nhất cử nhất động toàn bộ lục đi vào, mà Vương Lộc ánh mắt vẫn luôn không có rời đi Chu Văn.

Phi thiên con khi nhẹ nhàng nhếch miệng lao xuống tới, một đôi cánh lệnh nó thân hình linh hoạt dị thường, làm như ác quỷ không trung phác lạc, móng vuốt mang theo sắc bén trào mang chớp tới Chu Văn đầu.

Phi thiên con khi tốc độ so Chu Văn mau quá nhiều, chính là Chu Văn lại tựa hồ sớm có đoán trước giống nhau, hơi hơi nghiêng người né tránh trào mang đồng thời, khinh thân đến gần rồi phi thiên con khi bên trái.

Phi thiên con khi hai cánh rung lên, thân thể lạng không vận vẹo, móng vuốt lại lần nữa mang theo sắc bén trào mũi nhọn hướng Chu Văn trái tim.

Lúc này đây phi thiên con khi khoảng cách Chu Văn càng gần, trào mang cũng càng nhanh càng sắc bén, chính là Chu Văn thân thể lại là hơi hơi sùn đi, nhìn như ở không có khả năng chỉ gian, suýt xảy ra tai nạn né tránh phi thiên con khi công kích.

Vương Lộc ở một bên xem rõ ràng, Chu Văn không có sử dụng bất luận cái gì Nguyên khí kỹ, liên thân pháp loại Nguyên khí kỹ cũng chưa dùng, lấy hắn kia ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu tốc độ, giống như sân vắng tản bộ giống nhau, né tránh phi thiên con khi sở hữu sắc bén thể công.

Chu Văn cấp Vương Lộc cảm giác thấp phần cổ quái, dường như hắn mới là cường thế kia một phương, mà không phải Truyền kỳ cấp phi thiên con khi.

Chu Văn nhất cử nhất động, đều là như vậy bình tĩnh, chính là rồi lại có loại biết trước, đem phi thiên con khi đưa giỡn trong lòng bàn tay cảm giác áp bách.

Lại nói tiếp rất chậm, trên thực tế lại rất mau, gần đi qua mười giây đồng hồ tả hữu, Chu Văn thân hình xảo diệu chuyển qua phi thiên con khi sau lưng, một cái thủ đao nhẹ nhàng trầm ở phi thiên con khi sau xương sọ phía dưới một chút vị trí.

Bang!

Nhìn như vô dụng quá lớn lực lượng, chính là kia chỉ phi thiên con khi lại như là bị điện giật giống nhau, từ không trung lập tức rơi xuống dưới, ngã trên mặt đất run rẩy không có thể lập tức bò dậy.

Vương Lộc xem đôi mắt đều có chút trắng, một cái phàm thai cấp gia hỏa, gần dựa vào tự thân lực lượng cùng tốc độ, không có Nguyên khí kỹ cùng Phổi sùng trợ giúp, thế nhưng

đánh hôn mê một con Truyền kỳ cấp phi thiên con khi.

Máu chốt là hiện tại thời gian vừa mới vừa qua khỏi đi 10 giây nhiều một chút điểm, còn không đến mười một giây, Vương Lộc sợ là chính mình nói ra đi đều không có đồng học sẽ tin tưởng nằng.

“Ngươi làm như thế nào được?” Nhìn Chu Văn đi trở về tới, Vương Lộc nhìn chăm chăm hẳn hỏi.

“Nhiều xem nhiều nghiên cứu, ngươi cũng giống nhau có thể.” Chu Văn chỉ chỉ trên mặt đất còn choáng váng đứng dậy không nổi phi thiên con khi nói: “Nó chỉ là tạm thời bị ta đánh có điểm vụng, thực mau liền sẽ thanh tỉnh, chúng ta trước rồi đi nơi này lại nói. Ngươi trước tìm một chỗ, nhiều xem mấy lần ta biểu thị video, nhớ chuẩn ta đi vị cùng ra tay thời cơ, hẳn là không khó đem thời gian đề tiền hai mươi giây trong vòng. Còn có, ta vừa rồi công kích bộ vị, ngươi cuối cùng một kích thời điểm cũng muốn chuẩn xác đánh trúng nơi đó, làm được một kích bị mất mạng, nếu không liền sẽ lãng phí thời gian.”

Wương Lộc cùng Chu Văn đi vào một cái trống không hang đá, cẩn thận hang đá Chu Văn video.

“Ngươi là như thế nào nghiên cứu ra loại này đi vị cùng phi thiên con khi nhược điểm?” Vương Lộc càng xem càng cảm thấy không thể tưởng tượng, ngay cả học viện nội công lược, đều không có Chu Văn phương pháp đơn giản như vậy sâu sắc hữu hiệu.

“Ngày đó cho ngươi học hạ video, ta nhìn kỹ rất nhiều biến, nghiên cứu thật lâu, mới có hiện tại thành quả, chỉ bán ngươi mười lăm vạn không quý đi?” Chu Văn nói.

“Không quý.” Vương Lộc thực khẳng định gật đầu.

Giống như vậy kinh nghiệm, không phải dùng tiền tài có thể cân nhắc, nếu là ở chân chính trên chiến trường, như vậy kinh nghiệm là có thể bảo mệnh.

Wương Lộc dựa theo Chu Văn đi vị luyện tập hơn phân nửa tiếng đồng hồ, cũng đã thuần thục nắm giữ trong đó máu chốt, này võ học thiên phú chi cao, không phụ đặc chiêu sinh chi danh.

Sau đó Vương Lộc lại tìm được rồi kia chi phi thiên con khi, dựa theo Chu Văn phương pháp đem này chém giết, quá trình tương đương nhẹ nhàng, tuy rằng đi vị hơi chút có điểm trức trặc, bắt quả cũng có 17 giây hảo thành tích, hẳn là so Phong Thu Nhạn muốn mau một ít.

Ghi lại là phá, chính là Vương Lộc lại cao hứng không đứng dậy, người khác không biết, nằng lại rất rõ ràng, Chu Văn còn có một cái càng biến thái thành tích, chỉ là cái này thành tích sẽ không xuất hiện ở trường học ghi lại thượng mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Khí giới luyện tập

Một cái văn phòng nội, Kiều Tư Viễn cung kính đứng ở bàn làm việc trước, cúi đầu về mặt khiêm tốn.

“Ta làm ngươi tìm đồ vật tìm được rồi không có?” Một người nam nhân ngồi ở bàn làm việc mặt sau, bởi vì toàn bộ văn phòng nội chỉ có trên bàn đèn bàn mở ra, hoàn toàn thấy không rõ lắm ngồi ở chỗ tối nam nhân diện mạo, chỉ có thể nhìn đến một cái bóng lưng thân ảnh.

“Đại nhân, trừ bỏ an gia ở ngoài, có thể tìm địa phương đều tìm, không có phát hiện đại nhân ngài theo như lời đồ vật.” Kiều Tư Viễn cúi đầu cẩn thận trả lời.

“Vì cái gì không đi an gia tìm?” Nam nhân nhàn nhạt hỏi.

“Phía trước đã phái người thăm thấu tiến an gia, chính là Âu Dương Lam đem an gia kinh doanh kín không kể hở, chúng ta thăm thấu đi vào người, căn bản không cơ hội tiếp cận Âu Dương Lam bọn họ trụ địa phương, chỉ là ở trong đại viện mặt làm chút tạp sống.” Dừng một chút, Kiều Tư Viễn lại nói tiếp: “Phía trước nương truy tra Tinh đạo tiên danh nghĩa, ta cũng từng lợi dụng lệ tu thứ quá an gia thái độ, An Thiên Tả thái độ rất cường ngạnh, không màng nghị viên mặt mũi, đem lệ tu Nguyên khí hải đều cấp phế đi, muốn trực tiếp tiến an gia tìm đồ vật sợ là không dễ làm.”

“Chuyện gì đều dễ làm nói, còn muốn các ngươi làm gì?” Nam nhân lạnh lùng mà nói một câu.

“Đại nhân nói chính là, thuộc hạ lại nghĩ cách.” Kiều Tư Viễn hơi hơi hành lễ, lại nói tiếp: “Đại nhân, thuộc hạ cảm thấy, có lẽ Âu Dương giáo thụ cũng không có đem đồ vật đặt ở an gia.”

“Vì cái gì nói như vậy?” Nam nhân ngồi ở ánh đèn mặt sau, dùng cổ xưa bật lửa bạc lửa một chi thuốc lá.

“Căn cứ ta điều tra, Âu Dương giáo thụ tuy rằng cùng an gia lão gia tử là chí giao hảo hữu, chính là hẳn lại không đồng ý Âu Dương Lam gả vào an gia, năm đó bởi vì chuyện này, Âu Dương giáo thụ cùng Âu Dương Lam cơ hồ trở mặt, Âu Dương giáo thụ tự kia lúc sau, liền không có lại từng vào an gia, ngay cả An Thiên Tả cùng An Tĩnh sinh ra thời điểm, hẳn cũng không có trình diện.”

Thấy nam nhân không có phản ứng, Kiều Tư Viễn tiếp tục nói: “Cũng chính là an gia vị kia đã chết lúc sau, Âu Dương giáo thụ cùng Âu Dương Lam quan hệ mới hòa hoãn không ít, nhưng hẳn cũng chỉ là đi qua an gia vài lần, ở nơi đó dừng lại chưa bao giờ vượt qua một giờ, càng không có ngủ lại trải qua, lấy Âu Dương giáo thụ cùng an gia như vậy quan hệ, ta tưởng hẳn hẳn là sẽ không đem như vậy quan trọng đồ vật lưu tại an gia.”

“Như vậy y ngươi xem, Âu Dương sẽ đem đồ vật giấu ở nơi nào?” Nam nhân búng búng khói bụi, mới mở miệng hỏi.

“Đại nhân ngài cảm thấy, Âu Dương giáo thụ có thể hay không đem đồ vật mang ở trên người?” Kiều Tư Viễn thử thăm dò nói.

“Không có khả năng, kia đồ vật không thể tiến Dịch thứ nguyên lĩnh vực, nếu không sẽ có đại phiền toái, Âu Dương thường xuyên yêu cầu ra vào Dịch thứ nguyên lĩnh vực, hẳn sẽ không như vậy xuân, nhất định đem đồ vật giấu ở chỗ nào đó.” Nam nhân dừng một chút còn nói thêm: “Vô luận như thế nào, nhất định phải đem vật kia tìm ra, không tiếc hết thầy đại giới, an gia bên kia cũng không thể buông tha, nói không chừng bọn họ quan hệ không tốt, chỉ là Âu Dương có ý chế tạo ra tới biểu hiện giả dối.”

“Là, đại nhân.” Kiều tư đi xa lễ nói.

“Chúng ta thời gian không nhiều lắm, phải nhanh một chút đem đồ vật lấy về tới. Bên ngoài những cái đó vô tri gia hỏa, còn tưởng rằng có bỏ lớn thời gian có thể tiêu xài lãng phí, lại không biết tai nạn đã sớm lâm như lưỡi dao sắc bén giống nhau treo ở bọn họ trên cổ, tùy thời đều khả năng sẽ rơi xuống. Một khi Dị thứ nguyên linh vực cấm chế giải trừ, đến lúc đó chính là nhân loại thể giới tận thế, cho nên chúng ta cần thiết muốn đem như vậy đồ vật nắm giữ ở chính mình trong tay, tránh cho như vậy sự tình phát sinh.” Nam nhân nói nói.

“Đại nhân, kia đồ vật thật sự có như vậy quan trọng sao?” Kiều Tư Viễn hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

“Năm đó cùng nhau tiến vào thánh địa, nhưng không chỉ là sáu anh hùng kia sáu cá nhân, trên thực tế lúc ấy tiến vào thánh địa người còn có rất nhiều, chẳng qua đại đa số đều đã chết ở bên trong, mọi người cũng không biết tên của bọn họ. Nhưng là trừ bỏ sáu anh hùng ở ngoài, vẫn là có chút người tồn tại từ thánh địa trung ra tới, hơn nữa từ bên trong mang theo một ít đồ vật ra tới. Tinh đạo tiên là trong đó một cái, Âu Dương cũng là một trong số đó, Âu Dương trên tay đồ vật, là ta nhìn hẳn từ thánh địa trung mang ra tới, kia đồ vật quan hệ trọng đại, chúng ta nhất định phải nắm giữ ở chính mình trong tay.” Nam nhân nói nói.

“Đại nhân, có một việc thuộc hạ cảm thấy có chút trùng hợp, chính là lại lấy không chuẩn phương diện này có hay không cái gì vấn đề.” Kiều Tư Viễn trầm ngâm nói.

“Nói.” Nam nhân nói.

“Tinh đạo tiên phía trước bị trọng thương, chúng ta ở đuổi bắt hẳn thời điểm, hẳn đã từng trả lại đức phủ dị thường dừng lại quá gần mười phút.” Kiều Tư Viễn nói.

“Chuyện này người ở báo cáo trung đã viết qua, là cùng cái kia kêu Chu Văn thiếu niên có quan hệ đi?” Nam nhân nói.

“Đúng vậy, sau lại ta lại cẩn thận điều tra quá Chu Văn, hẳn trừ bỏ là chu lăng phong nhi tử ở ngoài, còn cùng Âu Dương giáo thụ quan hệ thực không tồi, Âu Dương giáo thụ trả lại đức phủ đương hiệu trưởng thời điểm, thường xuyên làm Chu Văn đến nhà hẳn ăn cơm, đây là mật khác học sinh thậm chí là lão sư đều không có quá đãi ngộ. Hiện tại Âu Dương Lam lại gã cho chu lăng phong, thuộc hạ cảm thấy này tựa hồ có chút quá mức trùng hợp, ta suy nghĩ, Âu Dương giáo thụ có hay không khả năng đem đồ vật giao cho Chu Văn hoặc là chu lăng phong?” Kiều Tư Viễn nói.

“Không có khả năng, kia đồ vật lực lượng không phải một cái phẩm thai cấp có thể thừa nhận, mặc dù là kiềm giữ cũng không có khả năng, Chu Văn sự tình người có thể tiếp tục điều tra, bất quá trọng tâm vẫn là muốn đặt ở an gia, có năng lực khống chế kia đồ vật, ở an gia chỉ có An Thiên Tả cùng Âu Dương Lam hai người.” Nam nhân nói nói.

“Là, thuộc hạ minh bạch.”

.....

Phong Thu Nhận tâm tình có chút không tốt lắm, nguyên bản hẳn cho rằng chính mình khẳng định có thể bắt được việc học thí nghiệm đệ nhất danh, chính là không nghĩ tới, Vương Lộc thể nhưng so với hẳn còn nhanh gần một giây thời gian.

“Không hổ là Vương Lộc, còn không có tấn chức Truyền kỳ cấp, cũng đã có được như thể năng lực.” Phong Thu Nhận xem qua Vương Lộc việc học nhiệm vụ lực tương lúc sau, cảm thấy chính mình thua không oan uống, Vương Lộc đối với đi vị lý giải cùng nắm giữ lực, đều đã tới rồi cực cao tiêu chuẩn, đây là hẳn sở khiêm khuyết.

“Chờ Vương Lộc tấn chức Truyền kỳ lúc sau, ta tất nhiên muốn cùng nàng một trận chiến, ở kia phía trước, ta còn cần càng tốt tôi luyện chính mình, làm chính mình biến càng mau càng cường.” Phong Thu Nhận bước nhanh đi tới trường học khí giới phòng huấn luyện.

Phong Thu Nhận cho rằng làm bất luận cái gì sự đều phải chuyên chú, bất luận cái gì sự đều quý với tinh, cho nên hẳn luôn luôn chỉ luyện đao pháp, yêu cầu muốn cho chính mình đao pháp càng mau càng cường, lấy đao nói bước lên thế giới đỉnh.

Cho nên đi vào khí giới phòng huấn luyện lúc sau, Phong Thu Nhận trực tiếp hướng về phun ra cầu cơ nơi luyện tập tràng đi qua, đó là nhất thích hợp hẳn luyện tập khoái đao khí giới.

Chính là đương Phong Thu Nhận đi vào phun ra cầu sân bay mà thời điểm, phát hiện đã có người chiếm dụng nơi sân ở luyện tập, không khỏi khẽ nhíu mày.

Nhìn kỹ, phát hiện chiếm dụng nơi sân người, hẳn thể nhưng còn nhận thức, chính là cái kia chém giết khắc tự Ma Hóa tướng tân sinh Chu Văn.

Phun ra cầu cơ chỉ có một đài, Phong Thu Nhận cũng không muốn lãng phí thời gian chờ đợi, cho nên hơi suy tư, liền trực tiếp đi vào nơi sân, đồng thời cầm trên giá một phen luyện tập dùng cao su luyện tập đao, sau đó hướng về Chu Văn bên kia đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Không gặp được cầu

Chu Văn cảm thấy chính mình vẫn luôn lưu tại trong ký túc xá mặt chơi game, thực lực lại vẫn luôn ở biến cường, tựa hồ có điểm quá mức đáng chú ý, cho nên tính toán ra tới hoạt động hoạt động, ít nhất để cho người khác biết, hẳn cũng là có nỗ lực tu hành.

Ở khí giới luyện tập tràng dạo qua một vòng, nguyên bản Chu Văn muốn tuyển cái đơn giản lực lượng huấn luyện khí giới, luyện một luyện chân bộ lực lượng, đôi tay còn có thể giải phóng ra tới tiếp tục chơi game.

Chính là ai biết khí giới luyện tập tràng nơi nơi đều chật ních, Chu Văn tìm một hồi lâu, mới phát hiện có như vậy một cái không luyện tập tràng.

Trước kia Chu Văn không có tiếp xúc quá phun ra cầu cơ, nhìn bên cạnh trên màn hình thao tác biểu thị, mới biết được đây là cái dạng gì một cái máy móc.

Phun ra cầu cơ liền cùng luyện tập bóng chày dùng phát bóng cơ không sai biệt lắm, đều là từ máy móc trung phun ra hình cầu, luyện tập giá đi đập những cái đó phun ra hình cầu.

Chẳng qua phun ra cầu cơ là có thể tả hữu trên dưới phạm vi lớn di động phun ra, hơn nữa dùng một lần cũng có thể phun ra nhiều hình cầu, này cùng bóng chày luyện tập cơ có chút không giống nhau.

Trên giá mặt bày rất nhiều luyện tập dùng vũ khí, đao, kiếm, côn, bổng, thương, tiên từ từ, đều là cao su chế tác mà thành.

Chu Văn tùy tay cầm một phen cái vỏ, sau đó mở ra phun ra cầu cơ, hẳn cũng lười đi xem như thế nào điều chỉnh phun ra cầu cơ khó khăn, liền trực tiếp ấn cái khởi động.

Một viên cầu từ phun ra cầu cơ ống dẫn nội phun ra mà ra, như là một phát đạn pháo bay lại đây, Chu Văn xem chuẩn khoảng cách, cảm cái vô vùng lên, nhẹ nhàng đem cầu đánh bay đi ra ngoài.

Thực mau Chu Văn liền phát hiện, phun ra cầu cơ vẫn là rất đơn giản, hẳn hoàn toàn có thể một bàn tay huy bóng chơi bóng, mặt khác một bàn tay cầm đi động chơi trò chơi.

“Như vậy rèn luyện một chút tựa hồ cũng không tồi.” Chu Văn biên chơi trò chơi biên chơi bóng, căn bản không cần dùng đôi mắt đi xem cầu, Đế Thánh giao cho hắn thánh lực, làm hắn có thể chỉ bằng thánh lực liền chuẩn xác đánh trúng hình cầu.

Hơn nữa Chu Văn phát hiện, như vậy luyện tập sử dụng Đế Thánh năng lực, đối hắn thánh lực rất có trợ giúp.

Dĩ thứ nguyên không gian nhiều mặt, có không ít Dĩ thứ nguyên không gian, đối với thị lực đều có cực đại ảnh hưởng, có đôi khi yêu cầu ở không có thị lực dưới tình huống chiến đấu, Chu Văn nguyên bản chỉ là muốn tùy tiện hoạt động một chút, luyện trong chớp lát lúc sau, cảm thấy như vậy luyện tập đến là rất có chỗ tốt.

Liền ở ngay lúc này, Phong Thu Nhận đi tới luyện tập tràng.

Phong Thu Nhận dẫn theo luyện tập đạo đi vào luyện tập tràng, thấy Chu Văn thế nhưng một bên chơi bóng một bên chơi trò chơi, không khỏi khẽ nhủ mày.

Lại nhìn thoáng qua cầu phun ra quỹ đạo cùng tốc độ, liền biết đây là thấp nhất cấp bậc khó khăn, đừng nói là hoàng hôn học viện học sinh, liền tính là một cái tu hành quá bình thường cao trung sinh, cũng có thể đủ đánh tới bay ra tới cầu.

Ở Phong Thu Nhận xem ra, Chu Văn như vậy luyện tập, quả thực chính là ở vũ nhục luyện tập này hai chữ.

Cho nên Phong Thu Nhận quyết định muốn đem Chu Văn đá ra cục, cùng với làm Chu Văn chiếm dụng lãng phí học viện tài nguyên, còn không bằng làm hắn Phong Thu Nhận nhiều luyện trong chớp lát.

Đương nhiên, Phong Thu Nhận còn khinh thường với làm cái loại này đuổi người sự, cũng không muốn như là nữ nhân giống nhau cùng Chu Văn lải nhải dài dòng nói cái gì.

Phong Thu Nhận có chính mình làm việc phương pháp, giống nam nhân giống nhau làm việc phương pháp.

Dẫn theo luyện tập đạo đi tới Chu Văn gần chỗ, Phong Thu Nhận cứ như vậy An Tĩnh mà đứng, không có bất luận cái gì động tác, đôi mắt nhìn chăm chăm phun ra cầu cơ xuất khẩu.

Phong Thu Nhận ý tưởng rất đơn giản, liền cùng đánh bóng rõ giống nhau, hắn chỉ cần cướp đi sở hữu rõ bản cầu, làm Chu Văn không gặp được cầu, như vậy Chu Văn tự nhiên liền sẽ cảm thấy không thú vị, chính mình liền sẽ rời đi.

Phong Thu Nhận có tự tin có thể cướp đi Chu Văn sở hữu cầu, làm Chu Văn liền một cái cầu cũng không gặp được.

Phanh!

Theo một tiếng phun ra sinh ra khí bạo thanh, một viên cầu bị phun tới, lấy cao tốc hướng về Chu Văn bên này bay lại đây.

“Chính là hiện tại.” Phong Thu Nhận trong lòng vừa động, trong tay nắm một đạo liền muốn chém ra đi.

Hắn có tự tin, chỉ cần chính mình huy đao, vậy không có Chu Văn chuyện gì, hắn xuất đao tốc độ không phải giống nhau học sinh có thể địch nổi, liền tính Chu Văn đứng ở phía trước ra tay trước, Phong Thu Nhận cũng có nắm chắc phát sau mà đến trước.

Chính là đương Phong Thu Nhận nâng lên trong tay luyện tập đao, muốn huy đao thời điểm, tay lại ngừng ở nơi đó, cuối cùng cũng không có có thể hoàn thành huy đao động tác, trở mắt nhìn Chu Văn dùng trong tay luyện tập bóng đem cầu đánh bay đi ra ngoài.

“Trùng hợp sao?” Phong Thu Nhận nhíu mày nhìn Chu Văn, thấy hắn vẫn như cũ đưa lưng về phía chính mình, vẫn là một bàn tay nắm bóng, một bàn tay cầm đi động ở chơi game.

Chính là vừa rồi Phong Thu Nhận muốn ra tay nháy mắt, lại cảm giác Chu Văn đứng ở một cái vừa lúc vị trí, chặn hắn sở hữu xuất đao lộ tuyến, làm hắn căn bản không có xuất đao chém về phía hình cầu cơ hội.

Giống như là bóng rõ trung đoạt rõ bản, Chu Văn đứng ở bóng rõ lạc điểm vị trí, những người khác liền tính có thể so với hắn nhảy càng cao, nhưng là bởi vì vị trí không đúng, lại cũng khó có thể cướp được cầu.

Chu Văn vừa rồi sở trạm vị trí, liền cho Phong Thu Nhận loại cảm giác này, làm hắn căn bản không có xuất đao cơ hội.

“Hắn là chỉ là một cái trùng hợp.” Phong Thu Nhận trong lòng nghĩ như vậy, ánh mắt lại lần nữa nhìn thẳng ra cầu khẩu.

Cái này phun ra cầu cơ ra cầu khẩu tổng cộng có 36 cái, chia làm sáu hàng chiếm cứ hai mươi mốt chiều dài cùng độ cao, mỗi cái ra cầu khẩu đều có thể tiểu phạm vi đi động vị trí cùng phương hướng, phát ra cầu cũng sẽ có các loại bất đồng quỹ đạo.

Bởi vì hiện tại thiết trí chính là thấp nhất khó khăn, cho nên một lần chỉ biết phun ra một viên cầu, nhưng là phun ra vị trí cùng phương hướng đều là không xác định.

Phong Thu Nhận đánh lên tinh thần, chuẩn bị muốn cướp ở Chu Văn phía trước tìm được cầu lạc điểm vị trí, làm Chu Văn cũng ném thử đánh không đến cầu tư vị.

Phanh!

Lại một viên cầu phun ra ra tới, Phong Thu Nhận xem chuẩn ra cầu phương hướng cùng vị trí, đang muốn muốn tiến lên, chính là gót chân vừa mới mới vừa nhắc tới tới, liền nhìn đến Chu Văn đã muốn chạy tới nơi đó, hắn hiện tại tái khởi bước nói, đã chậm nửa nhịp, liền tính tiến lên, cũng đã mất đi tốt nhất vị trí, tựa như vừa rồi giống nhau, không có khả năng đoạt đến quả Chu Văn.

“Người muốn chơi, ta đây liền nghiêm túc bồi người chơi đi.” Phong Thu Nhận cho rằng Chu Văn là cùng hắn so hăng hái.

Hơn nữa Chu Văn một bên chơi trò chơi một bên chơi bóng thái độ, rõ ràng là không đem hắn để vào mắt, cái này làm cho Phong Thu Nhận trong lòng cũng có chút bức bối.

Chu Văn lại không có tưởng nhiều như vậy, hắn nghe được có người liền ở bên cạnh, nhưng không biết người nọ chính là Phong Thu Nhận, cũng không biết Phong Thu Nhận muốn đuổi hắn đi, hắn còn tưởng rằng nơi này luyện tập tràng vốn dĩ liền cho phép nhiều người cùng nhau luyện tập, cho nên cũng không có để ở trong lòng, chỉ là bằng thánh lực cùng cảm giác đi đập phun ra tới cầu.

Phong Thu Nhận gia nhập, ở Chu Văn xem ra cũng là một loại luyện tập.

Di động trò chơi xoay vẫn là con kiến sào huyết phó bản, giống nhau ở nơi công cộng cùng có những người khác thời điểm, Chu Văn cũng chỉ xoay này một cái phó bản.

Lại là một cái cầu phun ra tới, Phong Thu Nhận lần này đã đánh lên hoàn toàn tinh thần, chính là ở hần vừa mới khởi bước thời điểm, lại phát hiện Chu Văn lại sớm hần một bước, vừa lúc đuổi ở hần phía trước đi tới tốt nhất lạc điểm.

Phanh!

Cầu lại bị Chu Văn đánh bay đi ra ngoài, liên tục ba cái cầu, Phong Thu Nhận liền cầu đều không có đụng tới, thậm chí liền một lần hoàn chỉnh huy đao đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 116: Như thế nào làm được?

Bắt đầu thời điểm, Phong Thu Nhận còn cố tình áp chế chính mình tốc độ, tận lực làm chính mình tốc độ bảo trì ở phạm thai cấp trực hoành cùng Chu Văn cạnh tranh.

Chính là theo thời gian trôi qua, cùng với lần lượt đoạt cầu thất lợi, Phong Thu Nhận không tự giác tăng lên tốc độ, lấy Truyền kỳ cấp tốc độ cùng Chu Văn cạnh tranh.

Kết quả lại làm Phong Thu Nhận càng ngày càng kinh hãi, Truyền kỳ cấp tốc độ vẫn như cũ vẫn là đoạt bất quá Chu Văn, cứ việc hần tốc độ xác thật so Chu Văn muốn mau rất nhiều, nhưng là bởi vì luyện tập tràng vốn dĩ cũng chỉ có hai mươi mốt như vậy khoan, Chu Văn đứng ở trung gian, tả hữu cũng chính là mười mét khoảng cách.

Khoảng cách đoan, hần tốc độ ưu thế không có cách nào hoàn toàn thể hiện ra tới.

Chính yếu còn không phải nguyên nhân này, tuy rằng cự ly ngắn tốc độ ưu thế không phải quá rõ ràng, nhưng ưu thế chính là ưu thế, bình thường dưới tình huống hần tuyệt đối có thể trước một bước chiếm cứ có lợi vị trí.

Liên tính không có biện pháp chiếm cứ có lợi vị trí, lấy hần xuất đao tốc độ, cũng có thể trước Chu Văn một bước đánh trúng cầu.

Chính là Chu Văn lại giống như có thể biết trước giống nhau, mỗi lần cầu còn không có phun ra tới, Chu Văn cũng đã bắt đầu di động, chờ Phong Thu Nhận nhìn đến cầu thời điểm lại di động cũng đã chậm, tốc độ mau một ít cũng vô dụng, cái này làm cho Phong Thu Nhận cảm giác vô cùng nghẹn khuất.

Càng làm cho Phong Thu Nhận vô pháp tiếp thu chính là, Chu Văn ở cùng hần đoạt cầu thời điểm, thế nhưng vẫn luôn ở dùng một cái tay khác chơi game.

Bắt đầu Phong Thu Nhận còn tưởng rằng Chu Văn là có ý vũ nhục hần, trên thực tế cũng không có thật sự đem tâm tư đặt ở trong trò chơi mặt.

Chính là sau lại Phong Thu Nhận phát hiện, Chu Văn thật sự ở chơi trò chơi, hần tầm mắt thậm chí đều không có từ trò chơi trên màn hình mặt rời đi quá, tựa hồ cùng hần đoạt cầu mới là tùy ý mà làm.

“Người này... Hảo cường, ...” Phong Thu Nhận cái trán đổ mồ hôi, ánh mắt nhìn chăm chăm Chu Văn bóng dáng, lúc trước coi khinh đã hoàn toàn tan thành mây khói, Chu Văn bóng dáng trong mắt tựa hồ biến cao lớn hùng tráng rất nhiều, giống như là một đồ vĩnh sẽ không bị công hãm tường thành.

Chu Văn hoàn toàn không có chú ý Phong Thu Nhận, hần chính sa vào với tân phát hiện giữa.

Để Thỉnh hoa tai mang cho hần cường đại thỉnh lực, cầu ở phun ra cầu cơ nội vận chuyển thời điểm, Chu Văn cũng đã có thể nghe rành mạch, cho nên hần có thể so Phong Thu Nhận sớm một bước biết cái nào ra cầu khẩu sẽ phun ra cầu, cũng có thể đủ trước tiên biết cầu quỹ đạo cùng lạc điểm.

Nhưng này cũng không phải làm Chu Văn kinh hi phát hiện, chân chính làm Chu Văn kinh hi chính là hần tư duy.

Chu Văn là một cái đặc biệt chuyên chú người, trước kia vô luận hần làm chuyện gì, đều có thể đủ chuyên tâm nhất trí, không bị bất luận cái gì ngoại vật sở nhiễu, cho nên có đôi khi thoát nhìn người sẽ có vẻ ngốc ngốc, người khác nói cái gì hảo giống hần đều không có phản ứng giống nhau.

Kỳ thật kia không phải bởi vì Chu Văn ngốc, mà là bởi vì hần quá chuyên tâm, căn bản không nghe được người khác ở đối hần nói cái gì.

Hiện tại Chu Văn phát hiện, hần làm việc thời điểm giống nhau có thể chuyên tâm, chính là đang chuyên tâm đồng thời, tựa hồ lại có thể đồng thời xử lý cái khác sự tình, loại cảm giác này rất khó nói rõ ràng.

Nếu ngạn muốn so sánh nói, có thể đem Chu Văn tư duy so sánh thành máy tính xử lý khí, trước kia Chu Văn đại não là đơn hạch xử lý khí, mà hiện tại lại là song hạch, có thể đồng thời xử lý càng nhiều trình tự.

Đương nhiên, này chỉ là một loại so sánh, cũng không chuẩn xác, bất quá Chu Văn hiện tại xác thật có thể một bên chơi trò chơi một bên đánh trúng sở hữu cầu, giữa hai bên tựa hồ cũng không có sinh ra tư duy quấy nhiễu.

Chu Văn đồng thời cũng nhạy bén phát hiện, ở hần đồng thời chơi trò chơi cùng chơi bóng thời điểm, Mê Tiên kinh vận chuyển liền sẽ đặc biệt mau, so ngày thường tự quay nhanh gấp đôi không ngừng.

“Xem ra này hần là Mê Tiên kinh công hiệu.” Chu Văn càng ngày càng cảm thấy Mê Tiên kinh lai lịch không giống tầm thường, chỉ là hần không nghĩ ra, vì cái gì Tĩnh đạo tiên sẽ đem như vậy cường đại Nguyên khí quyết bạch bạch đưa cho hần, chỉ dùng xem hần thuận mắt tới giải thích, tựa hồ có điểm không thể nào nói nổi.

Chu Văn không biết Mê Tiên kinh lai lịch, tự nhiên không biết Mê Tiên kinh đáng sợ, nếu không phải hần tính thần chuyên chú năng lực thiên phú dị bẩm, sợ là đã sớm bị Mê Tiên kinh cấp hại chết, liên tính bắt từ cũng sẽ diễn mất.

Liên tính là hiện tại, Chu Văn ban đêm ngủ thời điểm, vẫn là vẫn luôn sẽ có cái loại này nói nhỏ thanh âm suốt đêm ở bên tai quanh quẩn, đổi thành người bình thường, rất khó vẫn luôn chịu đựng loại này quấy rầy, liên tính không diễn rồi, tính tình cũng sẽ biến đặc biệt táo bạo, mà Chu Văn lại không có.

Chu Văn sa vào với tấn phát hiện cùng luyện tập dùng thánh lực chiến đấu khoải cảm giữa, Phong Thu Nhận sắc mặt lại là càng ngày càng khó coi.

Hắn đã dùng hết toàn lực, lại vẫn như cũ vẫn là đoạt bất quá Chu Văn, tuy rằng triệu hồi ra Phôi sùng liên có cơ hội chiến thắng Chu Văn, chính là Phong Thu Nhận nội tâm kiêu ngạo lại làm hắn không có làm như vậy, vẫn như cũ chỉ dựa vào thân thể của mình năng lực cùng Chu Văn cạnh tranh.

Chờ Chu Văn cảm thấy hôm nay luyện tập đã đủ rồi, dừng lại nghỉ ngơi, chuẩn bị phải đi về thời điểm, lúc này mới quay đầu tới nhìn Phong Thu Nhận liếc mắt một cái.

Này vừa thấy dưới, không khỏi nao nao.

Hắn nhận ra Phong Thu Nhận, chỉ là Phong Thu Nhận hiện tại bộ dáng cùng phía trước rất là bất đồng, hiện tại Phong Thu Nhận đầy người đỏ mồ hôi, vẫn luôn không ngừng thở hổn hển, đôi mắt nhìn Chu Văn, như là con thỏ đôi mắt giống nhau hồng hồng, dường như tùy thời đều sẽ chọn người mà phệ giống nhau, thiếu chút nữa đem Chu Văn hoảng sợ.

Phong Thu Nhận không phải thật sự mệt, mà là áp lực tâm lý thật sự quá lớn, lấy hắn Truyền kỳ cấp thân thể tổ chất, thể nhưng bại cho một cái phạm thai cấp, lại còn có bại thảm như vậy, ở Chu Văn một bàn tay còn ở chơi game dưới tình huống, hắn đều không có có thể cướp được một cái cầu, cái loại này áp lực tâm lý là người ngoài sở vô pháp tưởng tượng.

Nếu không phải Phong Thu Nhận tâm chí kiên nghị, đổi thành một cái khác tâm chí kém một chút người, nói không chừng đã sớm đã tin tưởng hồng mắt.

Phong Thu Nhận càng là muốn thắng, liền càng là áp lực tâm lý đại, tâm lý thượng mỗi một vượt xa quá thân thể mỗi một.

“Người làm như thế nào được?” Đương Chu Văn cho rằng Phong Thu Nhận sẽ nhào lên tới cắn hắn thời điểm, Phong Thu Nhận nhìn chăm chăm Chu Văn đột nhiên mở miệng hỏi.

“Cái gì như thế nào làm được?” Chu Văn nao nao.

“Vì cái gì người có thể không ở xem cầu dưới tình huống liền trước tiên dự phán đến cầu lạc điểm?” Phong Thu Nhận hỏi ra chính mình trong lòng nghi hoặc.

Hắn cái gì đều so Chu Văn cường, lại duy độc thua ở điểm này mặt trên.

“Bối vì cái này.” Chu Văn chỉ chỉ chính mình lỗ tai, sau đó xách lên đặt ở trên ghế áo khoác xoay người liền rời đi.

Chu Văn chỉ chính là chính mình trên lỗ tai Đế Thánh hoa tai, mà Phong Thu Nhận hiển nhiên hiểu làm Chu Văn ý tứ, hắn cho rằng Chu Văn chỉ liền lỗ tai, nháy mắt nếu có điều ngộ, làm bầm lâu bầu nói: “Thì ra là thế, nguyên lai hắn cũng không phải thật sự ở chơi trò chơi, mà là mượn trò chơi dò đi chính mình tầm mắt, chỉ dùng lỗ tai đi nghe cầu, nguyên lai là cái dạng này rèn luyện phương pháp, xem ra ngoại giới truyền thuyết hắn là một cái trò chơi trạch nam, sự thật lại phi như thế, hắn so bất luận kẻ nào đều càng thêm nỗ lực, chơi game cũng là một loại tu hành.”

Thực hiện nhiên Phong Thu Nhận hiểu làm Chu Văn, trên thực tế chơi game mới là Chu Văn chủ yếu mục đích, luyện tập thánh lực chỉ là thuận tiện mà thôi.

“Chu Văn, chờ một chút.” Mắt thấy Chu Văn đã đi ra luyện tập tràng, Phong Thu Nhận đột nhiên như ở trong mộng mới tỉnh dường như đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Tỉnh Ngươi Khi Ta Giáo Luyện

“Đồng học, có chuyện gì sao?” Thấy Phong Thu Nhận đuổi theo, Chu Văn chỉ có thể dừng lại bước chân, quay đầu tới nhìn Phong Thu Nhận hỏi.

Phong Thu Nhận nhìn chăm chăm Chu Văn gần từng chữ một nói: “Ta muốn mời ngươi cho ta tư nhân giáo luyện, ta vì lượng thân định chế huấn luyện kế hoạch.”

“Ngươi làm ta đương ngươi tư nhân giáo luyện?” Chu Văn chỉ vào cái mũi của mình, có chút kinh ngạc hỏi.

Hắn nhưng không cho rằng chính mình có cái gì định chế huấn luyện kế hoạch thiên phú, chính hắn kế hoạch cũng cũng chỉ có chơi game chơi game lại chơi game.

“Làm ơn tất không cần cự tuyệt, nếu ngươi có điều kiện gì cứ việc đề, tiền không là vấn đề.” Phong Thu Nhận rất là thành khẩn.

Chu Văn đã hé miệng chuẩn bị cự tuyệt, chính là nghe được “Tiền không là vấn đề” này năm chữ, vừa mới tới rồi bên miệng nói lại nuốt trở vào.

“Ngươi xác định muốn cho ta đương ngươi tư nhân giáo luyện, giúp ngươi định chế huấn luyện kế hoạch sao? Ta chỉ là một cái phạm thai cấp học sinh mà thôi.” Chu Văn nhìn Phong Thu Nhận lại xác nhận một lần.

“Cấp bậc không là vấn đề, ta chỉ muốn biết huấn luyện của ngươi phương pháp, nếu ngươi cảm thấy phiền phức, cũng không cần cố tình an bài, chỉ cần làm ta và ngươi cùng nhau huấn luyện là được, ngươi làm cái gì huấn luyện, ta đều làm theo một lần.” Phong Thu Nhận thực nghiêm túc mà nói.

Phong Thu Nhận hiển nhiên là hiểu làm Chu Văn, cho rằng có thể nghĩ ra thánh lực huấn luyện đã kích pháp Chu Văn, nhất định thực am hiểu định chế nhằm vào huấn luyện kế hoạch, cho nên mới sẽ muốn thỉnh Chu Văn làm chính mình tư nhân giáo luyện.

Hắn muốn biết, Chu Văn như vậy trình độ, rốt cuộc là như thế nào huấn luyện ra, có lẽ sẽ đối hắn tu hành cũng có điều trợ giúp, làm hắn có thể đột phá gần nhất bình cảnh.

“Ta chính là thực quý.” Chu Văn không có tưởng nhiều như vậy, đã có đưa tới cửa kiếm tiền cơ hội, tựa hồ không có không kiếm đạo lý.

“Ta ấn thị trường thượng quý nhất tư nhân giáo luyện giờ dạy học phí chỉ trả cho ngươi, có thể nguyệt kết, cũng có thể ấn giờ dạy học kết toán, nếu ngươi có cái khác yêu cầu, hiện tại liền có thể nói.” Phong Thu Nhận nói.

“Vẫn là ấn giờ dạy học kết đi, một tiết khóa kết toán một lần.” Chu Văn nghĩ nghĩ, dường như chính mình cũng không có gì có thể giáo, trước giáo một tiết khóa thử xem xem, nếu thật sự không được, cũng không thể vẫn luôn hờ hững gia tiền, giáo một tiết khóa liền tính.

“Hào.” Phong Thu Nhận thập phần sáng khoải đáp ứng rồi xuống dưới, hơn nữa trực tiếp xoay một tiết khóa giờ dạy học phí cấp Chu Văn, sau đó gấp không chờ nổi hỏi: “Giáo luyện, chúng ta đệ nhất trích nội dung chính làm cái gì huấn luyện?”

Chu Văn nghĩ nghĩ nói: “Người luyện chính là đao pháp đúng không?”

“Đúng vậy, ta luyện chính là cực hạn khoái đao, theo đuổi cực hạn tốc độ.” Phong Thu Nhận về mặt chờ mong nhìn Chu Văn, hy vọng Chu Văn có thể cho hắn định chế một ít đặc thù huấn luyện phương pháp, làm hắn có thể có điều đột phá.

Chu Văn nghe vậy trầm tư, suy nghĩ một hồi lâu, hắn đột nhiên phát hiện chính mình căn bản không hiểu đao pháp, cũng không có luyện qua đao pháp, hắn cùng đao duy nhất quan hệ chính là trầm tĩnh đao.

Chính là trầm tĩnh đao là một loại đao khí loại Nguyên khí kỹ, căn bản không có gì chiêu thuật đáng nói, trực tiếp ngạnh mới vừa liền xong việc, cũng không cần tu luyện.

Suy nghĩ nửa ngày, Chu Văn cũng không có nghĩ ra được hắn là như thế nào cấp Phong Thu Nhận định chế tu luyện kế hoạch.

Đột nhiên, Chu Văn trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ tới Hồ Lao quan khắc tự Ma Hóa tướng.

Khắc tự Ma Hóa tướng có ba loại bất đồng loại hình, đao tự Ma Hóa tướng trầm tĩnh đao lại mau lại tàn nhẫn, chính là lại chỉ có thể khắc chế bổ tự Ma Hóa tướng, đối với quyền tự Ma Hóa tướng lại không có tác dụng gì,

Khoái đao tuy rằng cường, nhưng cũng có có thể khắc chế khoái đao phương pháp.

“Dù sao ta cũng không hiểu đao pháp, khiến cho Phong Thu Nhận làm theo cách trái ngược đi luyện đao, đến lúc đó Phong Thu Nhận luyện cảm thấy không thích hợp, hắn là liền sẽ không lại đến tìm ta.” Chu Văn thấy Phong Thu Nhận đưa tiền thập phần sáng khoái, làm người cũng không tệ lắm, cũng không nghĩ lại hồ hắc.

“Phong Thu Nhận, người có hay không nghe nói qua dương cực sinh âm đ*o lý?” Chu Văn nhìn Phong Thu Nhận hỏi.

“Người là nói vật cực tất phản đi?” Phong Thu Nhận nghĩ nghĩ nói.

“Ý tứ không sai biệt lắm, cổ sự có văn, đại trí giả ngu, lù khù vác cái lu chạy, một sự kiện làm được cực hạn lúc sau, liền khả năng sẽ xuất hiện tương phản hiệu quả, người luyện chính là khoái đao, như vậy nếu có một ngày, người xuất đao thời điểm sẽ có chậm cảm giác, như vậy người đao pháp có lẽ liền có thể càng tiến thêm một bước.” Chu Văn thuận miệng như vậy vừa nói, chỉ là muốn ứng phó xong lúc này đây, làm Phong Thu Nhận về sau đều không cần lại đến tìm hắn.

“Như vậy ta muốn như thế nào đi huấn luyện, mới có thể đủ đạt tới chậm đao cảnh giới đâu?” Phong Thu Nhận lại đem Chu Văn nói thật sự, thập phần nghiêm túc hỏi.

“Có một số việc, người yêu cầu chính mình đi ngộ, người khác giảng lại hảo, kia cũng là người khác hiểu được, chỉ có chính mình lý giải ngộ ra đồ vật, mới là chính mình. Phương hướng đã cho người nói rõ, cụ thể hắn là như thế nào làm, người yêu cầu chính mình suy nghĩ đi lĩnh ngộ.” Chu Văn tuy rằng là ở lừa gạt Phong Thu Nhận, nhưng là theo như lời những lời này, đến thật là chính hắn một ít lý giải cùng hiểu được, đều không phải là thuần túy bậy bạ.

Thật vất vả đuổi đi Phong Thu Nhận, Chu Văn chạy một mạch trở lại chính mình ký túc xá, thoải mái nằm ở trên giường, lấy ra thần bí di động.

Có lẽ là vận khí tới, Chu Văn lúc này đây ở xoát Liên Hoa động thời điểm, tuy rằng không có xoát đến cửu đoạn Long Môn phi thiên thuật, chính là lại xoát ra một con phi thiên con khi trùng phối sùng.

Phi thiên thứ: Truyền kỳ cấp.

Mệnh cách: Không chỉ sùng.

Lực lượng: 15.

Tốc độ: 18.

Thân thể: 15.

Nguyên khí: 14.

Thiên phú kỹ năng: Long Môn phi thiên thuật.

Cộng sinh trạng thái: Cánh.

Phi thiên con khi thuộc tính rõ ràng so ra kém Ngân Dực phi kiến, Chu Văn trực tiếp đem trùng phối sùng đương đồ ăn nuốt cho Đế Thỉnh.

Trước kia Đế Thỉnh ăn trùng phối sùng lúc sau đều không có cái gì phản ứng, chính là lúc này đây nuốt trùng phối sùng lúc sau, thể nhưng xuất hiện hệ thống nhắc nhở.

“Đế Thỉnh đạt tới tiến hóa yêu cầu, bắt đầu tiến hóa.”

Chu Văn chỉ thấy trên màn hình di động mặt xuất hiện Đế Thỉnh bản thể, đó là một con khi lông vàng bộ dáng tiểu thú, lúc này Đế Thỉnh toàn thân kim quang lộng lẫy, phảng phất là kim thân phật tượng giống nhau, diệu người không mở ra được đôi mắt, thực mau toàn bộ màn hình đã bị kim quang chiếm.

“Nuôi nấng lâu như vậy, rốt cuộc muốn tiến hóa.” Chu Văn trong lòng vui mừng.

Phản thai cấp Đế Thỉnh tác dụng không phải quá lớn, tấn chức Truyền kỳ cấp lúc sau liền không giống nhau, tất nhiên sẽ có trọng dụng.

Qua một hồi lâu, trên màn hình kim quang mới dần dần thu liễm, cuối cùng hoàn toàn biến mất, hiển lộ ra Đế Thỉnh chân dung, đồng thời trên màn hình di động mặt lại nhảy ra một cái hệ thống nhắc nhở: “Đế Thỉnh tiến hóa hoàn thành.”

Chính là Chu Văn xem Đế Thỉnh bộ dáng, tựa hồ cũng không có quá lớn biến hóa, vẫn như cũ là nho nhỏ thân mình, chỉ so ngón tay lớn hơn một chút, toàn thân một thân kim mao, một đôi mắt cũng là kim quang lập loè.

“Không đúng, vẫn là có chút không giống nhau.” Chu Văn phát hiện Đế Thỉnh xác thật có chút không giống nhau, nó nguyên bản cùng bình thường khi lông vàng giống nhau, đều chỉ có một đôi lỗ tai, chính là hiện tại nó rồi lại nhiều một đôi lỗ tai, thể nhưng biến thành bốn con nhĩ.

Bất quá nó lỗ tai thập phần tiểu xảo, một bên hai chỉ lỗ tai chính tề sắp hàng ở đầu hai sườn, thoạt nhìn đến là một chút cũng không khó coi, không nhìn kỹ căn bản sẽ không chú ý tới nó

có bốn con lỗ tai.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Nhĩ Mục Thông Thiên

Đế Thỉnh: Truyền kỳ (Có thể tiến hóa).

Mệnh cách: Nhĩ Mục Thông Thiên.

Lực lượng: 21.

Tốc độ: 21.

Thân thể: 21.

Nguyên khí: 21.

Thiên phú kỹ năng: Đế Thỉnh, bắt hủ kim thân, trừ tà, chín cực.

Cộng sinh trạng thái: Hoa tai.

Chu Văn trước kia chỉ biết Truyền kỳ cấp thuộc tính hạn mức cao nhất là 18, sau lại chính mình có biến dị hoa sen kiến cùng Ngân Dục phi kiến, mới biết được 18 không phải cực hạn, khả vậy chưa bao giờ gặp qua 21 điểm.

“Thần thoại sinh vật chính là không giống bình thường, liên tính còn không có tiến hóa đến Thần thoại cấp, thuộc tính cũng không phải giống nhau Phổ sùng có thể bằng được, chỉ là không biết này Nhĩ Mục Thông Thiên Mệnh cách, cụ thể có cái dạng nào tác dụng.” Chu Văn cẩn thận quan khán Đế Thỉnh tư liệu, lại chỉ nhìn đến Nhĩ Mục Thông Thiên bốn chữ chú giải là “Lấy nhĩ đại mục, nhìn trộm thiên địa” tám chữ.

Đem Đế Thỉnh triệu hồi ra tới, nó vẫn như cũ là như vậy tiểu xảo là lướt bộ đáng, toàn thân kim quang lộng lẫy, phảng phất là hoàng kim điêu khắc mà thành khi lông vàng tác phẩm nghệ thuật.

Chỉ từ bề ngoài thoát nhìn, chút nào không cảm giác được nó cường đại, đồng dạng là Truyền kỳ cấp biến dị xương khô kiến, thoát nhìn so nó cường đại không biết nhiều ít lần.

Làm Đế Thỉnh hóa thành hoa tai dừng ở nhĩ thượng, Chu Văn nhắm mắt lại dụng tâm cảm thụ, tức khắc cảm giác được Đế Thỉnh hoa tai mang cho hắn thính lực thêm vào, so trước kia cường không biết nhiều ít lần.

Hắn tuy rằng nhắm mắt lại, chính là bốn phía hết thấy hình ảnh lại đều tựa như hình nổi giống nhau hiện lên với trong óc bên trong, thật giống như Chu Văn vẫn là có thể nhìn đến chung quanh hết thấy, duy nhất bất đồng là, hắn dùng đôi mắt có thể nhìn đến thế giới là có chứa sắc thái, mà hiện tại trong đầu sở hiện lên hình nổi lại là hắc bạch.

Chu Văn biết hắn cũng không có thật sự nhìn đến, đây là Đế Thỉnh hoa tai nghe âm năng lực.

Nguyên bản Chu Văn cho rằng, liên tính thính lực lại lợi hại, cũng không có khả năng nghe được yên lặng bất động vật thể, chính là hiện tại hắn lại biết, chính mình trước kia ý tưởng là sai lầm.

Bất luận cái gì vật thể đều không phải độc lập tồn tại, tuy rằng những cái đó vật thể bản thân là yên lặng bất động, chính là cái khác vật chất di động, đồng dạng sẽ đối bọn họ sinh ra ảnh hưởng, chỉ cần thính lực cũng đủ cường đại, giống nhau có thể lấy nhĩ đại mục nhìn đến yên lặng vật thể.

Không khí lưu động, thanh âm truyền sóng, ở dụng chạm đến yên lặng vật thể khi, đều sẽ sinh ra phản hồi, người bình thường nghe không được loại này phản hồi, Đế Thỉnh hoa tai lại có thể cho Chu Văn nghe rành mạch, hơn nữa ở Chu Văn trong đầu xây dựng ra hình nổi, làm Chu Văn giống như tận mắt nhìn thấy giống nhau, thậm chí so Chu Văn mở to mắt thời điểm có thể nhìn đến đồ vật càng nhiều.

Hai mươi mốt trong vòng, cho dù có chú trọng ngại vật ngăn cản, Chu Văn vẫn như cũ có thể lấy nhĩ đại mục nhìn đến tường mặt sau hết thấy, giống như có được thấu thị năng lực giống nhau, trừ bỏ nhìn không thấy nhan sắc, cái khác đều cùng bình thường thị giác vô dị.

Tại đây quý dị thính lực dưới, Chu Văn đem hai bên trái phải tiểu lâu bên trong đều có thể đủ nghe rành mạch, tiểu lâu nội cách âm trang bị đối hắn hoàn toàn không có tác dụng.

Vương Lộc không ở tiểu lâu nội, mặt khác một bên An Tĩnh vừa lúc ở tới gần Chu Văn tiểu lâu bên này giữa phòng ngủ, Chu Văn cũng không có rình coi dục, đang chuẩn bị muốn thu hồi thính lực thời điểm, lại nghe đến An Tĩnh nói: “Chu Văn vẫn là không có luyện Xạ Nhật quyết, chẳng lẽ ta lần đó đánh bại hắn, đối hắn thương tổn thật sự như vậy đại? Ta có phải hay không thật sự làm có chút quá phận?”

Chu Văn nao nao, nếu không phải xem rành mạch, người nói chuyện chính là An Tĩnh, hắn còn tưởng rằng chính mình nghe lầm.

An Tĩnh cho hắn ấn tượng, vẫn luôn là cao ngạo lãnh đạm, tựa hồ là cao cao tại thượng miệt thị hết thấy, nói như vậy thật sự rất khó tưởng tượng là từ An Tĩnh trong miệng nói ra.

Chu Văn không khỏi có chút tò mò, muốn nghe một chút An Tĩnh còn sẽ nói cái gì, liền không có thu hồi Đế Thỉnh hoa tai, tiếp tục nghe cách vách động tĩnh.

Ngày thường thoát nhìn cao ngạo lạnh nhạt An Tĩnh, lúc này ôm một cái tiểu hùng búp bê vài ngồi ở trên giường, làm như ở đối tiểu hùng nói chuyện: “Ta không có thật sự muốn thương tổn hắn, chỉ là muốn chứng minh chính mình, chỉ là muốn làm ông ngoại biết, mẹ mẹ lúc trước lựa chọn không sai, nàng hài tử là ưu tú nhất, so ông ngoại trong miệng thiên tài càng ưu tú. Ta biết Chu Văn là vô tội, chuyện này cùng hắn không có gì quan hệ, chính là trừ bỏ đánh bại hắn, ta không có biện pháp khác có thể hướng ra phía ngoài công chứng minh chính mình so với hắn càng ưu tú, ta thật sự không phải cố ý đã kích hắn.”

“Tiểu hùng, người nói ta muốn như thế nào làm, mới có thể đủ làm hắn một lần nữa tỉnh lại lên?” An Tĩnh dừng một chút, lại bổ sung nói: “Ta cũng không phải quan tâm hắn, chỉ là bởi vì nếu hắn không thể đủ tỉnh lại lên tấn chức Truyền kỳ cấp, ta liên tính đánh bại hắn cũng không có bất luận cái gì ý nghĩa. Vẫn là không thể hướng ra phía ngoài công chứng minh, ta so với hắn càng ưu tú. Cho nên, ta muốn trước trợ giúp hắn một lần nữa tạo tự tin, làm hắn tấn chức Truyền kỳ, đương hắn trạng thái đạt tới đỉnh là lúc lại đánh bại hắn, như vậy mới có thể

đủ làm ông ngoại biết, hần nữ nhi sinh ra hài tử mới là ưu tú nhất, ta mẹ lúc trước gả cho ta ba quyết định cũng là chính xác.”

Chu Văn nghe đến đó, liền không có lại nghe đi xuống, thu hồi Đế Thánh hoa tai.

Hần hiện tại cuối cùng biết, vì cái gì An Tĩnh sẽ nhắm vào hắn, nguyên lai cũng không phải bởi vì chu lăng phong cùng Âu Dương Lam kết hợp, cũng không phải đơn thuần bởi vì kia một cái đặc thù thể chất danh ngạch.

Bất quá Chu Văn cũng không quan tâm An Tĩnh là vì cái gì mới cùng hắn không qua được, hắn chỉ hy vọng về sau An Tĩnh không cần lại đến quấy rầy chính mình liền hảo, đại gia nước giếng không phạm nước sông, mới là Chu Văn theo đuổi lý tưởng trạng thái.

Hiện tại Chu Văn chỉ nghĩ an An Tĩnh tình chơi game, cái khác sự tình càng ít càng tốt.

Giống thường lui tới giống nhau, trước đem sở hữu phó bản tiểu Boss đều xoát một lần, sau đó lại đi Hòa Thần đài nhớ Cô Hoàng kinh, vừa mới xoát đến lần thứ hai thời điểm, chuông cửa thanh liền vang lên.

Chu Văn mở cửa, thấy là hảo chút thiên không có gặp mặt Lý Huyền tới.

Lý Huyền trên mặt tràn đầy đắc ý chỉ sắc, vừa vào cửa liền vỗ Chu Văn bả vai nói: “Tiểu quý, về sau ở trong học viện có ca ca ta che chở người, ai dám khi dễ người liền báo ca ca tên.”

“Người không phát sốt đi?” Chu Văn mở ra Lý Huyền tay, ở trên sờ pha ngồi xuống, cấp chính mình đổ một ly bổ huyết trà chậm rãi uống.

Lý Huyền đắc ý dào dạt ở Chu Văn bên cạnh ngồi xuống, ôm Chu Văn bả vai, áp lực nội tâm hưng phấn, cổ tình thấp giọng nói: “Lão Chu, liền ở ngày hôm qua, ca ca ta rốt cuộc thành công tấn chức Truyền kỳ, người đoán xem ca Truyền kỳ Mệnh cách là cái gì?”

“Không đoán, không có hứng thú.” Chu Văn lo chính mình uống bổ huyết trà nói.

Lý Huyền lại vẫn như cũ hưng phấn mà nói: “Xem người cũng đoán không được, ca ca không ngại nói cho người, ca Truyền kỳ Mệnh cách kêu bắt hủ chiến thần, ngư không ngư bức? Nghe tên liền biết đó là tặc thiên ngư bức Mệnh cách, không phải ta thôi, này Mệnh cách quả thực chính là vô địch, đó chính là bắt từ chi thân, vô thượng bá thể. Giống cái gì dương liệt chỉ lưu, ca ca ta liền đứng ở nơi đó không hoàn thủ mặc hắn đánh, một chết hắn cũng dao động không được ca vĩ ngạn đáng người. ....”

Lý Huyền nói đến hưng phấn chỗ, trực tiếp đứng lên nhảy tới trên sờ pha mặt, bày ra một cái ngạo thị thiên hạ tư thế, trong ánh mắt mang theo khinh thường, rất có miệt thị thiên hạ quần hùng ý tứ.

Nhưng hắn lời này vừa mới nói xong, đã bị ghé vào trên sờ pha ngũ linh dương một chân đạp đi xuống.

Linh dương đã đem sờ pha trở thành nó giường, Lý Huyền cũng dám ăn mặc giày ở nó trên giường nhảy, linh dương lại sao có thể cho hắn sắc mặt tốt.

Phanh!

Lý Huyền bị linh dương một chân đá phiến trên mặt đất, xương ngực đều sụp đổ đi xuống hình thành một cái đê hình, ngã trên mặt đất, trong miệng máu tươi cuồn cuộn phun mà ra.

“Nó... Nó không phải một con linh dương sao?” Lý Huyền quỳ rạp trên mặt đất, kinh hãi mà nhìn kia chỉ lười biếng linh dương, vẻ mặt không thể tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Tử Vi Cung

Lý Huyền vẫn luôn cho rằng, linh dương chính là Lão Quân son hạ lưng chừng núi biến dị động vật, chính là vừa rồi kia một chân lực lượng, lại làm hắn thanh tỉnh nhận thức đến, linh dương chẳng những là Dị thứ nguyên sinh vật, hơn nữa vẫn là phi thường cao cấp Dị thứ nguyên sinh vật.

Hắn bắt hủ chiến thần Mệnh cách, đối với thân thể thêm vào cực đại, nói đúng không chết bất diệt bá thể có chút quá phận, nhưng là bình thường Truyền kỳ cấp, muốn thương hắn cũng không dễ dàng.

Linh dương tùy ý như vậy một chân, liền đem hắn đánh thành trọng thương, này đã vượt qua Truyền kỳ cấp lực lượng phạm trù, mười có tám chín là Sử thi cấp khủng bố tồn tại.

“Ta đưa người đi bệnh viện.” Chu Văn cũng bị hoảng sợ, linh dương tuy rằng vẫn luôn ở hắn nơi này chết ăn vạ không đi, còn ăn bá vương cơm, chính là cũng không có thương tổn quá hắn.

Hiện tại đột nhiên một chân đem vừa mới tấn chức Truyền kỳ Lý Huyền cấp đá thành trọng thương, cũng làm Chu Văn chứng thực hắn phía trước suy đoán, này chỉ linh dương quả nhiên có được thực lực khủng bố.

“Không cần, như vậy một chút tiểu thương với ta mà nói không tính cái gì, bắt hủ chiến thần Mệnh cách không phải nói không.” Lý Huyền lại là lắc đầu, chính mình ấn bàn trà miễn cưỡng đứng lên.

Bắt đầu Lý Huyền còn làm như chịu đựng thật lớn thống khổ, liền hô hấp đều tựa hồ thống khổ khó nhin, sắc mặt cũng tái nhợt đáng sợ.

Chính là Lý Huyền hít sâu mấy hơi thở lúc sau, sắc mặt thể nhưng dần dần chuyển biến tốt đẹp một ít, ngực bị đá thương tựa hồ cũng ở dần dần chuyển biến tốt đẹp.

“Bắt hủ chiến thần Mệnh cách có được cường đại tự mình khôi phục năng lực, chỉ cần ta còn có một hơi không có chết, thương thể liền có thể chậm rãi khôi phục.” Lý Huyền còn không quên thời phồng chính mình Mệnh cách.

“Người này xử nam chiến thần Mệnh cách thật đúng là khá tốt dùng.” Chu Văn hơi hơi có chút kinh ngạc, như vậy Mệnh cách thật đúng là lợi hại, quả thực là bảo mệnh thần kỳ.

“Cái gì xử nam chiến thần... Là bắt hủ chiến thần... Khụ khụ. ....” Lý Huyền quá kích động, khẽ động nội thương, lại khụ ra không ít huyết.

“Xem ra người tự mình khôi phục năng lực không có nhanh như vậy là có thể đủ khôi phục, ta còn là trước mang người đi bệnh viện đi.” Chu Văn đỡ Lý Huyền đi ra ngoài.

Lý Huyền vốn dĩ tưởng nói không cần, chính là nhìn thoáng qua nằm ở trên sofa nhìn chăm chăm hẳn xem linh dương, tức khắc đánh cái giạt mình, sức cổ ra Chu Văn ký túc xá.

“Kia con dê là chuyện như thế nào? Nó không phải lão trên Quần Sơn biến dị động vật sao?” Ở Chu Văn nâng hạ ra tiểu lâu, Lý Huyền lúc này mới dè dặt thanh âm hỏi.

“Ta cũng không rõ lắm, nó vẫn luôn đi theo ta, cũng không có thương tổn hơn người, hôm nay vẫn là lần đầu tiên.” Chu Văn ăn ngay nói thật.

“Ta... Tính... Tính ta xui xẻo... Bệnh viện liền không cần đi, chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, ta còn có việc cùng người nói.” Lý Huyền trong lòng buồn bực.

“Thương thế của người thật không có việc gì?” Chu Văn đánh giá Lý Huyền hỏi.

“Chỉ là da thịt thương, không có thương tổn đến nội tạng, liền tính không đi bệnh viện, mấy ngày thời gian cũng liền khỏi hẳn, đi bệnh viện ngược lại phiền toái, bất quá người về sau phải cẩn thận điểm, đừng một không cẩn thận bị kia con dê cấp đá đã chết.” Lý Huyền nói.

Hai người ở xanh hoá ghế dài ngồi xuống dưới, Lý Huyền sắc mặt đã hảo rất nhiều, cơ hồ đã khôi phục bình thường, xem ra hẳn phía trước cũng không phải thổi phồng, bất hủ chiến thần Mệnh cách xác thật lại hại.

“Có thể có cái giống Lý Huyền như vậy bảo mệnh Mệnh cách cũng không tồi.” Chu Văn trầm nghĩ trong lòng.

“Trường học lần đầu tiên đề thi chung liền sắp tới rồi, người chuẩn bị thế nào?” Lý Huyền ngồi ở ghế dài thượng thờ hồn hên mấy hơi thờ, lúc này mới mở miệng hỏi.

“Chuẩn bị cái gì?” Chu Văn biết có mỗi tháng đề thi chung chuyện này, chính là lại không biết vì cái gì muốn chuẩn bị.

Lý Huyền vô ngữ trắng Chu Văn liếc mắt một cái: “Người là không có xem đề thi chung nội dung đi?”

“Không có, không phải còn không có công bố sao?” Chu Văn khê lắc đầu.

Lý Huyền phun tào nói: “Người thật đúng là không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ nghĩ chơi game a. Mỗi năm lần đầu tiên đề thi chung nội dung đều là giống nhau, tổng cộng có bốn cái khảo thí nội dung. Chảo dầu vớt tiền xu, qua sông giấy kiều, lực cử thạch đỉnh hòa khí nuốt núi sông, này bốn cái hạng mục, ít nhất muốn quá hai cái hạng mục mới tính đủ tư cách, nếu là có ba cái hạng mục đều quải rớt, vậy chính là phải bị khuyến lui.”

“Như thế nào này đó tên nghe như là trước kia tạp kỹ biểu diễn?” Chu Văn cười nói.

“Tên tục, hạng mục cũng xác thật thực tục, chính là thật sự không hảo quá, này đó thí nghiệm là thật đánh thật, cũng không phải là bán nghệ những cái đó thủ thuật che mắt. Chảo dầu vớt tiền xu, là thật sự thiếu khai chảo dầu, tương tự bên trong vớt tiền xu ra tới, chỉ dựa vào thân thể khẳng định là không được, bị tạc một chút tay liền phé đi, cần thiết có trên tay Nguyên khí kỹ hoặc là hộ thể Nguyên khí kỹ mới có khả năng đem tiền xu vớt ra tới. Qua sông giấy kiều là bốn cái hạng mục trung dễ dàng nhất quải khoa một cái, 100 mét giấy kiều, kiều mặt là hơi mỏng giấy Tuyên Thành, từ phía trên đập qua đi, giấy phá liền tính quải khoa, không có đủ tốt khinh công Nguyên khí kỹ, căn bản độ bất quá đi.”

“Lực cử thạch đỉnh dễ dàng nhất quá, chỉ cần có cũng đủ lực lượng, sử dụng một ít tăng cường lực lượng Nguyên khí kỹ liền có thể quá quan. Khí nuốt núi sông cũng không tính khó, chỉ cần Nguyên khí giá trị có thể đạt tới 9 điểm, trên cơ bản đều có thể quá quan, này ở hoàng hôn học viện là cơ bản yêu cầu. Này hai cái người hẳn là không thành vấn đề, chính là chảo dầu vớt tiền cùng qua sông giấy kiều yêu cầu chuẩn bị chuẩn bị, nếu người không có những cái đó loại hình Nguyên khí kỹ, ta có thể trước cho người mượn mấy cái Nguyên khí kỹ kết tinh.” Lý Huyền nói.

“Không cần, ta có biện pháp quá quan.” Chu Văn có hoa sen Phật thể Nguyên khí kỹ, chảo dầu vớt tiền xu hẳn là không thành vấn đề.

Đến nỗi qua sông giấy kiều, hẳn cũng có Long Môn phi thiên thuật, vượt qua giấy kiều hẳn là không khó.

Bất quá Chu Văn cũng không có tính toán hoàn thành sở hữu hạng mục, dù sao chỉ cần hoàn thành hai cái hạng mục liền có thể quá quan, không cần thiết bốn cái đều tham gia.

Lý Huyền lại nói nói: “Người đừng không đem chuyện này đương một chuyện, nếu ở đề thi chung trung có thể chen vào trước mười tên, liền có thể đạt được tiến vào Tử Vi cung cơ hội, kia chính là trừ bỏ hoàng hôn học viện ở ngoài, rốt cuộc tìm không thấy hảo địa phương.”

“Tử Vi cung?” Chu Văn có chút kinh ngạc.

Tên này Chu Văn thật đúng là nghe nói qua, Tử Vi cung kỳ thật chính là Tùy Đường thời đại hoàng cung, khi đó Lạc Dương chính là quốc gia thủ đô cùng trung tâm, mà Tử Vi cung chính là khi đó Lạc Dương chính trị trung tâm.

Sau lại Tử Vi cung bao phủ với lịch sử bụi bặm bên trong, bị chiến loạn sở hủy, bất quá lần hai nguyên gió lốc tiến đến lúc sau, Tử Vi cung địa chỉ cũ phế tích dưới, hình thành thứ nguyên linh vực.

Chu Văn nghe nói qua rất nhiều về Tử Vi cung thứ nguyên linh vực nghe đồn, nơi đó là một cái tương đối đặc biệt thứ nguyên linh vực, bên trong không có quá lớn nguy hiểm, lại có khả năng đạt được thiên đại kỳ ngộ.

Trước kia thượng cao trung thời điểm, trong trường học mặt liền truyền lưu mỗi mỗi học sinh ở Tử Vi trong cung đạt được mỗi mỗi bảo vật, trực tiếp một bước lên trời, tấn chức Truyền kỳ thậm chí là Sử thi cấp truyền thuyết.

Đương nhiên, những cái đó cũng chỉ là truyền thuyết, Tử Vi cung thứ nguyên linh vực vẫn luôn bị hoàng hôn học viện sở khống chế, chưa bao giờ đối ngoại mở ra quá, ngay cả hoàng hôn học viện học sinh, cũng chỉ có số rất ít có tư cách vào nhập trong đó, bên trong rốt cuộc có cái dạng nào chỗ tốt, Chu Văn thật đúng là không biết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Tử Vi Cung Bảo Vật

“Ta đều đã hỏi thăm rõ ràng, Từ Vi trong cung bị khai phá ra tới khu vực không nhiều lắm, chúng ta đi vào cũng chính là có thể đi đến ứng Thiên môn trước, liền thành môn còn không thể nào vào được, trên thực tế không coi là vào Từ Vi cung.” Lý Huyền nói.

“Liền môn còn không thể nào vào được, chúng ta đây đi có thể làm gì?” Chu Văn nghi hoặc nói.

“Ngươi đừng vội a, chậm rãi nghe ta nói.” Lý Huyền ra vẻ thần bí bán cái cái nút, sau đó mới tiếp tục nói: “Ngày thường kia Từ Vi cung đại môn nhắm chặt, đừng nói là chúng ta, liền tính là đỉnh cấp Sứ thi cường giả, kia cũng là hướng không đi vào. Cho nên cho tới bây giờ, cũng không ai biết Từ Vi trong cung rốt cuộc có cái gì, bất quá mỗi năm một ngày nào đó, Từ Vi cung cửa thành đều sẽ mở rộng ra, có rất nhiều quý đệ ly kỳ chỉ vật tứ bốn phương tám hướng mà đến, như là có nhìn không thấy quý hồn năng giống nhau, bài đội hướng Từ Vi trong cung mặt phi.”

“Nghe nói nơi đó mặt cái gì đều có, có hiếm quý đồ cổ, có binh khí giáp trụ, có đá quý mỹ ngọc, dù sao các loại bảo vật đếm không hết. Bất quá đối chúng ta tới nói, những cái đó cơ bản đều không có cái gì tác dụng, chân chính coi như bảo vật, là vài thứ kia bên trong trùng phối sùng cùng Thứ nguyên kết tinh. Truyền thuyết trước kia có một vị học trưởng, đã từng bắt được một viên trùng phối sùng, thế nhưng là Sứ thi cấp thiên sứ, thiên sứ cái loại này Phối sùng người khẳng định biết, đó là chỉ có tây khu Dị thứ nguyên không gian mới có thứ nguyên sinh vật, theo đạo lý tới nói, chúng ta nơi này không có khả năng có thiên sứ trùng phối sùng mới đúng.” Lý Huyền thần bí hề hề nói.

“Thiệt hay giả?” Chu Văn thấy Lý Huyền càng nói càng mơ hồ, trong lòng có chút không quá tin tưởng.

“Lừa ngươi làm gì, chúng ta Lý gia liền có người đi vào, chỉ là không có tuyền đến thứ tốt mà thôi.” Lý Huyền nói.

“Chiều ngươi nói như vậy, Từ Vi cung đã có như vậy nhiều thứ tốt, như thế nào không nhiều lắm kêu những người này đi vào dọn, vì cái gì chỉ làm đề thi chung trước mười tên đi vào?” Chu Văn vẫn là có chút không tin, Lý Huyền nói một chút cũng không phù hợp lẽ thường.

“Ngươi cho rằng vài thứ kia là ai ngờ tuyền liền có thể tuyền sao? Lúc trước vừa mới phát hiện Từ Vi cung Dị thứ nguyên linh vực thời điểm, ở Từ Vi ngoài cung mặt phát hiện mười cái lệnh bài, tới rồi kia một ngày, chỉ có cầm trong tay lệnh bài người, mới có tư cách từ vài thứ kia giữa tuyền một kiện mang về tới. Không có lệnh bài người, căn bản không gặp được bên trong bất luận cái gì một kiện đồ vật, có lệnh bài cũng chỉ có thể tuyền một kiện, lại tưởng lấy cái khác liền vô dụng.” Lý Huyền làm như có thật nói.

Lý Huyền nói tuy rằng ly kỳ, chính là Chu Văn biết hẳn không có nói sai tất yếu, đến là đối với Từ Vi cung có vài phần tò mò.

Lý Huyền cười nói: “Hiện tại tưởng như vậy nhiều cũng vô dụng, muốn đi Từ Vi cung tuyền đồ vật, muốn trước tiên ở đề thi chung trung tiến vào trước mười tên mới được, nếu không nói cái gì cũng vô dụng. Hoàng hôn học viện cao thủ nhiều như mây, liền tính ta tấn chức Truyền kỳ, cũng không có nắm chắc có thể chen vào trước mười, lão Chu ngươi liền Truyền kỳ đều không có tấn chức, muốn vào trước mười liền càng khó. Khác không nói, Hoàng Cực, huệ Hải Phong, Vương Lộc, Phong Thu Nhận cùng các người gia cái kia tiện nghi mười, này năm người khẳng định có thể tiến trước mười, liền chiếm đi năm cái danh ngạch, dư lại năm cái danh ngạch cũng là có rất nhiều cường hãn gia hòa tranh đoạt. Nếu lại cho ta một hai năm thời gian, ta khẳng định có thể tiến trước mười, hiện tại sao, thật đúng là có điểm huyền.”

Chu Văn ở hoàng hôn học viện nhận thức học sinh không nhiều lắm, nhưng Lý Huyền nói này vài người, Chu Văn thế nhưng đều nhận thức.

“Người khác cũng liền thôi, Vương Lộc giống như còn không có tấn chức Truyền kỳ đi? Người như thế nào biết năng nhất định có thể chiếm cái danh ngạch?” Chu Văn có chút nghi hoặc mà nhìn Lý Huyền.

“Người là thật không biết vẫn là giả không biết a? Vương gia Vương Lộc, luyện chính là phản lão hoàn đồng thần công, năng chiếm không được danh ngạch còn có ai có thể chiếm a?” Lý Huyền nói.

Chu Văn nghe như lọt vào trong sương mù, Lý Huyền thấy hẳn thật sự không biết, liền kỹ càng tỉ mỉ giải thích cấp Chu Văn nghe.

Phản lão hoàn đồng thần công là Vương gia bí truyền Nguyên khí quyết, người ngoài biết đến cũng không nhiều, luyện loại này Nguyên khí quyết lúc sau, lần đầu tiên đột phá cấp bậc lúc sau, liền sẽ sinh ra một lần phản lão hoàn đồng hiệu quả.

Nơi này theo như lời phản lão hoàn đồng, cũng không phải thật sự biến thành nhi đồng, mà là cấp bậc ngã xuống hồi phạm thai cấp, đồng thời thân thể tổ chất cùng thiên phú được đến không nhỏ tăng lên, lại lần nữa tu luyện chẳng những tấn chức thực mau, thành tựu cũng càng cao.

Vương Lộc lần đầu tiên tấn chức Truyền kỳ tuổi tác cùng An Tĩnh không sai biệt lắm, nhưng là tấn chức lúc sau đã bị phản lão hoàn đồng hiệu quả đánh rớt về tới phạm thai cấp, yêu cầu một lần nữa tu luyện đi lên, lại lần nữa tấn chức Truyền kỳ liền không có việc gì.

Bất quá chờ Vương Lộc tấn chức Sứ thi lúc sau, còn sẽ lại có một lần phản lão hoàn đồng hiệu quả, vẫn là sẽ ngã xuống đến phạm thai cấp, sau đó yêu cầu lại một lần nữa tu luyện đi lên.

“Vương Lộc tới hoàng hôn học viện đi học, khẳng định là coi trọng Từ Vi cung cơ hội, ở đề thi chung phía trước, năng khẳng định có thể một lần nữa tấn chức trở lại Truyền kỳ cấp.” Lý Huyền chắc chắn mà nói.

“Thì ra là thế.” Chu Văn thế mới biết, Vương Lộc thế nhưng còn có như vậy một đoạn chuyện xưa.

“Dù sao tin tức ta là nói cho ngươi, chính ngươi háo háo ngẫm lại đi, yêu cầu thứ gì gọi điện thoại cho ta.” Lý Huyền xoa ngực đứng dậy rời đi.

Hắn bắt hủ chiến thần Mệnh cách cùng Tiên Thiên bắt bại thần công cố nhiên có thể lệnh thân thể nhanh chóng khôi phục, chính là thương đau lại sẽ không giảm bớt nửa phần.

Lý Huyền đi rồi lúc sau, Chu Văn vẫn luôn ở suy xét đề thi chung sự tình.

Nếu chỉ là tranh cái thứ tự, Chu Văn khẳng định sẽ không muốn đi tranh, chính là kia Từ Vi trong cung đồ vật, lại đối với Chu Văn có không nhỏ lực hấp dẫn.

Mặt khác học sinh liền tính là tranh, nhiều lắm cũng là có thể đủ tuyền một lần, chính là Chu Văn lại suy nghĩ, nếu hắn có thể đem Từ Vi cung download tới tay cơ giữa, có phải hay không có thể nhiều tuyền vài lần đâu?

Muốn nghiệm chứng cái này ý tưởng, cần thiết muốn trước đem Từ Vi cung download xuống dưới, chính là không bắt được trước mười danh ngạch, hẳn căn bản không có cơ hội đi Từ Vi cung, tự nhiên cũng liền không có cơ hội download phó bản.

“Xem ra cái này danh ngạch vẫn là muốn tranh một tranh.” Chu Văn quyết định chủ ý muốn tranh, chính là có thể hay không bắt được danh ngạch, Chu Văn chính mình cũng không có nắm chắc.

Bốn cái hạng mục khảo thí, phân biệt khảo nghiệm học sinh tốc độ, lực lượng, thân thể cùng Nguyên khí, Chu Văn bốn loại thuộc tính so bất luận cái gì một cái cùng đẳng cấp người đều cường, chính là cùng Truyền kỳ cấp so sánh với, rồi lại kém rất nhiều.

“Còn hảo đề thi chung cho phép sử dụng Phổi sùng, đến lúc đó ta cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội.” Chu Văn về tới chính mình phòng lúc sau, lại bắt đầu điên cuồng xoát phó bản.

Mấy ngày nay Chu Văn vận khí tựa hồ thực không tồi, ở xoát Liên Hoa động thời điểm, thể nhưng lại tuôn ra một quả phi thiên con khi trúng phổi sùng, hơn nữa thuộc tính tương đương cực phẩm.

Chu Văn có điểm không bỏ được lấy nó đương đồ ăn, cuối cùng hạ quyết tâm, đem phi thiên con khi trúng phổi sùng cùng thạch kỳ lân trúng phổi sùng cùng nhau dung hợp.

Nếu có thể được đến một con song kỹ năng cực phẩm trúng phổi sùng, Chu Văn liền tính toán mạo hiểm ném thử phụ hóa.

Chính là cao tới trăm phát chỉ 65 phù hợp độ dưới, dung hợp lại thất bại, chỉ nghe di động trung truyền đến phanh một tiếng, hai quả trúng phổi sùng cùng nhau tan thành mây khói.

Tuy rằng Chu Văn sớm đã có thất bại chuẩn bị tâm lý, chính là nhìn đến hai viên trúng phổi sùng cùng nhau biến mất, vẫn là có chút buồn bực.

“Đánh bạc quả nhiên là không đúng.” Chu Văn thở dài một tiếng, chỉ có thể tiếp tục đi xoát phó bản.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 121: Vô pháp dụng chạm thạch đao

“Độc quân, Liên Bang truyền đến tin tức, nói có một con đên từ trên biển phá cấm thử nguyên sinh vật tiềm nhập đông khu, có khả năng là hướng chúng ta bên này.” A Sinh cầm một phần vừa mới về truyền thần lại đây vẫn kiện nói.

“Là cái gì cấp bậc thứ nguyên sinh vật?” An Thiên Tả cau mày hỏi.

“Trước mắt còn không rõ lắm, bắt quả từ vẫn kiện thượng miêu tả tới xem, nó phá tan bờ biển phòng tuyến khi cũng không nhẹ nhàng, thậm chí còn phụ một ít thương, hẳn là bình thường Sư thi cấp.” A Sinh biên xem vẫn kiện biên nói: “Bắt quả từ nó hướng qua bờ biển phòng tuyến lúc sau, Liên Bang phương diện liền vẫn luôn không có có thể đuổi bắt đến nó bóng dáng, chỉ là ngẫu nhiên có thể phát hiện nó lưu lại một ít dấu vết, xem nó di động phương hướng, rất có khả năng sẽ trải qua Lạc Dương, Liên Bang phương diện yêu cầu chúng ta phối hợp chặn đường nó, độc quân ngài xem đâu?”

“Tăng mạnh phòng tuyến, đem tân nghiên cứu nguyên vàng đạn phân phát đi xuống, liền tính không thể ở chỗ này đem nó đánh chết, cũng không thể làm nó ở ta Lạc Dương muốn làm gì thì làm.” An Thiên Tả nói.

“Là, độc quân.” A Sinh lĩnh mệnh mà đi.

Có Truyền kỳ cấp Đế Thánh hoa tai trợ giúp, Chu Văn càng thêm như cá gặp nước, ở vài ngày sau, rốt cuộc nhớ kỹ Cổ Hoàng kinh sở hữu nội dung.

Ở hần nhớ xong Cổ Hoàng kinh trong nháy mắt, chỉ cảm thấy toàn thân tế bào giống như bị bậc lửa giống nhau, toàn bộ thân thể biến nóng rực vô cùng, cơ hồ liền phải bốc cháy lên.

Tắc những cái đó nguyên bản hướng về huyết sắc tiểu nhân xông tới hòa điều đàn, thể nhưng sôi nổi lui trở về, về tới tấm bia đá trước lỗ đình trong vòng.

Ở Chu Văn cho rằng thân thể của mình liền phải nổ mạnh mở ra thời điểm, Mê Tiên kinh rốt cuộc nổi lên tác dụng, làm hần thân thể tiến vào một cái tuyệt đối yên lặng trạng thái.

Giây tiếp theo, Nguyên khí một lần nữa vận chuyển, cũng đã không phải Mê Tiên kinh lộ tuyến, biến thành Chu Văn vừa mới toàn bộ ký ức xuống dưới Cổ Hoàng kinh.

Cổ Hoàng kinh có thể dùng hai chữ tới hình dung, đó chính là bá đạo, Nguyên khí lưu kinh chỗ, Chu Văn cảm giác chính mình toàn bộ tế bào giống như đều biến thành thuốc nổ giống nhau, tùy thời đều có thể đủ bộc phát ra không gì sánh kịp lực lượng.

Cái loại này nóng rực, cường đại, bạo ngược lực lượng, là trước đây Chu Văn luyện qua bất luận cái gì một loại Nguyên khí quyết đều không có.

Nhưng là loại này bá đạo lực lượng, rồi lại cấp Chu Văn một loại sinh khí bông bột cảm giác, mà không phải hủy diệt.

Đương Cổ Hoàng kinh hoàn thành một cái chu thiên là lúc, Chu Văn cảm giác được thân thể đã xây ra kỳ dị biến hóa, dường như tùy ý đánh ra một quyền, là có thể đủ trời sụp đất nứt giống nhau.

Nhìn thoáng qua huyết sắc tiểu nhân tư liệu, phát hiện bốn loại thuộc tính giữa lực lượng từ 10 điểm biến thành 11 giờ, hiện tại Chu Văn đã có ba cái thuộc tính vì 11 giờ, chỉ còn lại có tốc độ một cái thuộc tính vẫn là 10 điểm.

Bởi vì luyện thành Cổ Hoàng kinh quan hệ, huyết sắc tiểu nhân đứng ở khoảng cách Hóa Thần đài đình rất gần vị trí, vẫn như cũ không có hòa điều xuất hiện tập kích hần.

Chu Văn thao tác huyết sắc tiểu nhân đi lên Hóa Thần đài, kia thạch lò nội ngọn lửa lay động, lại không có lại phun ra hòa điều tập kích hần.

Nguyên bản cho rằng Hóa Thần đài nơi này cũng sẽ có trúng phổi sùng đưa tặng, chính là kết quả lại làm hần thực thất vọng, Hóa thần trên đài mặt cũng chỉ có một khối tấm bia đá cùng một cái thạch lò, trừ lần đó ra cái gì cũng không có, càng không có người đưa cho hần trúng phổi sùng.

“Nguyên lai không phải sở hữu địa phương đều có Thần thoại trúng phổi sùng đưa tặng a!” Chu Văn đến cũng không có cảm thấy thất vọng, lại cẩn thận đánh giá tấm bia đá cùng thạch lò.

Thạch lò thượng vẫn tự, Chu Văn đều đã nhớ xuống dưới, hơn nữa Cổ Hoàng kinh cũng đã nhập môn, lại xem cũng không có chỗ đặc biệt.

Đến là kia thạch lò, hơi có chút chỗ kỳ dị, Chu Văn không khỏi lại cẩn thận vài phần.

Thạch lò tường ngoài khác có rất nhiều hóa điều đồ án, bắt quả nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, những cái đó kỳ thật đều không phải là hóa điều, mà là bất đồng hình thái ngọn lửa đồ án.

Thạch lò nội thiêu đốt đồ đậm ngọn lửa, ở kia ngọn lửa trong vòng, thể nhưng còn có một thứ.

Chu Văn nhìn một hồi lâu, mới thoát nhìn đó là một thanh thạch đao, ở lò hỏa bên trong không ngừng bị đốt cháy, bởi vì ngọn lửa quá mức tràn đầy, chỉ có thể nhìn đến một cái mông lung thạch đao hình dáng.

“Lò trung thạch đao, sẽ không cũng là một loại trứng phôi sùng đi?” Chu Văn trong lòng vừa động, làm huyết sắc tiểu nhân thử vuốt tay đi lò trung nhận lại đao.

Dù sao huyết sắc tiểu nhân từ vong một lần, cũng chính là lãng phí một giọt máu mà thôi, Chu Văn cũng không bùn xin như vậy ném thử.

Đem Cổ Hoàng kinh vận chuyển tới cực hạn, huyết sắc tiểu nhân bàn tay vói vào thạch lò trung khi, kia thạch lò trung ngọn lửa thế nhưng tự động tách ra hai sườn, như là đường hèm hoan nghênh giống nhau.

Ngọn lửa tách ra, cắm ở thạch lò trung ương thạch đao tức khắc hiển lộ ra tới, làm Chu Văn có thể xem rõ ràng, mà không hề là một cái mông lung hình dáng.

Thạch đao cấp Chu Văn ấn tượng đầu tiên là thô ráp, đó là dùng màu đen cục đá mài giữa mà thành thạch đao, thân đao còn có rất nhiều góc cạnh cùng gập ghềnh, cùng tính mỹ hoàn toàn xa không thượng quan hệ.

Chính là chuôi này thạch đao lại cấp Chu Văn một loại vô cùng khí phách cảm giác, dường như trên trời dưới đất duy nó độc tôn, cổ xưa hoang vu hơi thở ập vào trước mặt.

Ở thạch đao một bên, còn có một đạo huyết nhiễm dấu vết, huyết hồng nhan sắc phối hợp thượng nó hình dạng, thoát nhìn như là một cái huyết sắc tia chớp.

Chu Văn lập tức không hề do dự, thao tác huyết sắc tiểu nhân đi nắm chuôi đao, muốn đem thạch đao từ thạch lò trung rút ra.

Chính là đương huyết sắc tiểu nhân bàn tay đụng chạm đến thạch đao thời điểm, Chu Văn lại thất thần, bởi vì huyết sắc tiểu nhân bàn tay như là từ ảo ảnh trung xuyên qua giống nhau, thế nhưng không có đụng tới chuôi này thạch đao.

“Tại sao lại như vậy?” Chu Văn lại ném thử vài lần, kết quả đều là giống nhau, kia thạch đao tựa hồ căn bản không phải chân thật tồn tại, chỉ là một cái ảo ảnh, vô luận huyết sắc tiểu nhân dùng như thế nào tay đi bắt, đều là tổn công vô ích, bàn tay lần lượt từ thạch đao trên người xuyên qua đi.

Chu Văn liền ở Hóa thân trên đài nghiên cứu thật lâu, cũng không hiểu được, này rốt cuộc là chuyện như thế nào.

“Chẳng lẽ nói thạch đao thật sự chỉ là một cái ảo ảnh?” Chu Văn nhìn chăm chăm trong trò chơi thạch đao, thấy thế nào kia tựa hồ đều không giống như là một cái ảo ảnh, bởi vì kia đao khí tràng thật sự quá cường đại, một cái ảo ảnh lại sao có thể có được như vậy cường đại khí tràng?

Hiện tại Chu Văn có loại xúc động, hận không thể lập tức trở lại Quy Đức cổ thành, ở trong hiện thực bước lên Hóa Thân đài, nhìn một cái nơi đó thạch lò trung rốt cuộc có hay không thạch đao.

Xúc động rốt cuộc chỉ là xúc động, Chu Văn hiện tại không có khả năng trở Quy Đức cổ thành, cho nên chỉ có thể tạm thời từ bỏ đối thạch đao ý tưởng, rời khỏi Cổ Hoàng thành phó bản.

“Ba loại thuộc tính đều đã đạt tới 11 giờ, thượng nơi nào còn tìm một môn Nguyên khí quyết, làm ta tốc độ thuộc tính cũng đạt tới 11 giờ đâu?” Chu Văn chỉ nghĩ mau chút tấn chức Truyền kỳ cấp.

Phẩm thai cấp hần, vẫn là quá mức nhỏ yếu, cùng thượng cường giả chân chính chỉ có thể mặc người xâu xé, hơn nữa chỉ có tấn chức Truyền kỳ, hần mới có thể đủ không kiêng nể gì phu hóa Truyền kỳ trứng phôi sùng.

Khô giáp, vũ khí, vòng cổ, từ từ Phôi sùng, đối với thực lực của hần tăng lên đều rất có trợ giúp.

Chu Văn luôn mãi suy xét lúc sau, đi học viện thư viện, muốn xem xét tư liệu, nhìn xem Lạc Dương còn có hay không cái khác thần bí Dị thứ nguyên linh vực có Nguyên khí quyết tồn tại.

Đáng tiếc Chu Văn lật xem rất nhiều tư liệu, cũng không có tìm được cùng tiểu chùa hoặc là Lão Quân sơn cùng loại địa phương, ít nhất ở Lạc Dương, tựa hồ đã không có như vậy địa phương.

Chu Văn lại lật xem Liên Bang cái khác địa phương Dị thứ nguyên linh vực, này vừa thấy dưới, đến là có không ít phát hiện.

Âm vang!

Chu Văn đang ở xem xét tư liệu, lại đột nhiên nghe được một tiếng vang lớn, toàn bộ thư viện đều ở kịch liệt lay động, đỉnh đầu có đại lượng bê tông cốt thép rơi xuống xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Thư viện sự kiện

Chu Văn trước tiên liền mở ra hoa sen Phật thể, đồng thời sau lưng bạc cánh triển khai, trong phút chốc rời khỏi mười mấy mét, bị hoa sen bảo vệ tay bao vây lấy tay trái, đem tạp hướng hần đại khối bê tông cốt thép đều cấp đánh nát.

Âm vang!

Ở vậy ra mảnh vụn cùng bụi bậm giữa, Chu Văn nhìn đến một cái thật lớn lực lớn quái xà tự nóc nhà phá trong động té rớt xuống dưới, đem thư viện kệ sách tạp đập nát, vụn gỗ cùng giấy tiết nơi nơi bay múa, mặt đất cũng bị tạp ra một cái hố to.

Đại lượng toái khối nện ở Chu Văn thượng, còn hảo hần sớm cũng đã mở ra hoa sen Phật thể, những cái đó vậy ra toái khối đối thân thể hần tạo không thành thương tổn.

Lực lớn quái xà thật lớn vô cùng, chừng thượng trăm mét trường, thô to giống như lu nước, trên lưng thế nhưng còn trường một đôi thật lớn như cánh vây cá.

Thư viện nội học sinh sôi nổi né tránh, thét chói tai trốn hướng thư viện bên ngoài, Chu Văn tuy rằng không biết đây là tình huống như thế nào, nhưng cũng biết nơi này không thể ở lâu, đang chuẩn bị muốn cùng mặt khác học sinh giống nhau bỏ chạy đi thư viện, lại nhìn đến kia cự xà mờ ra miệng rộng, liền phải cắn nuốt bên cạnh một người đệ tử.

Kia học sinh khoảng cách đại xà rơi xuống địa phương thân cận quá, bị vấy ra một đoạn cương xỏ xuyên qua cẳng chân, thân thể bị dính ở trên mặt đất, trong lúc nhất thời tránh thoát không xong, muốn chạy cũng chạy không thoát.

Chu Văn nhìn thoáng qua, phát hiện kia học sinh thể nhưng là Phương Nhược Tích, tâm niệm vừa động, Ngân Dực phi kiến lập tức từ hần trên người chia lìa đi ra ngoài, biến thành một đạo màu bạc lưu quang, ở đại xà liền phải cắn nuốt Phương Nhược Tích phía trước, đem thân thể của nàng kéo ra tới.

Ngân Dực phi kiến móng vuốt dẫn theo bị thương Phương Nhược Tích, bay trở về Chu Văn bên, then quá thành giận đại xà ngẩng cổ, giương nó khẩu liền phải phác lại đây.

Chu Văn đã tính toán muốn chạy trốn mệnh, lại đột nhiên nghe được một trận phanh phanh phanh thương vang, chỉ thấy có đại lượng binh lính từ phá trong động nhảy xuống tới, trong tay đều nắm súng tự động, đối với kia đại xà chính là một hồi hung mãnh hỏa lực bắn phá.

Giống nhau nhiệt vũ khí, đừng nói là viên đạn, liền tính là đạn hạt nhân, đối với Dĩ thứ nguyên sinh vật thương tổn cũng thập phần hữu hạn, thậm chí khả năng xúc tiến Dĩ thứ nguyên sinh vật biến dị.

Chính là này đó binh lính viên đạn đánh vào đại xà trên người, lại đem đại xà vấy đánh xuyên qua, trên người đánh ra một đám huyết động, đánh đại xà kêu thảm thiết vụn vụn thân thể muốn chạy trốn.

Chỉ là hiện tại muốn chạy trốn cũng đã có chút chậm, bọn lính hỏa lực giao nhau bắn phá, chỉ là mấy chục giây thời gian, liền đem một đầu vô cùng hung mãnh cự xà đánh thành tổ ong vỡ vụn, xà huyết lưu nơi nơi đều là.

“Văn thiếu gia, ngài không có việc gì đi?” Một cái quan quân bộ dáng người trẻ tuổi xông tới, nhìn từ trên xuống dưới Chu Văn, vội vàng hỏi nói.

“Ta không có việc gì.” Chu Văn nhận ra kia quan quân, đúng là An Thiên Tá phó quan A Sinh.

“Không có việc gì liền hảo, văn thiếu gia ngài đi về trước đi, nơi này còn có chút sự tình yêu cầu xử lý.” A Sinh kêu hai cái binh lính lại đây, làm cho bọn họ hộ tống Chu Văn cùng Phương Nhược Tích rời đi thư viện.

Phương Nhược Tích cẳng chân bị thương, cương còn cắm ở mặt trên, còn hảo như vậy thương không tính trọng, hai người vừa mới ra thư viện, học viện chữa bệnh đội cũng đã đuổi lại đây, có bác sĩ vì Phương Nhược Tích làm xử lý.

“Cảm ơn người Chu Văn, trước kia ta như vậy đối với người, người còn mạo hiểm cứu ta.” Phương Nhược Tích nằm ở đơn giá thượng, nhìn Chu Văn nói, nàng vẫn luôn đối không có thể cùng Chu Văn tổ đội thi đại học sự tình canh cánh trong lòng.

“Chuyện nhỏ không tổn sức gì, không tính là mạo hiểm, đối thành mặt khác đồng học, ta cũng giống nhau sẽ cứu, người không cần tưởng nhiều như vậy.” Chu Văn nói liền xoay người rời đi.

Bên cạnh đang ở cấp Phương Nhược Tích xử lý miệng vết thương trung niên nữ bác sĩ nghe Chu Văn nói như vậy, thiếu chút nữa cười ra tới, vuông nếu tích về mặt mắt mắt, liền đối nàng nói: “Tiểu cô nương, loại này bằng thực lực độc thân nam nhân, không cần cũng thể, đỡ phải về sau bị hấn tức chết.”

Phương Nhược Tích gương mặt đỏ lên: “Chúng ta chỉ là bình thường đồng học, ngài đừng nghĩ nhiều.”

Thư viện phát sinh sự tình, ở học viện nội khiến cho không nhỏ oanh động, bọn học sinh nghị luận sôi nổi, đều ở thảo luận một việc này.

Học viện cũng thực mau liền cấp ra phía chính phủ cách nói, nói là có phạm tội khổng chế được Phối súng chạy trốn, ở quân đội đuổi bắt hạ vào nhằm học viện, phạm nhân cùng Phối súng đều đã bị quân đội đương trường đánh gục.

Chu Văn là tận mắt nhìn thấy quá cái kia cự xà, lại cảm thấy kia không giống như là có chủ nhân Phối súng, càng như là hoang đại Dĩ thứ nguyên sinh vật.

Nguyên bản Chu Văn chính mình cũng cảm thấy chuyện này không có khả năng, rốt cuộc hoang đại thứ nguyên sinh vật hần là không có khả năng rời đi thứ nguyên lĩnh vực, chính là nghĩ đến chính mình ký túc xá trung kia chỉ linh dương, Chu Văn lại cảm thấy đều không phải là không có khả năng.

“Nếu sở hữu Dĩ thứ nguyên sinh vật đều có thể đủ lao ra thứ nguyên lĩnh vực, như vậy nhân loại thế giới sẽ biến thành cái dạng gì?” Chu Văn nghĩ vậy loại khả năng tính, không khỏi đánh cái rùng mình.

Nhân loại cường giả tại đây vài thập niên gian đúng là không ngừng tăng nhiều, Sử thi cấp cường giả cũng đã không còn xem như hiếm thấy, chính là cùng những cái đó Dĩ thứ nguyên sinh vật so sánh với, lại vẫn là kém quá xa.

Xa không nói, tựa như tiểu chùa ba mặt Phật cùng Lão Quân son vị kia liền mặt đều không có lộ quá cường giả, sợ là trong nhân loại liền rất khó tìm đến địch nổi người.

Mà giống như vậy địa phương, ở trên địa cầu còn có rất nhiều chỗ.

“Nếu thật sự có một ngày Dĩ thứ nguyên sinh vật đều chạy ra khỏi Dĩ thứ nguyên lĩnh vực, chỉ sợ cũng sẽ là thế giới nhân loại tận thế, cần thiết phải có đủ thực lực, mới có khả năng sinh tồn đi xuống.” Chu Văn cảm thấy kia một ngày đều không phải là xa xôi không thể với tới, linh dương cùng cự xà xuất hiện, làm hấn nguy cơ cảm càng ngày càng cường liệt.

“Văn là yêu cầu càng cường đại hơn lực lượng mới được.” Chu Văn càng thêm bức thiết muốn tăng lên lực lượng của chính mình, ít nhất phải có ở tai nạn trung sống sót tư bản.

Trở lại chính mình ký túc xá, Chu Văn tính toán tắm rửa một cái, đem trên người đã tràn đầy bụi đất giấy tiết cùng miệng vỡ quần áo đổi đi, sau đó tắm rửa một cái lại tiếp tục chơi game.

Chính là coi quần áo thời điểm, lại phát hiện ở hần vạt áo nội sườn, không biết khi nào dính vào một cái trứng gà lớn nhỏ ốc biển xác.

Ốc biển xác đủ mọi màu sắc thập phần xinh đẹp, Chu Văn tùy tay đem nó hái xuống, nguyên bản chuẩn bị muốn vứt bỏ, chính là cảm ở trong tay vừa thấy, lại là nao nao.

Ở kia ốc biển xác bên trong, thể nhưng chứa đầy xanh lam nước biển, liền tính ốc biển xác mở miệng chỗ xuống phía dưới, bên trong nước biển cũng không có bất luận cái gì dao động, liền một giọt nước biển cũng không có lưu ra tới.

Chu Văn có chút kinh ngạc, lại đột nhiên nhìn đến nước biển nổi lên gợn sóng, từng vòng gợn sóng khuếch tán mở ra, ở kia nước biển trung tâm, có thứ gì đang ở chậm rãi nổi lên.

Chu Văn trong lòng cảnh giác, nhanh chóng vứt bỏ ốc biển xác, đồng thời triệu hoán Phối sủng cùng tự thân hợp thể, làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

Kia bị Chu Văn vứt bỏ ốc biển xác, lại trống rỗng huyền phù ở giữa không trung, nhận nhạo nước biển bên trong, một cái nhỏ xinh mỹ lệ thân ảnh chui ra tới.

Đó là một thân người đuôi cá, giống như trong truyền thuyết Mỹ Nhân ngư sinh vật, một đầu kim sắc tóc quấn, lỗ tai lại là vây cá bộ dáng, đôi mắt xanh lam như hải, tựa hồ có nào đó khó có thể ngôn ngữ mỹ lực.

“Đây là Mỹ Nhân ngư vẫn là hải yêu?” Chu Văn khẽ nhủ này, hiện tại hẳn có thể khẳng định, này tuyệt đối là hoang đại Dị thú nguyên sinh vật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Hỗn độn đệ nhất trật tự

Không có quá nhiều do dự, nhìn đến hải yêu giống nhau Mỹ Nhân ngư xuất hiện khoảnh khắc, Chu Văn sau lưng trong suốt bạc cánh chấn động, hai chân trên mặt đất mãnh lực nhất gẫm, liền muốn từ ban công lao ra đi.

Trên thế giới này có quá nhiều không biết khủng bố tồn tại, vô luận có hay không chiến thắng hải yêu khả năng tính, Chu Văn đều không muốn đi mạo hiểm.

Chính là hẳn thân hình mới động, hải yêu sau lưng ốc biển trong vòng, liền phun trào ra đại lượng nước biển, trứng gà lớn nhỏ ốc biển, phun trào ra tới nước biển thể nhưng làm như thác nước giống nhau bao phủ toàn bộ trong phòng khách bộ.

Chu Văn thân thể va chạm nước biển hình thành thác nước phía trên, tức khắc cảm giác thân thể như là bị sóng biển đẩy giống nhau, đạn trở về phòng khách trong vòng.

“Khánh khách, ngu xuẩn nhân loại, ở Hải Dương nữ vương trước mặt, bất luận cái gì phản kháng hành vi đều là dư thừa, trở thành bốn nữ vương nô lệ, vì ta sử dụng, mới là người duy nhất đường sống.” Hải yêu thân hình dần dần từ ốc biển trung đi ra, hình thể cũng dần dần biến đại, thực mau liền biến thành cùng nhân loại bình thường không sai biệt lắm hình thể.

Chu Văn ngưng tụ lực lượng, liên tục va chạm nước biển hình thành thác nước, mỗi lần đều bị bắn trở về, liên trầm tĩnh đao khí trầm ở thác nước phía trên, cũng chỉ chém ra một đạo khe hở, trong nháy mắt lại biến mất không thấy.

“Vô dụng, ngu xuẩn nhân loại, không cần lại làm những cái đó ngu xuẩn sự tình, trở thành bốn nữ vương nô lệ đi.” Hải yêu nói, một đôi xanh lam đôi mắt bên trong, lập loè kỳ dị quang mang, tán mát ra khó có thể ngôn ngữ yêu dị mỹ lực.

Chu Văn ánh mắt chậm đến đến kia quý dị đôi mắt, tức khắc ánh mắt tan rã, như là đầu ma giống nhau, ngốc ngốc hướng Quy hải yêu đi qua.

“Đúng vậy, chính là như vậy, đến nữ vương ôm ấp trung đến đây đi, trở thành bốn nữ vương nô lệ, đối với một nhân loại tới nói là lớn lao vinh quang. ....” Hải yêu mở ra hai tay, làm như nẫu thân giống nhau muốn đem Chu Văn ôm tiến vào trong lòng ngực, đồng thời kia màu lam nhạt môi, cũng muốn khế ở Chu Văn trên trán.

Chu Văn vẫn như cũ ngơ ngác mà đi hướng hải yêu, làm như đối hết thấy đều không hề có cảm giác, trong mắt cũng chỉ dư lại hải yêu cặp kia quý dị đôi mắt.

Hải yêu đôi tay đã ấn ở Chu Văn trên vai, môi liền phải khế ở Chu Văn trên trán, liền tại đây trong nháy mắt chi gian, Chu Văn nguyên bản đại ra ánh mắt lập tức biến trong sáng sạch sẽ, bị hoa sen bảo vệ tay bao vây lấy tay trái trong giây lát bạo khởi, cuồng duyên mang theo một đạo trầm tĩnh đao khí, hung hăng trầm ở hải yêu bụng nhỏ phía trên.

Ở liên hóa bảo vệ tay thêm vào dưới, 11 điểm Nguyên khí ngưng tụ trầm tĩnh đao khí, cuồng bạo trầm khai hải yêu tron bóng bụng nhỏ, ở mặt trên để lại một đạo vết thương, làm hải yêu kia mỹ lệ dung nhan hơi hơi ngấn ngor.

Không biết là quá tự tin, vẫn là căn bản không có nghĩ đến Chu Văn có thể ở nàng dưới ánh mắt bảo trì thanh tĩnh, hải yêu hoàn toàn không có phản ứng lại đây, tựa hồ có chút không thể tin được mà nhìn Chu Văn.

Chu Văn lại không có do dự, toàn thân ở trong nháy mắt gian lại lên, quyền cước cuồng khuỷu tay đầu gối, giống như bão tố giống nhau công hướng hải yêu toàn thân yếu hại.

Biến dị hoa sen kiến cùng Ngân Dực phi kiến cũng bị Chu Văn triệu hoán ra tới, một tả một hữu giáp công hải yêu, chỉ cầu ở trong thời gian ngắn nhất bị thương nặng hải yêu, làm nàng không có cơ hội phản kích.

Phanh! Phanh! Phanh!

Chu Văn chỉ xem hải yêu cánh tay giật giật, sau đó hẳn cùng hai chi Phối sủng liền đồng thời bay ngược đi ra ngoài, hung hăng mà đánh vào nước biển thác nước phía trên, lại bị đạn trở về ngã trên mặt đất.

Hải yêu ánh mắt lãnh lệ mà nhìn chăm chăm Chu Văn, ngón tay mon trón trên bụng miệng vết thương, kia miệng vết thương thể nhưng quý dị khép lại, liền một chút vết sẹo đều không có lưu lại.

“Nhân loại chính là tiện, hảo hảo nói không nghe lời, một hai phái bốn nữ vương tự mình động thủ.” Hải yêu lạnh lùng mà nhìn chăm chăm Chu Văn, đuôi cá đong đưa, liền muốn ngự lãng đi hướng Chu Văn.

Phanh!

Hải yêu nói vừa mới mới vừa nói xong, liền có một con dương chân từ trên trời giáng xuống, đem nàng tính cả ốc biển cùng nhau chụp phiến trên mặt đất, bao phủ phòng khách nước biển tức khắc rơi rụng xuống dưới, phòng khách khôi phục nguyên bản bộ dáng.

Chu Văn thấy kia hải yêu ghé vào trên sàn nhà, như thể nào gãy giữa cũng đứng dậy không nổi, mà ở nàng trên lưng, kia chi màu trắng linh dương thân nhiên tự đắc đứng, bốn con chân dẫm lên hải yêu, dường như phía dưới dẫm không phải một cái khủng bố Dị thú nguyên sinh vật hải yêu, mà là một khối đầu gỗ.

Chu Văn hai lời không tốt, trực tiếp khiến cho biến dị hoa sen kiến biến thành bảo vệ tay, liền hướng về trên mặt đất hải yêu cổ cắt qua đi.

Hải yêu mười có tám chín là Sư tử cấp sinh vật, giết nàng vô luận tuôn ra cái gì, đều có thể đủ bán cái không tòi giá, này đối với thiếu tiền Chu Văn tới nói, không thể nghi ngờ thực có

dụ hoặc lực.

Đương nhiên, chủ yếu vẫn là muốn giải quyết hậu hoạn, không thể làm như vậy nguy hiểm Dĩ thứ nguyên sinh vật tiếp tục tồn tại, này đối với Chu Văn cùng bên cạnh đồng học tới nói đều quá nguy hiểm

“Đừng giết ta, chỉ cần ngươi chịu buông tha ta, ta có thể cùng ngươi chia sẻ một cái thiên đại bí mật.” Hải yêu vội vàng hét lớn.

Chu Văn lại là không thêm để ý, hoa sen bảo vệ tay sắc bén bên cạnh trực tiếp hướng nòng cổ cắt đi, chính là lưỡi dao sắc bén cắt ở hải yêu nhìn như trắng nõn trên cổ, thế nhưng chỉ để lại một cái nhọt nhạt vết đỏ, thế nhưng chỉ cắt vỡ một chút da.

Chu Văn hơi hơi có chút kinh hãi, hoa sen bảo vệ tay đã xem như Truyền kỳ cấp giữa đỉnh cấp vũ khí, thế nhưng chỉ có thể cắt vỡ nòng một chút da, chỉ sợ này hải yêu ở Sử thi cấp giữa, cũng là đỉnh cấp tồn tại.

“Đương huynh, bằng không ngươi giúp ta giải quyết rút nòng đi.” Chu Văn nhìn đập lên hải yêu trên lưng linh dương nói.

Trừ phi Chu Văn Nguyên khí khôi phục lúc sau sử dụng trăm tinh dao khí phối hợp hoa sen bảo vệ tay, nếu không muốn giết chết cái này hải yêu thật đúng là không dễ dàng.

Hải yêu nghe Chu Văn nói như vậy, vội vàng lại kêu lên: “Ta thật sự có đại bí mật cùng ngươi chia sẻ, ta được đến sơ đại thần tạp nga tư Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự, nếu ngươi chịu buông tha ta, ta liền có thể cùng ngươi cùng chung.”

“Cái gì Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự?” Chu Văn trong lòng vừa động, nhìn quỳ rạp trên mặt đất hải yêu hỏi.

Tạp nga tư tên này, Chu Văn đến là nghe nói qua, đó là Hy Lạp Thần thoại trung mới bắt đầu thần, cũng có người kêu hấn tạp Oss, là Hy Lạp Thần thoại trung sớm nhất ra đời thần.

Chỉ là cái này thần tại thế giới trong phạm vi tương đối không có danh khí, bất quá hấn hậu đại thần lại là đại danh鼎鼎, rất nhiều người hấn là đều biết.

Giống Olympus son Zeus, chính là tạp nga tư thần hệ đại thứ ba thần vương, Hải Thần sống tái đồng, trí tuệ nữ thần Athena, Thần Mặt Trời Apollo đều là cái này thần hệ thành viên.

Có người nói tạp nga tư là thời gian, không gian cùng thời không ba vị một vị thiên thể thần, cũng có người nói tạp nga tư chính là hỗn độn bản thân, tóm lại cái này thần ở Hy Lạp Thần thoại trung địa vị, đại khái liền tương đương với bị Bàn Cổ bỏ ra cái kia trứng.

Hải yêu nói ra tên này, đến là làm Chu Văn trong lòng có chút giật mình.

Chu Văn nghe nói ở tây khu một ít Dĩ thứ nguyên trong lĩnh vực, phát hiện rất nhiều cùng Zeus chúng thần có quan hệ thứ nguyên lĩnh vực, thậm chí là đời thứ hai Titan Thần tộc một ít thứ nguyên lĩnh vực cũng bị phát hiện, nhưng là lại trước nay không có nghe nói qua về tạp nga tư tin tức.

“Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự là tạp nga tư đại nhân lực lượng suối nguồn, dùng các ngươi nhân loại nói tới nói, đó chính là tạp nga tư đại nhân Nguyên khí quyết.” Hải yêu vội vàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Thủy Tinh Cầu

“Ngươi đem Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự mang ra tới, là nguyên bản sao?” Chu Văn không quá tin tưởng cái này hải yêu có thể bắt được tạp nga tư nguyên bản Nguyên khí quyết.

Tuy rằng ở Chu Văn thoạt nhìn, cái này hải yêu rất cường hãn, chính là đặt ở Dĩ thứ nguyên sinh vật giữa, hải yêu cũng tuyệt đối không tính là đỉnh cấp cường giả, có thể diệt sát nòng Dĩ thứ nguyên sinh vật thật sự quá nhiều.

Tạp nga tư Nguyên khí quyết, như vậy trân quý đồ vật, nếu nói là viết tay bản nói, bị hải yêu mang ra tới còn có khả năng, nguyên bản sợ là liền Thần thoại cấp cường giả cũng không nhất định có thể đủ tùy ý di động, huống chi là một con nhỏ nhỏ hải yêu.

Chính là viết tay bản đối với Chu Văn hoàn toàn vô dụng. Mê Tiên kinh yêu cầu xem nguyên bản Nguyên khí quyết, mới có thể đủ phát huy tác dụng.

Hải yêu nói: “Đương nhiên là nguyên bản, các ngươi không cần xem thường ta, ta tuy rằng không cường, chính là trong cơ thể lại chảy xuôi tạp nga tư đại nhân huyết mạch... Có như vậy một chút... Được đến Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lúc sau, ta cũng là vì trốn tránh đuôi giết, mới mạo hiểm chạy trốn tới Đồng Phươg.”

“Kia cái gì Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự ở nơi nào, trước lấy ra tới làm ta nhìn xem, nếu thật sự hữu dụng, tha cho ngươi một mạng cũng không sao.” Chu Văn nói.

“Ta có thể đem Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự cho ngươi xem, bất quá ngươi cần thiết thề, xem qua lúc sau muốn trả lại cho ta, lại còn có muốn cho ta an toàn rồi đi nơi này.” Hải yêu nói chuyện thời điểm, sừng mắt thấy xem đập lên trên người nòng linh dương.

Linh dương tựa hồ đối với hải yêu theo như lời Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự cũng có chút hứng thú, mị mị kêu hai tiếng, làm như ở thúc giục hải yêu đem đồ vật mau lấy ra tới.

“Ngươi không có cò kè mặc cả tư cách, đem đồ vật lấy ra tới làm ta nhìn xem, nếu đồ vật là thật sự, ta có thể tha cho ngươi một mạng.” Chu Văn hừ lạnh nói.

“Hào đi.” Hải yêu do dự một hồi lâu, mới cắn răng một cái, đuôi tay từ ốc biển xác trung lấy ra một thứ, dùng tay phùng tới rồi Chu Văn trước mặt.

Chu Văn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy hải yêu trong tay phùng, dường như một viên thủy tinh cầu, nhưng là cùng bình thường thủy tinh cầu bất đồng, ở cái kia cầu hình tinh thể bên trong có quang ảnh đang không ngừng biến ảo.

Đêm tối, ban ngày, ngọn lửa, tia chớp, phong, vân, ngày, nguyệt, sao trời từ từ quang ảnh đang không ngừng mà thoáng hiện lại biến mất, ở những cái đó quang ảnh thoáng hiện thời điểm, Chu Văn có thể nhìn đến quang ảnh hợp thành một ít văn tự, những cái đó văn tự theo quang ảnh nhình ám luân phiên mà hiện ra biến mất.

Chỉ là Chu Văn cũng không nhận thức những cái đó văn tự là có ý tứ gì, cùng hấn hiện tại sở học Liên Bang thông dụng văn tự bất đồng, hấn là một loại Liên Bang thời đại trước văn tự cổ đại.

Tuy rằng xem không hiểu, chính là Chu Văn lại kinh ngạc phát hiện, chính mình ánh mắt vẫn là bị thủy tinh cầu nội văn tự cấp hấp dẫn, thậm chí vô pháp dời đi chính mình ánh mắt, thể xác và tinh thần đều theo thủy tinh cầu nội quang ảnh biến hóa, sinh ra dị dạng cảm giác.

Vậy cảm giác thật giống như chính mình tiến vào thủy tinh cầu nội thể giới, thân thể cảm thụ được vạn vật xâm nhập, bị ngọn lửa bỏng cháy, bị lôi điện oanh kích, ở trong đêm đen run bắn bật, ở hải dương trung trầm luân.

Không chỉ là Chu Văn, liền đắm lên hải yêu linh dương, ánh mắt cũng thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm thủy tinh cầu, dường như si ngốc giống nhau.

Hải yêu thấy thế trong lòng vui vẻ, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một cái âm ngoan tươi cười: “Tập nga tư đại nhân thần lực, lại há là các ngươi này đó ngu xuẩn có thể thừa nhận, không có tập nga tư đại nhân huyết mạch, quan khán hỗn độn không gian trung Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự chính là tìm chết.”

Hải yêu giãy giụa suy nghĩ muốn bỏ dậy, đem bị thủy tinh cầu nội văn tự hấp dẫn tâm thần Chu Văn cùng linh dương xử lý.

Chính là linh dương thân thể đạp lên trên người nàng, liền giống như một ngọn núi nhạc, hải yêu đem hết toàn lực, lại là như thế nào cũng tránh thoát không ra.

“Đáng chết, này con dê lực lượng như thế nào sẽ như vậy cường, tuy rằng ta chạy ra tới phía trước cũng đã bị thương, lại cũng không đến mức bị giống nhau Sứ thi cấp sinh vật trấn áp.....” Hải yêu tránh thoát không ra, đến cũng không nóng lòng.

Hải yêu rất rõ ràng, chỉ cần lại làm cho bọn họ nhiều xem trong chốc lát Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự, bọn họ thực mau liền sẽ bị hấp dẫn đồng hóa, sẽ không tự chủ được đầu hướng hỗn độn không gian, nàng chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi một đoạn thời gian là được.

Đợi một lát, hải yêu trong mắt hiện lên một mặt kinh nghi chỉ sắc, Chu Văn hiển nhiên chỉ là một cái phạm thai cấp học sinh, phạm thai cấp quan khán Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự, nhiều lắm cũng liền xem cái mấy chục giây, liền sẽ bị này hấp dẫn, không tự chủ được đầu hướng hỗn độn không gian, cuối cùng sẽ bị vây ở bên trong.

Chính là này đều đã qua đi hai ba phút, Chu Văn thể nhưng còn đứng ở nơi đó nhìn hỗn độn không gian, cũng không có đạp bộ đi hướng nó ý tứ.

“Này nhân loại thật là có chút cổ quái.” Nghĩ đến phía trước chính mình hải yêu chỉ mất thể nhưng vô pháp mê hoặc hấn, hải yêu ánh mắt không khỏi hướng hấn trên người đánh giá.

Một cái phạm thai cấp có biểu hiện như vậy, hải yêu cảm thấy hấn trên người có lẽ có cái gì bảo vật cũng nói không chừng, nếu không khó có thể giải thích vì cái gì hấn có thể ngăn cản hải yêu chỉ mất, lại có thể quan khán Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự thời gian dài như vậy mà không bị ảnh hưởng.

Đến nỗi kia con dê, hải yêu đã nhận định nó là cực cường tồn tại, có thể kiên trì lâu như vậy một chút cũng không kỳ quái.

Vì thế Chu Văn tiểu lâu nhị tầng phòng khách trong vòng, đã xảy ra cực kỳ lý kỳ hình ảnh, một con linh dương đắm lên một cái Mỹ Nhân ngư, người cùng dương đôi mắt lại gấu gao nhìn chăm chăm Mỹ Nhân ngư trong tay nâng thủy tinh cầu.

Thời gian một phân một giây quá khứ, nửa giờ lúc sau, Chu Văn vẫn là không có đi hướng thủy tinh cầu, hải yêu đã thập phần khẳng định, Chu Văn thượng nhất định có cực kỳ cường đại bảo vật.

“Thiên thần thật là chiếu cố ta, không chỉ có làm ta may mắn được đến Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự, hiện tại lại có cường đại bảo vật chính mình đưa tới cửa tới.” Hải yêu trong lòng vui mừng, hận không thể lập tức thoát khỏi trên người linh dương, dự lực soát Chu Văn thân thể, đem như vậy bảo vật cấp tìm ra.

Đột nhiên, đứng ở nàng trên lưng linh dương giật mình, chậm rãi cất bước hướng về thủy tinh cầu đi qua.

“Rốt cuộc động.” Hải yêu trong lòng mừng như điên, đem thủy tinh cầu hướng không trung ném đi, làm thủy tinh cầu huyền phù ở khá xa địa phương, linh dương đi bước một hướng về thủy tinh cầu đi đến, từ trên người nàng xuống dưới, hải yêu cũng khôi phục tự do.

Nàng phía trước cho nên không có đem thủy tinh cầu ném linh dương, trực tiếp đem linh dương hít vào thủy tinh cầu trung, đó là sợ linh dương trấn áp thân thể của nàng, đến lúc đó liền nàng cùng nhau kéo vào thủy tinh cầu nội.

Hải yêu cũng không có trước tiên thu hồi thủy tinh cầu đối phó linh dương, mà là trực tiếp bỏ Chu Văn qua đi.

Liền linh dương như vậy cường đại sinh vật, đều bị Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự văn tự hấp dẫn, không tự chủ được đi qua đi, Chu Văn thể nhưng vẫn là không dao động, cái này làm cho hải yêu càng thêm xác nhận, Chu Văn thượng nhất định có cực kỳ cường đại bảo vật, thậm chí có khả năng không thua kém với hỗn độn không gian.

Hải yêu gấp không thể chờ đợi đưa cái đuôi du hướng Chu Văn, chính là liền tại đây trong nháy mắt chỉ gian, như là cọc gỗ giống nhau đứng ở nơi đó Chu Văn thể nhưng động.

Chỉ thấy Chu Văn sau lưng bạc cánh triển khai, như một đạo màu bạc tia chớp phá không dựng lên, đánh tới phương hướng thể nhưng là hỗn độn không gian thủy tinh cầu.

Hải yêu phản ứng đầu tiên là Chu Văn rốt cuộc không chịu nổi Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự văn tự lực lượng, bị hấp dẫn qua đi.

Chính là lập tức lại phủ định loại này ý tưởng, bị Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự hấp dẫn quá khứ người, lại sao có thể còn sẽ sử dụng Nguyên khí kỹ cùng Phốc súng?

Chu Văn khoảng cách thủy tinh cầu vốn dĩ gần đây, hải yêu này một do dự, hấn cũng đã bỏ nhào vào thủy tinh cầu trước, một bàn tay bắt được thủy tinh cầu.

“Tìm chết!” Hải yêu cũng không kinh hoảng, chỉ là nhìn Chu Văn cười lạnh.

Không có tập nga tư huyết mạch, đụng chạm hỗn độn không gian liền sẽ bị trực tiếp hút vào hỗn độn không gian trong vòng, vĩnh viễn bị nhốt ở bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 125: Hỗn Độn Không Gian

Liền tính là có được một ít tập nga tư huyết mạch hải yêu, ngay từ đầu cũng không thể đủ dụng chạm hỗn độn không gian, sau lại tu luyện một bộ phận Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lúc sau, mới có thể đủ trực tiếp dùng tay tiếp xúc nó, lúc này mới mang theo nó chạy trốn tới Đông Phương.

Chính là đương Chu Văn bắt lấy thủy tinh cầu trong nháy mắt, hải yêu sắc mặt lại là đại biến.

Chỉ thấy kia viên thủy tinh cầu bị Chu Văn nắm thời điểm, thế nhưng thu liễm quang hoa, bên trong vạn vật biến ảo biến mất không thấy, Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự vẫn tự tự nhiên cũng liền tùy theo biến mất.

Mắt thấy Chu Văn đem quang mang hoàn toàn biến mất hỗn độn không gian thác ở trong tay thương thức, hải yêu cả người đều ngây dại.

“Không có khả năng... Sao có thể... Người là Đông Phương sinh vật... Không có khả năng có tạp nga tư đại nhân huyết mạch.....” Hải yêu có chút nói năng lộn xộn, năng thật sự vô pháp tiếp thu, hỗn độn không gian thế nhưng bị Chu Văn nắm giữ sự thật.

“Mì!” Thủy tinh cầu bị Chu Văn khống chế, linh dương tức khắc thanh tỉnh lại đây, tức khắc thẹn quá thành giận, một đôi dương mắt phun hỏa trùng mắt hải yêu, phát ra phần nô dương kêu.

Hải yêu đánh một cái giết mình, xoay người liền muốn đào tẩu, đáng tiếc cũng đã chậm.

Chỉ thấy linh dương trên trán dẹt tam con mắt mờ, không trung một mảnh sí bạch, bắn ra một đạo màu trắng chùm tia sáng chiếu vào hải yêu trên người, kia hải yêu liền kêu thảm thiết đều không có tới cập phát ra tới, ngay cả cùng ốc biển cùng nhau bị hút vào linh dương dụng mắt bên trong.

Linh dương nhắm lại dụng mắt, cảm xúc lúc này mới hảo rất nhiều, vừa rồi nó quá mức đại ý, cho rằng bằng lực lượng của chính mình, không có khả năng sẽ xảy ra chuyện, lại không nghĩ thế nhưng bị hải yêu tính kế, thiếu chút nữa lật thuyền trong mương bị hút vào hỗn độn không gian.

Nếu không phải Chu Văn, linh dương lần này liền thật sự tài.

Chu Văn không có chú ý linh dương biểu tình, lo chính mình thương thức trong tay thủy tinh cầu.

Thủy tinh cầu kỳ thật cũng không lớn, cùng bida không sai biệt lắm lớn nhỏ, bắt đầu thời điểm, Chu Văn cũng bị thủy tinh cầu nội Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự sở ảnh hưởng.

May mắn ở hần đã chịu ảnh hưởng lúc sau, Mê Tiên kinh liền như thường lui tới giống nhau, dần dần đình chỉ tự quay, lại lần nữa khởi động thời điểm, cũng đã chuyển hóa vì một loại hoàn toàn mới Nguyên khí quyết vận chuyển phương thức, kia tự nhiên chính là Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự.

Trên thực tế Chu Văn đã sớm đã khôi phục thanh tỉnh, chỉ là bởi vì thủy tinh cầu vẫn luôn ở hải yêu trong tay, hần lại không phải hải yêu đối thủ, căn bản không có khả năng từ hải yêu trong tay cướp lấy thủy tinh cầu, càng không thể có thể cứu hạ linh dương.

Không cứu linh dương, hải yêu khôi phục tự do lúc sau, hần vẫn như cũ vẫn là đầu không lại hải yêu, cho nên mới chỉ có thể vẫn luôn chờ đợi cơ hội.

Chờ hải yêu đầu ra thủy tinh cầu lúc sau, Chu Văn biết chính mình chờ cơ hội tới, ra tay cướp đoạt thủy tinh cầu, lấy Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự Nguyên khí quyết lực lượng khống chế thủy tinh cầu, làm linh dương khôi phục thần chí.

Này cái thủy tinh cầu xác thật kỳ dị, Chu Văn sử dụng Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lực lượng khống chế nó, phát hiện nó bên trong chính là một cái không gian thật lớn, có thể cất chứa vạn vật.

Nếu không có tu luyện Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự nói, cái này thủy tinh cầu cũng chỉ có thể tiến không thể ra, giống như là một cái thật lớn nhà tù.

Nhưng là tu luyện Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lúc sau, liền có thể tự do khống chế, muốn đem hỗn độn không gian nội đồ vật lấy ra cũng không phải việc khó.

“Này không phải tương đương với một cái thật lớn trữ vật không gian sao?” Chu Văn tâm niệm vừa động, đem Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lực lượng đưa vào thủy tinh cầu trong vòng, thủy tinh cầu thế nhưng dựa theo hần ý chí thu nhỏ lại, thực mau liền biến thành đậu viên lớn nhỏ, lại muốn tiếp tục thu nhỏ lại, thủy tinh cầu lại không có động tĩnh.

Được đến như vậy một quả thần kỳ thủy tinh cầu, Chu Văn tâm tình tự nhiên thực hảo, bất quá làm hần nghi hoặc chính là, lúc này đây Mê Tiên kinh tuy rằng trợ giúp hần luyện thành Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự, chính là lại không có gia tăng hần bất luận cái gì thuộc tính, lực lượng, thân thể cùng Nguyên khí ba loại thuộc tính vẫn là 11 giờ, tốc độ vẫn là 10 điểm, không có một chút biến hóa.

Chu cầu tứ tác một lát, lại cẩn thận cảm thụ Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lực lượng, đại khái phỏng đoán ra nguyên nhân trong đó.

Lấy Chu Văn cảm giác, Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự rõ ràng đối với hần Nguyên khí có cường hóa tác dụng, chính là hần Nguyên khí này một thuộc tính, đã bị vô tự bìa Nguyên khí quyết cường hóa qua, cho nên luyện nữa công năng tương đối xấp xỉ Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự, liền không có quả lớn tác dụng, chỉ là nhiều biết một loại Nguyên khí quyết mà thôi.

“Nếu ta suy luận không sai, nói cách khác ta cần thiết muốn lại đi học một loại đối với tốc độ có tăng mạnh Nguyên khí quyết, mới có thể đủ đem tốc độ thuộc tính tăng lên tới 11 giờ.” Chu Văn hơi hơi cảm giác có chút đau đầu.

Muốn tìm một môn Nguyên khí quyết cũng đã thực không dễ dàng, còn cần thiết là chủ yếu tăng cường tốc độ Nguyên khí quyết, khó khăn lại gia tăng rồi không ít.

“Phía trước ở thư viện trung tìm được những cái đó tư liệu, xác thật có một ít cùng loại với tiểu chùa cùng Lão Quân sơn thần bí nơi, chính là ta làm sao có thể đủ xác định, những cái đó thần bí nơi Nguyên khí quyết, có phải hay không tăng cường tốc độ đâu?” Chu Văn có chút phạm sầu.

Những cái đó thần bí nơi vốn dĩ liền không ở Lạc Dương, hiện tại lại có như vậy một cái hạn chế, Chu Văn trong lúc nhất thời cũng không biết hần là đi nơi nào tìm kiếm Nguyên khí quyết.

“Vẫn là chờ đề thi chung lúc sau lại làm tính toán đi.” Chu Văn hiện tại cũng không thể rời đi học viện, cho dù có mục tiêu cũng đi không được.

Cửu nhìn từ trên xuống dưới Chu Văn, một hồi lâu mới bỏ về tới trên sô pha, lười biếng thoạt nhìn tâm tình không tốt lắm.

Chu Văn trở lại chính mình phòng, đem cửa phòng nhốt lại, sau đó lấy ra biến thành đậu viên lớn nhỏ thủy tinh châu, thử đem chén trà linh tinh đồ vật bỏ vào đi lại lấy ra tới.

Kết quả đều thực thuận lợi, vô luận là chén trà, mắt kính hộp linh tinh vật nhỏ, vẫn là chăn, ghế dựa linh tinh đại kiện, đều có thể đủ dễ dàng bỏ vào đi lại lấy ra tới, liền dường như là chiếc túi thần kỳ của Mèo máy giống nhau.

Chỉ là Chu Văn luyện thành hoàn chỉnh Hỗn Độn Đệ Nhất Trật Tự lúc sau, thủy tinh châu nội những cái đó thần bí quang ảnh cũng vẫn tự liền không hề hiện lên, mất đi hấp dẫn cái khác sinh vật tự động đầu nhập trong đó năng lực.

Đương Chu Văn ném thử đem thần bí đi động bỏ vào thủy tinh châu nội thời điểm, lại phát hiện như thế nào cũng phóng không đi vào.

Nghiên cứu một hồi lâu, Chu Văn đem thủy tinh châu trước thu lên, sau đó lên mạng cửa hàng tìm tòi châu báu trang sức linh tinh thương phẩm.

Trước kia các loại đá quý, ngọc thạch cùng Kim Cương linh tinh giả cả xa xỉ, chính là hiện tại, vài thứ kia giá cả đều đã tương đương tiện nghi, người thường đều có thể đủ mua khởi.

Đặc biệt là Kim Cương giả cả, hiện tại so với thiên nhiên thủy tinh tòi cũng quý không được quá nhiều.

Gần nhất là bởi vì Kim Cương vốn dĩ giá trị liền không cao, nhân công Kim Cương lại có thể thay thế được thiên nhiên Kim Cương sử dụng, hơn nữa hiện tại thời đại này, mọi người càng nguyên ý đem tiền tiêu ở trứng phôi súng cùng Thứ nguyên kết tinh mặt trên, Kim Cương giả cả tự nhiên xuống dốc không phanh.

Hiện tại rất nhiều cao cấp trang sức, đều bắt đầu sử dụng Thứ nguyên kết tinh chế tác, hơi chút có điểm tiền người, đều sẽ không đeo giống nhau Kim Cương trang sức.

Chu Văn xem này đó trang sức, là muốn đem thủy tinh châu che dấu với ở trang sức bên trong, chỉ một thủy tinh châu thực dễ dàng bị người nhìn ra kỳ quái, chính là một kiện được khám rất nhiều thủy tinh hạt châu trang sức mặt trên, muốn nhìn ra vấn đề liền khó khăn, rất cuộc hỗn loạn không gian thủy tinh cầu ngày thường thoát nhìn cùng bình thường thủy tinh hạt châu cũng không có gì khác nhau.

Tuyển tòi tuyển đi, cuối cùng Chu Văn tuyển trúng một cái thiên nhiên thủy tinh cùng Kim Cương hỗn tạp bạc trắng lấp tay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Lắc Tay

Bởi vì Chu Văn cổ tình tuyển cùng thành bán gia, cho nên ngày hôm sau giữa trưa, hắn vội mua bạc trắng lắc tay liền đưa tới, Chu Văn đến cổng trường khẩu lấy chuyển phát nhanh thời điểm, vừa lúc nhìn đến A Sinh lái xe tới rồi trường học công lớn.

“Văn thiếu gia, phu nhân ở nhà ăn điểm hảo đồ ăn, muốn cho người bồi nàng ăn bữa cơm.” A Sinh cung kính làm người ngưng ngưng mở miệng cự tuyệt.

Chu Văn nghĩ nghĩ, nếu là đi nhà ăn mà không phải đi an gia, kia hắn đi cũng không sao.

Dù sao lắc tay cũng không chiếm địa phương, Chu Văn cũng liền không có chuyên môn chạy về ký túc xá, trực tiếp ngồi trên A Sinh khai xe.

“Văn thiếu gia ngài trước nghỉ ngơi trong chốc lát, không sai biệt lắm muốn nửa giờ mới có thể đủ đến địa phương.” A Sinh khởi động xe, một bên lái xe một bên đối Chu Văn nói.

“Người không phải An Thiên Tả phó quan sao? Như thế nào còn thường xuyên giúp đỡ lam tỷ làm việc?” Chu Văn có chút nghi hoặc hỏi một câu.

A Sinh cười nói: “Ta là đốc quân phó quan, trừ bỏ ngày thường công tác bên ngoài, còn phụ trách chiếu cố đốc quân sinh hoạt, đồng thời cũng phụ trách an gia an phòng công tác, xem như nửa cái an gia quan gia đi.”

Chu Văn gật gật đầu không có nói cái gì nữa, bởi vì nửa giờ lâu lắm, Chu Văn nghĩ nghĩ, liền mở ra trang sức hộp, đem cái kia bạc trắng lắc tay đem ra.

Lắc tay thoát nhìn thật xinh đẹp, thủ công thực tinh tế, mặt trên còn được khám không ít Kim Cương viên cùng thủy tinh hạt châu, Chu Văn là xem qua kích cỡ về sau lại mua sắm, cho nên những cái đó thủy tinh hạt châu lớn nhỏ, cùng hỗn loạn không gian biến thành thủy tinh châu kích cỡ cơ bản nhất trí.

Chu Văn thật cẩn thận đem trong đó một viên thủy tinh hạt châu lấy xuống dưới, sau đó đem hỗn loạn không gian thủy tinh châu lại được khám đi lên, thoát nhìn phi thường hoàn mỹ, cơ hồ nhìn không ra sơ hở.

Bởi vì có bên cạnh Kim Cương làm phụ trợ, thủy tinh cầu cũng không có như vậy thấy được, người bình thường hẳn là sẽ không cố tình cố tình mặt trên thủy tinh hạt châu.

Mang ở trên cổ tay thử thử, lại phát hiện một vấn đề, hỗn loạn không gian thủy tinh châu xác thật không chớp mắt, chính là như vậy một cái lắc tay mang ở một người nam nhân trên cổ tay, giống như có như vậy một ít quá thấy được.

“Bạc trắng có điểm quá lóc, hơn nữa độ cứng cũng không đủ, dễ dàng đoạn rớt, quay đầu lại vẫn là lại mua một cái ô cương linh tinh lắc tay đi.” Chu Văn trong lòng nghĩ, lại bắt tay liền hái được xuống dưới, bỏ vào hộp bên trong.

Hộp có điểm đại, không có biện pháp bỏ vào trong túi mặt, Chu Văn chỉ có thể cầm ở trong tay.

Đi tới nhà ăn lúc sau, Chu Văn tài phát hiện An Tĩnh thế nhưng cũng ở chỗ này.

“Tiểu văn mau tới đây, đồ ăn đều đã điểm hảo, liền kém người.” Âu Dương Lam thực tự nhiên đem Chu Văn kéo đến nàng bên cạnh ngồi xuống.

Chu Văn tuy rằng đối An Tĩnh không thể nào có hảo cảm, lại cũng không thể nào để ý, nếu tới, liền ngồi xuống dưới bởi Âu Dương Lam cơm nước xong lại đi cũng không muộn.

An Tĩnh ngồi ở Âu Dương Lam mặt khác một bên, nhìn thoáng qua Chu Văn, lại không có nói chuyện, vẻ mặt cao ngạo lạnh nhạt biểu tình.

A Sinh đã phân phó nhân viên cửa hàng thượng đồ ăn, ở thượng đồ ăn không đương. Âu Dương Lam thấy được Chu Văn trong tay hộp, lại hỏi: “Tiểu văn, người lấy đây là cái gì?”

Chu Văn nghĩ thầm: “Làm Âu Dương Lam nhìn xem cũng hảo, nếu liền Âu Dương Lam cũng nhìn không ra sơ hở, những người khác liền càng khó nhìn ra sơ hở.”

“Mua một cái lắc tay, lam tỷ ngài xem xem thế nào.” Chu Văn đem hộp đưa cho Âu Dương Lam.

Âu Dương Lam tiếp nhận hộp, mở ra nhìn nhìn, thấy là một cái nữ sĩ mang bạc trắng lắc tay, tuy rằng không phải cái gì quý trọng chi vật, bất quá tạo hình tương đương độc đáo.

“Tiểu văn, không thể tưởng được người như vậy có tâm, đây là cấp tiểu tình chuẩn bị quà sinh nhật ỉ? Nguyên bản không tính toán nói cho người hôm nay là tiểu tình sinh nhật, làm người lại đây cùng nhau ăn bữa cơm liền hảo, không nghĩ tới người còn trước tiên chuẩn bị lễ vật.” Âu Dương Lam thật cho rằng đây là Chu Văn chuẩn bị lễ vật.

Nếu không hẳn một đại nam nhân, mua một cái kiểu nữ lắc tay, còn cầm ở trong tay mang đến nơi này làm gì?

Chu Văn nghe xong tức khắc ngăn người, hẳn cũng không biết nói chính mình mua chính là kiểu nữ lắc tay, chỉ là xem kích cỡ vừa lúc thích hợp được khám che dấu hỗn độn không gian thủy tinh châu, liền đem nó chụp xuống dưới.

Không phải Âu Dương Lam nói cho hẳn, hẳn căn bản là không biết đây là một cái kiểu nữ lắc tay.

An Tĩnh cũng cho rằng Chu Văn này lắc tay thật là cho nàng mua, trong lòng âm thầm có chút hổ thẹn: “Chu Văn người cũng không tệ lắm, ta trước kia làm đích xác thật có chút quá phận, muốn hay không tìm một cơ hội xin lỗi đâu?”

An Tĩnh đang nghĩ ngợi tới đâu, lại đột nhiên nghe Chu Văn nói: “Lam tỷ, ta không biết hôm nay là An Tĩnh sinh nhật, này không phải cho nàng mua lễ vật.”

An Tĩnh biểu tình hơi hơi cứng đờ, trong lúc nhất thời trong lòng ngũ vị tạp trần, không biết là cái gì tư vị.

Âu Dương Lam vội vàng nói sang chuyện khác nói: “Mua như vậy xinh đẹp lắc tay, có phải hay không có yêu thích cô nương?”

Chu Văn lắc đầu nói: “Là ta mua sai rồi, nguyên bản là mua kiểu nam lắc tay chính mình mang, chụp sai rồi kiểu nữ, quay đầu lại còn muốn lui về đâu.”

“Cái này tiểu tử thú, quả thực chính là hằm càu cục đá, lại xú lại nganh. Lăng phong như vậy biết ăn nói về xem mặt đoán ý người, như thế nào sẽ sinh hạ như vậy một cái tiểu tử thú?” Nghe Chu Văn như vậy vừa nói, Âu Dương Lam cũng có chút buồn bực, người đã là chụp sai rồi, lại không tính toán muốn tặng cho người khác, như vậy một cái lắc tay cũng đáng không bao nhiêu tiền, vừa rồi thuận tay đẩy thuyền đưa cho An Tĩnh không phải hảo.

Âu Dương Lam nào biết đâu rằng, lắc tay mặt trên có hỗn độn không gian thủy tinh châu, Chu Văn sao có thể đưa cho An Tĩnh.

Này bữa cơm ăn thập phần vi diệu, Âu Dương Lam cũng không có quá tốt biện pháp, qua loa ăn xong lúc sau, khiến cho A Sinh trước đem Chu Văn cấp tặng trở về.

Chu Văn trở lại ký túc xá lúc sau, lập tức lại lên mạng đính một cái lắc tay, lúc này đây Chu Văn cẩn thận rất nhiều, xác nhận là kiểu nam lắc tay, còn đặc biệt tuyển cứng rắn ô cương lắc tay.

Chờ Chu Văn bắt được tân lắc tay lúc sau, đem hỗn độn không gian thủy tinh châu được khám đi lên, phát hiện phi thường thích hợp, liền tính cẩn thận đi xem, cũng rất khó phân biệt gấu ở Kim Cương cùng thiên nhiên thủy tinh bên trong kia viên hỗn độn không gian thủy tinh châu.

Hơn nữa ngày thường có ống tay áo che đậy, người bình thường cũng nhìn không tới hẳn mạng lắc tay.

Chu Văn lăn lộn lâu như vậy, rốt cuộc bắt tay liền thu phục, đề thi chung ngày lại cũng đã tới gần.

Lý Huyền vùi thiên không gặp bóng dáng, chỉ sợ là vẫn luôn ở nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình, hẳn có Lý gia làm hậu thuẫn, các loại Thứ nguyên kết tinh cùng trùng phối sùng lấy chỉ bắt tận, muốn tăng lên thuộc tính, khế ước cường đại Truyền kỳ Phối sùng đều không khó, nghĩ đến thực lực nhất định tăng lên cực nhanh.

Tới rồi đề thi chung cùng ngày, Chu Văn tài biết hoàng hôn học viện thế nhưng có như vậy nhiều học sinh, ô áp sợ là có thượng vạn người nhiều.

Sân thể dọc thượng phân ra bốn cái chuyên môn khu vực, một cái khu vực trong vòng phóng hơn trăm khẩu thiêu nhiệt chảo dầu, trong nồi du mạo hiểm lam yên, dường như tùy thời đều sẽ bốc cháy lên.

Mà ở một khác ngoại khu vực, tấc dùng khoan 30 centimet giấy Tuyên Thành, biến thành trường trăm mét cầu độc mộc, hẳn là qua sông giấy kiều thí nghiệm tràng.

Mặt khác hai cái thí nghiệm tràng khoảng cách Chu Văn khá xa, Chu Văn chỉ mơ hồ thấy được một ít thạch đình, cái khác liền nhìn không tới.

“Lão Chu, chuẩn bị thế nào? Có hay không tin tưởng vọt vào trước mười?” Lý Huyền đi vào Chu Văn bên cạnh, ôm Chu Văn bả vai cười nói.

“Học đệ các ngươi thật đúng là đáng yêu, đại một liền tưởng xông lên trước mười, có lý tưởng có khát vọng, học tỷ xem trọng các ngươi.” Một bên mấy cái cao niên cấp học tỷ, nghe được Lý Huyền nói, cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Đề Thi Chung

“Nếu các học tỷ như vậy xem trọng chúng ta, không bằng chúng ta trước thêm cái bạn tốt, liên lạc một chút thuần khiết bạn cùng trường tình nghĩa.....” Lý Huyền thuận thế leo lên, cùng mấy cái học tỷ hàn huyền lên.

Chính liêu cao hứng, Lý Huyền tính toán càng tiến thêm một bước thời điểm, đột nhiên nghe được học sinh trung truyền đến một trận xôn xao, giống như rất nhiều học trưởng học tỷ đều đang nói cái gì “Viagra”.

“A! Viagra... Viagra.....” Kia mấy cái cùng Lý Huyền liêu không tới học tỷ, đột nhiên đều bò xuống Lý Huyền không để ý tới, hướng về một phương hướng xua tay kêu gọi.

“Ta đi, hoàng hôn học viện như vậy mờ ra sao?” Lý Huyền trong lòng buồn bực, quay đầu hướng về các học tỷ xua tay phương hướng xem qua đi, chỉ thấy một cái nam sinh chính đi hướng đại hội diễn thuyết đài, đại biểu học sinh lên tiếng.

Chờ thấy rõ ràng nam sinh bộ dáng, Lý Huyền có chút chua lèm nói: “Học được sinh hội trưởng ghé thăm a? Còn không phải là so với chúng ta sớm hai năm tiến trường học, chờ quay đầu lại ta cũng đi tranh cử hội trưởng Hội Học Sinh, cũng lộng cái hội trưởng đương đương.”

“Hắn rất mạnh sao?” Chu Văn ở một bên hỏi.

“Còn tính có thể đi, hoàng hôn học viện hội trưởng Hội Học Sinh, giống nhau tự thân thực lực đều có thể đủ chen vào học viện tiền tam cường, cái này Vi Qua ở chúng ta không có tới

phía trước, xem như học viện đệ nhị cường, hần Mệnh cách là văn võ toàn tài, học cái gì đều đặc biệt mau, người khác yêu cầu hoa đại lượng thời gian đi luyện tập đồ vật, hần là thượng thủ liền sẽ, thực mau là có thể đủ tinh thông, từ quyền cước binh khí đến lý luận tri thức, từ hần tiến vào hoàng hôn học viện lúc sau, liền không có lấy quá đệ nhị.” Lý Huyền nói.

“Hần không lấy quá đệ nhị, nói như thế nào hần là đệ nhị cường?” Chu Văn khó hiểu hỏi.

Lý Huyền hắc hắc cười nói: “Hần là không có lấy quá đệ nhị, chính là lại bị người hung hăng tấu quá một đòn, bắt quá có thể tấu hần, trước kia hoàng hôn học viện cũng cùng chỉ có Hoàng Cực cái kia quái thai. Hiện tại tình huống bất đồng, chúng ta huynh đệ hai cái tới, về sau hần cũng chỉ có thể đương lão tử.”

Vì Qua lên tiếng lúc sau, còn vì sở hữu học sinh làm bốn cái hạng mục biểu thị, chủ yếu là vì làm tân sinh biết hần là như thế nào đi thí nghiệm.

Chảo dầu vớt tiền xu tổng cộng có một trăm khẩu thiêu nhiệt chảo dầu, bắt quá này một trăm khẩu chảo dầu lại chia làm mười tổ, mỗi một tổ có mười khẩu chảo dầu, càng mặt sau chảo dầu, độ ẩm cũng liền càng cao.

Giống nhau chỉ cần có thể từ đệ nhất khẩu độ ẩm thấp nhất trong chảo dầu mặt đem tiền xu vớt ra tới, liền tính là bắt được đủ tư cách thành tích.

“Cái này hạng mục tính nguy hiểm rất lớn, các vị đồng học ở lựa chọn cái này hạng mục phía trước, nhất định phải thận trọng suy xét, liền tính đã quyết định tham gia cái này hạng mục, cũng thỉnh từ thấp nhất độ ẩm này một ngưng chảo dầu bắt đầu ném thử.” Vì Qua nói, liền triệu hồi ra một con Phôi sùng, đó là một con hắc mao tinh tinh.

“Đây là phạm thai cấp hắc thiết tinh tinh, nó thân thể có 9 điểm nhiều, ở phạm thai cấp giữa đã xem như đỉnh cấp.” Nói, Vì Qua mệnh lệnh hắc thiết tinh tinh vươn móng vuốt đi đệ nhất khẩu trong chảo dầu mặt vớt tiền xu, kết quả hắc thiết tinh tinh móng vuốt vừa mới vào vào trong chảo dầu mặt, liền nghe được hét thảm một tiếng.

Hắc thiết tinh tinh kêu thảm đem móng vuốt rút về tới, lại thấy mặt trên da lông đều đã bị tạc khỏi phao, thoạt nhìn thập phần dọa người, còn ân ân có chút mùi thịt bay tới.

Mọi người nhìn đều là trong lòng rung mình, nguyên bản còn đánh may mắn tâm lý học sinh, cũng đều lập tức từ bỏ lựa chọn chảo dầu vớt tiền xu cái này hạng mục.

“Các vị đồng học đều thấy được, lựa chọn cái này hạng mục khi nhất định phải cẩn thận, phía dưới từ ta tới vị đại gia biểu thị.” Vì Qua mặt mang mỉm cười, đem tay áo cuốn lên, tron bóng cánh tay thượng xuất hiện màu đỏ đậm hình xăm, đó là một cái xích lân xà bộ đáng.

Theo Vì Qua triệu hoán, cánh tay thượng xích lân xà hình xăm như là sống lại đây giống nhau, hóa thành xích lân phần che tay, đem hần toàn bộ cánh tay cùng bàn tay đều bao vây đi vào, sau đó Vì Qua dường như không có việc gì bắt tay với vào trong chảo dầu mặt, từ giữa vớt ra một quả tiền xu.

Kế tiếp Vì Qua lại biểu thị dư lại ba cái hạng mục, bắt quá đều chỉ là biểu thị thấp nhất khó khăn, chủ yếu là vì làm tân sinh biết muốn như thế nào đi làm này đó hạng mục.

Bốn cái hạng mục bên trong, chỉ có qua sông giấy kiểu này hạng nhất không có phân cấp dừng, sở hữu giấy kiểu đều là 100 mét trường, thành tích từ thông qua giấy kiểu thời gian mà định, đập vỡ giấy Tuyên Thành thành tích chính là linh.

Hơn nữa qua sông giấy kiểu không thể sử dụng phi hành loại sùng vật, cần thiết muốn đập giấy Tuyên Thành mà đi, chỉ là điểm này, liền khó ở rất nhiều học sinh.

Vì Qua biểu thị qua đi, bọn học sinh liền bắt đầu báo danh chính mình tham gia hạng mục, mỗi người ít nhất muốn báo hai cái hạng mục, đương nhiên cũng có thể bốn cái toàn báo.

Chu Văn cùng Lý Huyền đều báo bốn cái hạng mục, bọn họ đều muốn tiến vào trước mười, cho nên chẳng những muốn hoàn toàn bốn cái hạng mục, còn cần thiết bắt được tốt thành tích.

Này bốn cái hạng mục ở Chu Văn xem ra đều không dễ dàng, muốn đủ tư cách không khó, chính là muốn bắt được cao phân lại không dễ dàng.

Chính là cái thứ nhất lên đài học sinh, liền lựa chọn chảo dầu vớt tiền xu, hơn nữa vẫn là trực tiếp liền đi hướng đệ thập khẩu nhất nhiệt chảo dầu, chỉ thấy hần tùy ý mà đứng ở chảo dầu trước, vẫn nổi lên tay áo, cũng không thấy hần sử dụng Phôi sùng, chỉ là cánh tay thượng nổi lên kim loại ánh sáng, cũng không biết dùng cái gì Nguyên khí kỹ, trực tiếp duỗi tay tiến chảo dầu, chính là từ bên trong vớt ra một quả tiền xu.

“Gia hóa kia kêu Ngô quân, hần còn có một cái muội muội kêu Ngô nam, rất khó thấy bọn họ huynh muội ra tay, bắt quá bọn họ huynh muội thực lực sâu không lường được.” Lý Huyền giới thiệu nói.

Ngô quân chiêu thức ấy biểu diễn, làm không ít lúc trước bị dọa đến học sinh lại có hy vọng, kết quả có một cái tân sinh ý vào chính mình có trên tay Nguyên khí kỹ, cũng lựa chọn chảo dầu vớt tiền, nhưng gần là độ ẩm thấp nhất kia nồi nấu, liền đem hần tay cấp bị phỏng, còn hảo có bác sĩ ở hiện trường cấp cứu, cũng không có trở ngại.

Vì Qua biểu thị qua đi, liền đến một bên quan vọng, đương hần nhìn đến Phong Thu Nhận lựa chọn qua sông giấy kiểu hạng mục, hơn nữa bắt được cực hảo thành tích, trực tiếp đánh vỡ trước kia ghi lại thời điểm, liền tự mỉm cười đi tới vừa mới hoàn thành hạng mục Phong Thu Nhận trước mặt.

“Phong Thu Nhận, lâu nghe đại danh, có hay không hứng thú gia nhập Học Sinh Hội?” Vì Qua mỉm cười hỏi.

Bên cạnh học sinh đều hướng Phong Thu Nhận đầu tới hâm mộ ánh mắt, có thể gia nhập Học Sinh Hội, đều là học viện nội đình cấp học sinh, giống nhau còn cần chính mình xin gia nhập, Vì Qua cái này hội trưởng Hội Học Sinh tự mình mời, đối với giống nhau học sinh tới nói, đó là lớn lao vinh quang.

“Không có hứng thú.” Phong Thu Nhận mặt vô biểu tình mà nói một câu, trực tiếp từ Vì Qua bên người đi qua.

Vì Qua chỉ là cười cười, có thực lực người đều có chút cá tính, điểm này hần có thể lý giải, đồng thời cũng kiên định cho rằng, Phong Thu Nhận sớm hay muộn sẽ gia nhập Học Sinh Hội, chỉ là vấn đề thời gian.

Xoay người nhìn về phía rồi đi Phong Thu Nhận, chính là lại phát hiện Phong Thu Nhận thế nhưng đi hướng Lý Huyền bên kia.

Vì Qua tự nhiên nhận được Lý Huyền cái này thành Lạc Dương danh thiếu, không khỏi cảm thấy có chút ngoài ý muốn, Phong Thu Nhận như vậy tính tình, thế nhưng sẽ cùng Lý Huyền như vậy gia hỏa ở bên nhau, thực sự làm người khó mà tin được.

Chính là thực mau Vì Qua liền phát hiện, Phong Thu Nhận tìm người cũng không phải Lý Huyền, mà là đứng ở Lý Huyền bên cạnh cái kia nam sinh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 128: Bị Cự Tuyệt Vi Qua

Nhìn kỹ, Vi Qua liền nhận ra Chu Văn, làm Học Sinh Hội hội trưởng, đối với tân sinh trung học sinh xuất sắc hẳn cũng thấp phần chú ý.

Chu Văn cùng Lý Huyền đại chiến biến dị Phật tâm liên, cùng với Chu Văn chém giết khắc tự Ma Hóa tướng video, Vi Qua đều đã cẩn thận nghiên cứu quá.

Chu Văn biểu hiện xác thật thực không tồi, nhưng là đồng thời cũng bại lộ một ít vấn đề, cho nên Vi Qua chỉ là đem Chu Văn xếp vào Học Sinh Hội chờ tuyển thành viên danh sách bên trong, đến nỗi về sau hay không sẽ mời Chu Văn gia nhập, còn muốn xem hẳn tấn chức Truyền kỳ cấp lúc sau, có thể đạt được cái dạng gì Mệnh cách.

Lý Huyền đang cùng Chu Văn nói chuyện, thấy Phong Thu Nhận đi tới, trong lòng chính cảm thấy có chút kỳ quái, lại thấy Phong Thu Nhận lập tức đi hướng Chu Văn.

Chu Văn nhìn đến Phong Thu Nhận, trong lòng tức khắc lộ bộ một chút: “Chẳng lẽ là Phong Thu Nhận phát hiện ta là ở ứng phó hẳn, tìm ta tới tính sổ tới?”

“Giáo luyện, tiếp theo tiết khóa khi nào thượng?” Phong Thu Nhận đi vào Chu Văn trước mặt, nói như vậy một câu.

“Từ từ, giáo luyện? Nay tình huống như thế nào?” Lý Huyền mở to hai mắt nhìn, nhìn xem Phong Thu Nhận lại nhìn xem Chu Văn.

Chu Văn nghe Phong Thu Nhận như vậy vừa nói, huyền tâm liền buông xuống một nửa, liền đối Phong Thu Nhận nói: “Người trước đem ta phía trước nói luyện thành, cái khác chúng ta về sau lại nói.”

“Hào.” Phong Thu Nhận đến cũng dứt khoát, đáp ứng rồi một tiếng, liền ở Chu Văn bên cạnh ngồi xuống.

“Ta nói lão Chu, này rốt cuộc là cái tình huống như thế nào?” Lý Huyền trong lòng như là tiểu miêu trảo giống nhau, hẳn thật sự không hiểu được, Phong Thu Nhận như thế nào sẽ cùng Chu Văn làm ở bên nhau, còn gọi Chu Văn giáo luyện.

“Cũng không có gì, chính là Phong Thu Nhận mời ta đương hẳn tư nhân giáo luyện, cho hẳn định chế huấn luyện kế hoạch.” Chu Văn thuận miệng nói.

Lý Huyền nghe xong lúc sau, nhìn về phía Chu Văn ánh mắt ngược lại biến càng thêm cổ quái, có Phong Thu Nhận ở một bên, hẳn khó mà nói cái gì, chính là trong lòng lại âm thầm nói thầm: “Gặp quý, Phong Thu Nhận tương thỉnh gì đó giáo luyện không có, liền tính tìm cái Sư thi cấp đại cao thủ đương tư nhân giáo luyện cũng không khó, như thế nào sẽ tìm một cái cùng giáo học sinh đương giáo luyện, hơn nữa Chu Văn còn không có tấn chức Truyền kỳ, liền cấp Truyền kỳ cấp Phong Thu Nhận đương giáo luyện, Phong Thu Nhận đầu óc là hư rốt sao?”

Lý Huyền ở bên cạnh đứng ngồi không yên vô đầu bút tai, liền muốn biết Lý Huyền cùng Phong Thu Nhận chi gian đã xảy ra cái gì, chính là rồi lại không tốt ở nơi này mở miệng hỏi Chu Văn.

Vi Qua thấy Phong Thu Nhận ngồi ở Chu Văn bên cạnh, trong lòng tuy rằng cũng có chút ngoài ý muốn, bất quá cũng không có nghĩ nhiều cái gì.

Nhìn đến Vương Lộc rốt cuộc xuất hiện ở sân thể dục thượng, vừa mới báo danh tham gia thí nghiệm hạng mục, Vi Qua vội vàng đón đi lên, thấp phần thân sĩ mỉm cười nói: “Vương Lộc đồng học, ta là hội trưởng Hội Học Sinh Vi Qua, hy vọng có thể mời người gia nhập Học Sinh Hội.....”

“Xin lỗi, ta cũng không có tính toán tham gia bất luận cái gì hội xã.” Vương Lộc lễ phép cự tuyệt Vi Qua, sau đó cũng hướng về Chu Văn bên kia đi qua.

Bị Vương Lộc cự tuyệt, Vi Qua cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì Vương Lộc gia thế bái tại nơi đó, người khác có lẽ sẽ coi trọng Học Sinh Hội nhân mạch cùng lực ảnh hưởng, Vương Lộc lại căn bản không có đề ý tất yếu.

Chính là Vi Qua nhìn đến Vương Lộc thế nhưng cũng đi tới Chu Văn bên kia, cùng Chu Văn nói nói mấy câu lúc sau, liền ở bên cạnh ngồi xuống, không khỏi trong lòng có chút kinh ngạc.

Đương Vi Qua nhìn đến An Tĩnh thời điểm, hẳn căn bản không có đề mời An Tĩnh gia nhập Học Sinh Hội sự tình, chỉ là đi lên chào hỏi, xem như trộn lẫn cái mặt thực.

Hoàng hôn học viện vốn dĩ chính là an gia, An Tĩnh nếu gia nhập Học Sinh Hội, kia khẳng định phải làm hội trưởng Hội Học Sinh, đến lúc đó hẳn chỉ có thể lui cư phó hội trưởng chi vị, loại này chuyện ngu xuẩn, Vi Qua tự nhiên sẽ không làm.

Cũng may An Tĩnh tới trường học thời gian dài như vậy, cũng không có biểu hiện ra muốn gia nhập Học Sinh Hội ý tứ, làm Vi Qua nội tâm nhẹ nhàng không ít.

An Tĩnh lễ phép tính gật gật đầu, xem như đáp lại Vi Qua, sau đó thế nhưng lại hướng về Chu Văn bên kia đi qua.

“Gặp quý, cái kia tiểu tử là chuyện như thế nào? Vừa mới mới vừa tiến vào hoàng hôn học viện một tháng, thế nhưng cũng đã có nhân mạch như vậy sao?” Vi Qua âm thầm kinh hãi, không khỏi đối Chu Văn lại coi trọng vài phần.

An Tĩnh đi vào Chu Văn trước mặt, nhìn Chu Văn nói: “Lúc này đây đề thi chung, nếu người có thể tiến vào trước một trăm, đánh cuộc liền tính người thắng.”

Dứt lời, An Tĩnh liền trực tiếp rời khỏi.

Chu Văn nao nao, lúc này mới nhớ tới An Tĩnh phía trước đánh hạ cái gì ba tháng chi ước, chính là Chu Văn căn bản không có đề ở trong lòng, nếu không phải An Tĩnh lúc này nhắc tới, hẳn đều đã sắp quên mất.

“Cái gì đánh cuộc?” Lý Huyền bất quá hỏi.

“Không có gì.” Chu Văn lắc đầu, cái gì đều không có nói.

Vi Qua thì tại nơi xa đánh giá Chu Văn bên này, trong lòng tính toán muốn như thế nào đem Chu Văn kéo vào Học Sinh Hội, Chu Văn thế nhưng có nhân mạch như vậy, nếu có thể đem hẳn kéo vào Học Sinh Hội, đối với Học Sinh Hội tương lai công tác khai triển, nhất định sẽ cực đại có trợ giúp.

Vi Qua chính mình cũng có thể mượn dùng Chu Văn nhân mạch, nói không chừng liền có thể nhốt đánh vào Vương Lộc, An Tĩnh các nàng cái kia vòng.

Đang nghĩ ngợi tới, nhìn đến Hoàng Cực đang từ phía trước đi tới, Vi Qua lập tức thay đổi một phương hướng, không nghĩ cùng Hoàng Cực chạm mặt.

Cái này trong trường học mặt, hẳn ghét nhất cùng nhất không dám trên chọc chính là Hoàng Cực, trước kia hẳn cũng tương kéo Hoàng Cực tiến học được sinh, kết quả bị cự tuyệt, sau lại hẳn sử dụng một chút thủ đoạn, ai biết Hoàng Cực so với hẳn trong tưởng tượng muốn lợi hại nhiều, ngược lại đem hẳn tấu một đòn.

Trường học đều biết Hoàng Cực tấu quá hần, lại không biết rốt cuộc vì cái gì.

Tự lần đó lúc sau, Vi Qua thấy Hoàng Cực, trên cơ bản đều là vòng quanh đi, lại không nghĩ tới muốn kéo Hoàng Cực tiến Học Sinh Hội sự tình, hơn nữa hần cũng không cho rằng, có người có thể đủ kéo động Hoàng Cực.

Vi Qua vòng khai Hoàng Cực lúc sau, quay đầu lại nhìn thoáng qua, lại nhìn đến Chu Văn đứng lên, đối với Hoàng Cực vẫy tay hô to, tựa hồ ở tiếp đón Hoàng Cực qua đi.

Hoàng Cực đã ở một vị trí ngồi xuống, lấy Vi Qua đối với Hoàng Cực hiểu biết, hần khẳng định sẽ không để ý tới Chu Văn.

Chính là ai biết Hoàng Cực nghe được Chu Văn kêu hần lúc sau, thế nhưng thật sự đứng dậy đi qua, tới rồi Chu Văn bên kia lúc sau, liền cùng Chu Văn sẽ ở bên nhau, thoát nhìn liêu thập phần thân thiện.

Vi Qua xem tròn mắt há hốc mồm “Tình huống như thế nào? Hoàng Cực cái kia quái thai thế nhưng sẽ cùng người khác liêu lâu như vậy?”

Hần nào biết đâu rằng, Hoàng Cực sở dĩ sẽ cùng Chu Văn liêu lâu như vậy, là bởi vì Chu Văn đang nói chuyện hần trò chơi cùng đầu tư vấn đề, cho nên Hoàng Cực mới có thể như vậy có hứng thú.

“Chu Văn cái này nắm nhất tân sinh, cần thiết muốn trọng điểm quan sát.” Vi Qua cảm thấy chính mình cần thiết một lần nữa hiểu biết Chu Văn cái này tân sinh, nếu có khả năng nói, nhất định phải đem hần kéo vào Học Sinh Hội, làm hần vì chính mình sở dụng.

Không bao lâu, Vi Qua lại nhìn đến huệ Hải Phong cùng na na mang theo mấy cái cao niên cấp học sinh đi Chu Văn bên kia, thoát nhìn cùng Chu Văn bọn họ liêu phi thường vui vẻ, trong lòng không khỏi lộp bộp một chút.

Lẽ ra hần là hội trưởng Hội Học Sinh, hoàng hôn học viện nội ứng nên không có gì người có thể cùng hần cạnh tranh, chính là huệ Hải Phong lại là một cái ngoại lệ.

Nếu nói ở hoàng hôn học viện bên trong, Vi Qua là chính diện điển hình, như vậy huệ Hải Phong chính là mặt trái điển hình, đi theo hần bên người những cái đó học sinh, phần lớn đều là chút không tuân thủ quy củ gia hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Mãn Phân

“Hoàng hôn học viện không hồ là đồng khu tốt nhất học viện chi nhất, lợi hại gia hòa thật sự quá nhiều.” Lý Huyền thấy lại có người giờ lên nặng nhất thạch đình, không khỏi có chút khản trương lên.

Chu Văn cũng đại khái tính ra một chút, dựa theo tình huống hiện tại, bọn họ hai cái ít nhất muốn bắt hai cái mãn phân, sau đó còn phải có hai cái ** phân, mới có khả năng sát nhập trước mười.

Huệ Hải Phong cùng Phong Thu Nhận đều đã thí nghiệm qua, bọn họ đều là ba cái mãn phân một cái chín phần, huệ Hải Phong qua sông giấy kiều kém một phân, Phong Thu Nhận cháo dầu vớt tiền xu kém một phân.

Không ra Lý Huyền sở liệu, Vương Lộc quả nhiên tấn chức Truyền kỳ, năng cùng An Tĩnh giống nhau, đều bắt được bốn cái mãn phân, thoát nhìn thập phần nhẹ nhàng.

Hoàng Cực còn không có thí nghiệm, bắt quá Chu Văn đã biết hần chính là tấu Vi Qua một đồn cái kia Hoàng Cực lúc sau, liền biết mười có tám chín hần cũng sẽ là bốn cái mãn phân.

Bên này có thể tiến trước mười liền có năm cái, hơn nữa biểu hiện mười thấy được Ngô quân cùng Ngô nam huynh muội, dư lại danh ngạch cũng cũng chỉ có ba cái.

“Không đúng, dư lại danh ngạch kỳ thật cũng chỉ có hai cái mà thôi, cái kia Vi Qua khẳng định cũng sẽ là bốn cái mãn phân.” Lý Huyền nhắc nhở nói.

“Như vậy tính lên, chúng ta muốn bắt bốn cái mãn phân mới có cơ hội an toàn sát nhập trước mười.” Chu Văn trầm ngâm nói, hần trên cơ bản đã tính toán muốn từ bỏ.

Hần rốt cuộc còn không có tấn chức Truyền kỳ, chỉ dựa vào Phối sùng, rất khó bắt được quá cao thành tích.

Huệ Hải Phong cùng Vương Lộc bọn người cười ngâm ngâm nhìn Chu Văn cùng Lý Huyền, bọn họ đều đã thí nghiệm ra kết quả, liền chờ xem Chu Văn hai người biểu hiện.

“Như thế nào cũng muốn liêu một lần.” Lý Huyền cắn răng nói, tình thế so với hần bắt đầu dự tính còn muốn không xong.

Nhân viên công tác niệm tới rồi Chu Văn tên, Chu Văn đành phải đi trước cháo dầu vớt tiền xu nơi sân, đang chuẩn bị muốn ở nhân viên công tác nơi đó ký tên lên sân khấu, lại bị người gọi lại.

“Chu Văn, có thể tán gẫu một chút sao?” Vi Qua mỉm cười nói.

“Có cái gì chi giáo?” Chu Văn dừng lại bước chân, nhìn Vi Qua hỏi.

“Trước làm mặt khác đồng học thí nghiệm, chúng ta đến bên cạnh tường liêu.” Vi Qua đem Chu Văn đưa tới bên cạnh tương đối An Tĩnh địa phương.

“Có nói cái gì không ngại nói thẳng.” Chu Văn nói.

“Chu Văn, ngươi còn không có tấn chức Truyền kỳ đi? Có nắm chắc bắt được trước mười danh ngạch sao?” Vi Qua thấy Chu Văn hồ nghi mà nhìn hần, liền lại nói tiếp: “Ngươi đừng hiểu lầm, ta không có ý khác, chỉ là cảm thấy ngươi là một nhân tài, nếu bởi vì cấp bậc quan hệ lấy không được trước mười, thật sự quá đáng tiếc.”

“Có ý tứ gì?” Chu Văn nghi hoặc mà nhìn Vi Qua, không biết hần rốt cuộc muốn nói cái gì.

“Học Sinh Hội bây giờ còn có một cái phó hội trưởng chỗ trống, ta thập phần thường thức ngươi, hy vọng có thể đề cử ngươi đảm nhiệm Học Sinh Hội phó hội trưởng.” Vi Qua dừng

một chút, lại mỉm cười nói: “Đối với Học Sinh Hội thành viên, ta làm hội trưởng tự nhiên sẽ đem hết toàn lực tương trợ, có lẽ đối với người bắt lấy đề thi chung trước mười danh ngạch sẽ có điều trợ giúp.”

“Hào ý tâm linh, bắt quá ta đã cùng Lý Huyền ước định hảo, muốn chính mình tổ chức một cái hội xã.” Chu Văn nói.

Hoàng hôn học viện có minh xác quy định, đã tham gia hội xã học sinh, không thể trở thành Học Sinh Hội thành viên, đây là vì tránh cho một ít hội xã mượn dùng Học Sinh Hội lực lượng mưu tư.

“Như vậy sao? Kia thật là quá đáng tiếc, Học Sinh Hội đại môn tùy thời vì người rộng mở, nếu người thay đổi chủ ý, có thể tùy thời tới tìm ta.” Vi Qua về mặt tiếc hận, lại cũng không có nói thêm nữa cái gì.

Chu Văn đi nhân viên công tác những cái đó đánh dấu, sau đó đi cái thứ nhất thí nghiệm tràng, tiến hành chảo dầu vớt tiền xu thí nghiệm.

“Hội trưởng, Chu Văn sẽ không thay đổi thành cái thứ hai huệ Hải Phong đi?” Đi theo Vi Qua bên người một người đệ tử sẽ thành viên nhỏ giọng nói.

Vi Qua không có trả lời hẳn nói, nghĩ nghĩ hỏi: “Hội trưởng đều là người dẫn người bỏ trí đi?”

“Đúng vậy, đều là chúng ta Học Sinh Hội bỏ trí, này sẽ không trường người an bài sao?” Trịnh thiên luân nghi hoặc nói.

“Ta không có an bài người ở mặt trên gian lận đi?” Vi Qua hí híp mắt nhìn Trịnh thiên luân nói.

Trịnh thiên luân tức khắc trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, cường cười ở nói: “Quả nhiên cái gì đều không thể gạt được hội trưởng ngài pháp nhãn, ta đây cũng là cấp các bạn học mưu điểm phúc lợi, không dám tưởng quá nhiều, chính là cầu cái đủ tư cách.”

Vi Qua nhàn nhạt mà nói: “Người không cần lo lắng, ta phía trước không có nói, về sau cũng sẽ không nói, bắt quá có chút việc yêu cầu người giúp một chút.”

“Có chuyện gì hội trưởng ngài phân phó a, chúng ta nhất định cho ngài làm tốt.” Trịnh thiên luân vội vàng nói.

“Đem Chu Văn tham gia hạng mục khó khăn đều hướng thấp điều, càng thấp càng tốt, tốt nhất có thể làm hẳn bắt được bốn cái miễn phân.” Vi Qua nói.

Trịnh thiên luân về mặt hồ nghi hỏi: “Hội trưởng, cái kia Chu Văn đều đã cự tuyệt người, người còn như vậy giúp hẳn làm gì?”

“Cự tuyệt ta không phải là chính là địch nhân, người này không đơn giản, bán hẳn một ân tình không có chỗ hỏng.” Vi Qua nói tới đây, nhìn về phía Chu Văn hơi hơi mỉm cười, có câu nói hẳn không có nói ra.

Nếu là về sau trở thành địch nhân, chuyện này nói không chừng liền sẽ trở thành Chu Văn một cái nhược điểm.

Học sinh gian lận, nếu bị điều tra ra, ở hoàng hôn học viện là thực nghiêm trọng sự, nhẹ thì nhớ lớn hơn, nặng thì có thể sẽ bị thôi học.

“Hành, ta đây liền đi làm, bắt quá chúng ta có thể làm điều chỉnh, cũng chỉ là ở nhất định trong phạm vi, phạm thai cấp nói, sợ là rất khó bắt được miễn phân.” Trịnh thiên luân trầm ngâm nói.

“Đem nên làm làm tốt là được, nhớ kỹ, ta cái gì cũng không biết.” Vi Qua nói.

“Minh bạch, hội trưởng ngài yên tâm, việc này cùng ngài một chút quan hệ đều không có.” Trịnh thiên luân vội vàng nói.

Chu Văn đi vào chảo dầu trước, hẳn tương đương cẩn thận, trước từ độ ẩm thấp nhất một cái chảo dầu bắt đầu ném thử.

“Các người nói, Chu Văn này một quan có thể lấy vài phần?” Lý Huyền nhìn về phía một bên huệ Hải Phong hỏi.

Huệ Hải Phong lắc đầu nói: “Khó mà nói, bình thường tới giảng, không có tấn chức Truyền kỳ cấp, liền không có Truyền kỳ cấp Phối sùng cùng Nguyên khí kỹ, có thể từ thứ năm nồi nấu bên trong vớt ra tiền xu liền tương đương không đơn giản. Bắt quá Chu Văn có chút không giống bình thường, có lẽ sẽ có ý ngoại thành tích cũng nói không chừng.”

“Cùng ta phỏng chừng không sai biệt lắm, ta cảm thấy lấy năng lực của hẳn, hẳn là có thể lấy bảy phần tả hữu, lại thăng chức có điểm huyền.” Lý Huyền đối với Chu Văn vẫn là tương đối hiểu biết.

Kỳ thật Chu Văn chính mình cũng không sai biệt lắm phỏng chừng chính là cái này điểm, tuy có hoa sen Phật thể hộ thân, bắt quá hoa sen Phật thể là thêm vào toàn thân Nguyên khí kỹ, không bằng chuyển môn thêm vào cánh tay Nguyên khí kỹ ở cái này hạng mục trung thực dụng.

Hơn nữa hẳn thân thể rốt cuộc cũng so ra kém Truyền kỳ cấp, liền Truyền kỳ cấp đều không nhất định có thể bắt được thập phần, Chu Văn phỏng chừng chính mình cũng liền lấy cái bảy tám phần.

Chính là Chu Văn một đám chảo dầu thí đi xuống, lại phát hiện mặt sau chảo dầu độ ẩm cũng không có trong tưởng tượng như vậy cao, hẳn thể nhưng thuận lợi từ cuối cùng một cái nồi vớt ra tiền xu, không hề trì hoãn cầm miễn phân.

Tuy rằng này trong đó có hoa sen bảo vệ tay công lao, chính là Chu Văn trong lòng vẫn là cảm thấy có chút không thích hợp.

“Cái gì sao, xem ra thí nghiệm cũng không có như vậy khó sao.” Lý Huyền nhìn đến Chu Văn thế nhưng nhẹ nhàng cầm miễn phân, thật dài thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Hẳn liền ở Chu Văn mặt sau đi vớt tiền xu, nghĩ thầm Chu Văn đều có thể đủ nhẹ nhàng miễn phân, hẳn cũng đừng lãng phí thời gian, trực tiếp từ đệ thập nồi nấu vớt lên đi.

Ai biết Lý Huyền ý vào chính mình bắt hủ chiến thần Mệnh cách cùng Tiên Thiên bắt bại thần công đi vớt tiền xu, tay vừa vào nồi, liền năng hẳn oa một tiếng kêu to, vội vàng bắt tay rút ra, da đều cấp năng đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Tuyệt Thế Thiên Tài?

“Không có khả năng a! Chu Văn đều có thể đủ vớt ra tiền xu, ta sao có thể vớt không ra?” Lý Huyền đầy mặt không thể tin tưởng chỉ sắc.

Chính là này hạng nhất thành tích đã không có, Lý Huyền liền một quả tiền xu cũng không có có thể lấy ra tới, thành tích trực tiếp là lĩnh, liền tính cái khác tam hạng đều bắt được mẫn phân, cũng không có khả năng chen vào trước mười.

Lý Huyền trong lòng cái kia hối hận a, nếu hắn không lớn ý nói, tình nguyện nhịn một chút, cũng có thể đủ đem tiền xu cấp lấy ra tới, dù sao có bất hủ chiến thần Mệnh cách ở, hắn tay như thế nào cũng phế không được.

“Nhất thất túc thành thiên cổ hận a!” Lý Huyền khóc tâm đều có.

Kế tiếp hạng mục, Chu Văn một đường thuận lợi thông qua, trừ bỏ qua sông giấy kiều bởi vì tốc độ chậm chút, chỉ lấy tới rồi chín phần ở ngoài, cái khác ba cái hạng mục đều là thấp phần quá quan.

Trong lúc nhất thời toàn bộ học viện nội đều là nghị luận sôi nổi, mọi người đều ở hỏi thăm Chu Văn tên, một cái phẩm thai cấp năm nhất tân sinh, thế nhưng cảm ba cái thấp phần một cái chín phần thành tích, trên cơ bản đã xác định có thể tiến vào trước mười, này thành tích thật sự có chút dọa người.

Vương Lộc, An Tĩnh, Phong Thu Nhạn tuy rằng cũng là năm nhất tân sinh, nhưng bọn họ đều đã tấn chức Truyền kỳ, có như vậy thành tích còn có thể đủ lý giải, Chu Văn một cái phẩm thai cấp bắt được như vậy thành tích, liền có chút quá dọa người.

Trong lúc nhất thời tuyệt thế thiên tài Chu Văn chỉ danh truyền khắp vườn trường, nhưng cũng có lão sư trong lòng hoài nghi.

Thiên tài bọn họ thấy được nhiều, chính là thật không cái nào phẩm thai cấp có thể bắt được như vậy thành tích.

Trong đó nhất hoài nghi chính là Vương phi, nàng nguyên bản muốn làm Chu Văn ở đề thi chung trung chịu chút kích thích, nhìn xem có thể hay không một lần nữa tỉnh lại lên, ai biết Chu Văn thế nhưng sát nhập trước mười, còn cảm tiền vào Tử Vi cung tư cách, cái này làm cho nàng có chút vô pháp tiếp thu.

Chính là sở hữu hạng mục đều là ở trước mắt bao người tiến hành, Chu Văn tức không phải cái thứ nhất cũng không phải cuối cùng một cái, hắn trước sau đều có người sử dụng đồng dạng đạo cụ, nếu nói gian lận nói, lại thật sự tìm không ra chứng cứ.

“Không khoa học a... Này không khoa học... Dựa vào cái gì ta chỉ lấy ba cái chín... Người lại cảm ba cái mười cùng một cái chín. ....” Lý Huyền hoàn toàn không thể tiếp thu như vậy kết quả.

Kỳ thật không ngừng Lý Huyền không thể tiếp thu, Chu Văn chính mình cũng biết, hắn cái này thành tích tuyệt đối có vấn đề, liền lấy lực lượng hạng nhất tới nói, Chu Văn đối với lực lượng của chính mình rất rõ ràng, dựa theo đạo lý tới nói, hắn là cử không dậy nổi đệ thập cái thạch đỉnh, chính là cuối cùng hắn lại giờ lên, hơn nữa cảm giác đệ thập cái thạch đỉnh cũng không so thứ chín cái thạch đỉnh trọng, này trong đó không có miêu ni mới là quái.

Chu Văn nào biết đâu rằng, những cái đó thạch đỉnh trong vòng cùng phía dưới ngói cao thượng đều trang diện từ trang bị, Trịnh thiên luân có thể ở trình độ nhất định thượng khống chế giờ lên thạch đỉnh sở yêu cầu lực lượng.

Cái khác hạng mục cũng đều động tay động chân, chỉ là làm cực kỳ bí ẩn, liền những cái đó lão sư cũng không biết, hội trường ở kiến tạo thời điểm cũng đã động tay động chân.

Đề thi chung sau khi chấm dứt, nơi sân một huy đi, vậy càng là thần không biết quỷ không hay.

Nguyên bản này hết thấy đều là Trịnh thiên luân vì chính mình chuẩn bị, muốn dựa này đó thủ đoạn đánh sâu vào một chút trước mười, kết quả bị Vi Qua vạch trần, hắn liền không dám ở chính mình thí nghiệm thời điểm động tay chân, ngược lại tiện nghi Chu Văn.

Chu Văn không thể hiểu được được một thiên tài thanh danh, Vi Qua chuyên môn lại đây chúc mừng hắn thời điểm, còn đối hắn chớp chớp mắt, làm nguyên bản liền có chút hoài nghi Vi Qua Chu Văn lập tức xác định ý nghĩ trong lòng.

“Quả nhiên là Vi Qua động tay chân, nhưng hắn vì cái gì muốn làm như vậy đâu? Chỉ là vì mượn sức ta một cái tân sinh gia nhập Học Sinh Hội?” Chu Văn có chút khó hiểu.

Vô luận như thế nào, Chu Văn ở hoàng hôn học viện nội là ra đại danh, hoàng hôn học viện thành lập như vậy nhiều năm, cũng không có một cái phẩm thai cấp học sinh có thể có như vậy thành tích.

“Giáo luyện không hổ là giáo luyện.” Phong Thu Nhạn là một chút cũng không có hoài nghi, cho rằng đây là Chu Văn chân chính thực lực, đối với thỉnh Chu Văn làm tư nhân giáo luyện tâm ý càng thêm kiên định.

Tuy rằng cũng có người có điều hoài nghi, chính là thật sự tìm không thấy chứng cứ, cũng chỉ có thể mặc không lên tiếng.

Cuối cùng trước mười danh ngạch xác định, Lý Huyền không có gì bất ngờ xảy ra thì rồi, Chu Văn tắc thuận lợi tiến vào trước mười, bắt được tiến vào Tử Vi cung tư cách.

“Lão Chu, ta thật sự không phục a, khác không nói, lực lượng của ngươi khẳng định không ta đại, không đạo lý ngươi có thể cử đến khỏi đệ thập tòa thạch đỉnh, ta lại cử không đứng dậy a.” Lý Huyền về mặt oán niệm.

“Đây là số mệnh.” Chu Văn có thể nói cái gì đâu.

Còn hảo Lý Huyền cũng không phải thật sự để ý cái này danh ngạch, chỉ là lôi kéo Chu Văn oán giận vài câu mà thôi.

“Không phải ta cho các ngươi thôi, Chu Văn kia thật là thiên tài trong thiên tài, trước kia chúng ta cùng nhau thượng Quy Đức cao trung thời điểm, chúng ta trường học ai không biết Chu Văn là cái thiên tài. Khô thiên biết đi? Thứ đồ kia nhiều khó luyện, người bình thường liền tính sử dụng Nguyên khí kết tinh đi luyện, không cái ba bốn năm cũng rất khó nhập môn luyện ra Nguyên khí. Chính là Chu Văn một viên Nguyên khí kết tinh đều không có sử dụng quá, nganh sinh sinh mãi giữa tự thân luyện thành khổ thiên. ....” Điện Hướng Đông nước miếng tung bay, cấp một chúng đồng học giảng thuật Chu Văn thượng cao trung khi sự tích.

Ở Chu Văn chính mình cũng không biết dưới tình huống, hắn đã trở thành hoàng hôn học viện tân sinh đại biểu tính nhân vật, bị cho rằng là hoàng hôn học viện này một giới nhất có tiền đồ tân sinh.

Tuy rằng này cũng không phải Chu Văn hy vọng nhìn đến kết quả, bất quá có thể lấy được tiến vào Tử Vi cung tư cách, với hắn mà nói cũng là ngoài ý muốn chi hi.

Đề thi chung sau khi kết thúc ngày hôm sau, chính là tiến vào Tử Vi cung nhật tử, Chu Văn cùng mặt khác chín tên học sinh, đều bắt được trường học phân phát lệnh bài, ở một vị đạo sư dẫn dắt hạ, đi tới trong truyền thuyết Tử Vi cung.

Tử Vi cung so cổ cung so càng vì hoa lệ hùng vĩ, ở trở thành Địa thứ nguyên lĩnh vực lúc sau, càng thêm làm người cảm giác nó rộng rãi bằng bạc, tuy rằng hiện tại là dưới mặt đất, vẫn như cũ không ngại ngại Chu Văn chờ một chúng học sinh kinh ngạc cảm thán cổ nhân vĩ đại.

Ứng Thiên môn ngoại, Chu Văn bọn người đang đợi chờ ứng Thiên môn mở rộng ra kia một khắc, Vương Lộc tò mò mà chung quanh đánh giá: “Nơi này thâm dưới mặt đất gần ngàn mét chỗ, bốn phía đều là nhám thạch, những cái đó trong truyền thuyết bảo vật, rốt cuộc từ đâu mà đến đâu?”

“Đương nhiên là từ địa không gian mà đến, chẳng lẽ còn sẽ thật sự có quý sao?” Huệ Hải Phong cười nói.

Vì Qua đã không phải lần đầu tiên tới, liền giải thích nói: “Những cái đó bảo vật đều là từ Địa thứ nguyên cái khe bên trong phiêu đảng mà ra, theo thứ tự bay vào Tử Vi cung trong vòng, trong đó không thiếu kỳ trân dị bảo, bất quá giống nhau trân bảo nhiều lắm cũng chính là thu tàng phẩm, đôi chút tiền thời, trong đó chân chính trân quý chính là trứng phổi sùng cùng Thứ nguyên kết tinh, trong đó có rất nhiều trứng phổi sùng cùng Thứ nguyên kết tinh, đều là đông khu sở không có, nếu vận khí tốt, nói không chừng các người có thể bắt được tinh linh hoặc là thiên sứ linh tinh trứng phổi sùng, cũng là thực không tồi lựa chọn.”

“Như thế nào mới có thể đủ biết những cái đó trứng phổi sùng là cái gì loại hình đâu?” Vương Lộc tò mò hỏi.

“Cái này ta thật sự không biết, đừng nói phân biệt trứng phổi sùng loại hình, có thể hay không lựa chọn trứng phổi sùng đều rất khó nói.” Vì Qua nói.

“Vị cái gì?” Vương Lộc có chút không rõ.

“Bởi vì sở hữu bảo vật, đều là trang ở hộp bên trong, chúng ta có thể nhìn đến chỉ có những cái đó hộp, căn bản không biết bên trong có cái gì, nếu tuyển định hộp, liền không có biện pháp đổi mới, cho nên có thể tuyển đến thứ gì, chỉ có thể bằng vận khí.” Huệ Hải Phong giải thích nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Tuyển Bảo

Chu Văn vẫn luôn đang tìm kiếm tay nhỏ đồ án, chính là nhưng vẫn không có phát hiện, ứng Thiên môn cửa thành lâu từ bị Chu Văn nhìn không biết bao nhiêu lần, lại không có phát hiện tay nhỏ đồ án.

Chính là trừ bỏ ứng Thiên môn, cái khác địa phương đều là tường thành, cũng không có tay nhỏ đồ án.

“Tay nhỏ đồ án sẽ không ở Tử Vi trong cung mặt đi?” Chu Văn nhìn đại môn nhắm chặt Tử Vi cung, trầm nghĩ trong lòng: “Nếu thật ở Tử Vi trong cung mặt, vậy phiền toái. Tử Vi cung mỗi năm chỉ có như vậy một ngày sẽ cửa thành mở rộng ra, chính là đạo sư nhóm luôn mãi dẫn dò, trăm triệu không thể tiến vào Tử Vi trong cung, trước kia có Sư thi cấp cường giả tại đây một ngày vào Tử Vi cung đều không có có thể ra tới, huống chi ta chỉ là một cái phạm thai cấp.”

Trong lòng đang thất vọng là lúc, đột nhiên nghe được Tử Vi trong cung truyền ra nhạc cụ thanh âm, du dương mà lại trang trọng.

Cùng với kia âm nhạc thanh, phảng phất phủ đầy bụi trăm ngàn năm cửa thành chậm rãi mở ra, cửa thành trong vòng một mảnh huy hoàng màu tím rắng màu, điệu người đôi mắt đều khó có thể nhìn thẳng.

Không chờ Chu Văn bọn họ thấy rõ ràng cửa thành nội cảnh tượng, ngằm không gian bốn phương tám hướng đột nhiên quang minh đại phóng, từng đạo giống như thánh quang không gian vết rách nở rộ.

Sau đó Chu Văn bọn họ liền thấy được không thể tưởng tượng kỳ cảnh, chỉ thấy một đám lớn lớn bé bé bất đồng hộp quả tự những cái đó không gian vết rách bên trong chậm rãi bay ra tới.

Có điều khác tính xảo hộp gỗ, có cổ kính sơn hộp, cũng có xanh biếc tuyết trắng hộp ngọc, càng có rất nhiều một ít đại hình kim loại cái rương.

Càng có một ít được khảm đá quý vàng bạc cổ hộp, thoạt nhìn lộng lẫy bắt mắt, tạo hình cực kỳ tinh mỹ, mấy nữ sinh xem đôi mắt đều sắp thẳng.

Những cái đó hộp quả số lượng đông đảo, chỉ là này trong chốc lát, cũng đã có hơn một ngàn hộp quả bài đội bay về phía ứng Thiên môn, tựa như trong truyền thuyết nói giống nhau, dường như có vô hình quỹ hồn kéo chúng nó giống nhau, bài đội chậm rãi bay vào ứng Thiên môn nội.

“Nhiều như vậy hộp, nên như thế nào tuyển?” Phong Thu Nhạn nhíu mày nói.

“Chỉ có thể xem vận khí, không có cái khác phương pháp.” Huệ Hải Phong bước đi hướng một cái được khảm các màu đá quý hoàng kim rương nhỏ, lấy ra bản thân lệnh bài, dùng lệnh bài ở hoàng kim rương nhỏ mặt trên nhẹ nhàng một phách, hoàng kim rương nhỏ tức khắc mất đi lực lượng dựa vào, không có biện pháp lại phạt phênh ở không trung, hướng về mặt đất ngã xuống dưới.

Huệ Hải Phong trực tiếp đuổi tay nâng hoàng kim rương nhỏ, sau đó liền lui trở về, đến là dứt khoát thực.

Chu Văn nhìn muôn vàn thượng vạn hộp quả, thật sự không biết hẳn là tuyển cái nào tương đối hảo, Vương Lộc lúc này mở miệng đối Chu Văn nói: “Ta vận khí luôn luôn tương đối hảo, nếu người có yêu cầu nói, ta có thể giúp người tuyển một cái.”

Wương Lộc nói lời này thời điểm tự tin tràn đầy, tựa hồ chỉ cần nâng tuyển, liền nhất định có thể tuyển đến thứ tốt dường như.

“Hảo, vậy làm ơn người.” Chu Văn không có tìm được tay nhỏ đồ án, trong lòng thập phần thất vọng, tuyển không chọn hộp với hẳn mà nói đã không có quá lớn ý nghĩa.

Nếu không thể download Tử Vi cung phó bản, muốn ở hàng ngàn hàng vạn hộp quả giữa lựa chọn có dấu trứng phổi sùng hộp quả, cơ suất thật sự quá thấp.

Có thể lựa chọn có dấu cao cấp trứng phổi sùng hộp quả, vậy càng là khó càng thêm khó.

Chu Văn đánh bạc vận khí luôn luôn không thể nào hảo, cho nên tuyển không chọn với hán mà nói cũng chưa cái gì khác biệt, cũng lười phí cái kia tâm tư, tùy tay liền đem lệnh bài vút cho Vương Lộc.

Liền tính làm chính hán đi tuyển, cũng chính là tùy tay điểm một cái, cũng làm Vương Lộc tuyển không có gì khác biệt, còn không bằng tiết kiệm điểm thời gian, xem có thể hay không tìm được tay nhỏ đồ án.

“Các người yêu cầu ta hỗ trợ sao?” Vương Lộc lại nhìn về phía những người khác hỏi.

“Tôi đều tôi, dù sao đều là chạm vào vận khí, vẫn là chính mình tuyển một cái đi.” Vi Qua mỉm cười nói.

Những người khác hiển nhiên đều là thích đem Vận Mệnh nắm giữ ở chính mình trong tay người, cũng không có người tính toán làm Vương Lộc giúp bọn hán tuyển.

Trừ bỏ đã làm ra lựa chọn huệ Hải Phong ở ngoài, những người khác đều bắt đầu quan sát những cái đó hộp quà, hy vọng có thể nhìn ra dấu vết để lại.

Chu Văn cũng ở quan sát, bắt quả hán là hướng Từ Vi trong cung mặt xem, xem có thể hay không tìm được tay nhỏ đồ án.

Đáng tiếc Từ Vi trong cung một mảnh huy hoàng thần quang, chỉ có thể nhìn đến hộp quà bay vào trong đó, lại thấy không rõ lắm bên trong rốt cuộc có cái gì.

Vương Lộc lại căn bản không có muốn nghiêm túc chọn lựa ý tứ, nàng đem hai chỉ lệnh bài trở thành phi tiêu, trực tiếp hướng thành bài hộp quà giữa quảng qua đi.

Chỉ nghe đương đương hai tiếng, hai cái hộp quà bị nàng tùy tay ném văng ra lệnh bài tạp dừng ở mà.

Vương Lộc cười hi hi chạy tới, đem hai cái hộp quà ôm trở về, đem trong đó một cái hộp quà đưa cho Chu Văn.

Kia hộp quà là đầu gỗ điêu khắc mà thành, vuông vức đại khái có 30 centimet biên lớn lên hộp, mặt trên điêu khắc một ít vân văn, trừ lần đó ra cái gì cũng không có.

Chu Văn không có tâm tình xem bên trong là cái gì, tiếp nhận hộp lúc sau liền trực tiếp cất vào ba lô bên trong, ánh mắt vẫn như cũ hướng ứng Thiên môn bên trong nhìn.

“Không mở ra nhìn xem sao?” Vương Lộc ở một bên nói.

“Không cần nhìn, là cái gì đều không sao cả.” Chu Văn thuận miệng nói.

Vương Lộc thấy Chu Văn như vậy không để bụng, hơi hơi có chút khó chịu, thấy những người khác đều ở từng người tuyển hộp, không có người chú ý bên này, liền đối Chu Văn nói: “Ta đừng tưởng rằng ta chính là như vậy tùy tiện một tuyển, ta vận khí chính là thực tốt, tuyển ra tới đồ vật nhất định sẽ không kém.”

“Àn, cảm ơn người.” Chu Văn có lệ nói.

Thấy Chu Văn như vậy có lẽ bộ dáng, Vương Lộc liền cảm giác giận sôi máu, oán hận mà trừng mắt nhìn Chu Văn liếc mắt một cái, chính là Chu Văn vẫn luôn ở quan vọng Từ Vi trong cung mặt tình huống, căn bản không có xem rành.

“Sớm biết rằng liền không giúp người tuyển.” Vương Lộc lẩm bẩm một câu, hậm hực thối lui đến một bên, liền mở ra chính mình hộp quà nhìn xem bên trong là gì đó tâm tình đều không có.

Vi Qua đám người cũng đều trước sau làm ra lựa chọn, thẳng đến đạo sư mang theo bọn họ rời đi Từ Vi cung, Chu Văn cũng không có tìm được tay nhỏ đồ án, trong lòng thất vọng cực kỳ.

Mười cái người đều không có hiện trường mở ra hộp quà ý tứ, Chu Văn cũng mang theo Vương Lộc giúp hán tuyển hộp quà về tới chính mình ký túc xá.

“Không biết là cái gì đâu?” Chu Văn tùy tay đem hộp quà mở ra.

Quả nhiên cùng hán tưởng giống nhau, bên trong cũng không có trứng phôi sùng, cũng không có Thứ nguyên kết tinh, mà là một cái tạo hình kỳ lạ cũ nát ám đồng.

“Này không phải là cái bồ đề?” Chu Văn nhìn hộp bên trong ám đồng, thấy thế nào như thế nào như là thời cổ dùng cái bồ.

Bất quá xem cái đầu nói, tựa hồ ít đi một chút, mở miệng nơi đó cũng tương đối tế, đại nhân dùng hán là không quá thích hợp.

Hơn nữa tạo hình thoát nhìn cũng tương đối tinh xảo, đường cong thực lưu suồng, tựa hồ cùng đồng khu cổ đại phong cách không quá tương xứng.

Chu Văn mở ra bình thường di động, lên mạng tra xét một chút, thực mau hán sẽ biết đây là thứ gì, đây là cổ đại Ảp một loại cảm trong tay đèn dầu.

“Xem này đèn dầu bộ dáng, hán là xem như một kiện đồ cổ, không biết có thể bán bao nhiêu tiền?” Chu Văn tự nói đem đồng đèn đem ra, thấy mặt trên che kín tro bụi, liền lấy trau giấy xoa xoa.

Lau không có vài cái, đồng đèn đột nhiên run rẩy lên, mặt trên hoa văn cũng lập loè khởi kỳ dị quang huy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 132: Không cùng tiên cùng

Đèn trên người hoa văn lóng lánh, một vòng một vòng giống như đèn kéo quân đường như lưu chuyển, đèn điểm cũng tùy theo tự cháy, ở đèn khấu lay động nhảy lên, nói không nên lời yêu dị quý mỹ, giống như một cái ngon lửa giả thuyết yêu mỹ nữ từ ở vận vẹo thân hình nhảy quẩy rừ vũ đạo.

Chu Văn ánh mắt bị kia yêu dị đèn điểm hấp dẫn, dường như kia đèn điểm chính là thế gian mỹ lệ nhất nữ tử, làm nhân tình không tự kim hãm được hãm sâu trong đó, vô pháp từ đèn điểm thượng dời đi ánh mắt.

Chu Văn tâm chí cực kỳ cứng cỏi, cảm giác có chút không thích hợp, liền mạnh mẽ đem chính mình ánh mắt từ đèn điểm thượng dời đi.

Chính là ánh mắt từ đèn điểm thượng dời đi, liền lại bị đồng đèn thượng lập loè lưu động hoa văn hấp dẫn, lúc này Chu Văn tài đột nhiên phát hiện, những cái đó hoa văn cũng không phải đơn thuần hoa văn, mà là một loại cổ xưa văn tự, những cái đó văn tự thượng sở ẩn chứa yêu dị lực lượng, so đèn điểm còn phải cường đại vô số lần, làm Chu Văn cảm lòng không đậu bị này hấp dẫn.

“Tại sao lại như vậy!” Chu Văn tay trái ngón tay đột nhiên chính mình động lên, giống như là ở đàn dương cầm dường như vô ý thức nhảy lên, mà hần ý thức lại căn bản không có làm chính mình ngón tay làm bất luận cái gì động tác.

Chu Văn muốn dùng một cái tay khác đi khống chế chính mình tay trái, chính là một cái tay khác ngón tay cũng theo động lên.

Thực mau, không chỉ là ngón tay, Chu Văn toàn thân đều không chịu khống chế động lên, loại này động cũng không phải không có quy luật, Chu Văn phát hiện thân thể hần là ở khiêu vũ.

Chu Văn chưa từng có tiếp xúc quá vũ đạo, cũng đối vũ đạo cũng không có bất luận cái gì hứng thú, liền khiêu vũ tiết mục hần đều sẽ không đi xem, chính là lúc này hần, lại như là một cái chuyên nghiệp vũ giả, thân thể dường như đi theo nào đó âm nhạc tiết tấu mà vũ động, làm ra các loại liên chính hần trước kia tưởng đều không có nghĩ tới động tác.

Hơn nữa hần này đó vũ đạo động tác, thấy thể nào đều là nữ nhân vũ đạo động tác, thập phần quyến rũ vũ mị, nhẹ nhàng mà lại phiêu dật.

Chính là từ một đại nam nhân nhảy ra, lại có vẻ thập phần buồn cười, nếu Lý Huyền ở chỗ này nhìn đến Chu Văn nhảy loại này vũ đạo, sợ là muốn cười quỳ rạp trên mặt đất.

Chu Văn nỗ lực muốn khống chế chính mình, lại như thể nào cũng vô dụng, hần liên tục cắt vài loại Nguyên khí quyết, lại đều không có tác dụng, thân thể vận vẹo càng ngày càng lợi hại, trong đó còn kèm theo không ít cùng loại với vết mị nhân động tác.

Thực mau Chu Văn liền phát hiện, hần động tác thể nhưng cùng đèn điểm nhảy lên giống nhau như đúc, dường như là bị đèn điểm khống chế con rối giống nhau.

“Đáng chết... Này rốt cuộc là cái quỷ gì đồ vật.....” Chu Văn cảm giác chính mình sắp nổi điên.

Theo Chu Văn vũ đạo càng nhảy càng nhanh, nguyên bản tự động vận chuyển Mê Tiên kinh thông thả xuống dưới, theo Mê Tiên kinh thông thả, Chu Văn thân thể cũng dần dần chậm lại.

Đương Mê Tiên kinh hoàn toàn đình chỉ vận chuyển thời điểm, Chu Văn thân thể cũng hoàn toàn đình chỉ vận vẹo.

Chính là giây tiếp theo, trong cơ thể Nguyên khí điên cuồng lưu chuyển, cũng đã không hề là Mê Tiên kinh lộ tuyến, mà là mặt khác một loại Chu Văn chưa từng có luyện qua Nguyên khí quyết.

“Đèn dầu thượng hoa văn cũng là một loại Nguyên khí quyết?” Chu Văn trong lòng kinh ngạc, rồi lại có chút vui sướng.

Loại này Nguyên khí quyết rất là cổ quái, cùng Chu Văn trước kia tiếp xúc quá Nguyên khí quyết đều không giống nhau, nó tựa hồ có vô số quỷ dị biến hóa, khi thì nhẹ nhàng mạn diệu, khi thì tạt như mưa to, làm Chu Văn có loại phá không mà vũ xúc động.

Thời gian một phân một giây quá khứ, đương Chu Văn khôi phục đối tự thân khống chế là lúc, thân thể hần cũng đã luyện thành cái loại này Nguyên khí quyết.

Nguyên bản huyền phù ở không trung đèn dầu, đột nhiên quang hoa mất hết, té ngã trên mặt đất, khôi phục nguyên bản cũ nát bộ dáng.

Chu Văn đang muốn muốn đem đèn dầu nhặt lên tới, chính là lại đột nhiên cảm giác thân thể của mình có chút không thích hợp, vừa mới luyện thành Nguyên khí quyết lập tức tiêu tán, Mê Tiên kinh một lần nữa vận chuyển lên.

Chỉ là lúc này đây vận chuyển, cùng phía trước bất luận cái gì một lần đều bất đồng, Nguyên khí lần đến toàn thân, giống như máu giống nhau tuần hoàn chảy xuôi.

Oanh!

Chu Văn chỉ cảm thấy đại não bên trong một mảnh vu vu, có một thanh âm không ngừng ở quanh quẩn.

“Thần nếu nghịch ta, ta liền trừng thần... Tiên nếu nghịch ta, ta liền phạt tiên... Không cùng thần ngữ... Không cùng tiên cùng... Ta chính là ta.....” Thanh âm kia làm cảm mà cảm rõ, chính là lại có loại làm người rung mình sợ hãi ma lực, rồi lại làm người toàn thân nhiệt huyết sôi trào, tựa hồ có nào đó đồ vật ở trong lòng kích động, hận không thể đem thiên đều cấp thọc ra một cái lỗ thủng.

Thanh âm này Chu Văn cũng không xa lạ, ở hần tu luyện Mê Tiên kinh vô số ban đêm, thanh âm này đều ở bên tai hần không ngừng nói nhỏ, chỉ là trước kia, hần căn bản nghe không rõ ràng lắm thanh âm kia nói rốt cuộc là cái gì.

Hôm nay hần rốt cuộc nghe rõ thanh âm kia là cái gì, đó là một nữ nhân thanh âm, lại có rung động lòng người khí thế, phảng phất chư thiên vạn giới sinh linh đều phải phủ phục ở nàng dưới chân.

Chu Văn tuy rằng chỉ là nghe được thanh âm này, chính là trong đầu lại không tự chủ được hiện ra một cái hình ảnh, vô số chư thiên thần Phật phủ phục trên mặt đất, đều ở hướng về một nữ nhân triều bái, làm như hành hương giống nhau.

Đáng tiếc này chỉ là Chu Văn chính mình phán đoán, cũng không thể thấy rõ ràng nàng kia khuôn mặt, chỉ cảm thấy khí chất của nàng không gì sánh kịp, làm như cao cao tại thượng, rồi lại không phải tiên phạt cái loại này thánh khiết, có loại sát phạt chi khí.

Trong óc nội thanh âm càng ngày càng yếu, tựa hồ liền sắp tán loạn, tới rồi cuối cùng, cơ hồ đã sắp té không thể nghe thấy.

Chu Văn mơ hồ nghe được cuối cùng giống như có một câu cùng phía trước không ngừng lặp lại câu nói có chút bất đồng: “Trọng lâm... Ngày... Tiên vẫn... Khi.....”

Chỉ là đến mặt sau thanh âm thật sự quá nhỏ, đã muốn tán loạn, căn bản nghe không rõ ràng lắm hoàn chỉnh câu nói.

Oanh!

Trong cơ thể vận chuyển Mê Tiên kinh phảng phất nổ mạnh mở ra, toàn thân tế bào tựa hồ đều cùng nhau nổ rộ, làm Chu Văn hoài nghi thân thể của mình có phải hay không tự bạo.

Sa đoạ... Không ngừng sa đoạ.....

Chu Văn cảm giác chính mình ý thức dường như rơi vào biển sâu, không ngừng giảm xuống, không ngừng trầm luân, cuối cùng ý thức hoàn toàn bao phủ với trong bóng tối.

Từ luyện Mê Tiên kinh lúc sau, Chu Văn đã thật lâu không có chân chính hào hào ngủ quá vừa cảm giác.

Mỗi lần chỉ cần hần ngủ, vô luận ở khi nào chỗ nào, đều sẽ có một thanh âm ở bên tai hần không ngừng nói nhỏ, làm như Phật Đà niệm kinh, lại tựa ma quỷ dụ dỗ.

Hơn nữa cái loại này lệnh người hít thở không thông quỹ áp giường trải qua, nếu đổi thành người khác, sợ là sớm đã muốn điên rồi.

Chu Văn mỗi ngày đều mạng chơi game, cố nhiên là muốn tăng lên lực lượng của chính mình, nhưng là này trong đó chưa thường không có muốn trốn tránh giấc ngủ ý tưởng.

Mãi cho đến hôm nay, hảo loại ác quỷ quần thân cảm giác rốt cuộc hoàn toàn tiêu tán, Chu Văn một giấc này ngủ vô cùng thom ngọt nhẹ nhàng vui vẻ, dường như trên thế giới không còn có cái gì so hảo hào ngủ một giấc càng làm cho người hạnh phúc sự tình.

Chu Văn một giấc ngủ dậy, đuổi một cái lười eo, chỉ cảm thấy thoải mái làm hần cơ hồ rên rì ra tiếng, toàn thân tế bào tựa hồ đều ở phát ra thoải mái tiếng hoan hô.

Chu Văn bàn tay ở trên giường nhấn một cái, muốn ngồi tới, chính là nhấn một cái dưới, thân thể hần thể nhưng trực tiếp bắn lên, một đầu đụng phải trần nhà, nửa cái đầu đều đâm vào bề tông cốt thép hỗn hợp mà thành trần nhà trung, liền như vậy treo ở trên trần nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Giao Lưu Sinh

“Phi phi phi……” Chu Văn phun ra đầy miệng xi măng, nhìn chính mình đôi tay kính nghi nói: “Đây là có chuyện gì?”

Hơi suy tư, nghĩ đến ngày hôm qua phát sinh sự tình, tựa hồ ý thức được cái gì, vội vàng lấy xuất thần bí di động, dùng kim đâm phá ngón tay, tích một giọt mới mẻ máu ở trên màn hình di động mặt.

Máu thực màu liền ngưng tụ trở thành huyết sắc tiểu nhân, Chu Văn nhìn thoáng qua huyết sắc tiểu nhân tư liệu, tức khắc vui mừng khôn xiết, hần quả nhiên đã tấn chức tới rồi Truyền kỳ cấp.

Gấp không chờ nổi nhìn kỹ huyết sắc tiểu nhân tư liệu, này vừa thấy dưới đến là làm Chu Văn có chút nghi hoặc.

Chu Văn: 16 tuổi.

Cấp bậc: Truyền kỳ.

Truyền kỳ Mệnh cách: Vương chi thán tức.

Lực lượng: 12.

Tốc độ: 12.

Thân thể: 12.

Nguyên khí: 12.

Nguyên khí quyết: Mê Tiên kinh.

Nguyên khí kỹ: tro tàn chương trăm tinh đao hút tinh chương……

Phối sủng: Đế Thánh, Ba Tiêu Tiên, biến dị hoa sen kiến, Ngân Dực phi kiến.

Thuộc tính cùng Nguyên khí quyết linh tinh đều còn tính bình thường, chính là Truyền kỳ Mệnh cách liền có chút kỳ quái, nói như vậy, người thường tuy rằng không giống Chu Văn giống nhau có thể trong trò chơi nhìn đến chính mình thuộc tính, nhưng là tấn chức Truyền kỳ lúc sau, cũng có thể đủ cảm ứng được chính mình Truyền kỳ Mệnh cách cơ bản năng lực là cái gì, biết chính mình Mệnh cách có ích lợi gì.

Chính là Chu Văn lại cố tình không cảm giác được chính mình Mệnh cách cụ thể có ích lợi gì, chỉ là mơ hồ gian có thể cảm giác được, hần Mệnh cách lực lượng, yêu cầu ở nào đó điều kiện hạ mới có thể đủ bị kích phát.

Đến nỗi kích phát điều kiện, Chu Văn tựa hồ có thể cảm giác được một ít, nhưng lại có chút nói không rõ.

Nhìn trong trò chơi đối với Vương chi thán tức chú giải, lại cũng chỉ có một câu: Vương chi thán tức, đó là vô tận trầm luân.

Chu Văn dù sao không có xem hiểu này chú giải là có ý tứ gì, trong lúc nhất thời cũng không biết chính mình này Mệnh cách rốt cuộc là hảo vẫn là hư.

Bất quá có thể tấn chức Truyền kỳ, chung quy là một chuyện tốt, kia đại biểu cho Chu Văn rốt cuộc có thể phu hóa Truyền kỳ cấp trứng phối sủng, không cần lại có bất luận cái gì cố kỵ, cũng có thể hấp thu cao cấp Thứ nguyên kết tinh tăng lên thuộc tính.

Đến nỗi chém giết Sư thi cấp sinh vật, Chu Văn còn không có như vậy tự đại, Sư thi cấp cùng Truyền kỳ cấp khác biệt, xa so Truyền kỳ cấp cùng phạm thai cấp chênh lệch muốn lớn rất nhiều, yếu nhất Sư thi cấp, cũng có thể đủ dễ dàng giết chết mạnh nhất Truyền kỳ cấp.

Không chỉ là bởi vì Sư thi cấp thuộc tính càng cường, còn có một nguyên nhân chính là, Sư thi cấp sinh mệnh đều có được mệnh hồn bảo hộ, cùng Truyền kỳ cấp đã là hai cái hoàn toàn bất đồng cảnh giới, Truyền kỳ cấp muốn chiến thắng Sư thi cấp thật sự quá khó quá khó.

“Quần không được như vậy nhiều, trước đem thuộc tính xoát đi lên lại nói.” Chu Văn cảm lấy thần bí di động, muốn tiến vào trò chơi trước xoát một ít cao cấp Thứ nguyên kết tinh ra tới, đem chính mình thuộc tính tăng lên đi lên, nếu không liền tính tấn chức Truyền kỳ cấp, cũng giống nhau chỉ có thể lớt để.

Lý Huyền cùng An Tĩnh đều có gia tộc duy trì, bọn họ muốn tăng lên thuộc tính rất đơn giản, chỉ cần sử dụng gia tộc cho bọn hắn chuẩn bị Thứ nguyên kết tinh là được, Chu Văn hết thấy lại đều yêu cầu dựa vào chính mình.

Không chờ Chu Văn mở ra phó bản, liền nghe được chuông cửa vang lên.

“Lão Chu, người ở Từ Vi trong cung tuyển cái gì bảo bối, sẽ không vận khí quá kém, tuyển cái nước tiểu hồ gì đó đi.” Lý Huyền đứng ở cửa không dám vào đi, ánh mắt nhắm thẳng trong phòng mặt nhìn, nhìn đến linh dương ghé vào trên sofa pha ngủ, vội vàng đem đầu lại sau này rút rút.

“Chính người xem đi.” Chu Văn đem Lý Huyền hướng trong phòng mặt làm.

“Đừng đừng đừng, ta liền không đi vào. Hôm nay cũng không phải vì xem người tuyển bảo bối, là Vương phi đạo sư để cho ta tới tìm người qua đi một chuyến.” Lý Huyền vội vàng lại sau này rút rút.

“Đạo sư tìm ta có chuyện gì?” Chu Văn nghi hoặc nói.

“Nàng chưa nói, bất quá ta đoán cùng thánh ước học viện giao lưu sinh có quan hệ.” Lý Huyền nói.

“Có ý tứ gì?” Chu Văn không nghe mình bạch, thánh ước học viện là tây khu trừ danh học viện, cùng hoàng hôn học viện cách cách xa vạn dặm, cho dù có giao lưu sinh lại đây, cùng hần hần là cũng không có gì quan hệ mới đúng.

Lý Huyền cười nói: “Thánh ước học viện có một cái giao lưu từ nhỏ chúng ta hoàng hôn học viện, muốn ở chỗ này học tập một đoạn thời gian, nghe nói cái kia giao lưu sinh thực không bình thường, là sáu anh hùng gia tộc một viên, ở thánh ước học viện danh khí phi thường đại, bị cho rằng là sáu anh hùng người thừa kế, tương lai có khả năng nhất đạt tới sáu anh hùng cái loại này cảnh giới người.”

“Này cùng ta có cái gì quan hệ?” Chu Văn nhủ mày nói.

“Nếu là giao lưu sinh, kia tới lúc sau cùng chúng ta trường học học sinh giao lưu giao lưu cũng thực bình thường. Trường học vì không thua mặt mũi, khẳng định sẽ làm tốt nhất học sinh cùng gia hỏa kia giao lưu, người làm đề thi chung mười cường chi nhất, bị trường học giao cho như vậy quan trọng sứ mệnh cũng là thực bình thường. Bất quá ta cảm thấy đi, hần là không người chuyên gì, rốt cuộc người ở mười cường bên trong xếp hạng quá thấp, chỉ cần chính người không mạnh mẽ xuất đầu, đến lúc đó khẳng định là Hoàng Cực, Vi Qua cùng An Tĩnh bọn họ bởi cái kia gia giao lưu sinh giao lưu, người liền xem diện hảo.” Lý Huyền nói.

Chu Văn ngẫm lại cũng đúng, liền đi Vương phi văn phòng.

Quả nhiên cùng Lý Huyền đoán giống nhau, Vương phi nói cho thánh ước học viện giao lưu sinh muốn tới nơi này học tập sự tình.

“Chu Văn, người biết cái này giao lưu sinh là ai sao?” Vương phi nhìn Chu Văn nói.

“Này cùng ta có quan hệ sao?” Chu Văn không sao cả nói.

“Đương nhiên là có quan hệ, nếu không ta lại như thế nào sẽ chuyên môn đem người kêu lên tới, nếu chỉ là giống nhau giao lưu sinh, còn không tới phiền người ra mặt.” Vương phi dừng một chút còn nói thêm: “Giao lưu sinh tên là Johan, hần cùng lệ tư giống nhau, đều đến từ chính Tập Bội dòng họ này gia tộc.”

“Lệ tư?” Chu Văn khẽ nhíu mày.

Vương phi tiếp tục nói: “Johan là lệ tư thân đệ đệ, bất quá cùng thiên phú không tốt lệ tư bất đồng, hần thiên phú cơ hồ có thể cùng Tập Bội gia vị kia anh hùng so sánh với, chẳng những kế thừa anh hùng thể chất, hơn nữa ở tấn chức Truyền kỳ thời điểm, còn đạt được vô cùng cường đại Mệnh cách, ở phương Tây, hần có thánh đồ danh hiệu.”

“Kia thì thế nào?” Chu Văn không thèm để ý mà nói.

“Người cùng lệ tư sự tình còn cần ta nói sao? Nguyên bản lấy Johan thân phận, liền tính hần tới hoàng hôn học viện, cũng sẽ không cố tình khiêu chiến một cái phạm thai cấp, chính là có tình người cái này phạm thai cấp, thể nhưng ở đề thi chung trung cảm trước mười, này liền cho Johan khiêu chiến người lấy cơ. Đến lúc đó liền tính hần không dám ở hoàng hôn học viện thật sự đem người thế nào, chính là người nếu thua thất bại thảm hại, không chỉ chính người mặt mũi không ánh sáng, kia cũng sẽ là chúng ta hoàng hôn học viện sỉ nhục.”

Vương phi dừng một chút nói: “Cho nên trường học hy vọng đến lúc đó người có thể tạm thời trở về nghỉ ngơi mấy ngày, không cho Johan khiêu chiến người cơ hội.”

“Nếu hần thật muốn muốn tìm ta, liền tính ta tránh ở trong ký túc xá mặt không ra đi, hần cũng sẽ tìm tới môn đến đây đi?” Chu Văn nói.

“Không quan hệ, người có thể về trước an gia nghỉ ngơi mấy ngày, trường học sẽ phê chuẩn người kỳ nghỉ.” Vương phi nói.

“Không cần.” Chu Văn trực tiếp cự tuyệt, hần tuyệt đối sẽ không đi an gia tìm kiếm che chở.

“Chu Văn, nếu người thực sự có xếp hạng top 10 năng lực, trường học không ngại người cùng Johan một trận chiến, liền tính thua cũng không cái gọi là. Chính là người trước mười xếp hạng là như thế nào tới, ta tưởng người hần là so với ta rõ ràng, trường học xem ở an gia mặt mũi thượng bắt hòa người so đo, nhưng là người cũng nên rõ ràng, người hiện tại thực lực còn không đủ để đại biểu hoàng hôn học viện đứng đầu tiêu chuẩn, tiếp thu như vậy khiêu chiến không hề ý nghĩa.” Vương phi nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Biến dị ma hóa tướng

“Đạo sư, tuy rằng thực lực của ta còn không đủ để đại biểu học viện, bất quá cũng yêu cầu sợ hãi Johan, càng sẽ không trốn tránh.” Chu Văn đối Vương phi hơi hơi hành lễ, sau đó xoay người rời đi văn phòng.

Đừng nói Chu Văn đã tấn chức Truyền kỳ, chưa chắc không thể cùng Johan một trận chiến, liên tính thật sự không phải Johan đối thủ, hắn cũng sẽ không chạy trốn tới an gia tị nạn.

“Gia hỏa này rõ ràng không họ An, như thế nào sẽ giống an gia kia đối huynh muội giống nhau quật đầu?” Vương phi nhìn Chu Văn rồi đi văn phòng, không khỏi có chút phát sầu.

Chu Văn về tới ký túc xá lúc sau, liền trực tiếp tiến vào phó bản, bắt đầu điên cuồng xoát quái, muốn tuôn ra cao cấp Thứ nguyên kết tinh, mau chóng đem chính mình thuộc tính tăng lên đi lên.

“Đỉnh!” Chém giết một con Ngân Dực phi kiến lúc sau, tuôn ra một quả 14 điểm tốc độ kết tinh, huyết sắc tiểu nhân hấp thu tốc độ kết tinh, bản thân tốc độ hạn mức cao nhất lập tức tăng lên tới 14 điểm.

“Đỉnh!” Chém giết biến dị Phật tâm liên lúc sau, tuôn ra một quả 13 điểm Nguyên khí kết tinh, huyết sắc tiểu nhân hấp thu lúc sau, Nguyên khí tăng lên tới 13 điểm.

“Đỉnh!” Chém giết xương khô tướng quân lúc sau, thế nhưng tuôn ra một quả xương khô tướng quân trứng phổi sùng.

Chu Văn không chút do dự đem này phụ hóa ra tới, lại có được một con xương khô tướng quân Phổi sùng, bắt quả này chỉ Phổi sùng thuộc tính cùng kỹ năng đều tương đối giống nhau.

Ở xoát Liên Hoa động thời điểm, Chu Văn thế nhưng lại may mắn tuôn ra một con phi thiên con khi trứng phổi sùng, phụ hóa ra phi thiên con khi, thuộc tính không tính kém nhưng cũng không tính cực phẩm.

Không phải cực phẩm sùng vật, kỹ năng lại không có chỗ đặc biệt, Chu Văn thấy xương khô tướng quân cùng phi thiên con khi phá lệ độ vì 57%, xác suất thành công tựa hồ pha cao, liền thử chinh hợp một chút.

Kết quả lại làm Chu Văn thập phần thất vọng, dung hợp thất bại, hai chỉ Phổi sùng đồng thời hồi phi yên diệt.

Gần nhất hợp thành thất bại, làm Chu Văn biết chính mình biến dị hoa sen kiến hợp thành thành công là cỡ nào may mắn, kia cơ suất cùng trung vé số không sai biệt lắm.

Cũng may Chu Văn có thể vẫn luôn xoát phó bản, tuôn ra trứng phổi sùng cơ hội so người bình thường cao nhiều, liên tục phấn đấu một ngày một đêm, Chu Văn thuộc tính đều được đến không nhỏ tăng lên, lực lượng cùng thân thể đều đạt tới 1 6 giờ, tốc độ cùng Nguyên khí kém một ít, chỉ tăng lên tới 15 điểm.

Cái này làm cho Chu Văn minh hiện có thể cảm giác được thân thể của mình cường tráng rất nhiều, ở cái này quá trình giữa, Chu Văn xoát tới rồi cửu đoạn Long Môn phi thăng thuật, đem này một môn thân pháp Nguyên khí kỹ tăng lên tới cực hạn.

Cửu đoạn là thường quy Nguyên khí kỹ kỷ hạn, thông qua Nguyên khí kỹ kết tinh không có cách nào lại tiếp tục tăng lên, trước kia Chu Văn cảm thấy cửu đoạn tối cao, bắt quả có tro tàn chương tiền lệ lúc sau, hắn biết cửu đoạn không phải cực hạn, vẫn như cũ còn có thể tăng lên, bắt quả lại yêu cầu chính mình đi luyện đi ngộ, mới có khả năng làm Long Môn phi thăng thuật đạt tới cực hạn ở ngoài mười đoạn.

Cũng không biết là lần thứ mấy tiến vào Hồ Lao quan phó bản, một cái mũ giáp mặt trên có khắc quyền tự ma hóa sắp xuất hiện hiện tại trò chơi hình ảnh trung, làm Chu Văn trong lòng vui vẻ.

Mất thấy kia Ma Hóa tướng toàn thân kim quang lộng lẫy, giống như kim giáp chiến thần giống nhau vọt lại đây, Chu Văn thao tác huyết sắc tiểu nhân không lùi mà tiến tới, nghênh hướng về phía quyền tự Ma Hóa tướng.

Hiện giờ Chu Văn tấn chức Truyền kỳ, tốc độ tăng lên không nhỏ, hơn nữa Ngân Dực phi kiến biến thành bạc cánh, tốc độ đã không thể so quyền tự Ma Hóa tướng chậm, nhẹ nhàng né tránh Ma Hóa tướng đâm tới quái thương, bị hoa sen bảo vệ tay bao vây lấy bàn tay lập vì chương đao, chém về phía cổ hắn.

Chỉ nghe đương một tiếng, Chu Văn hiện tại lực lượng phổi hợp thượng hoa sen bảo vệ tay, vẫn như cũ thương không đến quyền tự Ma Hóa tướng, ngược lại là Ma Hóa tướng một cái tay khác, nắm thành nắm tay, oanh hướng về phía huyết sắc tiểu nhân bụng.

“Hút tinh chương!” Chu Văn cũng là suy đoán hút tinh chương có thể khắc chế quyền tự Ma Hóa tướng Nguyên khí kỹ, cũng không biết có phải hay không thật sự như thế, hiện tại chỉ có thể thử một lần.

Quyền tự Ma Hóa tướng quyền lực bá đạo vô cùng, tựa hồ là đem toàn thân lực lượng ngưng tụ với một chút, liên tính là cùng giải biến dị hoa sen kiến, nếu chính diện trung quyền, đều sẽ bị hắn một quyền đánh bạo.

Hút tinh chương thoát nhìn nhu nhu nhược nhược, cũng không như thế nào cường thế, chương cùng quyền va chạm ở bên nhau khoanh khác, Chu Văn lại có loại kỳ diệu cảm giác, hắn hút tinh chương tựa hồ có thể dẫn đường Ma Hóa tướng quyền lực.

Trong lòng vừa động, Chu Văn hút tinh chương một dẫn đẩy, Ma Hóa tướng bá đạo một quyền, thế nhưng bị dẫn oanh hướng về phía chính hắn mặt khác một bên ngực, chỉ nghe phanh một tiếng, đem hắn trên người áo giáp đều cấp tạp toái, máu tươi tức khắc phun tung toé ra tới.

Chu Văn thấy thế trong lòng đại hỉ, thao tác huyết sắc tiểu nhân trực tiếp phác tới, bị hoa sen bảo vệ tay bao vây lấy bàn tay, trực tiếp từ kia miệng vết thương đâm đi vào, đem Ma Hóa tướng ngực xỏ xuyên qua, bên trong trái tim trực tiếp niết bạo.

“Giết chết quyền tự Ma Hóa tướng, phát hiện trứng phổi sùng.”

Chu Văn còn đắm chìm với lần đầu tiên giết chết quyền tự Ma Hóa tướng hưng phấn giữa, liền nhìn đến một cái hệ thống nhắc nhở nhảy ra tới, không khỏi càng thêm kinh hi.

Nhìn kỹ, quả nhiên kiến giải thượng tuôn ra một quả màu đỏ đen trứng phổi sùng, Chu Văn vội vàng mệnh lệnh huyết sắc tiểu nhân nhặt lên, vừa thấy thuộc tính, không khỏi có chút kỳ quái.

Biến dị Ma Hóa tướng: Truyền kỳ.

Truyền kỳ Mệnh cách: Thiên Sát Cô Tướng.

Lực lượng: 19.

Tốc độ: 17.

Thân thể: 18.

Nguyên khí: 18.

Thiên phú kỹ năng: Sao trời quyền, ma diễm thương, ma kỵ triệu hoán.

Cộng sinh trạng thái: Vô.

“Như thế nào biến dị Ma Hóa tướng không có cộng sinh trạng thái đâu?” Chu Văn cảm giác thập phần kỳ dị, bất quá hắn thuộc tính là thật sự cao, ở Truyền kỳ cấp giữa cũng coi như là đỉnh cấp tồn tại.

Trực tiếp đem biến dị Ma Hóa tướng phu hóa ra tới, như vậy cực phẩm Phối sủng, Chu Văn nhưng không có tính toán đương đồ ăn dứt cho chính mình Phối sủng.

Đem phu hóa ra tới biến dị Ma Hóa tướng triệu hoán ra tới, cùng trong trò chơi giống nhau như đúc, một cái cười xích mã hùng tráng ma tướng, trong tay bụng quái thương, một cái xung phong liều chết qua đi, trong tay quái thương liền làm phiên tăng lớn ma hóa bình, thật sự uy mãnh cực kỳ.

“Lại một cái Ma Hóa tướng.” Chu Văn trong lòng vui mừng, này Ma Hóa tướng có được kỹ năng thêm vào, so biến dị hoa sen kiến cùng Ngân Dực phi kiến không tẩu nhiều, là đấu tranh anh dũng một phen hảo thủ.

Thừa dịp được tân sủng hưng phấn kính, Chu Văn lại tiếp theo tiếp tục xoát quái, muốn đem chính mình thuộc tính một hơi tăng lên đi lên, tốt nhất đều có thể đủ tăng lên tới 18 điểm.

Cũng không biết có phải hay không vận khí tới, Chu Văn lại xoát một vòng phó bản, lại tới rồi Hồ Lao quan nơi này thời điểm, thế nhưng lại gặp gỡ một cái biến dị Ma Hóa tướng, chỉ là lúc này đây gặp được Ma Hóa tướng mũ giáp trên có khắc chính là đao tự.

Chu Văn cân bản không có chính mình động thủ, làm quyền tự Ma Hóa tướng vọt đi lên, bởi vì kỹ năng khắc chế quá lợi hại, quyền tự Ma Hóa tướng một cái xung phong, liền thanh đao tự Ma Hóa tướng oanh chết vào mã hạ.

Đao tự Ma Hóa tướng trăm tinh đao khí, bị sao trời quyền trực tiếp nổ nát, một chút tác dụng cũng không có.

Ra ngoài Chu Văn đoán trước, đao tự Ma Hóa tướng thế nhưng lại tuôn ra một quả trứng phối sủng, liên tục ra hai cái biến dị Ma Hóa tướng trứng phối sủng, như vậy cơ suất, làm Chu Văn chính mình đều có chút không thể tin được.

Biến dị Ma Hóa tướng: Truyền kỳ.

Truyền kỳ Mệnh cách: Thiên Sát Cô Tướng.

Lực lượng: 19.

Tốc độ: 18.

Thân thể: 17.

Nguyên khí: 16.

Thiên phú kỹ năng: Trảm tinh đao, ma diễm thương, ma kỵ triệu hoán.

Cộng sinh trạng thái: Vô.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Muốn An Tĩnh Chơi Game* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.